

శ్రీ

రాజా ప్రతాపసింహ చరిత్ర

(ఐతిహాసిక ప్రబంధము.)

ప్రొద్దుటూరు

శ్రీ జానకీ ముద్రాక్షరశాలయంను ముద్రితము.

1934 ప్రథమ ముద్రణము 500 ప్రతులు.

1935 ద్వితీయ ముద్రణము 1000 ప్రతులు.

శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి సమీక్ష.

(భారతి నవంబరు 1943.)

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర తలమానికమువంటి గ్రంథము. ఆహూదయ మీ రాణాప్రతాపచరిత్రయందు మహాభారతమునం దెంత యున్నదో యంత యున్నది. భారతము పూర్వకాలము కథనే చెప్పును. అందులోనున్న ధర్మము మాత్రమే మనజాతిది. ఆవిషయము ద్వాపరయుగమునాటిది. మనపరిస్థితులతో సంబంధము లేనిది. ప్రతాపసింహచరిత్ర మనధర్మమునేగాక మనపరిస్థితులను గూడ చెప్పును. ప్రతాపసింహునికన్న ధర్మరాజుడు లేమియు నెక్కువవారు కారు. వస్తురమ్యతకుగాని, కథాచమత్కారమునకుగాని, ఇందలి భిన్నపాత్రల భిన్నతావిశిష్టతకుగాని భారతమున కీగ్రంథము తీసిపోదు. వస్తు విటువంటిది. కవి యెటువంటివాఁడు? వ్యాసునకు తికొన్నకు నెంత వీరరసావేశమున్నదో యంత వీరరసావేశము గలవాఁడు. న న్నెవరైన భారతములోని యుద్ధపంచకము తికొన్నగారు వ్రాయకయుండుచో మఱియెవరు వ్రాయగల్గుదురని ప్రశ్నించినచో నేను “రాజశేఖరశతవధానిగా” రని సమాధానము చెప్పెద. యుద్ధవర్ణన యెచ్చటచూచినను, తికొన్నగారి రచనతో దులదూగుచున్నది. ఈగ్రంథము అస్వతంత్రజాతి కొక స్మృతిగ్రంథము వంటిది.

రాణాప్రతాపునకు మహాత్మునకు గల సామ్యము భారతజాతికి గల యస్వతంత్రత. మహాత్మునిది కత్తిలేని సాత్త్వికపు పోరు. ప్రతాపునిది కత్తి గల సాత్త్వికపు పోరు. నేటి సత్యాగ్రహమునకు ఆనాటి ప్రతాపుని యుద్ధ ధర్మమునకు భేదమే లేదు.

ఈ రచన భారతమును దలపించుచున్నది. ఈకవి చాలచోట్ల నన్నయ్య గారిని పోలినట్లు వ్రాయును. ప్రతాపునిశౌర్యాన్ని రాజమండ్రి యత్యుగ్రమై పాతికయేండ్లు తగులబెట్టిన ఘట్టము. ఆశౌర్యము, ఆయుద్ధములు, ఆప్రతిజ్ఞలు అవి యన్నియు వ్రాసినచో పట్టరానంత గ్రంథ మగును. ఈకవిసార్వభౌముఁడు ఈఘట్టము చిత్రచిత్రములుగా వ్రాసెను. మొదటనే చెప్పితినిగదా ఈగ్రంథము యుద్ధపంచకమువలె నున్నదని.

ప్రతాపుడు ప్రకృతి బిడ్డ. భోగవిముఖుడైన రాజు. ప్రతాపుడు గాంధీ వంటివాడు. విసుక్కిస్తు వంటివాడు. మహాత్ముల వంటివాడు. ఇట్లు వ్రాసిన నూరక పెరిగిపోవును. “శ్రీనృపలోకజగద్గురుండు మాయప్ప ప్రతాపదేవుడు” ఇందు రసధ్వని వేయిమూర్తుల రూపు గల్పించున్నది. హృదయమునుండి వచ్చిన భాష యనగా నిది. ఇట్టి రచన మహాకవులే చేయగలరు.

అంతయునైనది గాని, ఓయి ప్రతాపా! శ్రీనృపలోకసర్గురూ!
మాయప్పా!

సీ॥ అక్కరు విశ్వంభ రాధీశమాళిది

ధనసేవ! నీయది సైవసేవ!

మతని కుండినదెల్ల నైహికబలము! ని

న్నాశ్రయించిన దెల్ల నాత్మబలము!

యాతని దెల్లప్పు డాత్మవైభవము! నీ

యది నిరంతరము నాత్మావభోధ!

మతని దందఱకన్ను లలరించు భోగంబు!

నీది జగముమెచ్చు నిండుత్యాగ!

ఆ॥ వె॥ మతఁడు జగము గెలిచె! నాత్మ గెల్చితివి నీ!

వాతఁ డితరజనుల నాశ్రయించు!

నీవు స్వాశ్రయఁడవు! నీకు - నాతని - తెన

లేదు జగము క్రిందు మీదులైన॥

ఇంక నొకమాట. ఈరసప్రవాహములో ప్రవాహమువెంటనే పోయి విమర్శించితిని. వేఱొక గతి లేదు. కాని, ప్రవాహము నడుమను తీరమువెంట నంగుళమంగుళము కల తామరపూలు, కలవపూలు, నీటిబెంగురులు మొదలైన శోభలు పాఠకులే చూచుకొనుచు చదువుకొనవలయును. ఇది పరమోత్తమ గ్రంథములలో నొకటి.

వలయువారు:—

జనోపకారిణీస్వార్స, ప్రొద్దుటూరు.

శ్రీ

విజ్ఞప్తి

—❁—

లెఫ్టనెంటు కర్నల్ జేమ్సు టాడ్డుదొర (Lieutenant-Colonel-James-Tod) రాజస్థానదేశచరిత్రము (Annals and Antiquities of Rajasthan) చదివి నప్పటినుండియు నాగ్రంథమునెడ నా కతిశయ గౌరవము గలిగెను. ఆ యితిహాసరంగమున నర్చించిన పాత్రములలో “మహారాణా-ప్రతాపసింహుడు” పూర్వాభిగణ్యుడు. స్వాతంత్ర్యశబ్దమునకు మున్నెన్నడునులేని రసార్థసంపత్తి గూర్చిన ‘విశ్వవీరచూడామణి.’ భగీరథ ప్రతీకాశ కార్యదీక్షా ధురంధరుడు. చిన్నరాజ్యమున కధీశ్వరుడయినను మాతృదేశభక్తి పరత్వముపెంపున నీ రాజర్షి పుంగవుడు రోలక్షలు పాదాతిబలము, 15 లక్ష లాశ్వీకదళము, 10 వేలు వారణములు, 10 వేలు పిరంగులు గలిగి ప్రపంచోన్నత ప్రబలసార్వభౌముడయిన యక్కరుపాదుషాతో నిరువదియైదు వత్సరములు మహాసంగ్రామము నడిపి స్వాతంత్ర్యము నిలుపుకొని ధర్మవీర శిరోమణియని కీర్తి మోసెను.

నిజమాక్తికసితాతపత్రచ్ఛాయల సమగ్రదక్షిణాపథ రాజ్యము లన్నింటికిఁ జలువఁ గూర్చి దశదిశల ధవళకీర్తిచంద్రికలు నెఱపి శ్రీకృష్ణదేవరాయలు యశఃకాయుడైన పిదప నతని యనంతరమువారి పరిపాలనమున రాజ్యము చెదరి, పాయలై, చెడి, దేశమంతయు ననంత నిరంతర సంగరములలో మునింగిన కాలమగుట “రాణాప్రతాపసింహుని” వీరవిక్రమ విహారకథనములు దక్షిణాభారతమున వ్యాపింప నవకాశము తక్కువ యయ్యెను. ఆకారణమున నితనిపేరు దక్షిణాపథమున నేపదిమందియైన నెఱింగియుందురో లేదోయని సందేహముండెడిది. ఉత్తరభారతదేశమునమాత్ర మా మహావీరుని దివ్యనామముఁ గీర్తించి పులకితశరీరులుగానివారు లేరు.

పూజ్యులగు పూర్వమహాకవులు పలుమాటలు వ్రాసిన పురాణాంశములఁ గుఱించి కాని, కల్పితకథలను గొనికాని ప్రబంధములు రచించుట తొలుతటినుండియు నాకు రుచించినదిగాదు. అతిశయోక్తులకుఁబోక జరిగినది జరిగినట్టులు వ్రాసిపెట్టిన సత్యమగు దేశచరిత్రములు ప్రజాప్రభోధకప్రబలసాధనములని నావిశ్వాసము. కావున నింతకుముందు ఘూర్జర దేశచరిత్రమందలి “వీరమతీదేవి చరిత్రము” మేవాడ్ దేశ చరిత్రమునందలి “చండనృపాల చరిత్రము” పద్యగ్రంథములుగ విరచించితిని. ఎన్నివిధములనయినను యత్నించి లోకోత్తర వీరవ్రతుండగు “ప్రతాపసింహుని” దివ్యచరిత్రముఁగూడఁ గావ్యముగ రచించి యాంధ్ర భాషాయోషామణి మృదుపదార విందములచేత సమర్పించుకొని కృతకృత్యుడఁ గావలె

నని నాకుఁ గొండంత కోరిక గలిగినది. ఆ విశ్వవీరుని నామధేయము కనబడిన గ్రంథముల నెల్లఁ దెప్పించుకొవి పఠించితిని. భాగ్యవశమున ననేకామూల్యాంశములు గడింపఁగలిగితిని. వత్సరములకొలఁది నామహాభాగుని గుణగణము లూహించి, భావించి, ధ్యానించి, తన్మయఁడ నగుచుంటిని.

ఇతివృత్తము సంపూర్ణముగఁ జరిత్రాత్మకము. రంగము పవిత్రమయిన యార్యావర్తక్షేత్రరాజము. ప్రధాననాయకుఁ డుత్తమోత్తమ భారతీయ శిరోమణి. అయిన నుత్తర హిందూస్థానమందలి (అహమ్మదాబాదు - అసహుల్ వారా - ఝసల్ మియర్ చారాఘుర్) మున్నగు పురముల నామములును, (ఢోంగరీశుఁడు - సోనెగుట్టమహేంద్రుఁడు - మహమ్మజ్జలాలుద్దీనకృరు - ఖాఖానా - హకీంహుమాం - మీర్జా అబ్దురహిమాన్) లోనగు పురుషుల నామధేయములును, (మండలగృహము - అంతల్లా - కుంభల్ మియర్ - చేవందా - చానార్ దుర్గము - తారాఘుర్ - రణస్తంభపురదుర్గము) మొదలగు కోటల పేర్లును శ్రుతికటువులై దీర్ఘములై ఛందోగణములలో నులభముగ నిముడనివై యున్నవి. మఱియు నిది 25 సంవత్సరము లవిచ్ఛిన్నముగ సాగిన మహాసంగ్రామము. సాధనములు శరచాపములుగావు. తుపాకులు - శతఘ్నులు. మాతృకలోఁ బదునాలుగుపుటలున్న ప్రతాపసింహరాజచంద్రుని చరిత్ర మొక్కకళ తక్కువగ వెలుఁగుచున్నది. రాజస్థానదేశచరిత్ర మనేక రాజ్యములను వీరయోధులను గుఱించి వ్రాయఁబడినది. కావునఁ బ్రతాపుని చాత్రమును బ్రత్యేకముగను సమగ్రముగను బోషింప నవకాశము లేకపోయియుండుట సత్యము. ఆ కొఱవడిన 'ఆధ్యాత్మికకళ'ను జేర్చి యా రాజగురుమహాసార్వభౌముని చాత్రమునకు వన్నె చేకూర్చి నిర్వచనకావ్యముగ వెలయింప నారంభించితిని.

1932 మార్చి నెలకు మూఁడాశ్వాసములు వ్రాయఁగలిగితిని. ఆరోగ్యము చాలక కడపఁ దాటి కదలఁజాలని దుర్బలస్థితి నుండి గ్రంథ మంతటితోఁ గడమవడిపోవునేమో యని పలుమాఱు వగ నొందితిని. పదునెనిమిది మాసము లంతరాయమున కొర్చి మఱల నారంభించి యొకమాసమున గ్రంథముఁ బూర్తిచేసితిని. నా పరమమనోరథఫల స్వరూప మగు ప్రతాపదేవుని దివ్యచరిత్రము నాద్యంతము రచించి నిర్వహింప ననుగ్రహించి నాకు మనఃపరితృప్తి గలుగఁజేసిన యీశ్వరుని కరుణామయత్వమును గొనియాడితిని.

ఈ గ్రంథమున కావిష్కరణమహోత్సవముఁ దీర్చిన మిత్రులు ప్రశంసాపాత్రులు. ఆవిష్కరణసభ "కావ్యకళానిధి" బిరుదము నొసంగి నన్ను గారవించినందులకై ప్రొద్దుటూరు హైస్కూలులో "కళానిధి" - బహుమానము శాశ్వతముగా నెలకొలిపిన శ్రీ పు బహదూరు వి. వసంతరావుగారి యకాదార్యమును గణింతును.

1934 జనవరి మాసమున గ్రంథముప్రతులు నాయొద్దఁ జేరెను. నాయొఱిఁగిన కవులకును, బండితులకును, మిత్రులకును, బంపుకొంటిని. వారందఱు సంతోషించి నాయొగ్యతకు మించి నన్నుఁ గొనియాడిరి. వారికృతమును మఱవను. ఒక్కొక్కచోఁ బది-పదునాఱు పుటలవఱకును బ్రాఱిన యమూల్యాభిప్రాయములను సంగ్రహపఱచి ముద్రింపించి నందులకై వారు ఊమింతురని నమ్ముదును. నా గ్రంథమునెడ నపారాదరము నెఱపిన బ్రాచిలుకూరు నారాయణరావుపంతులు (M. A. P. H. D.) గారి యుదార-మృదు-హృదయమును నేను ప్రత్యేకవిశ్వాసముతోఁ గొనియాడు చున్నాను. ప్రతాపమహారాణా గారి త్రివర్ణ చిత్రపటము ప్రతు లొకసహస్రము నాకుఁ బి యుపకరించిన 'భారతీపత్రికా' సంపాదకులు శ్రీ. గన్నవరము సుబ్బరామయ్యగారి సాయము స్మరింతును. మైసూరు-మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయములవారు గ్రంథమును వరుసగా "నింటర్మిడియేట్-బి. ఏ." పరీక్షలకుఁ బాఠ్యముగ నిర్ణయించి నన్నుఁ బ్రోత్సహించిరి.

చతుర్థాశ్వాసమున నొక్కయెడను బంచమాశ్వాసమున నొక్కతావునను గొన్ని పద్యములను జేర్చుటతప్ప నీముద్రణమున నాచేసిన మార్పుకొండను లేదు. ఈ కావ్యమున లేశమేని గుణము గనఁబడునేని యిది యాంధ్రమహాజనులమన్ననకుఁ బాత్రమై శాశ్వతస్థాయి నలరారుఁ గాతమని పఠమేశ్వరుని బ్రార్థించుచు నుపరమించు చున్నాను.

ప్రొద్దుటూరు.
1—9—35.

ఇట్లు,

' అపధాని పంచానన - కవిసింహ - కావ్యకళానిధి, '

డి. రాజశేఖరశతావధాని.

అ భి ప్రా య ము లు.

The book has duly been presented to His Highness, the "Maharana" Sahib Bahadur and I am desired to convey to you His Highness's thanks for the same.

Udaipur. }
20-8-1934. }

Yours faithfully,

TEJ.SIMHA,
Private Secretary.

The poet has far excelled his original Todd. The central character, the hero of heroes is Rana Pratap. He is depicted as the truest Rajayogin. With no kingdom, no forts, no army, no shelter, no food, except edible grass, he raises the banner of freedom aloft, holds it high for twenty five years against Akber, the greatest emperor of the day, declining to whisper into the ears of Raja Man Singh one word of submission to the Mogul Padushah. His stern simplicity, his intrepid valour, his resolve to defy fate and worship at the shrine of liberty, his unyielding pride in his Solar descent, his patriotic attachment to the barren wilds of the Aravalli Hills, his chivalrous courtesy even unto the enemy are all so painted in words that the written word appears to transcend the best colouring effect on the canvass. No sense of despair mars the effect of his marvellous courage. The series of his [Pratap's] valourous deeds constitute a reading that is rivalled in Telugu literature only by the deeds of Bhishma and Abhimanyu in Thikkana's Bharata.

The portraiture of the opposite camp is no less elevating. One can easily find modern parallels for Akbar and Man Singh. There does not however appear to be a parallel to "Abdur Rahiman" the chief minister of Akber. He is the noblest of the noble, the flower of Islam, the truest devotee of true Virtue..... The nationalistic outlook of the work is really a pleasure to ponder over.....

The poet's style is classic. It is what moderns in Telugu call "Grandhic." However the flow is so natural, the language is so idiomatic, the illustrations are so familiar, the expression is so homely and pithy that the most modern pedant would have very little quarrel with the poet for the style employed. In two cantos does the poet show his partiality for Sanskritic metre. The rest of the work abounds in the quick mellifluous cadence of the native metre.

Madras. }
19-6-34. }

"THE HINDU."

The production of this beautiful book marks an epoch in the modern Telugu literature. The author takes us back to those glorious days of India when Freedom's battles were fought in the great theatre of the Indo-Gangetic plain. It is highly Miltonic in conception and the reader's attention is sustained throughout by the rich mental imagery contained in verse after verse. There is a superb touch

of epic grandeur about the work and the intense heroism and love of country displayed by "Rana Pratap" are very well depicted; in short the reader is roused to a sense of hero-worship. The tense situation between the Hindu hero on one side and the Great Mogul on the other, is rendered highly melodramatic and the reader cannot go through this portion of the work without a thrill of enthusiasm. The whole work is classical in tone and the historical back-ground is so true and accurate that the author deserves immense congratulations for his great diligence and fidelity to details.

I have very great pleasure to commend this book for introduction in High Schools and Colleges.

Anantapur. }
22-4-1934 }

Yours sincerely
GULAM DASTAGIR,
D. E. O. Cuddapah-Anantapur Dists.

I have read a portion of your work. As a matter of fact no opinion is needed for your beautiful poetry. As far as I read it is very interesting with beautiful thoughts and charming style.

Rajahmundry. }
19-5-34 }

CHILAKAMARTI LAKSHMI NARASIMHAM.

The work is certainly on a par with our epic poems. You have kept up your word that your composition will be in "కౌముది" .

Cokanada. }
18-11-34 }

M. VEKATA RAMAIYA
Subordinate Judge.

A book of this kind is opportune at present. "Rana Pratap Singh," is sure to inspire the leaders and the rank and file to act like a phalanx in union, and sacrifice their lives, if necessary, for the cause of the country.

25-9-34 }

P. PARTHASARATHI IYENGAR,
Sub-Judge.

- గీ॥ పక్వమగు తీయమామిడి ♦ పండుమాడ్కిఁ బదపదంబున రసముట్టి ♦ పడుచునుండఁ
బదియు నెనిమిది వందలు ♦ పద్యములను గావ్యముగవ్రాసి కంటి వ ♦ ఖండకీర్తి !
- గీ॥ సరళముగను జల్లఁగను ర ♦ సంబుఁగురిసి తన్మయత్వముఁగూర్చి గ్రం ♦ ధంబునడుపు
ప్రజ్ఞ సీసామ్మటంటి; నా ♦ పట్టులందుఁ దిక్కనకవీంద్రుఁ దలపించు ♦ దీప్తిఁగంటి !
- గీ॥ ఉత్తమోత్తమ వీగుల ♦ కుండవలయు నుత్తమోత్తమ గుణముల ♦ కొజ్జబాతి
నిల్వటద్దంబునై యొప్పు ♦ నీప్రతాపువీరచరితంబు “రెండవ ♦ భారతంబు” !
- గీ॥ అన్న! నేటి మహాసభా ♦ ధ్యక్షుఁడనయి బారుతీరిన విబుధుల ♦ ప్రార్థనమ్ము
పఱలఁ “గావ్యకళానిధి” ♦ బిరుద మొసఁగు భాగ్యమునుగాంచి పరవశ ♦ త్వంబుఁగంటి.

ప్రొద్దుటూరు.
17-12-1933

జనమంచి శేషాద్రిశర్మ.
(ఆవిష్కరణ మహాసభాధ్యక్షులు.)

ఎచ్చట నేరసము చిలుకవలయునో అచ్చట నారసము గలదియై, నిర్దుష్టమై,
“రెండవభారత” మన్నంత యందచందములతో మీకవిత యున్నదని నాకుఁ దోచినది.
ఇది సూత్రప్రాయమైన నా ముఖ్యాభిప్రాయము.

కడియం.

చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి
(తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు)

నమస్కారములు. తాము సాదరముగ పంపిన “రాణాప్రతాపసింహ” చరిత్రముచు
కృతజ్ఞతతో స్వీకరించినాను. దాని నామూలాగ్రముగఁ జదివితి. చరిత్ర గ్రంథమును
కావ్యముగ వ్రాసి రసవంతముగ నిర్వహించడము కష్టమైనపని. మీకభాకథనవిధాన మిప్పు
టి కద్వితీయమైనదని చెప్పిన అతిశయోక్తి అని తలంపరని నమ్ముచున్నాను. ఇంతటి పెద్ద
కావ్యాల నింతచక్కగ వ్రాయఁగల వారింక నుండడము శుభావహము. మీకవితాధార చే
తనిసినాను. మీకు ధన్యవాదములు.

అనంతపురం.
29-4-34

చిలుకూరు నారాయణరావు,
(ఎం. ఏ. పి. హెచ్. డి.)

క॥ చదివిన భారతమేకద చదువంగా వలెనటన్న ♦ సామెత వృధయై
పోదలఁ బ్రతాపచరిత్రము చదివినవారలకు నెందు ♦ సత్కవితిలకా!

చ॥ పలుకులఁ దేనె లుట్టిపడు! ♦ భావములందు స్వతంత్రిదీ ప్తి శో
భిలు! వినువారి వీనులకు ♦ విందు లొసంగు కథావిధాన! మి
య్యాలఁ దులలేదు నీకవిత ♦ యెంతయుఁ దిక్కనభారతంబె! యకాఁ
దలలఁ గదల్చుజేయు విబు ♦ ధప్రకరంబున కంచుఁ దెల్పెదన్.

కడప.

23—12—1933.

కావ్యపురాణతీర్థ, విద్యార్థి,
జనమంచి వెంకటసుబ్రహ్మణ్యశర్మ,
ఆంధ్రోపాధ్యాయుఁడు.

పరశ్చితప్రణామములు:

తమ రచన చాల గొప్పది. ఒకానొక కాలమున నేనును ప్రతాపరాణాచరిత్రమును
కవ్యకావ్యముగ వ్రాయ నుత్సాహపడి యుపక్రమించి యుండినవాఁడను. సుమారు 300
పద్యములు వ్రాసి నడుమంత్రమున వదలితిని. వ్రాత గ్రంథముగూడ నావద్ద లేక నశించినది.
తమ గ్రంథముఁ జదువ మొదలిడఁగానే నా ప్రయత్నము నిరవశేషముగా నశించుట
యెంతో మేలే యాయె ననిపించినది. ఇంత గొప్పగ్రంథమును ఒకతేధారతో అందదుకులు
యోధుకులు లేక రచించి ముగింపఁగల్గిన తమశక్తి సామర్థ్యముల కాశ్చర్యపడి యభినందించు
చున్నాను. తనుది ప్రబంధముల పక్షతతోఁగూడిన పురాణశయ్య. ఈ శైలిలో నిజ
ముగాఁ దా మొక పురాణమునే వ్రాసియుండిన నెట్లుండెడిదోయని యాశపడుచున్నాను.
ఈస్థితిలో నీకావ్యము నింతరసవంతముగాఁ బఠనీయముగాఁ జేయశక్తులు చాలమంది లేర
నుట నిస్సందేహమైన విషయము. ఎక్కువ విన్నవింపలేను. యధాపకాశముగా గ్రంథ
మును బూర్తిగాఁ బఠింతును.

వైసూరు.

30-8-34

రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

శా॥ భావాభ్యున్నతి, దానికీదగిన రూ ♦ పన్యాస మద్దానికీ
లావణ్యంబిడు సుప్రసాదగుణలీ ♦ లల్ దానికీ సత్కళా
జీవంబౌ రసమాధురీమహిమమున్ ♦ సిద్ధించి నీకావ్య వి
ద్యావై శిష్యము పండెనోయి! కవిసిం ♦ హా! నీకు బ్రహ్మయువౌ.

శా॥ సమ్యగ్వాఙ్మయ పద్ధతికనడచు భా ♦ షాయోషకున్ నీచపుం
గ్రామ్యంపుంబడి దాపరించె! విమల ♦ ప్రాచీకళాసూచక

స్వామ్యంబుల్ నశియించె! నిట్టియెడ దు ♦ సాహిత్యధూమ్యాకుల
భ్రామ్యజ్ఞాతికి నీప్రతాపకృతి దీ ♦ వ్యజ్ఞోతియై ద్యోతిలు!

చ॥ తలచిన భారతంబొకఁడు ♦ తక్క నిజానకు వీరకావ్య మీ
వల కుదయింపలేదు మన ♦ వాఙ్మయమందొకఁడైన; జాతికి
బరువము మాతృదేశమున ♦ భక్తి మదిన్ బురికొల్పి నేటి కా
తలుఁగు భవత్ప్రతాపుచరి ♦ తంబునఁ దీఱినదోయి! నిత్రమా !

మ॥ పరమాభ్యున్నత భావపర్వత పత ♦ ద్వాగ్గుంభగంభీర ని
ర్ణరవీచీ రసధారఁ గావ్యసరసిన్ ♦ సంధించి ఛందఃపరం
పరల్ కాల్వలు జాలువాచ్చి తెలుగు ♦ మ్మాగాణి జాతీయకా
వ్యరసారామము వెంచితోయి! కవిసిం ♦ హా! కావ్యపంచాననా!

సీ॥ అలచిత్రకారు రం ♦ గులమాటి రాణాప్రతాపసింహమ్మోపు ♦ రూపపటము
ననరాదుకాని; నీ ♦ యమృతాక్షరన్యాసమూర్తిముం దది వెల ♦ బొమ్మమాత్ర!
బ్రహ్మకల్పముదాఁక ♦ వన్నెమాయనియట్టు లాత్మయన్ కొలిమి వీ ♦ రాగ్ని బలిమి
కవనంపుమూసలోఁ ♦ గఱఁగి మేల్పిసాన జాతీయతాముద్రా ♦ సోతపోసి

గీ॥ వీరరాణాప్రతాపరా ♦ డ్విగ్రహమును దెనుఁగుఁగోవెలఁ బ్రాణాప్ర ♦ తిష్ఠచేసి
నిలిపితివి! చేరి మనసారఁ ♦ గొలుచు నాంధ్రవీరసంతతివాంఛ లీ ♦ డేరుఁగాక.

కాళహస్తి.

4—9—34

కవితాకళానిధి: బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతకవి.

ఆధునికులగు తెలుఁగు కవులకు దేశభక్తి—దేశాభిమానములు శూన్యములు. వారి
గ్రంథములలో దేశప్రబోధకములగు రచనములు తక్కువ. చరిత్రాత్మకములు కడుంగడుఁ
దక్కువ. చరిత్రాత్మకములై దేశభక్తి నుద్దీపింపఁజేయు పద్యకావ్యములు లేనే లేవు.
వేలసంఖ్యను మించిన తెలుఁగుకవులలో దేశమును దలఁచుకొనువా రరుదు. భావకవుల కీ
గొడవ పట్టనేలేదు.

ఈ సుకవి కవిత్వము రసవంతమైనది. శైలి మధురమైనది. ధార గంగాప్రవాహ
వేగముగలది. పదముల పొందికయు భావగౌరవమును మిక్కిలి మెచ్చఁదగినవి. జాతీయ
ములును లోకోక్తులును తమంత వచ్చి మూఁగి పడినట్లున్నవి. ప్రతిఘట్టమునను బ్రతి పద్య
మునను గవికిఁగల దేశభక్తియు, శూరశిఖామణి యగు ప్రతాపసింహమహారాజసింహుని

యం దీ కవిసింహునకుఁగల భక్తి-కౌరవములు తోలుకాడు చున్నవి. ఎచ్చటఁ జదివినను జదువరుల హృదయములు కరఁగి నీరుగాక మానవు. ఎంతటి దేశద్రోహులైనను దేశ భక్తులుగ మాఱక మానఁడు. ఇట్టి విశేషములు వివరముగఁ దెలుపఁబూనిన నిది యొక గ్రంథమంత యగును.

నిడుదవోలు.

మంగిపూడి వెంకటశర్మ.

గీ॥ మొగముముందటి యిచ్చక ♦ మ్ములకు దిగక మనసులో మాట వల్కుఁటే♦మంచిదేని
నామతంబున వీరరా ♦ కాప్రతాపచరిత గమగమల్ పైఁ జిమ్ము ♦ జాజిపువ్వుః
కప్పురపుఁ బల్కు పొదిగిటఁ ♦ గవిసికొన్న వింతయేడాకులరఁటి బా ♦ లెంతరాలు!
కుదుపు తొరపిళ్ళ సుడియక ♦ కుదురునడల నిండుకొని పాఱు నెలఁదోఁగ♦నీటికాల్య!
చిదుమఁగారాని రసమొందుఁ ♦ జిదువాఱ గింజ లలమని కమ్మనా ♦ రింజపండు;
తీర్పు మాఱ్వుల నంది పం ♦ దిరులఁబోక యనువుమై నల్లు నవకపు ♦ టడవిమల్లె!
చిఱునగవుఁదేలు చిటిపాప♦చిన్నిమోము! సిగ్గుఁదెఱనాడు ముగుద కు♦చ్చితపుఁజూపు!
నలఁతవోని కుచేలు ని ♦ ల్లాలిహృదయ! మొడలెఱుంగని వీరు క ♦ ట్టడి కటారు!
విరులు నవ్వు వసంత వా ♦ సరములందుః జలకమాడి చల్వలు గట్టి ♦ కలప మలఁది
ప్రొద్దుట 'షికారు' వెడలు మా♦రుతమువోలె నందుఁగాత మీకృతి జన♦స్వాగతమ్ము!

విద్యాక కవిసింహ ఆధానిపంచానన,

ప్రొద్దుటూరు.

గ డి యా ర ము. వెంకట శేష శాస్త్రీ,

17—12—1933

తెలుఁగు పండితుఁడు. మునిసిపల్ హైస్కూల్.

గీ॥ కాలకుహరమ్మునక బిట్ట ♦ కతల ముచ్చమునిఁగి తనుఁగు ప్రతాపసిం ♦ హుని చరిత్ర
నీకలము యోగదండమై ♦ నీవచస్సు జీవనద ముత్రమై చిరం ♦ జీవిఁజేసి.
అమృతబీజాక్షరమ్ముల ♦ నామహాత్ముకతకుఁ బ్రాణమ్ము వోసిన ♦ కవివి! రాజ
శేఖరా! నీసమాఖ్య సు ♦ స్థిరతఁగాంచె! ధన్యతమమయ్యో నీకవి ♦ తా ప్రవణలే!
తఱుకు నగిషీలులేక ము ♦ స్తాబులేక, చికిలి చిత్తారి జిలుగు బ ♦ చెప్పనలులేక,
మెఱుఁగు మఱుఁగులు, గులుకుల♦మురువులేక, కసరతుల పల్లటీల్ లేక, ♦ గతి మలఁపక,
తాత-ముత్తాతనాఁటి ఛాఁ♦దసములేక ప్రాత-కొత్తల నడిమిత్రో ♦ వల ఘటించి
వస్తువునకొ పదార్థ సం ♦ పత్తిఁగూర్చి వ్రాయఁబడినది ప్రకృతిప్రీ ♦ బంధ మిద్ది!
సానఁదీరిన మెఱుఁగు వ ♦ జ్రాలమాలఁబోలు: సారశ్యమున నీప ♦ దాలచాలు;

సహజధారకుఁ బాసఁగెఁ బ్ర ♦ సాదగుణము: భవ్యనవ్యానురూప దాం ♦ పత్యసరణి.
 నుఱుఁగుఁదరగలఁ బొల్లెత్తి ♦ తొరఁగు గాంగనిర్ఘరముగెల్వ సఱచు బాదెమ్ము! నీదు
 భావవీచీసమాలోల ♦ వాక్స్రవంతి! ప్రస్తుతి కతిక్రమించె ధా ♦ రాప్రసక్తి!
 వీరరస మేకధారగా ♦ వెడలఁగ్రాయు “హల్దిఘాట్” మున్నుగా భీక ♦ రాహవ ప్ర
 కరణములు విన్నఁ జదివిన ♦ నరునిగుండె: నడికడలి నుప్పెనక నుడి ♦ వడెడు పడవ
 వడువు నొడి-దుడుకులఁబడి ♦ యడలవలయు.

ఆలు పిల్లలతోఁ బ్రితా ♦ పావనీశుఁ డడవులం బడ్డ యిడుమలఁ ♦ డడవు నపుడు
 కంటఁ దడివెట్టవలె నెట్టి ♦ కటికయైన: ముదముఁ దెల్పితి నిటు మనః ♦ పూర్వకముగ.

ఏలూరు.

మున్నంగి-లక్ష్మీనరసింహశర్మ.

సీ॥ ఈకాలమునఁ గవు ♦ లింతయుద్గ్రంథమ్ము పూని రచించుటం ♦ తై న గొప్ప!
 ఇంత గ్రంథములోన ♦ నెచటనైన రసంబు చిప్పిలుచుండుట ♦ గొప్పగొప్ప!
 కన్నీరు పులకలు ♦ గ్రమ్మనై కరుణమ్ము వీరరసము వెల్లి ♦ విరిసె నార!
 జీవకళల్ గల్గి ♦ యీవీరచరితమ్ము సరిగ భారతమును ♦ జ్ఞప్తిఁదెచ్చు!

గీ॥ నవ్యభారతసృష్టి రా ♦ ణాప్రతాప! భావపుష్టి పనాచితి ♦ పద్యగతియు
 దివ్యముగఁ దోపఁ గృతి దిద్ది ♦ తీర్చినాఁడు రాజశేఖరకవి! కవి ♦ రాజమాళి

సీ॥ పంచపాండవులొక్క ♦ ప్రభువయి రాణాప్రతాపసింహుండు ప్ర ♦ త్యక్షమయ్యె!
 ఢిల్లీశ్వరుని గూడి ♦ యల్లరాధేయు వైఖరి మానసింహుండు ♦ గానఁబడియెఁ!
 దక్కుయోధులు రెండు ♦ దిక్కుల గుణకర్మ యోజనల్ భారత ♦ యోధులట్ల!
 యుద్ధముల్ భారత ♦ యుద్ధంబులట్ల: “రెండవ భారతంబ” రా ♦ ణాప్రతాప!

గీ॥ ధర్మమర్మములను వీర ♦ కర్మములను జక్కఁగృతిగూర్చి తిక్కనక ♦ సాటిచెప్ప
 నొప్పుననఁగ నాంధ్రావళి ♦ కుపకరించె రాజశేఖరకవి! కవి ♦ రాజమాళి!

ప్రొద్దుటూరు.

17—12—33

కవిరత్న. కసిరెడ్డి వెంకటసుబ్బారెడ్డి.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర ప్రత్యేకవై లక్షణముగల యొక యద్వితీయకావ్యము.
 భారతము-భాగవతము విడిచినఁ బలుమాఱు చదువఁదగ్గ గ్రంథములు లేక యాంధ్ర
 విద్యార్థుల మంగలార్చు చుంటిమి. మీ రా కొఱతఁ దీర్చితిరి.

గ్రంథము మొదటినుండి తుదివఱకు 1800 పద్యము లొక్కడే లిరికుగా (Lyric) వ్రాసిన మీ యపూర్వము నలొకకము నగు నావేశము నెట్లు ప్రశంసించవలెనో యేర్పడకు న్నుది. మన పూర్వకవులేయైన మానసింహు నెంత యధమునిగా మార్చియుందురో! అతని యుదాత్తత, యశాద్భ్యత్యము, శౌర్యము కన్నులఁ గట్టినట్లు చిత్రించిన మీఱు “Poet is the noblest specimen of his Age” అనిన కార్తైలుగారి పలుకు సత్యము గావించి తిరి. ఏడ్ల పర్యంతము లోపలనే కుములుచుండి హఠాత్తుగ నగ్నిపర్వతమునుండి పొంగి నిరాఘాటధాటితోఁ బ్రవహించు “లావా”వలెనున్న మీకావ్య మాండ్రదేశమునఁ బ్రసరించి హృదయముల నుడికింపఁ గలదు.

తెనుఁగున గణింపఁదగిన గ్రంథములఁగూడ “రహి-మహి” జాబితానుండి యన్ని పదము లవిచ్ఛిన్నముగా స్వీకరింపఁ బడినవి. అట్టి లోప మొక్కఁడునులేక విమర్శకుల యెదురఁ దలయెత్తి చరింప మీ రవకాశము గలిగించితిరి. మూలేతిహాసమునఁ బదునాలుగు పేజీలున్న యితివృత్తము గ్రహించి మూలాతిక్రమణముచేయక వీరకరుణములరెంటినే గై కొని జీవరస మొలికించి పాఠకునకుఁ బరమాణువంత వినుగుకూడఁ దోఁపకుండునట్లు రచించిన మీయద్భుతశక్తి కొనియాడఁ దగియున్నది.

ప్రొద్దుటూరు.
17-12-35.

వి. ఉమామహేశ్వరుఁడు, బి. ఏ.

గీ॥ “తెలిసె! తెలిసె! నిప్పుడు తేటఁ తెల్లమయ్యె! నేలరాడొఁ మా యన్నయ్యఁ యిల్లు గదలి
యేలపాల్గొనఁడో ప్రజాఁ హితములై న పనులయం”దని నామనం ఁ బునఁ దపింతు!
నా తపసు పండె! హేతు వీ ఁ నాఁడు తెలిసె! నే ననుకొను రీతిగ గుడి ఁ లోన దేవుఁ
డున్నటుల మిన్న కింటఁ గూ ఁ ర్చుండలేదు! మేలు మేలు! చితోడ్గడు ఁ నేలుచుండెఁ
దివిరి స్వాతంత్ర్యరక్షణ ఁ దీక్షతోడ దుర్నిరీక్ష తేజమున శ ఁ త్రువు నెదిర్చి
ప్రబల శత్రు వక్పరు ఢిల్లి ఁ పాదుషాయె యెత్తివచ్చిన తొణకక ఁ కత్తి గట్టి
ధైర్యలక్ష్మితోడ కొలంది ఁ దండుతోడ లావు మెఱసి యసంఖ్య బ ఁ లంబుగలుగు
శత్రువీరుల గుండియల్ ఁ జలదరింపఁ జైతకాశ్వము వైరి వ ఁ క్షములపైన
గొరిజ మోవఁగ దుముకించి ఁ యురవడించి యొర దిగిచి కత్తి కుత్తుకల్ ఁ నరికి నరికి
నెత్తురు వసంతమాడి లో ఁ కోత్తరముగ హఠ్విఘాటాదిగా సమ ఁ రాంగణముల
నిలిచి వీర విహారము ఁ సలిపి మేనఁ దొరగు రక్తముల్ జడివాన ఁ గుఱిసి రాజ
పుత్ర కాయము లొగి గాయ ఁ ములుగ మాఱఁ జెట్టునీడ సౌధము ఁ గడ్డి-రొట్టెతిండి

పట్టుపానై శిలాతతి! ♦ యట్టై పండి పట్టపుందేవి బిడ్డలు ♦ చుట్టైగొలువ
 నబ్బురంబుగఁ దాను సిం ♦ హంబువలెనె యడ్డులేని యరణ్యరా ♦ జ్యము వరించి
 యక్క రీజూచు నీవుల ♦ కాస పడక యేక్షణమ్మును స్వాతంత్య్ర) ♦ దీక్ష విడక
 చాలునని పాదుషాయె వే ♦ సారువఱకు “అన్న యక్కరు తోడఁ బో ♦ రాడుచుంఁ
 ఎల రాఱొ మా అన్నయ్య ♦ యిల్లు గదలి! ఇందు కేసుమి రాఱనియిపుడు తెలి
 తప్పని సరిగ రాణాప) ♦ తాపసింహుఁ డిచటఁ గవిసింహమై పుట్టె! ♦ నిది నిజం
 సిద్ధముగ దొడ్డ యా రాజ ♦ శేఖరుండు! ఇపుడు డి. రాజశేఖర ♦ మే సుమండి!
 కత్తి కలమయ్యె! విశ్రాంతి ♦ గాంచి శ్రీమముఁ బాసి స్వీయచరిత్రము! వ్రాసెనను
 భావపుష్టి, పదాచితి, ♦ పద్యగతుల నితరు లేగుణముల మెత్తు ♦ రేని నీను
 మని శతవధాని పూర్వజ ♦ న్నంబులోని చర్య మఱువని జ్ఞాపక ♦ శక్తి మెత్తు!

ప్రొద్దు టూరు.
 17—12—83

ఇట్లు, మెచ్చుకొను
 ఏ. కె. ముని.

- చ|| తెనుఁగున భారతంబు మఱి ♦ దిక్కన దాటినమీఁద నీప్రతా
 పుని చరితంబుఁ బోల్ రచన ♦ ముక్ నినుఁబోలిన సత్కవీంద్రునిన్
 గని విన దాండ్రభూమిసుమి! ♦ గ్రంథము రెండవభారతంబె! నీ
 పు నపరతిక్క యజ్వవని ♦ పూజ్యులు వల్కుట తద్యమే యగున్.
 డి|| ఈయఖల ప్రపంచమున ♦ నందును లేనివి భారతంబు రా
 మాయణమట్టి కావ్యములు! ♦ నందలి వీరులకన్న మిన్నయై
 పాయని ధైర్యశౌర్యగుణ ♦ వై భవధూర్వహు నొక్కనిన్ మహా
 నాయకసార్వభౌము జత ♦ నంబున నిచ్చితి వెట్టి ప్రోడవో!
- గీ|| పరమగీతా రహస్యంబు ♦ భాతి దీని ముప్పదైదుకోటులు హైంద ♦ వులు దినం
 భక్తిఁ బాఠాయణముచేయ ♦ భరతఖండ మఖల విశ్వోన్నతైశ్వర్య ♦ మందు టర

సి. సుబ్రహ్మణ్యశర్మ.

ఎచ్చటఁ జూచినను శైలి కరము మనోహరమై యనర్గళధారా విలసితంబై
 శాండ్ర పదయుతంబై యలరారు చున్నది. చరిత్రవిషయముల నింత లలితముగా వ్రా
 ట కడింది. అయినను గ్రంథకర్తగారు దీనిని మిక్కిలి నైపుణ్యముతో వీరరస ప్రధాన
 రచించి యునికి శ్లాఘనీయము. “కావ్యకళానిధి” బిరుదమునకుఁ గవిగా రెంతయు నర్హు

ఈ గొప్పకావ్య మన్నివిధములఁ బ్రశంసనీయము. ఆంధ్రభాషాయోష కొక యనుత్తమ భూషణంబై విలసిల్లు చున్నది. గ్రంథమంతయు నొకేస్థాయిగా రసవంతముగా వ్రాయుట చాలఁగష్టము. కవిగా రతిచమత్కారముగా నిర్వహించి యున్నారు.

“విమళకాశ్రితం”

నాగపూడి-కుప్పుస్వామయ్య బి. ఏ.

శీతాపారాయణమునకువలె నడుగడుగునకు ద్విగుణీభూతోత్సాహంబున ధారాళ దాక్షిణ్యపాకంబునఁ వెలసిన భవదపారస్వాతంత్ర్య వీరప్రబంధముఁ బఠించి నాయనుభవించిన యానందమునకు మేరయే లేదు. అనర్గళధారాశుద్ధి గలిగి యుపమాసందర్భములఁ గాళిదాసుని దలపించుచు, నుభయభాషాప్రవేశగాంభీర్యముఁ దెల్పుటకోయన సాంస్కృతికంబుల నటనటఁ బఠించుచుఁ దెలుఁగునుడికారంపుఁ దీయందనంబులఁ దిక్కయజ్వ కుద్దియనిపించుచు లోకజ్ఞతం దెల్పు నుడుల ననల్పంబుగఁ గురియించుచు మీకావ్యరచన మపారప్రతిభావైశద్యమును వెల్లడించినది. ఉత్తమములగు జాతీయములు జానుదెనుఁగు నుడికారములు చక్కనినాన్తుడుల్లు మనోహారాలంకారములు గుంపులు గుంపులై తమంత నచ్చి దూఁకినట్లు గ్రంథమంతయు రససమాకీర్ణమై శ్లాఘనీయమై యున్నది. ఈగ్రంథము భారతమునకుఁ బైచేయి. ఈగ్రంథము వ్రాసి మీరు ధన్యులై యాంధ్రలోకము ధన్యతఁ బడయఁ జేసితిరి. ఈగ్రంథముఁగూర్చి యెంతదూరము ప్రశంసించినను కొఱతయే యగును.

యస్. విశ్వనాథశర్మ,

లక్కురవ్, నైజాంకాలేజి,

ఉ॥ కాంచితీ సీదుపోత్తము న † ఖండపు లోపికతోడఁ! బూర్తిగా
మంచిది శుద్ధి! కూర్పు కడు † మంచిది! మంచిది శయ్య! పాకముక
మంచిది! కీతియుక మిగుల † మంచిది నీకృతీయందుఁ! గాన ని
న్నియ కవీశ్వరుల్ ధర జ † నితురు నూటికిఁగోటి కొక్కరై!

5-8-1935.

కాశీ-కృష్ణాచార్యులు,

శతావధాని.

మీకావ్య మిప్పటి కబ్బపుంబలుకులమ్మకుఁ గులుకుందొడవు. చూచి పరమానందము ననుభవించితిని. జాతికి వార్తకుఁ గని. సహృదయహృదయముల రంజింపఁజేయుచున్నది. మొగల్ చక్రవర్తులఁ దబ్బిబ్బుపఱచినప్రతాపసింహుని చరిత్రమును వర్ణించుటకు మిమువంటి కవిసింహులే సమర్థులు. మీ రచన నవకవుల కాదర్శకమై ముద్దులొలుకు చున్నది.

ఉభయభాషాప్రవీణ జి. జాషువా.

ఆనంద మందితి. ప్రతాపుని పాత్రముఁ జక్కఁగఁ బోషించితిరి. ఆనాయకుని మును బ్రాధచర్యలు నమోఘముగ వర్ణించితిరి. కాలస్థితి ననుసరించి వలయు సోఁ యుఁ బెద్దలయెడ గౌరవము నద్భుతముగ వివరించితిరి. కులగురువులగువారికెల్ల నీతిఁ గలిగిన “భామాసాహి” శిష్యవాత్సల్యము త్యాగము వివరించునెడ నానందబావ కెంతయు నడ్డులేకపోయె. జోషీబాయి-పృథ్వీరాజు-అబ్దురహిమానుల ధీరోదా- గుణసంపత్తియు సార్వభౌమునిముంగల జరపు సంభాషణమును క్షత్రియకులమఁ గు వన్నె పెట్టుచున్నవి. అది యిది యననేల! గ్రంథమంతయు రసమున నుజ్జ్వలము న్నది. పిప్పి వెదకినను గానరాదు. కడుదీనదశఁగూడ బిడికెడు మన్నెత్తి మేవాడ మాతృభూమిని శిరసావహించి ప్రకటించిన దేశమాతృభక్తితత్పరత నిరుపమానముగఁ పఁగలిగితిరి.

గా. రామేశ్వరరావు.

కావ్యములలో ప్రత్యేకలక్షణములతో శోభిల్లునవి అరుదు. ఏకావ్యమును ను ఒక్కఅచ్చులోనుండి తీసినకమ్మి. ఒక పోటాకు నకలు. కావ్యశిల్పమున ప్రతే క్షణ్యమును గలిగినవి శ్రీతిరుపతి వెంకటకవుల గ్రంథములు. తరువాత అట్టి ప్రతే కాశముతో వచ్చినది ఈ ‘రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర’ యని చెప్పిన సాహసముకా

ఎంత ఛందోయాత్ర చేసినను భాషావాహిని భావవాహినితో సమగతిని ప నదిగాని కుంటువడలేదు. అలయలేదు. వెనుబడలేదు.

ప్రతాపునివలెనే యీకవియు వీరవ్రతుఁడేమో యనిపించునట్లు ఎంతకాలఁ యో అంతర్నితమైయున్న ప్రతాపవహ్ని ఒక్కమారుగాఁ బైకుబికి వచ్చినదా ర నడిచినది కావ్యముః ప్రతాపుని అతని ప్రతిస్పర్థులనుగూడ సమదృష్టితోఁ గాపా నది కవి మనీష. పిడికెడు మట్టిని జేకొని మేవాడవీరులు మాతృభూమిని శిరసావహి చిత్రించిన యీకవి చాతుర్యము వర్ణనాతీతము.

18-8-34.

“కృష్ణాపత్రిక.”

బహుకాలమున కొక గొప్ప పురాణమును జూడఁ గలిగితిమి. ఈ పురాణ మైన ఐతిహాసికము. ఈ గ్రంథము భారత-భాగవతాదుల సంతతిది. ఇంక ముంద పల్లెయందును భారత-భాగవతములవలె దీనిని గూడఁ బౌరాణికులు జనులకుఁ గ పింపవలెను. తిక్కన-పోతనల నామము లెంతకాలము ఆంధ్రులందు స్మృతిపథముః నో యంతకాలము మన కవిశేఖరుని నామమును స్మరింపఁ బడుచుండుఁగాక. +

ము భారతమున కెందును దీసిపోవనిది ఆధునికులలో నింతకన్నఁ బెద్ద గ్రంథములు (పురాణములు) వ్రాసినవారు లేకపోలేదు. కాని వానికన్న నీగ్రంథమే పూజనీయమైనది. మాతృదేశభక్తి. స్వాతంత్ర్యరక్తి, సాహసాధార్య ధైర్యకార్యోద్వృత్తి వీనిని బుటబుటయందును బద్యపద్యమందును బ్రకటించి యాయా రసములఁ జక్కఁగాఁ బోషించి యాంధులను సంతతాఖండ మృదుమధుర మధుధారాకవిత్వ రసానుమోదకులగాఁ జేసిన మనకావ్య కళానిధిగారి జన్మము ధన్యమైనది.....వీరరస మొక్కఁడే యిందు గ్రహింపఁ బడినది. అదియే మన కిప్పు డవసరమైనది. అది చచ్చుటచే మనమును జచ్చినట్లే యున్నాము. ఇక ముందాలంకారికులు “ఏకోరసో వీరవ” యని నియమింతురుగాక.

గ్రంథమంతయు నిర్వచనమేయైనను కవిత యొక్కచోటనైనను కుంటువడక శ్రుతి కటువు జబ్బయల్లిక పులిమిపుచ్చుటకై తెచ్చుకొనిన సాదపూరణములు. ఎందును గాన రావు. బెండడి బిలుకులులేక తీర్చి మలిచిన రాశ్యతోఁ గట్టిన కవితాపుణ్యాలయ మిది. మంచి సామెత లిముడ్పఁబడియున్నవి. ప్రతాపుని గుణము లనంతములుగా వర్ణింపఁబడినవి. ఇట్టి యుత్కృష్టగ్రంథము సర్వాంధ్రలోకమందు శాశ్వతముగ నాదరణీయమై వెలయుఁగా తమని కోరుచున్నాము.

0-1-44 ఫసలీ.

“నోలకొండ పత్రిక.”

ఈకవిగారు 1900 పద్యములుగల బ్రహ్మాండమైన చరిత్రమును రచించిరి. దేశచరిత్రములలోనుండి యిదివర కెన్నడు నెవ్వరు నింత గ్రంథమును బద్యములుగ రచించి యుండలేదు. రసానుగుణవర్ణనములతోఁ బద్యములు నిర్దుష్టముగఁ జక్కని నడకతో నొప్పుచున్నవి. పలువురు తలంచునట్లు వీరిని యతిప్రాసలేమియుఁ గష్టపెట్టలేదు. శంకరకవి చెప్పినట్లందుఁ దాముతామే యుచితస్థితి వచ్చి నిలిచి కష్టపెట్టునని భయపడువారిని నవ్వుచున్నవి. కవిగారి కవిత్వ శైలి కిప్పటి ప్రసిద్ధకవులు హర్షజలరాశిఁ దేలేదరు. సంస్కృతమునుండి యాంధ్రీకరించుటకును ఇతర భాషలలోనుండి తీసి యాంధ్రగ్రంథ మార్గమునకుఁ జెచ్చుటకును జాల భేద మున్నది. రెండవది మిగులఁ గష్టము. కవిగారి నింతవఱకుఁ బ్రస్తుతింతుము.

భావనామ సంఘ

“ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక.”

శ్రావణ-భాద్రపదములు.

ఇతర వర్ణనములతో నెంతయుఁ బ్రాద్దుపుచ్చక వీరకరుణములతోనే విశేషించి గ్రంథము నింపిన యీ కవిగారిశక్తి విద్వత్కవుల మనస్సును హరింపఁ జాలియున్నది. గ్రంథమంతయు మృదుమధురపదభూయిష్ఠము. ధార ధారాళము. ద్రాక్షాపాకము. కృతి నిర్దుష్టము.

పండిత సామరజనరంజకము. పూర్వకవులు భారతభాగవతాది పురాణేతిహాసములలోని చరిత్రములు లిఖించియున్నారు. ఈ కవి యట్లుగాక యధునాతన చరిత్రమును వ్రాసి యున్నాఁడు. అందును కథానాయకుఁడు హిందువైనను బ్రతివీరుఁడు యవన చక్రవర్తి యయిన యక్కరు. ఈ పేరుతో సా టితని పక్షమునఁ జేరినవారందఱవేళ్లును నిట్టి తునుష్క భాషకుఁ జేరినవే. వీరియుద్ధము భారతాది యుద్ధములవలె నస్త్రశస్త్ర ధనుస్సాధముగాక ప్రాకృతసాధన భూయిష్టము. ఇట్టిదానిఁ బ్రాచీనకవితాధారలో నడిపించి గ్రంథమునకు వన్నె తెచ్చిన యిక్కవిప్రోధిమ కడుంగడు శ్లాఘ్యము. రంగారాయచరిత్రాదుల వంటివి కొన్నియున్నను నవి యతిప్రౌఢములై కేవల పండితైకవేద్యములేకాని యాంధ్ర భాషావిదుల కందఱకును సులభములుగావు. కనుక దేనజూచినను నీ గ్రంథము మిక్కిలి కొనియాడఁ దగియున్నది. ఇట్టి చరిత్ర రచించి తన యసాధారణ ప్రతిభనేకాక దేశభక్తిని సనాతన ధర్మతత్పరత గ్రాంథిక భాషాభిమానము వెల్లడించిన యీ రాజశేఖరముగారు కడు ధన్యులు.

భావ. మార్గశిరము

“అభినవ సరస్వతి”

ఈ మహాకవి విద్యాశేఖరుఁడైన సంపన్న గృహస్థువు. అనేక గ్రంథములు రచించిన కవిలోక శిఖామణి. గ్రంథము సర్వోత్తమమైనది. నవరత్నములను ప్రసిద్ధికలను. కాని యిం దన్ని పద్యములు రత్నములే యనవలయు. ప్రతాపసింహుఁడు ధనబలముమాత్రము లేకున్నను దేశాభిమానబల మపారముగఁ గలవాఁడగుటచేఁ బోరాడుచు సైనికుల కుత్సా హము గలిగించుచున్న తావులకొకల పద్యములఁ జదివినచో మఃఖాశుబ్ధిమ సందోహము ప్రవాహరూపము దాల్పకపోదని మా విశ్వాసము. ఉదాహరింతమని యేభాగమును జది విన నందొక్క పద్యమైన వదలఁ దరముగాదు. ఏభాగము చూచిన యతిప్రాసములకై కక్కురితిపడిన జాడ గానరాదు. శైలి గంగాప్రవాహమువలె నున్నది.

ఆషాఢ బ ౧౧ లు

“శ్రీలింగ”

టాడ్డుదొర గ్రంథము పూర్ణ చరిత్రాత్మకము. ఆ బంగారమున కీకవి సువాసన యబ్బించినాఁడు. కవీశ్వరుఁడు ప్రతాపుని ప్రతాపము నుగ్గడించుటలో వై రివీరుల విశేష మును మఱవలేదు. అక్కరు ముఖ్యమంత్రి “యబ్దురహిమాను” శీల మప్రతిమానము. అతఁడు మహాత్ముఁడేసరి. యజమానినే ధిక్కరించి ప్రతాపుని సర్వస్వతంత్రునిఁజేసిన నిరు పమానశాంతచిత్తుఁ డీయబ్దురహిమాను. భామాసాహి శీలము ప్రతాపసింహుని శీలమున కెనయనఁ దగును. కవిత్యము కేవలము భావ ప్రధానమైనదేకాక ఘట్ట-ఘట్టమును గర్ణ

రసాయనంబై యనర్గళధారా ప్రవాహ పరిపూర్ణంబై మృదుఃమధుర పద భూయిష్టమై
 శైలి శ్లేష-ప్రసాద మహిమలః జెన్నొంతుచు యుద్ధపుఃబట్టుల దిక్కన-సోమయాజితై లిని
 దలపించుచుఁ గొన్ని యెడలఁ బోతన-కంకంటి పాపరాజప్రధానుల స్మరణకుఁ దెచ్చుచున్నది.
 ప్రస్తుతాంధ్రకవికుంజరులలో నీ కవి యసమాన విఖ్యాతి వహించి యున్నాఁడు.

శ్రీవణ శుశ్రీలు.

“కామోదకీ”

నీరి కృతులు దిగంత విశ్రాంత కీర్తివహించి జయపతాకము నెలకొలిపినవి. కవికుల
 కోటిలో నీరి క్రాంతాంబుల మియక తప్పదని “ధంకా” వాయించినది నీరి “రాణా
 ప్రతాపసింహ” చరిత్ర. ఈ గ్రంథ ప్రాశస్త్యము వివరించి చెప్పఁదలఁచిన నీ గ్రంథమంత
 గ్రంథము వ్రాసినఁగాని తేటపడదు. ఏ యే సమయము దే యే పదము ప్రయోగించిన
 రస ముట్టిపడునో యా యా సమయమున నా యా పదమునువాడి జిలిబిలి ముద్దుపలుకుల
 తో, ధారాశయైన ధారతో, లలితములైన పదములతో, సరళమైన శైలితో, గ్రంథమంతయు
 నొకే తీరున నడిపించిన నీరి యద్భుతశక్తి సంశ్లాఘ్యము. ఆంధ్రులపాలిటి కల్పవృక్ష మిది.
 కవిత్రయము వారు భాషా గురువులై యాంధ్రకవిత్రయమునకు మార్గదర్శకులై నట్లు నవీన
 ప్రబంధములకు నీరు మార్గదర్శకు లగుచున్నారు.... వేయేల! యీ గ్రంథము వ్రా
 యునపుడు నీరే రాణాప్రతాపసింహులై రో, రాణాప్రతాపసింహుఁడే కవిసింహులగు నీరి
 రూపముఁ దాల్చెనో యనిపించినది. అరుగరాచిన కొలంది పరిమళ మతిశయించు శ్రీ గ్రంథపుఁ
 జెక్కవలె నీ గ్రంథము చదివినకొలంది నమృతరస మొలుకు చున్నది. ఈ గ్రంథము మహా
 భారతమువలె నైతిహాసికు లితిహాసమనియుఁ గవి వృషభులు మహాకావ్యమనియు శ్లా
 ఘింపవలెను. అన్ని గ్రంథము లొకయెత్తు. రాణాప్రతాపసింహ చరిత్ర మొక్కయెత్తు.
 ఆంధ్రభాషా రామామణి కిది శిరోభూషణము. ఆంధ్రవాఙ్మయక్షేత్రమున ఫలించిన పారి
 జాతము. ఆంధ్రలోకమున నవతరించిన మహారత్నము. రాజశేఖరు నింట వెలసిన వాగ్దేవి.
 కవి గావించిన యాంధ్రసారస్వతకృషినుండి యుద్భవించిన యమృతకలశము....
 ఓమహాకవీ!

గీ॥ నీదు కావ్యంబునం దెంత ♦ నిగ్గు గలదో॥ వ్రాయుచో భారతం బంత ♦ గ్రంథ మగును!
 సారమును గాంచఁ గొన్ని వ ♦ ర్షములు పట్టు నన్ను॥ దీని గుణంబెన్ను ♦ నలవియగునె!

నూజవీఁడు.

“వై జయంతి”

... ఈ వీరచూడామణి (ప్రతాపసింహుడు) భారతీయులకు నిత్యోపాస్మ్యుడు. ఈతని యుదాత్తచరిత్రము నిరంతరపారాయణయోగ్యము. వస్తు గౌరవమునను గ్రంథవిస్త్రుతిని యీకాలమున వెలుపడుచున్న కావ్యములలో దీనికి మహత్త్వము సమధికమై యొప్పినది.

ఈ కవి వీరసత్త్వ సంపన్నుడు. ఈయన కృతులు వీరరస ప్రతికృతులు. వీరవరుల గాఢ లీవీరసత్త్వ ని హృదయమునకు సాక్షాత్కారము నొసఁగి వీరరస ప్రవాహినులగు పృథుల కావ్యములై వెలసినవి. ఇట్లు అగ్గలించిన అలవాటునను పెంపుగనిన నేరుపునను, చేయి వడిదిరిగిన యీయన నేడు రచించిన యీ రాజాప్రతాపసింహచరిత్రమీయన రచనములకు మేల్బొంది. దీనిని వెలయించి యిపు డీయన కావ్యకళానిధియైనాఁడు. ఈయఖండ కావ్యమున కవితాసామగ్రి గ్రంథకర్త సామార్థ్యమున కుద్దిగ నున్నది. ఈ గ్రంథమున కవితా సామగ్రికిఁ గొంతయేలేదు. ఉపమాలంకారము లింద సంఖ్యముగఁ గలవు. వానిలోఁ బెక్కింటి కపూర్వతయు నబ్బినది. గ్రంథమున నవిరళముగనున్న సవ్యకల్పనములు గ్రంథకర్త కల్పనా కౌశలమునకుఁ జక్కని తెలివిడి. కవితాధార ఉత్కూలముగఁ బొంగిన వర్ణనకాలమునందలి మహానదీ ప్రవాహమువలె నిరాఘాటముగ పరుపులు వారుచుండును. అందఁడు దానఁ బూర్వకపుల ధోరణియు పొడకట్టు చుండును.

*

*

*

కవి తనస్వతంత్రశక్తి నన్నింటను గనబఱచినాఁడు. అది యిందలి విశేషము. ఇట్టి గ్రంథములు కేవల చరిత్రాత్మకములు వీరరస ప్రధానములు నయినవి ఆంధ్రవాఙ్మయమునకుఁ గ్రొత్తలు. వెనుకటివారి కట్టివానిపయి రుచి పుట్టినదికాదు యే యిద్దఱు-ముగ్గురకోతప్ప. నేటివారిలోఁ గొందఱ కట్టి రచనములు గిట్టినను అఖండత అవునుగాని దయిపోయినది. అఖండముగ నట్టి గ్రంథములఁ బెక్కింటిని రచియించి యాంధ్రమున కర్పించిన యీతఁ డిప్పటి కీరాజశేఖరకవియే కనుపించునది. ఈయన రచనములవలన నాంధ్రసాహిత్యము బలుపుఁ గనినది. దీనికై యీకావ్యకళానిధి నెంత కొనియాడినను దీఱదు.

డిశెంబరు 1934.

“భారతి”

౧౬

కావ్యకళానిధి, కవిసింహు యీ అనధానిపంచానన,
దుర్భాక రాజశేఖరశతావధాని.

విషయ సూచిక.

ప్రథమాశ్వాసము.

విషయము.	పుట.
భారతదేశముపై మహమ్మదీయులదాడి.	3
దూలారావు యుద్ధము.	10
గజనీమహమ్మదు దండెత్తి వచ్చుట.	12
ఘోరీమహమ్మదు దండెత్తి వచ్చుట.	6
సంయుక్త స్వయంవరోత్సవము.	8
చిత్తూరు మొదటి ముట్టడి.	11
హమీరుసింహుని పరిపాలనము.	14
కుంభుడు మేవాడదేశము నేలుట.	15
మేవాడదేశముపై బేబరు దండెత్తి వచ్చుట.	17
చిత్తూరు రెండవ ముట్టడి.	19
కర్ణావతీదేవి పంపిన తోరమును హుమయూను గ్రహించుట.	21
హుమయూను రాజ్యభ్రష్టం డగుట.	25
అక్కరు జననము.	27
హుమయూను మొల రాజ్యము గ్రహించుట. అక్కరు పట్టాభిషేకము.	28
అక్కరు దిగ్విజయములు.	30
చిత్తూరు మూడవ ముట్టడి.	32
ఉదయసింహుఁ డుదయపురముగట్టి కాపుర ముండుట.	38
ఉదయసింహుఁడు జగమల్లుని గాజుచేయఁ గోరుట.	39
ఉదయసింహుడు దివింగతు డగుట.	41
నలుంబ్రాకృష్ణసింహుఁడు జగమల్లుఁడు పట్టభద్రుఁడగుట ననుచుతింపకపోవుట.	42
కృష్ణసింహుఁడు ణోపోద్దీపితుం డగుట.	45
కృష్ణసింహుఁడు సింహాసన మధిష్ఠింపుమని ప్రతాపసింహు నర్థించుట.	46
ప్రతాపసింహుని పట్టాభిషేకమహోత్సవము.	48
ప్రతాపసింహుని సాగరసింహుఁ డాశ్రేపించుట.	50
కృష్ణసింహుఁడు సాగరసింహునకు హితము నుపదేశించుట.	51
సాగరసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని నిలువరించుట.	55
ప్రతాపసింహుఁడు సాగరసింహుని దేశము వీడిపోవుమని యాజ్ఞాపించుట.	57
ప్రతాపసింహుఁ డనుచురులఁగూడి 'అహోరియా' వేఁటఁకు బోవుట.	58

ద్వితీయాశ్వాసము.

ప్రతాపసింహుఁడు నూక్తుని రాజధాని కంపుమని కృష్ణసింహు నర్థించుట.	60
కృష్ణసింహుడు లుగాదికానుకలు ణొనితెచ్చుట.	61

చివయము.

పుట.

ప్రతాపసింహుఁడు వేటకు వెడలుట.

62

రాజపుత్రునైనై న్యమధ్యమునకు వరాహము వచ్చుట. ప్రతాప-నూ క్తులు వాదించుట.

64

కృష్ణసింహుఁడు నూత్తునకు బుద్ధిచెప్పుట.

65

నూత్తుఁ డవినయము చూపుట.

66

ప్రతాపసింహుఁడు కృష్ణసింహునకుఁ గోపాపశమనము చేయుట.

67

వారభట్టు నూత్తునకు నీతి గఱపుట.

68

ప్రతాపనూత్తులు పోరయత్నించుట. వారభట్టారకుఁ డాత్మార్పణము గావించుట.

69

ప్రతాపసింహుఁడు నూత్తుని దేశభ్రష్టుని గావించుట.

71

ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్య మాలోచించుట.

72

కృష్ణసింహుఁడు తన నిశ్చయము నెఱింగిండుకొనుట.

77

భానుసింహుఁడు తన నిర్ణయము దెలుపుట.

78

మనస్సింహుఁ డ్యామసింహుల యభిప్రాయము.

79

తేజసింహుఁడు తన తెరం గఱింగించుట.

80

రామచంద్రదేవుఁడు తన మనోగతము తెలియఁజేయుట.

82

భీమచాండు తన సాయము వివరించి చెప్పుట.

83

ప్రతాపసింహుని నిర్ణయము-నిబంధనములు.

85

మేవాడదేశమంతయుఁ బాడువడి యరణ్యముగ మారట.

88

ఆకృరు రణస్తంభపురదర్శము గొనుట.

89

ఆకృరు ఘూర్జరదేశము జయించుట.

90

ఆకృరు వంగదేశము జయించుట.

91

ఆకృరు-మానసింహుల మంత్రాంగము.

92

ఆకృరుచక్రవర్తికి మానసింహుఁడు మనస్తాపాపశమనము చేయుట.

95

మానసింహుఁడు ఘూర్జరమునకు వెడలుట.

96

మానసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని దర్శింసుకొనుట.

97

ప్రతాపసింహునితో మానసింహుఁడు సంధిమాటలు జరుపుట.

99

కృష్ణసింహుఁడు మానసింహు నధిక్షేపించుట.

109

తృతీయాశ్వాసము.

ఆకృరు మేవాడపై నై న్యముల నంపుట.

115

హస్తీఘాటు కనుమవర్ణనము.

116

మానసింహుఁ డనుచులను హస్తీఘాటుకనుమఁ జొర నియోగించుట.

117

కృష్ణసింహుఁడు కనుమ శాక్రమించుట - యవనులు రాత్రి డండు విడియుట.

118

రాజపుత్రునైనై న్యను తెదిగివచ్చి హస్తీఘాటుకనుమఁ జేరుట.

121

నూర్వోదయము.

123

ప్రతాపసింహుఁడు నూర్వోహాసనము చేయుట.

124

విషయము.	పుట.
ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ జేయు యుద్ధప్రకంఠ.	125
ప్రతాపసింహునితోఁ గృష్ణసింహుఁడు తన పట్టదల నెఱిగించుకొనుట.	126
తేజసింహుఁడు తన కక్తి యుక్తు లెఱిగించుకొనుట.	127
భీమచాందు పరాక్రమవాక్యములు.	128
మొగలు సైన్యబులు యుద్ధమున కాయత్తమగుట - ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁడగుట.	129
ప్రతాపసింహుని విషాదము.	131
ప్రతాపసింహుఁడు సైన్యాధిపతుల యుద్ధమునకుఁ బురికొల్పుట.	133
రాజపుత్ర సేనాధిపతులు యవనసేనలను దాఁకుట.	134
ఖేల్వాపతి-యబ్దుర్ రహిమానుతోఁ జేయు యుద్ధము.	135
తేజసింహుఁడు యవన సైన్యముపైఁ బడి ధ్వంసముచేయుట.	137
కృష్ణసింహుఁ డాసఫ్ ఖానుపైఁ గవియుట.	138
ప్రతాపసింహుఁడు తోడరమల్లు సైన్యములను దాఁకి చీకాకు గావించుట.	139
శ్యామసింహ-ఖాసింఖానుల యుద్ధము.	141
భానుసింహుఁడు యవన సేనలను దాఁకుట.	142
రామచంద్రదేవుని యుద్ధము.	143
ఖండేరావు యుద్ధము.	144
బేడా-కొటేరియా ప్రభువుల యుద్ధము.	"
భిల్లలు యవనులతోఁ జేయు యుద్ధము.	145
మధ్యాహ్నావర్ణనము — మానసింహుఁడు పిరంగులు వేలిపించుట.	146
చంద్రభట్టు రాజపుత్రులకుఁ కఠోద్రోకము కలిగించుట.	147
తేజసింహుఁడు విజృంభించి పిరంగులపై నేగుట.	149
తేజసింహునకుఁ గృష్ణసింహుఁడు తోడగుట.	"
యవన సేనాపతు లొక్కమ్మకి రాజపుత్ర సేనలఁ దాఁకుట.	153
ప్రతాపసింహుని ద్వితీయ యుద్ధము.	155
యవనులవారణబలముతో రాజపుత్రులకైన యుద్ధము.	157
భీమచాందు యుద్ధము. బుడుతకీషులు పిరంగులు వేల్పుట.	158
ఖండేరావు యుద్ధము.	159
భానుసింహ-పీరబలుల యుద్ధము.	160
రామచంద్రదేవుని ద్వితీయ యుద్ధము.	162
శ్యామసింహుల యుద్ధము.	163
ఖండేరావు రణరంగమునఁ గూలుట.	164
చంద్రభట్టారకుఁడు యవనులపైఁ గవియుట.	165
తేజసింహుని మూడవ యుద్ధము.	166
తేజసింహుని నిర్యాణము. ప్రతాపసింహుఁడు విజృంభించి యవన సైన్యముఁ దాఁకుట.	170
ప్రతాపసింహుఁడు మానసింహ-సలీములఁ దగులుట.	172

వివయము,	పుట.
రణరంగము వీడిపోవు ప్రతాపసింహుని యవనసేనాధిపతులు వెన్నంటుట.	176
నూత్తుఁడు ప్రతాపుని మన్నన వేడుట.	177
చైతకాశ్యము వీరస్వర్గమున కేగుట.	180
నూత్తుని దండింపవలదని యబ్దురహీమాను వాదించుట.	181
బదోని డిల్లీకి వెళ్లి పాదుషాకు యుద్ధఫలముఁ దెలుపుట.	182
అక్బరు నూనసింహునితో నిఘోషోక్తు లాడుట.	183

చతుర్థాశ్వాసము.

ప్రతాపసింహుఁడు వీరస్వర్గమునకేగిన సామంతులఁగూర్చి యాలోచించుట.	185
ప్రతాపసింహుఁడు సేనాధిపతుల సత్కరించుట.	187
నూత్తుఁడు ప్రతాపసింహుని జేరవచ్చుట.	188
ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్యము నాలోచించుట.	„
శిండవసంవత్సరము యుద్ధము.	191
కుంభలోమియత్ యుద్ధము.	191
ప్రతాపసింహుఁడు చేవంచాదుర్గమును జేరుకొనుట.	193
చంద్రభట్టారకుఁడు భానుసింహునకుఁ దోడుపడుట.	194
మానసింహుఁడు “ధర్మశ్రీ-గోకుండా” దుర్గములను జేకొనుట.	195
పరీదుఖాను ప్రతాపసింహునితోఁ జేయు యుద్ధము.	„
అక్బరు కైలావారా సీమయందలి ఫలవృక్షములు గొట్టించుట.	197
ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు ‘దోనా’ పఠవిపెట్టుట.	199
యవనసైన్యములు మేవాడపై నెత్తివచ్చుట.	200
దేవేరీయుద్ధము.	201
ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధరంగమువీడి శైలగుహ కరుగుట.	204
పాటేశ్వరి ప్రతాపసింహుని విచారమునకుఁ గారణ మడుగుట.	207
పాటేశ్వరి ప్రతాపసింహునకు తణోత్సాహము గలిగించుట.	209
యవనుల నోడించి రాజపుత్రులు ప్రతాపసింహునిఁ జేరుట.	211
భిల్లుఁడు డిల్లీపురమున కరుగుట.	212
అక్బరు డిల్లీపురఁబు నలంకరింపఁ జేయుట.	213
అక్బరు సభా-భవనము.	214
అక్బరు కొలువుఁగూటమునకు వచ్చుట.	220
అక్బరు పృథ్వీరాజునకు బహులు చెప్పట.	224
పృథ్వీరాజు మానసింహుని మాటలను ఖండించుట.	225
పృథ్వీరాజు భిల్లుని దోడ్కొని యింటి కరుగుట.	227
అబ్దురహీమాను పృథ్వీరాజును దర్శింప వచ్చుట.	228
భిల్లుఁడు డిల్లీపురమునుండి వచ్చుట.	232

విషయము.	పుట.
ప్రతాపసింహునకు ఢిల్లీనుండివచ్చిన లేఖ.	233
కృష్ణసింహుఁడు ఢిల్లీలేఖను గొనియాడుట.	240
పంచమాశ్వాసము.	
యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట.	243
నూర్యమహల్ దుర్గ యుద్ధము.	244
యవనులు భీమడర్గమును మట్టడించుట.	245
పాఠేశ్వరి తన భర్తనుగూర్చి భిల్లు నడుగుట.	247
ఏకలింగేశ్వరాలయ వర్ణనము.	250
ప్రతాపుపసింహుఁడు దేశత్యాగముచేయుఁ దలఁచుట.	251
ప్రతాపసింహు ననుసరింతునని కృష్ణసింహుఁడు చెప్పుకొనుట.	256
పర్షియా - ప్రియాణము - భామాసాహి మేవాడకు వచ్చుట.	261
భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు ధర్మోపదేశము చేయుట.	264
భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు రాజనీతి నుపదేశించుట.	266
భామాసాహి రాజపుత్ర నైసికులను బురికొల్పుట.	268
రాజపుత్రులు భీమచాండు నివాసమునకు వచ్చుట.	270
రాజపుత్రనైస్యములవచ్చి ప్రతాపసింహునిఁ జేరుట.	271
ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁ డగుట.	271
పాఠేశ్వరి - ప్రతాపుని విజయయాత్రకుఁ బంపుట.	272
దేవరీదుర్గ ద్వితీయ యుద్ధము.	273
కుంభకోమియరు దుర్గమును జేకొనవలెనని ప్రతాపసింహుఁ డాలోచించుట.	276
అక్కరుసార్యభాముని విషాదము.	277
మానసింహుఁ డక్కరునకు మనస్తాపోప శమనము చేయుఁబూనుట.	280
అబ్దురహిమాను ప్రతాపసింహుని గుణములఁ గీర్తించుట.	282
మానసింహుఁడు యవనసభను దృఢీకరించి మాటాడుట.	285
పృథ్వీరాజు మానసింహు నధిక్షేపించుట.	287
అక్కరు శాంతవచనములు పలుకుట.	288
అక్కరు నిర్ణయమును మానసింహుఁడు సమ్మతింపక పోవుట.	289
అక్కరు మానసింహుని శాంతింపఁ జేయుట.	290
రాజపుత్రులు మఱలఁ దమదుర్గములను బట్టుకొనుట.	291
ప్రతాపసింహుఁడు మాల్వరమును గొల్లగొనుట.	293
స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము.	293
ప్రతాపసింహు డంద రనుచరులను సత్కరించుట.	294
భామాసాహి ప్రతాపసింహు నాశీర్వాదించుట.	295
ఉపసంహారము.	296

గ్రంథమునందలి పాత్రములు.

ప్రతాపసింహుడు = మేవాడేశప్రభువు. కథానాయకుడు.

ఉదయసింహుడు = ప్రతాపసింహుని తండ్రి.

సూక్తుడు-సాగరుడు-జగమల్లు = ప్రతాపసింహుని యనుజులు.

కృష్ణసింహుడు = సలుంబ్రాధీశ్వరుడు-ప్రధానమంత్రి-సర్వసైన్యాధీశ్వరుడు.

హరభట్టారకుడు = ప్రతాపసింహుని పురోహితుడు-కులగురువు.

చంద్రభట్టారకుడు = ప్రతాపసింహు నాస్థానకవి-వీరుడు. [తుడు.

రామచంద్రదేవుడు. (కుమారుడు ఖండేరావు) గ్వాలియరురాజు = ప్రతాపసింహు నాశ్రీ
 ఘోర్వాపతి = చోండావద్వంశజుడు. సామంతనృపుడు.

భానుసింహుడు = సోనెగుట్టమహీపతి. ప్రతాపసింహునకు మామవరుసవాడు.

తేజసింహుడు-మనస్సింహుడు-శ్యామసింహుడు-దూడాసింగు- బేడ్లా-కొటేరియానృపులు-షాపురాబు నేరాధీశ్వరులు-దుర్జయుడు- హరిదాసు-ముకుందదాసు-	}	సామంతనృపులు.
---	---	--------------

అమరసింహుడు = ప్రతాపసింహుని ప్రథమపుత్రుడు.

సాతేశ్వరీదేవి = ప్రతాపసింహు నర్ధాంగలక్ష్మి-పట్టచుహిషి.

భీమచాండు = శబరలోకసార్వభౌముడు. ప్రతాపసింహుని మిత్రుడు. స్వతంత్రుడు.

భిల్లుడు = సేవకుడు.

అక్కరు = మోగలుచక్రవర్తి. ఢిల్లీశ్వరుడు.

సలీము = అక్కరు కుమారుడు-యువరాజు.

మిర్జా అబ్దురహిమాను (ఖాన్ ఖాన్) = అక్కరు ప్రధానామాత్యుడు.

హరివిజయసూరి = జైనుడు-అక్కరు గురువు.

పఠ్వీరాజు = అక్కరు నాస్థానకవి-సేనాధిపతి.

ధనసేనుడు = గాయకసార్వభౌముడు.

భగవాన్ దాసు-కున్వార్ మానసింహుడు-తోడరమల్లు-వీరబలుడు- రాయసింహుడు-రాయశీలుడు-అబ్దుల్లా-షాబాజుఖాన్-ఆసఫ్ ఖాన్- బాసింబాన్-మహబత్ ఖాన్-ఫరీదుఖాన్-ఫయాజి-	}	మోగలు సేనాధిపతులు
--	---	----------------------

అబుల్ ఫజల్-ఫెరిస్తా-బదోసీ-సూరిదాసుఅబ్దు-స్సమాద్ = కవులు, చరిత్రకారులు, చిత్రకారులు.

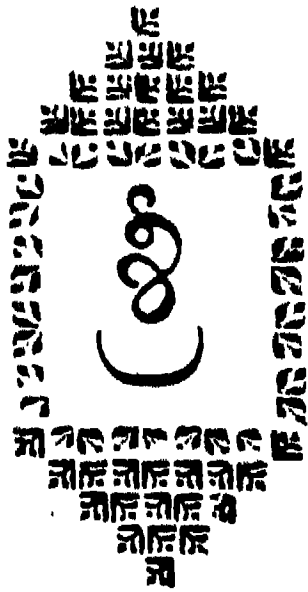

శ్రీ

కామేశ్వర్యనమః.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర.

పూర్వపీఠిక.

నాథాబ్జభవాదు లెవ్వని మృగు ♦ శ్రీపాదపంకేరుహ
 ధ్యానానందరసాబ్ధిదేలి కృతకృ ♦ త్యత్వంబుః బ్రాహ్మిచుచుం;
 దా) నీహార నగాత్మజాప్రియుఁడు ని ♦ త్యానందుఁ డారోగ్యవి
 జ్ఞానశ్రీ లిడి చంద్రశేఖరుఁడు వి ♦ శ్వంబెల్ల రక్షించుతన్.

1

సీ॥ అబ్జాతనయనుని ♦ యత్తవారితై న కలశపాథోరాశి ♦ గర్భమందు
 వజ్రమాక్తికపంక్తి ♦ పరువని పరుపులై తేజరిల్లెడు మణి ♦ ద్వీపమందు
 రవిరశ్మి నింత చొ ♦ రంగనీని కదంబ తరురాజవనము మ ♦ ధ్యంబునందుఁ
 బ్రాభాతసూర్యప్ర ♦ భాభాసమానమా చింతామణీ భద్ర ♦ సింహపీఠిఁ

గీ॥ ద్రిదిశకోటీ కిరీటసం ♦ దీప్త రత్న రాజి నీరాజిత పదాబ్జ ♦ యై జగంబుఁ
 బాలన మొనర్చు మాయమ్మఁ ♦ బ్రస్తుతింతు రమ్యగుణధన్య శైలాధి ♦ రాజకన్య. 2

సీ॥ పుంజీభవించి యు ♦ ప్పొంగి శైలములు శృంగములెత్తి దివిని బ్రా ♦ కంగజనిన,
 రంగదుత్తుంగ త ♦ రంగసంఘములతో నీరధి కలఁగి ఘూ ♦ ర్ణిలుచున్న,
 హోమకుండముల న ♦ హోరాత్రముల నూర్వశిఖల నగ్ని తపంబు ♦ సేయుచున్నఁ,
 గులశైలములు పెల్ల ♦ గిలఁ బ్రభంజనుఁడు జృంభించి భీకరధాటి ♦ వీచుచున్న,

గీ॥ శబ్దగుణరూఢి నవ్యయ ♦ సరణి నభము విష్ణుపదమై తనర్చిన, ♦ వీసమైన
 నేజనని శక్తిమాహాత్మ్య ♦ మెఱుఁగ; వట్టి భవుని కొమ్మను మాయమ్మఁ ♦ బ్రస్తుతింతు.

సీ॥ ఏమహామహుఁడు సం ♦ స్కృతపాండితిని గొప్పపర్వతంబని నుతుల్ ♦ వడయఁగలిగె!
 నేఘనుం డాంధ్రమం ♦ దెల్లపండితులచే దిద్దంతియనుచుఁ గీ ♦ ర్తింపబడియె!
 నేసగ్గుణార్ణవం ♦ డెల్లెడఁ దర్కసింహుఁడటంచుఁ బెనుకీర్తి ♦ నొందఁగలిగె!
 నేకళావిదుఁడు వై ♦ యాకరణుల నిట్టి ఘనుఁడు లేడనుచు వి ♦ ఖ్యాతిఁగొంచె!

గీ॥ సట్టి కందాల్లవంశ సు ♦ ధాంబురాశి చంద్రుడైన దాసాచార్య ♦ సత్తముంచు
గురుడు దైవంబు; తత్పాద ♦ సరసిజములు స్వాంతమున నెంచువాడ న ♦ పారభక్తి. 4

మ॥ తననాథుం డొనరించు సత్కృతుల కు ♦ త్సాహమ్మునన్ దోడుసే
యను గాంక్షించి సహస్రహస్తముల శి ♦ ప్యశ్రేణిః బోషింపనే
ర్చిన మత్సర్గురు మానినీతిలక మా ♦ “శ్రీరంగమాంబా మహా
జననీరత్నముః” గొల్తు నెల్లపుడు సా ♦ ట్టా దిందిరాదేవిగన్. 5

మ॥ తనసౌజన్యము సజ్జనుల్ పొగడ ని ♦ త్యంబున్ సదాచార వ
ర్తన మొప్పార, గురుండు దైవమగుచున్ ♦ బ్రహ్మాపదేశాది సా
వనకృత్యంబులు నాకొనర్చిన ఘనున్ ♦ బ్రఖ్యాతచారిత్రు మ
జ్జనకున్ వెంకటరామయ్యాయ్య మదిలో ♦ సద్భక్తి భావించెదన్. 6

గీ॥ “మాతృదేవోభవ” యటన్న ♦ మహితసూక్తి మఱువరానిది; నిరతము ♦ మజ్జననిని
దొడ్డముత్తైదువను మన ♦ స్తోయజమునఁ గొలిచెదను సుబ్బమాంబ స ♦ ద్గ్రాణాకదంబ. 7

మ॥ నను గారామునఁ జేర్చి యాంధ్రమున ‘నో ♦ నామాలు’ మెట్రిక్యులే
షనుపై నాంగ్లము నేరిపించి తనచా ♦ సర్వస్వ మర్పించి పెం
చిన కారుణ్యరసార్ద్రమానసుఁడు మా ♦ చిన్నయ్య ‘సంజీవరా
యని’ దుర్భాకకులాభిసోముని మదిన్ ♦ ధ్యానింతు నెల్లప్పుడున్. 8

గీ॥ భారతీనాథు నవరావ ♦ తారములనఁ గావ్యజగము సృష్టించి లో ♦ కములు మనుసు
నన్నయాది కవీంద్ర మం ♦ దారతరుల నాంధ్రభాషాగురుల నిత్య ♦ మభేనుతింతు. 9

గీ॥ ప్రకృతితత్త్వరహస్య స ♦ ర్వస్వ మెఱిఁగి నవనవోన్మేషమైన ప్ర ♦ జ్ఞముఁ దనర్పఁ
గృతులు విరచించి లోకోప ♦ కృతులు పెంచు నార్యకవికోటి నిత్యవి ♦ ద్యాధిగణము.

గీ॥ నూతనోజ్జ్వలమిచ్చు ప్రా ♦ భాత దక్షిణానిలము సోకఁగా మేడ ♦ వైన “టూడ్లు”
దొర రచించు రాజస్థాన ♦ చరిత మెత్తి యొక్కనాఁడేను జమపుచు ♦ నున్న యపుడు.”

సీ॥ సంస్కృతాఖండ భా ♦ షాకావ్య సాహిత్య సామ్రాజ్య సర్వస్వ ♦ చక్రవర్తి,
యఖిలాంధ్రభాషా మ ♦ హాకావ్యవిరచన వ్యంగ్యవైభవ పట్ట ♦ భద్రకీర్తి,
బహుశబ్దద్భృంద ♦ పరిషదర్చిత పుష్ప మాలా మనోహర ♦ మహితమూర్తి,
తేజంబునెఱపు జ్యో ♦ తిశ్శాస్త్రవిద్యాంగనా నవ్య రుచిర భా ♦ వానువర్తి,

గీ॥ శత శతవధాన హర్షితా ♦ స్థాన దత్త కనక జయఘంటికా సింహ ♦ కంకణ రవ
ముఖరితా శాంతసద్యశః ♦ పూర్తి సుకవి సింహబిరుదుండు వెంకట ♦ శేషశాస్త్రి; 12

క॥ చనుదెంచి నన్నుఁగని వందనమని వచియించి నిలువఁ దమ్ముఁడ రార
మ్మని కౌఁగిటఁజేరిచి చెంతను నేఁగూర్చుండుమన న తఁడు కూర్చుండెన్. 13

గీ॥ స్వాంతమునఁ బొంగి పొరలెడు తార్వభరము వికసిత తమ్ముఁజ్జములపైన తల్లివిరియ
మాటలాడితి మలపును తమ్ముల తేని కుశల సంప్రశ్నములఁగూర్చి తఁడతడవు. 14

చ॥ చిఱునగ వాస్యసీమ విక తింపఁగ వెకటశేషశాస్త్రీ “సో
దర! మును నన్నయాది కవి తల్లజు లెల్లపురాణసంతతుల్
సరస పదార్థ భావ గుణ తమ్ములమై తగు మంచి శైలిలో
విరచన చేసియుండి రవి తమ్ములజగన్నుతమై తనర్చెడున్. 15

క॥ పిదపఁ బురాణాంతర్గత విదిత వివిధకథలు గొనుచుఁ బెద్దన్నాగుల్
పదునెనిమిది వర్ణనములు గదియించి రచించి రఖిల తమ్ములకేఁజుల్. 16

ఉ॥ కాలము కొంత యిప్పగిదిఁ గావ్యయుగంబుగ సాఁగె; దానిలోఁ
బూలవనంబు లయ్యమృత తమ్ముల సెలయేఱులు నిగ్గుటాణి ము
త్యాలబెడంగు మేల్గొడుగు తమ్ముల వెన్నెల సోగలో యనన్
జాలిన మేటికావ్యము ల తమ్ములముగా జనియించె వ్రేల్మిక్షిన్. 17

ఉ॥ ఆవలఁ గొన్ని నాళ్లరుగ తమ్ముల సంతట సారవంతమా
త్రోవలు తప్పి కాంతి చెడి తమ్ముల దుర్గమ దుర్గములట్లు భీకరా
శీవిషమున్న వేటికల తమ్ములఁ గాననరాజి మాఝిఁ గా
వ్యావళులున్ వికాసగుణ తమ్ములఁ గోల్పడె బీడువోవుచున్. 18

క॥ పెక్కామడ కొక్కఁడుగా నక్కడలిని గల్గు దీవు తమ్ములు కైశల్
చక్కఁగ లిఖించు వార్గల రికాకాలంబునను నొక్క తమ్ముల పెద్దల్. 19

మ॥ ప్రతిభాపూజ్యులు వారువ్రాసిన మహా తమ్ముల గ్రంథంబు లశ్యంత పు
ణ్యతమంబుల్ గద! వానిఁ నట్లునిచి య తమ్ముల గ్రంథముల్ చూచినన్
మితియో మేరయో యేమనన్ వలయు! స్వా తమ్ము! వద్దు చాల్ చాల్ సర
స్వతికిన్ వాఁతలు పెట్టిన ట్లలరుఁ ‘బా తమ్ముల శాంత’ మిప్పట్టునన్. 20

చ॥ యతులు వనాళిఁ బ్రాసములు తమ్ముల నాయుధశాలల, లక్షణంబు ల
శ్వతతి, రసంబు వైద్యుకడఁ; తమ్ముల వంటలలోన, నయ్యలం
కృతులు పడంతులందు, మఱి తమ్ములు రోతల, శయ్య మేడ, ని
ట్లతికిన కావ్యముల్ గనిన తమ్ముల! యొడల్ దహియించినట్లుగున్. 21

- శా|| ఈవిన్నాణము లెన్నియేని గల వా డ యీ యంశముల్ కొంతమే
లై వర్తించు ముసల్లపండువది ముం డ డైయున్నదన్ మాడ్కిఁజె
లై వ్వి విశ్వం బగలించుచున్నయది యా డ హా! గ్రాంధికగ్రామ్య భా
షావాదంబు క్షణక్షణంబునకు హె డ చ్చన్ జొచ్చె నీవేళలో. 22
- గీ|| దేశమంతటఁ బాటు న డ దీమత్తల్లి వంటిదగు వ్యావహారిక డ భాష; దాని
నచ్చటచ్చట దేశంబు డ నలముకొనిన మంచయును జెడ్డయును నాశ్ర డ యించియుండు.
- ఉ|| ఊరకభాష కేమిటికి డ ను త్రమ సంస్థితి గల్గు! దాన సం
స్కారబలంబు గల్గి యధి డ కారము దాల్చిన ప్రాజ్ఞకోటి భా
షారచనంబుఁ బూని కృషి డ సల్పినఁ గల్గెడి; రిక్తు లూనినన్
బారము ముట్టునే! గజము డ పైఁజవుడోలు ఖరంబు మోయునే! 23
- క|| అంతస్సారములేక యవాంతరభాషలను గల్గు డ పదజాలములన్
దొంతరగఁ గలుప బాసయుఁ గంతులు గలవాని మేను డ కైవడిఁ బొలుచున్. 24
- క|| క్రమమునకు బాస లోనయి యిముడమి, బుధకోటులెల్ల డ 'నెవరికి వారే
యమునాతీరే' యనుగతి భ్రమగొని దెసలకును విఱిగి డ పారుదు రొకటన్ 25
- ఆ|| సరసశబ్ద మిట్టి డ సబ్బండు బాసలోఁ దక్కఁబోవ దింకఁ డ దమవి కొన్ని
తాళ్లపాకవారి డ తప్పులు మఱికొన్ని యనఁగఁ దప్పుఁగుప్ప డ లై రహించు. 26
- ఉ|| భావకవిత్వ మొక్కఁడట; డ భావములేని కవిత్వమింక నాం
ధ్రావనిఁగా ది కేయవని డ నైనను గల్గునె! కల్గెనేని యా
ప్రోవు కవిత్వమంచు బుధ డ పుంగవు లెంతురె! యేటిమాటలో
భావ మభావమా కవిత డ ప్రాణము లేని శవంబు గాదొకో! 27
- ఉ|| పేరెది యెననేమి మఱి డ పేరున యోగ్యత వచ్చునే! రసం
బూరెడు నట్టి కైత మది డ యుత్తమ; మన్య మయోగ్య; మెల్లెడన్
సారభపూరముల్ దెసలఁ డ జల్లెడు తామరపూవుఁ జూచి యే
పేరునఁ బిల్చినన్ గుణము డ వీసము హెచ్చునో! లేక తగ్గునో! 28
- గీ|| అలగుఁదేనెల మఱపించు డ పలుకుఁబొందు, పలుకుఁబొందుకుఁ దగినట్టి డ భావపుష్టి,
భావపుష్టికే దగు రస డ నై భవంబు, కూర్చు ధన్యుండె పో కవి డ కుంజరుండు 29
- చ|| పరువడిఁ బద్యకావ్యములు డ వ్రాయుట మోటదనంబటంట, నా
గరకత కెంతో లోపమట, డ గద్యమొ గేయమొ సదస్సో తర

స్ఫురణను మించునంట, మఱి ♦ పొత్తము పెద్దదిగాఁగ నుండినన్
బరువఁట, చిన్నిపొత్తములు ♦ నాడెముఁ గూర్చునటంట, వింటివే.

29

సీ॥ భాషామహాదేవి ♦ వాహ్యాళి యొనరించు మానితనందనో ♦ ద్యానచయము!
సాహిత్యలక్ష్మి వి ♦ శ్రాంతికేర్పఱచిన హాటక వివిధ సౌ ♦ ధాగ్రతతులు!
బహుళవిద్యాధన ♦ ప్రకరంబు నింప దీపించు భాండాగార ♦ సంచయములు!
బాగోగు బోధించి ♦ ప్రజ నుద్ధరించెడు విజ్ఞానసర్వస్వ ♦ వేశ్మవితతి!

గీ॥ పద్యకావ్యసమూహ సౌ ♦ భాగ్యగరిమ మిట్టిదని వివరింపఁగా ♦ నెవ్వఁ డోపు!
లోకకల్యాణ విజయ సు ♦ శ్రీకదివ్య పారిజాత ప్రసూనైక ♦ హారసమితి.

30

గీ॥ ప్రకృతసారస్వతస్థితి ♦ వఱలునిట్లు; మాటవరుస కంటినిగాక ♦ మనకు నేల
దానిఁజర్చింప” ననుచు మం ♦ దస్మితంబుఁ గొలుపు నాతని వదన మేఁ ♦ గలయఁజూచి,

గీ॥ “పూర్వకాలఁపుఁ బాండిత్య ♦ పుంబ్రశస్తి కావ్యముల యున్నతాదర్శ ♦ గౌరవంబు
కొఱతవడ నిష్టపడనట్టి ♦ గొప్పసుకవి వగుట నితఁగఁ బరితాప ♦ మందె దీవు.

32

చ॥ తల కొకబుద్ధి, బుద్ధికిని ♦ దగ్గ తలంపు, తలంపులోపలన్
వెలువడు భిన్నభిన్నగతిఁ ♦ బెక్కులు యోజన, లింక నేగతిన్
బలుపుర కైకమత్య మది ♦ పట్టు! స్వతంత్రత ముఖ్యదైనమై
నిలిచిన నేటికాలమున ♦ నీహితబోధ మెవండు చేకొనున్!

33

చ॥ తెలివితగలట్టి బాలుఁ డొక ♦ తీటు పఠించుచు మాతృభాషలో
పలఁ దగుజ్ఞాన మొందెడు ప్ర ♦ బాధము లియ్యెడ నాలుగేనియున్
వెలువడ వెట్టిపాపమొకొ! ♦ నేర్పెడు విద్యయుఁజూడ, నూటికిన్
నలువదికన్నఁదక్కవ గు ♦ ణంబులు వచ్చిన వాఁడు నెగ్గెడిన్.

34

గీ॥ వాలి వాల్మీకి కేమికా ♦ వలయు ననుచుఁ! గైక కైకసి చెల్లెలు ♦ గాదెయనుచుఁ!
గడ్డఁ డాకుంభకణ్ఠని ♦ కడపటికొడుకగుఁగదా! యని యడుగు వి ♦ ద్యార్థులుండ్రు.

35

ఉ॥ క్రూరమృగంబు, వాడియగు ♦ కోఱలు, పెద్దది తోక, యాఢికా
తీరవనంబులన్ దిరుగు, ♦ దీనిని మర్త్యులు పట్టలేరటం
చాఱవ “ఫారమున్” జదువు ♦ నర్భకుఁ డొక్కరుఁ డావిభీషణున్
గూరిచి వ్రాసె; నెట్టులు ♦ కనుంగొననేర్చెన విట్టికోఁతలన్!

36

క॥ ఇది యోతఁగఁజెప్పిన నున్నది; ప్రకృతము ననుసరింత; ♦ మస్మత్కనమం
దుదయించినట్టి కోరిక నిదె తెలిపెద నాలకింపు ♦ మీ! శ్రద్ధమొయిన్.

37

- గీ॥ సప్తనంతానములఁ బ్రశఁ స్తమయి ఖలముగాని దొకకృతి యన్న సఁ త్కవులమాట కలికి పదియాఱువన్నె బంఁ గారుమూట రమ్యతరమైన రతనాలఁ రాచబాట. 38
- సీ॥ జ్ఞానంబునకు మూలఁ సారమా నాత్మ కావ్యకవిత్వమని “వద్దుఁ వర్తు” నుడివె; సత్యంబునకు సౌఖ్యఁ సంగంబు చేకూర్చఁ జాలిన కళ యంచుఁ “జాన్స” ననియె; నతుల సంగీతరఁ సాత్మకంబయిన భావాలాపమనుచుఁ “గాఁ నైలు” తెలిపె; బ్రతిభావిలాసంబుఁ వాక్యదేహంబుఁ దాల్చిన రూపమనుచు ‘షెఁ ల్లీ’ వచించె;
- గీ॥ ‘హడ్స’ నాదిగ నెందఱో యాంగ్లకవులు పద్యకవితకుఁ గల గౌరఁ వప్రశస్తి యట్టిదిట్టి దనంగ రాఁ దని సహస్ర ముఖముల నుతింప విన మొకొఁ పూర్వమంకు.
- గీ॥ దేశభక్తియుతంబు నీఁ తిప్రబోధకము ఘనాదర్శమగు పద్యఁ కావ్యమొకఁడు సరసజనములుమెచ్చ రఁ సంబు హెచ్చ సృష్టి సేయంగ నిపుడు యోఁ జించుమంటి.
- క॥ విరచించునెడలఁ గల్పన పెరయకయును నతిశయోక్తిఁ పెంపొందకయుఁ జరిగినది జరిగినట్టులు మెఱయుటచే దేశచరితఁ మెప్పు వహించున్. 41
- గీ॥ అదిగా కార్యాచరము త్రిదశులకును బావనమగుఁ దేశము; దానన్ బాదలెడు నృపులు మహేంద్రుని మదిమెచ్చును పుణ్యావిభవఁ మాన్యతలందున్.

Is it to be imagined that a nation so highly civilized as the Hindus, amongst whom, the exact sciences, flourished in perfection, by whom, the fine arts, architecture, scripture, poetry, music, were, not only cultivated but taught and defined, by the nicest and most elaborate rules, were totally unacquainted, with the simple art of recording the events of their history, the characters of their princes and the acts of their reigns. Where such traces of mind exist, we can hardly believe that there was a want of competent recorders of events, which synchronical authorities tell us were worthy of commemoration. The cities of Hastinapoor and Indraprastha, of Anhilwara and Somanath, the triumphal columns of Delhi and Chittoor, the shrines of Aboo and Girnar, the cave temples of Elephanta and Ellora, are so many attestations of the same fact. Nor can we imagine that the age in which these works were erected, was, without an historian. In the heroic history of Prithwi Raj, the last of the Hindu sovereigns of Delhi, written by his bard Chund, we find notices, which authorise the inference that works similar to his own, were then extant, relating to the period between Mahammad and Shahbuddin (A. D. 1000-1193) but these have disappeared

“Annals & Antiquities of Rajasthan.”

The splendour of the Rajput states however, at an early period of the history of that country, making every allowance for the exaggeration of the bard, must have been great. Northern India, was rich from the earliest times, that

౧॥ మేవాడరాజ్య ల † క్షీ పదాంభోజాత ములను గొల్చిన దత్త † పుత్రకుడు!
 బాలగోవింద వి † ప్రస్వామి శిష్యుడై తవిలి మ్రొక్కిన మేటి † ధర్మమూర్తి!
 స్వస్థరక్షాబంధ † బద్ధుడై బూందీమహారాజ్ఞి సేవించు † ననుగుదమ్ము!
 డఖిలప్రవాగణం † బభినుతుల్ గావించు రామసింహుని రాజ † రక్షకుండు!

గీ॥ తీవ్రరుజ పెచ్చుపెరిగి భాధించుచున్న ద్రుటియు మేవాడ విడబోని దొడ్లమగడు!
 భరతఖండాభిమాని స † త్ప్రభువతంస మాస్తమణి టాడ్డుదొర నిత్య † మభినుతింతు.

మ॥ సరసాశ్రేణి సర చక్రన్తయును నా † 'స్కాట్లండు' సంవాసియున్
 వరకారుణ్య రసార్ధ్ర మానసుడు క † ర్నల్ జేమ్సు టాడ్డుడితుం
 డిగనై రెండగునేడ్లు హైందవమునం † దింపార నుద్వోగి నై
 చరియించెన్ గిరులున్ బురంబులును రా † జ్ఞానదేశమ్మునన్.

portion of it situated on either side the Indus, formed the richest satrapy of Darius. It has abounded in the more striking events which constitute the materials for history. There is not a petty state in Rajasthan that has not had its Thermopylae or scarcely a city that has not produced its Leonidos. But the mantle of ages, has shrouded from view what the magic pen of the historian might have consecrated to endless admiration; Somnath might have rivalled Delphos; the spoils of Hind might have vied with the wealth of the Lybian King; and compared with the array of the Pandus, the army of Xerxes would have dwindled into insignificance. But the Hindus either never had or have unfortunately lost their Herodotus and Xenophon. If the moral effect of History depends on the sympathy it excites, the annals of these states possess commanding interest. The struggle of a brave people for independence, during a series of ages, sacrificing whatever was dear to them for the maintainance of the religion of their forefathers and sturdily defending to death, and in spite of every temptation, their rights and natural liberty, form a picture which it is difficult to contemplate without emotion. Could I impart to the reader but a small portion of the enthusiastic delight with which I have listened to the tales of times that are past amid scenes where these events occurred, I should not despair of triumphing over the apathy which dooms to neglect almost every effort to enlighten my native country on the subject of India.

"Colonel James Tod."

§ There is something magical in absence, it throws a deceitful medium between us and the objects we have quitted, which exaggerates their amiable qualities and curtails the proportions of their vices. I look upon Mewar as the land of my adoption and linked with it, the associations of my early hopes and their actual realisation, I feel inclined to explain with reference to her and her unmanageable children. "Mewar! with all they faults, I love thee still."

- ౧ ఉ॥ వీరసార్థిమా కథలు ♦ వీనులు సోక నమస్కరించి పూ
జారతి వీరుల గొలుచు ♦ సజ్జనుఁడౌటను రాజపుత్ర ధా
త్రీరమణాళి సత్కథలు ♦ రేయుఁబవల్ గడియించి యాంగ్లభా
షా రమణీయకావ్యముగ ♦ శ్రేద్ధమెయి రచియించె నాశఁడున్. 42
- ౨ సీ॥ సర్వసన్నతము రా ♦ జస్థానదేశంబు మాతృదేశము మించి ♦ మహితభక్తిఁ
గొలిచి తద్దేశ వా ♦ సుల బాధువులపోల్కిఁ బ్రేమించుటను జేసి ♦ పృథ్విజనులు

I dipped the middle finger of my right hand and made the tilac on his head. I then girt him with the sword and congratulated him in the name of my government, declaring aloud that the British government would never cease to feel a deep interest in all that concerned the welfare of Boondi and the young prince's family.

The mother of the young prince sent me by the hands of the family priest the bracelet of adoption as her brother, which made my young ward, henceforth my bhanji or nephew.

§ His annals of Rajasthan show the result of his administration as restorer of Rajputana. The people were deeply attached to him as Heber continues to observe "His name appears to be held in a degree of affection and respect by all the upper and middling classes of society, highly honourable to him." Speaking of Bhilwara which Tod had almost recreated, he says "It ought to be called Uodgunge but there is no need, for, we shall never forget him." The fact is, that the place was called Todgunge but the name was withdrawn at the instance of Tod himself. In the year 1822 after two and twenty years of service, eighteen of them spent among the Rajaputs of Western India and five as Political agent, Colonel Tod's shattered health called upon him imperatively to suspend his toils and quit the climate of India. But the ruling passion forbade him to proceed direct to the port of embarkation. In 1819, he had completed the circuit of Marwar, visiting, its capital, Jodhpur [via] Kumbhalmer then returning by Mairtra and Ajmir to Udaipur. Next year, he visited Kotah and Boondi the latter of which he revisited in 1821 having received the intelligence of the death of his friend the 'Rao Raja Ram Singh,' who had left Colonel Tod guardian of his infant son, the prince of Haras. He returned to Udaipur in March 1822 and took final leave of the valley in June of that year. He proceeded across the Aravali to Mount Abo and inspected the wonders of that sacred place—and embarked for England at Bombay in the early part of 1823.

⊙ The religious feelings of the Rajput will not permit him to see the axe applied to the noble peepul or unbrageous burr (ficus indica) without execrating the destroyer. Unhappy the constitution of mind which knowingly wounds religious prejudices of such ancient date. Yet, is it thus with our countrymen in the East, who treat all foreign prejudices with contempt, shoot the bird sacred to

పాశ్చాత్యుడైన నీ ధృటికి టాడ్డార రాజ పుత్రుడే యనుచు న మోదమంది;
 రతఁడును రాజపు ధృతివనికొఱకుఁ బ్రాణములైన నిచ్చు చుం దమున మెలఁగె;
 గీ॥ నమ్మహాత్ముండు వ్రాయు గ్రం ధమునందు వీరరసతరంగములతో ధీరజలధి
 కరణి మాధుర్యములు పెంచు చరితలెన్నో కలవు కలవారియిండ్ల బం గారమట్లు. 43

శా॥ ఆ కర్ణద్వయపావనంబగు చరి ధ్రాంశంబు లందెల్లఁ గ
 న్నాకై దివ్యరసాలవాలమయి న త్య న్యాయ సంపూరితం
 బై కన్నపైడి నాప్రితాపు చరితం! ధద్దాని నే గోస్తనీ
 పాకంబొప్పఁగ నొక్క దొడ్డకృతిగా ధవ్రాయ్ బ్రయత్నించెదన్." 44

మ॥ అన "నీమాటలు వేదవాక్యము; లవ ధ్యంబిట్లు రాణాప్రితా
 పుని గీర్తింపు; మతండు వీరజనతా ధపూర్వాభిగణ్యుండు; క
 మ్మని నీకై తకు నమ్మహాప్రభుని ధర్మ శ్రీరతుల్ హఠకం
 బునకున్ సారభపూరముల్ గలుపు సాం ధపున్ గాంచి వాసిన్ గనున్." 45

the Indian Mars, slay the calves of the Bal and fell the noble peepul before the eyes of the native without remorse. He is unphilosophic, and unwise who treats such prejudices with contumely, prejudices beyond the reach of reason. He is uncharitable who does not respect them; unpolitic who does not use every means to prevent such offence by ignorance or levity. It is an abuse of our strength and our ungenerous advantage, over their weakness. Let us recollect who are the guardians of these fanes of Bal, his Peepul and sacred bird (peacock) the children of Surya and Chandra and the descendants of the sages of yore; they, who fill the ranks of our army and are attentive though silent observers of all our actions, the most attached, the most faithful and the most obedient of mankind. Let us maintain them in duty obedience and attachment by respecting their prejudices and conciliating their pride. On the fulfilment of this, depends the maintenance of our sovereignty in India. But the last fifteen years have assuredly not increased their devotion. Let the question be put to the unprejudiced whether their welfare has advanced in proportion to the dominion they have conquered for us, or, if it has not been in the inverse ratio of this prosperity. Have not their allowances and comforts decreased?.....

For the good of the ruler and servant, let these be rectified. With the utmost solemnity I aver, I have but the welfare of all at heart in these observations. I loved the service. I loved the native soldier. I have proved what he will do, where devoted, when, in 1817, twenty two fire locks of my guard, attacked defeated and dispersed a camp of fifteen hundred men slaying thrice their numbers. Having quitted the scene for ever, I submit my opinion dispassionately for the welfare of the one and with it, the stability or reverse of the other. "Tod."

క॥ అని ప్రోత్సహించుమతి ననియెను వెంకటేశేశాస్త్రి; యెసంతఁ బ్రతా
పుని చరిత కావ్యరూపముగను వెలయుంపంగ వ్రాయఁ ఁ గా మొదలిడితిఁ. 46

క॥ ఉత్తమ మితివృత్తము! సముదాత్తము చిత్తూరుపురి! ప్ర ఁ తాపుఁడు ధీరో
దాత్తుఁడు! కైతము మెత్తని! దిత్తటి మెత్తురని తలఁతు ఁ నెల్లబుధేందుల్. 47

శా॥ నా ధారాళ కవిత్వమందుఁ గల వి ఁ న్నాణంబు లట్లుండ, నీ
గాధల్ కర్ణయుగంబుఁ బట్టుకొని యా ఁ కర్షించు లోకంబు; వి
ద్యాధుర్యుల్ విని చిట్టు బుస్సనక యా ఁ స్తోదింతు; విశ్వైక కీ
ర్యాధారంబులు రాజపుత్రనృప శౌ ఁ ర్యావార్య హేలాకశేత్. 48

శా॥ ఈపాత్తంబునఁ గొంచెమేనియు గుణం ఁ బొదేనిఁ బొపొంద శ్లా
ఘాపీఠంబది 'జేముటూడ్లు'దని లో ఁ కంబెంచి హర్షించుఁగా!
కేపట్టెన వికాసమూడి రసమెం ఁ తేఁ దక్కువైయున్న నా
లోపంబంతయు నాదిగాఁ దలఁపఁ గె ఁ లుక మోడ్చి ప్రార్థించెదఁ. 49

మ॥ వినమే మున్ను ప్రతాపునంతటి మహా ఁ వీరుఁడు లోకంబునక
గనుపింపడని పూజ్యతెల్లఁ బలుకం ఁ గా; నట్టి రాణాప్రతా
పుని గీర్తించెడుపట్ల నెట్లు కవనం ఁ బుక సాఁగఁగాఁ జేతువో
నిను సేవింతు విరించిరాణి! సుమపా ఁ ణీ! వాణి! న న్నోమవే. 50

సీ॥ రచియించియుంటి వీ ఁ రమతీచరిత్రంబుఁ దిరుపతివెంకటేశు ఁ శ్వరులు మెచ్చఁ!
గృతియొనర్చితిఁ జండ ఁ నృపమాళికథ దేశచరితముల్ శోధించి ఁ సరసు లలరఁ!
దగఁగూర్చియుంటిఁ బ ఁ ద్మావతీవిజయంబు వీరంబు హాస్యంబు ఁ వెల్లి విరియ!
వ్రాసియుంటి సమగ్ర ఁ రామాయణము నాటకములుగా విబుధలో ఁ కములు పొగడ!

సీ॥ నిన్ని యొక యెత్తు! మఱి ప్రతా ఁ పేంద్రుచరిత మొక్కయెత్తు! సుధార సంబాలుకుచుండ
నొక్కచూ పెక్కుడుగఁ జూచి ఁ యుద్ధరింపు శైలరాజేంద్రకన్య! నా ఁ జన్యధన్య! 51

మ॥ జననం బందిన దాది యెఁడునెల ల ఁ స్మద్దేహసీమక విను
తన కల్యాణ దరస్మితప్రభలు ని ఁ త్యంబుక బ్రసాదించి దే
వుని సాన్నిధ్యముఁ జేరఁగాఁ జనిన మా ఁ త్పుత్రుండు కామేశ్వర
య్యను మత్ప్రాణసమాను నేదలఁతు లో ఁ కాళ్లది సద్విగ్రహుక. 52

మ॥ కుమరగు ప్రేమ నొక్కలత ఁ కూనను గాచితిఁ జైత్రవేళ; న
య్యది యొడిగెక హాయిల్ గులుకు ఁ నర్మిలి మొగ్గను; దానిఁ గాంచి నా

యెద మొలిచెన్ మనోరథము † తెన్నియొ; గాలికి నూడి దేవి శ్రీ

పదముల రాలె మొగ్గ! యది † వంద్యమె, తజ్జని ధన్యమాటచే.

53

ఆ॥ పూర్ణచంద్ర మూర్తి † పుత్రుఁ డుద్భవమొంద నమరులైన వలవ † దసరు సరియె!

యిచ్చినట్టి దేవుఁ † డెత్తి కొంపోయినఁ బొగుల నేల! వగపు † మిగుల నేల! 54

గీ॥ అవగుణంబులు మిగుల మా † యంగఁజేసి సుగుణములను వేయంత లె † చ్చుగనుజేసి

ప్రణయరతులైన నరుల దే † వతలఁజేతు వోవియోగమ! నీవృత్త † ముత్తమంబు. 55

మ॥ జననీ! నీవు దయాసముద్రమవు! యు † ష్మద్భక్తు నేవేళలం

దూన నేరీతిని గవ్వసౌఖ్యముల యం † డున్ దేల్పుఁగానుండు వా

పనులన్ నీవయి తీర్పఁగా ననుభవిం † డున్ వంతగున్ గాక! వ

ల్దన నే నెంతటివాడ! నాకెపుడు నీ † యాజ్ఞల్ శిరోధార్యముల్. 56

సీ॥ స్థిరమగు వానిలో † స్థిరతమంబగు చోటఁ! జిరపుణ్యరతులు వ † సింఁచు చోట!

నాశమెప్పుడును గ † నంగఁ బోవని చోట! నానందనిలయమై † యలఁగు చోట!

వ్యాధు లింఁచుకయును † బాధ సేయని చోట! సత్యంబు స్థాయిగా † జరుగు చోటఁ!

నై వల్య లక్ష్మీకే † గాపురంబగు చోటఁ! జిత్తంబునకు శాంతి † డెడని చోటఁ!

గీ॥ బ్రేమ యమృతరూపమున వ † ర్షించు చోట! నామణిద్వీప రత్న సిం † హాసనమున!

శ్రీభవానీపదంబుఁ జే † రితివి! గాన నేల నీకయి వగవఁ! గా † మేశ్వరయ్య! 57

గీ॥ జర నమలుచున్న యస్థిపంజరము నాది! యింక సుఖమొందఁ గల యాసఁలెందు లేవు;

మధుర దరహాస వదన ప † డ్దంబు నీది మఱచిపోవుద మన్నను † మఱపు రాదు.

సీ॥ కలశపాథోరాశి † గర్భమందు జనించు నలల బంగారు టు † య్యాల లందు!

నలచతుర్దశలోక † ములను బావనమాచుఁ దసరు మణిద్వీప † తటము లందు!

గొడుగులు వంచిన † ట్లడరు కదంబ వృక్ష వితాన శీతల † చ్చాయ లందుఁ!

శ్రీలఁ జెన్నారెడి † చింతామణి భద్ర సింహాసనము పార్శ్వ † సీమ లందుఁ!

ఆ॥ బాల కడలి చలువఁ † దేలు తెమ్మెరలందు! నీడు లేని పసిఁడి † మేడ లందు!

గౌరి లోకజనని † కామేశ్వరస్వామిఁ ద్రిప్పి కూర్చి నాద † రించుఁ గాక! 59

క॥ ఈమహనీయ గ్రంథముఁ గైమొడ్చుచు నంకితమ్ము † గా నిచ్చెద నే

ప్రేమఁ బెనుప నోచని నా కామేశ్వరు నెత్తి పెంచు † కామేశ్వరికిన్. 60

శ్రీ

కామేశ్వరస్టోత్రము.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర.

ప్రథమాశ్వాసము.

మత్కందుకమట్లు గుండ్రమయి వా డి రెండుపాళ్లొక్కపాల్
భూమి నిండియు నూలునర్పదియుఁ గో డ్లు మర్త్య లొప్పారఁగా,
వ్యోమంబంటు నగాధిరాజ నివహం డు బుల్ మీఱ, విశ్వంబు శో
భామూల్యస్థితి నొప్పు నీశ్వరు సనం డై శ్వర్యముల్ చాటుచున్.

సీ॥ కాంచన శృంగ భా డ గము కిరీటముగాఁగఁ! గాశ్మీర మాస్య పం డ కజము గాఁగ!
సింధుగంగానదుల్ డ చేదోయి గాఁగ! నార్యాన్తర్దేశం బు డ రంబు గాఁగ!
వింధ్యాచలేంద్రంబు డ బెడఁగు మధ్యము గాఁగ! కౌతమి కసక మే డ ఖలయుఁ గాఁగ!
మలయసహ్యాద్రు ల డ డ్దులు గాఁగ! సింహశద్విప మంభోరుహ డ పీఠి గాఁగ!

గీ॥ లవణ రత్నాకరము సరః డ ప్రవరమగుదుఁ జెలఁగు భారతదేశ ల డ క్షీ సమగ్ర
భాగ్య సాభాగ్య విగ్రహ డ ప్రాభవమ్ము లిట్టివని వివరింపఁగా డ నెవరి తరము! 2

శా॥ జానోంద్ బహుభాంబు పూరము వనా డ శా శంబుళల్ నింప, స
స్యానీకంబు సమృద్ధమై యెదిగి భా డ గ్యస్ఫూర్తి హెచ్చింప, ల
క్షీ నిత్యోత్సవ మందిరంబయి తన డ ర్చెన్ విశ్వ సర్వోన్నత
స్థానం బంది సమస్త వైఖగుల రా డ జస్థాన మవ్వేళలో. 3

సీ॥ ఇట్టి రాజస్థాన డ మెపుడు స్వతంత్రులౌ జనపాలమణుల పా డ లనము నొందు
దేశంబు లిరువది డ దీపిప వెలుగొందు; వానిలో నెల్ల మే డ వాడ దేశ
మగ్రగణ్యము; దాని డ యధిపతి యగువాని 'రాణా' యని జనులు డ ప్రస్తుతింతు;
రతఁడు మతాధిప డ త్యమున నెల్లరకు జగద్గురుండగుచు వి డ ఖ్యాతిఁ గాంచు;

గీ॥ నగరములలోనఁ గాశికా డ నగర మట్లు చిరయశము గాంచుఁ జిత్తూరు డ పురవరంబు;
నచటి రాణాయు నందఱ డ నగ్రపూజ్యుఁ! డెల్ల సురలందుఁ గాశి వి డ శ్వేశు మాడ్కి.

- ॐ సీ॥ హారావళీ పర్వ ధ తావళి విరివిగా నింద్ర నీల శిలల ధ నీను చుండ!
 సాంబారు లూనీ వి ధ శాల ప్రదేశముల్ సహజమా లవణం బొ ధ సంగు చుండ!
 గను లెల్లడల మర ధ కతములు రత్నముల్ సావీరమును మంచి ధ స్ఫటికములు,
 జంద్రకాంతశిలలు ధ స్వర్ణ రాప్యంబులు నెడతెగకయె యెప్పు ధ డిచ్చు చుండ!
 గీ॥ భాగ్యము లొసంగి యేలిన వారి యిండ్లు బంగారు గొండలట్లు సేయంగఁ గలిగి
 'రత్నగర్భ' యటన్న సా ధ ర్థకపదంబుఁ బడసి మేనాడదేశంబు ధ పరిధవిల్లు.
 శా॥ ఆవిశ్వాన్నత పుణ్య నైభవ యశో ధ హారాళి హారావళీ
 గ్రావోత్తసము తూర్పునక సరసిజా ధ రామంబునక బొల్పు ల
 క్షీవామక బలె రాజధానియగుచుక ధ జిత్తూర్పురం బొప్పగా
 మేవాడ దేశము వీరఖండమగుచుక ధ మించుక ధరాస్వర్గమై.
- ☉ సీ॥ సచరాచర ప్రపం ధ చప్రాణమగు సూర్యభగవానుఁ డాదిమ ధ వంశకర్త!
 త్రిజగతీ ధానుష్క ధ దీపకుండయిన రాముని సుతుండు లవుండు ధ మూలపురుషుఁ

§ The tin mines of Mewar were once very productive and yielded, it asserted, no inconsiderable portion of silver, but the caste of miners is extinct and political reasons, during the Mogul domination led to the concealment of such sources of wealth. Copper of a very fine description is like wise abundant and supplies the currency. Soorma or oxide of antimony is found on the western frontier. The garnet amethystine quartz, rock crystal, the chrysolite and inferior kinds of emerald family are all to be found within Mewar, and though I have seen no specimens decidedly valuable, the Rana has often told me that according to tradition his native hills contained every species of mineral wealth.

Such the pride of these small Kingdoms in days of yore and such their resources, till reduced by constant oppression. But their public works speak what they could do and what they have done; witness the stupendous work of marble and its adjacent causeway, which dams the lake of Raysumund at Kankarowli and which cost upwards of a million. When the spectator views this expanse of water this (Royal sea) on the borders of the plain; the pillar of Victory towering over the plains of Malva, erected on the summit of Chitor by Rana Mokul, their palaces and temples in this ancient abode, the regal residence erected by these Princes when ejected, must fill the observer with astonishment at the resources of the state. They are such as to explain the metaphor of my ancient friend Zalim Singh who knew better than we, the value of the country; 'every pinch of the soil of Mewar contains gold.'

"Annals of Mewar."

☉ These are styled 'Ranas' and are the elder branch of Sooryavansi or 'Children of the Sun.' The Hindu tribes yield unanimous suffrage to the prince of Mewar as the legitimate heir to the throne of Rama and style him 'Hindu

- డల యగస్త్యాశ్రమం ♦ ఖ్యాత మాబూగిరి నేకలింగేశ్వరుం ♦ క్షిప్తజైవ!
- మతిపావనము లయో ♦ ధ్యా వల్లభీ సీమ లాదికాలము నాటి ♦ యాటపట్టు!
- గీ॥ లాశిలాదిత్య కనకసే ♦ నాది రాజ రాజ పరమేశ రణ విహా ♦ ర ప్రతిష్ఠ
- ఖండఖండంత నగర వి ♦ ఖ్యాతిహేతు వట్టి మేవాణ్ణ్యపుల నెన్న ♦ నలవి యగునె! 7
- మ॥ సమమై యొప్పు విశాల శైల శిఖర ♦ స్థానంబునక రాజపు
- త్రమహీకాంతకు వజ్రభూషణమటుల్ ♦ రాణించుఁ జిత్తురు సు
- ద్రముమధ్యంబునఁ గోటలేడు కొమరొం ♦ దక బైకిఁ గన్నట్టు దు
- ర్గమ లంకాపుర పూర్వవై భవము జో ♦ కల్ జ్ఞప్తికికొ చెచ్చుచుకొ. 8
- గీ॥ ప్రక్కప్రక్కనఁ బదిబండ్లు ♦ వరుస గాఁగ నరుగ ననువైన వై శాల్య ♦ మతిశయిల్ల
- నహిత దుర్భేదమగు గోడ ♦ లలరు కోట లేడుచుట్లు చిత్తూర్పురి ♦ కెసఁగి యుండు. 9
- * సీ॥ విఫణిమాగ్గుములతో! ♦ వీధుల తుద నొప్పు శివకేశవాలయ ♦ శ్రేణి తోడ!
- నారామములతోడ! ♦ నపరంజి దాపిన సముదార భవనాంగ ♦ ణముల తోడ!
- జతురంగములతోడ! ♦ నతివిశాలబైన వివిధాయుధాంగార ♦ వితతి తోడ!
- మణివిత్తికలతో! ♦ మధుర నానాజాతి ఫలమహీరుమా కదం ♦ బకము తోడ!
- గీ॥ సాధముల తోడ! బహుసర ♦ సస్మితి తోడ! రచ్చగమి తోడ! వారి యం ♦ త్రముల తోడ!
- భరత ఖండైక లక్ష్మీ ని ♦ వాసభూమి నగరమాత్రంబె చిత్తూరు ♦ నగర వరము!

Soorag' or Sun of the Hindus. He is universally allowed to be the first of the 'thirty six royal tribes,' nor has a doubt been raised respecting his purity of descent.

(Succeed)

"Annals of Mewar."

It is well known that the Rajas of Udaipur are exalted over all the princes of Hind. Other Hindu princes before they can succeed to the throne of their fathers must receive the Khuska or tilac of regality and investiture from them. This type of sovereignty is received with humility and veneration.

"Lakshmi Narayana Shufek Arangabad."

* Chittor is within the grasp of no foe, nor can the vassals of its chief know the sentiments of fear. Its towers of defence are planted on the rock nor can their inmates even in sleep know alarm. Its kotars are well filled and its reservoirs, fountains, and wells are overflowing. There are eighty four bazars many schools for children and colleges for every kind of learning, many scribes of the Beedur tribe and the eighteen varieties of artisans. Of all, the Ghelote, is the sovereign, served by numerous troops both horse and foot and by all the thirty six tribes of Rájputs of which he is the ornament. Of all the royal abodes of India none could

మ॥ వనితాశీలము నిల్ప శత్రువులఁ ద్రుం ♦ పక్ష నేడు చిత్తూరు ద
 ప్పిన నీలోకము శూన్యమంచుఁ గరముల్ ♦ వేయెత్తి ఘోషించెనో
 యన సూర్యధ్వజకోటు లెల్లడ సహా ♦ సాంశుల్ పిసాళించి న
 ర్తనమాడుకొ మృదులానిలంబు తమమీఁ ♦ దక్షసోక హేలాగతికొ.

11

సీ॥ నవ్వనేర్వకమున్నె ♦ క్రొవ్విన రిపుకోటిఁ బాఱుగఁ దోలి న ♦ వ్వంగ నేర్పు!
 కూర్చుండుటకుమున్నె ♦ క్రోధోగ్ర శత్రు వక్షో దేశమెక్కి కూ ♦ ర్చుండ నేర్పు!
 నడువకమున్నె చం ♦ డ విపక్ష మకుట సంతతులఁ బాదము లుంచి ♦ నడువనేర్పు!
 పరువులెత్తకమున్నె ♦ పరిపఁధితతి నొంచి తఱుముచు వెనువెంటఁ ♦ బఱవనేర్పు!

సీ॥ రాడుటకుమున్నె ఘోర ర ♦ ణాంగణముల నరిశిరంబులతో బంతు ♦ లాడ నేర్పు!
 కార! చిత్తూర్పురి జనించి ♦ నట్టివారు శైశవము దాఱుటకు మున్నె ♦ శౌర్యమహిమ!

శా॥ ఇంద్రప్రస్థము గాదు! ద్వారకయుఁ గా! ♦ దే కాశియుఁ గాదు! ని
 స్తంద్ర ప్రాభవ కీర్తి శోభిత మయో ♦ ధ్యా పట్టణంబేని గా!
 దింద్రోపేంద్రసమానులౌ నృపులు తా ♦ మేలంగఁ జిత్తూర్ మహా
 స్సాంద్ర శ్రీలను గుత్తుకొ గొనిన యా ♦ చందంబు దీపించెడుకొ.

13

సీ॥ హరిత మాసింద్రు పా ♦ దాబ్జాతయుగళికి శిష్యుడై శుశ్రూష ♦ చేయఁగలిగె!
 వ్రాఘ్యులై లంబు తాపసు కూర్మిఁగని ద్విధారా ఖడ్గమును బొంది ♦ రాణ మెఱు సెఁ
 బ్రనురుల గెల్చి 'భా ♦ రత సూర్యు'డనియు 'విశ్వపతి' యనియుఁ గీర్తి ♦ పడయఁగలిగె!
 'ఖాండహా రిస్పహాకొ' ♦ 'కాఫరి' స్థానాది మ్లేచ్ఛ సీమల గెల్చి ♦ మెప్పుగాంచె!

సీ॥ వందలకుఁబైనఁ బుత్రులఁ ♦ బడసి సూర్యవంశమును నిల్చి సౌఖ్య ♦ పర్వతమునఁ
 దపము గావించి ముక్తికాం ♦ తను వరించె! 'బప్పరావు' మేవాడ్భూప ♦ వంశకర్త. 14

సీ॥ తమ యుపనదుల సం ♦ తతులెల్ల వెండిరేకులు వోలె నెల్లడ ♦ నలము కొనఁగ,
 జహ్నుకన్యా సింధు ♦ సలిల పూరములు సారతఁ గూర్చ, బం ♦ గారు పండు
 రసఖండమై, పచ్చ ♦ రా బయలుల మాడ్కి లలిత సస్య శ్యామ ♦ లంబు నగుచుఁ,
 విడికెడు చోటైన ♦ వెలిబోవ నట్టి యార్యావర్త బహుళ భా ♦ గ్యాంక కథలఁ,

compete with Chittor before she became a widow. Near the temples are two reservoirs built of large blocks each one hundred and twenty five feet by fifty feet wide and fifty deep, said to have been excavated on the marriage of the "Ruby of Mewar" to Achil Keechie of Gogrown and filled with oil and ghee which were served out to the numerous attendants on that occasion.

గీ॥ జెవులు చిల్లులుపోఁ బార ♦ సీక యవన ఖాండహః రిస్పహను బా ♦ గ్గాడు మొగలు
గజ్జు పతులు మిడుతదండు ♦ క్రమ్మినట్లు దాడివెడలిరి తండోప ♦ తండములుగ. 15

గీ॥ ఎనిమిదవ శతాబ్దారంభ ♦ మునఁ గలీపు 'వాలిదు' తొలుత ఖాసిముఁ ♦ బంపె; నతఁడు
సింధుదేశమ్ము దాటి కా ♦ శీపురంబువలకుఁగల సీమలన్నియుఁ ♦ బాడు చేసె. 16

మ॥ ఒక బాగ్గాడు నరేంద్రచంద్రుఁడు "కలీప్ ♦ ఓమార్ " అబుల్ హాసు సే
న కధీశుఁ బానరించి హైందవముపై ♦ నక బంపఁగా దూరమెం
చకయే యామడ యద్దుగా నడిచి రా ♦ జస్థానముఁ జేరి భూ
పకులారణ్యములక దహించె నతఁడుక ♦ వై శ్వానరప్రక్రియక. 17

గీ॥ అతని నజమీరు 'తారాగృ ♦ హః' ధిపతియుఁ దొడరిమడిసె దూలారావు! ♦ కొడుకుసప్త
వర్షముల లాటుఁ డరిఁగూల్చి ♦ వానివెంట నరిగె నభిమన్యుపై చేయి! యన జగంబు.

సీ॥ లాటసింహుఁడు మహా ♦ గ్రాటోపనిధియంచు నజరామరాజైన ♦ యశముఁగాంచెఁ;
జోహాణు లా బాల ♦ శూరుని విగ్రహంబులు రచింపించి దే ♦ వుని విధానఁ
బ్రతివత్సరము భక్తి ♦ వలల జ్యేష్ఠద్వాదశీదినమందుఁ బూ ♦ జించు చుండు;
రాలాటుఁ డనిచేయు ♦ నపు డున్న కాలిగజ్జెల నెల్లజనులు ద ♦ స్థించిపోదు;

ఆ॥ రాదినంబునుండి ♦ యాదినంబునకుఁ జోహాణకులంబువార ♦ లాత్మజులకుఁ
గాలిగజ్జెయలను ♦ గట్టరు; లాటునియెడల వారిభక్తి ♦ యెట్టి దొక్కొ! 19

సీ॥ భాగ్యసాభాగ్య సం ♦ భావ్యముల్ సింధుఘూర్జరదేశములను వ ♦ ర్తకముపెంప
'ట్రైగ్రీన్' నదీ కృపీ ♦ టపవిత్రమైన 'యరాబియా' పాలించు ♦ రాజలోక
మణి కలీప్ ఉస్మాను, ♦ మఱి కలీప్ ఆలి, యేడీదు ఖొరాసాను ♦ క్షీతిపహాలి,
యబ్దుల్ మలీకు సై ♦ న్యసముద్రములను బొంగించి హైందవమును ♦ ముంచి తేల్చి;

గీ॥ రటుపయిని "హరూక ఆల్ రాశ్చి ♦ దను కలీప్ అరాబియా మొదల్ కాశిపః ర్యంతమేలె;
నవ్వల "సెబాక్త జను" వచ్చె! ♦ నతఁడు ప్రళయభైరవుని మహమ్మదుఁ దెచ్చె! వానికొడుకు.

మ॥ తడవిం తేనియులేక వీరభటసం ♦ తానంబు తన్గొల్చి వె
బడిరా సింధునదిక దరించుచు మహా ♦ మ్మద్ గజ్జి గజ్జీవిభుం
డడువుల్ గాల్చుచు భస్మముక సలుపు దా ♦ వాన్ని క్రియక బొంగుచుక
దుడిచె భారతదేశ పట్టణము లం ♦ దుకగల్గు సర్వస్వముక. 21

మ॥ కడుసాభాగ్యము గల్గు రాష్ట్రముల వం ♦ కక సుంత కన్నెత్తి చూ
డఁడు; బంగారము పండు నేలలను జూ ♦ డం డట్టె పేర్వాసిగాం

చెడు దేవాలయలింగముల్ పెటికి గ ♦ జ్ఞీసాధసందోహ మె
కైదు సోపానచయంబుఁ చేసె విహితుల్ ♦ కీర్తింప వేభంగులన్.

మ॥ అనయోత్సాహముతో మహమ్మదు చలం ♦ బారంగ సారాప్రము
దున విచ్చేయుచు సోమనాథపురమం ♦ దున్ సోమనాథేశ్వరా
దినిలింప ప్రకర ప్రపూజ్యమగు జ్యో ♦ త్లింగ సంఘాతమున్
దునియల్ చేయుచు ద్రవ్యరాసులను దొం ♦ తుల్ దొంతులున్ జేకొనన్.

సీ॥ భువనవీరసమూహ ♦ మున మేటి యితఁడంచు యశ మొందఁగనిన మ ♦ హాభుజాఁ
కొండపల్లెను మార్చి ♦ గొప్పసామ్రాజ్యసంస్థగఁ జేయు రాజతం ♦ త్రజ్ఞమాళి!
కన్నకొడుకునైనఁ ♦ గడికండలుగఁ జీల్చి ధర్మంబు నిలుపు ను ♦ దారబుద్ధి!
విశ్వకళాశాల ♦ వెలయించి దేశదేశముల విద్యనునించు ♦ జ్ఞానమూర్తి!

గీ॥ కవుల పాలిటి ముంగిటి ♦ కల్పకంబు! విగ్రహారాధనముపైన ♦ వెగటువలన
గజనిమహమూదు దండెత్తెఁ! ♦ గాకయున్న నంతవాఁడెట్లు జనహింస ♦ కనుమతిం

గీ॥ ఇటుల పండ్రెండుమాల్లు దం ♦ డెత్తి వచ్చి ధనకనకవస్తుతతిఁ గొని ♦ చనుటెకాని
భరతఖండంబు శాశ్వత ♦ వాసముగను జేయఁదలఁపక నిజసీమఁ ♦ జేరుకొనియె.

ఉ॥ ఆ కడగండ్లు తీటి భర ♦ తావని కొంతకుఁ గొంత కోల్కొనన్
బోకయమున్నె వేఱొక రి ♦ పుండు మహమ్మదు పేరివాఁడు ఘో
రీకులుఁ డాత్మవాహినులు ♦ క్రిక్కిరియంగను గోరుచుట్టుపై
రోకటిపోటునాఁ బ్రళయ ♦ రుద్రునికై నడి వచ్చె నుద్ధతిన్.

శా॥ ఆకాలమ్మున సార్వభౌముఁడయి. యా ♦ ర్యావర్తమున్ బృథ్వీరా
జేకచ్ఛత్రముగాఁగ నేలె; నతఁ డ ♦ య్యింద్రాత్మజున్ బోలె సు
శ్రీ కల్యాణపరాక్రమోన్నతుఁడు; ఘో ♦ రీవంశజున్ దాకి చీ
కాకై పాఱఁగఁజేసెఁ దత్ప్రబల సే ♦ నానీకమున్ బల్మరున్.

గీ॥ చేరి హమ్మీర-గుభీర ♦ సింహన్మపులు 'కాకసస్' పర్వతమునుండి ♦ కాశిదాఁక
నూటయెనమండ్రు క్షీతిపులఁమాటమాత్రఁ బిలిచికొనివచ్చి పృథ్వీశుఁఁగొలుతు రెప్పు

మ॥ అతితేజోబలధాముఁ డాసమరసిం ♦ హాత్మాతలేంద్రుండు వం
దిత నానాజనపాలలోకుఁడగు పృ ♦ థ్వీభర్తకున్ సోదరీ

⊗ Samarasimha proceeded to Delhi. His arrival at Delhi is hailed with songs of joy as a day of deliverance. Prithwi Raj and his court advanced seven miles to meet him and the description of the king of Delhi and his sister and the chiefs on either

పతి, వజ్రాయుధకోటి మ్రొంగఁగల మే ♦ వాడ్ దేశ రాహుత్తులున్
గృతహస్తుల్ దనుఁగొల్వ వచ్చె నని కే ♦ కీభూత చేతస్కుఁడై .

29

గీ॥ భరతఖండంబు నాక్రమిం ♦ పంగఁ దలఁచి యేడుమాటులు ఘోరి దం ♦ డెత్తి వచ్చె;
మఱఁదియును బావయును దారుమారు చేసి యతని వెనుకకు నంపించి రాఱుమాన్లు.

సీ॥ 'త్వార్వంశ సంజాత ♦ ధరణీతలేశ్వరుల్ పూర్వ మింద్రప్రస్థ ♦ పురిని సార్వ
భాములై యేలి; ర ♦ వ్యారిలోఁస ననంగపాలుండు కడపటి ♦ వాఁ; డతండు
పుత్రసంతతి లేక ♦ పుత్రికలను నిర్వురను గాంచె; మొదటి దా ♦ నిని గనూజ
బీజపాలునకును ♦ బిదపటి దాని సోమేశున కజమీరు ♦ దేశ పతికి

గీ॥ నిచ్చె; వారికి జయచంద్ర ♦ పృథ్వివిభులు గలిగి; రయ్యనంగుఁడు కొంత ♦ కాలమునకు
వ్యాధి పీడితుఁడగుచు ని ♦ జాత్యజలను మనుమలను బిల్చుకొని చెంత ♦ నునిచికొనియె.

గీ॥ ఒక్కనాఁడు పట్టాభిషే ♦ కోత్సవంబు జరుప సామంత నృపుల నం ♦ దఱను జేర్చి
యయ్యనంగుఁడు "ధిల్లి సింహాసనంబు నెక్కుమ"న నెక్కి కూర్చుండెఁ బృథ్వియపుమ.

సీ॥ 'ఇరువుర మేము డా ♦ హితులమైయుందు! మప్పనెల్లెండ్రోకు ♦ నాత్యజలము!

పదియు నెన్నిది యెండ్ల ♦ ప్రియమందున్న నన్ వదలి యెనిమిదేండ్ల ♦ బాలుఁ బృథ్వి

side who recognize ancient friendship is most animated. Samarsi reads his brother-in-law an indignant lecture on his unprincely inactivity and throughout the book divides attention with him.

In the planning of the campaign and march towards the Caggar, to meet the foe. Samarsi is consulted and his opinions are recorded. The bard represents him as the Ulyses of the host; brave cool and skilful in the fight, prudent wise and eloquent in council, pious and decorous on all occasions; beloved by his own chiefs and revered by the vassals of the chohan. In the line of march no augur or bard could better explain the omens, none in the field could better dress the squadrons for battle, none guide his steed or use his lance with more address. His tent is the principal resort of the leaders after the march or in the intervals of battle, who were delighted by his eloquence or instructed by his knowledge. On the last of three days desperate fighting Samarsi was slain together with his son Calyan and thirteen thousands of his household troops and most renowned chieftains. His beloved Pritha. on hearing the fatal issue, her husband slain, her brother captive, the heroes of Delhi and Chittor 'asleep on the banks of Caggar' in the wave of the steel, joined her lord through the flame.

"Annals of Mewar."

- సింహాసనాసీనుఁ డ జేయు టధర్మ! మీతని యధికార. మే డ ననుమతింప!
 నాక్షేపణ మొనర్తు” డ నని ధిక్కరించి యాజయచంద్రుఁ డేగె నా డ సభను క్షిం
 గీ॥ యతనితోడ నాబూపర్వ డ తాధికారి వ్యాఘ్రరాజేంద్రుఁడును బట్ట డ కాధినాథి
 డసమబలుఁడు భోళాభీముఁ డ డాక్షిణంబ కదలిపోయి రాస్థాన రం డ గంబు వదలె
 నీ॥ తుహినాద్రి నుండి సే డ తువుదాకఁ దనరు నఖండ భారతఖండ డ మండలంబు
 సకల మేకచ్ఛత్ర) డ సామ్రాజ్యముగ ధరిత్రీ రాజ్యమేలెఁ బృ డ ధ్వీనృపాలుఁ!
 డామహావీరుని డ యసమ సంగ్రామ జయంబు సామంత ధ డ రాధిపతుల
 పౌరుష విక్రమ డ ప్రాభవంబులు ధర్మసంస్థాపనాచార్య డ చతురతలును
 గీ॥ జంద్ర భట్టారక సుకవి డ చక్రవర్తి వ్రాయు శతసహస్రాధిక డ గ్రంథమందు
 రససమ్మద్ధిని బర్వ ప డ ర్వంబునకును జీవకళ లుట్టిపడఁగ రం డ జిల్లుచుండు!
 చ॥ అమిత విశాలమై సిరు ల డ నంతముగాఁ దగి కాన్యకుబ్జరా
 జ్యము మును దక్షిణాపథము డ నందును వ్యాకన మొందె; రాజసూ
 యము సలధర్మనందనుని డ యవ్వల నీజయచంద్రుఁ డొక్కఁ డు
 క్కుమిగిలి చేయనేర్చె నృప డ కోటి యొనర్ప సమస్త కార్యముల్.
- గీ॥ అధ్వరము చేసి యతఁడు ని డ జాత్యజాత పరిణయ మొనర్పఁగా స్వయం డ వరము చా
 సకల దిగ్దేశవర్తి రా డ జన్మలకును బంపె నైవాహి కాహ్వాన డ పత్రిములను.
- సీ॥ తనకెకా దింక భూ డ స్థలి రాజులకు నెల్లఁ బెద్దయకా రారాజు డ పృథ్వీరాజ
 మాళి కాహ్వాన మం డ పమి యట్టులుండ, నావిభు విగ్రహము రచిం డ పించి, సేవ
 కుని దుస్తులిడి, తీసి డ కొనిపోయి యాస్థానమున మహాద్వారంబు డ ముంగల నిడె!
 నాస్వయంవరమున డ కరుగుదెంచిన సర్వభూమిశ్వరులు ద్వార డ సీమ నిలువఁ
- గీ॥ బడిన యాతనిఁ జూచి సంభ్రమముభయమునొంది గుసగుసల్ వోవుచునొదిగియొంది
 కూరుచుండిరి; మందార డ హారముఁ గరమండుఁ గొనివచ్చె సంయుక్త డ యచటి కప్పుడు.
- మ॥ విమతుం డాజయచంద్రుఁడుకొ స్పృపుల వే డ ర్వేణ్ణ నిరూపించి వా
 రి మహానైభవ ముగ్గడింప విని నీ డ రేజాస్య కన్నెత్తి చూ
 డమి నుద్యోగులఁ జూపె; గాంఠయును దాఁ డ ల్జొచ్చె; నాస్థానరం
 గమునం దందఱఁ జూపెఁ దండ్రీ; సతియుకొ డ గాంక్షింపలే దెవ్వరికొ.
- మ॥ పెనుకోపమ్మున మండి యాతఁడు సుతకొ డ బృధ్వీశు బింబుబు త్రో
 వను గేల్వట్టియు నీడ్చుకొంచఁగి “నా డ బం టీతనికొ జూడు; మి

మ్మనజ్జ గూడు" మటంచుఁ ద్రోయఁ జెలియున్ ♦ మందారహారంబు వే
సి నమస్కారము చేసి నిల్చె నెదురన్; ♦ సిగ్గంతలోఁ బైకొనెన్.

39

మ॥ సుమహారంబు గళంబునన్ బడిన య ♦ చో విగ్రహం బట్టె మ
ధ్యమునన్ ప్రీలుచుఁ బృథ్విరాజతిలకం ♦ బావిర్భవం బంది య
కొమఁ జేతన్ గొని యశ్వ మెక్కి "యిడిగో ♦ కొంపోవుచున్నాఁడ! దై
ర్యము మీకుండిన నన్నుఁ దాఁకు"డని చే ♦ రన్ బోయె ఢిల్లీపురిన్.

40

మ॥ 'సమరోర్వీతల ఫల్గునుం డితఁడనన్ ♦ సత్కీర్తి దిగ్దేశ భా
గములం దల్లిన యామహాప్రభుని దాఁ ♦ కన్ దైర్యముల్ లేక యె
ల్ల మహీంద్రుల్ తల లట్టె వంచుకొని యిం ♦ డ్లన్ జేరి; రా తోక దొ
క్కు మహాహీన్ బలె నక్కనూజిపతియున్ ♦ గ్రుద్ధాత్ముఁ డయ్యెన్ గడున్.

41

గీ॥ ఎందఱనో యాశ్రయించి యెఁన్నెన్నొగతులఁ గుట్రలు కుతంత్రములు పన్నిఁకొటియత్న
ములను జయచంద్రుఁ డొనరించిఁ ఫలముగానఁ; డరులు బెగఁడొందఁ బృథ్వింద్రుఁడవని నేతె

సీ॥ ఇంకొక్కమాటు దం ♦ డెత్తిరా జయచంద్రుఁ డర్థించె ఘోరీమ ♦ హమ్మదు విభు!
నావార్త విని యసం ♦ ఖ్యచమూతతుల్ కొల్వ నరుదెంచె సమరసిం ♦ హాప్రభుండు!
మూఁడు క్రోసుల దూరఁమునకేగి పృథ్వింద్రుఁ డడుగులకును మ్రొక్కిఁయతనిఁదెచ్చెఁ!
'గగ్గార్'నదీ తటఁక్షాసీమ యవనసైన్యము లుండె! ఢిల్లీసైన్యములు చేరె! ప్రోయి

గీ॥ నాప్తులును దాను జయచంద్రుఁడాయవనులఁ గదిసె; నుదయ మయ్యదిచూచి ♦ కదలి
తండ్రి మృదుపాదములకు వం ♦ దనమొనర్చి యొప్పుమెయి మహారాజ్ఞసంఁయుక్తయపుడు

సీ॥ "భారత స్వాతంత్ర్య ♦ భరము మాపఁగ వైరు లరుదెంచి! రదినిల్పి ♦ నరుగుదెంచె
నాప్రాణవిభుఁ డఖం ♦ డ ప్రాభవుండు! నేనుండ వేర్వేఱి మీ ♦ కుండఁ దగదు!
ధర్మపక్షము మాది! ♦ దయచేయవయ్య! పృథ్వివిభు నర్థాంగిఁ ♦ బిలుచుచుంటి!
జెడుగులే దీవు వ ♦ చ్చిన! సత్కీర్తించు నాభర్త! నిన్ వైరము ♦ వదలదేని

గీ॥ యేగుము కనూజి; కటులు పోవేని భారతావనిని దాస్యమునఁ ద్రోయుఁనపయశంబు
లనుభవించు వాచంద్ర తాఁరార్క"మనుచు మ్రొక్కి సాగిలపడఁ గడుఁగ్రుద్ధుఁడగుచు

సీ॥ కమనీయ భారత ♦ ఖండ సామ్రాజ్య సౌభాగ్యలక్ష్మీ విధానఁ ♦ బరగు మంగ
ళోదారమూర్తి సం ♦ యుక్త సాగిలపడియుండ భూదేవ మం ♦ త్రోక్తిపూత
కంధిజలాభిషే ♦ క పవిత్ర మామెమూర్థము నట్టె వామసా ♦ దమునఁ దన్ని
"కదలిపో! నాసము ♦ ఖమున నుండకు"మంచుఁ ద్రోసిన లేచి యా ♦ దొడ్డతల్లి

- గీ॥ “తెలిసినది విన్నవించితి! ♦ దీన నీదు హృదయము కఱంగకున్న నే ♦ నేమిసేతు”
నని కదలివచ్చె! నుభయ సై ♦ న్యములకును రణంబు ఘోరంబుగా మూఁడు ♦ నాళ్లుజరిగె
- గీ॥ సమరసింహుండు పడియె; సై ♦ న్యములు చెడియె; రాజపర మేశ్వరుండు వీరప్రభుండు
పృథ్విరాజేంద్రును ఢిల్లీ ♦ రిపుల బారిఁ బడిరి; భారతదేశ చా ♦ ర్భాగ్యకలన!
- మ॥ తొలుతకా సాయముచేసి నట్టి జయచంద్ర ♦ దుర్గా దాఁకె ఘోరీయు; దు
ర్బలుఁడై రాజ్యము వాఁడు వీడిచనెఁ; దా ♦ ర్తావీరులుక వెంబడిక
గలయక దాఁకిరి; దిక్కులే కతఁడు గం ♦ గావాహినిక దూఁకి య
వ్వలి కేకెకా; దలఁ ద్రుంచి చంపిరి రిపుల్ ♦ వై వస్వతప్రాయులై. 47
- సీ॥ “తత రమాఖండ భా ♦ రతఖండ గగనాగ్రరంగ మధ్యాహ్న మా ♦ రాండమూర్తి!
బప్పరాయాస్వయా ♦ భరణ వత్త్రింశ స్తుపాలక కుల భూరి ♦ వజ్రమకుట!
యరిగితి ననుఁబాసి; ♦ చెఱవడె నాపృథ్వి; మఱఁద లొదరిగెనో ♦ యెఱుఁగరాదు;
పదమూఁడువేల్ దొరల్ ♦ కదలఁ గల్యాణుండు పుష్పాస్త్రసముఁడు నా ♦ ముద్దుకొడుకు
- గీ॥ తన స్వయంవరమునకట్లు ♦ చనియె దివికి; నిచటఁ బనియేమి మీరింద ♦ తేగుపిదప!”
నని పృథాదేవి వగచి ని ♦ న్ననుగమింప సమసితే శత్రుగజసింహ! ♦ సమరసింహ! 48
- సీ॥ “ప్రార్థింతు వలవ దీ ♦ పని” యంచు సంయుక్త కొనకాళ్లఁ బడి వేడు ♦ కొనిన వినక
ఘోరీని బిలిపించి ♦ కొంప కగ్గి ఘటించి నృపచంద్రు సమరసిం ♦ హేంద్రుఁ ద్రుంచి
పృథ్విశు నట్టేట ♦ నిడి కుంకుమూడ్చి సంయుక్త వైధవ్య సం ♦ యుక్తఁ జేసి
యుద్వి యున్నంతకు ♦ నుగ్రాపకీర్తిమై రాజ్యంబుఁ బారతం ♦ త్ర్యమున నిడితే!
- గీ॥ కటకటా! కోటియుగములు ♦ గడచుఁగాక పృథ్వివిభువంటి రాజరా ♦ జెటులఁ గలుగు!
నతనికన్నులు దీయించె ♦ యవననృపతి! చెనఁటి జయచంద్ర! నిబిడదు ♦ స్తీర్తిరుంద్ర!
- గీ॥ “చెట్టుపైఁ బక్షిశిరమును ♦ జెండు” మనినఁ బృథ్విరాజు మూఁడుశరంబు ♦ లెత్తి పక్షి
కంఠమును, వెంటనే, ఘోరి ♦ గళముఁ ద్రుంచి, యాత్మహృదయంబు భేదించి ♦ యరిగెదివికి.
- గీ॥ పృథ్విన్రపమాళి కులము, ఘో ♦ రీ కులంబు, సమరసింహు కులము, జయ ♦ చంద్రు కులము
నాల్గుకులములు మొదలంట ♦ నాశమయ్యె దుష్టుఁడగు నొక్క దేశవి ♦ ద్రోహికతన.
- క॥ “కుతుబుద్దీక్” సేవకసంతతివాఁడు! సమర్థుఁడౌటఁ ♦ దగునని ఘోరీ
పతి భారతసామ్రాజ్యం బతని వశము చేసియుండె ♦ నంతకు మునుపే!
- ఉ॥ జంభవిరోధి వైభవ వి ♦ శాలత భూప్రజ నేలి శాశ్వత
జ్ఞుంభితకీర్తిచంద్రికలఁ ♦ జిమ్ముచు వాఁడు ‘కుటుబ్దీనావ్’ శిలా

స్తంభము నొక్కదాని జయ ♦ సంభృతమై పాలుపొంద నిల్పె; వి
శ్వంభరఁ బాలు నయ్యదియు ♦ సప్తవిచిత్రములందు నొక్కఁడై.

మ॥ పరిసాలించిరి వానివెన్న ధరణీ ♦ భాగంబుఁ బెక్కుర్ నృపా
లురు; ఖిలీకులుఁ డొక్కఁ డాదట జలా ♦ టుద్దీను ను స్తంత్రము
మృదుఁ డఘంఢెడు ఢిల్లిరాజు శిరమున్ ♦ ఖండించి యేతత్పరీ
వరమున్ జేకొని రాజ్యమేలఁ దొడఁగెన్ ♦ బట్టాభిషిక్తుండునై.

53

క॥ అవల నలాయుద్దీనను యవనుండు పరాక్రమక్ర ♦ మాటోపుఁడు పా
ర్థివుఁడయ్యె! మోగలులు దండువిడియసాగిరి కడుంగ ♦ డున్ యత్నమునన్.

54

మ॥ ఉరుశౌర్యంబునఁ బెక్కుమాటులు నలా ♦ యుద్దీను మోగల్ రిపూ
త్కరమున్ బాఱఁగఁ దోలి హైందవము నే ♦ కచ్చత్రమై యుండఁగా
జరపన్ గోరుచు రాజ్యతృష్ణమెయి రా ♦ జస్థాన దేశంబుపైఁ
బరతెంచెన్ యమదూతలట్టి సుభట ♦ వ్రాతంబు తన్వోల్వఁగన్.

55

సీ॥ కడుఁ బిన్నవాఁడు ల ♦ క్షుణ్ణసింగు రాజౌట భీమసిం గాతని ♦ పిన్నతండ్రి
పాలించుచుండె మే ♦ వాడేశ; మతఁడు సేనలతోడ యుద్ధ స ♦ న్నద్ధుఁడయ్యె;
యవనసేనలు కోట ♦ కవ్వల రాజపుత్ర చమూచయంబు దు ♦ ర్గమున నుండె;
సంనత్సరంబు మా ♦ సము లాటు ముట్టడి సాఁగె; నయ్యభయ ప ♦ క్షంబు లందు

గీ॥ వందలున్ వేలు నై వీర ♦ భటులు మ్రగ్గి; రంతకంతకు విజయేచ్ఛ ♦ యతిశయించెఁ
బ్రాణములపైని యాస లవ్వలకుఁ ద్రోసి రణము గావించి రాత్మ గా ♦ రవముఁగోరి.

సీ॥ “వెలఁది బద్మినిఁజూప ♦ విడుతు ముట్టడి”ననె యవనేంద్రు! “డద్దంబు ♦ నందుఁ జూడఁ
దగు”నని రాజపు ♦ త్రకులు దెల్పిరి; వాఁడు విచ్చేసి సతిఁ జూచి ♦ వెన్నకరుగు
నప్పుడు భీమసిం ♦ గరిగె వీడ్కొల్పుమఁ; గోట దాటఁగఁ దురు ♦ మ్ములు నతనిని
బట్టి “పద్మిని నియ్య ♦ వదలెద”మని; రేడు వంద లాందోళిక ♦ లందు భటులు

గీ॥ గొలువఁ బద్మిని చనెఁ; దురుమ్ములను దాకి రాజపుత్రులు పోరి ర ♦ బ్రంబుగాఁగఁ!
బద్మిని-భీమసింహు ల ♦ వ్వలికి వచ్చి చేరిరి సురక్షితులయి చి ♦ త్తూరు కోట.

§ Bheemsi had espoused the daughter of Hamir Sank [chohan] of Ceylon, the cause of woes unnumbered to the Sesodias. Her name was Pudmini a title bestowed only on the superlatively fair, and transmitted with renown to posterity by tradition and the song of the bard. Her beauty, accomplishments, exaltation and destruction, with other incidental circumstances, constitute the subject of one of the most popular traditions of Rajwara. The Hindu bard recognizes the fair,

మ॥ స్థిరమా సత్ప్రభుభక్తియుక్తి నిజరా ♦ జ్ఞీ మానసంత్రాణ ధ
 ర్మరసావేశము పొంగి వైభవరల గో ♦ రాసింగు బాదూలుసిం
 గు రణాగ్రణంబున వై రివీరుల తలల్ ♦ కోటానగోల్లు వసుం
 ధర రాలన్ విహరించి రయ్యెడఁ గృతాం ♦ తప్రియులై యిర్వురున్.

58

మ॥ అమితోత్సాహముతోడఁ బోరెసఁగఁగా ♦ నానాఁడు మేవాడ రా
 జ్య మహాసాధమునందు స్తంభముల యో ♦ జన్ బొల్పు లోకైక వి
 క్రమధౌరేయు లొకండయేని మిగులం ♦ గాబోక సంగ్రామ రం
 గమునన్ వీరవిహారముల్ నెరపి స్వ ♦ గ్గంబేగి రొక్కుమ్మడిన్.

59

క॥ బాదూలుసింగు బాలుఁడు ద్వాదశవర్షములవాఁడు ♦ తనపూర్వుల మ
 ర్యాదను జెడనీయక ధీరోదా త్తత రణ మొనర్చి ♦ యొందె యశంబున్.

60

చ॥ షడతులు వేలు తన్గొలువఁ ♦ బద్మిని వహ్నిని జొచ్చె; వైరులున్
 గుడులును రాజసాధములు ♦ గోపురముల్ బురుజుల్ గృహంబులున్
 బుడమిఁ బడంగజేయఁ బుర ♦ మున్ సిరి దప్పె గజంబులున్ జొరం
 బడి కలఁపన్ గలంతవడు ♦ పద్మసరః ప్రవరంబు చాప్పునన్.

61

మ॥ అనహుల్ వారయు బూంది దేవగిరి ధా ♦ రావంతులున్ మారువా
 రును మండ్రాపుర మాజసల్మియరు గో ♦ గోదేశమున్ బెక్కు లొ
 య్యన నొక్కొక్కఁడు గాఁ దురుష్క నరపా ♦ లాధీశ్వరున్ గొల్చి యా
 తని రారాజుగ సమ్మతించెఁ బరతం ♦ త్రిత్వంబుమైఁ గుంగుచున్.

62

in preference to fame and love of conquest as the motive for the attack of Allaudin who limited his demand to the possession of Pudmini, though this was after a long and fruitless siege. At length he restricted his desire to a mere sight of the extraordinary beauty and accepted to the proposal of beholding her through the medium of mirrors. Relying on the faith of the Rajputs he entered Chittor slightly guarded and having gratified his wish, returned. The Rajputs, unwilling to be outdone in confidence, accompanied the King to the foot of the fortress amidst many complimentary excuses from his guest at the trouble he thus occasioned. It was for this that Alla risked his own safety; relying on the superior faith of the Hindu. Here he had an ambush. Bhimsi was made a prisoner, hurried away to the camp, and his liberty made dependent on the surrender of Pudmini.

⊙ Badul was but a stripling of twelve but the Rajput expects wonders from this early age. He escaped though wounded, and a dialogue ensues between him and his uncle's wife, who desires him to relate how her lord conducted him.

- ❶ సీ॥ ప్రక్కనఁగల భిల్ల ♦ పతులతో సంతత సంగ్రామముల నెట్లొ ♦ జరుపుకొనుచు
 నుద్విని నజయసిం ♦ హుండు కొన్నేండ్లేలి యొక్కొలగంబూడి ♦ యొక్కనాయు
 తనయులఁ గని “భిల్ల ♦ జనపతి మూంజుని వలని భయము నాకుఁ ♦ దొలఁగ నయ్యె;
 నిద్రలో నతఁడె క ♦ న్నించు; నాచితచే సగనైతి; వలసిన ♦ సైన్యముఁ గొని
 గీ॥ వాని బరిమార్చి నాభీతిఁ ♦ బాటదోలుఁ” డనినఁ “బెండ్లి పేరంటము ♦ లనక మా
 కరుగుడన నెట్లు నోరాడె” ♦ ననిరి వార లంతఁ; జెంత నాడెడు హామీ ♦ రరుగుకెంచి,
 మ॥ “ఒకయశ్వం బొకఖడ్గ మొప్పుజని నే ♦ నుద్దండతక్ మూంజు మ
 స్తకముకా దెచ్చెద” నన్న “నీపలుకు హా ♦ న్నంబిచ్చె నోతొడ్డి! నో
 నకుమం” చాడెడు పెద్దతొడ్డిఁ గని “దే ♦ వా! మూంజు మస్త్రబుఝా
 నికఁ దెత్తుంజుమి; లేనిచో నిటకు రా ♦ నేరా” నటం చాడుచుకా.

64

self before she joins him. The stripping replies “He was the reaper of the harvest of battle; I followed his steps as the humble gleaner of his sword. On the gory bed of honor he spread a carpet of the slain, a barbarous prince his pillow, he laid him down and sleeps surrounded by the foe.” Again she said “Tell me Badul! how did my love behave!” “O mother! how further describe his deeds, when he left no foe to dread or admire him.” She smiled farewell to the boy and adding “my lord will chide my delay,” sprung into the flames.

“Annals of Mewar.”

❶ Mewar was now occupied by the garrisons of Delhi and Ajeysi had besides, to contend with the mountain chiefs amongst whom Moonja Balaicha was the most formidable, who had on a recent occasion, invaded the Shero-Nalla and personally encountered the Rana whom he wounded on the head with the lance. The Rana's sons Sujansi and Ajimsi though fourteen and fifteen, an age at which a Rajput ought to indicate his future character, proved of little aid in the emergency. Hamir was summoned and accepted the feud against Moonja, promising to return successful or not at all. In a few days he was seen entering the pass of Kailwara with Moonja's head at his saddle bow. Modestly placing the trophy at his uncle's feet, he exclaimed “Recognize the head of your foe” Ajeysi kissed his beard and observing that fate had stamp'd empire on his forehead, impressed it with a teeka of blood from the head of Balaicha. This decided the fate of the sons of Ajeysi, one of whom died at Kailwara and the other Sujansi was sent from the country. He departed for the Dekhan, where his issue was destined to avenge some of the wrongs the parent country had sustained and eventually overturned the monarchy of Hindustan, for, Sujansi was the ancestor of Sivaji, the founder of the Satara throne.

“Annals of Mewar.”

- గీ॥ అందఱును జూడ నొకఖడ్గం ♦ మశ్వముఁగొని గాలికన్న హమీరు శీ ♦ ఘ్రుముగఁబోయె
జనె దినములు వారములు మాఁసములు గడచె; నతఁడుచను పేరికిని జ్ఞప్తి యందెలేదు
- సీ॥ కొన్నాళ్ల కవ్వలఁ ♦ గొండలోయను గద వంటి యాయుధమును ♦ బట్టి యొక్క
యాశ్వికుం డరుదేర ♦ నజయసింహుఁడు వాని కొలువువాకును జూడ్కి ♦ గొల్లిపి; రు
నాహమీరుఁడు బల్లె ♦ మవనిపై నిడి తండ్రీ శ్రీపాదముల నమ ♦ స్కృతి యొనర్చి
'గుఱుతింపు నీమూంజు ♦ శిరమన్న' తేఁడు పుత్రకుని ముద్దాడి యె ♦ త్తుకొని సింహ
- గీ॥ పీఠమెక్కించి తిలకంబు ♦ పెట్టి రాజు సలిపి నిజపుత్రయుగము దే ♦ శమును వీడి
యరుగుమనిపంపె; నంతఁ గా ♦ లాంబువాహ భూరి గంభీర రుతిని హ ♦ మీరవిభుఁడు
- సీ॥ "తఱుచుగా వేటల ♦ కరుదెంచునని సాది సీమాటవుల నేను ♦ జేరియుంటిఁ;
బండిఁ దఱుముకొంచుఁ ♦ బరివారములు లేక మూంజుఁకొక్కఁడై వనంబునఁ గనబడె;
నడిగె "నీవెవ్వఁడ" ♦ వని నన్ను; "నీవెవ్వఁడ"ని యంటి; "మూంజుఁడ" ♦ ననెడు నంతఁ
దల నామ ఖడ్గధా ♦ రల నూడి యిలరాలె; గుంతంబుకొనఁ దలఁ ♦ గ్రుచ్చి యెత్తి
- గీ॥ శీఘ్రముగ నీపదంబులు ♦ చేరవచ్చి నాఁడ"నన నెల్లరపుడు సం ♦ తసము నొంది;
రిట్టు లఱువదియును నాలు ♦ గేండ్ల దాఁకఁబాలన మొనర్చె నతఁడు మే ♦ వాడ సీను.
- చ॥ అతని కుమారుఁడుక, మనుమఁ ♦ డౌ లఘుఁ, డవ్వల రాజు లాచు శా
శ్వత బహుళాభివృద్ధి కొన ♦ సాగఁగ నేలిరి దేశముక; లఘు
క్షితిపతి 'జావురా' ఖనుల ♦ సీసము వెండియుఁ దామ్రమాది ధా
తుతతులు శ్రవ్వఁజేసి తఱి ♦ తో ధనరాసులఁ జేర్చె మొండుగక.
- మ॥ జనకుం డాడిన యొక్కమాటకయి త ♦ త్సామ్రాజ్యముక దాని ప
జ్జను లావణ్య నిధానమై వెలయు హం ♦ సాదేవినిక వీడి త
మ్ముని రారాజు నొనర్చి భీష్ముచరిత ♦ మ్ముక దాఁ బ్రదర్శించె జం
⊗ డవ్యపుం డీలఘురాజు పుత్రుఁడు ప్రచం ♦ డ ప్రాభవోద్ధరఁడుఁడుక.
- క॥ ముకుళుఁడు లఘురాజు కుమారకుఁ; డాతనివెనక నేలె ♦ రాజ్యము; తత్పు
త్రకుఁడగు విదళిత రిపుహ స్తికుంభుఁడౌ కుంభనరప ♦ తి శ్రేష్ఠుండుక.

68

70

70

⊗ Discussing with Chonda his (Laghu's) warlike pilgrimage to Gya, from which he might not return, he sounded him by asking what estates should be settled on Mokul. "The throne of Chittor" was the honest reply; and to set suspicion at rest, he desired that the ceremony of installation, should be performed previous to Lakha's departure. Chonda was the first to pay homage and swear

మ॥ జనముల్ మెచ్చంగ నేబడేండ్లగను రా ♦ జ్యంబేలె; మేవాక్ ధి
 త్రిని నయ్యెప్పది నాల్గు కోటలను ద్వా ♦ త్రింశ న్మహాసంఖ్యె యా
 తనిచే నిర్మిత మయ్యె; నన్నిటం గడుక ♦ దాన్వ్యంబు నై శాల్యముః
 గొని యవ్వీరవతంసుపేర నిలుచుక ♦ గుంభల్మియకొ న్మర్మముకొ.

71

సీ॥ మాళవపతి మహా ♦ మృద్భిల్లి వాన్ధి తరంగముల్ వలెం జతు ♦ కంక బాము
 గొలువ ఘూర్జరరాజుః ♦ గూడి దండెత్తిరా నొకలక్ష యుత్తమా ♦ క్షేపి ముంబు
 పదునాల్గువేలు కా ♦ ల్బలముతో ననుదెంచి యెదిరించి వారి జ ♦ యిది మాన్య
 ధరణీశుః దనరథ ♦ స్తంభంబునకుఁ గట్టుకొనుచుఁ జిక్తూర్ముకం ♦ బుఁకుఁ గచ్చి

గీ॥ కాపుగా నైన్యముల నిచ్చి ♦ కాన్క లిచ్చి తగిన నారవ మిచ్చి వ్వా ♦ తండ్రి నిచ్చి
 యెడదం గరుణకుఁ జోటిచ్చి ♦ విడిచి పుచ్చెఁ గుంభరాణా సమాను లే ♦ సేవకలై

మ॥ తన సంపూర్ణ జయంబుఁ దెల్పుంగ జయ ♦ స్తంభంబులక భక్తి వే
 పును సూచింపంగఁ గోవెలల్ నిలిపె నా ♦ బూ క్షృంగ శ్మంకాబకం

obedience and fidelity to his future sovereign reserving as the recompense of his renunciation, the first place in the councils and stipulating that in all grants to the vassals of the crown, his symbol (the lance) should be superadded to the autograph of the prince. In all grants the lance of Saloombra still preceeds the monogram of the Rana.

"Annals of Me-war"

⊙ The only thing in India to compare with this is the Kutub Minar at Delhi, but though much higher, it is of a very inferior character. This column is one hundred and twenty two feet in height, the breadth of each face at the base is thirty five feet and at the summit, immediately under the cupola, seventeen feet and a half. It stands on an ample terrace, forty two feet square. It has nine distinct stories, with openings at every face of each storey.....While the Sun continues to warm the earth so long may the fame of Khoombo endure. Seven years had elapsed beyond fifteen hundred when Rana Khoombo placed this ringlet on the forehead of chittor. Sparkling like the rays of the rising Sun is the toran, rising like the bridegroom of the land.....What does it resemble which makes chittor look down on Meru with derision. Again what does Chutterkot resemble from whose summit the fountains are overflowing; the circular diadem on whose crest is beauteous to the eye; abounding in temples to the Almighty planted with odoriferous trees to which myriads of bees resort and where soft zephyrs love to play. This impregnable fortress was formed by Maha Indra's own hands.

"Annals of Rajasthan."

బున; వ్యాఖ్యానమొకండు వ్రాసి యనయం ♦ బుగ్ గీత గోవిందముగ్
జను లాబాలము నేర్వఁజేసెఁ గవితా ♦ సందైక సుధాతయై.

గీ॥ కలముచేఁ గత్తిచే రెండు ♦ గతులఁ గీర్తికాంతఁ గొలిచిన మేటి భూ ♦ కాంతు లందు
నిత వొడ్డవాఁ దున్నవాఁ ♦ డే యటంచు ఊణిజనులెన్న మనియె నా ♦ కుంభనృః

సీ॥ సాధ్య మిారాబాయి ♦ సాజన్యధన్య కుంభనసుధరాధీశు ♦ పట్టమహిమి ;
జగదేక పావిత్ర్య ♦ సంపద కీలేమ పర్యాయపదము; గో ♦ పాలకృష్ణు
నమగులు తలచి భ ♦ క్ర్యావేశమునఁ బొంగి యమృతగీతములు పె ♦ క్కాలపించెఁ
దన్నాధురికి సొక్కి ♦ తలలూచి యాతల్లి స్మరియింపనట్టి య ♦ న్నరులు తోరు;

గీ॥ ద్వారకాపురి మొదలుగా ♦ వారణాసి వఱకు దేవాలయముల గో ♦ పాలచేవుఁ
గూర్చి కీర్తించి యాయమ్మ ♦ కూరుచున్న చోటులను నేటికిని గూడఁ ♦ జూపుచు

మ॥ చరితాంధుడగు కుంభు పాత్రుఁ డవలగ్ ♦ సంగ్రామసింహుండు భూ
వరుడయ్యె; రణమన్నఁ బుడుగువలె ♦ భావించు శౌర్యాధ్యుఁడీ
పురుషశ్రేష్ఠుని కాలము దరిచయం ♦ బుల్ వచ్చె జాకూరిటీస్
సరసగ్ వెల్లెడు సూర ముష్కర తురు ♦ మ్కసాన మందుండియుగ్.

శా॥ చెంగినఖాను కుమార్తె సంతతి జనిం ♦ చెగ్ ముందూ తైమురు; స
ర్వాంగీణ స్ఫుటశక్తితో సమరఖం ♦ డాధీశుఁడై, దానఁ దృ
ప్తిగాంచంగనుబోక భారతమహా ♦ దేశంబునుగ్ గెల్చె; స
త్సంగు డీతని రాజ్య మింతని వచిం ♦ చగ్ జాల రెవ్వారలుగ్.

శా॥ “ఔముల్లము” ప్రపాత్రుపాత్రుఁ డతిశి ♦ ప్తస్తుత్య సాజన్య లీ
లామందారము ద్వాదశాబ్దముల కా ♦ లంబందె “బేబర్” నృపుం
డై మోగల్క్షితి నేలఁబూని రిపుగో ♦ త్రాధీశులగ్ దాఁకి యు
ద్ధామప్రీధిని వారిఁ బోడఱిమి సం ♦ స్థాపించెఁ దద్రాజ్యముగ్.

పీ॥ “జాకూరిటీసు శ్రే ♦ వ్యతమంబె కాని జాహ్నువియె! లోకైక పూ ♦ జ్యతకు తావు!
టక్కి ప్రశస్తమం ♦ డల మాను గాని యార్యావర్త మమృత ర ♦ సాత్మకంబు!
సమరఖండ మతియో ♦ గ్యమ కాని ఢిల్లీ పురము స్వర్గమునకు స్వ ♦ గ్గమగు తావు
తురకలు స్వజనుకా ♦ దురు కాని భారతక్షజలు లోకోత్తర ♦ ప్రాభవాంకు!

సీ॥ లింటనుండిన విశ్వాంతి ♦ యెసఁగుఁ గాని రామమాంధాత తేలిన ♦ భూమి గెలువ
ఘనతరైశ్వర్యములు గల్గి ♦ గణన గల్గు” ననుచు బేబరు దండెత్తి ♦ యరుగునెంచె.

- శా॥ ఆకాలమ్మున ఢిల్లిపట్టణన్యపుం ✦ డా యిబ్రహీం లోడి తా
 నాకర్ణించుచు వీనిరాక దశ ల ✦ టూసీకినుల్ ట్టాస్థలం
 బాకంపిపఁగఁ జేరవచ్చి యని సే ✦ యకజొచ్చె; బేబర్ విభుం
 డాకాలాంతకునట్లు శాత్రవులఁ జెం ✦ డాడెన్ మహోదగ్రుండై. 80
- మ॥ గడియల్ మూడగు నంతలో రణము త ✦ గ్గసాగె; నా యిబ్రహీం
 పడియెన్; సేనలు భిన్న భాండగతులన్ ✦ బ్రాపించె; బేబర్ మహీం
 ద్రుండు ఢిల్లీపురి నాక్రమించుకొనె; హిందూదేశ సర్వస్వ మ
 ప్పడు దాసోహమటంచుఁ దత్పదయుగం ✦ బున్ గొల్చె నిర్వీర్యమై. 81
- మ॥ అరులన్ గెల్పుచు సార్వభౌముడయి రా ✦ జ్యంబేలి సంగ్రామభూ
 వరు సంగ్రామతలంబునన్ గెలిచి మే ✦ వాడ్డేశమున్ జెందఁగా
 నురు మత్తద్విపరాజ వీర్యులగు నా ✦ యోధుల్ తనున్ గొల్వఁగా
 నరిగెన్ బేబరు; సూర్యవంశమణి యు ✦ ధ్ధాయత్తుడయ్యెన్ వడిన్. 82
- సీ॥ ఊంగరీశుండు బలో ✦ త్తుంగుం డుదయసింగు, రత్న సింహుండు సలుం ✦ బ్రా విభుండు
 రణమల్లన్యపుడు మా ✦ ర్వారు నాయకమాళి, మేత్రావిభుండగు ✦ డేత్రసింగు
 ఝాలాన్యపాలుం డు ✦ జ్జయసింగు సోనెగుట్టమహీంద్రుండైన యా ✦ రామనాసుం
 డల ప్రమరుండు గో ✦ కులదాసు చంద్రభానుండు మాణిక్యచం ✦ ద్రుండు శిలాదుం
- గీ॥ డును హుసే నిబ్రహీంపాహి ✦ తనయుఁడొకఁడు స్వామి సంగ్రామసింహు వెం ✦ బడినిబోరి
 “చచ్చుటో గెల్పుటో వేటు ✦ జాడ లే”దటంచు సేనలతో వచ్చి ✦ రని యొనర్ప. 83
- సీ॥ రెండువాహీనులు కా ✦ ర్తికశుద్ధపంచమి నాబయానాప్రాంత ✦ మండుఁ గలిసె;
 రాజపుత్రులు మృగ ✦ రాజులట్టులు దాక యవనసేనలు వెన్క ✦ కరుగఁజొచ్చె;
 బేబ రాగ్నేయాస్త్ర ✦ వితతిఁ బ్రయోగించె; హైందవాశ్వికకోటి ✦ యడ్డె దానిఁ;
 బులులమాడ్కిని రాజ ✦ పుత్రవీరులు ముందు దూకి డీల్పఱచిరి ✦ తురకదండు;
- గీ॥ తనబలముఁ దూచుఁ; గెలుపుకై ✦ కనులు వాచు; నాస్తతతి నేచు; దిగ్గన ✦ నట్టె లేచు;
 విసిది తలరాచుఁ; జేతులు ✦ వెలికిఁ జూచు; నకట! బేబ రెవ్వఁడు గాచు ✦ ననుచుఁ జూచు!
- గీ॥ స్వామి పదసీమఁ దెగి నిజ ✦ ప్రాణమైన ధారపోయు పవిత్ర హైం ✦ దవులయందు
 నకటకట! శిలాదుండు గాక ✦ యన్నము దిను నాతఁడెవఁడు స్వామిద్రోహ ✦ మాచరించు!
- గీ॥ కడపటి దినంబు నిరు మొనల్ ✦ గలిసి నపుడు బలముతో శిలాదుండు బే ✦ బరును గలిసె;
 నని తునులమయ్యెఁ; బెక్కు గా ✦ యములు తగిలి యవల సంగ్రాముఁ డరిగె; సై ✦ న్నములు విఱిగె.

- మ॥ కడుఁదీక్షంపుఁ బిరంగిగుండొకఁడు మో ♦ కాలన్ బ్రవేశించె; మం
డెడు నుగ్రంపుఁ దుపాకి సోకి కను లూ ♦ టిన్ జెందె; నెమ్మనిపైఁ
బాడమెన్ గాయములెన్న; దిట్లు రుధిర ♦ మ్మున్ జిమ్మి పుప్పించి యుం
డెడు బంధూక మహీజమున్ దెగడె త్తో ♦ ణీనేత సంగ్రాముఁడున్.
- మ॥ చనఁ జిత్తూరికి గెల్పులేకయని బు ♦ స్సాప్రాంత మంగుండె; న
ప్పెనుగాయంబులఁజేసి శక్తిచెడి ని ♦ ర్వీర్యంబునై దేహ మ
జ్జననాథేశ్వరుఁ డొక్కవత్సరమునన్ ♦ స్వర్గసుఁడయ్యెన్ విక
ర్తనుఁ డస్తంగతుఁడైన కై వడిఁ బ్రజల్ ♦ దైన్యంబునన్ గ్రుంగఁగన్.
- క॥ అరిరాజాంతకుఁడై బేబరు సంగర జయము నొంది ♦ భారత ధరణీ
శ్వరులకును రాజరాజులు పరిపాలింపందొడంగె ♦ వసుధా తలమున్.
- చ॥ ఒకసమయంబునందు హుమ ♦ మూనును వ్యాధియు సోకి యంతకం
తకుఁ జెలరేగె; బేబరును ♦ “శన్షాని నాసుతుఁ గావు దేవ” యం
చకుటిలబుద్ధి వేడుకొనె; ♦ నట్టలె వ్యాధియు వాని సోకి పు
త్రకుఁడును వ్యాధిఁబాసె; నొక ♦ రాతిరి ప్రాణము వాసె బేబరున్.
- క॥ ఘనశౌర్యుఁడు సంగ్రాముని వెనుక నెతని సుతులు రత్న ♦ విక్రమసింహుల్
మనుజేంద్రులై మహీతలమును బరిపాలించి రధిక ♦ మోదముతోడన్.

§ On the 16th March the attack commenced by a furious onset on the centre and right wing of the Tartars and for several hours the conflict was tremendous. Devotion was never more manifest on the side of the Rajput attested by the long list of noble names amongst the slain as well as the bullets of their foe, whose artillery made dreadful havoc in the close ranks of the Rajput cavalry, which could not force the entrenchments, nor reach the infantry which defended them. While the battle was still doubtful, the Tuar traitor, who led the van went over to Baber and Sanga was obliged to retreat from the field which in the onset promised a glorious victory; himself severely wounded and the choicest of his chieftains slain. Sanga Rana was of the middle stature but of great muscular strength. He was celebrated for energetic enterprise, of which his capture of Muznffar, King of Malwa, in his own capital is a celebrated instance; and his successful storm of the almost impregnable Rinthum-bhor, though ably defended by the imperial general Ali, gained him great renown. Had he been succeeded by a prince of his foresight and judgment, Baber's descendants might not have maintained the sovereignty of India. A cenotaph long marked the spot where the fire consumed the remains of this celebrated prince. "Annals of Mewar.

మ॥ అనలాస్త్రంబులు వాడినన్ జయము త ♦ ధ్యంబంచు నావిక్రముం
 దును గొన్నింటిని దెచ్చె; వీరభటులెం ♦ తో మూర్ఖులై “వీనిఁ జే
 కొన మశ్వంబుల నుండియున్ దిగము నీ ♦ కున్ గూర్చు నెవ్వారిన్
 న నియోగింపుము వీనిఁబూన్ప” నని మం ♦ దపక్షిణులై యాడుచున్,

92

చ॥ పెడమొగమైన నన్యులను ♦ విక్రముఁడున్ నియమించె; సేనలున్
 జెడె నిరుపాయలై యొకరి ♦ నిన్ మఱియొక్కరు మెచ్చకుండ; నీ
 దుడుకుఁదనం బెఱింగి 'బహా ♦ దూర'ను ఘూర్జరదేశ భర్తయున్
 వెడలె మహాచమూతతులు ♦ వెంటఁ జనంగను జిత్తురిన్ గొనన్.

93

మ॥ తమ శత్రుఁడొకఁ డిప్పు చిత్తురిపయిన్ ♦ దండెత్తునన్ మాట శ్రో
 త్రములన్ సోఁకిన రాజపుత్రనృపులున్ ♦ చౌదవ్వు లందుండి సై
 న్యములన్ దోడ్కొని వచ్చి రొండొరువు లు ♦ తర్భేదముల్ లేక; డె
 దములన్ జిత్తు రనంగ నెంత యభిమా ♦ నం బున్నదో వారికిన్!

94

సీ॥ రాద్ర కేసరి కేస ♦ రముల నుమ్మెలలూఁగు నతిబలాఘ్యులు దేవ ♦ రాధిపతులు
 కులపర్వతముల డీ ♦ కొని పిండిగాఁజేసి యంబుధిఁ గలుపు ఝూ ♦ లావనీంద్రు
 లుంకించి తాఁకిన ♦ నుద్వీతలాబు పై కెగిరించు సోనెగు ♦ జ్జేశ్వరులును
 ఘాలాతుతో మెడ ♦ పట్టులు పట్టి గెల్వంగఁ జాలిన హర ♦ వంశ్యమణులు

గీ॥ జగము సర్వసంహారము ♦ సలుషఁ గలుగు నసమ శౌర్యులు చోండావ ♦ దన్వయులును
 నడచు సంద్రంబు లనఁగ సై ♦ న్యములఁ గొనుచు వచ్చి చేరిరి చిత్తూరు ♦ పట్టణమ్ము.

గీ॥ షడము వెనక మఱిల్పని ♦ షటు పరాక్ర మైకధన్యులు గొలువ ను ♦ రేశమల్లు
 సుతుఁడు భాగ్నీ తరలివచ్చె; ♦ నితఁడు బాడబానలముఁ బాఱమ్రుంగు మ ♦ హాభుజుఁడు.

గీ॥ అఖిల జగములలోని శౌ ♦ ర్యంబు ముద్దచేసి దుర్గంబునిడ నుం ♦ చినను గాని
 ప్రూరులగు పరంగుల పిరంఘులకు ముందఁ దూఁచుకొన రాఱి నిలుచుట ♦ దుర్గ భంబు.

సీ॥ లాభిఖాన్ బిరుద మ ♦ లంకరించెఁడు ప్రోడ గోతులు త్రివ్వించి ♦ కూరి మగదా
 వహ్ని రవుల్ కొల్పి ♦ షగిలించె; నీతఁడు బహదూరుశాఘి సేః ♦ వలను దనువు
 పోర్చుగీసు పరంగి; ♦ మునుపు వాస్కోడిగామా వెంట నరుదెంచె; ♦ మందు గుఱు
 పరగించి యగ్నిఘ ♦ ర్వణము పొంగినయట్లు పొంగించి బహుదుర్గ ♦ ములనుగూఱెచ్చె;

- గీ॥ వైరి దుర్భేదమైన చి ♦ తూరుకోట దక్షిణపు గోడ పగిలి రం ♦ ధ్రంబు పడియె;
 గీ॥ నూర్జిత జగన్నుత పరాక్ర ♦ మాన్జనుం డరాతులను దాకి యర్జున ♦ రావు మడిసె.
 గీ॥ ఐదు వందలు హరవంశ్యు ♦ లతని తోడఁ బడిరి; మధ్యాహ్న మార్తాండు ♦ పగిది మండి
 యరులఁ దాకి దుగ్గారాయఁ ♦ డస్తమించె నఖిల చోండావదన్వయు ♦ లనుసరింపఁ.
 గీ॥ అవల దేవరభటులు ఝా ♦ లాన్వయులును జీవము లొసంగి; రంత భా ♦ గ్జీయు వచ్చి
 ప్రళయకాలాంతకునిబోలు ♦ భటులఁ గూడి కదన మొసరించి పండె నా ♦ గండిదండ
 సీ॥ తరువాత రాజమా ♦ తయు జవాహిరిభాయి రాఠోడుసుత తను ♦ త్రాణ ఖడ్గ
 ములనూని యాస్థలం ♦ బునఁ బోరి మడిసె; నవ్వెలఁది కీర్తిని జరి ♦ త్రల సునగ్గ
 పఠమాక్షరముల వా) ♦ సిరి పూజ్య లాదినం; బంతలో దర్గ మా ♦ వంత యవల
 విఠిగె; లోపలి వీర ♦ వరుల సంఖ్యయుఁ దగ్గె; నుదయసింహకుమారుఁ ♦ డొకఁడు తఱ
 గీ॥ రాజవంశ మంతయు రణా ♦ గ్రమున మ్రగ్గె; నతని సురధానిరాయల ♦ కప్పగించి
 వెలికి దాటించి మిగిలిన ♦ వీరు లొక్క స్థలము చేరిరి కార్య ని ♦ శ్చయము కొఱకు.
 సీ॥ గందపుక మంచి చె ♦ క్కల నొక్క ప్రోవుగాఁ గూర్చి తైలము పోసి ♦ కుప్పలుగను
 గర్పారరజము పైఁ ♦ గప్పి యగ్ని రగిల్చి వెలఁదులు పదమూఁడు ♦ వేలమంది
 జలకంబు లాడి దు ♦ వ్వలువలు సొమ్ములు దాలిచి పూచిన ♦ తంగెను లటు
 వెడలి పెండ్లికిఁ బోవు ♦ విధమున గుంపులై చిఱునవ్వు మోముల ♦ సిరుల నింప
 గీ॥ బంగరు సలాక లటు పా ♦ వకునిఁ జొచ్చి; రీవెలఁదులఁ గణ్ణావతి ♦ దేవి నడిపె;
 నానె యుదయసింహకుమారు ♦ ననుఁగుఁ దల్లి మర్జయాన్జనరాయని ♦ తోడఁబుట్టు.
 మ॥ తమ కాంతామణులెల్ల వహ్నిఁ బడి మ్రం ♦ దక దేవరస్వామి మ
 ర్గమునందుండిన యోధులక గొనుచు నూ ♦ ర్యద్వారముక దీసి సిం
 హముమాడ్కిక వెలిదూకి శాత్రవులు చీ ♦ కాకొంద వర్తించి సై
 న్యములుక దానును నిర్విశేషముగ నం ♦ తంబొందె నవ్వేళలో.

⊙ Rao Arjun was this prince, who was blown up at the Chitore boorj. The Boondi bard makes a striking picture of this catastrophe in which the indomitable courage of this prince is finely imagined "Seated on a fragment of the rock disparted by the explosion of the mine, Arjun drew his sword and the world beheld his departure with amazement.

⊙ చ॥ దురము భయంకరంబగుచు ♦ దుర్గము నిల్వదటంచుఁ దోచు ముం
దర, నవరత్న సంతతులు ♦ దాఱిన తోరము, రాజ్ఞి, ఢిల్లి భూ
వరు కడ కంపెఁ; గప్టములు ♦ వచ్చిన యప్పుడు రాజపత్ను లీ
కరణి నొనర్చి సాయమును ♦ గాంచుట వాడుకయై తనరౌఁడుకొ.

104

శా॥ వీరుల్ ముప్పదిరెండు వేలు సమరో ♦ ర్వో వ్రాలి ప్రాపించి ర
వ్వీరస్వర్గము; దుర్గముకొ యవనభూ ♦ భృన్మోళియుకొ జొచ్చి శో
ర్యాహుఢి కొ నివసించె; సంతటను “నై ♦ న్యంబుకొ మఱల్పించి చి
త్తురు వీడు” మటంచు వచ్చెను హుమా ♦ యుకొ పానుషా యాజ్ఞయుకొ.

105

సీ॥ పరిసరగ్రామ సం ♦ వాసినులగు వెలంచులు వేయిమంది యా ♦ తోరము నొక
కనకపుం బల్లెరం ♦ బున నుంచి పూవు లక్షతలుచు బెట్టి పూ ♦ జల నొనర్చి
నడచుచు వెల్లి యం ♦ దఱు ఢిల్లిఁ జేరిరి; హుమాయూను వంగదే ♦ శమున నుండె;
నటకేగి దర్శించి; ♦ రతఁడు హర్షించి హ స్తమున రక్షాబంధ ♦ నము నొనర్చి

గీ॥ “సారస దళాక్షులార! యీ ♦ తోర మంది నపుడె కర్ణావతీదేవి ♦ కన్న నైతి;
నామె నాచెల్లె; లుదయసిం ♦ గల్లుఁ డయ్యె; వారి సేమమె నా సేమఁ మై కహించు. 106

గీ॥ భువన వంద్యుండు సంగామి ♦ భూపమణికి ముందు మాత్రాఢి కూర్చిన ♦ కుందు దీఱ
నతని దేవేరిని గుమారు ♦ నాదరించి నా మొగల్ వంశమును బావ ♦ నం బొనర్చు. 107

⊙ The Rajpoot dame bestows with the Rakshi the title of adopted brother and while its acceptance secures to her all the protection of a Cavalier Servante, scandal itself never suggests another tie to his devotion. He may hazard his life in her cause, and yet never receive a smile in reward, for he cannot even see the fair object, who, as brother of her adoption, has constituted him her defender...
... The acceptance of the pledge and its return is by the katchli or corset of simple silk or satin or gold brocade and pearls. In shape or application there is nothing similar in Europe and as defending the most delicate part of the structure of the fair it is peculiarly appropriate as an emblem of devotion. A whole province has often accompanied the katchli and the monarch of India was so pleased with this courteous delivery in the customs of Rajasthan on receiving the bracelet of Karnavati which invested him with the title of her brother and uncle and protector to her infant Udai Singh, that he pledged himself to her service “even if the demand were the castle of Rinthumbhor.” Humayun proved himself a true knight and even abandoned his conquests in Bengal.

గీ॥ అఖిల నృపులకుఁ బాదుషా ♦ యనుటకన్న రాజపుత్ర మహాదేశ ♦ రాజమః
కన్న యనుటయె కడు గౌర ♦ వాస్పదంబు; పయనమై వత్తు; బహదూరు ♦

మ॥ స్ఫురదించీవరనేత్రలార! యిక నా ♦ పుణ్యంబు వర్ణింపఁగాఁ
దరమే! నేటి విపత్తు దీర్చుటకు నిం ♦ ద్రప్రస్థమేయైన భా
గ్య రమాక్రాంతము నాదు రాజ్యమయినన్ ♦ గాదేని నాప్రాణమ
పురమోత్కృష్టగుణాభ్య పాదముకడన్ ♦ భక్తిన్ సనుర్పించెదన్.”

మ॥ అని శీఘ్రముగ వచ్చి చూచి “యిటఁ గా ♦ ర్యం బాతయున్ మించిసో
యెను; దుర్గం బరిచేతఁ జిక్కెను; బలం ♦ బెల్లన్ నశించెన్; గృహ
ఖని నన్గోరిన దొడ్డతల్లియగు నా ♦ కర్ణావతీదేవి యే
మని చింతించెనొ; మందభాగ్యునకు నే ♦ లా దక్కుఁ దత్సేవనల్.

మ॥ అకటా! సూర్యుఁడు వంశకర్తయట; క్షీ ♦ రాబ్ధిన్ వలెన్ బూజ్యమై
యకలంకంబగు గొప్పవంశమట; ధ ♦ న్యాత్ముఁడు సంగామసిం
హు కుటుంబంబట; సుంత సాయపడఁగా ♦ నొక్కొంత తావున్నఁ బా
యక మత్కీర్తి వెలింగియుండుఁడద బ్ర ♦ హ్మాండైక సుస్థాయిగన్.

సీ॥ “ఆతల్లిమాఱు త ♦ దాత్మజుఁ గొలిచి దేహము ధన్య మొనరింతు” ♦ నని తా
‘చిత్తూరుపురి విస ♦ ర్దించి ఘూర్జర మేగు’ మని బహదూరుషా ♦ కాన తిచ్చె
నామూర్ఖుఁడు తదాజ్ఞ ♦ నొదలఁదాల్చక సమర సన్నాహముల్ ♦ జరుపఁ ద
బాదుషాః తుదిలేని ♦ బలములతో దుర్గమును నాల్గునైపుల ♦ ముట్టడించె;

గీ॥ నామహాసేనఁ జూచి భ ♦ యంబు లేచి నీరు సోకు నుప్పటులఁ గ ♦ న్నింప
బలముతో బహదూరు; మా ♦ శ్వమును ఘూర్జరము హుమాయాన్ జయిం

[మ

గీ॥ వెదకి విక్రమసింహుని ♦ విభుని జేసి యాహుమాయాను ఢిల్లీకి ♦ నరిగె; విక్ర
మావనీశుని పిదపఁ బ్ర ♦ జాళు లెల్లఁ బృథ్వివిభుని జేసిరి వన ♦ వీరసింహులు

సీ॥ జననంబు క్రూర ము ♦ స్కర తురుష్కకులంబు! భావమో రాజ్య సుం ♦ పా
ప్రాయమో సకలప్రీ ♦ పంచంబు తనదని పోరాడ వలసిన ♦ పూర్ణ వయస
నరిది రాజాస్థాన ♦ మాకర్షకము! కాని రాణి యర్థింప సా ♦ భ్రాత్ర మూ
వంగభూమిని దన ♦ పనిమాని యొకవేయి మైళ్లగుదెంచి ధ ♦ ర్మము వరించి

- గీ॥ స్వకులు బహదూరు శిక్షించి ♦ పంచి దేశమందు భయమును డించి సా ♦ ఖ్యంబు నించి
వట్టిచేతుల వెనుకకు ♦ వచ్చె! నెట్టి సరళ హృదయుండొ! హుమయూను ♦ చక్రవర్తి!
- సీ॥ వనవీరనృపుడు పా ♦ లన మశాత్రవముసేయ నుదయసింహుఁ గూ ♦ ల్పను దలంచెఁ;
బున్నా యనెడి దాది ♦ ముందెట్లొ సడివట్టి యొకపూలబుట్టలో ♦ నుదయసింహు
నుంచి భటులచేత ♦ నూరివెల్పుల కంపెఁ; దనపుత్రు నుంచె ద ♦ క్షానమందు;
వనవీరుఁ “దుదయసింహుని జూపు”మని వచ్చెఁ; సతి నిజాత్మజుఁ జూపెఁ; నతఁడు పొడిచెఁ;
- గీ॥ బుత్తశోకము దిగమ్రింగి ♦ పున్న వెడలి స్వామి నొకినుంచి దేశదే ♦ శములు తిరిగి
వర్తకుం ‘డసాసా’ కడ ♦ వానిఁ జేర్చి సకలలోకైక విఖ్యాతి ♦ సంతరించె. 115
- క॥ తను నెంత కాచి కుడిపినఁ దనసుతుఁ బరుసుతుని కొఱకు ♦ దారుణ ఖడ్గం
బునఁ జీల్చు గనిన వెలదులఁ వినియుంటిమె! పున్నఁ దప్ప ♦ వేతోకదానికొ. 116
- మ॥ వనవీరుండు ప్రజావిరుద్ధముగ భూ ♦ భాగంబుఁ బాలింపఁ దీ
రని కష్టాంబుధిలో మునుంగుచు జన ♦ వ్రాతంబు సంగ్రామసిం
హునిపుత్రుం డతిదూరగుం డుదయసిం ♦ హుఁ దెచ్చి చిత్తూర్పురం
బున రాణా నొనరించెఁ బూర్వవిభవం ♦ బుక నిల్చు గాంక్షించుచుకొ. 117
- గీ॥ సమరోత్సాహము లేదు; విక్రమకళా ♦ సంపత్తియుకొ లేదు; దు
ర్దమధైర్యోన్నతి లేదు; చిత్తురుమహా ♦ రాజ్యంబుఁ బాలింపఁ బూ

§ Rana Udai Singh ascended the throne in A. D. 1541-1542.

“Woe to the land where a minor rules or a woman bears sway” explains the last of the great bards of Rajasthan; but where both were united as in Mewar, the measure of her griefs was full. Udai Singh had not one quality of a sovereign; and wanting martial virtue, he was destitute of all. Yet he might have slumbered life away in inglorious repose during the reign of Humayun or the contentions of the Pathan usurpation; but unhappily for Rajasthan, a prince was then rearing who forged fetters for the Hindu race, which enthralled them for ages; and though the corroding hand of time left but their fragments, yet even now though emancipated, they bear the indelible marks of the manacle; not like the galley slaves, physical and exterior; but deep mental scars, never to be effaced. Can a nation which has run its long career of glory be regenerated? Can the soul of the Greek or the Rajpoot be reanimated with the spark divine, which defended the Kangras of Chitore or the pass of Thermopylae? Let history answer the question.

- జ్యమయా సద్గుణమొక్కడేనియు రహిం ♦ చక్షబోదు; వైయాఘ్రుగ
 ర్భమునక మేకవిధంబునక బొడమె సం ♦ గ్రామేంద్రు గర్భమునక. 118
- మ॥ ఉదయాస్తాచల మధ్యగంబగు జగం ♦ బుఱ్ఱుఱతలూఱిం చె బె
 ట్టిమఱ్ఱా పుత్రుఱ్ఱు; ఘోర సంగర కిరీ ♦ ట్రిపాయుఱ్ఱై కీరసం
 పద నార్జించెను దంఱ్ఱి; యెట్లీతఱ్ఱు మే ♦ వాఱ్ఱాజ్య మందారశా
 ఖఱ్ఱ దినంజొచ్చిన పుష్పియట్లు వొడమెక ♦ గీర్తిక గళంకించుచుక. 119
- చ॥ వరుసగ ముప్పదేం ఱ్ఱితఱ్ఱు ♦ పాలనముక బొనరించె; నందులో
 నిరువదియైదు శాంతముగ ♦ నెట్టులొ సాఱె; ననంతరమునక
 దరతరముల్ తపింపఱ్ఱగు ♦ దారుణ ఘోర విషత్తు దేశముక
 బారిగొని గౌరవంబు నుడి ♦ పోవఱ్ఱఱ్ఱేసె నరుంతుదమ్ముక. 120
- మ॥ అనఘుక విక్రమసింహు భూరమణుఱ్ఱే ♦ యకగల్గి ఢిల్లీపురం
 బునకేగెక హుషయూను; వంగమున రా ♦ ణ్ముఖ్యంఱ్ఱు సామంతుఱ్ఱై
 చను షేఱ్ఱాను స్వతంత్రరాజ్యమును సం ♦ స్థాపింప యత్నించినాఱ్ఱ
 ఱ్ఱను వార్తల్ విని పాదుషా వెఱ్ఱలె సై ♦ న్యాయత్తుఱ్ఱై వానిపై. 121
- ఉ॥ అంతములేని సైన్యముల ♦ నంబుధి చాఱ్ఱున నిల్పియున్న సా
 మంతుని దాఱి పోరుట ప్ర ♦ మాదకరంబని సంధి గోరి వృ

⊙ But the magnitude of the peril confirmed the fortitude of Pratap, who vowed in the words of the bard to make his mother's milk resplendent: and he amply redeemed his pledge. Single handed, for a quarter of a century did he withstand the combined efforts of the empire; at one time carrying destruction into the plains, at another flying from rock to rock feeding his family from the fruits of his native hills, and rearing the nursing hero Umra amidst savage beasts and scarcely less savage men, a fit heir to the prowess and revenge. The bare idea that the son of Bappa Rawal should bow the head to the mortal man was insupportable; and he spurned every overture; which had submission for its basis or the degradation of uniting his family by marriage with the Tartar, though lord of countless multitudes... The brilliant acts he achieved during that period live in every valley, they are enshrined in the heart of every true Rajput, and many are recorded in the annals of the conquerors. To recount them all, or relate the hardships he sustained, would be to pen what they would pronounce a romance, who had not traversed the country where tradition is yet eloquent with his exploits, or conversed with the descendents of his chiefs who cherish a recollection of the deeds of their forefathers and melt as they recite them, into many tears.

తాంతము నంపె; 'షే'ర్కులుఁడు • తానును సమ్మతి చూపెఁ; గ్రుంకెఁ బ్రో
ద్దంతట; రెండుసైన్యములు • నచ్చట నిల్చెను నిద్ర నొందఁగఁ.

122

చ॥ కొసరి కసాయి మేకలను • గొంతులు గోయు విధాన, మార్యుఁ
మసఁగిన యట్లు, మృత్యువది • నాలుక సాచిన భంగి, ఢిల్లినై
న్యసమితివైన వ్రాలి తును • మాడఁగఁ జొచ్చిరి నిద్రవోవుచు
డు సమయమందె వంగసుభ • టుల్ తమనాథుని యాజ్ఞ పెంపునఁ.

123

మ॥ హుమయూ నంతటఁ బాతె ఢిల్లి దెస; క • త్యుగ్రుండు పెర్ఖా ససై
న్యముగా వెంటను దాఁకె; నేమియును జే • య్లేక యందంను మా
గ్గమునఁ జిక్కిన వారిఁ జేర్చుకొని పా • ఱ్ జొచ్చెఁ; బాంచాలదే
శము డాయంగనె రెండుసైన్యములకుఁ • సంగ్రామ మయ్యెఁ వడిఁ.

124

సీ॥ రణమంచు వినిన మ • రణమంచు బెదరి దిజ్జార్గంబులకుఁ గొంత • మంది నడువ!
సమద శాత్రవ పరా • గము దృష్టిగతమైన మది కలంగియుఁ గొంత • మంది పాఱ!
విమతసైన్యము దర్శ • సము దండధరదర్శనంబని యడలి కొం • దఱు తొలంగ!
మొదటి పిరంగి చ • ప్పడయినంతనె గుండె లవిసి నీరయి కొంద • ఱవలి కుఱుక!

గీ॥ నాహుమాయూను త్రోవలో • నడ్డమైన జనులఁ జేరిచి చేసిన • సైన్యమెల్లఁ
జేయి జారిన కడవయై • ఛిన్నమయ్యె! షేరుఖాఁ ఢిల్లిఁ బట్టాభి • షిక్తుడయ్యె! 125

మ॥ చమువుల్ లేక మహామహీవలయ రా • జ్యం బూడిపోవంగ నా
హుమయూనుఁ వెనువెంటనే తగిలి లా • హోర్ డాకఁ బోనీక సై
న్యములఁ జేకొని షేరుఖాను తఱిమెఁ; • వాడంతటఁ దేశదే
శములఁ గ్రుమ్మరె నచ్చేటేనిఁ దలదా • చవచ్చు సంచాసఱో.

126

మ॥ స్తిమితత్వంబు వహింపకేగి యొకచో • 'షేకల్లి'యఁ బారసీ
క మహాయోగిని గాంచి యాతఁ డడుగం • గాఁ దెల్పె నాత్మీయవృ
త్తముఁ; దత్సన్నిధినున్న వానిసుత "యు • ద్వాహమ్ము గావించుకొం
దు మహాభాగుని వీని నే"నన, నతం • డువాని కిచ్చెఁ సుతఁ.

127

సీ॥ ఏలుటకు మహామ • హీతలంబది లేదు! కొలువుసేయఁగ భట • కోటి లేదు!
కాంచనాదిక ధన • గ్రామంబులును లేవు! సముదార దివ్య భో • గములు లేవు!
వసియింపఁగా మేటి • భవనంబులును లేవు! తాల్ప ననర్హవ • స్త్రములు లేవు!
వాహ్యుళి యొనరింప • వాహనంబులు లేవు! శ్రమదీఱ గంట వి • శ్రాంతి లేదు!

గీ॥ కేవలము హుమాయూన్ పడుఁ క్షేత్రమెంచి మనసు గరగించు సౌజన్యమహిమఁ గాంచి
 కోరి యర్థాంగమును బంచు ఁ కొనియె! నెట్టి పావనాత్మికయో 'హమీ' ఁ డా'వధూటి,
 మ॥ వనితఁ యోధులఁ గొంచు యోధపురభూ ఁ పాలున్ సమీపింప, వ
 ద్దనె నాతండు; జసల్ మియర్ ప్రభుఁడు పొ ఁ మ్మంచాడె; మర్వార్ నృపుం
 డును బంధింపఁగఁ జూచె; గొన్ని నెల లి ఁ ట్లున్ జెల్ల రారాజు చే
 రెను దూరమ్మున సింధుదేశపుటెడా ఁ రిన్ దైవమున్ దూఱుచున్. 129

సీ॥ వైశ్యానర జ్వల ఁ జ్వాలాసమూహంబు చిమ్మి సూర్యుఁడు ప్రకా ఁ శించుచుండ!
 నుర్వీతలంబెల్ల ఁ నుఱ్ఱుఁతలూఁగ జృంభించి వాయువు పెల్లు ఁ వీచుచుండఁ!
 సుడికట్టి మండుటి ఁ సుక లేచి మిన్నది వ్రాలి పాంథుల ముంచి ఁ నైచుచుండఁ!
 బెక్కుయోజనములు ఁ వెడలిన నాల్కపైఁ జేర్పఁ జక్కయ నీరు ఁ చిక్కకుండ!

గీ॥ నరులు దఱుమంగ! ననుచరు ఁ లంతమొంద! స్వస్థ సౌధంబుల వసించి ఁ పరమ సుఖము
 మీఱఁదగు నిండుచూలా లె ఁ డారి యంచు నాహమీడాలతాంగి యె ఁ ట్లరుగ సేర్యె!

గీ॥ రాచటికమది బరువయ్యె ఁ రాజమాళి; కనుచరత్వంబు బరువయ్యె ఁ ననుచరులకు;
 నున్నవారెల్ల బరువైరిఁ యొటియలకు; నొక హమీడ మాత్రము చలింపకయె నిలిచె.

మ॥ హుమాయూ నెక్కిన యొటెయున్ మడిసె న ఁ త్యుగ్రాతపవ్యాప్తిఁ గూ
 రిమి భృత్యుండని యొంటె నిమ్మనుచు టా ఁ ర్డి బేగు నర్థించె; గూ
 రమతిన్ వాఁడు తిరస్కరించిచనె; నిం ఁ ద్రప్రస్థరాజ్యంబుఁ బూ
 ర్ణముగా నేలినమేటి నీరమున క ఁ న్నన్ బల్చనయ్యెన్ గటా! 132

గీ॥ తురకతేనికీ గప్టముల్ ఁ పెఱిఁగెఁ గాని పెక్కు విశ్వయత్నములు స ఁ ల్పినను గాని
 కానరాదయ్యె వట్టివె ఁ క్కసము తక్క! నిండుదప్పి నార్పఁగ నొక్క ఁ నీటిచుక్క. 133

గీ॥ చూలుపండిన యాహమీ ఁ డాలతాంగిఁ జిచ్చుటెండ తెఱారిలోఁ దెచ్చుటెల్లఁ
 బూఁచపిందెల క్రొమ్మావి ఁ మొక్క నకట! తీవ్ర దాహాగ్నిలో నీడ్చి ఁ తెచ్చుటయ్యె.

సీ॥ తడిలేక యెండి కొ ఁ అడు గట్టి నాల్క నాభినఁజేర దిగగుంజు ఁ కొనుచుఁబోవ!
 నెంతేని జలియించి ఁ హృదయకోశంబట్టె కుత్తుక కెకతొట్టు ఁ కొనుచురాగ!
 మెదడు నీరసమయి ఁ ప్రిదిలి వైత్యోద్రేకమునను బ్రలాపసం ఁ ధిని వెలార్ప!
 క్షితితలంబెల్ల మ్రిం ఁ గినఁగాని తీరబో దనిపించు మరణవే ఁ డన కలుప!

గీ॥ నున్న కష్టంబు లట్టులే ఁ యుండ యవనభటులు దాహంబునకు నీరు ఁ వడయలేక
 పిచ్చియె త్రియుఁ గేకలు ఁ వేసికొనుచుఁ బాఱి రెల్లడ నినుకయె ఁ డారి నడుమ. 135

❁ చ॥ కనిరొకబావి వేకువనె ♦ కన్నులపండువు గాఁగ; దాన మో
 టనిడి జలంబు దోలెడు నె ♦ డన్ వడి నెద్దలఁ దోలుకొంచుబో
 వునతని కొక్కచోఁ 'బయికి ♦ బొక్కెన వచ్చె'నటంచు మాటలుక
 వినబడబోమిఁ బెద్ద రణ ♦ భేరిని గొట్టు టవశ్యమై తగెన్. 136

సీ॥ అతిదాహమున నోరు ♦ లట్టెతెఱచియున్న జనులు బొక్కెన నూయి ♦ కొనను నిలిచి
 నిలువకమున్నె దా ♦ నిపయిన్ బడి జలంబుఁ ద్రావబోవఁగ దాని ♦ త్రాడు తెగుచు
 బావిలో బొక్కెన. ♦ పడె; దానివెంటఁ గొందఱు నూతఁ బడిరి; కొం ♦ దఱు మహోగ్ర
 తాపమోర్వక సైక ♦ తస్థలిఁబడి మ్రగ్గి; రికఁగొంద తానూయి ♦ నెక్కి దూఁకి;

సీ॥ రంతఁ గొందఱు చేది తో ♦ యంబుఁద్రావి గుండె బరువెక్కి కూలిరి; ♦ కొందఱెట్లొ
 'యమరకొట'కు నాటి సా ♦ యంతనంబు నడచి కన్గొని రచటి రా ♦ ణాప్రహారు 137

మ॥ మనుజాధీశుఁడు వారినందఱను స ♦ న్మానించె సౌఖ్యంబెల
 ర్పను; నైదున్ బదివందలున్ నలువ దా ♦ పై నింక రెండైన యే
 టను నాకార్తిక జీవవారము 'హమీ ♦ డాభానుబీగంబు' పు
 త్రుని సీల్లాడె నుదాత్తలక్షణయుతున్ ♦ దుర్వార తేజోనిధిన్. 138

శ్లో॥ పెద్దల్ గోత్రజు లక్కుమారకునకున్ ♦ బ్రీతిన్ "మహమ్మజ్జలం
 లుద్దీ నకృగు" నామ ముంచిరి; హుమా ♦ యూన్ పాదుషా చూచి యా

❁ On the fourth day of their retreat they fell in with another well, which was so deep that the only bucket they had, took a great deal of time in being wound up and therefore a drum was beat to give notice to the cassilas when the bucket appeared that they might repair by turns to drink. The people were so impatient for the water that as soon as the first bucket appeared, ten or twelve of them threw themselves upon it before it quite reached the brim of the well by which means the rope broke and the bucket was lost and several fell head long after it. When this fatal accident happened the screams and lamentations of all became loud and dreadful. Some lolling out their tongues rolled themselves in agony on the hot sand while others precipitating into the well met with immediate death.
 'Annals of Mewar'.

§ On this Humayun ordered the musk bag to be brought and having broken it on a China plate he called his nobles and divided it among them as the royal present in honor of his son's birth. This event, adds Jowher, diffused its fragrance over the whole habitable world.
 "Colonel G. B. Malleson C. S. I."

౪

ముద్దుంగుట్టుని కీర్తివల్లి దెసలన్ ♦ బుస్సింపఁ గాంక్షించుచున్
ముద్దల్ ముద్దలు పంచె నాపులకు స ♦ మ్మోదమ్ముమైఁ గస్తురిన్.

౫

చ॥ తనుఁ గడుఁజేరఁదీసి తల ♦ దాఁచుకొనన్ నెలవిచ్చి పేర్చి నె
కొనఁగ మెలంగు నయ్యమర ♦ కోటనృపాలునియొద్ద నాత్మమో
హనసతియా హమీడను ని ♦ జాత్యజు నకృరు నుంచి వెంట న
య్యనుచరులేగుదేరఁగఁ బ్ర ♦ యాణమొనర్చె నతండు వెండియుఁ :

౬

మ॥ త్వరమై నాతఁడు పారసీకమును గాం ♦ ధారంబు కాబూల్ వసుం
ధరలన్ జేకొనఁ గాని రాజ్యము స్థిర ♦ త్వం బూననే సాఁగె; నీ
కరణిన్ గాఁ బదునాలుగేడులు మహా ♦ కష్టంబులన్ బొంది వం
దురె; నీలోపలఁ గొన్నిమార్పు లచటన్ ♦ దోతెంచె ఢిల్లీ పురిన్.

౭

మ॥ అల పేర్ఘాన్ బలశౌర్యశోభితుఁడు రా ♦ జ్యంబెల్లఁ గౌశల్యముల్
వెలయన్ బాలనచేసె; వానిపిదపన్ ♦ బృహ్మీశ్వరుల్ చాలదు
ర్బలులున్ గ్రూరులు నొట రాజ్యమది స్థై ♦ ర్యంబూడె; గొన్నేండ్ల క
వ్వల రాజయ్యె 'సికంద'; రీతఁడు సురా ♦ పానక్రియాలోలుఁడౌ.

౮

మ॥ స్థితి యిట్లుండుటెఱింగి దండుగొని డా ♦ నెన్ దా హుమాయూరు; తూ
రతముం డుగ్రోపరాక్రమక్రముఁడు బై. ♦ రాంఖాను వచ్చెన్ జవూ
పతి; పండ్రొడవయేటనున్న సుతుఁడ ♦ క్బర్ గూడ నేతెంచె; ను
ద్ధతిమై యుద్ధము సాఁగె ఢిల్లీని సికం ♦ దర్షా చమూపాభితో.

౯

మ॥ కడులేఁబ్రాయపుఁ జన్నికృష్ణఁడగు న ♦ క్బర్ ముందు నిల్చుండి యె
క్కుడు శౌర్యం బుసికొల్పి పూన్పు సుభటుల్ ♦ ఘోరంబుగాఁ దాఁకి ర
య్యెడ ఢిల్లీపతి యోడి పాఠె; విజయం ♦ బింపారఁ జట్టాభిషి
క్తుఁడునయ్యెన్ హుమయూన్ నిజాపులును సు ♦ తోషించి యుప్పొంగఁగన్.

౧౦

సీ॥ 'పేర్మాడలం'బను ♦ స్నిగ్ధసాధంబున హుమయూను గూర్చుండి ♦ యొక్కనాఁడు
పొత్తముల్ చదువున ♦ ప్పడు ప్రార్థనముచేయు కాలంబుఁ దెలుపుచు ♦ గంట మ్రో
వడివడి దిగిరాఁగ ♦ దొడఁగె నాతఁడు; నునుపై యున్న మెట్లపై ♦ నడుగు జాఠెఁ;
బైనుండి క్రిందికిఁ ♦ బడుట గాజువిధానఁ దలయెల్ల వేయి వ్ర ♦ క్కులుగఁ బగిలె;

౧౧

గీ॥ నవలఁ బంజాబునందున్న ♦ యక్బ రటకు వచ్చె; బమనై దువందలే ♦ బదియు నాఱ
నగు శరత్తున నతనిఁ గ ♦ ల్యాణపురిని ఢిల్లీ పతిఁజేసి రుద్యోగు ♦ లెల్లఁ గలిసి. ॥

- ౨॥ ప్రవిశేషోగ్ర సమగ్రవిక్రముఁడు “బై ♦ రాంఖాను” ఊత్రైకధ
 ర్మవిమం! డాహూమయానుకోడలు సలీ ♦ మాదేవిఁ బెండ్లాడి బాం
 ధవుఁడై యక్కరు బాల్యమూడి తరుణ ♦ త్వం బాండునందాక రా
 జ్యవిధానంబును నిర్వహింపఁదొడఁగెన్ ♦ సంరక్షకుండ్లై తగన్.
- ॥ కాశ్మీరమందు సి ♦ కందరుశాహి సైన్యము ప్రోవుచేసి ర ♦ ణంబుఁ గోర,
 నచటఁ గాబూలులో ♦ నక్కరు ప్రతినిధి తరుణంబు వీక్షించి ♦ తిరుగఁబడఁగ,
 మాశ్వదేశాధీశ ♦ మణి ఢిల్లీపై బడు తెప్పు డెప్పుడటంచు ♦ నెగురుచుండఁ,
 బులివంటిప్రోడ హే ♦ ముఁడు క్షణక్షణమును దండ్లెత్తిరాఁ గాలు ♦ ద్రవ్వుచుండ,
- ॥ నల్ల కాబూలుకొఱకేగ ♦ ఢిల్లీ ప్రోవు; ఢిల్లీకై చూడఁ గాబూలు ♦ చెల్లిప్రోవు;
 వెనుక నూయి ముందర గోయి ♦ యనుటయయ్యె శౌర్యధనుఁడు బై రాంఖాను ♦ సైన్యపతికి
- ॥ తొలుత సికందరుశాహిని గలియుచు బై రాముఖాను ♦ కల్యాణూరన్
 స్థలమున నోడింపఁగ నతఁ డలఘుగతి శివాలకన్రు ♦ లందున డాగెన్. 148
- ॥ లక్ష పదాతి ద ♦ శంబు కరుల్ వేయి తనవెంట నేతేర ♦ దండు వెడలి
 హేముఁ డాగ్రాపురి ♦ కేగి చేకొనె దాని; నవల ఢిల్లీపురం ♦ బాక్రమించె;
 బై రాముఖానుఁ డ ♦ క్కరు ససైన్యముగ సిద్ధంబై రి పానివ ♦ ట్టంబు నొద్ద;
 నుభయసైన్యములకు ♦ యుద్ధం బెసఁగెఁ; దురుష్కులు శత్రుసేన వ్ర ♦ య్యలుగఁజేసి
- ॥ హేము బంధించుకొనుచు బై ♦ రాముఁజేర్చి; రతఁడు కారుణ్యమును మాని ♦ యక్కరుఁ గని
 “శత్రు శేష ముపద్రవ ♦ సమితిఁ దెచ్చు! శీఘ్రముగ వీనిమ స్తంబుఁ ♦ జెంచు” మనియె.
- కా॥ “నామే ల్గూర్చి వచించు నీనుడిఁ దలన్ ♦ దాల్పంగనోఁ గాని, యీ
 హేముం డోడినవాఁడు; పట్టువడినాఁ; ♦ డీనాఁ డవధ్యుండు; నా
 కై మన్నింపు” మటంచు నక్క రనె; ఖ ♦ డ్గంబెత్తి ఖండించె బై
 రాముం డ'త్తటి హేముమ స్త మిలపై ♦ రాలన్ భటుల్ భీతిలన్. 150
- ౩॥ ఊత్రప్రధాన ని ♦ శాతవర్తనుఁడౌట నావేశ మది కొంత ♦ యలరుఁ గాని!
 బై రాముఖానుఁ డ ♦ క్కరుఁ బెక్కుగురువుల వేర్వేఱ నియమించి ♦ వివిధవిద్య
 లభ్యసింపఁగఁజేసె; ♦ నాతని వేయికన్నులఁజూచి వేయిచే ♦ తులను గాచి
 ధరణిరాజ్యం బూర్జి ♦ తము చేసెఁ; గాబూలు చేకొనె; గాంధార ♦ సీమ గెలిచె; వ్రచె;
- గీ॥ జాన్పురం బజమిార్ ప్రదేశములు గొనియె; గ్వాలియరు పట్టుకొనియె; మా ♦ ర్వారునొం
 క్షణము విశ్రాంతిఁగొనక రా ♦ జ్యములు గెలిచె నక్కరున్నతి పరమ ల ♦ క్ష్యముగనుంచి.

ము! ఆరుదెంచె బదు నెన్నిదేడులగు ప్రా డ యం; బప్పు డక్కర్ వసుం
 ధరఁ దానేలఁ దలంచె; సేవకతతిఁ డ్రవ్యంబు నర్పించి సం
 బరమొప్పారఁగ నాత్మరక్షకుని నా డ మక్కాకుఁ బంపించెఁ ద
 ట్ట “నబ్బూరహిమాను” దత్తుతుని వే డ డ్కణజేర్చి పోపించుచున్.

సీ! ఆజాను దీర్ఘ బా డ హర్షశయ్యుగఘః! దుద్యత్పద్మపత్ర నే డ త్రములవాఁడు!
 ఘన సార్వభౌమ ల డ తుణలక్షితుండు! ప్రసన్న మనోహరా డ స్యంబువాఁడు!
 బలశోభితారోగ్య డ వచ్చరీరుండు! నీరదతుల్య గంభీర డ రవమువాఁడు!
 శాంతీప్రధాన వ డ ర్చశోభితుండు! దయాపూర్ణ మృదుహృద డ యంబువాఁడు!

గీ! కష్టము సహింపఁగలదైర్య డ గరిమవాఁడు! వితరణ వికాసములవాఁడు డ వేయునే
 భరతఖండ మేలిన సార్వ డ భౌములందు నింతవాఁ డింక లేడను డ నంతవాఁడు.

సీ! అంచెల మార్పుచు డ నశ్వంబులను, స్వారి యిరువదై దామడల్ డ పఱచియుండె!
 ఘూర్జరమ్మునఁ ద్రోవ డ గొప్పబెబ్బులి రాఁగ నద్దానిఁ జేతఁ జొ డ పుడఁచియుండె!
 విడక “ఖండీరా” వ డ నెడి మత్తకరి నెక్కి యైదామడల దూర డ మరిగియుండె!
 నాఁడుసింగము పిల్ల డ లైదు మండుపెడారియందుఁ బైబడఁ బీచ డ మణఁచియుండె!

గీ! నిరువ్రరను దన సందిట డ నిఱికికొనుచుఁ గోటగోడలపై నెక్కి డ దాఱియుండె!
 నప్రతీప్రతాప డై డ ర్యములు దేహబల మితని సొమ్మనుచు మెచ్చఁమెలఁగియుండె!

ము! భగవాన్ దాసునిపుత్రి యొక్కరిత న డ క్పర్ కోరి పెండ్లాడె; నా
 భగవాన్ దాసుని సోదరాత్మజుఁడు “కు డ న్వార్” మానసింహుండు వీ
 రుగరిష్టుండయి ఘ్నిఁజేరి పరరా డ స్త్రశ్రేణులన్ గెల్చి కీ
 ర్తిగురుత్వంబు వహించి యక్బరుకడన్ డ దీపించె సేనానియై.

16

సీ! ముప్పాలుప్రజ యైంద డ వులుగాన వాణిసేనుము తనకెప్పు సే డ మమని తలఁచె;
 కని జయించియుఁ బట్టు డ కొనినవానిని బానిసలఁ జేయుచట్టంబు డ నిలిపినై చె;
 యాత్రలకేగు భ డ క్రావళితోఁ బన్నుఁ గొనరాదనుచు దానిఁ డ గొట్టినై చె;
 అరకాలముగను వే డ నెడు జుట్టపన్ను న్యాయవిరుద్ధమని దాని డ నవలఁద్రోసె;

గీ! యైందఁ బున యవనరా డ జ్యంబు నిలుప నెన్నియత్నముల్ వలయుఁ దా డ నన్నిచేసె;
 ముఁగుములనుండి కన్యాకు డ మారి దాఁక వసుధనెల్లఁ బాలింప న డ క్బరు దలంచె.

క|| కొన్ మేతాదర్శము; చేకొనె గోగోకొట; యింక డ గోవిందవనం
 బను చేకెము గెల్చెచు; గోటచు నాగాపురమునన్ దృ డ ధమ్ముగఁ గట్టెన్.

157

- 1 శరణని మాళవపతి దరి కరుదేరఁగఁ గూర్మిఁగని స ♦ మాస్రహయాధీ
శ్వరసేనాధీశుగ నాదరమున నాస్థానమున న ♦ తనిఁ జేర్చుకొనెన్. 158
- 2 తపతీనదిపైఁగల బ్రహ్మపురంబును విజయగృహము ♦ నతిరయమారణ
నృపకులదీపకుఁ డక్కరు కృపకును లోనగుదుమనుచుఁ ♦ శ్రేష్ఠురికె వడిన్. 159
- 3 రావలపిండి సమీపములో విలయాంతకునకైన ♦ లొంగని గక్కా
రావీరుల కావర ముడివోవఁగఁ బంజాబుదేశ ♦ మును గెల్చుకొనెన్. 160
- 4 తూరుపుసీమల దృష్టిని సారంప నడేల్కులుండు ♦ చానాన్ దుర్గ
ద్వారములు దీసి యక్కరు భూరమణుని పాదకమల ♦ ములు పూజించెన్. 161
- 5 నరసింగపూరు చౌరాఘరు మఱి హోసంగబాదు ♦ క్రమమొప్పఁగ న
క్కరుబాదుశాహి చరణాంబురుహంబులు శరణమనుచుఁ ♦ బొగడుచు నిలిచెన్. 162
- 6 'రండో పురుషోత్తమ!' యని ఖండిషునృపుండు కాల్లు ♦ గడిగి తనూజన్
మండలరాజ్యంబు నృపా ఖండలునకు నప్పగించెఁ ♦ గడుభక్తి మెయిన్. 163
- 7 చతురనంతబలంబులు ♦ సందడింప సింధు గంగా నదుల మధ్య ♦ సీమలుండుఁ
జైత్రయాత్రాపరంపరల్ ♦ సలిపి దిగ్విజయము సాగించె నక్కరు ♦ చక్రవర్తి. 164
- 8 "భరతఖండై కభాగ్యమై ♦ పరగు రాజ పుత్రరాజ్యమేలని వాని ♦ పొడవు వృథయె"
యని నడిపె సేన; తద్భార ♦ మాగ లేక యురగనాయకు ఫణము లు ♦ ట్టూతలూఁగె.
- 9 మహిత ధైర్యుండు లోడర ♦ మల్లు మేరు శిఖరమట్టి ఖాసింఖాను ♦ సింహమట్టి
బిరుదు'ఖాఖానను'పిడుగుల్ ♦ శ్రేష్ఠ నలుపు భయదశౌర్యులు నిలిచి ర ♦ క్కరును గొలిచి.
- 10 అలఘుప్రాభవకీర్తివిక్రమయుతుం ♦ డౌ మానసింహుండు కొం
డలఁ బిండిబడఁగొట్టు మేటి భగవాన్ ♦ దాసిందునందున్న యో
ధులకున్ వృద్ధపితామహుం; డిరువురున్ ♦ దోతెంచి రీతండ్రికొ
డ్కులు దర్పించిన నడ్డుపాటు గలదే ♦ ట్తోణీతలంబంచునన్! 167
- 11 ఈమెయి నక్కరు నడుపు చమూమానం బింతయనఁగ ♦ బుద్ధిచోరదు; బు
స్సామొదలుగఁ బాండోలీ సీమవఱకుఁ బదియుమైల్లు ♦ సేనలు నిండెన్. 168
- 12 జలధులంతటి సర ♦ స్సులు పెక్కులుండె; గ్రిందట వనాశానది ♦ నడచుచుండె;
దరఁగని బహువిధ ♦ ధనధాన్యతతులుండె; బైరు క్రొత్తఁగ నెక్కి ♦ వచ్చుచుండె;
గోటలేడును జుట్టు ♦ కొని దృఢముగనుండె; సస్తమహాద్వార ♦ సమితియుండె;
గురుతరాయుధపరం ♦ పర చెంతనుండె; యోధతతి చిత్తములందు ♦ ధైర్యముండె;

- గీ॥ నక్కరునకెకా దవాని ♦ యబ్బకై నఁ దగ్గక రణంబు సాగింపఁ ♦ దగ్గ యన్ని
సాధనము లుండె; లేమి యెచ్చటనుగలుగ దుదయసింహరాణా లేమి యొకఁడొకఁ
- ఉ॥ అంగడినున్నవన్ని శని ♦ యల్లునినోర నటన్నమాట వా
సిం గనఁజేసి యాయుదయ ♦ సింహుఁడు యుద్ధమటన్న భీతిచే
గ్రుంగుచు రాజపిప్పలిని ♦ గోహిలువంశ్యులయొద్ద డాఁగె; నై
నం గనరాదు లోపము ర ♦ ణం బానరించెడు యోధకోటికి.
- ఊ॥ సీ॥ అల సలుంబ్రాధీశుఁ ♦ డగు సాహిదాసు, శౌర్యాన్వితుండగు దేవ ♦ రాధిపతి
ఫల్వాప్రభుఁడు శుద్ధ ♦ కీర్తి 'పుత్త' నృపుండు, బేడ్లా కొఠేరియా ♦ పృథ్వివర
నింక మడేరియా ♦ నృపతి దూడాసింగు, పావనాత్ముండు ఝా ♦ లావిభుండు
ఝాలూరినేత యీ ♦ శ్వరదాసు, సోనెగుట్టేంద్రుఁడైన కరుణా ♦ సాందరాజు
గీ॥ గ్వాలియగుదేశపతి లోను ♦ గా మహిపులు పగిలెడు పిరంగిగుండుకు ♦ వక్షము
ధైర్యహేమాద్రులు విశేష దళము లలరఁ బోయినిల్చిరి గెలుపొ చావో యలు
- క॥ అల్ల యమభటులఁగేరెడు బల్లిదులగు భటులు గొలువ ♦ వైరుల మనముల్
తల్లడిలఁగ వచ్చెను జయమల్లుఁడు రణరంగపార్థ ♦ మహితయశుండై.

☉ It (Chitor) lacked not however brave defenders. Sahidass at the head of a numerous band of the descendants of Chonda was at his post (the gate of the city) there he fell resisting the entrance of the foe, and there his alter stands on the brow of the rock which was moistened with his blood. Rawut Dooda of Machhal led the sons of Sanga. The feudatory chiefs of Baidla and Kotario, descended from the Prithwi Raj of Delhi, the Pramara of Bijoli the Jhala of Sadri inspired the contingents with their brave example; these were all home chieftains. Another chief of Deola again combatted for Chitor with the Sonegurra Row of Jhalore. Eshwaradass Rahatore, Karamchand Katchwaha with Dooda Sadani and the Tuar prince of Gualior were distinguished among the foreign auxiliaries on this occasion... . But the names which shine brightest in this gloomy page of the annals of Mewar which are still held sacred by the bard and the true Rajput and immortalized by Akbar's own pen, are Jaimall of Bednore and Putta of Kailwa, both of the sixteenth century superior vassals of Mewar. The first was a Rahtore of the Mairtea house, the bravest of the brave clans of Marwar, the other was head of Jugawats another grand shoot from Chonda. The names of Jaimall and Putta are as household words inseparable in Mewar and will be honored while the Rajput retains a spark of his inheritance or a spark of his ancient recollections.

- సీ॥ ఇతఁడు మార్వార్మహీ ♦ పతి మాళదేవుని సుతుఁడు; బాల్యమునందె ♦ శూరలోక చూడామణియన వి ♦ శుద్ధకీర్తి గడించె; దండి కీతనికి భే ♦ దంబు వచ్చి చిననాఁడు తనదేశ ♦ మును వీడి వెడలె; నీతని భుజాటోప దు ♦ ర్ద్రాంతత విని చిత్తూరిరాణాయుఁ ♦ జేయిచ్చి మన్నించి బదనూరు సంస్థాన ♦ పతి నొనర్చె;
- గీ॥ మహితధైర్యంబు వజ్రవ ♦ ర్మంబుగాఁగఁ దనదు రాఠోణ్మహావీర ♦ తతులఁ బూన్చి తగిలి బ్రహ్మాండమైనఁ బిం ♦ డిగనొనర్చు రాద్రితరథాటిఁ గాలాగ్ని ♦ రుద్రుఁడితఁడు.
- క॥ కృప నాదరించు చిత్తూర్ నృపచంద్రుని పనులు మేని ♦ నెత్తురు కండల్ విపులముగ ధారపోసి జరుపు స్వామిస్నేహబంధు ♦ రుల్ వీరెల్లఁ. 174
- సీ॥ సమర మనేకమా ♦ సము లయ్యె; నక్కరు పెక్కురుపనివాండ్రఁ ♦ బిలువనంపె; దుర్గంబుక్రింద గో ♦ తులను ద్రవ్వించి చొప్పించి యగ్నిరజంబు ♦ ప్రేలీపించె; జిత్తూరిసేన కా ♦ చిననూనియలు శిలల్ గుప్పుచు వైరులఁ ♦ గూల్చుచుండె; యవనులు తలలపై ♦ శవకోటిఁగప్పి దుర్గము క్రిందఁద్రోయంగఁ ♦ గడగుచుండి;
- గీ॥ రెప్పుడునుగాని యాగోడ ♦ లెచటఁగాని పగులుటయుఁగాని సేన లోఁ ♦ బడుటగాని కానరాదయ్యె! నక్కరుఁగడియగడియ కెటులెటులటంచు విసుగు నొం♦డుటయకాని.
- సీ॥ ఉన్నమందంతయు ♦ నొకమాతె పెక్కుతావులఁ బోసి కూరి ని ♦ ప్పను ఘటింప నొకగని ప్రేలె; ముం ♦ దుండిన మోగలుల్ గూలిరి; గోడయుఁ ♦ గొంత యురలె; దానితోఁ గొంద ఱుం ♦ తమునొంది; రీవ లావలివారు ముందుకుఁ ♦ గలయదూకి; రంత బ్రహ్మాండంబు ♦ నగలించు నొకపెద్ద ధ్వనితోడ నొండొక్క ♦ గనియుఁ బ్రేలె;
- గీ॥ దాన యవనహైందవులగా ♦ త్రములు గాలిఁగలిసె శతశ సహస్రశః ♦ ఖండములయి, వితీగె నొకగోడ; యచటఁ బెక్కురుయవనులు హైందవులు చేరి, రయ్యె ఘో♦రాహవంబు.
- క॥ రణరంగమృగేంద్రులు చోహణవీరులతో. గొతురి ♦ యా-బేడ్లారా ణ్మాణు లాసమ్మర్దరణాంగణమునఁ దెగి స్వర్గసీమఁ ♦ గట్టిరి గృహముల్. 177
- క॥ హరవంశ్యుల నడుపుచు నీశ్వరదాసును దేవరాధి ♦ పతియును ఝాలే శ్వరుఁడును బెండ్లికి నడిచిన కరణిని ననికేగి మడిసి ♦ కనిరి యశంబుఁ. 178
- క॥ దురమున దూడాసింగును గరుణాసాంద్రుండు వైరి ♦ గణమ స్తములన్ దఱుగుచు రాసులు పోసిరి పరలోక ద్వారసీమ ♦ వఱ కవ్వేళన్.
- క॥ భండన శతఘ్ను లనఁదగు చోండావద్భటులతో వి ♦ శుద్ధ యశస్సాం ద్రుండైన సాహిదాసుఁడు ఖండితుండై యొరగె భటులు ♦ కళవళి మందన్. 179

క॥ చండ నృపాఖండలు కులమండనుఁ డరిదండధరుఁ డ † మాత్యుఁ డితండున్
 బండినయెడ నినాటి కఖండ స్తంభం బొకండు † గననై యుండున్.

సీ॥ సాహిదా సేగ నా † స్థానంబు మఱలఁ జొండాపత్కులుండె చెం † దవలెఁ; గాన
 భారమ్ము పుత్తపై † వ్రాలెఁ; బ్రాయము పదునాతేండ్లు; తండ్రిలేఁ; † డమ్మపె
 నిందుకు మూన్నాళ్ల † ముందె పెండిలియయ్యెఁ; బసపుగుడ్డలతోడ † వచ్చి సేన
 కధిపతియాచు నూ † ర్యద్వారమున విజృంభించుచు నాకొత్త † పెండ్లికొడుకు

గీ॥ గొట్టియలమందఁ జొచ్చి గ † గ్గోలుపఱచు బెబ్బులివిధానఁ దురకల † పిండు న
 నామహాబాహు బాహుశౌర్యంబుఁ గాంచి యుభయసైన్యంబులును దలఁలూఁచిని

కీ॥ నవ్వు చవ్విరు జనని చోం † డావదన్వయము యశము పెంచు డ్రావనీరావ
 కోడలిని వెంబడిని బిల్చు † కొనుచు వచ్చి వైరిశిరములు రాసులునడఁగ నెల

సీ॥ ముద్దుమోమున నాణి † ముత్తెంపుబాసికం! బద్దంపుఁజెక్కిళ్ల † యందు మెఱుఁగు
 గాటుకచుక్కయఁ! † గాళ్లఁ బారాణియుఁ! బసపువన్నియ పెండ్లి † వస్త్రములున
 సకల కల్యాణ భూ † షణరాజితో! దనుతాణంబుఁ దొడిగి హ † స్తమున ఖ
 మరలఁ బ్రాణేశ్వరు † నండ నిల్చుచు సత్య నరకుసేనల నట్లు † నజీకె రిపుల;

⊗ The Rajput premier is the military minister, with the political Govern-
 ment of the fiefs; the civil minister is never of this caste. At Udaipur he is called
 Bhanjgurh. His influence, necessarily gives him unbounded authority over
 military classes with unlimited power over the inferior officers of the state....
 When "Raj" of Udaipur leaves the capital, the Salumbra-Chief is invested with
 the government of the city and charge of the palace during his absence. By
 hands the sovereign is girt with the sword and from him he receives the mark
 inauguration on his accession to the throne. He leads by right the van in battle
 and in case of the siege of the capital his post is the Suryapol (the gate of the
 and the fortress which crowns it in which this family had a handsome palace which
 is now going fast to decay. "Annals of Mewar"

⊗ When Salumbra fell at the gate of the Sun, the command devolved
 Putta of Kailwa. He was only sixteen, his father had fallen in the last shock and
 his mother had survived but to rear this the sole heir of their house. Like
 Spartan mother of old, she commanded him to put on the 'Saffron robe' and to
 for Chitore. but surpassing the Grecian dame, she illustrated her precept
 example; and lest any soft compunctious visitings for one dearer than herself
 dim the lustre of Kailwa she armed the young bride with a lance, with her de-
 scended the rock and the defenders of Chitore saw her fall fighting by the side of
 Amazonian mother. "Tod's Rajasthan."

- గీ॥ “వెన్నముద్ద పిరంగియై ♦ వెడలివచ్చె! హరిణశాబము బెబ్బలి ♦ యగుచు దూకె!
నబ్బినీలత బ్రహ్మాస్త్ర ♦ మగుచు దూకె”నన రణమొనరై నాపుత్రయనుగు బడతి.
- గీ॥ పుత్రయు-నవోధ తల్లియు ♦ ద్వృత్తి బోరి దన్యుగళరక్తముల వసం ♦ తమ్ము లాడి
తల్లి చిత్తూరులక్ష్మీపా ♦ దముల నొటిగి సమసి రుభయసైన్యములు బాష్పములు విడువ.
- సీ॥ ధన ధాన్య వసన వా ♦ హానము లియ్యంగవచ్చు; గోరిన తిండి చే ♦ కూర్పవచ్చు;
గందంబు మెయినిండు ♦ గా రాయఁగావచ్చు; బెక్కు భూషణములు ♦ పెట్టవచ్చు;
దడితేని విద్యలు ♦ చదివింపఁగా వచ్చు; విభవంబు లెన్నేని ♦ బెంపవచ్చు;
గ్రింద మన్నని శిర ♦ మందు జేర్పఁగవచ్చు; నమరాద్రి తెచ్చి యియ్యంగవచ్చు;
- గీ॥ గాని రణదుర్గ కర్పింపఁ ♦ గన్నకొడుకుఁ గోడలిని బంపి దీవించి ♦ తోడు వచ్చి
శత్రుశవకోటిపై వీర ♦ శయన మందె; బుత్త! నీతల్లి యెంతటి ♦ పుణ్యవతియో! 186
- సీ॥ తూత్రధర్మైకని ♦ శ్చలుఁడు రాతోడ్వోశజులకెల్ల ఘనయశో ♦ జ్యోతియైన
జయమల్లుఁ డవ్వలి ♦ క్షణమె సూర్యద్వారసీమకు నడచుచుఁ ♦ జిచ్చువోలె
బరసేనఁ దాకి కొ ♦ బృరకాయలవిధానఁ దలలు కుప్పలుగాఁగ ♦ నిలను రాల్చి
దక్షాధ్వరధ్వంస ♦ దారుణకృతిఁ బెంచు వీరభద్రుఁడువోలె ♦ వెలుఁగజొచ్చె;
- గీ॥ “నకట! నాభాగ్యమున సూర్యుఁడ స్తమించి యాగె రణ; మీతనికి గంటవ్యవధియున్న
సేన సర్వసంహారంబు ♦ చేసియుండు” ననుచు నక్కరు వెఱగొందె ♦ నతని కృతికి.
- మ॥ ప్రళయారంభమునాఁడు లోకముల గూ ♦ ల్పవచ్చు నారుద్రుని
దలఁపఁ జేయుచు దుర్నివారబలవ ♦ ధాటీసమారంభమై
యలఘూద్యజ్జయమల్ల మందర మను ♦ త్రాసీకినీవారిధి
గలఁపఁ జొచ్చెను! బ్రొద్దు క్రుంకి రణ మం ♦ తం బందె నానాటికి. 188
- గీ॥ పలుచని పాలవెన్నెలలు ♦ పై నొలయఁ జయమల్లుఁ డాత్మయో
ధులఁగొనుచుఁ బరాష్ణామున ♦ దుర్గముగూలినచోట రాలు సం
దులనిడి బాగుసేయుటను ♦ దూరమునఁ గని యక్క రంతలో
గొలిపెను గుండు ‘సంగ్ర’మను ♦ గొప్పతుపాకిని బట్టి పేల్చుచు. 189

§ By the light of the torches Akber recognised the Rajput general and believing him to be within distance, he fired and killed him on the spot. The Rajputs rallied indeed subsequently but it was too late and though they exerted to the utmost they could not regain the lost advantage. When the day dawned Chitore was in the possession of Akber. "G. B. Malleson"

మ॥ విదితాగ్నిప్రభలోప్ప మండుచుఁ గడున్ ♦ వేగంబ హృత్కోశముం
దది దూఱన్ జయమల్లసూర్యుఁ డకటా! ♦ యస్తంగతుండై భయా
స్పదదుఃఖాంధతమంబునన్ విడిచె మే ♦ వాహ్మప్రపంచంబుఁ నె
ల్లదళంబుల్ స్పృహతప్పి బెండువడి నే ♦ లల్వట్టె దైన్యంబునన్.

191

మ॥ అకటా! సింధుకు బ్రహ్మపుత్రకును మ ♦ ధ్యన్ గల్లు నీసర్వధా
త్రికి రారాజపు! యుద్ధ మాఘతటి! రా ♦ త్రిక్! గార్యనిర్మగ్నుఁ! జౌ
ర్యకృతిక్ జంపితి వెచ్చరింపకయె వీ ♦ రవ్రాతశార్దులు; నే
టికి నీగొప్పతనంబు ధర్మమును బా ♦ టింపంగ లేకున్నచో.

191

చ॥ విలయకృతాంతమూర్తు లిటు ♦ పెక్కురు నాథులు గూల ధైర్యముల్
నిలువక యోధు లందఱును ♦ నిల్చిరి జీవములేని బొందులున్
వలెఁ; దరుణీజనుల్ పడిరి ♦ వహ్నిని; నెన్నిదివేలు రాజపు
త్రు లపుడు తమ్ములమ్ముఁ గొని ♦ తోడ వసంతములాడి ముందటన్,

192

క॥ సూర్యద్వారము ధైర్యాహార్యములై యపుడు తెఱచి ♦ యవనుల విజయా
వార్యుల నఱకుచుఁ దామును శౌర్యము రాజిలఁగఁ బోరి ♦ సమసిరి వరుసన్.

193

ఉ॥ కూలిరి వేల కంగనలు! ♦ కూలిరి నూర్లకు రాజబంధువుల్!
కూలిరి వీరపుంగవులు ♦ గొబ్బిన ముప్పదివేలమంది! య
వ్వేళను బెక్కువంశముల ♦ పెద్దలు గూలిరి! త్వారువంశుఁడౌ
గ్వాలియరీశుఁ డొక్కరుఁడె ♦ పాణిముతో మనియుండె! నేమనన్!

194

సీ॥ సంవత్సరంబు క ♦ వ్యముచేసి గెలిచిన చిత్తూరిలోఁ బ్రవే ♦ శించి యచటి
సాధరాజములు పా) ♦ సాదంబులును గుళ్లు గొప్పకట్టడములు ♦ కూలదోసి
పెదపెద్దవగు రణ ♦ భేరులు డంకాలు గొని భవానిదేవి ♦ కోవెలఁ గల
స్వర్ణదీప స్తంభ ♦ సమితియుఁ జిత్తూరునగరమ్ము ద్వారబం ♦ ధములు గొనుచుఁ

గీ॥ గుంభవిశ్వంభరాధీశ ♦ జంభవైరి దగు జయ స్తంభ మాదిగా ♦ నచట నున్న
పూర్వరాజ విక్రమచిహ్నా ♦ ముల నఖిలము వీడ కక్కరు బగ్గము ♦ పాడు చేసె.

195

గీ॥ తనకు లొంగక తవిలి మా ♦ రొగ్గిన రిపుల కన్నివిధముల సాయమైరనుచు దుర్గ
వాసులందఱ నఱకి ము ♦ ప్పదియువేలు పండువంటి సంసారముల్ ♦ పాడుచేసె.

§ Akber entered Chitore, when thrity thousand of its inhabitants became victims to the ambitious thirst of conquest of this "Guardian of mankind." All the

మ॥ తనచుట్టుకొగల రాతిగోడ హిమవం ♦ తంబట్లు దుర్భేదమా
 నని శత్రుల్ భయమొందిపాట నొకవే ♦ యబ్దుంబులుకొ గ్రిమో
 సిన విశోన్నత పట్టణప్రవర మా ♦ చిత్తూర్ కటా! కాంతులె
 ల్లను గోల్పోవుచుఁ గాడుగా నిలిచెఁ! గా ♦ లం బిక నెబ్బొగిదో!

197

సీ॥ చిగురై నఁ జిమమ నొ ♦ చెప్పెచోట ముప్పదివేలపౌరులఁ గూల్చు ♦ జాలి తెట్లు!
 కలవె భేరులు! నీకుఁ! ♦ గడుపు నిండెనె! ప్రాతతోల్ముక్కలే! కాని ♦ దొరకఁగలదె!
 దివ్వెకంబముఁ గొంటె! ♦ తీతెనే నీదరిద్రణ! కటా భూరి సా ♦ మాజ్యపతివె!
 కోట గెల్చితిగాక! ♦ కుంభు జయస్తాభ మేల కూల్చితి! లాభ ♦ మేమి నీకు!

గీ॥ గుడుల దివ్వెలార్చెడు పచ్చి ♦ కూశలైనఁ జేకొనరె! యెట్లు చేయాడెఁ ♦ జిత్తురుపురి
 ద్వారబంధముల్ గొనఁ! జల్లఁపడెనె కనులు! సరస గుణధామ! యక్కరుఁసార్వభౌమ!

సీ॥ చిత్తూరునగర ల ♦ క్షీభాగ్య సాభాగ్య మానాటితోడనె ♦ యంతమొందె;
 నవల మేవాడ రా ♦ జ్యమున కయ్యది రాజధానియై విభవ ము ♦ ధంగలేదు;
 కోటల నెనరు బా ♦ గుపడఁజేయఁగ లేదు; భేరీధ్వనులు విని ♦ పిపలేన;
 పుడమితో డ్లెప్పడం ♦ దడఁగిడినదియులే; దొకయింట దీపంబు ♦ నుండలేదు;

గీ॥ యవనపతి చేసినచనిన మ ♦ హాపకార మనుదినము చాటు చిప్పటి ♦ కల్లె భయద
 మృగములకుఁ గంటకావృత ♦ వృక్షములకు వాసమైయున్న! దెంతటి ♦ సాతకంబా!

గీ॥ మహిత చిత్తూరునగర సా ♦ మ్రాజ్యభవ్య నాటకాభ్యంతరమున నీ ♦ నాటి కకట!
 కట్టకడతెర వ్రాల ము ♦ గళముపాడె ననఁగ ధ్వనిలేపుచుండు వి ♦ హంగతతులు!

heads of clans both house and foreign, fell and seventeen hundred of the immediate kin of the Prince sealed their duty to their country with their lives. The Tuar chief of Gualior appears to have been the only one of note who was reserved for another day of glory. Nine Queens and five Princesses with two infant sons and the families of all the chieftains not at their estates, perished in the flames or in the assault of this ever memorable day. Their divinity had indeed deserted them, for it was on Auditwar (the day of Sun) he shed for the last time a ray of glory on Chitore. The rock of their strength was despoiled; the temples, the palaces dilapidated; and to complete her humiliation and his triumph, Akber bereft her of all the symbols of regality; the nakaras whose reverberations proclaimed for miles around, the entrance and exit of their Princes, the candelabras from the shrine of the Great Mother and in mockery of her misery, her portals, to adorn his projected capital Akberabad. The abode of regality which for a thousand years reared her head above all the cities of Hindusthan is become the refuge of wild beasts which seek cover in her temples. "Annals of Mewar."

క॥ 'పదునైదువందలును నర్వదియొనిమిది' యనిన సకల ♦ పరిభవముల కా
 స్పదమని మేవాడ్ ప్రజ లాపదమును నేటికిని వినఁగఁ ♦ బాల్పడ రకటా!

201

సీ॥ ఆరణంబున నక్క ♦ రజరామరఖ్యాతిఁ గను శౌర్యధను లిద్ద ♦ అనుచు మెచ్చి,
 జయములు పుత్తల ♦ సత్కీర్తికై వారి విగ్రహంబులు రచి ♦ పించి, ఢిల్లీ
 లో మహాద్వారంబు ♦ సీమ నిర్వంకల వాని రెండేనుల ♦ పైన నుంచి
 హితులును బంధులు ♦ నేతేరఁ జూపి వారల శౌర్యకథనముల్ ♦ దెలుపుచుండుఁ!

శ్రీ॥ గొండలట్లుండు నమ్మేటి ♦ కూజరములు వానిపై నున్న యవ్వీర ♦ వరులు నేఁటికి
 కటకరిగి చూచువారల ♦ స్వాంతసమితి నెంత వెఱపునూర్తురో! దేవుఁ ♦ డేయొకొంగు

—*) ఉదయసింహుఁ దుదయపురముఁగట్టి కాపురముండుట. (*—

చ॥ కదనము నిల్చిపోయెననఁ ♦ గ్రమ్మరి వచ్చి తటాకమున్ ముదా
 స్పదముగఁ గట్టి పే 'దుదయ ♦ సాగర'మం చిడి చెతనే వసిం
 చెదనని కట్టె నిల్లుదయ ♦ సింహుఁడు; పెక్కురు కట్టిచేరి రం;
 దుదయపురాభిధానమున ♦ నొప్పెఁ బురంబది వాని పేరునన్.

202

క॥ చిత్తూరి రాజ్యమంతయు ముత్తునియలుగాఁగ నుదయ ♦ పురరాజమె స
 ర్వోత్తమము చాలునంచని యిత్తటి నయ్యుదయసింహుఁ ♦ డేలఁదొడంగెన్;

204

☉ I find nothing remarkable at the entry but two great elephants of stone which are in the two sides of one of the gates. Upon one of them is the statue of Jaimall, that famous raja of Chitore and upon the other Putta his brother. These are two gallant men that together with their mother who was yet braver than they, cut out so much work for Akber; and who in the sieges of towns which they maintained against him gave such extraordinary proofs of their generosity, that at length they would rather be killed in the outfalls with their mother than submit and for this gallantry it is, that even their enemies thought them worthy to have these statues erected to them. These two great elephants together with the two resolute men sitting on them, do at the first entry into this fortress make an impression of, I know not what greatness and awful terror.

Letter written at Delhi 1663.

Such the impression made on a Persian, a century after the event, but far more powerful the charm to the author of these annals, as he pondered on the spot where Jaimal received the fatal shot from Singram, or placed flowers on the cenetaph that marks the fall of the son of Chonda and the mansion of Putta whence issued the Sesodia matron and her daughter. Every foot of ground is hollowed by ancient recollections.

"Annals of Mewar"

క॥ సుతు లిరువదియైదుగురై సతతము బహుపుత్రకులకు ♦ జనకుడని సం
స్తుతికెక్కె; గాని రాజ్యోన్నతికేమియుఁ చేయఁ డితఁ డ ♦ నామకుడగుచున్. 205

సీ॥ ఉదయసింహుఁడు పూర్వ ♦ మొకనాఁడు కొలువుండ నొకకత్తి లోహకాఠరకుఁడు దెచ్చె;
నది పడనైనదో ♦ యనిచూడ నొకపుల్లఁ గొంచెము చివ్వి యా ♦ మంచె గత్తి;
యచటనుండిన సూక్తుఁ ♦ డై దేండ్ల బాలుఁడు 'కత్తు లొరుల నటు ♦ కఁగ నె కాని

పుడకలుచివ్వ నే ♦ ర్పడ'వంచుఁ దనదు సూస్తము చీల్చె; దాన గొ ♦ ట్టమునఁ జిమ్మి
గీ॥ నట్లు వేడినెత్తుకు గాఢి ♦ యచటి రత్న కంబళంబంత రక్తసి ♦ క్తముగ నయ్యె;
నందతాశ్చర్యమగులై; ♦ రక్కుమానుఁ డచలుఁడై చూపు తుండ్రి యా ♦ స్యముననిలిపె.

మ॥ తను నెట్లైనను జంపు నీతఁడని భీ ♦ తస్వాంతుఁడై తేఁడు "ఁ
నిని గొంపోయి వధింపు'డంచు భటులన్ ♦ నేమీచె; వారున్ మహా
వనమున్ జేర్చిరి; త్రోవవచ్చెడు సలుం ♦ బ్రాకృష్ణుఁ డిట్లీంచి యా
తనిఁ దోడ్తచ్చుచు నిటఁ జేర్చుకొని పు ♦ త్రప్రేమఁ బెంచెన్ వడిన్. 207

—*) ఉదయసింహుఁడు జగమ్లుని రాజుచేయఁ గోరుట. (*—

సీ॥ చిత్తూరుదుర్గంబు ♦ చెడిన నాల్లేడ్లకు వసుధేశునకు గొప్ప ♦ వ్యాధి గలిగె;
మఱచులు సచివసా ♦ మంతభాంధవజనుల్ గనుఁగొనవచ్చి; రొ ♦ క్కదినమంచు
నుదయసింహుఁడు వారి ♦ నొద్దకుఁ బిలిచి "నే మనబోను; నానోట ♦ మాటయున్న
యపుడె నావెన్క మీ ♦ రాచరింపఁగఁదగ్గ పనులు దెల్పినను మే ♦ లనుచుఁ దోచె!

గీ॥ గొడుకు లిర్వదైదుగురు నా ♦ కుం గలిగిరి; సూక్తుఁడు ద్వితీయుఁ; డై దేండ్లు ♦ చొచ్చినపుడె
చేరఁగొనిపోయి యీకృష్ణ ♦ సింగు పెంచుఁ బరమవాత్సల్యమున సలుం ♦ బ్రాపురమున.

గీ॥ చంచురునినిండ జ్యోత్స్న యిం ♦ పొందినట్లు నగవు మొగమునఁగులుక సుం ♦ తయుఁగలఁగక
తనగళంబున వేడిర ♦ క్తంబునైన నేఱు పాఠింపఁగల కడుఁ ♦ గ్రూరుఁ డతఁడు. 209

క॥ అదయుం డతఁ డిలువెడలుట పదికోట్లని యుంటి; వానిఁ ♦ బార్థివుగాఁ జే
యఁదగునె? దేశము సర్వంబు దహించు నొకింత యనల ♦ మును లేకుండన్. 210

ఉ॥ మూడవనాడు సాగరుఁడు; ♦ మూర్ఖులలోఁ బ్రథముండు! నిర్వచా
నేఁడులు వచ్చె; నుండఁ డెపు ♦ డేనియు నాకడ; నాల్కవేడి; యే
నాడును ద్రవ్య మిచ్చియయి ♦ నన్ రణమున్ గొనితెచ్చి పెట్టు; మే
వాడధరిత్రి నాకొఱవి ♦ పాలనచేసిన మీకు నచ్చునే!

చ॥ నరహరి! వీడు నాసుతుల ♦ నాల్గవవాడగు; మింటఁ బెట్టినన్
గురియదు వాన; నేలనిడఁ ♦ గోల్కొనబోవదు వైరు; పిల్చినన్
దరియఁడు; చెంతకేగిన తు ♦ ణంబునఁ బర్వీడు; వట్టి యగ్గియా;
నరహరిగాదు ప్రాణహరి ♦ నా కతఁ డియ్యిల నేల నర్హుఁడే!

211

సీ॥ సకలమేవాణ్మహీ ♦ చక్రభారము దాల్చి పాలింపవలసిన ♦ ప్రథమపుత్రుఁ
డాప్రతాపుం డెప్పు ♦ డతిసాహసికుఁడు! యుద్ధంబున్న విందని ♦ తలఁచుచుండు!
నారులతోఁ బలుకఁడు! ♦ పరులను బిలువఁడు! నవ్వఁడు నొవ్వఁ డే ♦ నాఁడుగాని!
యనుకొన్న పనిని జే ♦ సినదాక విడువఁడు! నామాటయనిన సుం ♦ తయును జెల్ల
గీ॥ దిల్లనక వాకిలనక రే ♦ యెల్లఁ దిరుగు! మనరిపులు భిల్ల పతులతో ♦ మైత్రీసేయు!
నిది పెదవిదాటు పల్లని ♦ యెపుడో విడిచి! తేమిచేయును! నాభాగ్యమిట్టు లుండె!

చ॥ ఇరుపదియైదు పుత్రకుల ♦ నిర్వదినల్వగు మాది యిట్టులుం
డిరి! జగమల్లుండొక్కఁ డిది ♦ నీదని నాదని కొంత కాపురం
బెఱిగిన బుద్ధిశాలి; యెపు ♦ డిట నెయుంకి సమ స్తకార్యముల్
జరుపుచునుండు; నందఱను ♦ జక్కఁగఁ బిల్చియు మాటలాడెమన్.

214

చ॥ అదియును నాఁడువారని య ♦ నాదర మూనక యమ్మ యప్పయుం
చేద గరఁగన్ జరించు; నేపు ♦ డేనియు శౌర్యము గిర్యమంచునున్
వదరఁడు; బైటబోఁడు; భయ ♦ భక్తులు గల్గిన ప్రోడ; సద్గుణ
స్పదుడని మీరెఱుంగుమరు ♦ వాని నొకించుక సేపు చూచినన్.

215

చ॥ కొడుకుల శ్రేయమున్ దలఁచి ♦ గొప్పగఁ ద్రాడులు చెప్పఁగూడ, దా
తఁడె సకలావసీభరమఁ ♦ దాల్పఁగ యోగ్యుఁడు; నామ మాటలన్
బెడచెవీఁ బెట్ట కాదరము ♦ పెంచుచు నామ ననంతరమ్ము మీ
రుడుగక సింహాపీఠమున ♦ నుంచుచు వానిని రాజుఁ జేయుఁడి!

216

మ॥ మఱియొక్కం! డధికారమంతయు సలుం ♦ బ్రానాథుఁడున్ నాయనం
తరమాదున్ వహియించి యేర్పఱచు రా ♦ ణా నొక్కనిన్ గాన; ని
త్తఱి నాతో జయమల్లు రాజుగను సుం ♦ స్థాపితునం చాతఁడిం
దఱలోఁ జెప్పుచుఁ జేతఁజేయిడినచో ♦ నాయూత్మ శాంతి గనున్.”

217

మ॥ అనుచున్ బల్కినఁ గృష్ణసిం గుదయసిం ♦ హాధీశ్వరున్ “సేయను
జ్ఞను బాలించిన మేటిభాగ్యమగు; రా ♦ జస్థానసింహాసనం

బునఁ జూతుఁ జగమల్లు; నేకొఱ మనం ♦ బుఁ జేరఁగానీకు; దే
వని ధ్యానించుచు శాంతి నొందు"మని సం ♦ బోధించె నయ్యందఱఁ.

218

చ॥ త్వరపడి కృష్ణసింగు వసు ♦ ధాపతిమాటల కొప్పెనంచు నం
దఱును నత్మప్తిగాంచి వగ ♦ దారొక్కని కుందిరి; కాని, కత్తివా
దరకరణిఁ బ్రతాపగుణ ♦ తన్మయుఁ డప్పులిరాజుమ్రొల నె
వ్వ రిదియుఁ గాదు కూడదని ♦ పల్కఁగ నేర్తురు ధైర్యమూనుచుఁ!

219

మ॥ శిరముల్ వంచుచుఁ బ్రక్కప్రక్కలకు వి ♦ చేసెన్ మహామండలే
శ్వరసంఘుఁబు; ప్రతాపుమామయగు నా ♦ ఝాలూరిరా వల్లుడ
ద్దిర! రాజౌనను నాస లూఁడెనని చి ♦ తించెన్; మహారాజ్ఞియున్
గరమున్ శోషితె; బంధు లందఱును బా ♦ క్కఁజొచ్చి రవ్వార్తకున్.

220

మ॥ "అవురా! పుత్రులలోన జ్యేష్ఠుఁడు ప్రతా ♦ పాలంకృతుం డాప్రతా
పు వృథాచేసెనె రాజ్యహీనునిగ నీ ♦ భూమీశుఁ! డాకృష్ణసి
గవలీలన్ దలయెట్టులూఁపె! నెటుచే ♦ యన్వచ్చు! నెదీనె న
న్న వెసన్ గొట్టమునందుఁ గట్టుడను చం ♦ దంబయ్యె! నేఁడెంతయున్.

221

మ॥ కమలాస్తాన్వయమా! భవత్కృతమహా ♦ ఘంబేమో! రాముండు పూ
ర్వము కొన్నేఁడులు మానియుండవలసెన్ ♦ బట్టాభిషేకంబు; చం
డమహీనాథుఁడు లేకయే చనియె; నీ ♦ నాఁ డీప్రతాపుండు స
ర్వముఁగోల్పోయెను; దుర్బలుల్ జనకు లా ♦ రా! యెంతకున్ గర్తలో."

222

—*) ఉదయసింహుఁడు దివంగతుడగుట. (*—

చ॥ అని వగనొంది బంధుజను ♦ లంద అరుంతుడవకా విషాదవే
దనలను బొంది కుందిరి; ప ♦ దంపడి యజ్ఞననాథు జబ్బు హె
చ్చెను; మఱునాఁటిఁ యుదయ ♦ సింహుఁడు తాఁ బరలోకయాత్రకే
గెను, సుతులున్ సతీజనము ♦ కేవల దుఃఖపయోధి ముగ్ధఁగన్.

223

క॥ అవనిపతులు మరణించిన శవముఁ బురోహితుని యింటుఁ ♦ జక్కవిడువ నం
త్యవిధుల నతండు దీర్చుట యపుఁ బూర్వాచార మచటి ♦ యధిపుల యిండ్లన్.

224

క॥ వరసాధము 'నాచోకి' నగరులోఁ బట్టాభిషేక ♦ కార్యక్రమముల్
జరుగఁగఁ దొడఁగె; ముహూర్తము త్వరపడి జగమల్లుడలరఁ ♦ దరియఁగవచ్చెన్.

225

—*) పట్టాభిషేక ప్రయత్నము. (*—

సీ॥ పన్నీరు పునుఁగు జ ✦ వాది యత్తరు దెచ్చి యెల్లవీధులయందుఁ ✦ జల్లినారు!
 ప్రతిగృహాంగణము కం ✦ బముల రంభా స్తంభనివహంబులను దెచ్చి ✦ నిలిపినారు!
 సారభంబాలుకు మం ✦ దారమంజులమాలికలు తోరణంబులు ✦ గట్టినారు!
 భువనగురుండొందుఁ ✦ బూర్ణవైభవమంచు స్వాగతాక్షరములు ✦ వ్రాసినారు!

గీ॥ దివ్యమగు రంగవల్లులు ✦ దీర్చినారు! పెక్కెడలఁ జల్వపందిరుల్ ✦ వేసినారు!
 బీదలకు నన్నమేర్పాటు ✦ పెట్టినారు! సిరులఁజమ్మంగఁ బురమెల్లఁ ✦ జేసినారు! 22

సీ॥ సౌభాగ్యలక్ష్మీ కా ✦ స్థానమొక్కో! యనఁ బలువిధాలంకార ✦ ములను గూర్చి
 నిత్యజయోత్సవ ✦ నిలయమై యలరార నాస్థానమండపం ✦ బలవరించి
 సమచతుష్కోణ వి ✦ శాలవిత్తిపై నవరత్నదివ్యసం ✦ తతులు గలిగి
 కనకమయంబు ను ✦ త్కటకాంతి మంతమా నొక్కసింహాసనం ✦ బానరనునిచి

గీ॥ దానికవ్వల శోభాప్ర ✦ ధానమైన పీఠపంక్తులు వరుసగాఁ ✦ బెక్కునిలుప
 నిండ్రుని సుధర్మయోయన ✦ నెసఁగె! సుప్రభాస్థలంబగు రాణాసభాస్థలంబు. 22

గీ॥ సమచతుష్కోణవేదికాం ✦ తమునఁ దూర్పు కొనను సింహాసనమునకు ✦ వెనుక నొక్క
 వేయియపరంజికిరణముల్ ✦ వెలుఁగ నలరె నతితరానందదంబు నూ ✦ ర్యధ్వజంబు 22

సీ॥ గ్వాలియర్ పతి మొదల్ ✦ గాఁగలిగిన రాజపరమేశ్వరులు కుడి ✦ ప్రక్కఁ దనరఁ!
 జిత్తూరిరాణాల ✦ సేవించు సామంతజనపతుల్ వామపా ✦ ర్శ్వమున వెలయ!
 నున్నతోద్యోగసం ✦ పన్నులై శూరులౌ రాజబంధులు వెన్క ✦ ప్రక్క వెలుఁగఁ!
 గవులు వైవజ్ఞులు ✦ గాయకుల్ చారణుల్ సింహాసనముముందుఁ ✦ జెలఁగుచుండ!

గీ॥ బహుశసంఖ్యాకులగుచు భూప్రజలు వికసి తాస్యములతోడ వచ్చి యందందనిలువ!
 నిత్యకల్యాణమందిర ✦ నియతి నొప్పి యాసభామందిరం బప్పు ✦ డందగించె.! 22

—* { జగమల్లు సింహాసనము నెక్కరాఁగా సలుబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁ } *—
 డనుమతింప కపోవుట.

మ! అరుదొచ్చె జగమల్లు నూత్నతరది ✦ వ్యాలంకృతుల్ మేనన
 చెరువు గొల్పఁగఁ దాల్చి; తత్తణమె యా ✦ సింహాసనంబెక్కి భా
 స్వరశోభాకరరాజదండమును హ ✦ స్తంబుదఁ గీలించి “యం
 దలు నన్నొల్వఁడు మీకు నెల్లరకు రా ✦ ణానైతి నే నిత్రటికె.

- మ॥ అని యెఱుతో యధికారయుక్తువలె నం ♦ దాసీనుఁడౌవాని బో
రనఁ జేరకొజని బుజ్జగించుచు సలుం ♦ బ్రా కృష్ణసింహుండు తా
ననువౌ మాటల “సింహపీఠమిది దే ♦ వా! నీదిగా దాప్రతా
పుని; దవ్వీరుఁడు వచ్చు; లేచి యిటు నీ ♦ వుక రమ్మ దూరమ్మగఁ. 231
- క॥ అదియు నృపుఁడు కాఁదగువాఁ డుదయం బభిషేకమై ము ♦ హూ ర్తము దరియక
గదియఁదగు సింహపీఠం; బిది తగునే! ముందెవచ్చి ♦ యిటుఁ గూర్చుండక.” 232
- మ॥ అని పల్కక జగమల్లుఁ “డేమనెద వా ♦ హః! నాఁడు మాతండ్రి చె
ప్పినయాచొప్పున సమ్మతించియును నీ ♦ వేళక ననుక లేచిపా
మ్మని యెట్లాడెదు! ధర్మసూక్ష్మముల నా ♦ వంతైనఁ బాటంప! వె
వ్వని రాజుక బొనరించెఁ దండ్రి యతఁడే ♦ పాలింప నర్హుండగుక. 233
- ఉ॥ ముప్పదియేఁడు లేలి చనె ♦ భూమిని! దండ్రియనుజ్ఞగాక నీ
విప్పుడు చెప్పినక వినెద ♦ నే! యివి యేటికి వెట్టిమాట! లే
నొప్పును! నన్ను వీడి చను ♦ మూఱక! వద్దని గద్దరింప నీ
కెప్పుడు గల్గె బాధ్యత! యి ♦ సీ! జగమల్లుఁడు నీకలంతియే!” 234
- మ॥ అని కోపమ్మునఁ బల్కు నాతని సలుం ♦ బ్రాధీశుఁడుక చూచి “నీ
జనకుం డక్కట! ధర్మముక విడిచి రా ♦ జ్యంబందు నిన్నుంచుమీ!
యన నాఁడో మఱునాఁడొ చచ్చు; నపు డే ♦ లా యామహీనాధు నా
జ్ఞ నిరోధింప నటంచు మంచిదని శీ ♦ ర్షంబూఁచి దాఁటించితిక. 235
- మ॥ అటుగాకుండిన నాప్రతాపుఁ డఖిల ♦ క్షూధీశ్వరుల్ గొల్వఁగాఁ
బటుదర్పంబున సౌర్వభాముఁడగుచుక ♦ బాలించునక మాట నీ
కెటులక జ్ఞప్తిని లేదు! బంధువులు భూ ♦ మీశుల్ హితుల్ భూజనం
బెటుమాన్పకగల! రమ్మహఃత్ముని బలం ♦ బేమంచు భావించితో! 236
- మ॥ అతిపూజ్యంబని తండ్రియానతికి శీ ♦ ర్షంబొగ్గి కూర్చెండెఁగా!
కశఁడే రేఁగిన దేవదైత్యులకు శ ♦ క్యంబానె వారింప! ని
చ్చతురంభోనిధి సంవృతాఖిలమహీ ♦ చక్రంబునుక భస్మసా
త్కృతముక జేయఁడ! కుయ్యొ మొఱ్ఱొయనినక ♦ దిక్కుండ దామీఁదటక. 237
- సీ॥ జననమాదిగ వేయి ♦ కనులతో నాతని వీరవర్తనముఁ గ ♦ న్నెట్టియుండు!
రవికులోద్భవ రాజ ♦ రాజశిరోమణి కాఁదగ్గ గుణకొటి ♦ కల దతనికి!

- మేవాడఖనిని జ ✦ స్థించిన మణులలో నింతతేజముగల ✦ దేదిలేదు!
 చిత్తూరురాజ్యల ✦ క్షీభాగ్యవశమున నేకలింగేశుడే ✦ యిట్లు వొడమె!
- గీ॥ నుర్వి రవిచంద్రతారక ✦ లుండుదాక నవతరింపఁబోఁ డట్టి మ ✦ హామహుండు!
 కోటి బ్రహ్మాండములనై నఁ ✦ గోట మీటి పట్టభద్రుని జేతు! నా ✦ ప్రాణమానః!
- మ॥ అనిశోత్సాహపరాక్రమస్ఫురణ రా ✦ జ్యంబేలె! సంగ్రామసిం
 హునివెనకఁ బలహీనుఁ డయ్యుదయసిం ✦ హుం డెక్కిరాకుండఁ దీ
 వ్రనితాంతాప్రతిమప్రతాపుఁడు ప్రతా ✦ పస్వామి సింహాసనం
 బునఁ గూర్చుండియెయున్నఁ జిత్తురుపురిక ✦ బోఁగొట్టి యిట్లేఱుమే! 21
- ఉ॥ ఏమని రాజ్యభారము వ ✦ హించెనొ, నాటనుగోలె ముప్పులే
 సీమకుఁ దెచ్చె; యుద్ధమనఁ ✦ జేటెడు గుండెలుగాఁగఁ బాతె నూ
 తామడ; కాలమెట్లొచనె; ✦ నాతఁడు మేలనిపింతువీవు; నీ
 తో మహిరాజ్య మాకొటవి ✦ తోఁ దలగోకిన యట్టులుండదే! 21
- ఉ॥ ఇప్పటి దేశకాలముల ✦ నెంచిన నప్రతిమానశౌర్యఁడ
 యొప్పులకుప్ప సర్వసుగు ✦ ణోన్నతుఁ డింకఁ బ్రతాపుఁడొక్కఁడే
 తప్పక రాజుగా నిలువ ✦ దార్ధ్యము గల్గిన బుద్ధిశాలి! ని
 న్నిప్పుడు నిల్పినక జెటతు ✦ వేమియుఁ జేతికిఁ జిక్కకుండఁగఁ. 21
- ఉ॥ కాన మదీయభోధనముఁ ✦ నై కొని ప్రక్కకురమ్ము; మార్భ్యముక
 మాను'మటన్న లోకమున ✦ మంచియుఁ జెడ్డ యెఱుంగనట్టి య
 జ్ఞాని యతఁడు "సీనుడులు ✦ సాఁగవు; పొమ్మిక నన్నువీడి; యె
 మైనను సింహాపీఠి విడి ✦ యవ్వలికేగ నొకింతయేనియుక.
- మ॥ జనకుం డాజ్ఞయొసంగె; నక్కతన రా ✦ జస్థానసింహాసనం
 బునఁ గూర్చుండఁగ నేనె యప్పు డ; ననుక ✦ బోనాడుచుక బ్రక్కకం
 పిన సామంతులు భూజనుల్ కినిసి యి ✦ డ్దే నిన్ను శిక్షింతు; గొ
 క్కనివీ విందఱ నేమిచేసెదవో! చ ✦ క్కక జాతుగా కియ్యొడక. 24
- శా॥ ఏమయ్యా! యిటు చూచుచుండెద రిదే ✦ మీ చోద్య! మాదంఘటెం
 తో మేలే! యొకయక్రమంబు తమక ✦ న్నుల్ చూడఁగా సాగనీ;
 రేమో యీతఁడు ప్రేల భీతిఁగొనఁగా ✦ నేలా! యదల్పుండు; మీ
 కేమేఁ బ్రాణభయంబు గల్గినను నే ✦ నిందుండి తాపాడెవక. 24

ఉ॥ ఈనిన సింహమట్లు పయి ♦ కీతఁడు దూఁకెడి నమ్మచెల్ల! వృ
ద్ధైన యొకఁడు తానె బల ♦ మంతగఁ జూపిన మీరు పల్వు రెం
తేనియుఁ బట్టుపట్టినను ♦ నెంతలు పుట్టునో! వ్రేలు వాఁచి రో
లైనను రోలు వాఁచినఁ గ ♦ టా! మితియున్ మఱి మేర యుండునే.”

245

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁడు కోపోద్దీప్తితుఁడగుట. (*—

మ॥ అని పీఠమ్మున వెన్కనానుకొని సా ♦ ఖ్యాసీరుఁడౌ నాతనిన్
గని కృష్ణుండును “మేలు, తాతకును ద ♦ గ్గన్ నేర్పు ధీశాలివౌ
మనుమం డై తివి; వీరలందఱు నినున్ ♦ బట్టాభిషిక్తున్ బొస
ర్చి ననున్ దాఁకెడువారె! నీకుఁబలె వా ♦ రిన్ వెఱ్ఱియున్ సోఁకెనే!

246

శా॥ రాణాలన్ బొనరించు బాధ్యత సలుం ♦ బ్రావారిదన్ మాట యీ
క్షోణిన్ గల్గిన వారెఱుంగఁగల; రి ♦ చ్చో నేఁ బ్రతాపున్ మహా
రాణాగా నొనరింతుఁ; గూడదను ధీ ♦ రగ్రామణుల్ గల్గినన్
బాణిన్ బైకెగనెత్తుఁ; డిప్పుడె యెదు ♦ ర్పన్ వత్తు నత్యుద్ధతిన్.

247

మ॥ ఇది నాయింటికి నాదువాకిలికినై ♦ యేఁజేయు కార్యంబె! యి
య్యదనన్ యోగ్యు సమర్థు భూధవుని జే ♦ యన్ నిత్యకల్యాణముల్
పొదలన్ రాజ్యము సౌఖ్యమున్ గనెడి; న ♦ ట్లున్ గానిచోఁ జెందు నా
పద; యప్పాపము పెద్దపే ర్లలరుటన్ ♦ వ్యాపించు మాబోంట్లకున్.

248

మ॥ పనియే మొక్కరితోడ నాకిఁక! సలుం ♦ బ్రాకృష్ణుఁ డన్యాయముల్
తనమ్రొలన్ జరుగంగ నోర్వఁడని పె ♦ డ్దల్ చేయు నాశీస్సుకే
వినయం బూనెద; నిన్నుఁగాని మఱియున్ ♦ వేతెవ్వరిన్ గాని మ
న్ననలన్ జేయఁ; బ్రతాపునిన్ బతిగ సం ♦ స్థాపింతు మేవాడకున్.

249

ఉ॥ మెత్తని మంచిమాట లివి; ♦ మేలని వైశమ లేచి రమ్ము; లే
డిత్తఱి లేవనన్న నిను. ♦ నెత్తుచు దూరము చేర్తు” నన్న న
య్యత్తముఁ డింతయున్ గదల ♦ కుండినఁ గృష్ణవిభుండు చేతితో
నెత్తి మృగేంద్రపీడి విడి ♦ యేగఁగఁజేసెను బట్టి త్రోయుచున్.

250

ఉ॥ త్రోసిన నేమిచేయుటకుఁ ♦ దోఁపక యాజగమల్లుఁ డీసునున్
రోసము తన్గలంప వడి ♦ రోఁజుచుఁ గేసరిరాజుచేతిలో

నాని వానిదప్పుకొను ♦ కైవడిఁ గానని గొట్టెమాడ్కి నా
లో నభవీడి యశ్రుతత ♦ లోచనుడై చనె బీదమోముతో.

251

మ. "అవ్వరా! యెంతటి పూజ్యచిత్తుఁడు సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ! డీవేళలో
కవకాశంబు లభించుమాత్రమున న ♦ న్యాయంబు వారించి ని
క్తువ మేపారగ 'సింహపీఠముపయిఁ ♦ గూర్చుండ యోగ్యుండు భూ
ధవనంబుండు ప్రతాపుఁడే' యనియె ని ♦ ర్దాక్షిణ్యచిత్తంబునన్.

252

మ. ఆమ్మతంబున్ మలయాద్రిమందపవనం ♦ బద్దంబులున్ స్వచ్ఛభా
వముఁ గోల్పోయినఁ బోవవచ్చును! సలుం ♦ బ్రాకృష్ణు మాలిన్యలే
శమునున్ సోకదటం చెఱింగియు నజ ♦ స్రస్వచ్ఛ మాధీరు చి
త్తమునున్ దప్పదలంచునుంటి! మహరా ♦ ధంబయ్యో! నెంతేనియున్.

253

మ. పనితలఁజేరి వంటయిలు ♦ వాయని యాజగమల్లు వీడి మా
నకు నుపాసించివట్టి యభి ♦ మానధురంధరు విక్రమైకవ
క్తురు కవివంశవర్ధనుఁ బ్ర ♦ తాపు ధరాధిపుఁ జేయనుండెడిన్!
మనియెడుఁగాత మీతఁ డతి ♦ మానుషకీర్తి సహస్రవర్ష ముల్"

254

—* { సలుంబ్రాకృష్ణసింహవిభుఁడు సింహాసన మధిష్ఠింపుమని
ప్రతాపసింహుని బ్రార్థించుట. } *—

మ. అని నామంతులు భూప్రజాభులు సలుం ♦ బ్రాధీశు వేనోళ్లఁ గీ
క్రమముల్ కేయ "శుభాభిషేకము నొన ♦ ర్పన్ బోదమ" చందటన్
దలవెంటఁగొని కృష్ణసింహుఁడును నా ♦ స్థానంబునండుండి భూ
పనివాసంబునుజేరి యచ్చటఁ బ్రతా ♦ పస్వామికిన్ మ్రొక్కుచున్,

255

శ్రీ. కృష్ణశాఖ్యము నొక్క ♦ గతిఁజూతు! యుద్ధ ముగాదిపండుగయట్లు ♦ గాంచుచుండు!
నాహాసికాగ్రత ♦ స్పరుడవు! పరులబాధలు చూచి యోర్వ నీ ♦ తరముగాదు!
వీకపూజ్యము నీయు ♦ దారత దేవ! నీతండ్రి మూర్ఖముగాఁగ ♦ దప్పదలంచి
క్షేపపుత్రుడవౌటఁ ♦ జెందఁగావలయు మేవాడేశసామ్రాజ్య ♦ భరముఁబాపి

శ్రీ. పురువును నెత్తికెత్తు కు ♦ మారుడనుచు నల్లజగమల్లునకొసంగు ♦ మనియె! నప్పు
కుఁజక నాదేల యని తల ♦ యూఁచియుంటి! సమయమైనప్పు చూచుకొం ♦ దమనితలఁచి

శ్రీ. అంబుననుండి నీపయిన నా ♦ యాశాభరంబెల్ల దై
వాదున్; నాదగు విన్నపంబుఁగొని రా ♦ జ్యశ్రీని దోస్తంభకే

- || ధీరంగంబున నిల్చి ధర్మమునఁ బా ♦ లింపన్ బ్రయత్నింపు పు
ష్పారామంబటు సౌఖ్యసౌరభములున్ ♦ వ్యాపింప దేశమ్మునన్.” 257
- మ|| అని వాక్రుచ్చిన నాప్రతాపుఁడు సలుం ♦ బ్రాధీశు వీక్షించి “మ
జ్జనకాభీష్టముఁ దీర్చకుండినను నా ♦ చంద్రార్క ముగ్రాపకీ
ర్తిని నేనొందనె! ధర్మదూరగుఁడనై ♦ దేవేంద్రభోగంబులన్
గనుకంటెన్ నిరుపేదనై మనుట యో ♦ గ్యంబంచు భావించెదన్.” 258
- ఉ|| ధారిణిరాజ్యమున్ స్థిరమె! ♦ ధర్మము దేవునియట్లు సుస్థిరం
బై రహియించు; ధర్మమును ♦ నాదట మీఱఁగనోప! దండ్రీకిన్
మారటతండ్రీ! వందటకు ♦ మాన్యుడ వీవొనరించు నాజ్ఞలన్
దూరముసేయనోప! నెటు ♦ తోఁపక చిత్తము తత్తరించెడున్.” 259
- చ|| మృదుహృదయుండు మాజనకుఁ ♦ డెప్పుడు నీదుమహాభుజంబె యా
స్పదముగ రాజ్యమేలెను! భ ♦ వత్కృప సుంత తొలంగియున్న ని
య్యుదయపురంబునున్ నిలిచి ♦ యుండను! మేమును నిల్చియుండ! మో
సదయ! భవన్మహోపకృతి ♦ సర్వజగన్నుతిపాత్రమై తగున్.” 290
- చ|| అని యెటుచేయఁదోఁప కిటు ♦ లాడు ప్రతాపుని జూచి “దేవుఁడే
నిను సృజియించె సర్వధర ♦ ణీస్థలికిన్ బతిగాఁగ జ్యేష్ఠనం
దనునిగ; నీవు రాజగుటె ♦ ధర్మము; భూప్రజ యే యుదాత్తవ
ర్తను వరియించునో యతఁడె ♦ రాజుగ నిల్పుట యొందుఁ గ్రొత్తయే!” 261
- మ|| అని కృష్ణుండు వచించిచూడఁగనె య ♦ ♦ ప్థండున్న సామాతులున్
జను లొక్కమ్మడి నైకకంఠ్యముగ “రా ♦ జస్థానసింహాసనం
బునఁ గూర్చుండి ప్రతాపుఁడే నృపతియై ♦ పూర్ణప్రజామోదమున్
గని పాలించెడుఁగాక నిర్మలయశః ♦ కల్యాణముల్ చేకురన్.” 262
- శా|| మేమై కోరు ప్రతాపునిన్ విడుచుచున్ ♦ మేలంచు నీవల్ల సు
త్రామున్ దెచ్చిన శౌరిఁ దెచ్చిన సమా ♦ ధానంబు మాకుండ దే
మో! మమ్మందఱ నుద్ధరించుననుచున్ ♦ ముందెంతకాలంబుగా
నో మాకున్నవి కోర్కె! లి ప్థితని నో ♦ హో! వీడఁగా నేర్తుమే. 263
- ఉ|| ఎప్పు డితండు రాజగునో! ♦ యెప్పుడు కన్నులవిందుగాఁగ మా
యప్పను జూతుమో! యనెడి ♦ యాసలు కొండలువోలె నుండు! నీ

యొప్పమి నేమియుక బలుక ♦ నోడితి: మింతకు నీప్రతాపుడే
తప్పక రాజుగావలయు! ♦ దప్పదు! తప్ప"దటంచు బల్కినక;

264

చ॥ "కనుఁగొనినాడవే ప్రజల ♦ కౌతుక! మిందఱకోర్కె త్రోసివే
యనగునె! సన్మహారము ర ♦ యంబున డాసె! శుభాభిషేకముక
బానరుతు! మాజ్ఞ సేయు"డని ♦ మ్రొక్కి వచించెడు కృష్ణసింహు ప్రా
ర్థనమును ద్రోయఁజాలక ప్ర ♦ తాపుడు సమ్మతిఁజూపె నయ్యెడక.

265

—*) ప్రతాపసింహుని షట్టాభిషేక మహోత్సవము. (*—

క॥ కొంగులముడి యలరారఁగ బంగరుపీటల విభుండు ♦ పాశేశ్వరియుక
జెంగటను నమరసింహుఁ డనంగనిభుఁడు గూరుచుండి ♦ రతిహర్షమునక.

266

మ॥ హరభట్టారకముఖ్యభూసురులు మం ♦ త్రాసీకముల్ పల్కి బం
గరు కుంభంబులనుండు వార్ధిజలముక ♦ గంగాపవిత్రాంబు ల
బ్బురముక గొల్పఁ బ్రతాపసింహునకునై ♦ మూర్ధాభిషేకంబు చే
సిరి సఁపూర్ణ విశుద్ధచిత్తముల నా ♦ శీర్వాదముల్ చేయుచుక.

267

సీ॥ సారభసురభిశ ♦ వారిపూరమ్ముల జలకంబుఁ దీఱిచి, ♦ జిలుఁగుబట్టు
వలువలు ధరియించి, ♦ తలను ముత్తైపుసరుల్ కలకలలాడు పా ♦ గా ధరించి,
విలువవజ్రాల సా ♦ మ్ములు మేననిడి, సుగంధద్రవ్యములను గా ♦ త్రమున నలఁది,
మందారకుసుమదా ♦ మము వక్షమునఁ దాల్చి, సూర్యదేవునిమ్రొక్కి, ♦ స్తుతులొనర్చి,

గీ॥ యేకలింగేశ్వరుపదంబు ♦ లెదఁ దలంచి, భక్తి మెయి భవాసీదేవిఁ ♦ బ్రస్తుతించి,
గురుల హఠచంద్రభట్టార ♦ కులను గొలిచి, యాప్రతాపుఁడాస్థానము ♦ నందుఁజేరె.

క॥ పరిపుల్ల రుచిర సరసిజ పరంపరలు నెఱపి నటు స ♦ భాభవనం బ
ప్పురజనముల నెమ్మోములఁ బరమామోదమున నపుడు ♦ భాసిలుచుండెక. 269

సీ॥ దై వజ్ఞమణులు త ♦ దేవలగ్నంబంచు సమయంబు చూచి హె ♦ చ్చరిక చేయ!
వేదభూసురులు దే ♦ వీంవాచమచు ముత్ర ముచ్చైస్వనమున వా ♦ క్రొచ్చుచుండఁ!
జారణుల్ పూర్వము ♦ హీరమణాభిషేక ప్రసంగములు వే ♦ డ్కను బతిప!
వందులు జయజయ ♦ ధానపూర్వముగఁ బ్రతాపశబ్దమ్ము సం ♦ దడిగఁబొగడఁ!

గీ॥ జంద్రభట్టారకుండు ర ♦ సంబుగురియు పెక్కుకల్యాణ వృత్తముల్ ♦ ప్రీతిఁజిదువ!
నెంతసంతోషభర మొకో! ♦ యెవరెఱుఁగుదు! రండఱును మేను మఱచుచు ♦ నవశులై రి.

కలనాదం బలరఁగ, మంగళతూర్యములెల్ల మ్రోఁగ, ♦ గాయకులును బాటలు పాడ, నాప్రతాపుఁడు కొలువున సింహాసనమునఁ ♦ గూర్చుండె నొగిన్. 271

ఆమహోన్నతశుభసమ ♦ యమున హర్ష సరభసములైన బహుళ హా ♦ స్తములనుండి యాసభాస్థలి నపుడె పె ♦ ల్లాక్రమించి కురిసె మెఱుఁగారు బంగారు ♦ విరులవాస. 272

బంగారు బళ్ళెరమున జ ♦ వాది పునుఁగు పచ్చికస్తురి మెదిపియుఁ ♦ దెచ్చి యియ్య నాప్రతాపుని వికసితా ♦ స్యంబునందుఁ దిలకమును సలుంబ్రాభర్త ♦ దిద్దె నపుఁడు.

అమితోత్సాహముతో ఫణిశ్వరుని చా ♦ యన్ వెల్లు దుర్దాంతఖడ్గము మధ్యంబునఁ గట్టి రత్ననివహా ♦ క్రాంతంబునో రాజదం

డము హస్తంబున కిచ్చి హాటకకిరీ ♦ టంబున్ దెసల్ నిండు తేజముతోడన్ మిఱుమిట్లుగొల్పఁగను సం ♦ స్థాపించె మూర్ధమ్మునన్. 274

“భరియింపన్ గలఁ డీత్రాపుఁడిక మే ♦ వాడేదేశసామ్రాజ్య; మిత్రతీ రాణానొనరించితిన్; బిజలు శ్ర ♦ ధ్ధాభక్తులేపార ని

ప్పురుషశ్రేష్ఠుని గొల్వఁడి”యని కరం ♦ బుల్ మోడ్చి ముమ్మాఱులున్ సరపైఁ జాగి నమస్కృతుల్ సలిపె నా ♦ నందాభినిర్మగుండై. 275

‘గొడుగు పట్టినట్టులు చల్వ ♦ గూర్పనేర్చు! రామరాజ్య మీతని”దని ♦ ప్రచురపఱుపఁ బట్టిరి సితాతపత్రీ; మ ♦ ప్పట్లఁ గదలెఁ జామరగ్రాహిణుల హేమ ♦ చామరములు.

సూధదేంద్రపుత్రికఁబోలు ♦ పుణ్యసతులు దొడ్డముత్తైదువలు హస్త ♦ తోయజముల వరుస బంగారు దీపాల ♦ పళ్లెరములతో నివాళించి రపుడు భూ ♦ జాని నచట. 277

సత్నముల నొక్క కనకపా ♦ త్రమునఁబోసి హారతుల నెత్తి యంగన ♦ లవనిఁ బోసి; రవి వెలిఁగె నాకసమునిండ ♦ నలముకొనిన వివిధ తారకా కోరక ♦ వితతి మాడ్కి.

అంతట నొక్క రొక్కరుగ ♦ నాన్మపశేఖరు పాద పంకజస్తాంతముఁ జేరఁబోయి విన ♦ యమ్మలరార నమస్కరించి సా

మంతులు భూజనంబులు క్ర ♦ మమ్మున వస్త్రములున్ విభూషణున్ సొంతరలాడఁ గాన్కలిడి ♦ తోరపు హర్షము లొంది రయ్యెడన్. 279

హరభట్టారకుఁ జంద్రభట్టకవి వ ♦ స్త్రాలంకృతుల్ పెట్టుచున్ సరితోషింపఁగఁజేసి యల్లన సలుం ♦ బ్రా స్వామికిన్ మ్రొక్కి “యా

వరణాబ్జంబులు నాకు సేవ్యములు మా ♦ చండక్షమానాథు శ్రీ సరణంబుల్ వలె” నంచుఁ బీఠమున హా ♦ ర్షం బొప్పనాసీనుడై,

మ॥ “పువ్వులు బూచి సమస్తభూతలమున • వ్వు గొల్పెన మాడ్కి నూ
త్తువికాసస్ఫరణంబు వెంటఁగొని చై • త్రంబు బ్రవేశించె; రా
ణ్ణివహంబుల్ ప్రజ లేగుదేరఁగ భవా • సీమాతకు బ్రీతిగాఁ
గ వరాహంబులవేటలాడ నరుగం • గా నెంచితి గానకు.”

21

మ॥ అని తేడాడినఁ గృష్ణసింహుఁడును “దే • వా! చైత్రమాసోదయం
బున నూత్నంబుగఁ బట్టభదులయిన • ప్లు వేటకై కానకు
జను టాచారము తొల్తుండియు; భవ • చ్చాపంబున నేడు గూ
లిన సశ్వంబులఁ బట్టి భావిఫలము • లెక్కింతు ట్తోణీజనుల్.

22

—*) పట్టభద్రుఁడయిన ప్రతాపసింహుని సాగరసింహుఁ డాక్షేపించుట. (*—

చ॥ ఇది శుభసూచనం బిప్పుడె • యేగుద”మంచన నెల్లవారు నొ
ప్పెదమనునంత గోడపయి • బిల్లివిధంబున దూకి సాగరుం
డెకురయివచ్చి “యేటిపని! • యెచ్చటి కేగెదు! రాజ్యలాభముల్
గుదిరెనటంచు సంతసము • గొప్పగఁ గల్గెనె! నీకు నియ్యెడక.

23

మ॥ అరరే! యాజగమల్లుఁ బోదరిమి య • న్యాయంబుమై ధారుణీ
భరము గొంటివి; మంచి చెడ్డ లవి దో • పలేదె! యేచట్టపుం
బరిసాటిక వహియించి చేసితివో! వ • హ్వ! నేటి నీసేత యె
వ్వరికి శక్తి యెసంగు వారె నృపులక • భంగి నిరూపించెడిక.

24

చ॥ ఇది కొఱమాలినట్టి పని! • యింతటి దుర్ణయము గనంగ నా
హృదయము నిల్వలేకు; నిను • నినులనుండియు సుంత యవ్వలక
గదలఁగనీను; నన్నుఁ గడ • గాఁ దొలఁగించి యభీష్టకార్య మిం
పొదవఁగ దీర్పు; మేను మని • యుండిన సాగవు నీప్రయత్నముల్.”

25

మ॥ అని యాతండు సరోష దృష్టిని సలుం • బాధీశ్వరు జూచి “యే
మనఁగావచ్చును నిన్ను! నేడిచట న • న్యాయంబు నీవల్ల నే
జనియించెజమి; యిప్పు డేమచుచు మె • చ్చకజేతో! లోకంబిసీ
యనదే నిన్నని; స్వామిభక్తియనఁ గ • ట్టా! యిట్టిదె యుండునే!

గీ॥ పాసపూర్వాక్షరమునందు • వలె సమస్త గుణగణంబులు నీయందుఁ • గొఱతలేక
యలరవలెఁగాక! యుఱక ని • న్నునుసరించు నతని నననేటి కోసలుం • బ్రాధినాథ!”

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహవిభుఁడు సాగరసింహునకు హితము నుపదేశించుట. (*—

చ॥ అనుచుఁ బ్రీతాపుఁజేరఁజను ♦ నాతనిఁ గన్గొని కృష్ణసింగు “సి
వనుజుఁడ వమ్మహాప్రభున; ♦ కాయన నిందఱలోన నిప్పు డి
ట్లనుచు నిరోధమున్ సలుప ♦ న్యాయమె! శత్రువులెవ్వ రిప్పు కా
దని యెదిరింప! నియ్యదియు ♦ నార్యులు మెచ్చెడి మేటికార్యమే! 288

చ॥ కలకలలాడుచున్న సభఁ ♦ గల్గిన లోకుల మోములెల్ల ము
గలములమాడ్కి నైన వివె ♦ కన్గొను దారుణమైన నీకు మా
టలు వినినంత; కోపము వి ♦ డకజను నిత్తఱి; శాంత మూనఁగాఁ
గలిగిన మేలు సుమ్మిపుడు; ♦ గడ్డము పట్టి వచింతు సాగరా! 289

మ॥ మనమందుఁగల క్రొర్యమున్ విడుపు; నా ♦ మాటన్ మది న్నిల్పు; పా
వన గంగారుర వారిపూరముల వి ♦ ప్రశ్రేణి మూర్ధాభిషే
చనమున్ జేసిన యిమ్మహాత్ముని పదా ♦ బ్జంబుల్ శలన్ సోఁక నొ
క్కనమస్కారము చేయు; మీతఁడు నమ ♦ స్కారార్హుఁ డెవ్వారికిన్. 290

క॥ సరళమతిన్ యోజింపుము; పొరవడకుము; వినవె! ‘పితృస ♦ మో జ్యేష్ఠ’ యనన్;
గురుఁ డుదయసింహుతో నిప్పురుషవరుఁడు సముఁడు నీకుఁ ♦ బూర్వజుఁ డగుటన్. 291

చ॥ కలుగఁగఁజేయఁబోకుసుమి ♦ గందరగోళము; విన్ను నీకు మా
ట లితని సద్గుణంబుఁ బాగ ♦ డకదగు; నిందకుఁ బన్నిరావు; చే
తు లితనిపాదముల్ నిలుపఁ ♦ దోరపుఁ బాదుకలైనఁ జెల్లుఁ; గ
త్తులుగొని తాఁక దోషమగుఁ; ♦ దోఁచిన యంతయు నీకుఁ జెప్పితిన్.” 292

చ॥ అని వినయమ్మునున్ నయము ♦ నాదర మొప్పఁగఁ గృష్ణసింగు ప
ల్కిన విని సాగరుండును జ ♦ లింపక “ధర్మ మొకంఢె నేను గో
రిన; దది వీడి వీను లల ♦ రించెడు నీతు లివేల! తెల్పు మే
మనెదొ ప్రీతాప! నీ విపుడు ♦ న్యాయము నిల్పెదొ! ప్రక్క కేగెదొ! 293

చ॥ స్థిరగుణమాన్యుఁ డయ్యుదయ ♦ సింహమహీరమణాగ్రగణ్యుఁ డం
దఱను సమంబుగాఁ గనిన ♦ తండ్రి; కుమారుల యోగ్యతాపరం
పరల నెఱింగి రాజు జగ ♦ మల్లును జేయఁగ నాన తిచ్చె; న
ప్పరమవిత్రీమానేసుని ♦ పల్కును నిల్పుట పుత్రధర్మమా. 294

గీ॥ ఇరువదైదుగురైన భాగ్యవరులందు జ్యేష్ఠుడవు! ప్రపంచముత్రోవఁ జెఱుఁగువాఁడ!
వనుచితంబని త్రోవక ఁ యనుజు సొమ్ము నపహరించితి! వింతయ ఁ త్యాశ తగునె!

సీ॥ కనుమూసి గుడ్డక ఁ ట్టిన దేమిలేదు; సమస్తభూప్రజయు సా ఁ మాతనృపులు
పరికించునెడఁ బట్ట ఁ పగటివేళను దండ్రు “జగమల్లు రాజుఁ ఁ సలుపు”డనుచు
గొంతెత్తి యనె; నందుఁ ఁ గూడిన వారెల్లఁ దలలూఁచి; రిపుడు నీ ఁ దండ్రుజేరి
ప్రియభాషలాడు నీ ఁ కృష్ణసిం గానాఁడు చిత్తంబని కరంబు ఁ శిరము వంచె;

గీ॥ నేఁడుగద రాజరాజుల ఁ నిర్ణయించు దొడ్డయధికార మితని చే ఁ తులకుఁ జిక్కె!
మీర లిరువు రేకతమున ఁ మెదిపి మెదిపి కార్య మిటు త్రిప్పియుంటిరి ఁ కట్టకడకు .296

చ॥ ఇక నొకవేయమాటలఁ బ ఁ నేమి! యిదే జగమల్లు రాజుఁజే
యక జనకాజ్ఞ మిఱుచు దు ఁ రాశ ధరేశత సంగ్రహించు నీ
వకట! మదీయవాక్యముల ఁ నాదృతి నుంతువె! తల్లిఁ జంపువా
నికీఁ బినతల్లిచేతులు గ ఁ ణింపఁ జిచ్చుశ్శుచు చొప్పెఱుగవే! 297

ఉ॥ ముందొకఁడాడి వెన్క-కును ఁ బోయి మఱొక్కగతిక జరించు నా
చందము లెప్పు నేనెఱుఁగ; ఁ స్వాంతము విప్పివచింతుఁ; దండ్రుయా
జ్ఞం దలఁదాల్చి భూరమణు ఁ సల్పుము మా జగమల్లు; లేనిచో
నిందలు గల్గుఁ; గప్పములు ఁ నీకును బెక్కులు వచ్చు నియ్యెడక.” 298

చ॥ అని బిరుసెక్కు చూపులను ఁ నందఱఁ జూచెడు తమ్మునిక గనుం
గొనుచుఁ బ్రతాపుఁ “ఁకోకొమర! ఁ కూడునె తొందర! మంచి చెడ్డలక
మనమున నిర్ణయించి జగ ఁ మల్లుని యోగ్యత నెంచి పౌరు లె
ల్ల నుడువు మాటలెంచి యిటు ఁ లక బొనరించితి నుమ్ము సాగరా! 299

ప॥ ఎఱుఁగుదు నే మన ఁ మిరువదైదుగురలో జగమల్లునకుఁ దండ్రు ఁ మిగులఁగూర్పు!
ఁఱుఁగు దాతని వసు ఁ ధేశుఁజేయుఁడటంచు మనతండ్రు సృపులతో ఁ ననినఁతెఱఁగు!
నెఱుఁగుదు నెదురాడ ఁ కెల్లగు మంచిదం దొకమాతె యశాఁదల ఁ లూఁచుటయును!
నెఱుఁగుదు జగమల్లుఁ ఁ డెట్టైన మేవాణ్మహోర్వి నేలెదనంచు ఁ నూఁగుటయును!

॥ నిన్ని యెఱిఁగియె న్నాపైన ఁ నెసఁగు భార మవలఁజనెనంచు నాబూ శి ఁ ఖాగ్రసీమ
నేకలింగేశు చరణనా ఁ లీకయుగము నెడఁదఁగొలుచు నుపాయంబు ఁ నెఱిఁగియుంటి.

॥ అతిపూజ్యుఁ డుదయసిం ఁ హ థ్మావరోత్తుసు కొడుకులలోఁ బెద్ద ఁ కొడుకనాట!
మారట తండ్రు స ఁ న్మాన్యుడి కృష్ణ భూజాని యానతి మీఱ ఁ రాని దగుట!

సామంత మండలే ♦ శముఖు లేకగ్రీవముగను సింహాసనం ♦ బునకుఁ గోరఁ! . . .
 బ్రస్తుతస్థితిని నీ ♦ పాలన లేకున్నఁ జెడుదు” మంచని పౌరు ♦ లడలు చుండ!

గీ॥ నిన్నికష్టసుఖంబుల ♦ నెంచి యెంచి విముఖమై యున్న మనసును ♦ వెనుకఁ ద్రిప్పి
 యన్నరో! పట్టభద్రుండ ♦ నైతిఁ; గాని కోరి భారంబు తలను కై ♦ కొనఁగలేదు. 301

చ॥ మన జనకుండు ధాత్రి జగ ♦ మల్లన కిచ్చె నటంచు విన్నయం
 తనె “తొలఁగెన్ దలన్ గలుగు ♦ తద్దయు భారము; నే స్వతంత్ర జీ
 వనమును నెంచుఁగాని జర ♦ పన్ గల; దేవుఁడు కూర్చొఁ జూచెఁ బా”
 మ్మని మది యుబ్బి పోవునటు ♦ హర్షముఁ గాంచితి సుమ్ము సోదరా! 302

శా॥ ఈ మేవాడ నివాసమున్ దవిలి నే ♦ నిందున్న క్షీణజనం
 తి బేమాడ్కిన్ దలపోయునో మది నటం ♦ చే ‘పన్నియా’ చేరి యా
 ‘భామాసాహి’ పదాంబుజంబులకడన్ ♦ వర్తింపఁ గాంక్షించి యి
 ష్టే మున్నుండు ప్రయాణమున్ సలుప నుం ♦ టిన్ గంటుకున్ ముందటన్. 303

ఉ॥ అప్పుడు కృష్ణసింహుఁడు ప్ర ♦ జాళి నృపాళియు వెంటరాఁగ నే
 ర్పొప్పఁగ వచ్చి “యూరకిటు ♦ టుండఁగ నేటికి! లేచి రమ్ము! నీ
 విప్పుధిపీతలంబుఁ గొని ♦ యేల వలెన్ జుమి! నీవు తప్ప మా
 యప్ప! యొరుల్ మహీరమణు ♦ లై నను రాజ్యము నిల్వ దీయెడన్.” 304

చ॥ అని యభిషేకమున్ సలిసి ♦ య్నామకూలముఁ గట్టఁజేయుచున్
 గొని యిటుతెచ్చెఁ; బౌరులును ♦ “గూడదు కాదిక సింహాపీఠమం

⊙ It has been said that the brahmanical religion was foreign to India, but as to the period of importation we have but loose assertion. We can easily give credit to various creeds and tenets of faiths being from time to time incorporated ere the present books were composed; and that previously the sons of royalty alone, possessed the office. Authorities of weight inform us of these grafts for instance, Mr. Colebrook gives a passage in his “Indian classes.” “A chief of the twice-born tribe was brought by Vishnu’s eagle, from ‘Saca Dwipa.’ By Saca-Dwipa, Seythia is understood of which more will be said hereafter. Ferista also translating from ancient authorities says to the same effect, that in the reign of Mahrage, King Kanooj, a brahmin came from Persia, who introduced magic, idolatry and worship of the stars, so that there is no want of authority for the introduction of new tenets of faith.
 “Annals of Mewar.”

దున వసియింపుమీ" యనినఁ ♦ దోయగఁజాలక విజ్ఞు లాజ్ఞ చే
సిన యటు సింహపీఠిని వ ♦ సించితి దేశము సేమ మెంచుచున్.

30

మ॥ పరమోత్కృష్టమృదుస్వభావుఁడు సలుం ♦ బ్రాహ్మి! యీధన్యు భా
స్వర కారుణ్య కళా విశేషమున మే ♦ వాల్లక్ష్మీ శోభా పరం
పరలన్ గోల్పడ కున్న దిప్పటికి! రా ♦ ణ్ణందారుఁ డిప్పుణ్యసా
గరునిన్ దూఱుచు వ్రేల్లుచూపి యటవం ♦ గాఁ బాడియే! నీకిటన్.

30

మ॥ ఎఱుగకయుంనువొక్కొ! పురు ♦ టింటినిఁ బాయనిదాది తండ్రినిన్
మఱువఁగఁజేసి యీభువన ♦ మాన్యుఁడు నన్నును నిన్నుఁ దమ్ములం
దఱుఁ గొని యంతవారలను ♦ దద్దయుఁ బెద్దలఁ జేసి పెంచె; నొ
క్కరుఁ డెదురైన నేటికిని ♦ గాఁగిటఁ జేరుచుఁ దండ్రి భంగిగన్.

30

గీ॥ దుర్గమారణ్యములుచేచ్చి ♦ త్రుంపుమనుచుఁ దండ్రిపంపఁడె సూక్తు! నా ♦ తఁడు చిగాయ
వై సలుంబ్రాపురమున సా ♦ భ్యమునమనుట యెవరిబలమూని! యీధన్యు ♦ కృపను గా

క॥ పౌరుల సేమంబును ఓకోరాజ్యము సేమములును ♦ నీ సేమం బా
క్లిమఁడెఱుంగు; నెఱుంగఁగనెర! వతఁడె తల్లి తండ్రి ♦ నీకున్ నాకున్.

30

మ॥ మనముతాత యొకప్పు చండవిభుఁ డా ♦ త్మశ్యాగమున్ జేసి త
మ్మునికై రాజ్యము వీడె; దజ్జనకుఁ డ ♦ పూజ్యున్ సలుంబ్రాభున్
జొనరించె; దమదారవంశము యశం ♦ బున్ బొంద జన్మించె ని
య్యనఘుండున్ మనతాతచందమునఁ బూ ♦ జార్హంకు ముమ్మాటికిన్.

30

చ॥ హిమకరునందుఁ గందుగల! ♦ దీశు గళంబున నల్పెసంగుఁ! బం
కము కనులంబు నంటుకొనుఁ! ♦ గాని జగంబులు క్రుంగినన్ గిరీ
ద్రము లవి బెండుదేలినను ♦ ధన్యచరిత్రుఁడు కృష్ణసింగు స్వా
తమునను గంచొకించుకయుఁ ♦ దార్హొననేగదు! కోటి చెప్పినన్.

31

గీ॥ నేను నృపుడనై యీతని ♦ నెత్తి బెద్ద మకుట మిడలేమ; మఱి జగ ♦ మల్లించు డవని
నాభుండయి తీయునది లేమ; ♦ నదుమఁజిక్కి పరులచే నాఱుదూఱును ♦ బడులు తక్క

చ॥ జనకుఁడు పెద్దకాలము రు ♦ జా పరిపీడితుఁడౌట నెట్టులన్
మనమున నిర్ణయించెనొ! కు ♦ మారులలోఁ బ్రథముండు తండ్రి పో
యిన పిదపన్ ధరావలయ ♦ మేలుట యెందఁను లేదె! వై పరీ
త్యనిచుతి నేడు పుట్టెనె! క ♦ టా! యిది లోకము పాడియే కదా!

31

చ॥ ఇది జనకోటి కిష్టమని ♦ యెక్కితి ని త్తటి సింహాపీఠి; ని
య్యదనను నీకు నొక్కనికి ♦ స్వాంతము సమ్మతిఁగాంచకున్న నే
వదలుట యెట్లు సాధ్యమగు! ♦ బాలక! నేనిదె శక్తివంచనల్
గొదుకఁగనీక కష్టపడి ♦ ఊఁగిని నేలఁ బ్రయత్న మూనెదన్.”

314

—*) సాగరసింహుఁడు రాణాప్రతాపసింహులు నిలువరించుట. (*—

చ॥ అనుచుఁ బ్రశాంతరీతిని న ♦ యంబును వత్సలతానిరూఢి నె
క్కొనఁగఁ బ్రతాపసింహుఁడనఁ ♦ గోపము పట్టఁగలేక సాగరు
“డనుజుఁడ వంచు మే ల్దలఁచి ♦ యాడిన నీతలకెక్క దయ్యె; గా
జ్యనియతిముందు నీతులు వి ♦ సంబుగఁ దోఁచెను నీకు నేఁడిటన్.

315

సీ॥ బహుకాలముగను మే ♦ వాడైశమేలిన జనకుండు దీర్ఘురు ♦ జా ప్రపీఠుఁ
డై యెట్టులో నిర్ణ ♦ యమొసరైనట! నతఁ డన్యాయవర్తనం ♦ డంట! యణువు
మొదలుగా బ్రహ్మాండ ♦ మును మ్రింగి త్రేఁచెడు నీకృష్ణసింహుఁ డ ♦ స్తోక ధర్మ
నిరతుఁడౌనట! మీర ♦ లిరువురొక్కండయి ధర్మదేవత భార ♦ తంబు నుండి

గీ॥ లేవఁగొట్టంగఁ బుట్టు క ♦ లిస్వరూపులని తెలిసెఁ! బట్టపగలు ప్ర ♦ జాళియెదుట
నింద్రజాలమునొనరించి ♦ యిట్టులుకనుఁ బ్రామఁగలిగితి! కేమన ♦ వచ్చు మిమ్ము.

మ॥ సదయుం డాజగమల్లునిన్ బిలిచి రా ♦ జ్యంబిమ్ము; కాదేని నేఁ
గదనంబందునఁ దాకి లోకమలరం ♦ గా ద్వంద్వయుద్ధంబు చే
సెద నీతోడ; మదీయమానసము కిం ♦ చిత్తైన ధర్మంబు మీ
ఱను; పాణంబు లశాశ్వతంబులగు; ధ ♦ ర్మంబే చిరస్థాయియన్.

317

మ॥ అవనీరాజ్యము నిత్తువో! వివిధశ ♦ స్త్రాస్త్రంబులన్ దాల్చి యా
హవరంగంబున నన్నుఁ దాఁకెదవో! యీ ♦ యర్థద్వయంబందు నీ
వవలంబింపు మొకండు; లేనియెడ శౌ ♦ ర్యస్ఫూర్తి నిట్టట్టులున్
లవమేనిన్ గదలంగనీ! నిపుడె తె ♦ ల్పన్ బోలు నీభావమున్.”

318

క॥ అని బిట్టబిగిసి తనమోమునఁ జూడ్కులు నిలిపి యుద్ధ ♦ మును గోరెడు త
మ్ముని గనుఁగొనుచుఁ బ్రతాపుం డనె గాంభీర్యప్రధానుఁ ♦ డై జనులు వినన్. 319

మ॥ “అడుగై నన్ గదలంగనీని శ్రమమే ♦ లా! రాచపుట్టొందు నె
వ్వఁడుగానీ రణమన్నఁ బండుగనుచున్ ♦ భావించు; నీయందఱున్

గడుహర్షంబునఁ దెచ్చి నాపయినఁ జ ♦ క్కణ్ణిల్పి రీరాజ్యమున్;
గడఁద్రోయన్ జన; దట్టు లౌట రణమే ♦ కర్తవ్యమై కన్నడున్.”

1

మ॥ అని యష్టప్పుడె మధ్యమంతున సలుం ♦ బ్రాధీశుఁడున్ గట్టియుం
చిన నాగేంద్రసమానఖడ్గమునకై ♦ చేసాచె; నాసాగరున్
గని సామంతులు భూప్రజానివహముల్ ♦ “కట్టా! యితండేడవ
చ్చెనో! పిడ్గున్ బలె మామనోరథము శు ♦ స్మీభూతమై పోవఁగన్.

1

చ॥ కనికరమన్నమాటను జ ♦ గమ్మూర నీతఁడు విన్నయట్టులన్
గనఁబడ; దిందుఁజేరియు ర ♦ గంబు రణం బనుచున్ క్షణక్షణం
బు నుడువు; స్థానమో సమయ ♦ మో గ్రహియింపఁడు; వానికేమి! గె
ల్పిన సకలావనీభరము ♦ చేపడునన్న దూరాశ తక్కఁగన్.

2

మ॥ అమితప్రాభవమొప్పు నిప్పుడు సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ డాస్యంబు నం
దమునొందన్ నెలకొల్పు నాతిలకమున్ ♦ మట్టారదే! ద్వంద్వయు
ద్ధము రానేల! ప్రతాపుఁడేటికి సమా ♦ ధానంబు సూచింపఁ! గ
ప్తములన్ దెచ్చు నితండు! వల్లనుచు నా ♦ జ్ఞాపింపఁగా రాదొక్కో!

2

మ॥ కులశైలోపమ ధైర్యభూధనశిరః ♦ కోటిర కోటి మణి
జ్వలదారక్తరుచుల్ పదంబులు నహిం ♦ చన్ జూచుచున్నట్టి క
న్నులతో దారుణసంగరాంగణమునం ♦ వన్ ఖడ్గముల్ చీల్చిఁగా
వెలికిన్ దూఁకెడు క్రొత్తరక్తములనున్ ♦ వీక్షింపనా నేమొక్కో!”

2

మ॥ అని యిట్లంచు వచింపరాని కడుఁజుం ♦ తావేశ దైన్యంబులన్
గని దుఃఖంపఁగఁ గృష్ణసింగు. “రణమే ♦ కర్తవ్యమే! వేఱుత్రో
వ నిరూపింపఁగరాదె! యిప్పు డిప్పుడే ♦ పట్టాభిషేకంబు శో
భనమై సాగెను; యుద్ధమెట్లయిన ని ♦ ల్పన్ భావ్యమా నియ్యెడన్.”

2

చ॥ అనఁగఁ బ్రతాపసింహుఁడు “మ ♦ హాత్మ! భవద్వచనంబు మానసి
యనియతి నొప్పు; నైన నొరుం ♦ డాహావమున్ బొనరంపఁగోరి పి
ల్చినను నిరాకరింపఁగల ♦ తేతమనం బది లేను; కాని మీ
రనినటు లిట్టిసౌఖ్యసమ ♦ యంబున నెట్లని చింత కల్గెడున్.

3

క॥ దండించుట క్రోర్యమ్మగు; దండింపమి దుర్బలతకుం ♦ దావగు; నవసి
శుండనయి నాపరిస్థితి యొండేటికి! సున్నితముగ ♦ నున్నది తండ్రీ.

3

మ॥ సరి; యీమంగళవేళయందు రణమున్ ♦ సాగింప కొండొక్కడై
కరణిన్ గార్యముఁ ద్రిప్పి యీతనిఁ దొలం ♦ గణజేతుఁ బొమ్మంచు “సా
గర! చిత్తూర్పురరాజ్యమెల్ల మదుద ♦ గ్రస్సార బాహుబల
స్ఫురణన్ రక్షణసేయ నెంచితి శుభం ♦ బుల్ నేడు సుధిల్లఁగన్. 328

మ॥ అనిశప్రేమ వెలుంగ నయ్యుదయసిం ♦ హత్మావరుం డీమహా
వనిఁ బాలించి యశంబు గాంచెను; సలుం ♦ బ్రానాథుఁ డానేతపో
యినవెన్కన్ దనకున్ లభింపఁగల ప్రి ♦ త్యేకాధికారంబు పే
ర్చిని నన్నీడకుఁ దోడితెచ్చుచును ధా ♦ త్రీనాథుఁ జేన్ నడిన్. 329

మ॥ ఎవఁడో యొక్కఁడు రాజుగా నిలిచి యి ♦ పృథ్వీస్థలిన్ వాని శ
క్తి విశేషమ్మున నేలు టొప్పుఁ; బ్రజ భ ♦ క్తిన్ వాని యాజ్ఞాబలం
బవలంబించుట యొప్పు; లేనియెడఁ జీ ♦ క్తాకై విపత్కోటిచే
నవరుద్ధంబగు రాజ్య మెవ్వనికి వాఁ ♦ డై యేలఁగాఁ బూనినన్. 330

ఉ॥ ఓరువరాని కార్యమిది; ♦ యూఱక కావర మూని నీతివి
ద్యారమణుండు కృష్ణవిభు ♦ నాడితి నోరికి వచ్చినట్లు; నా
తో రణమాచరింపుమని ♦ త్రుళ్లుచు నాదు మహాధికార ధి
క్కారము చేయుచుంటి; వికఁ ♦ గాదు సహింప భవత్ప్రవర్తనల్. 331

—*) రాణాప్రతాపసింహుఁడు సాగరసింహుని దేశమువీడి పొమ్మనుట. (*—

మ॥ నిను వీక్షించుచు మత్ప్రజల్ సుగుణని ♦ ర్ణిద్రుల్ భవద్దృష్ట వ
ర్తనమున్ నేర్చిన నేర్పు; కావున నినున్ ♦ దండింపఁగా నొప్పు; వే
చను నాదేశమువీడి యిట్టై పరరా ♦ ప్రశ్రేణులన్ జేర; నో
ర్వ నిమేషం; బిట నాలసించినను; శీ ♦ ర్ష చేచ్చెదమున్ జేసెదన్. 332

మ॥ ఇది నాయాజ్ఞ! బహిష్కరించితిని ని! ♦ న్నీ దేశమం దెచ్చుటన్
మెదలన్ బోక”న సాగరుండు నగి “స్వా ♦ మీ! చాల సంతోషమై
నది! రాజ్యంబది యొత్తీపనుచు డెం ♦ దంబందు భావించితో
విదితంబయ్యె సమ స్తభూజనులకున్! ♦ బెక్కేల వాక్రువ్వఁగన్. 333

మ॥ ఇది నాయూ రిది నాదురాప్రమనుచున్ ♦ హీనుల్ మఱిన్ దుర్బలుల్
మది నూహింతురు; కాని విక్రమకళా ♦ లంకారులొ వారి క

య్యదయాస్తాచలమధ్యగంబయిన స ♦ రోవ్వోర్వీతలంబున్ ముదా
స్పదమా కొంగుపసిండివోలె దమదై ♦ భాసిల్లు నెల్లప్పుడున్.

మ॥ పరమపాభవమొప్పు నీదయిన మే ♦ వాడ రాజ్యమండుండగా
నెరియున్ నామది; నీవు శత్రుండగుటన్ ♦ నీవారలున్ శత్రులొ
దురు; నీకెప్పుడు గర్భశత్రువులు మి ♦ త్రుల్ నాకు; నట్లాట మ
చ్చరణంబుల్ క్షణకాలముంచుచు జరిం ♦ చన్ నీదు దేశంబునన్.

సీ॥ పనియేమి పరభూమి ♦ పతులసీనులకేగ! మేవాడ నెడ్డెప్పు ♦ మ్రింగుదునని
కనువిచ్చియుండు న ♦ కృరుధరామండలాఖండలుం! డాతని ♦ కడకుఁ బోదుఁ;
ద్వద్వికటప్రవ ♦ ర్తనమున నతనికి మిత్రలాభము గల్గు ♦ మేర యొదవె;
నిప్పుడె పయనించి ♦ యేగెద ధిల్లీపురమునకుఁ గొన్ని ది ♦ నములలోన!

గీ॥ హెచ్చరికగల్గి రాజ్యంబు ♦ నేలుచుండు! మిదియె శాశ్వతమనియుండ! ♦ కెప్పు డ
కెచట నేకీతి నిన్ను జ ♦ యించి దాని నపహరింతురొ! తెలియఁబో ♦ దజానాత్మచ.

—*) రాణా ప్రతాపసింహుఁ డనుచగులతో వేటుకుఁ బోవుట. (* —

మ॥ అని గాంధీర్యమెలర్పఁగాఁ బలికి య ♦ శ్వాసూధుడై పోయె! నా
తని వీక్షించుచుఁ గొంతసేపటికి యో ♦ ధశ్రేష్ఠులున్ బెక్కురున్
దనవెంటన్ జనుదేర నయ్యెడ నర ♦ ణ్యప్రాంతమున్ జేరఁగాఁ
జనె వేటూడ బ్రతాపసింహుఁడు జనుల్ ♦ సంతోషమున్ బొందఁగన్.

31

ఉ॥ కొమ్ములులేని యమ్మహిష ♦ కోటులు, తొండములేని భద్రనా
గమ్ములు నాగనొప్పు వనిఁ ♦ గల్గిన మత్తమహావరాహ పో
తమ్ముల నాప్రతాపుఁ డతి ♦ దారుణ లీలల నీటియన్ శరీ
రిమ్ములు గాడఁగాఁ బొడిచి ♦ రాసులురాసులువోసె నేలపై.

32

మ॥ అరుణాంశుచ్ఛటలీన నేత్రములు, శౌ ♦ ర్యాటోప మేపార, ను
గ్రరసోద్రేకమునన్ బ్రతాపధరణీ ♦ కాంతుఁడు సతాత్రసం
భరితుం డె త్తినయిఁఁటెదింపక మహా ♦ మాయాకిరాత్తుండట్లుల్
నిరతోదగ్రవిహారముల్ నెరపి ఖం ♦ డించెన్ వరాహమ్ములన్.

33

మ॥ మొ॥ సామంతులు వీరయోధనివహం ♦ బుల్ వారి దోష్యత్తినీ
దగు చంబంబున కొక్కమైఁ గదిసి కాం ♦ తారమ్మునన్ గల్లు న

మ్మృగసంతానములక ఊణంబునను భూ ధిమి గూల్చి పెక్కింటి గు
ప్పగఁ దామొక్కెడఁజేర్చి రారుధిరముల్ ధిమి పాఱంగఁ బెన్కొల్వలై.

340

చ॥ అరిది ముదంబు మీఱ మృగ ధిమి యారతి సాగఁగఁజేసి నిల్చి స
త్వరముగ లెక్క సేయఁగఁ బ్ర ధిమి తాపుఁడు గూల్చు వరాహపంక్తి యం
దఱు సమయించు నమ్మృగవి ధిమి తానము మీఱుటఁ జూచి హర్షముల్
వఱలఁగ మంచి కాలమది ధిమి వచ్చు నటంచుఁ దలంచి రందఱుక.

341

మ॥ శివుముత్తైదువ ప్రీతి కేకలములక ధిమి జెండాడి చెండాడి యో
ధవితానంబులు నూతనోత్సవసము ధిమి ద్యత్సాంతులై భూమియుక
దివియుక గ్రక్కదలంగ నార్చుమఁ గడుక ధిమి దేజంబు దీపింప ను
గ్రవనంబుకవిడి రాజధానిని జొరం ధిమి గాఁబోయి గొక్కుమ్మడిక.

342

సీ॥ చిత్తూర్పురము శత్రు ధిమి చేబడి రాజ్యభాగము తద్దపెద్దది ధిమి గాకయున్నఁ!
దమదేశసామంత ధిమి ధరణీశు లొక్కొక్కరు పోయి యక్కరు ధిమి గలియుచున్నఁ!
గడలేని యుద్ధసం ధిమి ఘర్షణంబులఁ దమదేశమంతయుఁ బిప్పి ధిమి తేలియున్నఁ!
బరిపంథియో నభో ధిమి భాగభూభాగముల్ తలక్రిందుచేసెడు ధిమి బలియుండైనఁ!

గీ॥ దమమది హరించు ఘనుఁడు దు ధిమి ధ్ధాంతతేజుఁ డర్కకులవర్ధనుఁడు సుగుఁ ధిమి కాంబురాశి
యాప్రతాపుఁడు రాజౌట ధిమి హర్ష మొంది మించి మిన్నంది ప్రజ రమి ధిమి యించెనపుడు.

గద్యః— ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
రాకాకైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహా 2 వధాని
పంచానన కాన్యకళాని ధీత్యాదిబిరుద విఖ్యాత, సుకవి
రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
“రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ
ను పద్యకావ్యమునం
దుఁ బ్రథమా
శ్వాస
ము

శ్రీ

కామేశ్వరైశము.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర.

ద్వితీయాశ్వాసము.

మ॥ వరసౌఖ్యంబులకు నిరోధమగు నే ధర్మములు దొలంగించి సు
స్థిరత బెంచు వ్యవస్థలకు దిటముగాఁ డి డేకూర్చుచు సత్యధ
ర్మరతుల మీఱఁగ రాజ్యమేలుకొనుచు ధర్మరాజు ప్రతాపావనీ
శ్వరమందార మొకానొకప్పుడు సలుం డి బ్రాభర్త నీక్షించుచు,

—* { సూక్తసింహుని రాజధాని కంపుమని ప్రతాపసింహుఁడు } *—
కృష్ణసింహు నర్థించుట.

మ॥ “మొదల నెత్తురు పంచుకొం చనుజుఁడై ధర్మపుట్టించె; నాపైన బా
ల్యదశకు బైనను బ్రక్కను బడుచుఁ దు ధర్మపుట్టెమతో మైత్రికా
స్పదమై న్నరిలె; సూక్తుఁ డొక్కత్రుటి న్న ధర్మపుట్టె; డొక్కపైనఁ ద
ల్లిదరికి జేరఁడు; ప్రాణమొక్కఁడు నొడవ ధర్మపుట్టె న యట్లుండెడికి.

గీ॥ రాము నుపమ నాయుడఁ బల్క- ధర్మరాజు! గాని తెప్పవల్పక కనుపెట్టి రేముఁ బని
ననుచుండయి నన్దొల్పునపు డతఁడు నిజంబు మూఁడుమూర్తులకు లక్ష్యుఁడెనునె

గీ॥ సూర్యవంశప్రదీపుఁడై ధర్మపుట్టె విపత్తుఁ బాపి కాపాడితనుచు నీ ధర్మపుట్టె
నలుదెసలఁ బ్రాకె! సూక్తుఁడనంతకొటి జనవిజయసూక్తుఁడగుచుఁ దేజమునఁ బెరిగె.

గీ॥ అతఁ డడుగు మోపు సమయభాగ్యమునఁ జేసి యెంతకాలమొ సంతానంబు
కడుపు ఫలియించి కొమరులఁ గనియె నీమ దొడ్డయిల్లాలు జగము సం ధర్మపుట్టె

చ॥ ఎఱుఁగుదురెంతో సౌమ్యముగ ధర్మపుట్టె నేను వచ్చించిన మహారథముని సా
గరుఁడు సభాముఖంబుననె ధర్మపుట్టె కాలులు పేలుట; దానఁ గోపవి
స్ఫురణను దేశము విడచి ధర్మపుట్టె పంపితి! గాని కూర్మిసో
దరు నెడఁబాటుచే మది య ధర్మపుట్టె ధాన్యధలైచనె నేమి తెల్పుదుక!

గీ॥ సూక్తు నంపుము; చెంతనుం డి చుకొననెంతు; నెచటనున్న నీవాఁడు గాఁడే యతండు!
నేనుమొదలుగ నీరాజ్యంబు మెల్ల యుమ్మ దమృతహస్తాభిరక్షితం డి బగును గాదె!”

మ॥ అని యెంతేనిఁ బ్రతాపసింహుఁడును ద † న్నన్ధింపఁగాఁ గృష్ణసిం
గను మోముకవికసింప “దేవ! నిను ని † త్యంబుక మహాభక్తి నె
క్కొనఁగాఁ గొల్చుటకన్న నొండుపని నా † కుక హర్ష దంబానె! యె
దును నీయానతి వేదతుల్యమని తా † ల్తుక నేను శీర్షమునక.

8

శా॥ నామాటకొక్కఁడిదేల; నేను సుతులుక † నాబంధులుక నాసలుం
బ్రాముఖ్యావనిరాజ్యలక్ష్మీయును స † ర్వస్వంబు నీచేతిదే;
యీమే నియ్యిలలోన నుండువట కి † క్లే సాఁగినక జాలు; నా
స్వామిస్నేహముమ్రోలఁ దుచ్చములు స † క్షదీపసామ్రాజ్యముల్.

9

గీ॥ వత్సరమున నార్కెల్లు తా † వకసమక్షమంను నేనుండు; నాసమ † యంబునండు
దేవ! నీమృసుపాదరా † జీవయుగము సూక్తు వదనారవింద మే † జూడఁగండు.”

10

చ॥ అనుచుఁ బ్రతాపసింహవసు † ధాధిపసింహు ననుజ్ఞనొంది శో
భనతర లక్షణాన్వితము † వార్వము నెక్కి నిజాప్తయోధులుక
దను గొలువంగ నాత్మసద † నంబును జేరి లతాంగిసమ్మతిక
గొని కొనివచ్చె సూక్తు యిపు † కుంజరసింహుఁ బ్రతాపుఁజేరఁగక.

11

గీ॥ తావియును బూవు కరణి సో † దరు లిరువురు కలిసి రాగరసాతిసం † కలనఁ బెరసి
యేకమతు లేకవాక్కులైః † యెల్లరలర నొండొరులు పాయ కొక్కఁడై † యుండిరపుడు

—*) వ స ం తో ద య ము. (*—

గీ॥ పల్లవవ్యాప్తి పుష్పవ † ద్వైభవంబు ఫలనవోదయభూతి కొ † మ్మలకుఁ గూర్చి
మాధవగృహీతయగు మధు † మాసలక్ష్మీ యఖిలజగము పూఁదోటయట్లలరఁజేసె.

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు లుగాదికానుకలు గొనివచ్చుట. (*—

మ॥ తలపై నక మగతాఁదురాయి వెలుఁగొం † దక, ధాళధళ్యంబు రం
జిలు ఖడ్గంబులు వ్రేల, దొడ్డ నునుతే † జీలెక్కి యోధాళి చెం
తల నేతేరఁ, బ్రతాససింహుఁ గొలువక, † నానామహీమండలేం
ద్రులు వేంచేసి రుగాదికానుకలు దొం † తుల్ దొంతరల్ తెచ్చుచుక.

14

⊕ As Vasanti or Spring personified, the consort of Hur is worshipped by the Rajput, who opens the season with a grand hunt led by the prince and his Vassal chiefs when they chase slay and eat the boar. Personal danger is disregarded on this day as want of success is ominous that the great Mother will refuse all petitions throughout the year. “Annals of Mewar.”

శా. లోకైక స్థిర విక్రమక్రముడు సు ♦ శ్లోకుండు చండేశ వం
శాకల్పండు శిశోదియాభిజన దు ♦ గ్ధాంభోధిచంద్రుండు ని
క్ష్మికస్వాతుడు స్వామిభక్త మణియన్ ♦ పేర్గన్న వాఁ డాసలుం
బాక్ష్మిండు డరుదెంచె స్వామిచరణ ♦ ద్వంద్వంబు సేవింపఁగన్.

గీ॥ ధీరలోకైకమాళి రూఢా ♦ లూరినృపతి సోనెగుట్టకులాంభోధి ♦ సోముఁడై న
భానుసింహుఁడు వేంచేసెఁ ♦ గానుకలుగఁ జారునవరత్న దివ్యభూఃపలను గొనుచు

గీ॥ ముందుఁ జిత్తూరురణమునఃభూమి వడఁక మెలఁగు జయమల్లసుతుఁడు దో♦ర్బలయుత
తేజసిగు రాఠోద్వంశ ♦ దీపకుండు తరలె బదనూరునుండి ప్ర ♦ తాపుఁ గొలువ.

క॥ రూఢాలాకులేంద్రుఁడు మహోత్తాలమగు రుమాఱుదాల్చి ♦ తపనీయవిభూ
షాలిఁగొని శ్యోమసింహుఁడు హేలాగతి సాద్రినుండి ♦ యే తెంచె వడిన్.

ఆ॥ స్వామిభక్తి యుగ్గు ♦ పాలతో మఱఁగిన పావనుండు ధేల ♦ వార నృపతి
యరుగుదెంచె నప్పు ♦ డామనస్సింహుండు కందులేని మనసు ♦ కాన్క చేయ.

గీ॥ మదన-మాధవులటు గాఢ ♦ మైత్రితోడ వెలయు బేడ్లా-కొటేఱియా ♦ పృథ్వి నాథు
లాప్రతాపమహీంద్రు పా ♦ దాంబుజములఁ జేరి సేవింప నెంచి వేం ♦ చేసి రపుడు.

మ॥ విమలారణ్యమనోజ్ఞ వస్తువితతుల్ ♦ పెక్కుల్ రహింపన్ స్వతం
త్రమహీరాజ్యరమాధురంధరుఁ డహః ♦ ర్యస్థైర్యుఁ డావిద్విష
త్సమదవ్యాఘ్రమహాకిరాతుఁడు కిరా ♦ తస్వామి యాభీమచాం
దమలస్నేహమెలర్ప వచ్చెను బ్రతా ♦ పాధీశ్వరున్ జూడఁగన్.

మ॥ తనసామంతుల గారవించి ముదమం ♦ దన్ జేసి యాబాల్యమి
త్రుని భిక్షైశ్వరు భీమచాందుఁ గడు సం ♦ తోషంబు నొందించి మ
న్ననలన్ దన్ని ప్రతాపుఁడంతట “నప ♦ ర్ణాదేఽకిన్ బ్రీతిగా
పనికిన్ బోవలె వేటలాడ” ననియెన్ ♦ వారంద “ రానా ” ననన్.

—*) సామంతరాజ సహితుడై ప్రతాపసింహుఁడు వేటకు వెడలుట. (*--

సీ॥ చైతకంబనెడు నా ♦ జానేయమున మహోదాత్తుండు రాణాప్ర ♦ తాపసింహుఁ!
డాతనికడ నుత్త ♦ మాశ్వంబుపై ధీరుఁ డినకోటితేజుఁడా ♦ కృష్ణసింహుఁ!
దితని చేరువ వాజి ♦ నెక్కి గ్వాలియరు మహామహీనాథుండు ♦ రామచంద్రుఁ!
డతనిప్రక్కన సము ♦ ధ్ధతహాయూహుఁడై శూరశిఖామణి ♦ సూక్తసింహుఁ!

గీ॥ డతనిచెతను భానుసింఁ | గతనిపొంతఁ దేజసింహుఁ. డీతని కుడి | డసను శ్యామ
సింహుఁ! డతని పిఱుఁద మనఁస్సింహుఁ! డవలఁ దరతమస్పూర్తి వెడలిరంఁదఱునుగలిసి.

మ॥ నుదుటన్ దొడ్డవిభూతిరేఖ కటియం | దున్ శాటి కంఠంబున్
రుదురాకల్ గల పేరులున్ ముఖమునం | దున్ బ్రహ్మతేజోగతుల్
పొదలన్ రాజపురోహితాగ్రణి జగ | త్పూజ్యస్వభావుం డవా
ర్యదయుండౌ హరభట్టునున్ వెడలె ది | వ్యాందోళికాయా ఘండై. 24

చ॥ వెలిజిగివల్వలన్ దొడిగి | శ్వేతహాయంబుల నెక్కి- విచ్చుక
త్తుల తెలికాంతిపుంజముల | తోఁ జను నాశ్వికు లొప్పిరయ్యెడన్
గొలకున గుంపుకట్టి చను | కోమల రాజమరాళముల్ వలెన్!
బలుచనిగాలిసోకుల శు | భంబుగఁ దూఁగెడు పూలగుంపటుల్! 25

గీ॥ పణవరవము భేరీభాంక | రణరవంబు తప్పెటల బూరగొమ్ముల | ధ్వానములును
బూరటిలి రోవసిఁ బగిల్చి | నీరథులను గలఁచుగతి మిన్ను మన్ను నేకముగ మ్రోసె.

గీ॥ వనము వలయాకృతిగఁ జుట్టు | కొనుచు నిలిచి యలబలంబుల నొనరించిఁయలబలంబు
భీకరాట్టహాసములతోఁ | బిలిచి పిలిచి తట్టి తట్టి మృగాళి నం | తటను లేపె. 27

గీ॥ భయద వార్షుక మేఘుగ | ర్భంబు వెడలి వివిధముఖములఁ బరతెంచు | పిడుగులట్లు
చిమ్మచీకట్లు క్రమ్ము వ | సమ్మునుండి ఘాతుకమృగాళి నానాము | ఖముల వెడలె.

ఉ॥ ఎత్తిన హస్తయుగ్మముల | నీఁటెల ముందుకుఁ దూలఁబట్టి య
త్యుత్తమ మంజులాశ్వముల | నూల్కొని పాఱఁగ హెచ్చరించి రే
కెత్తు మహతోత్సవస్ఫురణ | నెల్లరు నొండొరుఁ బిల్చుకొంచు రా
హుత్తులు ముందుకున్ వెడలి | రుగ్రమృగావళులన్ వధింపఁగన్. 29

చ॥ సకల దిశావకాశముల | శాత కృపాణ ముఖోజ్వలాయుధ
ప్రకరముతోడ దూచు భట | వర్గముఁ దప్పకొనంగలేక దా
మొకఁడును రెండు మూఁడిటుల | నుగ్రమృగాంబులు గుంపులై యొకా
నొకభటుమీఁదికిన్ గవయు | చుండుట చూడఁగ వేడుకై తగెన్. 30

మ॥ ఒకపర్యాయమె యొక్కచోటనె మహా | యోధుం డొకొక్కండు కుం
తకృపాణాదులఁ బర్వఁజేసి మృగసం | తానమ్ములన్ గూల్చి యీఁ
ఁకొనన్ వాని గుదుల్ గుదుల్ గొనుచు న | ప్లేవచ్చు నాదృశ్య మిం
చుకచూడన్ గనులున్న భాగ్యమని తోఁ | చున్ గాదె యెవ్వారికిన్! 31

—*) వేటచాలించి కూర్చుండిన రాజపుత్రసైన్యమధ్యమునకు నరాహము వచ్చుట. (1

మ॥ తనుకుంతంబులు దీర్ఘశూలములు వ్య ధింబింతయుగాక సా
 ర్థములైయొప్ప మృగంబులకు దునిమి వీ ధి రశ్రేష్ఠు లక్కాన నా
 శ్రమముఖోలె రచించి వేట నపుడే ధి చాలించి; రంతక వరా
 హమొకం డయ్యెడ కేగుదెంచి జనమ ధి ధ్యంబందు దూతె వడి .

మ॥ ధనురస్త్రంబులు కట్టి ఖడ్గములు చే ధి తక దాల్చి యుత్సాహవ
 ర్థనలై యెల్లరు చూచుచుండగ నమం ధి దస్ఫూర్తి నద్దానిఁ గూ
 ల్పను సూక్తుడు ప్రతాపుఁ డశ్వములపై ధి లఘించి; రాకొడముక
 జనియె గుమ్మరసారెయట్లు భటులక ధి బల్మాఱునుక జుట్టుచుక .

చ॥ ఒకమొగమై వెనంగుచు మ ధి హోన్నతరోషముతోడ భీకరాం
 బకములు పర్వజేసినను ధి బందియు నక్షత భూరిగాత్రమై
 సుకముగఁ బాఱుచుండె; నిది ధి చూచి సహింపక వార లిన్వ రొ
 కొక నొకమోముగాఁ దిరిగి ధి యుగ్రతఁ దాకిరి కొడపోతముక .

వెనుక ధనుజయవిక్రమ ఘనుడగు సూక్తుండు ముందు ధి గా ఫాలవిలో
 చననదృశుండు ప్రతాపుఁడు చని మోదిరి సూకరము ని ధి శతాస్త్రములక .

—*) సూక్తసింహుండు ప్రతాపసింహునితో వాదించుట. (*—

1 ముడుచుకొని పండి పుడమినిబడి నీలై; బ్రతాపసింహ ధి వసుధావరు డ
 య్యెడఁ జేరె; దత్త నామ సూక్తుండు దూకెను “బంది నాది ధి తొలఁగు”మటంచుక .
 “కాదిది నాచేబడె; నీయేదు ముఖము పగిలి కూలె; ధి నిదె కనుఁగొనుమీ!
 నాదుడెస పురోభాగము; నీది వెనుకు; ముందుఁ దగులు ధి నే! నీశరముల్” 37

అని విభుండన సూక్తుఁ “డయారె! పండి యెపు డెచట నెట్లు తిరిగెనో ధి యెవరెఱుగుదు!
 రిందు నీదని వ్రాసితే ధి యేమిగుఱుతు! నాది గాదన దృష్టాంత ధి మేది” యనియె. 38

“పనికీమాలిన పండికై ధి యన్యతమాడె; దిలయుఁ గ్రుంగెనె! యంభోధు ధి లింకి చ నెనె!
 వెలగలుగు వస్తువేయెన ధి వెనుకబడెడె! కోటి యన్యతమ్ములేనిఁ బ ధి ల్కుటకుఁ గాని.”

అని నిలుచున్న ప్రతాపునిఁ గని సూక్తుండు “పంది నేమి ధి గాఁ దలఁచితివో!
 మును దానికైకదా పార్థునితోబో రాడె శంక ధి రుండు ఘోరముగక! 40

గీ॥ తలఁపు లొకఁడైన లవము భేదమునురాదు; కొస్తుభంబైనఁ జనుఁ జిల్లిఁగవ్వమాడ్కిఁ!
బారుషము మాటపట్టింపు ♦ వచ్చినపుడు గడ్డిపోఁచయె మేరువై ♦ గణుతిఁగాంచు. 41

మ॥ పలుకఁ బూనిన విల్వనుక గుఱిఁచి మే ♦ వాడ్రాజ్యముక బోలఁగాఁ
గల భాగ్యం బిలలేదు; సోదరకృత ♦ ఘ్నుత్సంబునుక మీఱఁగాఁ
గల పాపంబును లేదు; నీతులను బ ♦ లకవచ్చు; నెవ్వారు వా
రలతప్పల్ గ్రహియిఁతురే! జనుల మ ♦ ర్యాదల్ కడుక జిత్రముల్. 42

సీ॥ విశ్వస్తుతాఖండ ♦ విక్రమకమునిసా మ్మవనిరాజ్యవిభూతి ♦ యండ్రు బుధులు;
మనలోన విక్రమ ♦ మహిమఁ బూజ్యంఁడెవఁ డతఁడె మేవాలక్ష్యే ♦ కర్మభర్త;
కాని నీవొకఁడవే ♦ గళమునఁదాళిఁగూర్చిన భర్తగావు; నిక ♦ మ్రింగఁగలుగు
పోటరు లండక ♦ పోరు; నీనెత్తిని బొడవైన యొకకొమ్ము ♦ పుట్టెనొకొక్క!

గీ॥ యేను డప్పిన నీరాజ్య ♦ మేలు ఘనుఁడు పుట్టఁడని యెంచినావు! నీ ♦ ముఖమునందె
ప్రాస్తుపొడుచునె! యిటు లేని ♦ పోని దురభిమాన మూనితి; వికనైన ♦ మానుటాప్పు.

క॥ పదికొట్ల మాటలేటికిఁ! గుదురుగ వాదంబు మాని ♦ క్రోడంబు నొసం
గుదువో! నాతో మాక్కొని కదనము చేసెదవో! తెల్పఁ ♦ గావలె" ననినక. 44

చ॥ “కలఁగెనొ క్రజ్జ! లేక చెమ ♦ కాలమి వచ్చెనొ! స్నేహమెంతయుక
వెలసిన యన్నఁదమ్ములకు ♦ నిప్పువిధాన మనోవిభేదముల్
గలిగెను జూచుచుండనె; య ♦ కారణవైరము లిట్టివేకదా!
ప్రళయము వచ్చె; మాన్పఁగ ను ♦ పాయము దోపద-యేమిచేతుమో!” 45

క॥ అని పుట్లకొలఁదిగా విసమును గడుపులఁ బోసినట్లు ♦ పొగులుచు దృష్టల్
మొనయించి రంద టొక మొగమునను సలుంబ్రాధినాథు ♦ ముఖకమలముపై. 46

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహుఁడు సూక్తసింహునకు బుద్ధిచెప్పట. (*—

ఉ॥ ఆతఁడు లేచి సూక్తు దరి ♦ యక జనుడెంచి “శిశోదియాకులో
దూభతులు పూర్వజుక గనిన ♦ మ్రొక్కఁగనేర్తురు కాని యెన్నఁడుక
నీతితోలంగి నిట్టఁగను ♦ నేరరు; క్రొత్తలు తెచ్చి పెట్టి మా
చేతములక దహించితివి; ♦ చెప్పెడి దేమిక నీప్రవర్తనల్!

చ॥ శివశివ! యెట్టిపాపకము ♦ చేసితి; దేవుని దిట్టి కొట్టు దా
నవులయినక మహోన్నత గు ♦ ణంబులఁ బొల్చిన యగ్రజన్ము పా

దవనజముల్ భజించి నుతిఁ ♦ దన్నుమచే! గురుతుల్యు జ్యేష్ఠు ని
ట్లవినయబుద్ధివౌచుఁ దెగ ♦ నాడుచు ధర్మముఁ బూదిఁగల్పెదే!

మ॥ అనురాగాంబుధి స్వామికాశ్శబడుచున్ ♦ బాఁర్థించి మూన్నాళ్లు నీ
వనుతాపమ్మునఁ గ్రాఁగి పస్తువడి పా) ♦ యశ్చిత్తమున్ జేయకుం
డిన మేవాడధరితి) నెందరిగినన్ ♦ 'నీవిందురా; కూరుచుం'
తనువా రుందురె! యెవ్వరోర్పెదరు క ♦ ట్టా! స్వామిధిక్కారమున్.

మ॥ మనవంశంబున నెన్నఁడున్ గలుగ దీ ♦ మర్యాద; యన్నన్న! నే
మనియున్నప్పుడె నాసమక్షమున న ♦ స్మత్స్వామి నిందించు నీ
వనుకంపార్హుడవౌదె! వధ్యుడవు! బా ♦ ల్యంబందు నిన్నెత్తిపెం
చిన దోషంబున నోర్చుకొంటిఁ! గడునొ ♦ చ్చెన్ జేత మిప్పట్టునన్."

—*) సలుంబా) కృష్ణసింహునెడ సూక్తసింహుఁ డవినయము జూపుట. (*

మ॥ అని వాత్సల్యముఁ ద్రొంపలేక యిటు న్యా ♦ యంబాడు నాకృష్ణునిన్
గని సూక్తుండును "బిల్లికిన్ జ్వరమనం ♦ గాఁజెల్లె; నీమాటలన్
వినఁగా నోపను; నీప్రతాపవిభునిన్ ♦ నేమొక్కఁగానోపఁ; బం
ది నెటుల్ వీడఁగనోప; నోప రణమొ ♦ తేనిన్ విసర్జింపఁగన్.

ఉ॥ గుట్టుగ మీరలిర్వురును ♦ గూడుచు నాజగమల్లు బాధ్యతల్
మట్టినిబెట్టి రాజ్యరమ ♦ లాగుటెఱుంగదె లోక! మందఱన్
గుట్టెడు తేలు ధర్మమిది ♦ గోయని చూపిన యట్టులయ్యె; నీ
కిట్టటులాడె బుద్ధి; కడు ♦ వృద్ధవు; నోరు మెదల్పకుండుమీ:

మ॥ సిరి వీరున్ వెదకున్; ఘనుల్ బెదరి యి ♦ స్సీ! మూలలన్ దాఁగఁబో;
రురుశౌర్యోజ్వలు లిందుఁ గల్గు మగలం ♦ దొక్కొక్కమా ఱొక్క రె
వ్వరినేఁ బూన్చుము చెడివై చెదఁ! బ్రతా ♦ పస్వామి మద్విక్రమం
బెఱుఁగున్; బైఁబడఁ; డీవు సాయమయి ర ♦ మీ! చూతు నాయుద్ధతిన్."

మ॥ అని గర్వించెడు సూక్తునిన్ గని సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ "డేమంటి! ని
గ్గనఁబాపం! బిసుమాత యోర్వ గురుధి ♦ క్కారాఘమున్! నిన్నుఁ బెం
చిన వాత్సల్యమునైనఁ జూడక శిర ♦ శ్చేదంబు గావెతు ని"
ష్టని ఖడ్గంబుఁ గొనన్ బ్రతాపుఁడు రయం ♦ బారన్ సమీపించుచున్,"

—*) ప్రతాపసింహుఁడు సలుంబ్రాకృష్ణసింహునకుఁ గోపోపశమనము చేయుట. (*—

49 మ॥ “గురుతుల్యుండవు! మాకు వంద్యుండవు! నూ ధ క్తుండాడు గర్వోక్తులక
దరుణాబ్జాత దళాతికోమలము స్వాం ధ తం బెంతగా నొచ్చెనో
స్థిరకారుణ్యసముద్ర! వానిబదు ల ధ ర్థింతుక ఊమాభిక్ష! యే
కొఱలేకుండఁ బ్రసన్నమూర్తివయి నా ధ కుక దర్శనం బీయవే! 55

49 గీ॥ గురుని దండన తన్ను మేల్పొటచు ననుచు నెఱుఁగ కితఁడాడు నుడుల వంధుఁఁగఁబోకు!
వాఁడు నాచేత నిపుడు త్రోవకునువచ్చు నస్త్రమస్త్రేన శామ్యతి ధ య నెడు నట్లు.”

50 క॥ అని సూక్తుఁ జూచి “కొమరా! కనుచుండనె యొత్వఱకుఁ ధ గడపితి నుడులక!
నిను నీవెఱిఁగితో లేదో! యనుచితమని నీకుఁ దోచ ధ దా! యిపుడైనక. 57

50 ఉ॥ తండ్రికిఁ బంగనామములు ధ తద్దయుఁ దీర్చెడు పుతుఁడండ్రె పె
క్కం! డొకమూచి పేర్కొనుట ధ కష్టము; మఱ్ఱుండటంచుఁ బేరు చే
కొం డ్రవివేకు లూఱకయ; ధ కూడిన వీరవరేణ్య లింద తే
మూడ్రనియైన నెంచ కిటు ధ లాడుచు నిందలఁ గట్టుకొందువే! 58

51 మ॥ జనకప్రాయు మహాత్ముఁ గృష్ణవిభు సు ధ స్వాంతంబు నొప్పించి న
న్నునురాగార్దుని జ్యేష్ఠ భూరమణు హ ధ స్యంబాడ నుకించి; తిం
కను గన్విచ్చుచు మంచిచెడ్డల నెఱుం ధ గకలేక యిట్లున్న నే
మని నీభావము నెంచఁగానగును! గ ధ ట్టా! యిట్లు వర్తింతువే! 59

52 గీ॥ గురు లమృతహస్తములతోడఁ ధ గొట్టినపుడు విసముగా నది తోచుట విలయమునకె;
యెందఱను గొట్టెదీవు! నేఁ ధ డేల యిట్టి తలబిరుసుమాట! లిపుడైనఁ ధ దెలివిఁగనుము.

53 మ॥ ఉపశౌర్యుల్ మననెత్తిపై నడచువా ధ రున్నాగు బ్రహ్మాండ ము
క్కఱఁజేయంగల విక్రమప్రకటు: లే ధ లా నీదు గర్వోక్తు లిం
దఱలో! దాడిని దన్నువాని శలపై ధ దన్నంగలాఁడుండు! నీ
గరువంబుక సకలంబు దింపఁగల నొ ధ క్కుండక నిమేషంబునక.” 61

53 గీ॥ అనిన “ముంజేతి మణిఁజూడ ధ నద్దమేల! కుడువఁబోయి కూరలరుచి ధ యడుగనేల!
చేయి చేయిని గలుపు! నీ ధ శీర్ష మెగిరి యవలఁబడకున్న నను సూక్తు ధ డనఁగఁబోకు!

54 గీ॥ ఇంక నొక్కఁ డిండ్లన్నవా ధ రెవ్వరైన నందతైనను నన్ను మా ధ ర్కొందులేని
మివుల హర్షించి ప్రళయభై ధ రవునిమాడ్కి సర్వసంహార మొనరింతుఁక్షణములోన.”

—*) హారభట్టారకుఁడు సూక్తసింహునకు నీతిఁ గఱపుట. (*—

మ॥ అని మీసంబునఁ జేయిమోపుచును గ డి ర్వావేశమున్ జూపు సూ
క్తుని వీక్షించి ప్రతాపసింహుఁడు కడున్ డి గ్రుద్ధాత్ముఁడై “నెత్తికిన్
గనులెక్కెన్ జుమి నీకు; నిప్పుడె భవ డి ద్గర్వాంధతన్ డింతు ర”
మ్మనునంతన్ హారభట్టు వారలను డా డి యన్ బోయి దీనాస్మఁడై,

ఉ॥ “నాయనలార! సూర్యకుల డి నాశకరమ్మగు ఘోరకృత్యమున్
జేయఁగ నుంటిరేల! పగ డి చే రిపులన్ సమఁఱుంపవచ్చుఁగా!
కీయెడ నన్నఁదమ్ము లటు డి లీసును రోసము నూని పోరు డి
న్యాయమటంచుఁ బూజ్యులన డి రా! వినరా! రణధర్మపద్ధతుల్.

మ॥ ఒకకాడన్ జనియించు రెండుపువుల డి ట్లొప్పారి మీరెట్లఁ గూ
ర్మికినిన్ బేర్మికిఁ దావులై మెలఁగినన్ డి మిన్నంది మాబోంట్ల మూ
ఱక హర్షింతుము! కాని యుద్ధము లొన డి ర్పన్ బూనినన్ మానసం
బకటా! వ్రయ్యలు వ్రయ్యలై చనదె! క డి ట్టా! చూచి యెట్లొర్తునో!

చ॥ అదియును నాశ్రితుండగుట డి నందఱు మెచ్చఁగ నిచ్చకంబులన్
వదరె నితండటంచుఁ దలఁ డి పన్ వల; దింఱిపురోహితుండ న
భ్యుదయమె మీయెడన్ దలఁచు డి చుండుట క్రొత్తయుఁగాదు; క్షేమసం
పదఁ బరికింప నాకుఁ గడు డి భాధ్యత యుండు తెఱుఁగు లోకమున్.

చ॥ తరములకొద్ది మిమ్ము వసు డి ధాపతులంచని మేము మమ్ములన్
గురువులటంచు మీరలును డి గొల్పి పరస్పరభేదలేశముల్
పొరయఁగనీక కాలమును డి బుచ్చితి; మట్టులుగాన మిమ్ములన్
దరియు విపత్తు లేశమయి డి నన్ మఱి మేరువుగాఁ గనంబడున్.

ఉ॥ ముచియుఁ జెడ్డయున్ వెలుపు డి మాన్యులు లేరు; గతిచెఁ దండ్రి; ప్రా
పంచక పద్ధతుల్ తెలియు డి ప్రాయముగా; దిఱక రాజ్య మొత్తో భా
రాచితమా; రిపుల్ బలియు; డి రాహవ మ్హముగాదు; మిమ్ముఁ బ్రా
ర్థించెదఁ దండ్రిలార! విన డి రే! గుగువాక్యము మీఱరాదనన్.

మ॥ వల దాత్మక్షయకారకంబయిన యీ డి వ్యాపార; మిందుండియున్
దొలఁగన్ బాం; డిడి సోదరత్వమునకున్ డి దూరంబు; నాయానయున్

గల" దంచాడిన నవ్వి సూక్తుడు "నమః స్కారంబు నైకొంచు న
వ్వలకుఁ బొందిక; నడ్డువచ్చి కలిగింఁ దాఁడలస్యముఁ.

70

గీ॥ అపజయమొ లేక జయమొ యిష్టందఁగోరి చావు బ్రతుకుల నున్నాము! మీవచ్చించు
చప్పనగు మాట లూఁకొట్టఁ దాఁడలస్యముఁ!

మ॥ తనదౌశ్చక్తికి మీఱు కార్యములకుఁ దాఁడలస్యముఁ నున్నాము
చ్చును; మాయుర్వరలోన నొక్కఁడు రణఁ దాఁడలస్యముఁ మృతిగన్న మీ
రును రావచ్చును! నేడ్వవచ్చు! మఱి బాఁ దాఁడలస్యముఁ జేయవ
చ్చును! లభిఁ గొనవచ్చు! నిష్ఠు చనవఁ దాఁడలస్యముఁ.

72

క॥ అనిన హారభట్టు నిలువెల్లను నీరయి యడుగు నవ్వఁ దాఁడలస్యముఁ
పుని వంకను దీనముగాఁ దనదృష్టులు వఱపె; నాప్రఁ తాపుండంతఁ,

73

క॥ "గురుండనక దైవమన కెవ్వరినైనను దెగడు వీనిఁ దాఁడలస్యముఁ
స్ఫురణము మాను; మెఱుంగవె! యరసికులఁ బలుకరింపఁ దాఁడలస్యముఁ.

74

క॥ మలినమును జలముకై వడి నిల నలమిన పాపసమితిఁ దాఁడలస్యముఁ
బు; లవశ్యము కరణీయంబులు నృపవంశమునఁ బుట్టుఁ దాఁడలస్యముఁ.

75

క॥ ఏవేళ కేదివచ్చునో యేవెరవునఁ బరిణమించుఁ దాఁడలస్యముఁ
రీవేళ మమ్ముఁ గూఱిచి భావమునను నొవ్వ"కనుచుఁ దాఁడలస్యముఁ.

76

—*) సూక్తసింహ-ప్రతాపసింహు లొండురు పోర యత్నించుట. (*—

మ॥ కమలాస్తానవ్యయ మీదినం బపయశఃః దాఁడలస్యముఁ బొంది పూ
ర్ణముగాఁగఁ జెడనున్న! దీప్రళయముఁ దాఁడలస్యముఁ దప్పింపఁగా నిష్ఠు మా
ర్గ మొకండున్నదె; తొప్పపాటదను మీఁ దాఁడలస్యముఁ వీరి దే
హములుఁ జేతికిఁ జిక్కునే! యకట! వ్రఁ దాఁడలస్యముఁ వ్రయ్యలై రాలవే."

77

మ॥ అని యండుండిన వారలందఱును దాఁడలస్యముఁ దాఁడలస్యముఁ
గని శోషిల్లఁ బ్రతాపసూక్తులు నిజోఁ దాఁడలస్యముఁ గ్రస్ఫార ఖడ్గంబులఁ
గొని వేగముగఁ ద్రిప్పు చొండొరులను దాఁడలస్యముఁ నూచముఁ జేయ ముం
దున కొక్కుమ్మడి దూఁకి! దేమనఁగ నుం దాఁడలస్యముఁ మీఱి కార్యంబులుఁ!

78

—*) హారభట్టారకుఁడాత్మార్పణము గావించుట. (*—

చ॥ మెఱుపు తటాలునఁ మెఱయు దాఁడలస్యముఁ మెల్పున నాహారభట్టు తత్తఱ

స్ఫురిత మనోవికాసమున † భూరి-కృపాణము నెత్తి వక్షమున్
బరియలుగాఁగ జీల్చుకొని † వారల మధ్యను నేల వ్రాలుచున్
బారిపారిఁ బ్రాణముల్ విడిచె † ముక్కున నోరను నెత్తు రొల్కఁగన్.

❊ మ॥ తనసేవించు నృపాలనందనులు కృ † ధత్వంబుమై నొండొగున్
దననేత్రముల మ్రోల మాఱొక్కనుచు నం † తంబొందఁ జూడన్ సహిం
పని పుణ్యాత్ముడు! నాటి కష్టదశఁ దీ † ర్పణబూని యాత్మార్పణం
బు నొనర్చెన్ హరభట్టు త్యాగనిధియై † ముల్లోకముల్ మెచ్చఁగన్.

మ॥ వనధిధానగభీరఘోషము రహిం † పన్ బ్రక్కకున్ వచ్చి సూ
క్తుని వీక్షించి ప్రతాపుడున్ “నినుఁ గనుం † గొన్నన్ గడున్ బాపముల్
జనియించున్! గలుగంగరాని యిడుమల్ † సంధిల్లె! క్షీరాబ్ధిఁబో
లిన సూర్యావ్యయ మొందె నీకతన మా † లిన్యంబు లీనాటికిన్.

ఉ॥ ఒత్తడిచేసి కోరకుము † యుద్ధము వద్దని కృష్ణసింహుఁడున్
నెత్తిన నోరువెట్టుకొని † నీకు వచించె; వినంగనైతి వ
య్యుత్తము బోధ మించుకయు; నూతక ప్రేలితి; నేడు నీతలన్
గ్రొత్తలు పుట్టె; మిట్టిపడి † కొంపకుఁ జేటును దెచ్చి తెంతయున్.

మ॥ సమరంబున్ బొనరింపనుండఁగ వసి † వృప్రాభవాఘ్యండు పు
ణ్యమయుం డీహరభట్టు తా నుదయసిం † హాక్షాతలాధీశు చం
దమునన్ వంద్యుఁడు ముందు దూకి మనమ † ధ్యంబునునన్ వ్రాలి జీ
వము లగ్నించి త్యజించె దేహముఁ దృణ † ప్రాయంబుగా నెంచుచున్.

చ॥ ఇతఁడును వేదరాశి! శత † వృద్ధ! కుమారులభంగి నిన్ను, నన్
సతతము పెంచె; నిట్టి సుగు † ణవ్రతుఁడున్ బలియయ్యె నీమ మూ

❊ As they (Pratap and Sookta) took their ground and agreed to
together, the purohit (family priest) rushed between the combatants and in
them not to ruin the house. His appeal however being vain, there was no
way being left to prevent the unnatural strife, the priest drew his dagger
plunging it in his breast, fell a lifeless corpse between the combatants. At
at the horrid deed “the blood of the priest on their head” they desisted from
infuriated aim. Pratap waving his hand commanded Sookta to qu
dominions who, bowing, retired and carried his resentments to Akbar.

ర తవలనఁ; గనుంగొనుము ♦ కాలువ గట్టుచు నమ్మహాత్ముఁ డ
 క్షతతులు సాఱజొచ్చె! నెటు ♦ కన్గొని యొచ్చెద నిట్టిదృశ్యముఁ.

84

మ॥ పలుకష్టములఁ గూడు నీళ్లు గొన కీ ♦ బ్రహ్మాండ మున్నంతకుఁ
 దలక్రిందాచుఁ దపంబు చేసిన గురు ♦ ధ్వంసాఘపుంజంబులుఁ
 దలఁగఁ బాటునె! తన్నహానలశిఖల్ ♦ దర్పించి నిన్నుఁ సనుఁ
 గులముఁ దేశముఁ గాల్పవే! యెటుల నా ♦ కుఁ దప్పు! నిప్పాపముల్.

85

చ॥ గురురుధిరంబు దాఁటుఁగను ♦ గూడను; కావున నిష్ట సంగర
 స్ఫురణము మానుటకుఁ బ్రదికి ♦ పోతివి; నీవిదె నామ రాజ్యముఁ
 ద్వరగఁ ద్యజించి యిష్టమగు ♦ తావునకుఁ జను; మాలసించినఁ
 శిరము నిమేషమాత్ర ధర ♦ ణిఁబడు" నంచు వచింప సూక్తుఁడుఁ,

86

—*) ప్రతాపసింహుఁడు సూక్తసింహుని దేశభ్రష్టుని గావించుట. (* —

మ॥ “హరభట్టారకమూర్తి పుణ్యతముఁ; డ ♦ య్యాచార్యుఁ డిట్లాటకుఁ
 నెరియుఁ నామది; కాన నేఁడు రణముఁ ♦ నేఁగోర; భీతిల్లి నే
 నరుగఁబూనితినంచు నెంచకుము; నీ ♦ యశాద్ధత్యబాహాబల
 స్ఫురణకుఁ వమ్మొనరింపకుండినను నే ♦ సూక్తుండనే కాదుపో!

87

చ॥ ఇరువుర నెవ్వరో యొకరుఁ ♦ డీజగతికి విడునంతకుఁ బర
 స్పర ముఖదర్శనంబు కొన ♦ సాఁగక యుండెడుఁగాత ఘోరసం
 గరములఁదప్ప; బ్రాణమును ♦ గాచి మెలంగు" మటంచుఁ బల్కి తా
 నరిగెను ఢిల్లితోవకుఁ గు ♦ లాంతకు లందఱు పోవు తావుకుఁ.

88

మ॥ “సమయఁజేసి కృతాఘపుంజములఁ బ ♦ శ్చాత్పాపదీప్తాగ్ని, శు
 ధమతికి వచ్చినఁ జోటులేదనదు"వా ♦ త్సల్యంబువారాశి కో
 పము జన్మింపని దొడ్డతల్లి మనమే ♦ వాణ్మాత! దాక్షిణ్యహ
 స్తము పైఁగప్పు శతాపరాధికయినఁ ♦ సద్భక్తికి బ్రార్థించినఁ.”

89

మ॥ అని తా నింటికి వెళ్ళి యయుదయసి ♦ హస్వామికిఁ బోలె న
 య్యనఘాచార్యున కంత్యసత్క్రియలు చే ♦ య్కబంచి యాత్మోపశాం
 తిని బెంపకు జపహోమదానములు సం ♦ ధింపకు మొదల్ పెట్టి య
 జ్జననాథాగ్రణి యిచ్చెఁ దత్సుతునకుఁ ♦ సారాగ్రహారంబులకుఁ.

90

గీ॥ మారగురుం డనంతత్యాగః | మాచరించి నట్టియెడ నొక్క సత్రంబు | గట్టబనిచె
శాశ్వతాన్నదానంబును | జరుపదలచి దుర్మరణదోష మతనిని | దొరయకుండ. 91

క॥ ఆమఱునాఁడు కిరాత గ్రామణి సామంతనృపులు | గ్వాలియరు మహా
భూమిశ్వరుఁడు ప్రతాపస్వామికడకు వచ్చి రతని | సందర్శింపఁ. 92 |

మ॥ పసఁజెన్నారు చిరత్నరత్నతతి శో | భల్ గుల్కు క్రొమ్మేడపై
నసమానంబగు వ్యాఘ్రుచర్మమున న | భ్యాసీనుఁడై రాజయో
గసమాధిస్థితినున్న భూపమణియున్ | గన్నె త్తి వీక్షించి చెం
త సమాసీనులు గండటంచుఁ గనుస | న్నన్ జేసి యత్యాదృతిన్, 93

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గ ర్తవ్యము నాలోచించుట. (*—

సీ॥ “తనదేశలక్ష్మి సం | తతభోగభాగ్యవై భవములఁ దులఁదూఁగ | వలయుననుచుఁ!
దనప్రజ లీతిభా | ధలులేక బహువిధైశ్వర్యంబులు వహింప | వలయుననుచుఁ!
దనయిల్లు పూర్వాగ | తప్రతిష్ఠాభరంబుల వృద్ధి నొందంగ | వలయుననుచుఁ!
దనపేరు పరుల నిం | దల కాస్పృశంబీక స్వచ్ఛమై యెపు డుండ | వలయుననుచు!

గీ॥ వసుధపై జన్మమె త్తిన | ప్రతిమనుజుఁడు జీవితమునిండ యత్నంబు | చేయుటొప్పుఁ!
గాని మనదేశమందభా | గ్యమునఁజేసి యదియుఁ దలపోయ దుర్ఘటంబై రహించె.

మ॥ కనుఁ డామధ్యధరాసముద్రముమొదల్ | కాబూలుపర్యంత మొ
ప్పిన విస్తారసమస్తదేశముల వ్యా | క్తిగన్న తొరుమ్మభూ
పనికాయంబులు పూర్వ మేడవశతా | బ్దుబాదిగా భారతా
వని కేతేరఁదొడంగె నాహవకళా | ప్రత్యర్థిగుర్వారమై. 94

క॥ ఎఁటేట వారు లక్షలుఁ గోటులుఁగా సైన్యములను | గొనివచ్చు మహా
ధాటికి భారతదేశము బీటలువారిన విధంబు | వెఱ పొనఁగూర్చున్. 95

సీ॥ ఆఖోరాసా నిస్స | హా నాప్తనిస్థాన మాబెలూచిస్థాన | మాయిరాను
టర్కీ-యిరాకు బా | గ్గాడు మెసపొటోమియా శిరియా సీమ | లంఘనుండి
వసుధ యీనినయట్లు | బహుసంఖ్యగలుగు యావనవీరభటకొటి | బయలుదేఱి
పలుశతాబ్దములుగాఁ | బరతెంచి పైఁబడి భరతఖండంబు డి | ల్పడఁగఁజేసె!

గీ॥ నందనోద్యానమట్టులుం | డొగఁదగిన భూమి పారతంత్ర్యమహాబ్ధి | మునిఁగి, కఱపు
వ్యాధు లీతిబాధలు గల్గి | బలముతఱిగె! మనభరతఖండపాప మే | మని వచింతు!

సీ॥ కోటిసూర్యప్రభాం ♦ కుండు పృథ్వీసార్యభాముఁ డీయవనుల ♦ బారి మడిసె!
 సర్వజ్ఞతుల్యుఁడా ♦ సమరసింహన్వపుండు తురకలతోబోరి ♦ తొఱఁగెఁదనువు!
 సమన ర్తిమూర్తి దు ♦ ర్దమశౌర్యుఁడా హమీ రాయువున్నంత కా ♦ హవ మొనర్చె!
 గుంభుండు రాజది ♦ కుంభి తదర్థమై తనజీవితమునెల్ల ♦ ధారపోసె!

గీ॥ నింక సంగ్రామసింహ భూ ♦ మీశ్వరాదు లప్రతీపప్రతాపులు ♦ యవనసేన
 నాపి మెండొడ్డి దేహంబు ♦ ప్రాణములునుగోరువెట్టి స్వాతంత్ర్యంబుఁ ♦ గొలిచిరపుడు.

మ॥ ఒకనాఁడా! యొకమాసమా! మఱియుఁడా ♦ నొక్కబ్దమా! వేయియేం
 డ్లకుఁ జైనయ్యె మహమ్మదీయసుభతుల్ ♦ లక్షోపలక్షుల్ లయాం
 తకులై పైబడసాగి; యెంత జనబృం ♦ దంబున్న మేవాడమా
 తకునైనన్ దలమున్నులై బ్రకు కసా ♦ ధ్యంబంచుఁ దోఁపించదే!

99

శా॥ బుద్ధారించుచు సైన్యముల్ గొని యలా ♦ యుద్దీను చిత్తూరుపై
 నొడ్డెన్ ముట్టడి; వానిధాటికి జగం ♦ బూటాఁడె; వాఁడెంతఁగాఁ
 జెడ్డల్ చేసెనొ దేవుఁడేయెఱుఁగుః ని ♦ స్సీ! ధర్మమో సత్యమో
 యడ్డంబుండునె! నా స్తికాధముల దు ♦ ర్వాప్సారముల్ మాన్పఁగన్.

100

మ॥ అరుదెంచెన్ బహదూరుశాహి బహుసై ♦ న్యాసీకమున్ గొంచుఁ జి
 త్తునుపై నన్; బ్రళయాగ్నిబోలె నతఁ డు ♦ ద్యోతించి దుర్గంబు రూ
 పఱ నహ్నోస్త్రములన్ నిగుడ్చుచు స్వరూ ♦ పధ్వంసమున్ జేసె; వీ
 రరసాంభోనిధు లెందఱో మడిసి రా ♦ రా! నాటి యుద్ధంబునన్.

101

గీ॥ ఆ లలాటాక్షుమూర్తులో ♦ యనఁదగు హరకులజు లై దువందలమంది ♦ కొలుచుచుండ
 దుర్జయుడు మాపితామహి ♦ తోడఁబుట్టు రణము సాగించి యర్జున ♦ రావు మడిసె. 102

సీ॥ నాదు ముత్తాత చం ♦ డనృపాలు సంతతివాఁడు దుర్గారావు ♦ ప్రళయభైర
 వారావుఁడై వైరు ♦ లడలిపాఱఁగఁ బోరి పడియెఁ జోండావద ♦ న్యయులఁగూడి!
 యాపైనవచ్చి మా ♦ యవ్వ జవాహిరిబాయి గాయంబులు ♦ వేయుఁగాఁగ
 మహిషాసురేశ్వర ♦ మర్దనివలె రేగి విమతుల నోర్చి ప్రా ♦ ణములు విడిచె!

ఆ॥ బదియుమూఁడు వేలు ♦ పడతులు గొలువఁ గర్ణావతియును నాదు ♦ నాయనమ్మ
 రోహితాశ్వశిఖిల ♦ జోహారు గావించె! నిట్టి వీరమూర్తు ♦ లెందుఁ గలరు! 103

సీ॥ కడకు మూఁడవమాలు ♦ గా నక్క రేతెంచె నంతములేని సై ♦న్యములఁగొనుచు!
 వీరులందఱుగూడి ♦ విశ్వపూజ్యంబైన చిత్తూరుకోట ర ♦ క్షింపవచ్చి!

- రల పరంగుల పిరం ♦ గులమ్రోల దుర్గంబు గాజువిధాన వ్ర ♦ క్కలయి కూలె!
 మేవాడ వీరల ♦ క్షీవజ్రమకుటముల్ జయమల్ల ముఖవీర ♦ సమితి మ్రగ్గె!
- గీ॥ గనుదెఱచి కావురని కూయఁ ♦ గాఁ దెలియని శిశువులాదిగ జగదేక ♦ జేత్యశౌర్య
 పరులవఱ కందఱను బట్టి ♦ నఱకె నక్క! రెటులు చిత్తూరురమ తల ♦ యెత్తిబ్రదుకు!
- గీ॥ ఆచతుశ్శాల! లాభవ ♦ నాంగణమ్ము! లాజయ స్తంభతతులు! దే ♦ వాలయమ్ము!
 లూఁచముట్టుగఁ జెడియెఁ! జి ♦ త్తూరుపురము కాడుగామాటి పాండవ ♦ బీడు దేశ.
- సీ॥ తలపైనఁ గొమ్మున్న ♦ ధైర్యమేరువులు ఝాలావసీంద్రుల సేన ♦ లడఁగిపోయె!
 నహిరాజు కోఱల ♦ నైనఁ బట్టి పెకల్చు చోహణబలములు ♦ చొప్పుదప్పెఁ!
 బాతాళ మఱచేతఁ ♦ బగిలించు ప్రమర లేవలన స్రుక్కిరొ సుంత ♦ తెలియరాదు!
 గగనధాత్రుల నేక ♦ ముగఁజేయఁజాలిన రాతోడ్కులంబు పే ♦ ర్మఱువనయ్యె!
- గీ॥ నల చతుర్దశలోకముల్ ♦ గలిసెనేని సమయఁజేయు చోండావతుల్ ♦ సన్నగిలిరి!
 నలుగు రెదిరించినను దాకి ♦ నిలువరించు పోడిమికిఁ దప్పి మేవాడ ♦ వాడు దేతె!
- ఉ॥ వైరులు మాసమాసమును ♦ బైరులఁ గోసెడు నట్లు వీరులన్
 నూఱులు వేలు గోయఁగ, మ ♦ నోజ్జ సువగ్గ శలాకలట్టు లం
 గారశిఖాచయంబులను ♦ గాలుచు వేలకు వేలు స్త్రీలు జో
 హారులు చేచు, దేశ మక ♦ టా! జనశూన్యము గాక నిల్చునే!
- సీ॥ తనదు కండలును ర ♦ క్తము క్రుమ్మరించి మేవాణ్ణాత వీరసా ♦ భాగ్యలక్ష్మీ
 యొక వేయియేండ్లుగా ♦ నోర్చె! నోచ్చుచునుండె! శాత్రవతతిపోటు ♦ సడలదయ్యె!
 దధ్ధాతములకు నా ♦ తల్లి శరీరమ్ము కుమ్మెలు పోవుచుఁ ♦ గుట్టు పట్టె!
 నుపచారశతముల ♦ నొళ్లుపెట్టమ! చిక్కి చిద్రుపలై శల్యావ ♦ శిష్టమయ్యె!
- గీ॥ నమ్మహామాత గతి తలఁ ♦ పై నయప్పు డొడలు పరవశమై రక్త ♦ ముడుకు లెత్తుఁ!
 గడుపు చుమ్మలుచుట్టు! నే ♦ కరణి నామెఁ దేర్తునని రేయుఁబవలు చి ♦ త్తిచు మా!
- మ॥ తన లోకావన కచ్చహాన్వయము పా ♦ తాళంబునన్ గ్రుంగఁ బు
 త్రిని ఢిల్లీశునకిచ్చి వియ్యమును బ్రీ ♦ తిన్ గూర్చి తత్పుత్రు) నా
 తని కర్పించెను మానసింహు, భగవాన్ ♦ దాసుండు తొల్దొల్త; నే
 మని వర్ణాశ్రమ ధర్మ పద్ధతి తిరం ♦ బై నిల్చు! లోకమ్మునన్.

- శ్రీ సీ॥ తనయంతరాజు లేఁ డనిపించి విస్తారభూమి మర్వాదేలు డ భూపమాళి
 యుదయసిం గక్కట డ నెదురేగి తోడైచ్చి తనరాజ్యలక్ష్మీ స్వా డ తంత్ర్యలక్ష్మీ
 నొసఁగుచు సోదరి డ యోధబాయి నొసంగి యేకసహస్రహ డ యేశుడయ్యె!
 ననుజుని జంద్రసే డ నుని నిజాత్మజు శూరసింహు ఢిల్లిని సేవ డ చేయఁబనిచె!
 గీ॥ బనులుగా నక్క రొకకొన్ని పల్లె లియ్య నతని సామంతుడగుచు రాజ్యంబొనర్చు!
 ఢీరుఁడెవఁ! డధీరుఁడెవండు! డ పీఠపులె సిగ్గుచెడి తగ్గుకూటి కా డ సించినపుడు.
- మ॥ బికనీరీశ్వరుఁడుఁ జసల్మియరు పు డ ఢ్వీనాథుఁడుఁ వారి క
 న్యకలఁ ఢిల్లికిఁ గాన్కగాఁబనిచి సే డ నాధీశ సామంతులై
 సుకముఁ గోరుచు నక్కరుఁ గొలువఁగాఁ డ జొత్తెంచి! రిల్లెదఱో
 యకటా! సోదరభూపతుల్ చెడిరి! హే డ యంబైన దాస్యమునఁ.
- మ॥ వడకించెఁ సచరాచరావనిఁ బ్రణా డ పన్నూర్తిఁ జిత్తూరుము
 ట్టడియ ప్లక్షునరావు; శూరధనుఁ డి డ ప్రశేషుఁ డమ్మాన్యు పు
 త్రుఁడు! మాతాఢ్రికి మేనమామకొడు! కెం డ తో కూర్చువాఁడయ్యు నఁ
 విడి ఢిల్లీశ్వరుఁ జేరె! నీకథలు వి డ నింపంగ సిగ్గయ్యెడిఁ!
- మ॥ కురదృష్టాబదియెల్ల నాపయిని గం డ తుల్ వెట్టెఁ! గాదేని సా
 గరుఁ డప్పద్మహితాస్వయం బపయశః డ కాలుష్య మొందంగ న
 క్షరు పాదాబ్జముఁగొల్వ నేలచను! హృ డ ఢ్బంధుల్ హితుల్ సోదరుల్
 పరునిఁ జేరిరి! మాదభాగ్యమున కె డ బ్బంగిఁ వగఁ గాంతునో!

⊙ Raja Udai Singh of Marwar, surnamed the fat, chief of the Rahtore held but the munsib of one thousand, while a scion of this house Raj Singh of Bikanir had four thousand. The independent prince of Chanderi kerow Duttea with the tributary feudatories of the larger principalities and member of the Shekavati Federation were enrolled on the other grades from four to seven hundred. In short it became general and what originated in force or pursuatic was soon coveted from interested motives and as nearly all the states submitted time to give queens, to the empire, few were left to stigmatize this deralictic from Hindu principle.

Akbar thus gained a double victory, securing the good opinion as well the sword of these princes in his aid. A judicious perseverance would he rendered the throne of Timoor immoveable, had not the tolerant principles a beneficence of Akber Jahangir and Shah Jahan been lost sight of by the bigot and blood thirsty Aurangzeb.

“Annals of Mewar.”

మ॥ అకటా! సూక్తుఁ డకారణంబుగ నె క ♦ య్యంబెంచి వాదాడి ఢి
 ల్లికి వేంచేసెను నిన్ను; శత్రుజనపా ♦ శిఖ మన్ని తూటాడు సిం
 హాకిశోరంబులు తమ్ము లిట్లగుటకై ♦ యస్మన్మంబెట్టి బా
 ధకు లోనయ్యెనొ దేవుఁడే యెఱుఁగు! ని ♦ ద్రక్ష గాన రేయంతయున్. 111

సీ॥ సువిశాలదుర్నిరీ ♦ క్షువికాస మక్ష్మ రాస్థానరంగప్రభా ♦ తతికిబ్రమసి!
 యాశ్రయించినవారి ♦ యాసలన్నియుఁ దీర్చు నతని వింతగు వదా ♦ న్యతకు నలరి!
 తమపేరు జగమునం ♦ తకుఁ బెద్దరారాజు పేరుతో జతగూడు ♦ పెంపు నెంచి!
 కనకసౌధాగ్రభా ♦ గములందుఁ దెరలలో విహరించు తురక బి ♦ బ్బీలఁ దలచి!

గీ॥ సేతుశీతనగాంతర ♦ సీమఁ గలుగు మనుజపతులెల్ల మతిచెడి ♦ కనులు తిరిగి
 విడని పేరాస నక్ష్మరు ♦ విజయరథము కాడి మోసిరి స్వాతంత్ర్య ♦ ఘనత మఱచి.

మ॥ కనుసన్నన్ ననుఁగొల్పు భూపతులు మో ♦ గల్ జేని గుఱ్ఱాలు గా
 యను వేంచేసి! రనేకదుర్గవితతుల్ ♦ హారావలీపర్వతా
 వనిదక్కన్ రిపుచేతఁజిక్కె! జమువుల్ ♦ వమ్మయ్యె! భాండారముల్
 ధనశూన్యంబు! లికెల్లు నిల్పనగు! స్వా ♦ తంత్ర్యంబు మేవాడకుః. 116

సీ॥ స్థానమా! విశ్వవి ♦ శ్వంభరాదేవికి వజ్రభూషణము మే ♦ వాడసీమ!
 యన్వయమా! జగ ♦ దారాధ్యదశదిశా వ్యాప్త కీర్తియుతంబు ♦ భానుకులము!
 పూర్వులా! లోకైక ♦ పూజ్య లిక్షాకు హరిశ్చంద్ర మాంధాత్య ♦ నృపతిమణులు!
 ప్రజలా! జగజ్జైత్ర ♦ పరిపూర్ణ విక్రమ ప్రాభవోద్ధాము లా ♦ రాజపుత్రు!

గీ॥ లాత్మలో డ్రాత్రగుణ మణు ♦ వంతయైనఁ గలుగువాఁడెవఁ దుఱక గా ♦ జులు ధరించి
 చల్లఁగా నింటఁగూర్చుండ ♦ సాహసించు! దనమ సర్వస్వ మర్పింపఁ ♦ దలఁమఁగాని.

ప॥ డ్రాగోశమును ముంచు ♦ గాఢాంధతమసంబుఁ గరదివ్వెనో నార్పఁ ♦ గడఁగునట్టు!
 లత్యగాధము సాగ ♦ రానంతజలముల కేతమ్ము వేయ నూ ♦ హించునట్లు!
 వసుధ బొగ్గుగఁగాల్చు ♦ ప్రశయాన్ని హోత్రంబుఁ గన్నీటిచే నార్ప ♦ నున్నయట్లు!
 క్షయకాలమున రేఁగు ♦ సప్తమారుతధాటి, తేటి రెక్కల నాపఁ ♦ దివురునట్లు!

ప॥ లని జగము నన్నుఁ బరిహాస ♦ మాడుఁగాక! యెక్కటిని నిల్చి బలమెల్ల ♦ నెమరువెట్టి
 విధికి మాఱొడ్డి స్వాతంత్ర్య ♦ విజయలక్ష్మీ యడుగులకు నిత్తుఁ గల్యాణాహారతులను.

ప॥ ఎట్టి బ్రహ్మప్రయత్నంబు ♦ నేనించేసి యుదయపురలక్ష్మీకేఁ గిరీట ♦ ముంతుఁ దలను!
 గాక దైవోపహతుఁడనై ♦ కడిమిచెడిన రక్తతతిఁ గూర్చు రతనాల ♦ రావిరేక. 119

శా|| నా కొక్కించుకయైనఁ గష్ట మెదురై † నన్ మేరువుగఁగఁ జీ
కాకున్ జెందు మృదుస్వభావులరు! మీ † యాశీస్సు శ్రీరామర
క్షాకల్పంబగు! ధర్మసూక్ష్మముల నీ † సందిగ్ధకాలమ్మునన్
నాకున్ జెప్పి కృతార్థుఁజేసి కడుఁ బు † ణ్యంబొందఁ బ్రార్థించెదన్.” 120

క|| అని వెండికొండ సింహాసనమున శివుఁబోలె శాంతి † సదనంబగు స్వా
మినిగని భక్త్యావేశంబునను సలుంబ్రామహీశ † పుంగవుఁ డంతన్, 121

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁడు తన నిశ్చయము నెఱిగించుకొనుట. (*—

మ|| “ఇవియున్ వీరరసాబ్ధివీచికలు గా † నీ మాటలున్ గావు; నైం
దవమం దెందఁ ను సత్యధర్మములు సం † స్థాపింప మేవాడభా
గ్యవిశేషంబునఁ బుట్టువున్ గనిన నా † డ్విశ్వనాథుండవె
దువు; మర్త్యుఁడవు గావు; నిన్నొలుచు తెం † తో మాకు శ్రేయంబగున్. 122

మ|| తెలియున్ దేశము నాదు స్వామిపదభ † క్తిస్థైర్యలీలత్; చతు
⊙ రజరాశిద్రమితావనీతల మహా † సామ్రాజ్య మర్పింప దా
పలికాలన్ దగులంగ నొల్లను; భవ † త్పాదాబ్జాముల్ భక్తిమైఁ
దలపై నన్ ధరియించి నామనుగడన్ † ధన్యంబు గావించెదన్. 123

గీ|| నాదు భటకోటి ధనము ప్రాణంబు రాజ్యరమయు నర్పింతు! మఱియు నాప్రాణమిత్తుఁ
దండ్రి! నీమస్వాతంత్ర్యర † ధంబు మోయఁ గుడిబుజం బప్పగించుట † గొప్పయగు న!

మ|| తమగర్జారవధాటి నెల్లెడల గో † త్రక్షూధరశ్రేణి ఖం
డములై త్రైశ్యఁగఁజేయు దోర్బలులు చోం † డావన్నహావీరసిం
హములన్ దోడ్కొనివచ్చి నిల్పెన! విప † ఖారణ్యముల్ గాల్చి భ
స్మముగావిత్తు సమగ్రవిక్రమకళా † సురంభపారీణతన్. 125

మ|| పదివేలేస్తులయంత దార్ధ్యమున మ † ద్భావంబు నీపాదముల్
గదియున్ నిక్కము! దేవదానవులు లా † గన్ జూచినన్ సుంతయున్

⊙ It is a rare thing for a Rajput to betray his Thacoor. Fidelity to the chief, 'Swami Dharma.' is the climax of all virtues. The Rajput is taught from his infancy in the song of the bard to regard it as the source of honor here and of happiness hereafter.
"Annals of Mewar."

గవల్కబో! దనిలోన శత్రులను మ్రు ♦ గ్గజేతు! గాదేని నీ
 పదపద్మంబుల మ్రొల వ్రాలి విడుతుకా ♦ బ్రాణంబు లో యీశ్వరా!
 మ॥ తనువుల్ నశ్వరముల్; విశుభ్రయశముకా ♦ ధర్మంబు సుస్థాయియై
 తనరారుకా; వెనుకంజవేయకు; పవి ♦ త్రంజైన దీకార్య; మే
 యనుమానంబును లేదు; వేగమె రణ ♦ ప్రారంభముకా జేయుమీ!
 నిను సేవించెద; నీకుముందు రిపుకుం ♦ క్తికొజించి చెండాడెదకా.”

—*) భానుసింహుడు ప్రతాపసింహునితోఁ దన నిర్ణయము చెలుపుట. (*—

గీ॥ అనుచుఁ గేల్తోడ్చి విరమించుఁ నతనిమాట నందుకొని భానుసింహుఁ “ఁడో♦యధిప! మ
 స్వామిభక్తియై రక్తరూ ♦ పమునఁ బాటు; నిన్ననుసరింప కేరీతి ♦ నిలువఁగలము.
 సీ॥ స్వామి! స్వాతంత్ర్యపా ♦ భామనోజ్ఞంబు నీపదనమ్ము భువనసే ♦ వ్యమ్ముగాదె!
 యకలుషస్వామిభ ♦ క్తికిని మాచిన్ని రాష్ట్రమ్ములు పూర్వకా ♦ లమ్మునుండి
 సూతికాగృహముల ♦ శోభఁ జెన్నారు! నిందుకుఁ దోడుగా నీమ ♦ నోజ్ఞనామ
 సంస్మరణంబు దు ♦ స్సాధ మశ్చేద దుగ్గముగాఁగ మమ్ము ర ♦ క్షణముచేయుఁ!
 గీ॥ గంఠమునఁ బ్రాణవాయువుల్ ♦ గలుగుదాఁక మాందునకెకాని వెనుకవై ♦ పునకుఁజూ
 మరుల కలవాలములు పూల ♦ సరములట్లు కంఠములు కౌఁగిలించిన ♦ కాలమం
 చ॥ ముదుసలివైన మోగలు చ ♦ మూవిసరంబు ముఖంబు, భూస్థలికా
 గదియుచుఁ జేల్చు నాగటివ ♦ గకా బగిలించుచు, రెండుపాయలై
 చెదరఁగఁజేతు; బాణములు ♦ చిచ్చుటపిడ్గులువోలె వైతుఁ! గ
 ల్గుదు లవమేనియుకా బిటికి ♦ కండ మదీయశరీరమందునకా.
 ఉ॥ క్రూరతురుష్కసంతతుల ♦ కుకా మఱి నీకు ఘటిల్లు నామహా
 భారతయుద్ధరంగమున ♦ ఫల్గునతుల్యుడవొచు నీవు చె
 న్నారఁగ నీపదంబులు హృ ♦ దబ్జతలంబున నిల్పి మత్స్యధా
 త్రీరమణుండొకోయన న ♦ రిప్రతితికా గడతేర్చు నాజిలో.
 మ॥ దివియుకా భూమియు నొక్కఁడై పడిన నా ♦ దేహంబునకా బ్రాణవా
 యువు లున్నంతకుఁ గన్నులెత్తి యహితుం ♦ డొక్కండు నికాజూడఁగా
 నవకాశంబు నొసంగఁబోవ; సముద ♦ గాఁటోప మేవార న
 య్యవనాంభోనిధిఁ ద్రచ్చివైచెద జగం ♦ బానందముకా బాందఁగకా.

క॥ వినిపింపనేల వెక్కులు! నిను మొక్కి వచించువాడ ♦ నీప్రాణము వె
న్కను మాప్రాణంబులు ముందసిన మనస్సింహుడప్పు ♦ డందఱు వినఁగఁ. 133

—*) మనస్సింహుడు తన యభిప్రాయము వెల్లడించుట. (*—

క॥ “ఝూలానృపతులు శౌర్యోత్తాలులు పరిపంథి గహన ♦ డహన జ్వలన
జ్వాలాభు లనెడు కీర్తిని నేలఁగలుప సాహసింతు ♦ నే! నీమోలఁ. 134

సీ॥ శూరుతా గ్వాలియర్ ♦ సోనెగుఱ్ఱేశ్వరుల్ ద్రుపద మాత్స్యక్షితీం ♦ ద్రులునుగాఁగ!
సకలసంగరమర్మ ♦ సర్వజ్ఞమూర్తి యాభీమచాందును యదు ♦ స్వామిగాఁగ!
శ్రీసలుంబొక్కష్ట ♦ సింహుండు దోర్బలోద్దండసాహసుఁడు భీ ♦ ముండుగాఁగఁ!
దేజసింహుఁ డమాను ♦ షాజేయ వికృమగురుకీర్తిఘనుఁడు ఫ ♦ ల్గునుఁడుగాఁగ!

గీ॥ శ్యామసిం గేను కవలమై ♦ యండచుండ! ధర్మరాజవై నిలిచి స్వా ♦ తంత్ర్యరథము
స్వర్ణజయఘంట మ్రోయించి ♦ జయముగాంచి ధర్మసంస్థాపనాచార్య ♦ తను వహింపు.

గీ॥ దన్యుశవకోటిపై న మ ♦ ద్భటులు నేను దనువులను వాల్చి, నీవు స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మీ
కలవఱచు రత్న దేవాల ♦ యమ్ముఁజేరఁ బరచఁగలమయ్య! కనక సోపానపంక్తి. 136

మ॥ ‘పనులెల్లఁ సమకూరె మీవినయసే ♦ వల్ తృప్తి సంధించె స్వ
స్వనివాసంబుల కేగుఁ డంచు భవదా ♦ జ్ఞల్ వచ్చుదాఁకఁ దినం
బును భూశయ్యయు నేకభుక్తము వ్రతం ♦ బుకబూని వహ్నిక జొరుం
డనినక దక్షకుఁ బట్టుడన్న వెచుదీ ♦ యకబోము రాజేశ్వరా!” 137

—*) శ్యామసింహుడు తన నిశ్చయ మెఱిగించుకొనుట. (*—

క॥ అని వచియించిన నుగ్రాణితుల్యుఁడు శ్యామసింగు ♦ సాద్రీశ్వరుఁ “ఙ్
యినవంశాభరణా! నాయనుజని మార్గమునె నేను ♦ ననువర్తింతుఁ. 138

ఉ॥ ప్రాణము తీపుగాదు, కర ♦ వాలభుజంగికిఁ గ్రూరశాత్రవ
ప్రాణసమీరమిచ్చి విజ ♦ యంబు యశంబు గడించి నిత్యక
ల్యాణము లొందుటొక్కఁడు; మ ♦ హాహవరంగములందు వ్రాలి ని
ర్యాణమునొందు టొక్కఁడు ప ♦ రాక్రమపూజ్యము రాజకోటికిఁ. 139

సీ॥ విశ్వంబు నగలించు ♦ వేడిపిడ్గులనైనఁ బువ్వులవలె శీరం ♦ బున వహింతు!
శేషాహిపతి నైనఁ ♦ జేనెత్తి ముత్యాల హారంబువలెఁ గంఠ ♦ మందుఁ బాల్తు!

హిమవత్కుధరశీర్ష † 'మెవరెస్తు'పైనుండి దూఁకెదఁ బాతాళ † లోకము నకు!
 నాత్మగర్జాస్ఫూర్తి † నడవి మార్తోయించు మృగరాజు నశ్వమ † ట్లెక్కనేర్చు
 గీ॥ గ్రూరతౌరుష్కతతుల సీ † మ్రోలఁ బట్టి కసిమసఁగనేర్తు మననేర్తుఁ † గాని నిస
 విడువనేర్తు నే! ప్రాణముల్ † విడిచియైన నగుణకేతనచ్ఛాయలఁ † డిరుగనేర్తు.

మ॥ మిడియెండై నను నర్ధరాత్రమయినక † మిట్టైన గుండైన నె

క్కుడువాడై నను లొచ్చువాడయిన మీ † కుక దోచిన ట్లాజ్జపె
 ట్టఁడు! ముందుక మఱి వెన్కచూడకయె పి † డ్లకబోళె వైరివ్రజం
 బడఁగక దాఁకెదఁ! జూడు వేయునుదులే † లా! ముందుఁగార్యంబులక.

మ॥ కడప్రాణంబులు బొందివీడి చనుదాఁ † కక నిన్ను సేవించు; నె
 క్కుడు దర్పొన్నతి సంగరాంగణములక † ఘోరారి సుఖుంబులక
 దొడరకబోయెద; వీడ కందఱను గొం † తుల్ గోసి తద్రక్తముల్
 మడవల్ గట్టెద దేశమంతట; యశో † మందారముల్ పెంచెదక."

క॥ అని వచియింపఁ బ్రతాపుఁడు తనచెంతను దైర్యపర్వ † తమువోలె వసి
 చిన బదనూనరపతిఁ జూచిన వదనంబెత్తి తేజ † సింహుండంతక,

—*) తేజసింహుఁడు తన తెఱు గెఱింగించుకొనుట. (*—

మ॥ "అవనీభారము హెచ్చి ధర్మములు వ్య † త్యస్తంబులై పోవఁ బూ
 ర్వవికాసం బలరింప నీశ్వరుఁడు స † ర్వజ్ఞుండు మీవంటి మా
 నవమూర్ఖన్యల రూపమొంది యిల జ † న్నంబెత్తు; నీదర్శనా
 దివిశేషంబులు లోకమంతటికి స † ధించుక మహాశ్రేయముక.

సీ॥ ఒకయెత్తు నీవు వే † టొకయెత్తుగా దైవకోటి నిల్చిన నిన్నె † కోరుకొందు!
 స్వామి! యీనీపద † ద్వయి విశ్వపూజ్యంబు! నడుమ తోవను నీవు † నడచునఁ
 డడుగు సోఁకిన ధూళి † యణుమాత్ర మంటిన నఖిలలోకముఁ గాల్చు † హాలమాలఁ
 చేదంతయును దగ్గి † శీతమై తీయనై నిమిషస్మృలో నమృ † త్తముగ మాఱుఁ!

గీ॥ ద్వత్పదము లెంత కొలిచినఁ † దనివిలేదు! నీయనఘనామ మెంత ధ్యా † నించుచు
 విసుగు గనుపింప! దింకను † విడక కొలువ ధ్యానమొనరింపఁగాఁ గోర్కి † యగునుగ

సీ॥ ధర్మసంస్థాపనా † ర్థము ధాత్రో మెలఁగు దేవా! యేకలింగాప † రావతార
 పదిచూఱు లేఱ్ఱు యా † వనన్యపుల్ భరతఖండమునకుఁ గూర్చు బ † న్నములు,

వారింపఁగాఁ బూర్వ ధీరుల త్యాగంబు, ప్రస్తుతకార్య కర్తవ్యములను
నెఱిఁగించుచో నీదు ధీమదులాలతిమృదుల భావం బెంతనొచ్చె దై వమ యెఱుంగు!

గీ॥ వినుకొలఁది చిచ్చుదఱి కొన్న విధమతోఁచె! నైన్యబల మల్పమనె కాని చాలియున్న
దలను బూవాడ కింట ని నిలిపి నేనె రిపుల సర్వనాశన మాచ రించియుండు.

సీ॥ భువనపావన! నీవు పూనినకృతి జగద్వంద్య! మందఱము దో డ్పడఁగఁగలము!
రణమహోత్సాహవ ర్ధనమైన సుముహూర్త మెంచి సూర్యధ్వజం బెత్తి నిలుపు!
కలికి బంగరు చిఱు గజ్జెల మ్రోశ మోగలులు యామ్యమహిష కంఠ కాంస్య
ఘంటానినాదంబు గా వినెదట గాక! ధ్వజము చుట్టుండుము బలిసి కొలిచి

గీ॥ పులులఁ బోలిన చరణదా సులముమేము! కడకు మేవాడ నొకచిన్న కత్తి పట్టు
మగనిసువుగల్గ నది రాలకెగుఁగఁగాక! యమరులు నుతింతుగాక! నీవిమల యశము.

సీ॥ 'ప్రా'భవంబిత్తు రా ష్ట్రమునిత్తు ధనమిత్తు రాణాను విడనాడి రమ్మటంచు
ఢిల్లీపురంబునుం డి దినంబు వచ్చు లేఖల నొక్కకొట్టంబు గప్పవచ్చు!
ద్వైకమూర్తి! ధర్మావతారా! నీముఖము నొక్కమాటు దూరముననుండి
కనువిందుగాఁగఁ జూ చినవాఁ డెవఁడైన నీనీచతరమార్గ మెట్లు సొచ్చు!

గీ॥ బ్రాణములతోడ నిన్నెడఁ బాయఁగలుగు వాఁడొకఁడులేడు నీకు సేవకులలోనఁ!
జెంతఁ జింతామణిని వీడి చిల్లిగవ్వ కెగుబుజము చూప నెవ్వని మొగమువాఁచె.

సీ॥ హారావళీ భూధ రావతంసప్రాంత సానుభాగము యజ్ఞ శాలగాఁగఁ!
బాపనాత్ముఁడు చంద్ర భట్టారకు కవిత్వధారలు వేదమం త్రములుగాఁగ!
నల సలుబ్రా కిరా తాధీశు లసమానవిక్రమక్రములు ఋత్విజులుగాఁగ!
శార్ఙ్గసన్నిభ బల స్థాల్యశోభితము నీపటుమహాధనువు యూ పంబుగాఁగ!

గీ॥ బ్రబల యవనసేనలు పశు ప్రతితిగాఁగ! యాయజూకుడనై దీక్షు నవధరించి
సవనమునుదీర్చి జగము ని ర్యవనముగనుజేసి త్రైలోక్యనుతుల రం జిల్లవయ్య!

శా॥ 'బౌ'రా! శాత్రవకోటిపాలిఁటికిఁ బ శ్యత్ఫాలమూర్తుల్ గదా
యీరాతోణ్మణు'లంచు జిత్తురురణం బం దందఱెన్న రవి
ద్వారంబుదునఁ జేసె శాత్రవకుల ధ్వసంబు మాతండ్రి; యా
వీరాగ్రేసరచక్రవర్తి యదుగుల్ వేయెండ్లు సేవించెదక.

మ॥ "పదివేల్ వీరుల బాహుశౌర్యయుతుఁడీ బాలుం"డటం చెన్నఁగాఁ
గదనం బెచ్చట భీమకూ నచటఁ జ క్కవా'లి దుర్దాంత శ

తుదళచ్చేదము చేసి నిన్ను జయయు ♦ కుజేయ యత్నింతు! నీ
బదనూర్ సింహము తేజసింహము నుడుల్ ♦ వ్యర్థంబు గాకుండుతా!

శా॥ నింగి ముట్టెడు కోటకొమ్మగుములు ♦ దేవాలయమ్ముల్ జయో
త్తుంగ స్తంభము లొప్ప; స్త్రీపురుషు లెం ♦ దుక బుత్రపౌత్రా ప్తి నొం
దంగా. మాదృశభూపతుల్ కొలువునా ♦ ద్వత్పాదముల్ మోయఁగా,
సింగారించిన తేరియ ట్లలగు నా ♦ చిత్తూర్పురి గాంతునే!”

మ॥ అని వాక్రుచ్చి హృదంతరాశమున వీ ♦ రావేశ ముప్పొంగ; వి
చ్చిన కెందామరలైన కన్నులతుది ♦ జెన్నారు లేమంచుబా
ట్టన నొక్కశ్రుకణంబు జాఱఁగను వీ ♦ రాగ్రేసరుండుండె; వె
న్నను గూర్చుండిన గ్వాలియర్ విభుఁ డనం ♦ తత్యాగ సంశోభియై,

—*) రామచంద్రదేవుఁడు తన మనోగతము దెలియఁజేయుట. (*—

సీ॥ “దరిలేని జల మగా ♦ ధస్థాయి వెలుఁగొంచు కడలికి నొకతోయ ♦ కణమునట్లు!
బ్రహ్మాండమంత గొ ♦ పుగనున్న పెనునైకతాదికి నొకచిన్న ♦ యణువునట్లు!
శాఖాచయంబు ది ♦ శాకోణములఁబ్రాకు నవనీజమున కొక్క ♦ యాకునట్లు!
భూదేవి మకుటమై ♦ పొడవు నెత్తున్న పర్వతరాజమున నొక్క ♦ రాయియట్లు!

ఆ॥ లేబలుబు లేని ♦ యేకాంగి బహువాహినీశు నీకు సాయ ♦ మేమి చేతు!
హృదయకుసుమ మొక్కఁ ♦ డే నాచు సర్వస్వ! మదియె నీపదముల ♦ నప్పగించు

చ॥ అజిత పరాక్రమంబున మ ♦ హాహవసీమలఁ గత్తిమోసి నా
బుజములు కాయగాఁచె! గడుఁ ♦ బూర్వుడ వృద్ధుడ నైతిఁగాని, నీ
విజయరథంబు మోయ భుజ ♦ వీర్యము పట్టున లోటులేదు! నే
గజబిజచేసి శాత్రువుల ♦ కండలు మెండుగ రాల్చు మేదిని.

శా॥ చండారాతి కులాటవీ దహన శ ♦ శ్వత్కీర్తి! సర్వస్వ మీ
తండొక్కండె ప్రపంచముమఁగల మ ♦ ద్భాగ్యంబు నాకూన! యీ
ఖండేరావు కురంగముల్ దునుము వ్యా ♦ ధ్రుస్వామిపోలె బలో
ద్దండుండై తెగటార్చు వైరులఁ గృతాం ♦ తప్రాయుడై యాజిహో.

సీ॥ కరుణావిహీనుఁ డ ♦ కృప సర్వభక్షకుండయి గ్వాలియరును గొ ♦ న్నయది మొ
నెట్టిసాయములేక ♦ యెందో రెక్కలులేని పక్షి నైపడిన యీ ♦ బడుగునన్ను

- మేవాడఁజేరిచి ♦ మీతండ్రిగారు సహస్రహస్తములతో ♦ నాదరించి!
 రతని యనంతరం ♦ బభిమానమెనయఁ దండ్రివిధాన నోమితి; ♦ నీఋణంబు
- గీ॥ వేయిజన్మంబులెత్తి నీ ♦ విమతనృపుల నసమరణభూమిఁ జీల్చి చెం ♦ డాడియైనఁ
 దీర్పఁజాలమి సత్య! మీ ♦ దేహ మెఘడు త్వత్పదసమర్పితంబు భూ ♦ ధవకులేంద్ర!
- సీ॥ నిత్యకల్యాణమం ♦ దిరము చిత్తూరుమండలము వివాహమం ♦ డపముగాఁగ!
 రంగుగుఱ్ఱు ననేక ♦ రాజపుత్రస్యందనమ్ము లై రేనికుం ♦ డలునుగాఁగ!
 గృష్ణసింహాది వీ ♦ కేశ్వర దోఃప్రతాపస్ఫూర్తి రత్నదీ ♦ పతతిగాఁగ!
 యవనభూధవ కిరీ ♦ టాళి నిర్గతమణుల్ వజ్రరంజిత రంగ ♦ వల్లిగాఁగ!
- గీ॥ దస్యగళరక్తముల వసం ♦ తమ్ములాడి నీదుకరవాల మెచటఁదా ♦ నై దనర్చి
 సకలమును దీర్చు నాగప ♦ సానిగాఁగ! విజయలక్ష్మీ వరించి నికా ♦ బెండ్లియాడు.”
- గీ॥ అని యుపరమించె; నంత నాతనిసమీపమున మహోన్నతరూపుఁడై ♦ మూర్తిఁగొనిన
 పీఠరసవార్ధియో యనఁ ♦ గూరుచున్న భిల్లలోకైకనాథుఁ డా ♦ భీమచాండు, 159

—*) భీమచాండు తన సాయమును వివరించి చెప్పుట. (*—

- సీ॥ “కాండ్రుకాండ్రని పెద్ద ♦ గా మోతల నిగిడ్చి గబ్బిబెబ్బులిపిండు ♦ బొబ్బరించు!
 శైలముల్ పగిలి ప ♦ చ్చడిగాఁగ ధ్వనిచేసి సింహపోతములు గ ♦ ర్జించుచుండుఁ!
 జేయెత్తు లేచి ప ♦ చ్చివిసంబు వెదచల్లి కోడెనాగులు బుస ♦ కొట్టుచుండు!
 వసుధ యిట్టటులాడ ♦ బరువై పరువులెత్తి యేనుంగుగుములు ఘోకృతులుసేయుఁ!
- గీ॥ బద్మజాతాండమంతలై ♦ భయము గొలుపు గండశిలలఁ గొండలు చుట్టు ♦ నింపియుండుఁ!
 బ్రనుధయుతుఁడైన కైలాస ♦ భర్తకై సఁ జాలునే గుండె! నాదు రా ♦ జ్యంబుఁ జొరఁగ
- సీ॥ భూలోకనాకమా ♦ బోయెపాళెంబుండుఁ! జందనతరువర ♦ చ్చాయలుండుఁ!
 గొలువుకూటంబుండుఁ! ♦ గోడెగుబ్బెతగముల్ వింజామరమ్ములు ♦ వీచుచుండు!
 బొమిడికంబుల భిల్ల ♦ పుంగవుల్ నడదివ్వె లగుదు! రందఱును నీ ♦ యాజ్ఞ నుండ్రు!
 నాయాత్మకెంతో యా ♦ నందమా! నాదు సింహాసనంబు నీ ♦ వధివసింపు!
- గీ॥ మండఁ గూర్చుండి క్షణమైన ♦ నవలఁ బోక కొలిచి దేవునకట్లు సే ♦ నలు ఘటింతు!
 నదుగు మన్నెట కోర్వ! నా ♦ హస్తయుగము జాళువా పట్టుదిండుగా ♦ సంతరింతు!
- మ॥ సరియంచుకొ పలయూఁచిచూడు మఱి! నా ♦ స్వర్గంబు నందైన ని
 ర్జరులుకొ ముప్పుదిమూఁడుకో ట్లెపుడు పూ ♦ జల్చేసే సేవించు న

పురుహూతుండును జూచియుండని సుఖం † బుల్ భోగముల్ వచ్చి దొం
తరలై చుట్టునుజేరి కొల్చు నిను! మ † ద్వాక్యంబు నాలింపుమా!

మ॥ అకటా! నీయెడ నెయ్యపు బలిమి నే † నట్లాడితిగాక యే
టికి నాపార్థన మియ్యకొందు! వెపుడు † డెందంబునక దేశమా
తకు నాటిల్లు విపత్తుకై వగచి చిం † తకగ్రాఁగు నీ వస్తి మ్రిం
గక స్వాతంత్ర్యము దక్కుదాక నొకచో † గాలూని కూర్చుండువే!

సీ॥ జాతియు జన్మదే † శమును భిన్నములైన! మనపూర్వులకు మైత్రి † దనరకున్న,
నాకన్న వయసు సుంతగఁ దక్కువైన, బాల్యమున నొండొరుఁజూచి † సది మొద
నీవైన నవ్యాజ † నియతి నామదినిల్చి! రెండవదేవుడక † రీతిఁజూతుఁ!
గడఁబోదు నీకు జా † గ్రన్మంగళాకృతి కలనైన హృత్ఫల † కముననుంఁడి!

గీ॥ నీవు పాల్గొననట్టి యీ † నిఖిలలోక సార్వభౌమత నరకవా † సముగ రోతుః
నండ నీవున్న నుబలి † నైన నమృత మట్లు సేవించి యానంద † మందనేర్తు!

సీ॥ అహితలై తేయ ప † శ్యత్ఫలమూర్తులౌ శౌర్యమర్జయు లొక్క † జాతివారు
తరతరంబులుగ స్వా † తంత్ర్య లక్ష్మీమహోదయముఁ గోరి విదేశ † ధరణిపతుల
మాజొడ్డి బాహుశుం † భత్ప్రీతాపము చూపి ధనభాన్య వస్తువా † హనయుతము
సర్వార్పణ మొనర్చి † శాశ్వత ధన్యత్వ మందు తెవ్వరికి వం † ద్యంబుగాను!

గీ॥ హృదయముగలట్టి మానవుం † డెవఁడు వారియడుగులను గొల్చి, యహితుల † నణఁచి
పావనముసేయఁ డాతని † బ్రకుకదేల! బల మదేల! నిర్భక్తై † శ్వర్య మేల!

ప॥ అకటా! ముప్పదికోట్ల హౌదవులు మో † యదగ్గ భారంబుఁ గొం
కక నీవొక్కడ వెత్తికో † దలఁచి! తిం † కక నిన్ను సేవించి గొం
తుక లర్పించెడువారు పూజ్యులగు భ † క్తుల్! నీపతాకంబు క్రిం
దికి రానొల్లనివార లందఱును మా † తృదోహులున్ వంచకుల్.

ప॥ పాదలక వెల్వడు దొడ్డకో † లుపులు లే † పుక జూపు నాసింగపుం
గొదమల్ వీరని శాత్రవుల్ బెదరు ను † క్కుందుట లున్నార లే
బదివేల్లెంకలు భిల్లవంశజులు నీ † పాదాబ్జముల్ గొల్వ సే
కొదలేకుండఁగ నందఱక † బనిచి నీ † కుక బ్రీతి గావించెదక.

ప॥ వెమరు పాదలనుండి † ప్రిదిలిన యాణిముత్యములు కుప్పలు కుప్ప † లై రహించు!
ఫణిఫణాగ్రములందుఁ † బండి రాలిన మణుల్ పరుపులు పరుపులై † ఫణిడవిల్లు!

గనుల మొల్చిన యన ♦ రఘుస్వర్ణ కాప్యాది లోహముల్ పెనుకొండ ♦ లుగఁ దనర్చు!
 శైలసానువులలోఁ ♦ జంద్రకాంతశిల లీజగమంతటికినైనఁ ♦ జాలియుండు!

గీ॥ బెరుగుటయె కాని తఱుఁగుట ♦ యెఱుఁగనట్టి రత్నగర్భ సార్థముగ నా ♦ రాజ్యసీను!
 యూఁచముట్టుగ నాయొద్ద ♦ నున్నసిరులు నాథ! నీమ్రొల సర్వార్ప ♦ ణం బొనర్తు.

మ॥ రవిబింబధ్వజమొప్ప నీ వనికీ జే ♦ రక నీకు మున్నున్నె యా
 రవికన్నక మునుదోఁచు నప్పొడుపుఁదా ♦ రకబోలె జృంభించి యా
 హవరంగాభ్రముఁ జొచ్చి శాత్రవ కుల ♦ ధ్వాంతంబుఁ జీల్తుక బ్రతా
 పవిభూడన్న పిరంగి కీఘనుఁ డయః ♦ ప్రస్ఫీత గోళంబనక.

169

సీ॥ పారతంత్ర్య మదల్చి ♦ స్వాతంత్ర్యమునునిల్పు బవరమ్ము వచ్చె! సం ♦ వత్సరాది
 పండుగువోలె నీ ♦ భారతప్రజకెల్ల సమభాగమైన యు ♦ త్సహవేళ!
 యండఱ మొక మొగం ♦ బై నిల్చి యరుల గెల్చితిమేని స్వాతంత్ర్య ♦ సిద్ధియొదవు!
 ననిలోనఁబడినఁ గ ♦ ల్పాంతంబువఱకు శాశ్వత నాకలోక వా ♦ సంబు గలుగు!

గీ॥ రెంటు నేదిగల్గినఁ గృత ♦ కృత్యు లగును! మింతకన్నను జిరపుణ్య ♦ మేది గలదు!
 మీనమేషులులను బొంద్దు ♦ మించకుండ నిపుడె ప్రస్థానభేరి మోచి ♦ యింపవయ్య!”

—*) ప్రతాపసింహుని నిగ్గయము—నిబంధనములు. (*—

మ॥ అన గాంధీర్యము పూరుషాకృతిని దృ ♦ శ్యంబౌచు నిందుండెనో
 యనఁ గూర్చున్న బ్రతాపసింహుఁడు “మహా ♦ త్మా! నీ కసాధ్యంబు గ
 ల్గునె! యీనాఁటి కిరాతవేషమునఁ జె ♦ ల్విబోటి వెన్వెంట లే
 దనుటేకాని పురాకిరాతుఁడవు గా ♦ వా! శత్రుప్రూర్దాహకా!

171

గీ॥ త్యాగమూర్తులు వీరధ ♦ రైకనిరతు లింద టుండఁగ జయసిద్ధి ♦ కేమికొఱత!
 యాకసమువ్రాలుఁగాక చే ♦ యప్పళించి యాపఁగలము! విపత్కొటి ♦ నోపఁగలము!

సీ॥ సమరముల్ నిష్కార ♦ ణమరేగి రత్నగర్భయు రక్తగర్భయా ♦ పనికీ జాల!
 నొకచీమకైన నిం ♦ చుకహాని గలిగినఁ గనలేను; భారతా ♦ వనిని గలుగు
 తరు లతా గుల్మ భూ ♦ ధర గహ్వరములఁ బ్రేమింతుఁ బ్రాణమును బ్రేమించునట్లు!
 నాదుహృద్బంధు లిం ♦ దఱ మిమ్ముఁగొనిపోయి రణరంగమునను శా ♦ త్రవుల కత్తి

గీ॥ వాడరల కప్పగింపఁగా ♦ వలయు ననిన మేరువంతటి బాధ జ ♦ న్మించు నాకుఁ!
 గటకటా! కోరరాని దు ♦ స్కార్యముల రణంబునంతటి ఘోరకృ ♦ త్యంబు గలదె!

- గీ॥ అలఘుమేవాడ లక్ష్మీ ము ✦ ఖాబ్జమునకుఁ గుంకుమంబట్టి చిత్తూరు ✦ గుఱుతుఁబాపి
యిపుడు హారావలీసీమ ✦ నెల్లఁ గొనఁగ నక్కరు తలంచినటు తెలి ✦ యంగనయ్యె.
- గీ॥ రాజ్యలక్ష్మీ సేనాలక్ష్మీ ✦ రాప్యలక్ష్మీ లంచములుమాపి యతఁడు వం ✦ చించితీఱు
నెంత బలవిక్రమములున్న ✦ నిపుడు మనకు నాత్మనిగ్రహమును ద్యాగ ✦ మవసరంబు.
- గీ॥ ఏను మొదలుగ సామంతు ✦ లెల్ల ప్రజలు రజత సౌవర్ణరత్నపా ✦ త్రములు విడిచి.
ప్రకృతియర్పించు పచ్చణా ✦ పల్లెరములు చదురుటాకు లంచున మెస ✦ వుదముగాక.
- గీ॥ తలఁచిన మనోరథప్రాప్తి ✦ గలుగుదాఁక వ్రతము నడిపిన దశరథ ✦ రాము కరణి
హంసతూలికాతల్పమ్ము ✦ లవల విడిచి మృదుల దర్భాసనముల నుం ✦ డుదముగాక.
- క॥ పెరుగునుగావుత చికురో త్కరము శిర శ్చుబుక గండ ✦ తలముల; భద్రా
కరణము సేయింపకయుండెరుగాత మహర్షి కోటి ✦ తో నెన యగుచున్. 178
- క॥ మొరయునుగావుత ముందఱ మొరసెడు దుందఃభులు వెనుక ✦ మొగమై యనిలో!
నఱనిదురయు నఱకడుపును బొరయఁగఁ బూనుదము వీర ✦ పూర్ణస్మృతమున్. 179
- సీ॥ ఈశ్వరకవభక్తి ✦ యెపుడు మానఁగరాదు! మధుమాంససేవన ✦ మఱగరాదు!
బంగారు పట్టువ ✦ ల్వీలు గట్టఁగారాదు! భోగకోటులవంకఁ ✦ బోవరాదు!
కామాది శత్రున ✦ ర్గము లంటరాదు! సత్యంబు శౌచము విడ ✦ నాడరాదు.
త్యాగంబుఁ గలనైనఁ ✦ దగ్గనీయంగరా! దాత్మనిగ్రహము పో ✦ నాడరాదు!
- గీ॥ మాన ముత్తమధనమాట ✦ మఱువరాదు! ధర్మమే దైవమనుబుద్ధి ✦ తలఁగరాదు!
నిఖిలజగములు మాఱొడ్డి ✦ నిలుచుఁగాక దేశభక్తిని విడనాడి ✦ తిరుగరాదు! 180
- సీ॥ స్వాతంత్ర్య ధర్మవాం ✦ ఛాశీలురగువారి దారిఁగట్టంబులు ✦ చేరియుండు!
నావిపత్కోటితో ✦ నడలక వీరులు శాశ్వతయుద్ధంబు ✦ సలుపవలయు!
ననుపమశ్యాగస ✦ మారాధనములతో ధర్మదేవతఁ గొల్చి ✦ తనుపవలయుఁ!
దద్భక్తజన జీవి ✦ తమ్ము దుర్దమ తపోమయమై సురక్షితం ✦ బయి తనర్పు!
- గీ॥ మహితకష్టానుభూతి ధ ✦ ర్మంబు పొలుచు! నపజయంబుల నది తగ్గ ✦ కతిశయ్యుఁ!
గాన విజయంబె ముఖ్యంబు ✦ గాదు మనకు! ధర్మనిర్వహణంబు క ✦ ర్తవ్యమెప్పుడు!
- సీ॥ ఉదయమే లేచి జే ✦ పుదయపురమువీడి కుంభలోమియకొట ✦ కును జనుదము;
పదివేలపల్లెల ✦ ప్రజలు స్వస్వనివాసములు వీడి యచటికే ✦ పోవవలయుఁ;
బొలములుదున్న నాఁ ✦ గలి మోపఁగారాదు; పశుపుల నెచట మే ✦ పంగరాదు;
బొటల నెవ్వరు ✦ పయనింపఁగారాదు; కగాపముల జలంబుఁ ✦ గొలరాదు;

గీ॥ వనమృగం బొక్కఁడైనఁ జంపంగరాదు; మఱచియో తప్పియో చెట్టునఱుకరాదు;
కేల నొకగడ్డిపోచయు ♦ గిల్లరాదు; గిరులు విడనాడి బయళ్లులఁ ♦ దిరుగరాదు.

శా॥ నీరంధ్ర) ద్రుమ పుంజ రంజితమునై ♦ నిద్రాణ నానామృగ'
స్ఫారంబై భయదాంజనాచల మిటుల్ ♦ వ్యాపించెనాఁ జీకటుల్
బారై యంబరుదేశమాదిగ సలుం ♦ బ్రాసీమయున్ దాక బ్ర
హ్మరణ్యం బగుఁగాక దేశము జనం ♦ బం దేగరాకుండఁగన్. 183

క॥ తనకించుకయును లాభము దనరదనుచు నక్క రెఱిఁగి ♦ దండెత్తక యుం
డిన నిరుదెగలకు మేలగు! మన ముందము కొన్నినాళ్లు ♦ మానముతోడన్. 184

క॥ తనపట్టు విడక సంగర మునకున్ దొరకొనినఁ దడిసి ♦ ముప్పందుము మో
యును! నిక్కము మనకున్న దతనికున్నది! తప్పదపుడు ♦ ధారణి కుంగున్. 185

సీ॥ తతహరిశ్చంద్ర మాం ♦ ధాత్రాదులు చరించు వజ్రాలబాట నా ♦ భానుకులము!
నరమాత్రుఁ డొకని కే ♦ శిర సాగ్గి యిత్వాకులకు మసిపోక నో ♦ ప్పుకొనలేను!
భరతఖండంబు కం ♦ పము పట్టి మేవాడ మునిఁగి క్రిందికి గ్రుంగి ♦ పోవుఁగాక!
యవనులతోడి బాం ♦ ధవ మూన! నిన్నాళ్లు మని తురుష్కులకూడు ♦ తినఁగఁజాలఁ!

గీ॥ గాన బలమెల్లఁ జూపి సంగర మొనర్చి గెలిచి స్వేచ్ఛాభి మానముల్ ♦ నిలుపుకొనుటా!
దురమునను వ్రాలి మరణ మొందుటా నిజంబు! కలుగ దెందును మధ్యమాఁగ్గంబునాకు.

క॥ ఇది నానిర్ణయ"మనీ "మంచిది యెల్ల ర కనుసరింపఁ ♦ జెల్లు నటులె చే
యును"మని యందఱు గదలుచు సదనములకు వెళ్లి రథిక ♦ సంతోషమునన్. 187

మ॥ "పరివారంబులతో ధనావళులతో ♦ వస్తుప్రపంచంబుతో

⊕ నరుగన్ గావలె నేడె యందఱుజనుల్ ♦ హారావళీగవ్వారో

⊕ Pratap commanded his subjects on pain of death to retire into the mountains. During the protracted contests the fertile tract watered by the Bunas and the Beris, from the Aravalli chain west, to the eastern table-land was be-cheragh (without a lamp.)

Many tales are related of the unrelenting severity with which Pratap enforced obedience to this stern policy. Frequently with a few horse he issued forth to see that his commands were obeyed. The silence of the desert prevailed in the plains. Grass has usurped the place of waving corn; the high ways were choked with thorny babul and beasts of prey made their abode in the habitations of his subjects. In the midst of this desolation a single goat-herd trusting to elude observation disobeyed his prince's injunction and pastured his flock in the

త్కరముల్ చేరఁగ; నెవ్వ డాజ్ఞను దిర ♦ స్కారంబు గావించినన్
ధరపై రాలుఁ దదీయశీర్ష" మని మ్రొ ♦ తల్పెట్టె ధక్కాధ్వనుల్.

198

గీ॥ అట్టె హారావళీపర్వ ♦ తాంతరమునఁ బరిణయము లొక్కలక్షయ ♦ జరిగెనేని
గ్రి యంత జనబృంద ముండఁబో ♦ దనఁగఁదనరె! నఖిలదేశంబుప్రజయెల్ల ♦ నచటనుండె.

—*) మేవాద్దేశమంతయుఁ బాడువడి యరణ్యముగ మాఱుట. (*—

సీ॥ రాజులు నివసించు ♦ ప్రాసాదములు గూలి పనమృగంబులకు ని ♦ వాస మయ్యె!
బాలములలోన వి ♦ త్తులు రాలి మొలిచి చెట్లకాశమును దాఁకు ♦ నట్లు పెరిగె!
గొలఁతులలోఁ గూప ♦ ములలో జలము నిల్చి వాడుక లేమిని ♦ బాడువడియె!

నదులు సోఁకమి స్వేచ్ఛఁ ♦ బెరుగుచు నొకటికి వేయిగా మృగములు ♦ వృద్ధి నొందె!
గీ॥ నలఘు రావీ-వనాశాంత ♦ రావనీతలము లతావృక్షమృగవిహం ♦ గమవృతమయి
దేవదానవులకు నైనఁ ♦ దేరి చూడరాక చొరరాక మృత్యువ ♦ క్రమముగఁ దనరె.

గీ॥ తరులు రాపాడుమ్రోత, వాతములమ్రోత, మృగవితతిమ్రోత, పలుసెలఁయేళ్ల మ్రోత,
ఖగతతులమ్రోత, గలిసి యొంకారనాద మెపుడు నలైసలందుఁ బై ♦ కేగయుచుండె.

మ॥ ఒకమా తా 'బదనూ'రరణ్యములలో ♦ నుద్దండులై శత్రు సై
నికు లేతేరఁగ నాప్రతాపవిభుఁడు ♦ వీక్షించి యాత్మీయ సై
న్యకదంబులుతోడ వచ్చి మదశుం ♦ డాలమ్ములన్ జీల్చు సిద్ధి
హాకిశోరంబటు దాకి కూల్చెను జగం ♦ బౌరా యటం చెన్నఁగన్.

192

ఉ॥ వేఱొకసారి యిట్లై పడి ♦ వేలభటుల్ షహాబాజుఖాను చి
త్తూరికి వెళ్ళుచుండఁగ మ ♦ హోగ్రీవనంబున ముట్టడించె; వా

luxuriant meadows of Ontolla on the banks of the Bunas. After a few questions he was killed and hung up in terrorum. By such patriotic severity Pratap rendered the garden of Rajasthan of no value to the Conqueror.

"Annals of Mewar."

§ Without a capital, without resources, his kindred and clansmen dispirited by the reverses of his house, yet sympathising with him in his refusal to ally himself with a muhammādan, Pratap Singh had established himself at Kumbhalmer in the Aravallis and had endeavoured to organize the country for renewed struggle.

రూఠక నిల్పిరందలు; ద † యోదయుఁడౌచుఁ బ్రతాపుఁడంత సం
హారముసేయకే విడిచె, † నద్దీర! యాతని ధర్మ మెట్టిదో! —

193

- సీ॥ గొల్లలు మేకలఁ † గొని మేపుసురటంచు బచ్చికబయలులఁ † జొచ్చి చూచుఁ!
గాపు పొలాన నాఁ † గలి మోపునోయంచు దూరప్రదేశముల్ † తొంగిచూచు!
వేటరుల్ మెకముల † పిండుఁ జంపుదురంచు ఘోరవనంబులు † దూరిచూచుఁ!
దరుల బోయలును వా † గుర లొడ్డుదురటంచుఁ గొండపేటెక్కి యం † దుండిచూచు!
గీ॥ నాసలుంబాధిపతి వెంట † నంటియుండ దేశమెల్లడఁ దిరిగి శో † ధించుచుండుఁ!
దనదునానతి లవమైనఁ † దప్పెనేని ప్రళయమగుఁగాక! యెవ్వఁడు † బ్రతుకఁగలఁడు!
గీ॥ భోగసన్నాసమున వీర † పూర్ణదీక్ష పట్టి యిటఁ బ్రతాపుఁడు కష్ట † పడుచునుండ!
రాజ్యత్యక్తాభరైక పూ † క్షవ్రతుంబు దీక్షగొని యక్క రచట సా † ధించుచుండె.

—*) అక్షరుసార్వభౌముని దిగ్విజయములు. (*—

- సీ॥ అంబరుదేశము † దా రణస్తంభపురము నాఘనుఁడు పాల † నము నొనర్చె;
నల శమంతకసింహుఁ † డనువీరుఁ డాచుర్గమును వానికడనుండి † కొనుచు “నుదయ
పురికి సామంతుఁడై † పరిపాలనముసేయు” మని తనపతి శూర † ధనునకిచ్చెఁ;
గోటవాఁకిటనున్న † గొప్పపల్లె శమంతకుఁడు గొని తా నేలు † కొనుచునుండెఁ;
గీ॥ గొండకన్న దుర్భేద మా † కోటఁగొనఁగ దండువిడిసి యక్కరు నిల్చె † రెండునెలలు;
చెంతనున్న మందంత పో † సిననుగాని జయమొదవునన్న యాన లే † శమును లేక.
సీ॥ తురకలు సంధిగో † రిరి; దుర్గపతి యొప్పె; సేవకుఁడును మాన † సింహుఁ డరిగి;
రంద తాస్థానము † నందుఁజేరిరి; శూరధనరావు పినతండ్రి † తనకెదురుగ
మానసింహుని పీఠ † మాని నిల్చిన భటుఁ గనుతెప్పపెట్ల కొ † క్కగతిఁజూచి
యక్కరని గ్రహించి † యతనిచేతులుపట్టి సింహపీఠమున నా † సీనుఁజేసె;
గీ॥ నక్కరును శూరధనరావు † నాదరించి కాశికామండల మొసంగి † గారవించెఁ;
⊗ గోటవెలికి రాదలఁపఁ గ † వాటసీమ నతనిఁ దాఁకె శమంతకుం † డతీరయమున.

⊗ But this dereliction of duty was effaced by the rigid virtue of the brave Sawunt Hara who as already stated had cojointly with the Kotario Chohan obtained Rinthumbhor. He put on the saffron robes and with his small but virtuous clan determined inspite of his sovereign's example, that Akbar should only gain pcssession over their life-less bodies. Previous to this useless explosion of fidelity he set up a pillar with a solemn anathema engraved thereon on "what-

మ॥ “పురముల్ పోయిన రాజ్యముల్ చెడిన నె ధ్మ మాకు రాణాయె సు
స్థిరదైవంబగు; నట్టిస్వామిపదభ ధ్మ మాని మోగల్ధరే
శ్వరు పాదంబులు గొల్పె శూరధనుఁడన్ ధ్మ గ్యంబు నాసించి; యో
హరవంశ్యాగ్నిలూర! యాయధము దు ధ్మ పారముల్ మెత్తురే.” 198

మ॥ అని తానుక దనయైదునూర్లు హరవం ధ్మ శ్రేష్ఠతా సద్భటుల్
చని యొక్కమ్మడి వారలన్ దగిలి యా ధ్మ తంత్రయధంబునన్
దనువుల్ వీడుచు నిత్యనాకసుఖమొ ధ్మ దన్ బోయి; రాదేశభ
క్తిని లోకంబులు మెచ్చి వారియశమున్ ధ్మ గ్నించె వేనోభులన్. 199

గీ॥ రామచంద్రుఁడు రీవామ ధ్మ హామహీంద్రుఁడలఘు కాలంజరీ దుర్గ ధ్మ మప్పించె!
బాజబహదూరొసంగె మాశ్వము! సహస్రవాజిపతులొచుఁగొలిచి రక్షరును వారు.

గీ॥ జోధబాయి మార్వార్మహీ ధ్మ శునితనూజ కనె జహంగీరు; తక్కిన ధ్మ కాంతలంగా,
నక్కరు ‘మురాను’ ‘దనియాలు’ ననెడు సుతులఁ బుత్రికామణు లొక్కఁడర్చురనుబడసె.

—*) అక్కరుసార్యభాముఁడు ఘూర్జరదేశము జయించుట. (*—

మ॥ జనసమ్మర్దము ఘూర్జరంబు ‘ముజఫర్ ధ్మ హా’ యన్న దుర్గాగ్గుఁ డా
ఫ్లనుఁడన్ బాలననేయఁగా నచటి క ధ్మ క్పర్ కొంతసైన్యాబుతోఁ
జనె; వాఁడెంతయు భీతుఁడై యతని ప ధ్మ జ్జేరె; డిల్లీకుఁ డా
తని సీమన్ గొని కొన్నిపల్లె లొసంగెన్ ధ్మ ద్జవనాథంబుగన్. 202

... Hara of gentle blood should ascend the castle of Rinthumbhor or who should
... it it alive.” Sawunt and his kin made the sacrifice to honor, they gave up their
... e’s blood to maintain their fidelity to the Rana albeit himself without a capital;
... id from that day no Hara ever passes Rinthumbhor without averting his head
... om an object which caused disgrace to the tribe.

“Annals of Mewar.”

⊗ The possession of numerous ports and the resulting extensive maritime
... mmerce made Guzarat the richest kingdom in India. Ahmadabad the capital
... is justly reputed to be one of the finest cities in the world, while the manufacture
... salt, cloths, paper and other commodities flourished in many localities.
... sovereign consumed as Akbar was by the lust of conquest and the ambition of
... pire, could not possibly allow, such a delectable land on his frontier to continue
... the enjoyment of unfettered independence.

“Akber the great Mogul.”

మ॥ మును బైరాముఁడు రాజరక్షకుఁడు! త ♦ త్పుత్రుఁ బదాఁక్షేండ్ల వా
నిని నబ్దురహిమాను సైన్యపతిగా ♦ నేమించి యాఘూర్జరం
బునకుఁ రెండవమాఱు సేనల రణం ♦ బుఁ జేయఁగా నకృరుఁ
గొనిపోయెఁ సచరాచరావని వడం ♦ కుఁ బొంది శోషిల్లఁగఁ.

203

సీ॥ ఉభయసేనలకు మ ♦ హోద్ధతయుద్ధంబు పడియె నహమ్మదా ♦ బాదు పొంత!
నకృరుపతి ఘూర్జ ♦ రాధిపు రణరంగమందుఁ బెల్లుగఁదాకి ♦ బందె గొనియె!
సమర మంతమునొందె! ♦ జయ మకృరు వరించె! ఖండిషు కై రాయుఁ ♦ గధియనాడ
కాంబె బ్రోచియు రివా ♦ కాంత మాహీకాంత, రాధాపురంబు సూ ♦ రతు బలిస్సు
గీ॥ పయి బరోడా యహమ్మదా ♦ బాదు మఱియుఁబాలనపురాది బహుమండ ♦ లాలియవన
సార్వభౌముని మృనుపదా ♦ బ్జములు చేరి యేబదియులక్షలధనంబు ♦ నియ్యఁదొడఁగె.

—*) అకృరుసార్వభౌముఁడు వంగదేశమును జయించుట. (*—

మ॥ వరుసఁ వంగవిహారముల్ కొనఁగ న ♦ కృర్ కోరె; నాసీమలఁ
బరిపాలించె సుఖపదమ్ముగ సులే ♦ మాఁఖానుఁ; డావీకుఁడుఁ
మరణంబొందినమీదఁ దత్సుతుఁడు స ♦ మాట్టయ్యె దావూదు; ము
ష్కరుఁడై లోకుల బాధపెట్టుచును రా ♦ జ్యంబేలె వాఁ డయ్యెడఁ.

205

సీ॥ ధనము లక్షలు కోట్లు ♦ దనరె; నర్వదివేల యాశ్వికుల్ మూఁడువే ♦ లాఱునూర్లు
ద్విరదంబు లిర్వది ♦ వేల్ పిరంగులును లక్షయును నల్వదివేలు ♦ కాలిబాట్లు
పదినూర్లు యుద్ధనా ♦ వలు గల్గి దావూదు చక్రిన్తని లెక్క ♦ సలుపఁబోక
సరిహద్దునందున్న ♦ 'జామేనియా' దగ్గమును సేనలను గొంచు ♦ ముట్టడించె;

గీ॥ నదియుఁ గోపకారణమయ్యె ♦ నకృరునకు; మానసిహుఁడు తోడర ♦ మల్లు పీక
బలుఁడు ఖాసిముఖానాది ♦ ప్రబలవీరు లండఁ గొలువుండ వెడలె బ్రహ్మాండమద్రువ

మ॥ అమర ద్వీపవతీ తటాంతరమునఁ ♦ హజీపుర ప్రాజ్య దు
ర్గమునుఁ జేకొని పాటలీనగర దు ♦ గ్గంబుఁ గొనె! బెక్కుయు
ద్ధములఁ జేసి విహారవంగముల నా ♦ తర్వాత నోడ్రంబునుఁ
గ్రమమొప్పఁ గ్రహియించె నకృరు సమి ♦ ద్గాండీవి యీతుండనఁ.

207

క॥ పరిపూర్ణ విజయమున నకృరు ఢిల్లీపురముఁ జేరి ♦ కడ సంతోష
స్ఫురణమున మానసిహుని సరసకుఁ బిలిపించి గోష్ఠి ♦ సలిపెడువేళఁ,

208

—* { అక్కరుసార్యభాముఁడు కున్వార్ మానసింహప్రభువుతో } *—
మంత్రాంగము చేయుట.

మ॥ పదమూఁడేడులు దాటిదాటకయె లేఁ † బ్రాయంబునన్ దండ్రులున్
ద్రదివం బేగెను; నాటనుండియు ధరి † త్రీ రాజ్యభారంబు నన్
గదిసెన్; దేవునికూర్చి సర్వమును జ † కన్ దాల్చి కల్యాణసం
పదలన్ లోపము గల్గకుండ నెపుడున్ † వర్ణిల్లఁగాఁ జేసితిన్. 2

సీ॥ తెగినహారమున ము † త్తయములువోలె భారతరాజ్యమది పెక్కు † వ్రక్కలగుచు
జినచిన్న పాయలై † చెడె; రాష్ట్ర పతులలో నొండొరులకు మైత్రి † యొదవ దెపుడు
నిత్యలక్ష్మీ శుభ † నిలయములై యుండవలయు రాజ్యములు శా † శ్వత రణముల
ధనజనవస్తువా † హనశూన్యమై పాడువడి శ్మశానములట్లు † ప్రభదొలంగె!

గీ॥ నిట్టి కుబ్జావతారంబు † లెల్లబోయి భరతఖండ మఖండైక † భాగ్య విభవ
నిలయమైయుండఁ జూడఁగా † వలయుననుచుఁ గడుపులోఁ గొండయంతాస † గలిగెనా

సీ॥ సింహాసనం బధి † ప్పించినదాది నీభావమే మది వేరు † పాటియుండె!
నాగ్రా మొదల్గా † ననుదినం బొక్కొక్క రాజ్యంబు గెలిచి రా † ష్ట్రమునఁజేర్చి
ప్రాభాత మృదుగంధ † వహునట్లు భారతమేదినీతల మాకృ † మించి ప్రజల
కామోదసాభాగ్య † మలవరించుచు రామరాజ్యవిఖ్యాతిఁ గూ † ర్పంగఁగంటి!

గీ॥ నెందొ యొకరిరువురు రాజ్య † తృష్ణచేత నక్కరును దిగ్జయ మొనర్చు † నండ్రు! గా
సత్య మీ వెఱుంగవె! ధాత్రి † జను లెఱుఁగరె! భువనములనేలు నాదిదే † వ్రుండెఱుఁగె!

సీ॥ సహగమనము భీతి † సడలించుచుంటి, నన్యాయమా పన్నుల † నణఁచియుంటి;
మధుమాస సేవన † మాన్పితి; భారతనృపులతో వియ్యంబు † నెరపుచుంటి;
నొకకంట నమృత మి † కొకకంట సున్నంబు గలిగి వీక్షింప; మో † గలులు హై
వులటన్న భేదంబు † గలుగదు; మీలోన మత్ప్రాణసము లెంత † మంది లేదు!

గీ॥ భారతాభ్యుదయముఁ గూర్చి † పవలు రేయు నేను పడుబాధ లాదేవుఁ † డే యెఱుంగ
నీకుఁ జెప్పిన దప్పున్న † దే! కనులకు ఊణము సేపైన నిద్దర † గదియరాదు. 2

శా॥ రారాజై మితిలేని సౌఖ్యభరమున్ † బ్రాహిచి యున్నాడటం
చీరెన్నందగుఁగాక; నాదు హృదయం † బెష్టాక్క చింతాన్నిచే
క్షీరాంభోనిధి క్రూర బాడబమహా † గ్నిజ్వాలచేబోలెఁ గం
గాకామండును; నాని బాధలకుఁ గ్రుం † గన్పాగితిన్ బెల్లుగన్. 2

మ॥ అది యెవ్వారల తోడనేఁ దెలుపరా! † దద్దాని నెవ్వారు తీ
 ర్చెదమన్ను మఱి తీరఁబోవ! దెపుడు † జొతించి చింతించి నేఁ
 దుదిదాఁక మది నోర్వసేవలయు; నెం † తో కూర్చు మిత్రుండ! ప
 య్యది నేఁజెప్పిన నీదు మానసము చిం † తాయ త్తమై కుఁగెడున్.

214

చ॥ ఇరువదియొండ్లుగాఁగ సహి † యించుచునుంటిని; యెన్నిమాల్లో నీ
 వెఱుఁగవుగాని యేకతమ † యిర్వుర ముండినయపు నావ్యధా
 భర మిటులుండెనంచుఁ దెలు † పన్ గమకించితి; నంతలో హృదం
 తరము కలంగి మాటయయి † నన్ వెలిదాటక నిల్చిపోయితిన్.

215

చ॥ ఒకయెడ సింధువాహిని మ † ణ్కొక్కటఁ బూజ్యము బ్రహ్మపుత్ర యి
 కొకయెడ వింధ్యభూమిధర † ముత్తరమందు హిమాలయంబు వీ
 నికి నడుమన్ గలట్టి యవ † నీస్థలి నాపరిపాలనమ్మునన్
 వికసన మొంది భూపఁజయు † నేనును సౌఖ్యము గంటి మెంతయున్.

216

మ॥ అరులెల్లన్ నశియించి; రక్కరన నా † హా! యంతరాజేఁడి యం
 దురు; గర్భంబు ఫలించి పుత్రకలు పు † త్రుల్ గల్గి; రత్యంతభా
 గ్యరమల్ పొల్పెడి; కోటిమంది హితు; లిం † కన్ బ్రాయమో స్వల్ప; మే
 కొఱత ల్లేపు; మహాన్నతస్థితులె నా † కున్ జెల్లె నీనాటికిన్.

217

మ॥ అనురాధీశుఁడుగూడ నాసవడు నా † ర్యావ ర్తదేశంబు స
 ర్వుము నాఛత్రము క్రిందికై నడిచె; మే † వాడ రాజ్య మొక్కండుమా
 త్రము స్వాతంత్ర్యరమాభిమానముల మ † త్ప్రాజ్యాధికారంబు లే
 శము మన్నింపక గర్వముల్ బలిసి శీ † ధ్నంబెత్తి కేఁగించెడున్.

218

చ॥ నను గడుఁబేర్చిమైఁ గనుచు † నాప్రభుత్వ మదిమెచ్చి కన్యని
 చ్చిన మిమువంటివారి వెలి † చేసి ప్రతాపనృపుండు పండ్లిభో
 జనములకైన నించుకయు † సైపక తేలికచేసి చూచె; మీ
 ఘనతకు హానివచ్చినను † గల్గవె నాకు విషాదవేదనల్!

219

చ॥ కలుగఁగరాదు లాభ మొక † కానును నాకని దేశమందు లో
 కులఁ బురముల్ త్యజించుచును † గొండలనుండఁగఁ బిల్చి సంపదల్
 వెలసెడి దేశమెల్లఁ బెను † బీమగఁజేసె; వివేక మున్నదే!
 యెలుకల దాడి కోడి తన † యింటికి నిప్పిడు కూళలుందురే!

220

- ఉ॥ ఆదిమసూర్యవంశభవుఁ డంట; తురుష్కులఁజేరి కొల్వఁగా
 రాదఁట; నల్వరెవ్వనొ ప డ రాక్రమవాక్యము లాడినంత మా
 మీదికిఁ గాలు దువ్వునఁట; మేము భయంపడి దూరమున్న మ
 ర్యాదఁట; కాక రేఁగినను డ నంతముచేయు నటంట; వింటివే! 22
- మ॥ మఱి నాయొద్దను జేను భూమిపతులన్ డ మర్యాదతోఁ జూడనో!
 ధరణీభాగము లియ్యనో! పిలిచి బాం డ ధవ్యంబు చేకూర్చనో!
 చిరమైతిఁ విహరింపనో నృపులు నన్ డ నేవించి చే దేమి మే
 సిరి! తానింతటి మార్ఖ్యమేమిటికిఁ దా డ ల్పెన్! జెప్పఁగాఁ జాలుదే! 22
- ఓ॥ నేఁగోరునది యెల్ల డ నిఖిలభారతఖండభాగ మొక్కడనేల డ వలయు ననియె!
 యెపు డిర్వురు స్వతంత్రు డ లిటనుండఁ జోటుండరాదు! లోకము పెద్ద డ రాజననుచు
 నంగీకరించె న! డ న్నాతఁ డంగీకరించిన దాన నిసుమంత డ చేటు గలదె!
 తనకిరీటుంబు క్రిం డ దను వ్రాలునే! వట్టి పెడసరకట్టె య డ న్నించుకొనుటె
- ఐ॥ కాని! నేఁరేఁగినను నాపఁ డ గలుగువారలేరి! తానెంత! తనదేశ డ మొంత! తనదు
 సేనయది యెంత! హృద్భంధు డ లైన మిమ్మువంటివారలఁ గని యూరఁకుంటిఁగాక.
- ఐ॥ నిజము చెప్పటకేమి! డ నీవాతనినిగూర్చి పలుమాఱు గడుఁగార డ నంబు నెరపి
 పలుకుటఁజేసి నీ డ భావమెచ్చటనొచ్చునో యంచు నెట్టులో డ యోర్చియుంటి!
 “నీవాడ” ననమను! డ నేనేల నీకిష్ట మైనట్టు లతని మ డ ర్యాద చేయు!
 మతఁడు స్వతంత్రుఁడై డ యలరరాదనికాదు! దేశమొక్కటిగ వ డ ర్థిల్లవలయు
- ఐ॥ ననుచు నితగఁ జింతింతు; డ నతని మార్ఖ్య మంతకంతకుఁ బెరిగె; రా డ జ్యంబు పాడు
 వడియె; నేమనఁగూడక డ యెడరుపడితి హృదయశల్యము పాయు చొప్పెఱుఁగనైతి.
- చ॥ విను కడమాటగా వినుతుఁ! డ బెద్దయుఁగాలముగా శరీరమున్
 డనియెడి రాచపుండువలెఁ డ దీరని వ్యాధియుఁబోలె నాప్రీత

⊙ It is not necessary to adduce any particular incident as supplying a motive for the attack on the Rana Pratap, who is represented by Abul Fazl as serving chastisement by reason of his alleged arrogance, presumption, disobedience, deceit and dissimulation. His patriotism was his offence. Akbar had won over most of the Rajput chieftains by his astute policy and could not endure an independent attitude assumed by the Rana, who must be broken if he would not bend like his fellows. The campaign of 1576 was intended to destroy the Rana early and to crush finally his pretensions to stand outside the empire. The

పునిదెసనైన చింతఁ దను † వుకా మనసుకా వ్రణ మయ్యె; నేగతికా
దినములు దాటుఁ! దీఱ దిది † దేహముతోడుతఁగాని యీజనికా.

225

మ॥ అకటా! చల్లఁగ నింట నన్నిలిపి య † య్యస్తాద్రియందుండి చూ
డ్కికి వేగొన నుదయాద్రిదాకఁగల ది † గ్దేశములకా గెల్చి లా
భకళల్ నించెడు నీవు నాప్తమణినై † వరించినకా జింతఁబా
యక నేనప్పుడు క్రుంగిపోవలసెఁ! గ † ట్టా! దైవ మెల్బొంగిదో!”

226

—*) అక్కరుచక్రవర్తికి మానసిహప్రభువు మనస్తాపోపశమనము చేయుట. (* —

మ॥ అని యాస్యంబును వాల్చి చూపు ధరపై † వ్యాపింపఁగాఁజేసి చిం
తను సూచింపఁగ మానసిహుఁడు ప్రచం † డప్రాభవోద్దండుఁ డా
తని వీక్షించుచు “దీని కింతవడిఁ జిం † తకా బాందఁగా నేటి! కీ
పని నీకోరినయట్లు తీర్పఁగను మ † ద్భారంబు! నీ కేటికికా!

227

ఉ॥ ఇంతకు నీవు కోరుపని † నెవ్వరికేనియుఁ దప్పుపట్టఁ గా
సంతయుఁ జోటు లేదు! జగ † మంతయు సేమమునొందు సౌఖ్యసి
ద్ధాంతమె చూపినావు! తఱి † యైనపు డమ్మహనీయుఁ జూచి త
త్సాంత మెఱింగి వీలయిన † యట్టులు కార్యము నిర్వహించెదకా.

228

సీ॥ అతఁడు మాకులముల † కధిపతి; యతని శ్రేయముఁ జూడ మాధర్మముండ్రు; కాని
యెప్పటిమాటలో! † యెన్నటిజోలియో! వినుటయే యతని నేఁ † గని యెఱుంగ!
ధ్వజినీపతిశ్వసం † బంధంబు సామంతభావంబు వియ్యంబు † బాంధవంబు
నేండ్లుపూండ్లును దాటు † హితవృత్తి యెల్లప్పు సముఖమున మెలంగు † చనువుకలిమి
గీ॥ పయిని నొకవేయి సంబంధంబంధములును దొడరి పూలసంకెలలు నా † మెడనుబకుచుఁ
గట్టుపడినాఁడ నీపాద † కమలములకు! నాతనికిఁ గూర్తునే! నిన్నె † యనుసరింతు.

గీ॥ ఉదయపురిపై న దండెత్తి † కదియఁబోకు! స్వల్పరాజ్యము! నీధాక † నై పలేదు!
మృదుశిరీషపుష్పమ్మా! తు † మ్మొదయెవ్రాల నోర్వదు! ఖగేశ్వరుఁడు క్రొక్క † నోర్వఁగలదె!

failure of the effort caused deep disappointment to Akbar. The emperor desired the death of the Rana and the absorption of the territory in the imperial dominions. The Rana while fully prepared to sacrifice his life if necessary was resolved that his blood should never be contaminated by inter-mixture with that of the foreigner and that his country should remain a land of freemen. After much tribulation, he succeeded and Akbar failed. "Akber the great Mogul."

చ॥ అన “సరి యట్లుచేయు”మని ♦ యక్కరు “పెక్కురు కార్యదక్షులకొ
బనిదితి! రెండుసారులుగ ♦ వారలు ఘూర్జరదేశ మేగి యం
దునఁగల రాజ్యకార్యములు ♦ తోచినయట్టులు తీర్చి! రైనఁ బా
లనము స్థిరత్వముకొ గనిన ♦ లా గగుపింపదు పెక్కులేండ్లకుకొ.”

231

—*) మానసింహప్రభువు ఘూర్జరమునకు వెడలుట. (*—

క॥ అనిన “నదియెంతపని లెమ్మ”ని పలుకుచు మానసింహుఁ ♦ డామఱునాఁడే
తనవెంటఁ గొంతసైన్యముఁ గొనుచుఁ బ్రయాణం బొనర్చె ♦ ఘూర్జరమునకుకొ. 232

చ॥ చని యటనున్న కార్యములు ♦ సర్వముఁ దీటిచి యుత్తమవ్యవ
స్థను నెలకొల్పె; రాజ్యరమ ♦ సర్వసుఖంబులు గాంచి వృద్ధినొం
దెను; బలవంతుఁడుకొ బ్రబల ♦ నిర్ఘ్న మెంతటి దుర్గమస్థలం
బునయినఁ జీల్చి చొచ్చుకొని ♦ పోవు నటంచను పల్కు నిల్పుచుకొ. 233

మ॥ తనయంబొపురిఁ జేరఁగామఱి మి ♦ ధ్యకొ గల్గు మార్గంబునకొ
జనుచో నొక్కెడ మానసింహుఁడు “కడుకొ ♦ సద్భక్తి నీపాద ద
ర్శనముకొ జేయఁగఁ గోర్కొకల్లె! నిదె యా ♦ జ్ఞకొ వేగఁ బాలింపవే”
యని మామకొ జయమల్లు బంచెను బ్రతా ♦ పాధీశు నర్థింపఁగకొ. 234

చ॥ కదిసి ప్రతాపసింహానృపుఁ ♦ గార్య మతం డెఱిఁగించె; సమ్మదా
స్పదుఁడయి భూవిభుం ‘దుదయ ♦ సాగరసీమరు జూతు’ నన్న వా
ర్తఁదెలిపె నాతఁ; డిచ్చటఁ బ్ర ♦ తాపుఁడు నచ్చట మానసింహుఁ డ
య్యుదయపురంబుఁ జేర గమ ♦ నోన్ముఖులై చని చేరి రిర్వురుకొ. 235

గీ॥ అన్నియును బర్ణశాలలే, ♦ యంతరమున నన్ని దర్భాసనంబులే, ♦ యన్నిచోట్ల
నతినిరాడంబరత్వమే, ♦ యందఱ ముఖముల నమాయికత్వంపుము ♦ ద్రలె, రహించె.

గీ॥ అచటి యందఱు భోగసఁన్న్యాసిమణులు! పరమహంస ముఖ్యుఁడు ప్రతాపప్రభుఁడు!
పజ్జనున్న గంభీరాస్ర ♦ వంతి వోలెఁ బరమగంభీర మందఱ ♦ భావవృత్తి. 237

గీ॥ అతుల సువిశాల పర్ణశా ♦ లాంతరమున మృదుల దర్భాసనంబులు ♦ పది దనర్ప
నొక్కదానిపైనఁ బ్రతాపుఁ ♦ డుండె! నతని చేతనే సలుబ్రాకృష్ణసింహుఁడుండె.

—*) మానసింహప్రభువు ప్రతాపసింహుని దర్శించుకొనుట. (*—

గ్రీ సీ॥ వజ్రదీధితులు శు ♦ భ్రకపోలములపైన నాట్యమ్ము సలుపు కుం ♦ డలము లలరఁ!
 బరమగుర్ల భనుహా ♦ భాగ్యకేళి లెసంగు రమణీయ దీర్ఘ నే ♦ త్రములు దనర!
 సౌందర్యదేవతా ♦ సదనమై సంపూర్ణ చంద్రుని గేరు నా ♦ స్వంబు వెలుఁగ!
 క్షీతినెల్లఁ ద్రుటిని వ ♦ శీ కృతి గావించు భూరిలక్షణదివ్య ♦ మూ ర్తి యమర!
 గ్రీ॥ మంచి చందురుకావి రు ♦ మాలుపైన రాజ చిహ్నమా మగతా తు♦రాయిగులుక!
 మానసింహుండు ప్రబలాభి ♦ మానధనుఁడు హయముడిగి పర్ణశాలకు♦నరుగుదెంచె.

మ॥ కరముల్ రొడును మోడ్చి భూమిపలు మో ♦ కా లూని కూర్చుండుచుకొ
 శిరముకొ వంచి నమస్కృతుల్ సలిపి ని ♦ శ్చెకొ మానసింహుండు; సా
 దరచిత్తుడు ప్రతాపసింహవిభుఁ డు ♦ త్సాహంబుతో “నంబరే
 శ్వర! ర మ్మిచ్చటఁ గూరుచుడు”మని సం ♦ భావించె సంపీఠిమై. 240

గ్రీ॥ “రాజపుత్రభూస్థలిఁగల ♦ రాజులందు నాయనా! నిన్నుబోలు రా ♦ ణ్మణులు గలరె!
 ప్రాభవమునందు యశమాను ♦ బలమునందు నింతవాఁ డింక లేడన ♦ నెసఁగినావు!

చ॥ ఒకతుఁడియేనియొక్క వ్యవధి ♦ యుండదు; భారతదేశకార్యముల్
 సకలము నీపయిఁబడి తో ♦ లంగవు; వేసవియందు మండుటెం
 డకుఁ గడుదూర విట్లు పయ ♦ నం బొనరించితి; వెట్టి దొడ్డ కా
 ర్యకరణ మూనియో! తెలుప ♦ నర్హమయైనను విందు” నావుఁడుకొ. 242

మ॥ “నిజధర్మాచరణం బొనర్పఁ బురముకొ ♦ దేశంబు సర్వస్వముకొ
 స్వజనంబుకొ విడనాడి యెప్పు ప్రబల ♦ స్వాతంత్ర్యముకొ గొల్పి బే

§ Mann singh the nephew and the successor of Bhagavandoss was the most brilliant character of Akbar's court. As the Emperor's Lieutenant he was entrusted with the most arduous duties and added conquests to the empire, from Khotam to the Ocean. Orissia was subjugated by him; Assam humbled and made tributary; and Kabul maintained her allegiance. He held in succession the governments of Bengal and Bihar the Deccan and Kabul. Raja Mann soon proved to Akbar that his policy of strengthening his throne by Rajput alliance was not without hazard; these alliances introducing direct influence in the state which frequently thwarted the views of the sovereign. “ An account of the life of Raja Mann would fill a volume. There are ample materials at Jaipur.

రజ మొక్కింత యెఱుంగకుండెడు మహా ♦ రాజర్షి! నీపాదపం
 కజముల్ గొల్పుటకన్న నిష్ఠ మఱి యే ♦ కార్యంబు నాకుండెడిక!

243

సీ॥ హారావళీపర్వ ♦ తాటవి రాజ్యంబు! కొండగుహలు కొల్వు ♦ కూటములును!
 బూచిన పెనువృక్ష ♦ ములు సితచ్ఛత్రమ్ము' లాగండశిలలు సిం ♦ హాసనములు!
 విరులగుచ్ఛమ్ములు ♦ వింజామరమ్ములు! పంచాస్యవితతి సే ♦ వకగణంబు!
 ప్రకృతిసౌందర్యంబు ♦ భాగ్యసౌభాగ్యంబు! జ్ఞానమే మోక్షల ♦ త్యంబుగాఁగ!

గీ॥ ముప్పదియునాఱు కులముల ♦ భూపమణులు పాదములు గొల్వఁదగు జగత్పావనుండ
 వడవిఁ బడరాని యిడుమలు ♦ పడుచునుంటి! ధర్మ నిఘ్నర వీర వ్ర ♦ తంబుఁ బూని."

క॥ అని మాససింహభూవరుఁ డనఁగఁ బ్రతాపుఁడును "మత్కు ♦ లాభరణులు పూ
 ర్వస్మపాలుర ధర్మము నే ననుసరణ మొనర్చుచుంటి ♦ నతిదృఢనిష్ఠక.

245

మ॥ స్థిరదీక్షఁగొని ధర్మదేవత నుపా ♦ సింపక బ్రయత్నించు నా
 నరులక గష్టములెల్ల మార్కొను! ననం ♦ తత్యాగ ధైర్యంబు ల
 క్కరయకా వారికిఁ! జీఁకటల్ బలియఁ జు ♦ క్కల్ తేజముక బెంచు నా
 కరణిక ధీరులు పెంచుచుందురు విప ♦ క్కాలాబునక ధైర్యముక.

246

సీ॥ దృక్పథంబున భేద ♦ మే కాని దైవదత్తములెకా కష్టసా ♦ ఖ్యములు రెండు!
 రెంటిలోఁ గష్ట ము ♦ త్కృష్టమం! ద్రది దాను వలగొన్నవారి పా ♦ పములు గడిగి
 ప్రకృతివిజ్ఞానసం ♦ పదలఁ బెంపొందించి శమదమాదిగుణాళి ♦ సంతరించి
 యఖిలజగం బీశ్వ ♦ రాధీనమని తెల్పి యుత్తమజ్ఞానంబు ♦ నొందఁజేయు!

గీ॥ నిరత మాత్మశోధనచేసి ♦ నిశితశిక్ష పెంచి కష్టానుభూతి వ్రా ♦ పించి గాక
 మనుజుఁ డొకకోటియోగముల్ ♦ మరగియైన నుత్తమోత్తమపురుషత్వ మొందఁగలఁడ!

మ॥ అమరోద్ధ్యానముఁబోలె నెల్లడ సమ ♦ గ్రానందముక బెంచి లో
 కముఁ గల్యాణపుమండపంబటు వెయిం ♦ గకజేయు స్వాతంత్ర్యధ
 ర్మమహాదేవత మున్నెఁ గిల్పిషసము ♦ ద్రంబందునక; రక్షహ
 స్తములక లేపిన లేచు; లేవ దణుమా ♦ త్రక రిక్షహస్తంబులక.

248

మ॥ పొడయెండైనను సోఁకఁగా నెఱుగ కె ♦ ప్లక శీతలచ్ఛాయలక
 బడినక, దుఃఖము మా తెఱుంగక నుఖ ♦ ప్పాబల్యభావంబు లే
 ర్పడినక, నొప్పి రవంతయుక దేలియ క ♦ శ్రాంతంబు భోగంబు చొ
 ప్పడినక, మానవుఁ డాత్మజీవితపు శో ♦ భాలాభముల్ చెంచునే!

249

క॥ నాకష్టంబులఁ గూఢిచి వాకొనకుము; కష్టములకు డ భయపడ" నన "నాఁ గాక" నుచు మానసింహుఁడు "నాకొక్కఁడు తోఁచుఁ! దెల్పి డ నక గనలకుఁడి! 250

—*) ప్రతాపసింహునితో మానసింహప్రభువు సంధిమాటలు జరుపుట. (*—

- సీ॥ కాబూలుమొదలు వం డ గముదాఁక వ్యాపించు సకలభూతలమేలు డ చక్రవర్తి! యవనఁడైందవులందు డ లవము భేదములేక సమదృష్టిఁజూచు వి డ జ్ఞానశాలి! యడుగ రేకాని త డ న్నుడిగిన రాజ్యమైన నొసంగఁగల వదా డ న్యప్రభుండు! తనచూపుపాటు డి డ క్కుననెం దపజయంబు వినరాని రణరంగ డ విజయమూర్తి!
- గీ॥ కాలిబండ్లైబడెదు ల డ క్షులును బదియు నైదులక్ష లాశ్వికదళం డ బైదువేలు హస్తితతి గల్గు విశ్వలో డ కైకభర్త! యక్బరునృపాలుతుల్యు లీ డ యవనిఁ గలరె!
- సీ॥ భూదేవి పూలమే డ ల్ముసుఁగూనెనోయన వఱలు నున్యానముల్ డ పెరుగఁజేసె! డ ఛత్రముల్వతె వంగి డ చలువ నిచ్చెడు చెట్ల రాజమార్గముల నే డ రాటు చేసె! ద్వాదశవర్షముల్ డ వర్షంబు లేకున్నఁ దఱుఁగని చెఱువులఁ డ ద్రవ్వఁజేసె! మహియెల్ల నీశ్వర డ మయమంచుఁజాటఁ గోవెలులు దీపములట్లు డ వెలయఁజేసె!
- గీ॥ సకలభాషాకవీంద్రుల డ సత్కరించి కృతులు వ్రాయించి బహుబహూ డ కృతులుచేసెఁ! బదియు నాఱునూఱులు సైన్యఃపతులుగొలువ మీఱె మధ్యమలోకముఁ దారుఁడగుచు.
- సీ॥ క్షూచక్రిమెల్ల నే డ కచ్చత్రమైయుండ నాసించి దిగ్విజ డ యము లొనర్చుఁ! దనచేఁ బరాభూతిఁ డ గనిన రాజులనెల్ల సమగౌరవమ్మున డ సత్కరించుఁ! దనయేలుబడిని నాఁ డ దలఁదాల్తు మనిపించి వారిదేశమ్ము ల డ వ్వారికిచ్చు! నికఁగొంత రాజ్యంబు డ నిచ్చు! నాస్థానము దరసి సేనాధిప డ త్యంబు నిచ్చు!

● Students well versed in European History seldom, if ever, realise the fact that the empire of Akber during the last quarter of the sixteenth century, undoubtedly was the most powerful in the world and that its sovereign was immeasurably the richest monarch on the face of the earth. Proof will be given later, that when he died in 1605 he left behind him in hard cash not less than fifty millions of pounds sterling equivalent in purchasing power to at least two hundred millions at the present time and probably to much more. Even in 1576 the amount of his hoarded riches must have been stupendous and none but the bravest of the brave could have dared to match the chivalry of poverty-stricken Mewar, against the glittering hosts of rich Hindustan.

“ Akber the great Mogul ”

- గీ॥ నెయ్యమునకుఁ దోడుగఁ దన ♦ వియ్యమిచ్చు! నడుగ లేదనఁజాలఁ! డే ♦ మైన నిచ్చు
 గల్పకము మేరుగిరి కామ ♦ గవియుఁజేరి యతనియాకృతి నిల జన్మ ♦ మందె నిజు
- ❶ మ॥ అలబ్బందావనమేగి యందలి మునీం ♦ ద్రానీకమున్ గొల్పి గో
 కులసాలాన్వయవార్ధి చంద్రుఁడగు నా ♦ గోవిందు భావించి కో
 వెలలన్ నాలుగు గట్టినాఁడు! యవనో ♦ ర్వీనాథు లీభారతీ
 యులదై వంబుల మ్రొక్కి దేవళము లో ♦ హో! కట్టి సేవించిరే! ॥
- సీ॥ ప్రజ బానిసలుచేయఁ ♦ బడు చట్టమును నిల్పె' జట్టుపన్నును దుద ♦ ముట్టఁజేసె
 బరమేశుఁగొలువ నం ♦ దఱును సమానార్థులని యాత్రికులపన్ను ♦ నణఁచినై చెడ
 బ్రతిదినోదయము త ♦ ల్పమునుండి లేచినయంతఁ బరబ్రహ్మ ♦ మాత్మఁ దలఁచు!
 నాతి'మూర్తులకన్న ♦ నాదిదేవునికన్నఁ బూతంబులంచుఁ గో ♦ వులకు మ్రొక్కు!
- శ్రీ గీ॥ నార్కవిధి సూర్యభగవానుఁనర్చ సేయుఁ! దెల్ల గడ్డయు మాంసంబుఁదివఁగఁగోయు
 నికఁ బెక్కేల నీకాల ♦ మీగుణమ్ము లుత్తమ బ్రాహ్మణులకై న ♦ నున్న చెవువ
- గీ॥ స్వామి యాతండు! సద్గురుఁస్వామివీవు! నిహ మతఁ డొసంగుఁ! బరసౌఖ్యఁమోవొసంగ
 దిగువురును రెండుకనులు నా ♦ కేకరీతిఁ గొలుతు నిరువుర సాదముల్ తల ధరించి.

❶ The most notable examples of the eclectic style of Akber's age, with a predominance of Hindu elements, outside Agra and Fatepur Sikri are to be found at Brindaban in the Madhura District, the reputed residence of the Deity Krishna. Local tradition affirms that in 1573, the year of the conquest of Guazarat, Akber was induced to pay a visit to the gosains or holy men of Brindaban and was taken blindfold into the sacred enclosure of the Nidhbhan (Grove of the nine treasures) where a vision was revealed to him so marvellous that he was constrained to admit that he had been permitted to stand upon holy ground. The Rajahs who bore him company expressed a desire to commemorate the vision and do honour to Krishna by the erection of four temples which were constructed in due course.

“ Akber the great Mogul. ”

§ He (Akber) performed private devotions four times a day, at sun rise noon, sunset and midnight spending a considerable time over them. In his latter days these devotions consisted largely of acts of reverence to the sun, fire and light.....Akbar's action in abstaining almost wholly from eating meat and in issuing strongest prohibitions resembling those of Asoka restricting to the narrowest possible limits, the destruction of animal life, certainly was taken in obedience to the doctrine of his Jain teachers.

“ Akber the great Mogal ”

మ॥ భవదత్కుత్తమధర్మదీక్ష త్రిజగ ♦ వ్యంద్యంబయా! దేశకా
 లవిధుల్ చూచియు సుంతమార్పుకొనినన్ ♦ లగ్నయ్యెడిన్; రాజనీ
 తివికాసం బఖలార్థసిద్ధులను సం ♦ ధించున్; వృథాకష్టన
 ప్తవిచారంబులు పెంచుపట్టల నను ♦ ప్తానంబు మార్పన్ దగున్.

256

సీ॥ నీవీరధర్మంబు ♦ నెపమున లోక మెంతగ బాధనొందుచు ♦ న్నదియొ చూడు!
 ప్రజలు నిల్వంగ నీడ ♦ పడయక తినఁగూడు కట్ట బట్టయులేక ♦ గాసిపడిరి!
 పాడుపడె ధరితి! ♦ బలియురౌ మగలు కంకాశమ్ములోయనఁ ♦ గానఁబడిరి!
 భాగ్యదేవతలట్టి ♦ పడతులు దుర్భరదారిద్ర్యదేవత ♦ ల్లారహించి!

గీ॥ రనుదినం బేకభుక్తంబు ♦ నవనిశయ్యఁగొని ప్రపంచోన్నతుండవై ♦ మనఁగఁదగిన
 నీవు సన్న్యాసివేషాన ♦ నిలువ గుండె దిటవు చెడియెఁ! గొండగత సం ♦ కటముగలిగె!

ఉ॥ నీరవివశగై రవము ♦ నిల్పుట పూర్వమునుండివచ్చు నా
 చారము మాకు; వదనము ♦ సల్పి వచించెద; నట్టివానితో
 వైరము మేలుగా; దెప్పుడుఁ ♦ బాలును నీరునుబోలె నొక్కఁడై
 మీరు మెలంగినన్ జగము ♦ మేలు గనున్; సుఖమగ్గలంబగున్.

258

మ॥ గురువై రాగ్యకళాసముద్రుండవు నీ ♦ కున్ బూర్ణసాభాగ్యభా
 గ్యరమాసేవధి యిక్కరీశ్వరునకున్ ♦ కల్లోల గంభీర ను
 స్థిర పాథోధులఁగూర్చు చిన్ని జలసం ♦ ధిన్ బోలె నే సంధినిన్
 వఱలన్ జేసెద! శంభుమాధవుల తే ♦ వన్ మైతి వర్తింపరే!

259

క॥ సిరులఁ దులఁదూగ వలసిన ధరణిని యుద్ధములులేపి ♦ దారుణవధలన్
 జరిపించి రక్తబలులను నెఱపఁ దలఁపఁ బోకుమనుచు ♦ నిన్నన్ధింతున్.”

250

క॥ అన మోముమందహాసము చినుకఁ బ్రతాపుఁడును మాన ♦ సింహు వదనమున్
 గని “నీపచించు హితములకును నామది నెంతయేనిఁ ♦ గుతుకంబయ్యెన్.

261

సీ॥ సచరాచరప్రపంచం ♦ చము పుట్టుటాది యాత్మస్వేచ్ఛ ప్రథమబా ♦ ధ్యత నరునకు!
 నొకమానవుండు వే ♦ ణ్ణొకనికి లోబడి మనుటయు దైవస ♦ మ్మతముగాదు!
 ధన రాజ్య విభవ సా ♦ ధనము లాసగఁజూపువారు వానికి నాస ♦ పడెడువారు
 సమముగాఁ గలుషభా ♦ జను! లై హికాముష్మికసుఖముల్ వారికిఁ ♦ గలుగఁబోవు!

గీ॥ స్వేచ్ఛ మదినెంచి స్వజనంబు ♦ నెల్లసిరులు ప్రాణమును సర్వమును బాయు ♦ వారియెడల
 దైవమే లేకయున్న నీ ♦ ధరణియందు సత్యమేలేదు! పైన నీ ♦ శ్వరుండె లేడు. 262

26207
 25373

- సీ॥ రాజసీతియును ధ ✦ ర్మం బీద్యయిని నీతి తఱుచుగా లాభప) ✦ దముగఁ దోఁచుఁ!
 గాని కామోపభో ✦ గముల కైశ్వర్య సంపాదనకే యది ✦ పనికివచ్చు!
 ధర్మం బఖిలలోక ✦ తత్వంబులకు నెల్లఁ దల్లియుఁ దండ్రియుఁ ✦ చైవమగును!
 నీతియో గౌరవ ✦ స్వాతంత్ర్యముల కడ్డుపడనంతవఱకె సు ✦ భావనీయ!
- గీ॥ మాతృగౌరవహాని డా ✦ వైనయపుడు మానధనులకుఁ ద్యాగసం ✦ పదయుఁ బౌఠ
 షమును సాహసమును గాక ✦ శరణయోగ్యమగు పథం బొక్కఁడుండదీ ✦ యననియంచ
- సీ॥ పలుపురు నీవంటి ✦ వారు ఢిల్లీశ్వరుం డగణితగుణశాలి ✦ యనఁగ వింను;
 నతఁడు ఘనుండుకాఁ ✦ డనను నేఁగూడ; నక్కరుదెసఁ గడుగౌర ✦ వం బెసంగు;
 నతఁ డమానుషసద్గు ✦ణాధ్యం డనను; గాని యవనభూపతుల యో ✦ గ్యతముఁడగుఁడుఁ
 గొన్నిమంచిగుణంబు ✦ లున్నవి నిజము; శాత్రవుఁడైన గుణమున్న ✦ దాపరాదా;
- గీ॥ పరులవృత్తి విమర్శించి ✦ పారబట్టి లేని పోని దుశ్శృంకలు ✦ లేవనెత్తి
 నలుపులు గణించి లేని నిం ✦ దలుఘటించు తభిమతముగాదు నాకు బా ✦ ల్యంబునుఁ
- సీ॥ జగమునందిల్లున్న ✦ సప్రమాట్టులందెల్ల నక్కరు పెద్దవాఁ ✦ డగుట నిజము!
 నీవనినట్టు నే ✦ నావారములు లక్షలుం గోటు లతనికుం ✦ డంగవచ్చు!
 బట్టిన దంతయు ✦ బంగారు గావచ్చు! గోపాలదేవునిఁ ✦ గొలువవచ్చు!
 సర్వేశ్వరుని కటా ✦ క్షమున శ్రీమంతుఁడై జనియించె! నతఁడు సుం ✦ శయములేన
- ❊ గీ॥ కాని నరుఁడౌల నిష్పాక్షి ✦ కముగఁజూడ నుండనే యుండు లోపమ్ము ✦ లొకఁడు రెండు
 మనకును దురుష్టులకును ధ ✦ ర్మములు వేఱు! మనది వేదంబు! వారిదై ✦ చనుభోరా
 మ॥ తనచే నిర్జితులైన భూపతులు క్రో ✦ ధంబుల్ విసర్జించి యె
 ప్లును బ్రేమంబునఁ దన్నుఁ జట్టుకొని కొ ✦ ల్మృక్షేయఁ గాంక్షించి యె

❊ He never gave anybody the chance to understand rightly his inmost sentiments or to know what faith or religion he held by; but in whatever way could best serve his own interests, he used to feed one party or the other with the hope of gaining him to itself, humouring each side with fair words and protestations that he had no other object with his doubts than to seek and find out by the answers the simple truth till then hidden from him! And in all business this was the characteristic manner of king Akbar a man apparently free from mystery and quite as honest and candid as could be imagined but in reality so close and so contained with twists of words and deeds so divergent one from the other at most times so contradictory that even by such seeking one could not find the clue to his thoughts.

"Bartoli."

- దును దేశంబు మతంబు వేఱయిన బం ♦ ధుత్వంబుఁ గల్పించు నా
 పనికొడిగ్గె; నిగూఢ మాతని మనో ♦ వ్యాపార లీలాగతుల్. 266
- గీ॥ అల్లుడై బావయై మామ ♦ యైన తన్ను వెలితి గననీక శ్రీమహా ♦ విష్ణునట్లు
 భారతీయులు గొలుతురకా ♦ భావ మెఱిఁగి యక్బ రిటుచేసె; హేతు వన్యంబు గలదె!
- గీ॥ తనకెదురుండరా ♦ దను దీక్ష కకట! దుర్గావతితోడి సం ♦ గరము సాక్షి!
 చాందేలు వంశాబ్ధి ♦ కిందిరాసతి! మహాబా గన్న పుణ్యసం ♦ పన్నమూర్తి!
 యామహాజనని రా ♦ జ్యము సంపదలతోడ వేదనాదముతోడ ♦ విద్యతోడ
 వ్యాపారములతోడ ♦ వస్తువ్రజముతోడ నానందసదనమై ♦ యతిశయిల్లె!
- గీ॥ రాజ్యతృష్ణాభరై కకా ♦ రణముగాక తోడరి చంపంగనేటి కా ♦ దొడ్డతల్లి!
 జగము కటకటపడె; స్వదే ♦ శప్రభువులమైన మాకెల్లఁ దలవంపు ♦ లై దనర్చె.
- గీ॥ అఖిల ప్రజా హృద ♦ యక్షేత్రముల సత్య ధర్మబీజములుంచు ♦ ధన్యచరిత!
 యాబాజబహదూ ర్మ ♦ యానాపతుల గల్చి పరిభూతి యెఱుఁగని ♦ బలిమికత్తె!
 పల్లెలపైఁ బులి ♦ పడెనన్నఁ జని చంపుదాఁక నుపవసించు ♦ ధర్మమూర్తి!
 వివిధ వగ్గాశ్రమ ♦ విధులు తూ చా తప్పకయె ప్రతిష్ఠించిన ♦ గౌరవాఢ్య!
- గీ॥ యట్టి ఊత్రతపస్విని ♦ నరులుదాఁకఁ బ్రాణముల నియ్యలేక భా ♦ రతమహీశు
 లంగనలకన్న దుర్బలు ♦ లై రటంచు దేశదేశముల్ తిట్టు దు ♦ స్థితులు వచ్చె. 269
- గీ॥ సిరి పుట్టినిల్లు ఘూ ♦ రరదేశమును దవానల మొకోయన ఊమ ♦ మలముకొనియె;
 మ్రొంగ మెమకులేక ♦ మేదిసీప్రజ తినరానిజంతుల శరీ ♦ రములు దినియు
 నాకలి చల్లార ♦ కట్టె కుప్పలు కుప్పలై కూలెఁ; దక్కువా ♦ రా శనములఁ
 గాకులు గ్రద్దల ♦ కరణిఁ బై బడి పీకి తినజొచ్చి; రక్షరు ♦ దిగ్విజయము

§ That country was then governed by a gallant lady Rani Durgavati who, fifteen years previously had become regent for her minor son. She proved herself worthy of her noble ancestry and governed her adopted country with courage and capacity doing great things by dint of her far seeing abilities. It was her custom that when she heard that a tiger had made his appearance, she did not drink water until she had shot him. She carried out many useful public works in different parts of the kingdom and deservedly won the hearts of her people. Her name is still remembered and revered. Akbar's attack on a princess of a character so noble was mere aggression wholly unprovoked and devoid of all justification other than the lust of conquest and plunder.

“Akbar the great Mogul”

- ❁ గీ॥ చల్లగా సాగ వంగదే ♦ శముననుండె! గాని త్రుటియైనఁ జింతించు ♦ కరణి లేకు జగము సర్వంబు గెలిచిన ♦ సౌఖ్యమేమి! ప్రజ కెడరులేక పాలింపవలయుఁగా?
- గ్రీ॥ పదిపండ్రెండు వసంతముల్ గడచిపో ♦ వకలేదె సన్న్యాసులక గదనంబుక బురికొల్పి యందు నొకప ♦ కుంబూని తా నందఱక దుదముట్టించి ధనేశ్వరంబునను గ ♦ న్నుల్ చల్లగాఁ జూచుచుక మదిమోదింపఁడె; దొడ్డవారి కుచితం ♦ బా! యిట్టి హింసారతుల్!.
- మ॥ ఘనదుర్గంబులు వాహినీతతులు భా ♦ గ్యశ్రేణులక బట్టి యె ఘ్ను దేశోన్నతి నెన్నరాదు; గుణసం ♦ పూర్ణత్వముక నిగ్రహం బును ధర్మాచరణంబు సత్యము యశం ♦ బుక ద్యాగముక గల్గు న య్యనఘస్వాంతులసంఖ్యఁ బట్టి యెపుడా ♦ యకాన్నత్య మేపారెడుక.
- క॥ తనతల్లియుఁ దనదేశము తనకా స్వర్గమునకన్నఁ ♦ దత లక్ష్మీవ ర్ధనములు పూజ్యతమంబులు నను నిది సత్యమును సహజ ♦ మై పాలుపొందాక.
- బ॥ అచలవృత్తివహింతు ♦ నాధర్మమూని! లోకము పుట్టుటాది యీ ♦ క్షణముదాఁక మాభానువంశంబు ♦ మానవమాత్రుని కెవనికీఁ దలయొగ్గి ♦ యెఱుఁగదెప్పు! డస్వతంత్రము మేరు ♦ వైన లక్ష్మముచేయ! స్వేచ్ఛ జీవింప నూ ♦ హింతుగాని! యక్కరు తనరాజ్య ♦ మంత యిచ్చెదనన్న నదియేల! క్రీఁగంట ♦ నైనఁజూడ!

❁ The ruling passion of Akbar was ambition. His whole reign was dedicated to conquest. His aggressions made without the slightest regard to moral calculations were not determined in any instance by desire to better the condition of the people attached. In reality, a more aggressive king never existed. His attacks on Gondwana, Kashmir, Sind were aimed avowedly at destroying the dependence of every state on his borders and of securing the material gains of conquest. We may be tolerably certain that the people of Gondwana were happier under Rani Durgavati than they were under Asaf Khan.

“Akbar the great Mogul.”

§ It is disappointing to find that a man like Akbar could encourage such sanguinary spirit and even wantonly sacrifice the lives of his own soldiers who had no interest in the quarrel. In his youth he certainly had no qualms of conscience about bloodshed. The story does not stand alone as a proof that the ferocity of his Turk and Mogul ancestors was an essential element in the character of Akbar, kept under control as a rule, but occasionally given free play.

“Akbar the great Mogul.”

- గీ॥ వల్కలముఁ గట్టి స్వాతంత్ర్యవైభవమున నిట్లు సన్నాసి నై యున్న ధనియె చాలు!
నాకు భోగభాగ్యముల కెం ధ తయునుదూర! మాస విడిచిన వానికా యాసమున్నె!
- సీ॥ అఖిలభోగములున్న ధ నాత్మత్వప్రియులేక దారిద్ర్యజలధి నా ధ తఁడు మునుంగు!
నేసంపదయులేక ధ యే స్వతంత్రతనుండి యీశ్వరుకృప గడి ధ యింపనేర్తు!
గౌరవమునకు భం ధ గముదెచ్చు నక్కరుతో సంధి నాకు సం ధ తోష మిడదు!
మేమిర్వురము దూర ధ మై మనుటయె శ్రేయ! మిది దైవసంకల్ప! ధ మింతమాత్ర
- గీ॥ భారతావనికెట్టి లో ధ పమును రాదు! కాలచక్రము తిరిగెనా ధ కలిమి తిరుగుఁ!
దిరుగదా యుండనిమ్ము! సా ధ ధింపరాని పనికి వగపేల! యాయాస ధ పడఁగనేల!
- శా॥ ఆకాపట్యము! లాదరస్మితము! లా ధ యశాదార్య! మావియ్య! మా
మోకాల్ మ్రొక్కులు! నాచమావిభవ! మా ధ ముప్రోద్దు సేవించుటల్!
నాకెత్తుక దలకొప్పి పట్టణముల ధ న్నక; మీకు నెట్లుండునో!
నా కీ కొండలువోలె సౌఖ్యమిడు శాం ధ తస్థానముల్ లేవు పో!
- 276
- శా॥ ఈసర్వంసహయెల్ల లోఁబడకపో ధ యెక నాకటం చెప్పుడుక
గాసికబొందఁ; బొగ డ్దపై మదినిడక; ధ గప్పంబు లెక్కింపఁ; బే
రాసక ద్రవ్యముఁగోర; నిట్టి తృణశ ధ య్యల్ పర్ణశాలల్ సుధ
ర్మాసింహాసన నై జయంతముల మే ధ రక జూచి యుప్పొంగెడక.”
- 277
- గీ॥ అనుచుఁ దనమాట మోయనీ ధ యమినిజేసి మో మొకింత వివర్ణతఁ ధ బొంగుచుండ
నెట్లొ సవరించుకొని ప్రతా ధ పేంద్రుఁజూచి మానసింహుఁడు కార్యంబుఁమఱువలేక,
సీ॥ “క్రొత్తఁగా నేఁడెప్పు ధ కొనఁగ నేమిటికి! నీయెఱుఁగని ధర్మాబు ధ లెందులేవు!
మేవాడరాజ్యల ధ క్షీదేవిదెస నొక్క కనువై చియుండు న ధ క్షరునృపాలుఁ!
డెప్పుడు శేఁగునో! ధ యేదెస వచ్చునో! యెట్లుచేయునో! యెవ్వ ధ రెఱుఁగఁగలరు!
పట్టుపట్టెనయేని ధ వానిచలంబును బారుష మింతని ధ పలుక వశమె!
- గీ॥ లేడిపయి దూఁకు సింగంబు ధ జాడవచ్చు! నెంత విక్రమోన్నతియున్న ధ నేమిఫలము!
వాని పౌరుషధాటి కో ధ ర్వంగలేక బాధ పడెదవు; బలవద్వి ధ రోధ మేల!
- 279
- చ॥ పెరనృపులెల్ల లోఁబడెడు ధ వేళలఁ గొన్ని నిబంధనంబు ల
క్షరు విధియించుచుండుట జ ధ గంబెఱుఁగుకద! ధైన నిన్ను నా
తెఱుఁగునఁ బొమ్మనకగలనె! ధ దేవునియిల్లొ మఱొక్కచోటా నే
నెఱుఁగనె! యెల్లకాల్యముల ధ నే సమకూర్చెద నీకుఁ దృప్తిగక.
- 280

సీ॥ నీకన్నియల బాధులు షా కిచ్చుటయులేక! జుట్టుపన్నెనాడు ధట్టకుండ!
 బనిమీద సింధువా షాని దాటుటయులేక! యాస్థానమున కెప్పు ధరుగకుండ!
 జాతియు మతము లే షము వీడుటయులేక! సేనాధిపత్యంబు ధ చెందకుండ!
 మోకాలిపై వ్రాలి ష మొక్కి నిల్చుటలేక గుట్టంబులను దెచ్చు ష కొనకయుండ!

గీ॥ వత్సరారంభపు నవరా ష త్ర్యుత్సవముల సంతలకు రాజీవాసమ్ము ష చనుటలేక!
 కడుపులో జల్ల యిటునటు ష గదలకుండ! సమత దైవార మీకు నే ష సంధిగూర్చు.

సీ॥ నీ కర్ణారవమైన ష నాకైనయట్లు! నీదివ్యచిత్తము సుఖ ష స్థితిని నుంచు!
 మీషణ్ణ శాలలో ష నేకాంతముగనుండ! మిచటికి నొరులెవ్వ ష రెఱుగకుండ
 మెలమెల్ల జీకటుల్ ష మొలుచువేళకు దెత్తు! నక్కరుచెవిసి ర ష హాస్యముగను
 “సరియె పొమ్మ”ను! మొక్క ష క్షణమున నాతని నేను గొంపోయి షి ష ల్లిని జేర్చు!

గీ॥ నుదయపురినేలుకొనుము! చిత్తూరుపురము బాగుపఱుపంగ బట్టు దివ్యంబులెత్తు!
 గొడువ యనిపించినను మాళ్వ ష ఘూర్జరములు తీసికొన నాజ్ఞ నెత్తిపై ష మోసి తెత్తు

సీ॥ ముప్పదిమూడు రా ష ణ్ముఖ్యవంశములు పాదములు గొల్చెడు గురు ష స్థానమీవు!
 నీపాదపాంసుల ష నిరత మూదల దాల్చు నేను నీయున్నతి ష సెగ్గజేతు!
 సంధి సంగరములే ష శరణమై కనుపించు; సంధి దోసినను ని ష శ్చయము రణము!
 ప్రస్తుతస్థితుల న ష క్షరువీడి నినుజేరి దుర మొనర్చుట నాకు ష దుర్లభ మగు!

గీ॥ నతడు విడ దీవు లోబడ ష వంతమేది! మకర గజరాజముల పోరు ష మాడ్కి సాగు!
 యుష్పవనమట్టి భారత ష భూమియెల్ల నగ్గి పెట్టితిరంచు దు ష ర్యశము గలుగు. 283

ఉ॥ భూరమణేంద్రు లందఱును ష బోయిన మార్గమె యోగ్య! మింతకు
 వేఱగు తోవలేదు; పృథి ష విగల సర్వము వెంటగొంచు నీ
 యే టిటు పాఱజొచ్చె నెదు ష రీద నెవండు సమర్థుడె; వృథా
 పౌరుషమున్నదంచు బడ ష బాజ్వలనంబును బాఱమింగెదే” 284

గీ॥ అన ముసిముసి నగవులు మోమునకుం జెంగావిరంగు ష మొనయింప బ్రతా
 పనృపతి యంబర్పతి యాననముదెసను గాంచి “ముగిసె ష నా! నీమాటల్. 235

గీ॥ కోమటి యొకచిల్క ష గొని కొన్ని యేండ్లకు బంజరంబును గొంచు ష వనికి పోయె!
 నడవిచిలుక “చుట్ట ష మా! బండెగొనిరె! స్వాతంత్ర్యమ్ము చెడె! నెట్ల ష తప్పుకొనుచు
 నేగుచె”మ్మనె! స్వేచ్ఛ ష యెఱుగని తొలిచిల్క “గాలిలో నెట్టులు ష తేలుచుంటి!
 క్రింద బడవె! యేమి ష తిందువీ యడవి! నెవ్వరు సాకెదరు! శత్రు ష భయములేడె!

గీ॥ పంజరమునఁ జోటిత్తు! నా ♦ పజ్జనుండు! కోమటియఁ దియ్యమామిడి ♦ గుఱ్ఱపెట్టు! బిల్లి కరువదు! వామును ♦ బీక దిచట; భయములేక కాలముఁ గద్ద ♦ వచ్చు"ననియె.

సీ॥ ఆది సెల్యూకసుం ♦ డరుదెంచినపుడు సర్వబలంబు లుండె భా ♦ రతధరిత్రి! కాచంద్రగుప్తుఁ డా ♦ హవమందుఁ దాఱి వానిని మూఁడుచెఱువుల ♦ నీళ్లుదాపె! నాపిమ్మట నరబ్బు ♦ లరుదెంచి! రప్పుడు దార్ఢ్యతేజము కొంత ♦ తగ్గి పోయె! నవలఁ బఠానులు ♦ యవనులు వచ్చి! రయ్యెడ దేశవీర్య మె ♦ క్కుడుగఁజెడియె:

గీ॥ నిపుడు భారతలక్ష్మీ తా ♦ నెట్లు లుండె! గోల్లకొలఁదిగ జనులెల్ల ♦ గూడులేక పరమదారిద్ర్యజలధి ము ♦ నిరి; కనుఁగొను మినుపసంకెలల్ మనకాళ్ల ♦ కెక్కియుండె!

సీ॥ పదివేల పల్లెలు ♦ పాడుగాఁ బడియుండె; రాష్ట్రమంతయు మహా ♦ రణ్యా మయ్యె; నొకకాని ధనమేని ♦ నొకచిట్టి ధాన్యమేఁ గరగవమా నట్టి ♦ వెరవు లేదు; పడమటికొండల ♦ బ్రహ్మవమానులమాడ్కి బీదలమగుచు జీ ♦ వితముఁ దీర్తు; మిట్టిదేశమువైన ♦ నీపట్టుదలయేల! మము గెల్చి యేమి లా ♦ భము వచ్చిపు!

గీ॥ పరుల కావంత కీడొన ♦ ర్పంగలేని హరిణశాబము హింసించు ♦ నతఁడు రెండు కొమ్ములును జర్మమును గాక ♦ కొట్ల కట్టె పడగలెత్తెడు భాగ్యంబుఁ బడయఁగలఁడె.

సీ॥ స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీ వి ♦ శాల సేవలకు జీవితమును నేదీసి ♦ పెట్టినాడె; బ్రహ్మాండమంత వి ♦ పత్తు వచ్చిన నోర్తు; నించుకయేని జం ♦ తించబోను; మఱి నెందుఁగాని ని ♦ రాణమునకు ముందు విధ్వంసనము ముఖ్యవిధిగనుండుఁ; బరతంత్రగతి నొందు ♦ నై భవంబునకన్న స్వాతంత్ర్యమున వచ్చు ♦ చావు మేలు;

గీ॥ మాశిశోదియా వంశ సుభవులు బ్రదికి స్వేచ్ఛమై నుండవలె; లేని ♦ యెడలఁ జచ్చి స్వర్గముననైన నుండఁగా ♦ వలయుఁ; గాని మధ్య వేఱొందు మార్గంబు ♦ మాకులేను.

సీ॥ ఆ ర్త రక్షణము చే ♦ యఁగబూని మేని కండలు చెండియిచ్చు వి ♦ జ్ఞాననిధులు! సత్యంబుకొఱకు యో ♦ సాపుత్రకుల నమ్మి మాలనిఁ గొలిచిన ♦ మానధనులు! పితరులకై పూని ♦ క్షితియెల్ల మేలొంద స్వర్గంఁగఁ దెచ్చు దీ ♦ ట్టానిరతులు! జనకాజ్ఞకై పెక్కు ♦ సంవత్సరము లరణ్యములఁ గట్టములొందు ♦ విమలయశులు!

గీ॥ భానుకులమునెకాక స ♦ ర్వప్రపంచమును యశశ్చంద్రికలఁ బూత ♦ పూయఁగలిగి! రట్టి పూర్వుల దొడ్డపే ♦ రగ్గిఁ గలుప నోర్తు నే! ప్రాణములు వీడ ♦ నేర్తుఁగాక. 290

సీ॥ మానసింహా! యభి ♦ మానసింహుఁడవుగా కగునని యిట్లాడఁ ♦ దగునె నీకు! నుగ్వి యెప్పుడు పుట్టె ♦ నో యపై మాభానువంశంబు ప్రభవించి ♦ వాసెఁగాంచె!

నెన్నియుగంబులో! † యెన్నియుద్ధంబులో! యిందాకఁ దలవంప † కెత్తి నిలిచె!
మావంశస్వకతుల † మహిమ నూహించి నే బరవశత్వమున మై † మఱచుచుందు!

❉ గీ॥ నట్టి విశ్వోన్నతంబైన † యన్వయమున కకట! యేనీచుండైన దుఃఖ్యముఁగూర్పఁ
బూనినను బ్రాణములతోడఁబోవఁగలఁడె! వ్రక్కలై శీర్ష మది నేలఁవ్రాలుఁగాక,

సీ॥ అప్రతిహతముగా † నక్కరొక్కఁడె యేల క్షితిని దేవుఁడు సృష్టి † సేయలేదు;
వితత ప్రజాకోటి † యతనిచేఁ దునుమాడఁబడుటకై పుట్టింపఁ † బడఁగలేదు;
సకలభూపాల క † న్యక లాఘనుని భోగపరత కుద్దేశింపఁ † బడఁగలేదు;
ధరణీశులెల్ల నా † తనిఁజేరి కొలిచి పాదము లొత్తఁ బుట్టువం † దంగలేదు;

గీ॥ తనమొకనిరాజ్యత్పక్షై † ధరణిఁగలుగు ప్రజయు స్వాతంత్ర్యమును బాసిఁపారతంత్ర్య
మున మునుఁగుటెల్లఁ బాడిగా † దనుచు నక్కరెంత యెఱిఁగిన జగమున † కంత మేలు.

మ॥ “అకటా! కష్టము! నాకుఁ దోడుపడుమీ;” † యం చొక్కనిన్ వేఁడు పా
తక మే నేరను; మీఁదుమిక్కిలి భవ † త్సహాయ్యమున్ నాదు కు
త్తుకయున్ బోయెడు నప్పుడైన నడుగన్; † దొల్తొల్లఁ దొరుఱ్ఱు ని
టికి ని న్నిల్లటపల్లుగా విడిచి, పా † డిన్ దప్పి వర్తితునే!

291

సీ॥ తెఱవ లఖండ పా † తివ్రత్యబలమున జ్వలదగ్నిశిఖల తే † వను రహింత్రు!
పురుషులు వీరధ † ర్మరసావతారులై వితత ఘోర శతఘ్ని † పిండములటు
లొక్కొక్క రొకదుర్గ † మోయన నుందురు; వైరుల దృష్టి మే † వాడసీమ
చిన్నదై కానుపి † చినను దుచ్చేదమా; దేశ నై సర్గిక † స్థితులఁబట్టి

❉ From the most remote periods we can trace nothing ignoble nor any vestige of vassal origin. Reduced in power and circumscribed in territory compelled to yield much of their splendour, and many of the dignities of birth they have not abandoned an iota of pride and high bearing arising from a knowledge of their illustrious and regal descent. On this principle, the various revolutions in the Rana's family never encroached and the mighty Jahangir himself the Emperor of the Moguls, became like, Caesar, the commentator on the history of the tribe of Sesodia. The potentate of the twenty two satraphies of Hind, dwell with proud complacency on this Rajput King, having made terms, with him. He praises heaven that what his immortal ancestor Baber, the founder of the Mogul dynasty failed to do, the project in which Humayun had also failed and in which the illustrious Akber his father had but partial success, was reserved for him. It is pleasing to peruse in the commentaries of these conquerors Baber and Jahangir their sentiments with regard to these princes. "Annals of Mewar."

- గీ॥ యెంతమేరయు గెలిచిన ♦ నంతె కాని! యంగుళంబైన ముందున ♦ కరుగు టరిడి!
 శతశతాబ్దముల్ యుద్ధముల్ ♦ జరిపియైన నకృ రఖలంబుఁ గొనుట సాధ్యంబె కాదు.
 మ॥ నను నారాజ్యము దూరముంచి తనస ♦ న్నాహంబు లెచ్చొటనై
 నను సాగించిన నాకునేమనుచు మా ♦ నంబూనఁగావచ్చు; నా
 ఘనుఁడున్ నాదెసఁ జిన్నివ్రేలొకఁడు ని ♦ క్కన్ బెట్టినన్ మాటలన్
 బని యేమున్నది! దేశమున్ బ్రళయమొం ♦ దన్ జేతు నిక్కంబుగన్. 295
- క॥ విసుతుల ఖిష్టము హృదయాబ్జముఁ జొచ్చునుగాక యచటి ♦ స్వాతంత్ర్యపు వీ
 జముఁ జంపుట మాత్ర మసాధ్యము; నెఱవేఱదు జగంబు ♦ తల క్రిందైనన్. 293
- మ॥ పుడిసెందూపిరి మేన నున్నవఱకున్ ♦ బోరాడి యీత్రోవనే
 నడతున్; గాదని యాకసం బురలుచున్ ♦ నాశ్త్రకిక్కి మీఱున
 ప్పూను ఢిల్లీ పురిఁజేరి యక్కరు సభా ♦ భూమిన్ బ్రవేశించి కే
 ల్గుతున్ బొమ్మిక; నంతదాకను వినన్ ♦ బో నేరి సందేశమున్.” 267
- గీ॥ అనుచు గంభీరముద్రయా ♦ స్యమునఁ దొలకరింపఁగానుండె నంతలోఁగృష్ణసింహుఁ
 డాత్మభావ మించుక తెలి ♦ యంగఁజేయ మానసింహుని వదనప ♦ ద్యమును గాంచి.

—*) సలుగ్రా కృష్ణసింహుఁడు మానసింహు నధిక్షేపించుట. (* —

- సీ॥ “సాటిరాజుల భుజా ♦ శౌర్యవఁతుడవు! ధైర్యబలంబు సాహసం ♦ బలరు ప్రోడ!
 వఖలదేశమ్ము దా ♦ స్వాంధకారమ్మునఁ బడి దుర్గతుల మున్ది ♦ చెడెడువేళ
 భుజమిచ్చి లేపక ♦ మొగలురాజులఁ జేరి నేవించుచుంటకై ♦ సిగ్గుపడక
 తగుదు ననుచు వచ్చి ♦ ధర్మదేవతవంటి యిమ్మహాప్రభు సము ♦ ఖమ్మునంఁదుఁ
 గీ॥ బిరికినుండు పోయఁగ నిట్లు ♦ పెనఁగుచుంటి వార! యిన్నాళ్లు బ్రదికి నీ ♦ సీరసోక్తు
 లాలకింపఁగనయ్యెఁగా ♦ యనుచుఁ జింత హెచ్చె! నేమందు! నీభాగ్య ♦ మిట్టులుండె.
 సీ॥ నవ నిబంధనముల ♦ నవలనుంచుదువంట; చీకటిలో సంధి ♦ చేతువంట;
 యక్కరుచెవి నేమొ ♦ యాడఁగావలెనంట; యెవరిని బ్రదికింప ♦ నిన్నిపాట్లు!
 టాటోటువిద్దెలు ♦ బూటకం బీమహావిభుఁ డొప్పుననియె భా ♦ వించినావె!
 మాయయెఱుంగని ♦ మహానీయులకు రహస్యములతో నెపుడైన ♦ నవసరంబె!
 గీ॥ కనులు కర్ణంబు లొకవేయఁగలిగి జగము నిండియుండెడు దేవుండు ♦ నిజ వైఁఱుఁగఁడె!
 ధర్మతత్వైకమూర్తి ప్ర ♦ తాపుడేడె! జగముల్నయు రోయు నీ ♦ సంధియేడె! 300

శ్రీ గీ॥ యవనుల పదంబుఁ గొలిచి వియ్యంబు వలచి కుశమహారాజు కులకీర్తిఁ గుఁటఁగలి
 చెడుపవచ్చితె మమ్ముఁ! దాఁ జెడ్డ కోతి వనము నంతయుఁ జెఱుచునన్ భంగిదోఁడు

క॥ ఉరగమును వృశ్చికమ్మును గరళక్రూరములు; పాము ♦ కన్నను మేలం
 దురు తేలు; నిన్నుఁగన నక్కరు మేలననచ్చు స్వకుల ♦ వర్ధనుఁడౌటన్. 302

శా॥ పావిత్ర్యంబున కాటపట్టు! పరిశు ♦ భంబైన సత్కిర్తికిన్
 దా! వాసత్యము నూతకోల! యగు నీ ♦ ధర్మాత్ముతో నూఱులున్
 వేవే లక్ష్మరులైనఁ దూఁగుదురోకో! ♦ నీ కేటి కీ వెఱ్ఱి! కా
 శీవిశ్వేశ్వరుఁ డొక్కఁడే సవతుగాఁ ♦ జెప్పంగఁబోలున్ జుమీ! 303

మ॥ లవమున్ నీదగుబోధ మొప్పుడన నే ♦ లా! యేకలింగేశుఁ డి
 య్యవనీచక్ర సమగ్ర రాజ్యమును నీ ♦ కర్పింతు నన్గూర్చి య
 య్యవనాధీశ్వరు మైత్రిచేయుమనఁగా ♦ నొనం చనన్ బోడఁ; మా
 నవుడీ ధైర్యసురాద్రి పట్టదల మా ♦ న్పన్ నేర్చునే యెవ్వఁడున్. 304

మ॥ సకలస్థావర జంగమాత్మక మహీ ♦ చక్రింబునన్ సత్యధ
 ర్మకళల్ నించు ప్రతాపసింహవిభుఁ! డీ ♦ రాజర్షి కాలుంచు పా
 దుకలున్ మోయఁగ యోగ్యతల్ మనకు నెం ♦ మన్ గల్గునే! యట్టివా
 నికి ధర్మంబులు నేర్పఁజాలుదుమొకో! ♦ నీవున్ మఱిన్ నేనునున్. 305

చ॥ కతఁగిన లక్కపైన నదు ♦ కన్ గల ముద్రికవోలె మాకునం
 దఱకు మనోంబుజంబులఁ బ్ర ♦ తాపుఁడు తాండవమాడు; నీతఁడొ
 క్కరుఁడని యెంచెనేమొకొ మొ ♦ గల్పతి; యిర్వదిరెండువేల యు
 ద్ధరబలులుంచు మించుకయుఁ ♦ దొఱ్ఱిలఁబోని శతఘ్నులున్ బలెన్. 306

మ॥ కరముద్రేకముతోఁ దరంగతతు లా ♦ కాశంబునున్ సోక సా
 గరమధ్యంబున శీర్ష మెత్తి లవమున్ ♦ గంపింపఁగాఁబోని దు
 ర్భర భీతిప్రద గండశైలమువలెన్ ♦ రాణాప్రతాపేదుఁ డ
 క్కరు సేనాంబుధి చుట్టినప్పు నిలువం ♦ గానేర్చు శౌర్యోగ్రుఁడై. 307

§ From Kush descend the Cutchwaha princes of Nirwar and Amber, and their numerous clans. Amber, though the first in power is but a scion of Nirwar transplanted about one thousand years back, whose chief, the representative of the celebrated Prince Nala, enjoys but a sorry district of all his ancient possessions.

"The Rajput tribes."

మ॥ ధరణీగల్గిన రాజులందఱ బలా • ధృత్యప్రభావేభి న
 క్షురు మస్సాధుఁడటందు; వీశ్వరకటా • క్షంబున్న నాస్వామి యొ
 డ్కరుఁ డవ్వానినిఁ బట్టి గావుగొను; భూ • కంపంబు దుర్వారభూ
 ధరమున్ తెప్పయు మూయులోపలనె పా • తాశంబునన్ దింపదే! 308

మ॥ ఘనుఁ డయ్యుక్ష్మరు మాట యేమిటికి; న • క్షుర్ వానిసేనల్ స్వదే
 శస్యపాలుర్ మఱి భారతక్షితియు వి • శ్వంబెల్ల బైనెత్తివ
 చ్చినఁ దానొక్కఁడటంచుఁ గొంచమయినన్ • జింతింపఁ! డువ్వెత్తుగాఁ
 గొని జృంభించి రసాతలంబునకుఁ ను • క్కనూకఁగాఁ ద్రొక్కెడున్. 309

మ॥ కనులన్ మూసియు నూఱకుండినను మే • ల్లున్! బ్రతాపప్రభం
 జనుఁడున్ రేగిన సర్వవస్తుతతులున్ • శైలంబులున్ భారతా
 వనియున్ సప్తసముద్రముల్ చెదిరి స • ర్వం బేకమై చూర్ణమై
 చను; నీయక్షురు నెచ్చటన్ వెదకెదో • సందేహ! మామీఁడటన్. 310

మ॥ రవి యస్తాద్రిని మొల్చుఁగా! కఖిల పా • రావారముల్ కుంఠింఁగా!
 కవనీచక్రము వీలుఁగాక! చెడుఁగా • కాకాశ! మయ్యుగ్రభై
 రవుఁడై విశ్వముఁ గాల్చుఁగాని! లవమున్ • రాణాప్రతాపుండు గౌ
 రవమున్ గోల్పడి మర్త్యమాతృనకు శీ • ర్నంబొగ్గఁ డెప్పట్టునన్! 311

గీ॥ పెద్ద పిన్న మర్యాదల • విధము లెఱుఁగు టభ్యుదయము గోరెడు వానికత్యవసర!
 మట్టై తొందరపడకు”మ • టంచుఁ దెలిపి యాప్రతాపాధినాథు నాస్యంబుఁ జూచి,
 సీ॥ “వసుమతీదేవి కీ • శ్వరుఁడిచ్చు మణిభూషలగుచుఁ బుష్పము లుండు • నంతదాఁక!
 క్షణమైన విడక జ • గత్పాణిఁడును జగత్పాణిమగుచు నుండు • నంతదాఁక!
 నమర సన్నతము స • త్యంబు చిరస్థాయియై లోకమున నుండు • నంతదాఁక!
 స్వాతంత్ర్యధర్మ శ • బ్దము ధీరహృదయాభ్రమందు మోయుచునుండు • నంతదాఁక!

గీ॥ నోప్రభూ! నీమహార్ఘ్యు • ణోజ్వలతయు భావపరిశుభ్రతయు సత్య • వైభవంబు
 ధర్మసంత్రాణకీర్తి యీ • ధరణి నిండి యారవి సుధాకరం బాచు • నలరుఁగాక.” 313

గీ॥ అని పలుకునంత నొక్కసే • నాధినాథుఁ డరుగుదెంచి “జగద్గురూ! • యారగింప
 వేళ యయ్యో” నటంచని • విన్నవించి నిలువ నందఱు లేచి లో • పలికిఁ జనిరి. 314

మ॥ అటఁ జుట్టుకల తావులందుఁ బదివే • లాకుల్ దగన్ వేయఁగా
 భటులెల్లన్ వడిఁ జేరి; రొంకయెడన్ • బ్రత్యేకమర్యాదఁ గొ

న్నిటినికే వేయుచుఁ గూడుఁగూరలును బా ♦ నీయంబు వడ్డించి; ర
తటఁ గూర్చుండిరి మానసింహుఁడును జెం ♦ తక వానిసై న్యప్రభుల్. 315

సీ॥ అచటికప్పు ప్రతాపు ♦ నాత్మఁజుఁ డమరసింహుఁడు వచ్చి మానసి ♦ హునిఁగనుఁగొని
“ప్రొద్దయ్యె; భోజనం ♦ బునకుఁ గూర్చుండుఁడు పరిషేచనం బొనర్చుంగఁదొడఁగుఁ”
డన నంబరేశ్వరుం ♦ డమరసింహునిఁ జూచి లోకగురుం డింక ♦ రాక పోయె”
ననుఁడు, వా రారోగ్య ♦ మనువుగాలేమి నక బనిచిరి మీకు స ♦ పర్యసేయ”

గీ॥ ననిన మానసింహుఁడు ముఖమపైయెత్తి “యతిశినైయున్న నాకు మీయయ్యగాకు
స్వయముగా వచ్చి పంక్తిభోజనమువెట్టి ప్రియము దొలుకాడఁగా గారవింతుటోప్పు.

మ॥ తనమర్యాదకు నాయశంబునకు నిం ♦ దల్దెచ్చె! దా వచ్చి చెం
తను గూర్చుండకయున్న నొక్కమెనుకై ♦ నక దాక; నాపిమ్మటక
బను లేలాగున సాగునో తెలియఁగా ♦ వచ్చుక జమీ! పోయి యా
యన రప్పింపుము! తప్పదో యమరసిం ♦ హా!” యంచు వాక్రుచ్చినక; 317

సీ॥ అంతలోనఁ బ్రతాపుఁ ♦ డక్కడి కేతెంచి “యయ్య! నీవెఱుఁగని ♦ యదియుఁ గలదె!
యవనులతోడ బాం ♦ ధవమాను వారల సరసఁ గూర్చుండి భో ♦ జనముసేయ
నని నియమమ్మునా ♦ కగుట నీచెంత భుజింపలేమిని దద్ద ♦ చింత యొదవె!
నేనేమి చేయుదు! ♦ నీధర్మ మిట్లుండె; నియమంబు విడనాడ ♦ నేర నేను;

గీ॥ పంక్తిభోజన మది తప్ప ♦ వలయురీతిఁ గోటిమర్యాదలను గూర్తు! ♦ గొడువగలుగ!
దయ్య! భటులును నీవు విం ♦ దారగించి చల్లఁగాఁ బొందు రేపు మీ ♦ ఢిల్లిపురికి.”

మ॥ అనుచుక బల్కినఁ దొక ద్రొక్కిన భుజం ♦ గాధీశు మర్యాద బో
రన శృంగంబులు భంగమై చనిన గో ♦ రాజంబు చందంబునక
గినుకక దాల్చుచు మానసింహుఁ “డరరే ♦ నీయున్నతిక బెంపుసే
యన తెరుష్కనరేంద్రబాంధవము చే ♦ యకగల్గె నాబోంట్లకుక. 319

ఉ॥ నేఁడును నకృతీశ్వరుని ♦ నేను భరంపడి నిల్పకున్న న
వ్యాఁడు ప్రచండవారినిధి ♦ భంగములో యన సేన లంపి మే
వాడ రసాతలంబునకుఁ ♦ బంపుచు నిన్నును బట్టి తున్నిఁశూ
టాడకపోయియుండ! డిప్పు ♦ డైనను గండము తప్పిపోయెనే! 320

మ॥ తలతో నీపదపద్మముల్ గొలువఁ జెం ♦ తకజేరు నన్నుక మహా
బలదర్పొద్ధతుఁ బంక్తిబాహ్యుఁడనుచుక ♦ వాక్రుచ్చె! ది ట్టైనచో

నిలువన్ నేర్చునొకొ భుజద్వయిపయిన్ ♦ నీశిర్షమున్! గన్నులున్
దలకెక్కెన్ జుమ్మి! నీదు గర్వమును డి ♦ దక్షజేతు నేకత్రుటిన్.

321

గీ॥ తెగియె నేటి కిర్వురను బంధించియున్న స్వామిభృత్యధర్మము! లాహవములుపెంచి
నిలువ నీడ లేకుండ గు ♦ ట్టలఁజరింపఁ జేయలేకున్న నను మానసింహుఁడనకు.”

సీ॥ అని కోపమునఁ బల్కు ♦ నాప్రతాపమహీంద్రుఁ “ఓ నిష్ఠురోక్తుల ♦ నేమి లాభ!
మున్నమాటాడిన ♦ నులుకు నొందెదవేల! యిటు నీకుఁ బరిభవ ♦ మేమిగలిగె!
నేనయి నినుఁబిల్చి ♦ యిటుచేసియున్న లోపంబెల్ల నానతి ♦ పయిన నుండు!
నీవె వచ్చితివి! సం ♦ భావించి దర్శనం బిచ్చితి! భేదమిం ♦ తేని లేక

గీ॥ చేయఁదగిన మర్యాదలు ♦ చేసియుంటి! బూర్వనియమానుసారము ♦ భోజనమును
విడిచితిని; వేఱుగతిని భా ♦ వించి కినుకఁజెంది యేమేమొ పలుకఁజొ ♦ చ్చితివి నీవు.

గీ॥ నేను నోపగులు నొందను! ♦ గాని మానసింహు రణమందు సంధించి ♦ చేయిచేయి
గలిపి బలము తూచుకొనంగఁగలిగెనేని యదియ పదివేలటంచు సమ్ముదముఁగాంతు”

మ॥ అని మందస్మితరోచులన్ నెఱపఁగా ♦ సయ్యంబరీశుండు “నీ
మనియున్నంతకు నాదునామము జపిం ♦ పక్షజేసి రే నిద్రయున్
దినమం దన్నము బుద్ధికిన్ లవము శాం ♦ తిన్ గల్గఁగానీక నే
బెనుకష్టంబులు పెంచి డిల్పఱచి నిన్ ♦ వెన్నంటి వేటాడెదన్.”

325

మ॥ అని శేషానీవిభాన రోజుచు సమ ♦ గ్నావేశుడై యన్నదే
వుని ప్రీత్యర్థముగాఁగ నైదుమెదుకుల్ ♦ బోసేసి చేగడ్డి మ్రో
లనె నిల్చుండిన యాత్మనైనికుల నె ♦ ల్లన్ శీఘ్రమే లేచి రం
డని తా నానతి యిచ్చి వచ్చి జవనా ♦ శ్వాఝాఘః డయ్యెన్ వడిన్.

326

మ॥ పరమోల్లాస హృదంతరుండగు సలుం ♦ బ్రాస్వామి “యోయంబరీ
శ్వర! నీమాట యటుండనీ; సగరిలో ♦ వర్తించు నీబావ న
క్ష్మరు నీవెంటనె తేవతెన్! మఱచిపో ♦ వక్షరా”దటంచాడ సం
దఱు నొక్కమ్మడిఁ జప్పటల్ చఱచి రు ♦ త్సాహమ్ము దైవారఁగన్.

327

గీ॥ మండిపడి వెన్నఁచూచి యంబరువిభుండు “భవునికడ నున్న బసవన్న ♦ వలెఁ బ్రతాప
గొలిచి తలయాప మఱఁగిన ♦ పలుకుబండ! నిన్ను లక్ష్యపెట్టుదునె! నేనెన్నఁడై
క॥ కనుఁగొందువులే నీగతి” యనుచు నెలుంగెత్తి పలికి ♦ యాత్మీయదళం
బును గొంచు ఢిల్లిదెసకై చనె మడిఁ గౌర్యమ్ము నీసు ♦ సందడిగొనఁగన్.

మ! అవసరేవులః బిల్వఃబంచుచును బు † గ్యాహమ్మ చేయించి మ్రో
 ల వెలుంగొందు నదీజలంబుల సచే † లస్నానముల్ చేసి పూ
 జ్యవిధానమ్మునః బంచగవ్యమును బా) † యశ్చి త్తముకబొంది మ
 క్కువమై నందఱు పోయి చేరుకొని రా † 'కుంభలేమియర్' దుగ్గముక.

330

గద్యః— ఇది శ్రీమ త్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
 నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
 రాకాకైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
 గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహః 2 వధాని
 పంచానన కావ్యకళాని ధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
 రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
 “రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ
 ను పద్యకావ్యమునం
 దుః ద్వితీయా
 శ్వాస
 ము
 సంపూర్ణము.

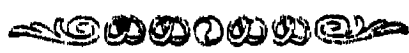

శ్రీ

కామేశ్వరైవమః.

రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్ర.

తృతీయాశ్వాసము.

మ॥ జలపూరం బడుగంటి కూపములు కా ♦ సారంబులుక వీలి సం
 దులఁ బాతాళము లోతు చూప; ధరయుక ♦ దుర్వార ఘోరాగ్నిమం
 డలమై మండునుఁ బేలగింజవలెఁ బె ♦ ట్లక జంతుజాలంబు శో
 పిల గ్రీష్మబది నిప్పులక జెఱఁగి డా ♦ నెక సర్వముక గాల్చుచుక.

1

—*) అక్కరు సార్వభౌముడు మేవాడపైఁ దన సైన్యముల నంపుట. (*—

⊕ సీ॥ స్థిరవై రియముడనక ♦ జెల్లు తోడరమల్లు! రణమర్మము లెఱుంగు ♦ రాయసింగు! ధ్రి
 చండారి విపినాన ♦ లుండు వీరబలుండు! ప్రబలకీర్తినిదేలు ♦ రాయశీలుఁ
 కుల్లాసమతియు న ♦ బుల్లచమూపతి! పౌరుషంబూను షా ♦ బాజుఖానుఁ
 డభిమానసంధానుఁ ♦ డబ్బూరురహిమానుఁ! డసమశౌర్యనిధానుఁ ♦ డసపుఖాను!
 గీ॥ మఱియు ఖాసిముఖాన్ముఖుల్ ♦ మహితశౌర్యచేఖ ముల్లోకములఁ జప్పఁరింకఁగలుగు
 యవననరపాలమాళి సై ♦ న్యాధినాథు లేకముఖమునఁ గదలి దం ♦ డెత్తిరపుడు.

మ॥ అరిసంత్రాసకరోగ్ర సత్వయుతమై ♦ హారావళి పర్వతాం
 తరమందుక జెలరేఁగుచుక జగమునం ♦ తక గాల్చు స్వీయాగ్రసో

⊕ Todar Mal was born in Oudh and after serving in subordinate offices received his first important commission by being entrusted with the Revenue assessment of Guzarat. He proved himself to be good and valiant soldier when serving in Bengal with old Muniam Khan and in 1577—1578 received his reward by being appointed as Vizier.

“Akbar the great Mogul ”

§ Raja Rai Singh led a gallant band of his Rahtores in all the wars of Akbar, the emperor obtained for Prince Selim, Rai Singh's daughter for wife. The unfortunate Purvez was the fruit of the marriage.

“ Annals of Rajasthan. ”

దర శౌర్యప్రబలాన్ని నార్పఁగ మహాఁ ధారాధరస్ఫూర్తి సా
గరసూక్తద్వితయంబు లేచెను దుఁ ధమ్మశ్రేణి మేల్మేలనన్.

సీ॥ యవరాజమణి సలీఁ మొకమదించిన కొమ్ముటంబాఁయెన్లుపైఁ సధివసించె!

ఁ నతివిక్రమోద్భాసిఁ యగు మానసింహుండు యవనదేశమహోన్నఁ తాశ్వమెక్కె!
నతనితో నిర్వదిఁ యైదువే లాశ్వికుల్ గదలి! దుర్వర గడఁ గడ వడంకె!
నక్కరు సర్వసేఁ నాధిపత్యముభార మంబదేశ్వరు శిరఁ మందు మోపె!

గీ॥ జలనిధితరంగములఁబోలుఁ సైన్యములును దత్తదధినాయకులుగూడిఁ తరలిపోవ
ఁ డిల్లిపురి జనశూన్యమాఁ తేవఁ దనరె! నరిగి యంద 'అంబరు'దాటిఁ రతిరయమున

గీ॥ మండలగృహంబను పురంబుఁ దండఁ గనుమ కరిగి హారావళి పర్వఁ తాంతరమున
లోయలకబడి పయనంబుఁ చేయసాగి రతిభయంకర విపిన మఁ ధ్యంబుఁ జొచ్చి.

—*) హస్తీఘాటు కనుమ వర్ణనము. (*—

సీ॥ హారావళిపర్వఁ తాంత ముత్తరము 'కుంభల్మియర్,' దక్షిణఁ పార్శ్వమందు
దుక్సనాథమ్ము, తూఁ రుపు సతుల్లా, పశ్చిమము మేరుపురము, లీఁ మధ్యసీమఁ
బాడ వెనుబదిమైళ్లుఁ వెడలు పెన్నదిమైళ్లు గలుగు హస్తీఘాటుఁ కనుమతావు
పాషాణములతోఁ బ్రఁ పాత సంతతులతో లతలతో నిబిడ గుఁ ల్మములతోడఁ

గీ॥ బాడలతో గండశిలలతోఁ ననులతోడఁ గంటకమ్ములతోడ వృఁ క్షుములతోడఁ
నిగకై నను జొరఁగ సంఁ దీయనట్టి భీకరారణ్య శైల దుఁ ర్భేద తలము.

⊙ Raja Mann who had succeeded to the throne of Amber was the most celebrated of his race and from him may be dated the rise of his country. 'This prince exemplified the wisdom of the policy which Baber adopted to strengthen his conquest, that of connecting his family by ties of marriage with the Hindu. It has been already related that Humayun espoused a daughter of Bhagawandoss, consequently Raja Mann was brother-in-law to Akbar. His courage and talents well seconded this natural advantage and he became the most conspicuous of all the generals of the empire. To him, Akbar was indebted to half his triumphs. The Dutchwaha bard found a delightful theme in recounting his exploits from the snow clad Caucasus to the shores of the golden Chersonese. Let the eye embrace these extremes of his conquests, Cabul and the Parapomisan of Alexander and Araccan in the Indian Ocean; the former reunited; the latter subjugated to the empire by a Rajput prince and a Rajput army.

"Annals of Mewar."

సీ॥ కుండలీంద్రుడు చుట్టు ♦ కొని పండెనోయన వలగొనియున్న ప ♦ ర్వతపుబంక్తి!
 నిలువుగా నటకెన ♦ ట్టులు పోకఁగారాక చక్కఁగా నిలుచు పా ♦ పాణసమితి!
 ప్రకృతి నై సగ్గిక ♦ భంగిఁ బ్రోవుగనిడ్డ కొండపేటులమీది ♦ కోటగములు!
 మలిచి కొలిచియుంచు ♦ మాదిరియై యేటవాలగు పర్వత ♦ పార్శ్వములును!

గీ॥ శకటములు రెండు సుఖపుగాఁ ♦ జనుటకైన నను వొసఁగనట్టి యొకచిన్న ♦ కనుమగలిగి
 యల సురాసురులకుఁ జొర ♦ నలవిగాని కఠినతలము 'హల్దీఘాటు' ♦ కనుమ సీమ!

ఉ॥ ముందుగ మ్రోఁగు దుందుభుల ♦ మోత్రలు నిల్పుచు సైన్యకోటి నం
 దందును నిల్వఁజేయుచు ర ♦ యంబునఁ దా నొకచోటఁ జేరి య
 య్యందఱ వాహినీపతుల ♦ నచ్చటఁ జేరిచి మంతనంబు చె
 ల్పందగ మానసింహవిభుఁ ♦ డాదర మేదుర చిత్త మేర్పడక,

8

—*) మానసింహుఁ డనుచరులను హల్దీఘాటుకనుమఁ జొర నియోగించుట. (*—

సీ॥ “ఇక దుర్గము మార్గ; ♦ మీ మీదటి ప్రయాణ మతికష్టతరము; భ♦ మాస్పదంబు;
 గంటకుఁ దక్కువ ♦ గాఁ బ్రాద్దు నిలిచె; 'గుంభల్మియ' రిటకు ని ♦ ర్వదియు మైల్లు
 గలదు! హల్దీఘాటు ♦ కనుమ కట్టెదురఁ గన్నడి మృత్యుముఖమట్లు ♦ భయముఁగొలిపె!
 మెలమెల్లఁ జీకటుల్ ♦ మొలుచువేళకు నైనఁ గనుమ నెట్టులొదాటి ♦ చనెదమేని

గీ॥ యర్థరాత్రము కుంభల్మియను జేరఁగలము! జయమొందఁగల! మటుఁగాకరిపులు
 మనకుముందుగఁ గనుమ దూఁరిననుఁ బిదప నంగుళంబైన ముందునఁకరుగు టరిది.

§ Pratap trusted to his native hills and the valour of twenty two thousand Rajputs to with-stand the son of Akber. The range to which Pratap restricted was the mountainous region around, though chiefly to the west of the new capital. From north to south Kumbhalmir to Ricumnath about eighty miles in length and in breadth from Merpur west to Satolla east about the same. The whole of this space is mountain and forest, valley and stream. The approaches to the capital from every point to the north, west and south are so narrow as to merit the term of defile; on each side lofty perpendicular rocks with scarcely breadth for two carriages abreast, across which are those ramparts of nature termed (col) in the mountain scenery of Europe which occasionally open into spaces sufficiently capacious to encamp a large force. Such was the plain of Huldighat, at the base of a neck of mountain which shut up the valley and rendered it almost inaccessible.

“Annals of Mewar.”

⊗ Kumbhalmere (Kumbalgarh) is situated on a mountain near the western border of Mewar about 40 miles to the north of Udaipur City.
 “Akber the great Moghul.”

సీ॥ ఈగిరులెల్ల రా డి గాగారికి సమీప; మెపు డెందు దూతునో డి యెఱుగరాదు;
 మనగాలి సుంత సోఁ డి కినను సింహంబులవంటి శిశోదియా డి భటులు గొలువ
 సీనినపులి యట్టు డి లెగిరి పైవ్రాలు; నాతని నోర్వ నుడుట నే డి త్రమ్ము గలుగు
 నా గజాసురవైది డి కైన దుర్భర; మెంత యప్రమత్తుల మైన డి నంత మేలు;

గీ॥ కాన వాద్యంబు లెల్లను డి గట్టిపెట్టి పెదవి గదలింపకయె మాన డి విధి వహించి
 వడివడిగఁ దూఱి కనుమవెం డి బడిని సాఁగి యవలఁ జేరంగవలయు నే డి ర్పతిశయిల్లి”

మ॥ అనుచు నల్వరు నల్వరై నిలువ సై డి న్యం బంతయున్ దీర్చి యీ
 పని సంద్రంబున కేత మెత్తు టనుచున్ డి భావించియున్ మానసిం
 హాన్యసాలుండు ప్రతాపునిన్ గెలుచు న డి త్యాశా బలా కృష్ణుడై
 చనుడం చాజ్ఞ నొసంగె ముందునకుఁ ద డి త్రైన్యాధిపుల్ భీతిలన్.

—*) సలుంబ్రా) కృష్ణసింహుఁడు హఠాత్తుగాఁ గనుమ నాక్రమించుట. (*—

సీ॥ కడ గానరాని దీ డి ర్ణ శరీరమున మహోరగము నికుంజగ డి ర్భంబు వెడలి
 వంకరగా సాఁగి డి పైకిఁ బ్రాకెడురీతి యవన సేనా దండ డి మల్ల నల్లఁ
 గదలి హఠీఘాటు డి కనుమ డాయుచు నందు మొదటినల్వరు కాలు డి మోపునంతఁ
 బిడుగులచప్పు డై డి ల్లెడ రేఁగ మూఁడువే లాశ్వికో త్రములు త డి న్ననుసరింపఁ

గీ॥ దటములెకతట్టుకొని మహో డి ద్ధతిని దూతు పరమ గంభీర గంగాప్రవాహ ధాటి
 నాకనుమఁదూఱి యాద్యంతఁ మలమి నిలిచె సింహమటు సలుంబ్రాకృష్ణఁ సింహవిభుఁడు.

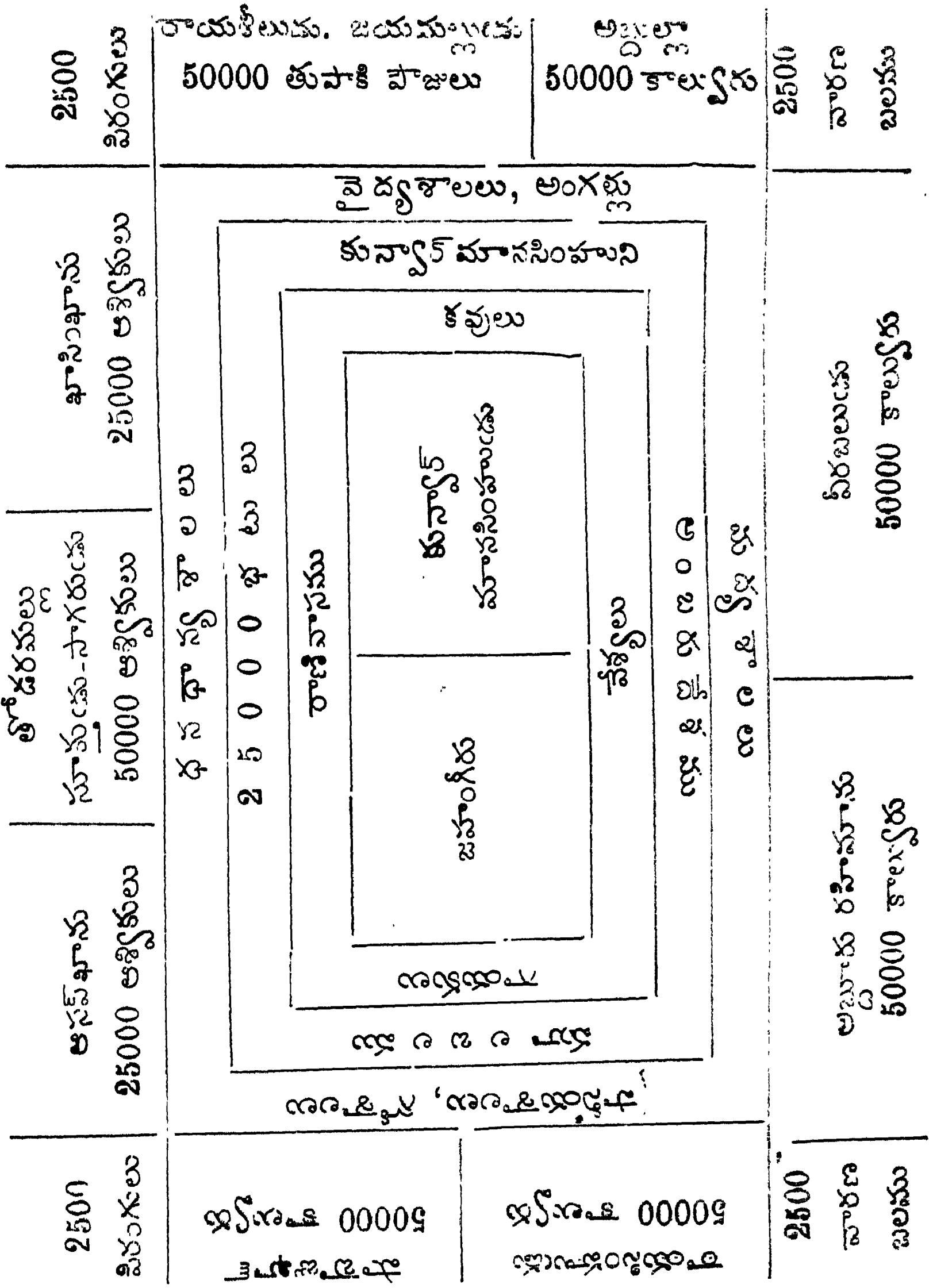
చ॥ అనుపమ వాయువేగమున డి నద్రి ప్రతిధ్వను లీన నుద్ధతిన్
 గనుమ మొగంబు చొచ్చుకొని డి కట్టెదురన్ లయకాలరుద్రుఁడో
 యనఁ బఱుదూతు కృష్ణవిభు డి నా మొగలుల్ గని భీతిఁ గ్రుంగుచున్
 వెనుకకు మ్రొగ్గి రగ్గరుఁడు డి నిన్ గని తగ్గు నహివ్రజం బనన్.

—*) యవనసైన్యంబులు రాత్రికి దండువిడియుట. (*—

మ॥ సమయం బెంతయుఁ బ్రాతికూల్యము వహిం డి చన్ గట్టునన్ జిక్కి తా
 లిమివో రోఁజెడు నాదిశేషువలె ని డి ల్పెన్ మానసింహుండు వై
 రము సాధించెదనంచు; నంతఁ జతుర డి శ్రవ్యూహమున్ బన్ని ప
 శ్చిమదిబ్జ్యస్త ముఖంబుతోడ వసియిం డి చ్చెన్ బాదుషా సైన్యముల్.

హాల్ ఫూటు కనుమ

[నాలుగు గజముల వెడలుపు]

తృతీయాశ్వాసము.

౧౫

- ౧౧౧ మ॥ బలుసింగంపుఁ గడానికేతనము శో † భల్ నలైసల్ నిండు క్రొం
జిలుఁగుఁబట్టు జిరా గుడారమున ని † ల్పెన్ దా జహంగీరు; ముం
గలిప్రక్కన్ నును పంచవన్నియ పతా † కం బొప్పు క్రొమ్మించు చ
ల్వల జేరాకడ మానసింహుఁడు వసిం † ప్పబోయె నారాత్రికిన్.
- ౧౧౨ క॥ ఇరువుర గుడారముల నలుతెఱఁగుల యువరాజు నింటి † తెరవలు గణికల్
మఱి కవులు గాయకులు విడిసిరి త త్తద్ద త్త రుచిర † శిబిరములందున్.
- ౧౧౩ క॥ నలుదెసల నీగుడారంబులచుట్టును మానసింహ † భూవరు నంబర్
బల మిరువదియైదగువే లలరారె నరాతివిక్ర † మాపహలీలన్.
- ౧౧౪ మ॥ అలసైన్యంబులచుట్టు నీధులను జే † య్బంచి పానీయశా
లలు గోశాలలు నాటి దాన్యధనశా † ల్ చేర్చి సద్వైద్యశా
లలు నెక్కొల్పియుఁ బెక్కులంగడులు ని † ల్వజేయుచున్ మద్యశా
లలు స్థాపింపఁగ గొప్పపట్టణము లీ † ల్ గ్రాలెఁ జో టంతయున్.
- ౧౧౫ క॥ ఈవీధుల వెలివరుసను యావనపాదాతిదళము † లాశ్వికులును దం
తానళసమితి పిరంగుల ప్రోవులు నందంద భీతి † పొడమఁగ నిలిచెన్.
- ౧౧౬ సీ॥ మొనసి హస్తీఘాటు † కనుమకు నెమర యావనచమూ పశ్చిమ † పార్శ్వమెల్లి
ముగురుసేనాధీశ † ముఖ్యు లయ్యెడఁ బంచుకొని వారివారి యి † క్కువల నుండి
రవ్వాలిలో మధ్య † మందున నేబదివేల యాశ్వికులు సే † వించుచుండఁ
బరిభూతి యెట్టిదో † యెఱుఁగని విక్రమమహితుండు తోడర † మల్లు నిలిచె;
- ౧౧౭ గీ॥ ఘనుఁ డసప్ ఖాను ఖాసిముఁఖాను ప్రబల బాహుబలు రొక్కరొక్క రిఁర్వదియుండె
వేల యాశ్వికుల్ గొలువ న † వీరవర్యు నుభయపార్శ్వదళంబుల † నుండి రవు
ము॥ అదమాక్రమాను దరాతివీరభట శౌ † ర్యాగ్ని చ్చటా వార్షకాం
బుద మద్దూర్ రహిమాన్సు వీరబలుఁ డా † పూర్ణప్రభారాసు లే
బదివేల్ కాల్పరతో నొకొక్కరుఁడు ప్రా † గ్భాగంబునన్ నిల్చి రా
త్మదళంబుల్ జయనాదముల్ సలుప ను † త్సాహంబు దీపింపఁగన్.

§ The great banner of Mewar exhibits a golden Sun on a crimson field. Those of the chiefs bear a dagger. Amber displays the Panch-Ranga or five-coloured flag.

మ॥ చలదంభోధి గంభీర ధీర గుణు లా ♦ పాబాజుభాక్ రాయసిం
 హులునున్ దక్షిణమందు; ను త్రరము శౌ ♦ ర్యోదగ్రులై క్రోలుబె
 బ్బులులన్ బోలిన రాయశీలుఁడును న ♦ బ్బుల్లాయుఁ డౌరుష్క సే
 నల నొక్కొక్కరుఁ డర్థలక్ష గొనుచున్ ♦ దాముండి రా యా యెడన్.

22

సీ॥ రాత్రికాలమ్ము శా ♦ త్రవవాహినీ సమూహమున కతిసమీప ♦ మగుటఁజేసి
 పడమటిదెసయందు ♦ వాయవ్య నిర్పతికోణములఁ బిరంగితం ♦ డములు నిలిపి
 సూరుపు తరులతా ♦ మగ్గమారణ్యంబు గానఁ దద్భాగ ర ♦ క్షణము మదిని
 వలచి యీశాన వై ♦ శ్వానగ కోణంబులందు వారణసమూ ♦ హంబు నిలిపి
 గీ॥ పనులు పదివేలకనులతో ♦ భద్రపఱచి మానసింహుఁడు శిబిరంబు ♦ లోని కరిగె;
 గాయకుల గేయములు గణి ♦ కాచయముల యాటలును సాగఁగాఁ జేసెనాసలీము.

— *) రాజపుత్రసై న్యము తెదిగినచ్చి హస్తీఘాటు కనుమచేరుట. (*—

సీ॥ కల్ప నిగ్ఘాత సం ♦ కాశ రాతోడ్వంశ దీపకుల నడపెఁ ♦ దేజసింహుఁ!
 డతులవిక్రములఁ జో ♦ హణవీరులను గొంచుఁ బరతెంచె బలియుండు ♦ భానుసింగు!
 ధేలవారా సుభ ♦ టాళుల నడిపించె సింహశౌర్యుఁడు మన ♦ స్సింహవిభుఁడు!
 పులిపిల్లలని శాత్ర ♦ వులు భీతినొందు ఝాలాన్వవాయులఁ దెచ్చె ♦ శ్యామసింగు!
 గీ॥ హరకులోద్భవులును దేవ ♦ రాన్వయులును బ్రమరభటులు; హారావో ♦ పర్వతంబు
 ముక్కముక్కలై పడఁ బెడ ♦ బొబ్బ లిడుచు వెడలి రప్పు డిర్వదిరెండువేలదొరలు.
 గీ॥ సకలయవనుల కాల మా ♦ సన్నమైనఁ బూని సంయమనికీఁ గొని ♦ పోవ వచ్చు
 యముఁ డతనిభటుల్ వీరనియరులు వెఱవ భిల్ల భటులతో ముందుఁడెభీమచాండు.
 సీ॥ సర్వ సర్వంసహా ♦ స్వాతంత్ర్యధర్మ మంత్రోపదేశ గుహాత్త ♦ మోత్తముండు!
 నియతేశ్వర ధ్యాన ♦ నియతి బ్రహ్మైక్య సంధానంబు వెఱపు నా ♦ నందవాణి!
 కారణమాత్ర సం ♦ సార మాటియు నంటకుండు నుత్తమరాజ ♦ యోగిమాళి!
 సచరాచర ప్రపం ♦ చమునెల్లఁ దనుఁబోలె సమబుద్ధిఁ జూచు వి ♦ జ్ఞానశాలి!

⊙ It is worthy the attention of those who influence the destinies of states in more favoured climes to estimate the intensity of feeling which could arm this prince (Pratap) to oppose the resources of a small principality against the then most powerful empire of the world; whose armies were more numerous and far more efficient than any ever led by the Persians against the liberties of Greece. Had Mewar possessed her Thucydides or her Xenophon, neither the wars of Pelepo-

గీ॥ ధర్మ సంస్థాపనార్థ ము ♦ దృవము నొందు దేవతాదివ్య తేజం బు ♦ దీర్ఘచూర్తి!
యాప్రతాపుడు “చైతక” ♦ హయము నెక్కి తరలె నమరులు మెచ్చి యకాఁదలలనూఁ

సీ॥ రాజపుత్ర భటోత్క ♦ రంబు దొంతరలుగాఁ గనుమకు రెండుప్రక్కలనుజేరెఁ;
బ్రబల శిశోదియా ♦ వంశ్యవీరులతోడ దానికి నడుమఁ బ్రి ♦ తాపుఁ డుండె;
నతని దక్షిణపార్శ్వ ♦ మందుఁ జొండావద్వదేణ్యులతో నిల్పెఁ ♦ గృష్టసింహుఁ;
డవ్వలఁ దేజసిం ♦ గాతని చెంత ఖేల్వాపతి నిల్చిరి ♦ భటుల తోడ;

గీ॥ నాప్రతాపుని వలపట ♦ శ్యామసింగు భానుసింహుండు గ్వాలియర్ ♦ పతియు ధేల
వార భూపతి బేడ్లా-కొ ♦ తేరియా నృపాలకులు నిల్చి రహిత దు ♦ ర్వార వీల. 2

మ॥ తఱకు న్నిద్దఁపు జాభువా కలికి పూఁ ♦ తల్ గుల్కుచున్ వేయి వె
ల్గులు నల్దిక్కులఁ బిక్కటిల్లఁ బలుని ♦ గ్గల్ దేలు బంగారు గ
జ్జెలు వాతాహతి మ్రోత లెత్తఁగఁ జలిం ♦ చెన్ వైరిసైన్యంబు గుం
డెలు వ్రీలంగ రవిధ్వజోత్తమము హా ♦ ల్దీఘాబు సీమోపరికా. 2

సీ॥ పరిసర భూభృచ్చి ♦ ఖర కోటిపైన! నుగ్రములైన స్రకృతిదు ♦ గ్గములపైనఁ!
గడునెత్తుగానున్న ♦ గండశిలలపైన! మధ్య నుండెడు నితం ♦ బములపైన!
నేటవాలగు కొండ ♦ పేటలపైన! జెంగటనున్న గొప్పవృ ♦ త్నములపైన!
గ్రింద మీదనుగల్గు ♦ సందుగొందులలోన! గుమురులై తగు నికుం ♦ జములలోన!

గీ॥ నెందుఁ గనుఁగొనినను నేల ♦ యీనినట్లు భీమచాందు తోడైచ్చిన ♦ భిల్లభటులు
సింహనాదంబుతోఁ బోయి ♦ చేరుకొనిరి పర భయంకర శర ధను ♦ స్పాణు లగుచు

సీ॥ హైందవాంగనల నా ♦ ట్యము సాగె రుచిరమై రాయశీలుని గుడా ♦ రమ్ములందు;
నమృత మూరెడు గాన ♦ మలరారె నబ్బూరురహిమాను పటకుటీ ♦ రమ్ములయందు;

nessus nor the retreat of the " Ten thousand " would have yielded more diversified incidents for the historic muse, than the deeds of this brilliant reign, amid the many vicissitudes of Mewar. Undaunted heroism, inflexible fortitude, that which keeps honour bright perseverance, with fidelity such as no nation can boast, were the materials opposed to a soaring ambition, commanding talents, unlimited means and the fervour of religious zeal; all however insufficient, to contend with one unconquerable mind. There is not a pass in the Alpine Aravali that is not sanctified by some deed of Pratap. Some brilliant victory or oftener more glorious defeat. Haldighat is the Thermopalaee of Mewar, and the field of Davier her Marathon.

మొగలు నపుంసకా • పూర్వ నృత్యపుగోల చెలఁగె నాసవ్బాను • శిబిరములను;
ద్రాక్షారసంపుఁ బా • త్రలు సల్పె నర్తన ల్వాబాజుఖాను వే • లములయందు;

గీ॥ నవల మిగిలిన యవనసే • నాధిపతుల విడుదులను బ్రాద్దుపోకకై • వెలసె మద్య
పానమును ధూమపానమ్ము • పచ్చి నల్లమందు విందులు నందుపై • సందడులును. 30

మ॥ యవనాశ్వంబులు హైందవాశ్వము లసం • ఖ్యాకంబు లొండొంటిఁ జూ
చి విరోధమ్మునఁ గాలు దువ్వి రజనీ • సీమంతినీ కర్ణరం
ద్ర విదారంబుగ హేషలన్ సలిపెఁ గాం • తారంబు భేధిల్ల; ని
క్కువలన్ నిల్చుచుఁ గొండకోళ్ల గుములున్ • గూసెన్ విశేషార్భటిన్. 31

మ॥ సగవున్ వెన్నెల మోముచందురునితో • నాణెంపుఁ బావాలతో
సాగసున్ జందురుకావి నిద్దపు జిరా • చొక్కాయతోఁ గాంతులన్
బగటిన్ గూర్చు కృపాణితో నటఁ బ్రతా • పస్వామి శైలంబుదం
డ గుడారంబులలోఁ జమూపతులఁ జూ • డన్ బోయె శీఘ్రమ్ముగన్. 32

సీ॥ తల్లి పుత్రకుల నా • దరమునఁ జూచున ట్లనురాగ పూర్ణుడై • యధిపుఁ డరయ
వీరులందఱు భక్తి • వివశులై “మాదేవుఁ డిట మమ్ముఁబ్రోవ ని • ప్పేగుదెంచె!
మందహాసజ్యోత్స్న • లందమై వర్షించు నీమోము చూచిన • ప్పెల్లలోక
సామ్రాజ్య మిడిన హా • స్తము సోకనిత్తుమే! యీతని పదసేవ • యింద్రభోగ”

గీ॥ మనుచుఁ గన్నులఁ గని హృదయములఁ దలఁచి భూవిభుని సద్గుణంబులు • పొగడుచున్న
యంత నుదయ ధరాధర • మందు మొలిచె వెలుఁగు గములకుఁ బలునిక్క • వేఁగుజుక్క

మ॥ “కలనాదంబు లొనర్చెఁ బక్షితతి; చు • క్కల్ వీడె వజ్రంపుశో
భలు; ప్రాచీదిశఁ గాంతిపూర మలమెన్; • బ్రాభాత మంగానిల
మ్ములు వీతెంచె” నటంచు మంజులరవ • మ్ముల్ మీఱఁ దారుష్యయో
ధులకున్ బాడిరి మేలుకొల్పు లపు డెం • తో రక్షి వై తాళికుల్. 34

—*) సూ ర్యో ద య ము. (*—

మ॥ “కులమున్ బ్రోచెడు ధర్మమూర్తులకు నె • డ్దల్ కల్గరా దీ తురు
మ్ములబారిన్ బడకుండఁ బ్రోచెద” నటం • చున్ వేయి బంగారుచే
తులు పైఁగప్పుచు నాదరించె ననఁ బ్రా • దుర్భావమున్ బొంది తొ
ట్టొలుతన్ సూర్యుఁడు దోచెఁ దూర్పుమలయం • దున్ రాజపుత్రాళికిన్. 35

—*) ప్రతాపసింహుడు సూర్యోపాసనము చేయుట. (*—

శా|| “వీరుల్ పోయిన రాజ్యముల్ చెడిన ను ♦ ర్విన్ దేశదేశప్రజా
వారం బేగిన నూత్నజీవ మిడు శో ♦ భారాశివై విశ్వమం
దారప్రాయుడవై నభోగతి ననం ♦ త బ్రహ్మకల్పంబుగా
మీఱగల్గిన బ్రహ్మమూర్తివి! నినున్ ♦ బేర్కొందు ఛాయాధిపా!

36

సీ|| నగరమందలి ప్రధా ♦ నద్వార మెల్లప్పు సూర్య మహాద్వార ♦ శోభఁ గాంచు!
మాహర్ష్యమున రాజమణులు కొల్వొందు భాగము సూర్యభవన విఖ్యాతిఁ గాంచు!
జనులకు నృపులు డ ♦ ర్భనమిచ్చు పై మేడ సూర్య శిఖర మంచు ♦ స్తుతి వహించు!
సింహాసనము వెన్కఁ ♦ జికిలి బంగరు మేటి సూర్యబింబము మూర్తి ♦ సాబగు నొంగు!

|| ధ్వజములు సితాతపత్రముల్ ♦ తనరు నీదు పేరనే; నిన్ను మించిన ♦ వేల్పు లేఁడు;
తలఁపులను గదలికలను ♦ బలుకులందు నీ వెపుడు గోచరించుచుం ♦ డెదవు మాకు.

|| జననం బుడిచినవాడ నీకులమునన్! ♦ స్వాతంత్ర్య ధర్మంబు ని
ల్పను గాంక్షించితి; నేఁడు వైరుల నద ♦ ల్పన్ గూల్చి యత్నింతు; నీ
మునిమన్నండ మదీయ గౌరవయశం ♦ బుల్ నిల్వ దీవిపుమీ”
యని ప్రార్థించె బ్రతాపుఁ డర్యముని భ ♦ క్త్యావేశ ముప్పుంగఁగన్.

38

|| ఆపయి సేకలింగవిభు ♦ నవ్వలఁ బర్వతసార్యభౌమ పు
త్రీ పదపద్మ యుగ్మము ము ♦ దిన్ గడుభక్తి భజించి ధర్మశి
క్షాపరులైన పూర్వనృప ♦ సత్తములన్ దలఁచెన్ బ్రతాపుఁ డెం
తో పరిశుద్ధమా హృదయ ♦ నోయరుహంబున భక్తిఁ జెంచుచున్.

39

పదపడి దుందుభి ♦ ధ్యాసంబు చెలరేఁగె; రాజపుత్రులు తను ♦ త్రాణములను
ధరియించి దీర్ఘకుం ♦ తములు ఖడ్గములు హస్తములఁ దాలించి శిర ♦ స్త్రాణములను
వహియించి యున్నతా ♦ శ్వము లెక్కి భండనోచిత మండనములు రంజిల్లుచుండ
సమర సన్నద్ధులై ♦ తమతమ సేనాధిపతులపైఁ గన్నుంచి ♦ పజ్జ నిలువఁ

గృష్ణసింహాది బహువాహి ♦ నీశ్వరులును వీరరస పూరుషాకృతుల్ ♦ వెడలి పచ్చి
యాప్రతాపుని యదుగులఁ దుందు వాగ్గిలి యుద్ధ మొనరింపఁగా నెలఁవొనఁగు మనిధి.

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు యుద్ధముచేయ సెల వొసంగుట. (*—

మ॥ తఱఁగఁ బోవని దేశభక్తిమెయి స్వా ♦ తంత్ర్యంబు భావించి యీ
ధర మున్నెవ్వరు పూనియుండని మహా ♦ ధర్మవ్రతం బూని భో
గ రమావై భవముల్ త్యజించితిరి! ని ♦ స్కామ క్రియా యోగు! లిం
దఱ మిమ్ముఁ గనుఁగొన్న నాహృదయ మా ♦ నందాభి నోలాడెడిక.

41

శా॥ నా మేవాడఁ గలట్టి వీరరస స ♦ న్నాహంబు సర్వస్వ మీ
భూమిధ్రంబున నేఁడు చేరినది పూ ♦ వుల్ పూచు చందాన! 'మీ
రా మేమా' యని ముందు దూఁకవలె వీ ♦ రశ్రేష్ఠ! లీనాఁటిసం
గ్రామంబట్టి మహావకాశ మిఁక గ ♦ ల్లభోవ దెన్నేండ్రకుఁ.

42

సీ॥ అక్కరు సకలలో ♦ కాతిశాయిబలుండు. లక్షలుఁగోట్లు కా ♦ ల్బంట్లు, లక్ష
లాశ్వికుల్ గలధీరుఁ! ♦ డఖిలజగం బొక్కనిమిషమే పిండిపిం ♦ డిగను జేయఁ
గల పిరంగులు వేలు ♦ గలవాఁడు! నడకొండ లట్టి వారణబలం ♦ బలరువాఁడు!
వేయేటి కీసర్వ ♦ విశ్వంబు ప్రతికూలముగ మనపైఁ ద్రిప్పి ♦ పూన్చినాఁడు!

గీ॥ మనము నిరుపేదలము! విక్ర ♦ మం బొకండె మనకుఁ గల సర్వసమరసామగ్రి; కాన
జంకకయు వెల్లిఁగనక యు ♦ త్సాహ మంది పోరు సలుపుద మపక్తిఁపారయకుండ.

సీ॥ రాజ్య తంత్రములు కా ♦ ర్యస్వతంత్రత వైభవంబులు చతురంగ ♦ బలము లొకట!
ధర్మంబు దైవత ♦ త్పరతయు స్వాతంత్ర్యవాంఛ యాత్మబలోప ♦ పత్తి యొకటఁ!
దమతమ శౌర్యవీ ♦ ర్యములతో మొనకట్టి యొఁడొంటి డీకొన్న ♦ యుద్ధ మిదియు!
నేపక్ష మిచట జ ♦ యించునో యని ప్రపంచమువారి కన్ను లి ♦ చ్చటికిఁ దిరిగె!

గీ॥ నాత్మవంచన లేక యాహవము నడిపి జయముఁ గైకొన్న స్వాతంత్ర్యసౌఖ్యమబ్బుఁ
బశుబలము నిల్వలే దాత్మబలముమ్రోల ననెడి సిద్ధాంతమును నిల్పుయశముగలుగు.

సీ॥ కల్లోల భయద సా ♦ గరమధ్యమున నిల్పు గంఢోపలము మాడ్కిఁ ♦ గప్టవేళఁ
గంపమొందని భట ♦ గ్రామణి వీరుఁ! డాతనికన్న మేటి యీ ♦ ధరణిఁగలుగఁ!
డాతని వై భవం ♦ బాత్మగౌరవ దీక్ష! ప్రఖ్యాతి యతని సం ♦ పాదనంబు!
తలఁగని కప్టవే ♦ లల స్వదేశీయుల దృష్టు లాతనిదెసఁ ♦ దిరుగుచుండు!

గీ॥ దేశ భక్తాగ్రగణ్యుఁడౌ ♦ ధీరు బ్రదుకు వేయునేండ్లైన క్షణమైన ♦ వెలితి యున్నె!
కాలగర్భంబునందుఁ రాఁ ♦ గలయుగముల నతనికీర్తి దివ్యజ్యోతి ♦ యై వెలుంగు. 45

శా|| నా యీసైవ్యములందు నొక్కభటుఁడై ♦ నక భీరుఁడై యున్న ని
 ప్పే యుద్ధాంగణమున్ ద్యజించి యెటకే ♦ నేగంగ లక్ష్మ; జగీ
 షాయత్తుల్ భయమే యెఱుంగని యుద ♦ గ్రాటోపులే నేఁడు నా
 కా యా పార్శ్వములందు నిల్చి జయమున్ ♦ హర్షంబు నీయన్ దగున్.

క|| సమయమున భీతిగొని శౌర్యముఁ గోల్పడి లోకపూజ్య ♦ మగు మీసంతా
 నము దాస్యశృంఖలా బద్ధము చేయకుఁడనుచు మిమ్ముఁ ♦ దగ నర్థింతున్.

సీ|| నాల్గు దిక్కులఁ జుట్టు ♦ నభము సోకెడు మహోద్దండ శైలము లొప్పుకొండ
 మనల నెవ్వరు చూతు ♦ రని తలంపకుఁడు! జగచ్చతుఁడైన యా ♦ కర్మసాక్షి
 పై నుడిచూచు లో ♦ పలి తలంపులు! విపక్షచ్చేద మొనరించి ♦ సమయువారి
 నభినందనము చేసి ♦ యశము నిల్పిరటంచుఁ గడుపుపైఁ జేరిచి ♦ గారవించుఁ!

గీ|| దాతలకుఁ దాతయైన యా ♦ ధన్యతముని బొజ్జపై కెక్కి మాహేంద్ర ♦ పురమ
 తొలిమహాద్వారమున దేవదూతలెల్ల మ్రొక్కఁగలభాగ్యమొందు ట♦ద్భతము

సీ|| శత్రులు నాల్గుల ♦ క్షులకుఁ బైబడియుండ్రు! ద్వావింశతినహస్ర ♦ దళము మన
 యొక్కఁ డిర్వదిమంది ♦ యోధుల నోర్చిన జయమున కింక సం ♦ శయము గె
 యాపాటి సాహసం ♦ బలరనివాఁడు మీయందఱలో నొక్కఁ ♦ డైనఁ గలఁడె!
 కవచఖడ్గములుండఁ ♦ గా రాజపుత్రుఁ డిర్వదిమందిఁ గూల్చు దు ♦ ర్ఘటమె యె

గీ|| నైదువేల పిరంగులు ♦ నంతసంఖ్య ద్విరదతతియున్న భయమేమి! ♦ వేఁడి వేఁడి
 పిడుగు లురలెడు మనచూపులడర గజము లజములు పిరంగులవి బొంగు ♦ లగుచు

సీ|| వనచరసాహాయ్య ♦ మున రాముఁడొక్కఁడే యసురబలాఁబుఁ జ ♦ క్కాడ లేదె
 గోగ్రహణమునాఁడు ♦ కురువీరకోటుల ఫల్గునుం డొకఁడె డీ ♦ ల్పఱుపలేదె!
 మూంజుని భిల్లచ ♦ మూసమూహమునెల్ల హమ్మీరుఁడొకఁడె తు ♦ న్నాడ లే
 నామముత్తాత చం ♦ డనృపాలుఁ డొక్కఁడె చిత్తూరిసేన ని ♦ ర్జింపలేదె!

గీ|| యాత్మతేజోబలాఘ్య లి ♦ య్యఖిలజగము లెత్తివచ్చినఁ ద్రుటిని జ ♦ యింప
 రందఱేకాగ్రమనముల ♦ నహితభటుల నూచముట్టుగఁ దాకంగ ♦ నొప్పునిపు

—*) ప్రతాపసింహునితోఁ గృష్ణసింహుఁడు తన వట్టుదల నెఱిగించుట. (* -

గీ|| అనిన రాణానుగని సలుం ♦ బ్రాధినేత “యిచటి భటుల భీరుం డొకం ♦ డేని తె
 కట్టకడపటి భటుఁడైనఁ ♦ గట్టితెచ్చి మృత్యుదేవతఁ జెఱసాల ♦ నిడఁగఁ గలఁడ

సీ॥ ఒక్కొక్కఁడును సమం దునిండు నిరుపమామోదంబుం దునిండు నెఱపునట్టి
 పూవు లసంఖ్యముల్ దునిండు పూచె రాజస్థాన నందన దేవముం దునిండు దార తరువు!
 తడ వొకింతయులేని దునిండు తొరుష్కవాహినీ జైత్రయాత్రా ప్రభం దునిండు జనముధాటిఁ
 గూఁకటివ్రేళ్లతోఁ దునిండు గూడఁ గంపించెఁ జెట్టా పూవు లన్నియుం దునిండు నవని రాలె!
 గీ॥ నీవనెడు దొడ్లపూవైన దునిండు నిలుచుఁ బాలుచు విశ్వవిశ్వంభరామోదం దునిండు విజయలక్ష్మీ
 నలుదెసల నించునంచని దునిండు తలఁచుచుండ నకృతనెడి జంఝానిలం దునిండు బలమె నేఁడు! 52

శా॥ పోనీ రాజ్యము; భోగభాగ్యవితతుల్ దునిండు పోనీ; సతీపుత్రులున్
 బోనీ; ప్రాణము పోవనీ; మఱియు నీ దునిండు భూచక్రమే పిండియై
 పోనీ; చండన్మహాలు పావనకులం దునిండు బుక్ దాస్యమున్ మోయఁగాఁ
 బోనీయన్ ద్రిదివాధిపత్యవిభవం దునిండు బుల్ దక్కున ట్లుండినన్.” 54

క॥ అనుచు సలుంబ్రాకృష్ణుం డనినంతనె తేజసింహుఁ దునిండు డమలస్మిత శో
 భన వదనం బెత్తి ప్రతాపుని గని సైన్యంబులెల్ల దునిండు మోదంబుఁ గనన్, 55

— *) తేజసింహుఁడు తన శక్తి యుక్తు లెఱిఁగించుకొనుట. (* —

సీ॥ “శతశతాబ్దములు క దునిండు ప్తముచేసి కట్టిరి వంశపావనులు మే దునిండు వాడరాజ్య
 సౌవర్ణ సాధరా దునిండు జము; దుర్బలులమైన నిమిషంబులో నది దునిండు నేల వ్రాలుఁ;
 బరతంత్రగతి సార్వ దునిండు భాములై బ్రహ్మాండ మున్నంతకు బ్రదికి దునిండు యుండుకంటె
 దారిద్ర్యయు క్త స్వ దునిండు తంత్రజీవన మొక్కగంటయుఁ గడకొక్క దునిండు క్షణము చాలు;

గీ॥ దేశధర్మరక్షాదీక్ష దునిండు ధీరవృత్తి మీతెదముగాక! రిపులఁ జని దునిండు పెదముగాక!
 భీతి మృత్యుమహావృక్ష దునిండు బీజ మగుటఁ బిరికిచేతి బల్లెం బది దునిండు బెండుగాదె! 56

సీ॥ తనపాటు తోవ దునిండు ర్గమగండశిలలైన దునిండు దునియలుతునియలై దునిండు తొరగునట్టు
 లతితరోన్నత పర్వ దునిండు తాగ్రంబునుండి యప్రతిహతధాటితో దునిండు వచ్చి దూకు
 నచలసరిత్ప్రవా దునిండు హము ముందునకెకాని వెనుకను మఱలని దునిండు విధముతోఁచ
 జృంభించి రేఁగి యే దునిండు కైకధాటిఁ దురుష్కవీరుల నిపుడె యు దునిండు వ్యెత్తుగొంగు!

గీ॥ మొక్కఁ డిరువండ్రనేటికి! దునిండు నొక్కవేయి మందినై నను దొడరి చం దునిండు పంగనేర్తు!
 మేము విహరించు చోపెల్ల దునిండు మృత్యుదేవతా విహారస్థలంబయి దునిండు తనరుఁగాక. 57

మ॥ యవనుల్ నాలుగు లక్ష లుందురని యే దునిండు లా చూడ! మద్బాహుసం
 భవ శౌర్యోగ్ర విహారమారుతము శుం దునిండు భద్ధాటికిన్ వైరి యో

ధవితానంబులు వృక్షసంతతుల ప † త్రోశ్రీశ్రీణులు బోలె ని
య్యవనిక డుల్లగజూతు! నీమదికి నా † హ్లాదంబు చేతుక బ్రభూ! 51

క॥ శ్రమమేల; యగాధసముద్రముబోలిన యీ యపార † తొరుష్కవూన్య
హమునందు వామభాగార్థము లేదని యింతనుండి † తలపుము దేవా!" 5

క॥ అన భీమచాందు "భళి! నీజనకుని మఱపింపగలవు † శౌర్యోటోపం
బున" నని ప్రతాపసింహునిఁ గనుఁగొని లయకాలమేఘ † గర్జారభటికె, 6

—*) భీమచాందు యుద్ధమునుగూర్చి యుత్సాహవాక్యము లాడుట. (*—

సీ॥ మనువులు పదునాల్గు † మంది పుట్టకమున్నె! భరతోన్వి నార్యు లే † ర్పడకమున్నె!
రామాయణంబు భా † రతము వ్రాయకమున్నె! వేదముల్ భాగముల్ † విడకమున్నె
రాజాధిరాజు లే † ర్పడుటకుమున్నె! నాగరకత భువిని బ్రా † కకయ మున్నె!
యీ యేరు లీ కొండ † లీ గండశిలలు నీ వనములు మాభిల్ల † వంశజులవి!

గీ॥ యీతురుష్కులెకాదు మ † హేశుఁడైన నరుగుదెంచినఁ బ్రాణ ము † స్నంతలోన
శిరములను ఖండఖండముల్ † చేతుఁగాని మిగులనిచ్చిన నిదిమొక్క † మీస మొక్కొ

సీ॥ గొలుసులనున్న బె † బ్బులిపిల్లలనఁగ యావనవీరమృగముల † వైన వ్రాల్లి
కడికండలోలుచు యో † గం బెప్పు డెప్పుడం చదె భిల్లభటులు ము † ప్పదియువే
కొండకోటలవైన † నుండి గుప్పునదూఁక నుత్సాహభరమున † నున్నవారు!
రణమం దరుల డీల్ప † ఆచి గెల్చుటో లేక చచ్చుటో మూడవ † జాడ గలుగ!

గీ॥ దింక మేవాడపైన దం † డెత్తు టనిన మృత్యుముఖముఁ జొచ్చుటెయంచు † నడఁదప్రి
యకృరును భీతిగొనఁగ నా † హవముసేతు' నీపదములాన ప్రాణంబు † తీపుగాదు. 6

మ॥ మదమాతంగ సమూహమట్లు బలసం † పన్నాన్య లొక్కొక్క కేఁ
బడిశైలంబుల నెత్తి సంద్రమునఁ ద్రో † వకజాలు వారల్ల ము
ప్పదివేల్ భిల్లుల నింటికిఁ మఱిపో † వకగోరఁ డొక్కండు! నే
దుదిప్రాణంబులు మేన నుండువఱకుక † దోడుండు నీముందటకె." 6

గీ॥ అనిన నాభానుసింహాదు † లందఱొక మొగమున "నేఁడు హస్తీఘాటు † కనుమనిండ
వైరిరక్తప్రవాహముల్ † పాఱఁజేతు" మనిన నంద టొందల లూపు † నంతలోన, 6

మ॥ "ఆరిసంఘంబులఁ గూల్చి గెల్చుఁగొన నా † యత్తంబు గం" డంచు నం
దఱకుక దెల్పుచు యావనాయస బృహ † న్నాశాస్త్ర శుభద్గళాం

తరమందుండియుఁ బ్రేలె గుండొకఁడు ది ♦ గ్దంతిశ్రవోయుగ్మగ
హ్వరవిచ్ఛేది కఠోర దుస్సహ మహా ♦ ధ్యానంబు సంధించుచుకా.

65

—*) మోగలు సై న్యంబులు యుద్ధమున కాయత్త మగుట. (*—

శా॥ బారుల్ బారులు తీర్చి యావనభట ♦ వ్రాతంబు లశ్వంబులం
దారోహించుచు నిల్పెఁ గట్టెదుర! బా ♦ హావిక్రమప్రాభవో
దారుల్ తోడరమల్లముఖ్యులు తను ♦ త్రాణానుల్ దాల్చి యా
మేరుక్షాధరశృంగముల్ వలెఁ గడుకా ♦ బెంపారి రత్యుగ్రులై!

66

శా॥ ధీరశ్రీ లయకాల మృత్యుముఖ స ♦ ద్రీచీన ఘోరంబులై
నోరుల్ విచ్చు శతఘ్నులకా నిలిపి యం ♦ దుకా శ్వేతసూచీముఖుల్
క్రూరాత్ముల్ భృతిపాలితుల్ జగము సం ♦ త్కోభింపగా నిల్చి రా
శూరుల్ పంచసహస్రముల్ బుడుతకీ ♦ చుల్ నిప్పులకా గుప్పుచుకా.

67

మ॥ సమస్త శ్వాంబులు నగ్నిచూర్ణ యుతముల్ ♦ షష్ట్యంగుళక్రూరనా
ళములుకా భీకరతిర్యగూర్ధ్వబిలమూ ♦ లమ్ముల్ తుపాకుల్ విశా
లముతా తొమ్ముల కాన్చి పచ్చితురకల్ ♦ బహాబలాతోపదు
ర్దములై నిల్చిరి దీర్ఘకాయులు రణా ♦ రంభక్రియాలోలురై.

68

సీ॥ ధవళ ధూసర హరి ♦ ద్ర శ్యామ లోహిత పింగవర్ణ తనుత్ర ♦ వితతిఁ దొడిగి
కరవాల పరశు ము ♦ ద్గర భిండివాలాది సమరోచి తాయుధ ♦ సమితిఁ దాల్చి
మూఁడులక్షలభటుల్ ♦ మూఁగిరి; మృగ మిశ్ర భద్ర మంద్రవిభేద ♦ వారణములు
నాకర్ష దీర్ఘ ము ♦ ఖాభీల కఠిన శాతాంకుశహస్తతా ♦ హస్తపకులు

గీ॥ నిలువ వివిధబలంబుల ♦ యలబలంబు యుగసమయఘూర్ణమాన ప ♦ యోధిరవము
ననుకరింపంగ యవనసై ♦ న్యప్రపంచ మొక్కమొగి విజృంభించె మహాగ్రగతుల.

—♦) ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁడగుట. (♦—

గీ॥ శుభద గోధూమసమ్మిత ♦ స్థూలలోహ వర్మమును దాల్చి యాప్రతా ♦ పప్రభుండు
తనరె భారతభూమి స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మీ వీరయోధావతారయై ♦ వెలిఁగె ననఁగ. 70

సీ॥ నలువదియంగుళం ♦ బుల దీర్ఘ వదన మంతకును మూఁడంత తా ♦ న్నత్య మలరి
మాయూరకంఠస ♦ మగ్రీవమును హ్రస్వకుక్షియు నత్యల్ప ♦ ఖురపుటమును

మేఘనిస్వనము న | మేయసారము కాంతకాంతిమంతమ్ము ను | గంధరుచిర
 మాకాశసీలవ | రామోఘమును సర్వతోభద్ర పద్మ భ్ర | మాభిరామ
 గీ | ము త్రమోత్తమ లక్షణ | యుతము పూర్ణహర్షము సువర్ణరత్నభూ | షాంచితంబు
 వైన చైతకాజానేయ | మధిపుఁ డెక్కె నఖిల సామంత మండలి | యభినుతింప. 7

శా | హారావ శ్యచలప్రపంచము నితం | బాపత్యకోపత్యకాం
 తారామాశ్మగుహాధునీయుతముగా | నాకంపమొందన్ మహా
 దారప్రభవుఁ డాప్రతాపుని మహాః | న్యద్దక్షిణావర్తశం
 ఖారావంబులు భూనభోంతరము వ్ర | య్యల్ గాఁగ మోసెన్ వడిన్. 71

సీ | తపసియవజ్జనూ | త్రిములు నాల్గంచులెక్కిన శంఖమూదెను | కృష్ణన్యపతి!
 సావర్ణ చిత్రపు | వృమనోజ్ఞ శంఖంబు మ్రోయించె గ్వాలియర్ | భూమివిభుఁడు!
 మెఱుఁగారు మగతాల | మిసిమిగజ్జెలసరుల్ దెమరు శంఖంబొత్తెఁ | దేజసింహుఁ
 డాణిము త్తయముల | హారముల్ తుదివేలు శంఖంబుఁ బూరించె | శ్యామసింహుఁ!

గీ | దుఃత్తమావర్త మర్ధహ | స్తోన్నతంబు పశ్చిమాంభోధిభవము సా | వర్ణవృంత
 మగు మహాశంఖ మొత్తె స | ర్వాతిశాయి వీరలోకైకమాళి యా | భీమచాందు. 72

సీ | అచలోపమాన దే | హాభీల యావన ద్విపసమూహము భూరి | బృంహితములు!
 జగజ్జేకవిక్రమో | జ్వల రాజపుత్రవీరకదంబ సింహగ | గ్నా విరావ!
 మహితసైంధవదర్శ | నాతిరోషిత తురుష్కతురంగబహుళహే | షాస్వనంబు!
 లనిలధాటీచలి | తాసంఖ్య సూర్యకేతన జాత పటపటా | త్కారరవము!

గీ | తురకల పిరంగిగుముల యు | ధ్ధరరవంబు! భిల్లసుభటకోదండ మా | ర్విధ్వనులును!
 రెండునైన్యంబులను రేఁగు | డిండిమరవ! మట్టె మిన్ను మ న్నేకమా | నట్లు మ్రోసె

—*) { రణమున కుపక్రమింపుమని చంద్రభట్టారకుఁడు } (*—
 ప్రతాపసింహుని చెప్పరించుట.

ఉ | “వైదులు సర్వసన్నహన | భారముఁ దీర్చి రణంబుసేయ ను
 న్నారలు; వారలన్ బలిగొ | నన్ మనవారలుగూడఁ బూనియు
 న్నార; లుపక్రమింపుము ర | ణంబు త్తణంబున” నంచుఁ జంద్రభ
 ట్టారకుఁ డాప్రతాపు నిక | టుమ్మునకున్ జని తెల్పు నాతఁడున్, .

—*) ప్రతాపసింహుని విషాదము. (*—

మ॥ శిరమున్ వంచి నమస్కరించి “సుకవి † శ్రేష్ఠా! సుఖావాప్తి సం
బరమున్ గప్తమునన్ విషాదమును బెం † పక్షాని యస్మన్న హా
స్థిరచి త్తంబు నిమేషమాత్రము చలిం † చెన్ ముందుఁ గన్నట్టు నా
పరిపంథి ధ్వజినీ సమూహమును స † ర్వం బిప్లు వీక్షించుటన్.

76

స్రీ సీ॥ స్వచ్ఛజాంబూనద † చంద్రహాసధ్వజప్రభలు నల్లిక్కులఁ † బర్వచుండ
యావనసేనా ము † ఖాగ్రభాగమున లక్షలులక్ష లాశ్విక † సమితి తనదు
కనుసన్నల మెలంగఁ † దనరు తోడరమల్లు మాయయోధ్యాపుర † మండలభవుఁ;
డితని పితామహు † లెపుడు మాపూర్వుల కాంతరంగికులయి † యలరువారు;

గీ॥ కాల మించుక ప్రతికూలఁగతిని దాల్చి నక్బరున్మపాలు పదము సేవ్యమనిపోయి
యసమషేధాబలమున సై † న్యపతియగుచు నిదిగొ మనమీఁది కిపుడు దం † డె త్తివచ్చె.

మ॥ అనియందైనను దేవతార్చనము సే † యక్షాక నీరైన ము
ట్టని యాచారపరుండు! సజ్జనుఁడు! తో † డర్మమ్లు! సద్వంశవ
ర్ధనుఁ! డీయు త్తమభారతీయుఁడు స్వధ † ర్మచ్ఛేదమున్ జేయుచున్
మనపై వచ్చె స్వదేశమిట్లు పరతం † త్ర త్వంబుమైఁ బుంగిగఁగన్.

78

సీ॥ ఆవైపు కాంచన † వ్యాఘ్రకేతన మూని కడుపొడవైన పా † గా ధరించి
సువిశాలపాదాతి † నివహంబు నడపు నా రాయసింగు బికనీర్ † రాజమాళి!
మాపూర్వులకును సా † మంతుఁడై కల్యాణసింహుఁ డీతనితండ్రి † సేవ చేసె!
నప్పసెల్లెండ్రొ బెం † డ్లాడి యీతం డక్క రన్నదమ్ములవావి † యలరుచుండు!

గీ॥ గొక మహారాజ్యమేలుచు † నుండవలయు నితఁడు నాల్గువేల్ప యముల † కీశ్వరుఁడయి
తురకలనుగొల్చి మనతోడఁ † దొడరవచ్చె! నిక స్వామిభృత్యన్యాయ † మెందుఁగలదు

§ The chief adviser of Akber in matters of revenue, finance and currency was the Raja Todar Mall, of whom I have spoken in the last chapter, He was a man of great ability and of tried integrity. Though attached to the court of a Muhammadan sovereign, he was an earnest Hindu and performed faithfully all the ceremonies of his religion. On one occasion when accompanying Akber to the Punjab, in the hurry of department he forgot his idols. As he transacted no business before his daily worship, he remained for several days without food or drink and was at last with difficulty consoled by the Emperor.

“G. B. Malleson C. S. I.”

సీ॥ ఆయు త్తరదిగంత † మందుఁ దుపాకిపాజులనెల్ల సంగ్రామ † సుముఖులుగను

❉ జేయుచుండెడి రాయ † శీలుఁ డంబరునృపుండగు భగవాన్ దాసు † నంకితుండు!

వానిపజ్జఁ దురుష్క † పాదాతిదళము మందారమహీజకే † తనముక్తిందఁ

బూన్పుచునున్న జాం † బూనదకవచుండు జయమల్లుఁ డంబరే † శ్వరుని మఱఁది!

సీ॥ యోధపురరాజమాళియా † నుదయసింహు ప్రియతనూజను జేకొన్న † పెండ్లికొడుకు!

మావసింహుని దనకూర్మి † మేనయల్లు మొన్న నేగద దర్శన † మునకుఁ దెచ్చె. 80

మ॥ కడఁజూడఁబడనట్టి దుర్దమ తురు † ప్కప్రాజ్యపై న్యాధినా

ధుఁడయై సంగరచక్రమున్ గరములం † దున్ ద్రిప్పు నామానసిం

హుఁ డెవం! డన్నియుఁ జక్క-నుండినను న † త్యుల్లాసియై యెప్పు నా

యడుగుల్ గొల్చెడు నాశ్రితుండెకద! యా † రా! కాల మెబ్బంగిదో! 81

సీ॥ అంద ణొక్కవిధుబు † ముందున్నది ముసల్ల పండుగ యన్నట్టి † భంగిదోఁచ

నిదిగొ ణొడరమల్లు † నిరుదెస సింహమ్ముఁ జేరి కొల్చెడు వ్యాఘ్ర † శిశువులట్లు

సూక్తసాగరులు నా † సోదరు లిరువురు గనుపింతు! రకట! ర † కంబుఁ బంచు

కొని యేకగర్భంబు † నను బుట్టితిమి! ఛాయయట్లు నన్నెప్పుడు † ననుసరింతు!

సీ॥ నాకు వారికి భేదమిం † తయును గలదె! కదలినంతనె వారలే † యెగురుపడుదు!

రిది యవనసేనతోఁజేయు † కదనమో! స్వజనముతోఁజేయు కదనమో! † శంక గలిగె.

చ॥ బవరము లోకపావనము; † భ్రాతలు మిత్రులు తండ్రిలైన నా

హవమునఁదాఁక బోరుట నృ † పాళికి ధర్మమటండు; రట్టి ధ

ర్మవెఱుఁగ లేకకాదు; మొగ † ముల్ గని సోదర బంధు మిత్ర కం

తవిదళనం బొనర్చుట క † టా! కడుఁగూర్మరమటంచుఁ దోఁచెడున్." 82

౧॥ అనఁ గవి "లేవాత్మ † కయ్యనస్థాభేదనాశముల్ దేహంబు † నకునుబోలె!

వాత్మ నిత్యంబు! దే † హం బనిత్యము! వీరుఁడగువానికిని స్వధ † రాచరణము

❉ Raisi accompanied his proper liege lord the great Raja Mann of Amber against the heroic Rana Pratap of Mewar. Jaimall had been a great favourite with Akbar, for, of all the Rajapootana nobles, he had been the first to pay his respects to him and had ever rendered his true and loyal service. He had married a daughter of Raja Udai Singh of Jodhpur a princess possessing great strength of will.

"G. B. Malleson C S. I."

తల్లిదండ్రులకన్నఁ ♦ దనకన్న మిత్రులకన్నఁ జుట్టంబుల ♦ కన్న మిగుల
 ను త్తమంబగు! క్షత్రి ♦ యుం డెస్స దు త్తమో త్తమకర్మనీరుండై ♦ తనరవలయు!
 గీ॥ సమధికాత్మైకత త్వవి ♦ జ్ఞానమయుండ! వోటు గెలుపుల సమబుద్ధి ♦ నూహసేతు!
 నీకు ధర్మంబులను నేర్ప ♦ నేనెవండ" ననిన దిటవూని నృపతి సై ♦ న్యములఁజూచి;

—*) ప్రతాపసింహుఁడు సైన్యాధిపతుల యుద్ధమునకుఁ బురికొల్పుట. (*—

సీ॥ “హారావళీపర్వ ♦ తాగ్రగణ్యము విశ్వపావనమైన మే ♦ వాడసీమ
 యీ కోన లీ లోయ ♦ లీ నదు లీ వను లీ భానుమండలం ♦ బిన్ని మనవి!
 పూర్వ లెన్నియొ యుద్ధ ♦ ములుచేసి వారక్రములతో నీభూమిఁ ♦ దడిపినారు!
 ప్రాణ మున్నంత కీ ♦ యవని విదేశీయు లాక్రమింపంగ నీ ♦ యంగరాదు!

గీ॥ కట్టకడయూపి రున్నంత ♦ కట్టె తనదు పట్టి బిగబట్టి పరులకుఁ ♦ బట్టియాని
 జననికరణి హస్తీఘాటు ♦ కనుమ నాని పూని కాపాడుడో రాజ ♦ పుత్రులార! 85

సీ॥ ఇంతవిస్తారమం ♦ చెఱుఁగరానిది కాలపాఠోధి! యలలు సం ♦ వత్సరమ్ము!
 లా కాలగర్భంబు ♦ నం దెందఱు నృపాలు! రెన్నెన్ని దేశంబు! ♦ లెన్ని రణము!
 లెన్నెన్ని జాతులో! ♦ యెందఱు గెలిచిరో! యెందఱు మడిసిరో! ♦ యెఱుఁగఁగలమె!
 యందఱలో నొక్కఁ ♦ డైన నేడున్నాఁడె! యశమె చిరస్థాయి ♦ యయ్యెఁగాక!

గీ॥ మూటలనుగట్టి యాయువు ♦ బుట్టకెత్తి శాశ్వతబ్రహ్మకల్ప మీ ♦ జగతినుందు
 మో! యరులఁదాకి గెలుపొ యోటోగ్రహింత! మందతేకమనస్కులై ♦ యనికీజనుఁడు

ఉ॥ ఆవడగండ్రవానవలె ♦ నంతట విశ్వములోని దుష్టవా
 తావరణంబు శుద్ధమగు ♦ నట్లొనరించెడు యుద్ధముల్ జగ
 త్పావనముల్; విపక్షబల ♦ భంజనులై గెలుపొందివచ్చినన్
 బూవులసోనవానలను ♦ భూజనముల్ గుఱియింత్రు మీపయిన్. 87

సీ॥ వనిని బూవులు రాలి ♦ పడును! వసంతుఁ డాదటవచ్చి మఱల న ♦ న్నిటినిదెచ్చుఁ!
 జెడ నెండఁబాఱిన ♦ చెట్టులు క్రొక్కాఱుచినుకుల మఱల లేఁ ♦ జివురు దాల్చుఁ!
 గొందఱో మనలోన ♦ నందఱో మడిసిన మనతావు చేకొండ్రు ♦ మనతనయులు!
 నాయంతకేమొ యం ♦ తమునొందుదు నటన్న భయమింతయైనఁ గ ♦ న్పడఁగఁబోదు!

గీ॥ సాహసంబునఁ బోరి వి ♦ శ్వప్రపంచమునఁ బ్రజాహృదయముఁ జూఱఁ ♦ గొనెదమేని
 మాట లేటికి! మనకింక ♦ మరణ మేది! క్షీతిఁ జిరంజీవులమయి ని ♦ ల్పదముగాక.”

చ॥ అను విభువిక్రమోక్తులను ♦ నంతట నంతట నిల్చి తేజసిం
గును మఱిగృష్ణసింహుడును ♦ గొండ్లొకవైపున భానుసింగు యో
ధ నికర కర్ణ పేయముగఁ ♦ దద్రస మింత తొలగకుండఁగా
వినిచిరి యక్షరాక్షరము! ♦ వీరరసంబున నూఁగె సైన్యముల్.

89

సీ॥ గగనభాగంబెల్లఁ ♦ బగిలించి పరతెంచు పిడుగుతండముల స ♦ వృడులఁబోలి!
ప్రళయకాలాభీల ♦ వనదముల్ రాపాడ జనియించు నేఘుగ ♦ ర్జనము మించి!
రంగ దుత్తుంగ త ♦ రంగపంక్తులుచేఁగు వనరాశి ఘోర ని ♦ స్వనముఁ గేరి!
సచరాచరప్రపం ♦ చము తూలిపడ వీచు ప్రకటప్రభంజను ♦ ధ్వనిని మీఱి!

సీ॥ దిగ్గజంబులు చెవు డెత్తి ♦ తెలివి దప్ప నట్ట హారాసలీలైల ♦ మంత నిండి
యంబచేశ్వరు శిబిరంబు ♦ నటుత మ్రోగె సంగరారంభ దుండుభి ♦ స్వనభరంబు. 90

—*) రాజపుత్ర సేనాధిపతులు యవనసేనలను దాఁకుట. (*—

౩॥ అద్రి నెల్లడ హార! ♦ హార! మహాదేవ! యన్ సమరనాదం బాక ♦ సంబు నిండ
శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహుఁ డాసపఖాను మూఁడువేల్ భటులతో ♦ మొదటఁదాఁకె!
బదనూరుభర్త షా ♦ బాజ్ఖాను రాయసింహుల కడ్లుపడె నంత ♦ బలముతోడ!
నాశ్వికత్రిసహస్ర ♦ మమర ఖేల్వాపతి యబ్బూరురహిమాను ♦ నని నెదిచ్చె!

౪॥ నప్రతీపప్రతాపాంకుఁ ♦ డాప్రతాపుఁ డతులకాలాగ్ని సమమూర్తు ♦ లగు శిశోది
యాస్వయులు మూఁడువేలతో ♦ యవనసైన్య మధ్యముననున్న తోడరఁ మల్లుఁదాఁకె!

౫॥ రెండువేలాశ్వికు ♦ లండఁగొల్పొండ ఖాసింఖానుతో శ్యామ ♦ సింహాన్యపతి!
యంతటి బలముతో ♦ నద్రిధైర్యుఁడు రాయశీలునితో భాను ♦ సింహాభర్త!
పూని యబ్బుల్లా చ ♦ మూపతితో రామచంద్ర మనస్సింహ ♦ శౌర్యఘనులు!
విక్రమ ప్రకటు లా ♦ వీరబలునితోడ బేడ్లా-కొఁటేరియా ♦ పృథ్వీనాథు!

॥ లాహవారంభ మొనరింపఁ నలఘుబలుల నాత్మసుభటులఁ గొనుచు బ్రహ్మాండమద్రాన
వీరగీర్ణారవమెలర్ప ♦ భీమనాండు భీకరాస్త్రంబులు నిగుడ్చి ♦ తాఁకె రిపుల. 92

౬॥ వనధుల్ రెండును! దాకి ఘోర్ణిలెడు తే ♦ వన్ గొండతోఁ గొండ డీ
కొనున ట్లంబుదమాలికల్ దొడరి సా ♦ క్షోభించుచందాన యా
వనసైన్యంబులు రాజపుత్రచమువుల్ ♦ వైరంబు వీర్యంబు నె
క్కొన నొండొండు కలంగఁదాఁకె సమర ♦ క్రోధప్రవృద్ధంబులై.

93

హాల్ ఫూటు కనుమ.

ఫ్యాషియన్	రాజ్ డిజైన్	సలుబా	మహారాణా	శ్యామ	భానుసింహుడు	రామచంద్రుడు	బేడ-కొత్తేరి	భీమ
3000	తేజసింహుడు	కృష్ణసింహుడు	ప్రతాప	సింహుడు	2000 ఆర్జికులు	ఖండేరావు	యా నృపులు	చాంచు
ఆర్జికులు	3000 ఆర్జికులు	3000 ఆర్జికులు	3000 ఆర్జికులు	2000 ఆర్జికులు	2000 ఆర్జికులు	2000 ఆర్జికులు	4000 ఆర్జికులు	30000

త్రో టా షా రు కు.

అబ్దు	నూబోజుఖాన్	త్రో డర్ ముల్గు	ఖాసింఖాను	రాయశీలుడు	అబ్దులాఖాన్	వీ ర బ లు డు
రహీమాను	రాయ	నూకుడు	25000	50000	50000 కాల్వరు	50000 కాల్వరు
50000	సింహుడు	సాగరుడు.	ఆర్జికులు	తుపాకి పోజు	50000 కాల్వరు	
కాల్వరు	100,000 కాల్వరు	50000 ఆర్జికులు				

కున్వార్
వహానసింహుడు
సలీము అంబరు
బలము 25000
ఆర్జికులు.

మ॥ బెడఁగుంగత్తుల మేల్తల్ల తల్లల ద్యోః † వీధిన్ దటిత్తుంజముల్
 పొడమెన్; వీరరసావతారులగుచున్ † మోగల్ భటగ్రామణుల్
 కడుశౌర్యమున రాజపుత్రకులవై † లంఘించి దోర్దర్పమే
 ర్పడ నొక్కుమ్మడిఁ చాఁకి యార్చిరి రణ † ప్రారంభ సంరంభులై.

94

—*) ఖేల్వాపతి—యబ్దురహిమానుతోఁజేయు యుద్ధము. (*—

ఉ॥ తారకదైత్యనాథు ననిఁ † దాగొని యొంచు కుమారుభంగి ఖే
 ల్వారమణుండు బాహుబల † వై భవుఁ డా లయకాలభైరవా
 కారుల యోధులన్ గొనుచు † గాఢరయంబున నేగి తాఁకె న
 బ్దురహిమాను మోగలులు † తోడనె వెన్కకుఁ దూలి యార్వఁగన్.

95

ఉ॥ ఆతఁడు శైలముల్ పగుల † నార్పుచు నేబదివేలు వీరసా
 దాతుల హెచ్చరించుచు గ † దా కరవాల పరశ్వధాయుధ
 వ్రాతములన్ ధరించి గిరి † వర్ణము భేదిలఁ దాకు నాబలా
 రాతివిధానఁ దాఁకె నతి † రాద్రభరమున రాజపుత్రులన్.

96

మ॥ ఇరువైయోఁడుల ప్రాయమున్ జెలువమున్ † హెచ్చింప వారిర్వుగున్
 స్మరుఁడున్-శంబరు నట్లు సాత్యకియు-న † శ్వశ్శామయున్ బోలె నొం
 డొరు వెన్నీక హయాధిమాధులగుచున్ † యుద్ధంబు సాగింప న
 య్యిరువాగున్ భటులెల్ల నిల్చిరి దిద్ద † త్రైకాగ్రచేతస్కులై.

97

సీ॥ ఉభయకూలంబుల † నుప్పొంగి యుల్లోలకల్లోలమాలికల్ † గడలుకొనఁగ
 నతితరధాటితో † నగుగు నఖండగంగాప్రవాహభరంబు † కరణి దూచు
 రాజపుత్రచమూభ † రంబుడాకకు మొగల్ కాండముల్ పులినోటి † కండలయ్యె;
 నెంత ఖండించిన † సుంతయుఁ జెడక సముద్రతరంగముల్ † పోలెఁ బొంగి

గీ॥ పొరలి పైకెత్తివచ్చు న † మొగలుపక్ష వాహినీభూరిపరిమాణ † భార మప్పు
 డతులిత పరాక్రమోపేతు † లైన రాజపుత్రసైనికులకుఁ దల † మున్నకలయ్యె.

98

మ॥ కుదురాచున్ షహబాజుఖానుఁడు తుసా † కుల్ ప్రేలిపింపంగ నేఁ
 బదివేల్ గుండులు లేచి ధూమము నభో † భాగంబుఁ గప్పంగఁ దు
 మ్మొదలున్ బోలె దటాలున్ బెడలి క్ర † మ్మొక్ రాజపుత్రాస్యప
 ద్మదశంబందునఁ! జేతఁ దట్టి యవి క్రి † దన్ గొట్టి రవ్వీరులున్!

99

—*) తేజసింహుఁడు యవనసై న్యముపై బడి ధ్వంసముచేయుట. (* —

మ॥ పెడబొబ్బల్ నికటాద్రీశృంగములఁ ద † బ్బిబ్బై పడఁజేయ. బ
 ల్విడిఁ చారుష్కపదాతివర్గము విజృం † భించెన్; మహావీరయో
 ధుఁడు రాఠోణ్మణి తేజసింగు భటులన్ † దోడ్కొంచు నైరివ్రజం
 బడఁగన్ దాఁకెను శంఖమూఁచుచును బ్ర † హ్మండంబు భేదిల్లఁగన్. 100

సీ॥ ఒకమాటు ముందున † కుటికి సందొనరించి యవనయోధుల శిరం † బవియమోదు!
 నొకమాటు దాపటి † కుగ్రుండై దూఁకి యందిన వారినెల్లను † ద్రెళ్లఁ జేయు!
 నొకమాటు వలపటి † కురవడి లంఘించి యందఱఁ దున్ని తూఁ † టాకి నైచు!
 నొకమాటు పిఱిది కిం † చుకత్గి తనచుట్టు వెనుకనుండెడివారిఁ † బిలుకుమార్పుఁ!

గీ॥ దీఁగమెటుపట్టు లశ్వంబుఁ † ద్రిప్పికొనుచు మృత్యుదేవత చందాన † మెలఁగె! నపుడు
 యవనసాదాతిదళములఁచెవులమ్రోసె యమ మహిష కంఠ ఘంటా మహాస్వనంబు.

చ॥ అడరి మహాగ్నికీలలను † నంతటఁ జిమ్ము తుపాకిగుండులున్
 గడుపునఁజొచ్చి చుట్టుతిరు † గన్ బలువేదన నొందు మర్త్యుకై
 వడి నలతేజసింగు భట † వర్గము దానును గర్భమున్జొరన్
 బడఁగఁ దురుష్కసై న్యములు † బగ్గముపాడుగఁ గూలె నేలకున్. 102

ఉ॥ ఆషహబాజుఖాను సుభ † టాళులఁ గొందఱఁ గొంచు విద్విష
 ద్భీషణబాహుగర్వమునఁ † దేజని ముందుకుఁ బూన్చె; నంతలో
 రోషకపాయితాక్షుఁడు గు † రుస్థిరశౌర్యుఁడు రాయసింహుఁ డా
 శేషఫణింద్రుమాడ్కిఁ గవి † సెన్ రభసమ్మునఁ దేజసింహుపై. 103

శా॥ ఆవీరుల్ హయముల్ గదల్చుకొని శౌ † ర్యాయత్తులై మీఁదికిన్
 రా వీక్షించి గజంబులన్ గనిన హ † ర్యక్షప్రభుఁడో యనం
 గా విచ్చేసెను సింహనాదము వెలుం † గన్ దేజసింహేంద్రుఁ డా
 ప్రావృట్కాల పయోద గర్భగత గ † ఙ్గాస్ఫూర్తిఁ గ్రేణించుచున్. 104

సీ॥ కల్పాంతకాల మే † ఘము గర్భముననుండి వెడలు సాదామనీ † వికతమించి
 తతమండలాగ్రి దీ † ణితులు దిక్కులఁబర్వఁ ద్రిప్పకొంచును బోయి † తేజసింగు
 వార లిర్వురమధ్య † వ్రాలి పో రొనరింప జ్యోతిర్లతలు చుట్టు † చుట్టివట్లు
 కనులు కానఁగరాక † వెనుకకుఁ దిరిగి భీకరహాయంబులు త్రిప్పి † మఱలఁదాడి!

గీ॥ రంత రాతోడ్కులుండు క • ల్పాంతరుద్రు శూలమునుబోలు కుంతంబుఁగేలఁ గాల్చి
“తెగితి రింకెందుఁ బోదురో • ధీరులార!” యనుచు సింహనాదమునఁ బై • కరుగుదెంచె.

మ॥ ఉదయద్భాను సహస్ర బింబగత ర • క్రోనగ్ర కాంతిచ్ఛటల్
వదనం బీనెడు తేజసింగు నెదిరిం • పక ధైర్యముల్ లేక పైఁ
గదియుండంచు భటాళికిఁ దెలిపి చ • క్కణబాటి రాయిర్వు; ర
య్యదనక గాల్చెను దేజసింహదహనుం • డావైరి సైన్యాటవిక. 106

గీ॥ అసమ దక్షాధ్వర ధ్వంస • మాచరించు నుగ్రశివుఁబోలె దేజసిం • హుండు పొది
వ్రచ్చి-వందఱలాడ, వి • పక్షసైన్య మాక్షణం బకాండప్రళయమున మునిఁగె. 107

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు — ఆసపేఖానుతోఁ దలపడుట. (*—

కా॥ ఆసంరంభ విజృంభణంబు నఖలం • బాలించి కోపోగ్రుండై
యాసపేఖానుడు పంచవింశతి సహ • స్రానీకినిక బూన్చుచుక
జ్ఞాసెక ముందుకు; మూఁడువేలు భటు లం • డక గొల్వఁగా నాసలుం
బ్రాసింహం బెదిరించె నాతని భుజా • వష్టంభ సంరంభమై. 108

సీ॥ ఎనిమిదంతలు బలం • బెక్కుడై యున్నఁ జోండావతుల్ విక్రమా • డంబరమునఁ
జిచ్చఱపిడుగులై • చెలరేగి యావనాశ్వికులపై వ్రాలి ని • ర్జింపఁ జొచ్చి;
రాతురుష్కులు విజ • యాతురుల్ సంఖ్యాబలమున నొక్కఁడుగఁ గ • లంగఁదాకి;
సుభయసైన్యంబు లొం • డొంటి సోకినఁ దోచె నుదధిద్వయము పొంగి • యొరసినట్లు;

గీ॥ ప్రళయకాలాంతకోగ్ర జి • హ్వా కరాళ దీర్ఘ కుంతంబురుచులు న • లైసలఁ బరవ
నాసలుంబ్రాధినాథుండు • యవనవీర సుభటవక్షములను గ్రుమ్మఁ • జొచ్చె నపుడు

క॥ కడు నున్నతాశ్వమును గుడి యెడమలకుకా ద్రిప్పుకొనుచు • నినతేజుఁడు కృ
ష్ణుఁడు రిపులగాత్రములు పచ్చడియైపడ నఱకె శౌర్య • సాహసవృత్తిక. 110

చ॥ అదిగని యోర్వలేక జ్వలి • తాగ్రహుఁ డాసపుఖాను కృష్ణునిక
గదిసిన నాతఁ డశ్వమును • గ్రక్కున వెనకకుఁదీసి యొక్కపె
ట్టదరఁగఁ దాకి సాశ్వఁడగు • నాసపుఖానుని గొంచుబోయెఁ బె
ల్లెదిగి తృణంబు నెత్తుకొని • యేగెడు నా సుడిగాలి కై వడిక. 111

ఉ॥ సాహసవంతులుక సమర • శౌర్యనిధానులు రాజపుత్రు లు
త్సాహభరంబుతోడ రిపు • సైన్యములక జొరఁబారి చీల్చఁ ద

ద్వాహిని పట్టుదప్పి నలు ♦ వంకలకుఁ జెడఁబాఱె! నట్టి కో
లాహల మాకసంబు పగు ♦ లఁ గవిసెఁ నలుదిక్కులందునఁ.

112

—*) ప్రతాపసింహుఁడు — తోడరమల్లు సైన్యముఁ దాకి చీకాకుగావించుట. (*—

మ॥ తనసూర్యధ్వజ మొక్కచేత నొకచే ♦ తఁ శేషనాగేంద్రుఁబో
లిన దుర్వారకరాళఖడ్గము రుచుల్ ♦ నింపఁ జగజ్జాలముఁ
దునుమాడఁ జనుదెంచు నాప్రళయ రు ♦ ద్రుండోయనంగాఁ బ్రతా
పనృపోత్తంసుఁడు కొండ డిగ్గి యహిత ♦ వాఁతంబు డాసెఁ వడిఁ.

113

ఉ॥ ఎత్తుననుండి వచ్చు కడు ♦ నెత్తుగు నశ్వము! దానిసై న లో
కోత్తర శౌర్య సాహస స ♦ మున్నతమూర్తి ప్రతాపదేవుఁ! డా
యుత్తమువెంట నొత్తుకొని ♦ యుగ్రబలాధ్యులు సూర్యవంశ్యరా
హుత్తులు! మొత్తమై గదలి ♦ రుర్విసమ స్తము కంప మెత్తఁగఁ.

114

క॥ ఆరాజపుత్రసింహులు యారభటులు యవనసైని ♦ కాళుల పృథుగ
ర్జారావంబులు నిబిడంబై రోదసినిండిఁ బొంగి ♦ యవలికిఁ బర్వెఁ.

115

మ॥ త్వర లంఘించుచు వచ్చి సింహములు మా ♦ తంగోత్తమాంగులబులఁ
ఖర నిఘాత నభాగ్రసంతతుల వ్రి ♦ క్కల్ చేయుచందాన భా
స్వరశౌర్యాధ్యులు రాజపుత్రులు తురు ♦ ష్క శ్రేణిపై వ్రాలి నె
త్తురునుఁ గండలు కాల్వలై ధరణియం ♦ దుఁ బార్చి రొక్కుమ్మడిఁ.

116

ఉ॥ శృంగము భంగమైన వృష ♦ భేంబునిచందము దోఁపఁ దోఁకఁ ద్రో
క్కంగనె పైకిఁదూఁకు భుజ ♦ గప్రభుమాడ్కి సరోషసాహసా
భంగురమై తురుష్కభట ♦ వర్గము రేఁగుచు రాజపుత్ర సే
నాంగము వెనకకుఁబడ మ ♦ హాబలధాటిని దాఁకె నయ్యెడఁ.

117

ఉ॥ కత్తులు తాఁకు చప్పు! మెయిఁ ♦ గప్పిన జోడులు చిన్దు చప్పు! రా
హుత్తులు వ్రాలు చప్పుడు! హా ♦ యోత్తముముల్ ధరఁగూలు చప్పుడుల్!
దుత్తలఁబోలె నెత్తురులు ♦ దూఁకెడు చప్పుడు! గాయ మొంది యె
ల్లెత్తినవారి చప్పుడులు! ♦ నెల్లెడ రేఁగె రణాంగణంబునఁ.

118

ఉ॥ ఒక్కొక్కరాజపుత్రకుల ♦ యోధుని బెక్కురు చుట్టు ముట్టి యు
క్కెక్కిన మోగలుల్ గవిసి ♦ యెల్లెడ నొంపఁగసాఁగి శౌర! వా

రొక్క-కరుణ బ్రతాపనృపు † నుజ్జ్వలమూర్తులనంగ వైరులన్
సుక్కుగఁజేసి! రెంతటి య † శోనిధులొక్కొ! శిశోదియాకులుల్.

119

మ॥ పొదియై తాఁకెడు రాజపుత్రుల బలం † బుల్ పుష్కలావర్తనీ
రదముల్ గాఁగఁ, బ్రతాపభూవరుఁడు ప † ర్జన్యుండుగాఁగన్, బ్రభా
స్పదవర్మంబులు చంచలాతతిగ, శుం † భత్తడ తీవ్రాశనుల్
గుదులై రాల్పఁ దురుష్క నై న్యములు ను † గ్గున్ నూచమై సోలిసన్;

120

మ॥ విరియన్ బారెడు వాహినీనికరమున్ † వీక్షింపఁగాలేక తో
డరమ ల్లందఱ హెచ్చరించుచుఁ బ్రచం † డస్ఫూర్తిమైఁ దాఁకె; సా
గరుఁడున్ సూక్తుఁడు కోపఘూర్ణిత కటా † క్షశ్రీలు రంజిల్లఁ గే
సరియుగ్మంబువలెన్ బ్రతాపుపయి ను † త్సాహంబుతోఁ దూఁకఁగన్.

121

సీ॥ త్రిజగద్విరోధుతా † త్రిపురాసురులతోడఁ దొరయు కైలాసమం † దిరుఁ డనంగ!
విలయకాలమున జృం † భించు త్రేతాగ్నుల ముంచెడు వరుణదే † వుం డనంగ!
మాల్యవ న్మాలి ను † మాలిముఖ్యులఁ బట్టి వేధించు శ్రీమహా † విష్ణుఁ డనఁగ!
ఖరదూషణాది ర † క్షత్రేష్ఠులన్ గోపమునఁ దాఁకు శ్రీరామ † మూర్తియనఁగ!

గీ॥ నసమ విక్రమ రణ సాహ † సాంకమూర్తి యాప్రతాపుఁడు సర్వసం † హారలీల
సాఁగి సూక్త తోడరమల్ల † సాగరులను మించి కలగించి యొంచి డయ్యించెనపుడు.

మ॥ బరువై యొప్పెడు దీర్ఘఖడ్గము ప్రతా † పస్వామి పై కెత్తి తో
డరమల్లున్ బడమోది కంకటము గా † డన్ జీల్చి సూక్తున్ ధరన్
బొరలన్ దప్పఁగఁదోసి సాగరు శిరం † బున్ జూచి వేయంగ, ము
వ్వరు నవ్వీరునిమోల నిల్వక పరి † భూతాత్ములై పాఠీనన్,

123

మ॥ ఉరగవ్రాతము సంహరింపఁగ మసఱా † గోత్సాహమున్ బెంచు నా
గరటామంతుఁడు వానిచుట్టములవీ † కన్ రాజరాజేశ్వరుం
డరుగున్ దెంచెఁ బ్రతాపుఁడున్ భటయుతుం † డై! యావనశ్రేణి డు
ర్భర తద్భోర కఠోరధాటికిఁ జలిం † పన్ సాగె నాద్యంతమున్.

124

మ॥ కడుశాంతంబు నగాధమై పోలుచు నా † గంభీరవారాశిలో
నుడుకున్ నీళ్ల ప్రవాహ మొక్కమొగమై † యుప్పొంగుచున్ బాటు కై

⊗ It emerges from the gulf as the famous Gulf Stream and is joined by the Equatorial current. At first the Gulf-Stream is a rapid current of dark

పడి రాణాయ శిశోదియాభటులు గ ధ్ బుక్ బ్రవేశించి య
య్యోడఁ దారుష్కచమూసమాహము బలం ధింకించి రత్యుగ్రులై.

125

ఉ॥ మందరశైల మంబునిధి ధ మధ్యము చొచ్చి కలంచునట్లు చు
ట్టుం దళమొందు మోగలు భ టుల్ పదులు శతముల్ సహస్రముల్
మృందఁ బ్రతాపసింహుఁడు బ లస్థిగు లాతని యోధవీరు లం
దండఁ బరాక్రమస్ఫురణ ధ మచ్చుపడఁ విహరించి రయ్యోడఁ.

126

—*) శ్యామసింహ — భాసిఖానుల యుద్ధము. (*—

మ॥ ఇరువైయైదగు వేల యాశ్వికబలం ధి ర్వంకలఁ గొల్పు సు
స్థిర దుర్వార పరాక్రమక్రముఁడు ఖా ధి సిఖానుపై శత్రుసం
హారణోద్యోగఁడు శ్యామసింహవిభుఁ డా ధి సాదీశుఁడు వీరకే
సరియోనాగఁ బరాక్రమించి నడిచెఁ ధి ఝాలాన్వయుల్ గొల్వఁగఁ.

127

మ॥ క్రతుకాలమ్మున యాయజూకుఁడు హవి ధి ద్రావృతంబులఁ వహ్ని నా
హుతులఁ జేసెడునట్లు శత్రుభటులఁ ధి యుద్ధంబునఁ దాకి శీ
ర్ష తతిఁ ద్రుంచుచు శ్యామసింహుఁడు గుహఁ ధి సంఘాతముల్ వ్రక్కలై
క్షితిపై రాలఁగ సింహనాదము నొన ధి ర్పే వీరశౌర్యార్భటిఁ.

128

ఉ॥ దండధరోపమాన భయ ధి దస్థిర మేచక దీర్ఘదేహు లు
ద్దండ కృపాణపాణులయి ధి దర్ప మెలర్ప మహమ్మదీయు లా
భండనసీమ వైరిభట ధి భంజనముఁ బొసరింప, గాలిచే
బండులు భూమిపైఁ బొరలు ధి భంగి శిరంబులు డులైఁ బెల్లుగఁ.

129

శా॥ బాహుశౌర్యులు శ్యామసింహుఁడును ఖా ధి పర్యండు శౌర్యోగ్రులై
బాహు-బాహి కచా-కచి బల మెల ధి ర్ప బోరఁ దద్దర్శనో
త్సాహశ్రీరతులొచు రెండు మొనలఁ ధి దైవాదు రాహుత్తు లెం
తో హర్షంబున మాన మూని రణమం ధి దుఁ నిల్చి రవ్వేళలో.

130

blue warm water. The average is three miles an hour or five miles in the coldest and warmest seasons. This is about equal to the speed of the Ganges or Irrawady. The current speeds out and becomes the North Atlantic Drift, flowing right across the Atlantic and keeping warm the shores of the British Isles and north western Europe generally.

ఉ॥ అత్తటి విక్రమించి భయం దాహవశోర్యుడు శ్యామసింహభూ
భృత్తిలకుండు శీర్షకముం దేదిల మోదుచు ఖాను ఖడ్గము
ద్వృత్తి వియత్తలంబునకుఁ ద్రైవ్యగంగొట్టి హయంబుఁ గూల్చు నో
రైత్తక వాఁడు మానము వం హించుచుఁ బాతెను నేల దూతుచున్.

131

—*) భానుసింహుఁడు — యవనసేనల నుఱుమాడుట. (*—

మ॥ దెసలెల్ల దన కేతనప్రభలు సం దీక్షంబులై వెల్ల సా
హసశోర్యాంకుఁడు భానుసింహవిభుఁ డ య్యాదిత్యుఁడుబోలె వె
క్కసమా తేజముతోడఁ బొంగుచు విపం క్షవ్రాతమున్ జీల్ప వీ
రసమాహంబును మోహరించుకొను సం గంభంబు వీక్షించుచున్;

132

చ॥ యవనులవైపు యోధులను దా నాజయమల్లుఁడు రాయశీలుఁ డా
హవమున కెచ్చరింప రయం దుపాకులు గాల్చి రందఱున్;
బవనము వీపఁ దుమ్మెదలు పద్మములన్ విడివచ్చునట్లు గుం
డ్లు వెడలి రాజపుత్రులు లోకముపై బడియెన్ మనోగ్రమ్మె.

133

చ॥ పిడుగులు గుంపులై పడెడు వీకను నిప్పులు రాలునట్లు పైఁ
బడెడు తుపాకిగుండ్ల జడి వానలపెల్లున కోర్వఁజాలమిన్
దడబడి రాజపుత్రులు తండము ముందును వెన్క దోపక
య్యెడ స్పృహలేక నిల్వబడె నెచ్చటి గుం పచటన్ స్థిరంబుగన్.

134

మ॥ “అకటా! శత్రులు వేయఁ బెల్లెగయు న య్యాగ్నేయ మాహేంద్రీ నా
గ కఠోరాస్త్రచయంబుఁ జూపులనె వ్ర క్కల్ సేయువారయ్యు రా
జకులాగ్రణ్యులు స్వల్ప మియ్యనలవం ర్షంబున్ భరింపంగఁజా
లక ముం దేగక వైరిఁగూల్చు కిలు ని ల్వన్ బాడియే! యియ్యెడన్.”

135

చ॥ అనుచును భానుసింహవిభుఁ దాడి హయంబుఁ గదల్చి వెంటరం
డని కదలన్ భటాళి నిబి దాతప మారవివెంట నేగు న
ట్లనుపమధాటి లేచి యన లాస్త్రపరంపర కోర్చి శత్రుసే
న నెదుగఁ బాతె; నంతట రం బు చెలంగె భయానకస్థితిన్.

136

చ॥ కడువడి రాజపుత్రులు ము ఖీముఖఁ జెంతకువచ్చి దూకి పైఁ
బడఁగ మహమ్మదీయులు తు పాకులు గాల్పఁగ వీలులేక యా

బడలను ద్రిప్పి మోదిరి; కృ ♦ పాణ భయంకర తీక్ష్ణ ధార తె
లైడ నిగుడంగ వారి నల ♦ యించి కలంచిరి రాజపుత్రకుల్.

137

చ॥ తరణి నభంబునన్ దిరుగు ♦ దారి మెలంగుచు భానుసింహుడ
త్రటి జయమల్లు శీర్ష కము ♦ ధాత్రిని వ్రాలంగ మోది ముంగుకున్
బరచుచు రాయశీలు ఘన ♦ వక్షము నుద్ధతి వేయ నాతఁడున్
సరగునఁబాతె ఖడ్గము భు ♦ జంబున సోతుచు నెత్తు రొల్కఁగన్.

138

మ॥ ఖురసంఘట్టన రేగు ధూళి సమర ♦ త్రోణికి దివిజేరఁగా
హరిశౌర్యాధ్యులు రాజపుత్రకులు కో ♦ పాటోప మేపారఁ ద
త్కరవాలోగ్ర భుజంగకోటికిఁ దురు ♦ ప్కప్రాణవాతంబు ల
త్రటి భక్షింపఁగఁబెట్టి యార్చిరి వియ ♦ ధాత్రుల్ ప్రకంపింపఁగన్.

139

—*) రామచంద్రదేవుని యుద్ధము. (* —

మ॥ సమరోత్సాహ విజృంభమాణ పటు గ ♦ జ్ఞాన్సూర్తి తోఁ గొండనుం
డి మనస్సింహుఁడు రామచంద్రపతి ఖం ♦ డేరావు దోస్సారులై
బామవిండుల్ ముడిదేలఁగా వెడలి య ♦ బుల్ల చమూశ్రేణి స
ర్వము చీకాకుపడంగఁ దాకి సమయిం ♦ పన్ జొచ్చి రాచెంగటన్.

140

శా॥ త్రోకన్ ద్రొక్కు భుజంగరాజువలె న ♦ బుల్ల ఖౌరాసాన్ భటా
నీకంబున్ బురికొల్పి గ్వాలియరుతో ♦ ణీనాయకున్ దాఁకె; ము
క్కాఁకల్ దీటిన యాన్యపో త్రముఁడు ఖ ♦ డ్గం బెత్తి సింహంబటుల్
కేకల్ వేయుచు వానిమస్తముఁ బగి ♦ ల్చెన్ మోగలుల్ బెగ్గిలన్.

141

శా॥ పెత్తై రక్తము దూకి మూర్చిల, భటుల్ ♦ వీక్షించి శీఘ్రంబె య
బుల్లఘానుని మోసికొం చవలికిన్ ♦ బోవన్ మనస్సింహుఁ డ
త్యుల్లాసంబునఁ బొంగుచున్ రిపులపై ♦ నుద్వృత్తి లంఘించుచున్
ద్రుశ్యన్ జేసెఁ దురుష్కవీరభటసం ♦ దోహంబు నిర్వంకలన్.

142

మ॥ ఒకమూర్తానువిభుండు దుర్దముఁ డలా ♦ యుద్దీనుఁడన్ వీరుఁ డో
ర్వక యుద్ధాంగణమందు నల్దెసలకున్ ♦ బాటన్ బ్రయత్నించు నై
న్యకదంబంబుల హెచ్చరించుచు దద ♦ ధ్యక్షత్వమున్ బూని యా
జకి ధైర్యం బిగురో త్రజేసి మరలిం ♦ చెన్ బూన్చి యవ్వేళలో.

143

—*) ఖండేరావు యుద్ధము. (*—

సీ॥ పదునాటువర్షముల్ † పాయని పూఁపలేఁబ్రాయంబు సాకుమా † ర్యము వెలార్పఁ!
 దరుణారుణాబ్జప † త్ర విశాలమగు తేట కనుఁగవ పరమభా † గ్యంబుఁ దెలుపఁ!
 దనమూర్తి సాబగు మ † దన వసంత జయంత సౌందర్యములకు సి † గ్గందఁ జేయ!
 నిజ తనుత్రాణ కాం † తిచ్చట లఖలభాగములందు దుర్నిరీ † క్షతను బెంప!

గీ॥ నసమ వజ్రాభరణశోభి † యై తనర్చు దొడ్డకాంభోజహాయము ముం † దునకుఁఁడిప్పి
 రామచంద్రు ఖండేరావు † రణముఖమునఁ దాఁకె విక్రాంతి వలల మూఁల్తానుదొరల.

మ॥ పులిపిల్లల్ చెలఁచేఁగి పైబడునటుల్ † మూల్కా భౌరాసాను యో
 ధులు కౌక్షేయక కుంత ముద్గర గదా † దుల్ దాల్చి శౌర్యంబు వా
 టిల నొక్కుమ్మడి వచ్చి పైఁబడిరి; ఖం † డేరాయఁడున్ దుర్భర
 జ్వలనుండోయన యుద్ధసీమఁ జరియిం † పన్ సాగె వీర్యాఘ్యుడై. 145

మ॥ నికటారామఫలాళిఁ బాలకుఁడు ఖం † డింపన్ మొదల్ పెట్టు నా
 రకమై పాచకసార్వభౌముఁడును గూ † రల్ గోయు నచ్చెఁచుఁ బూ
 నికమై వీరవిహారముల్ నెఱపి ఖం † డేరావు తొరుష్కయో
 ధకదంబంబుల మస్తముల్ దునిమె దు † ధ్దాంతక్రియాభీలుడై. 146

మ॥ వరుసన్ భీమ-ఘటోత్కచా-ర్జును లద † ల్పన్ భీతిమైఁబొలు న
 క్కురుసైన్యంబుల భంగిఁ బాటిరి తురు † మ్కుల్ రామచంద్రుండు సు
 స్థిరశౌర్యండు తదీయపుత్రుఁడు మన † స్సింహుండు దుగ్ధాంతవీ
 రరసావేశముతో నరాతిభటశీ † ర్షంబుల్ విదాఁపఁగన్. 147

—*) బేడ్లా - కొటేరియా ప్రభువుల యుద్ధము. (*—

గీ॥ ప్రాణయబద్ధులు చోహణ † వంశ్యమణులు వీరమూర్తులు బేడ్లా-కొ † టేరియా స్త్ర
 పతులు నాల్గువేలాశ్విక † బలము గొలువ యవనులను దాకి రపుడు భయంకరముగ.

ఉ॥ గండశిలాప్రపంచము న † గంబుననుండియు దొర్లనట్టు లు
 ద్దండమహోన్నతాశ్వికవి † తానము నాలుగువేలసౌఖ్య పై
 నుండియు టూదరా నిలువ † నోపక యావనసేన లన్నియున్
 బండిన పైరునాఁ దలలు † వాల్చుచు మ్రొగ్గై రణాంగణంబునన్. 149

మ॥ కవలున్ గౌరవసేనలన్ బొదివి వ్ర † క్కల్ చేయుచుదాన డా
నవసైన్యంబుఁ గలంచు దంతిముఖ-సే † నానుల్ వలెన్ వచ్చి శౌ
ర్యవికాసంబునఁ జోహణప్రభుకుమా † రద్వంద్వ మవ్వేళ శా
త్రవసైన్యంబుల కంఠలుంఠన మొన † ర్పకసాగె వేభంగులన్.

150

—*) భిల్లులు - యవనులతోఁజేయు యుద్ధము. (*—

మ॥ కడు నెత్తుండెడు కోటకొమ్మగుములన్ † గండోపలశ్రేణివై
నడిఁ గూర్చుండిన భిల్లులున్ ధనువులన్ † బాణాళి సంధించి సు
దడిగా నార్చుచు వేయఁగాఁదొడరి; రే † తద్బాణసందోహముల్
జడివానల్ వలెఁ బెల్లు ముంచెను దురు † మ్క ప్రాజ్య సైన్యంబులన్.

151

చ॥ అచలనితంబభాగముల † యందు రహించెడి గొప్పగుండులన్
బ్రచురబలుల్ కిరాతభట † వర్యులు నూఱులు వేలు పట్టి పూ
నిచి కదలించి, దొర్లెడు ధ్వ † నిన్ గిరు లన్నియు వ్రీల శత్రుహ
స్తచయము నిల్చుచోటికిని † జెచ్చెరఁ ద్రోసిరి గుంపుగుంపుగన్.

152

॥ ఆపయినుండి దుర్దమ మ † హాబలధాటిని దాటివచ్చు గు
ండోపలకోటి మార్గమున † నున్న పదార్థములెల్ల నజ్జగు
జ్జై పడ వ్రాలి మోగలు గ † జావళిఁ జొచ్చి పదుల్ శతంబులున్
రూపఱి దొర్లసాఁగె యవ † నుల్ ప్రళయంబున మున్ది కూలఁగన్.

153

మ॥ హనుమద్వానరభర్త శైలముల బా † హాశక్తిమై తెచ్చి వై
చిన రామాయణయుద్ధమందు నసుర † శ్రేణుల్ వలెన్ వ్రాలి యా
వనదంతావళకోటియున్ శిలలు వై † వ్రాలన్ ధరన్ వ్రాలి మొ
క్కనిమేషంబున మ్రగ్గె నట్టలవలెన్ † గాత్రంబులున్ న్కుఁగాన్.

154

చ॥ వెఱచుచుఁ గాలిమూఁకలును † బిక్కబలంబునఁ బాఱె; నాశ్వికుల్
పరచిరి నోరులన్ దెఱచి † ప్రక్కలకున్ గిరి నెక్కలేక; యు
ద్ధరతఁ దుపాకిపాజులును † దోడనె కాల్చిరి; కాని గుడు లా
గిరిపయినున్న భిల్లతతి † క్రేవకుఁ బోక పడెన్ ధరిత్రొవై.

155

శా॥ ఆమాయాశబరస్వరూప మనఘం † బై యిండ్రకీలాచలో
ద్దామప్రస్థములన్ జరించు గజదై † త్యధ్వంసి చందంబునన్

భీమాటోపుడు భీమచాందు ధరణి * భృచ్చృంగమందుండి యు
గ్రామోఘుప్రదరాళిఁ గూల్చెను విప * ఊరణ్య సత్వంబులన్. 160

గీ॥ అలరి యలరించు నొక్కమాఁజాప్రతాపుఁ! బరుల నొకమాఱు కనుసన్న * బ్రమియఁజేయు!
విడక యుభయనై న్యముమధ్య * విజయలక్ష్మీ యబ్జనాశపుఁదూఁగుట * య్యాలనూఁగె!

—*) మ ధ్యా హ్నా వ ర్ణ న ము. (* —

శా॥ మెండై యొడలు నిండె; నల్లెసలఁ గ్ర * మ్మో నిప్పులన్ గుప్పు చు
ద్దండ గ్రీష్మసమీరముల్; నిఖిల స * త్వంబుల్ గడున్ డసె; బ్ర
హ్మాండంబందుఁ బొగల్ సెగల్ తుటుములై * వ్యాపించె; మధ్యాహ్నమా
ర్తాండుం డుజ్జ్వలకాండుడై గగన మ * ధ్యంబందు వెల్గొందఁగన్. 158

ఉ॥ ఆతప నాతపోద్ధతికి * నాయసవర్మములెల్లఁ గ్రాఁగి సం
జాతకృశానుకీలలు భృ * శమ్ముగఁ జిమ్ముటఁజేసి యోధసం
ఘాతము దేహముల్ బడలి * కల్ గని సేనలు రెండువైపులం
దాతఱి సుంత కన్నొగిచి * నట్టులు కూర్కె నిమేషకాలమున్. 159

సీ॥ తలలపై బొమ్మిడికం * బుల యిన్నరేకుల నలమి దహించు నూ * ర్యాతపాగ్ని!
నలుదెసల మిడుంగు * రులు చిమ్ము రక్తదీప్తాక్షులఁ గోపభ * యంకరాగ్ని!
ప్రాభాతసంగర * వ్యాయామమున రేఁగి జగము మ్రింగఁగఁగోరు * జాతరాగ్ని!
భువనసంతతినెల్లఁ * బొడిపొడిగావించు బహుబృహన్నాశాస్త్ర * భైరవాగ్ని!

గీ॥ యన్నిటిని మించి లోకభ * యంకరమయి యతిశయిల్లు బాహుప్రతాపాగ్ని! వెలుఁగ
భటులు పంచాగ్ని యోగ భావనల మెదిగి మఱలఁ దలఁపడి రనికి నిగ్జరులు పొగడ.

—*) మానసింహుఁడు పరంగుల నుసికొల్పి పిరంగులు ప్రేలిపించుట. (* —

చ॥ “ఇరువదిరెండువేల భటు * లెల్లెడ నాలుగులక్ష లున్న మ
మ్మరవఱచేయఁ జొచ్చి రక * టా! గతియే”మని కుంది దక్షిణో
త్తరముల మానసింహుఁడు శ * తఘ్నుల సంతతధార నిప్పులన్
గురిసి విపక్షునై న్యములఁ * గూల్పఁగ నాజ్ఞ యిడెన్ భటాళికిన్. 161

సీ॥ మొగలాయి సేనా స * ముద్రాంతరమునుండి పొడతెంచు బడబాగ్ని * మూర్తులనఁగ!
రాణా ప్రభంజన * రాజి మోగల్ శాఖ నిలువ కూడెడు తాళ * ఫలము లనఁగ!

రణదుగ్ధ వీరశౌ ♦ ద్రమునఁ జేతికొలంది గుప్పు నిప్పులగొప్ప ♦ కుప్ప లనఁగఁ
దురకదండను తోటఁ ♦ దొడిమ యూడుచు దొర్లు పరిపక్వకూష్మాండఁఫలము లనఁగ!

161 సమయమాంత్రికమాళి భూతములఁ దనుప నడుపు రక్తాన్న నిబిడ పిం ♦ డంబులనఁగ!
నల పరంగులు పెనుపిరం ♦ గులను బేల్చి రాలె జెసలఁ దప్తాయస ♦ గోళతతులు. 162

162 అవి లోకంబులఁ గాల్పఁగాఁ దొడరు బ్ర ♦ హ్మస్త్రాస్థినా నిప్పులక
దివికి జిమ్ముచు వ్రాలి యోధులను భే ♦ దింపంగ రాణాచమూ
నివహం బుట్టుట లూఁగి యెత్తువడి బ్రాం ♦ తికజెంది వెల్వెల్లఁబో
యి వితాకొందిన లేతమోముల విధం ♦ బేమఱుచు వాక్రువ్వఁగఁ.

163 164 మ॥ గుములై నిల్చి గుభా ల్గుభా లని పిరం ♦ గుల్ మోగి గుటేకాని స
ర్వము నిశ్చబ్దతఁ దాల్చె; యోధతతి చా ♦ వక జూడఁగాలేక జెం
దమునక గుందుచు చాంనుభ ట్టొక మహా ♦ దంతావళం బెక్కి యు
త్తమ గంభీర మనోజ్ఞ నిశ్చల గళ ♦ ధ్వానంబు శోభిల్లఁగఁ,

—*) చంద్రభట్టారకుఁడు రాజపుత్రసేనలకు రణోద్యోగముఁ గలిగించుట. (*—

165 ఉ॥ “ఓయసమాన సాహస స ♦ మున్నత శౌర్య సమగ్రమూర్తులా
రా! యడలంగఁబోకుఁడు పి ♦ రంగుల గుండ! కఖండయుద్ధవి
ద్యాయుతులైన మీకుఁ గర ♦ మందు ధరింపఁగఁ బూలచెండ్లు గా
వే యవి! యొక్కమై దగులుఁ ♦ డీ! పొడియైపడ సర్వలోకముల్.

166 నీ॥ మొన్నగాఁ జిత్తూరి ♦ మూడవ ముట్టడి! పదియునాతేండ్ర లేఁ ♦ బ్రాయమందె
కరకంకణములు మం ♦ గళవస్త్రములతోడఁ బెండ్లిపీటలనుండి ♦ వెడలి వచ్చి
పుత్త సూర్యద్వార ♦ మున శాత్రువులఁ గూల్చి! భార్య పండ్రెండేండ్రఁపడుచు రిపులఁ
గుప్పగూరగఁ ద్రుంచె! ♦ గోమలి త్యాగవిక్రమములు సకలలో ♦ కములు మెచ్చె!

167 గీ॥ నా యరుంధతీదర్శన ♦ మపుడె స్వర్గమునకు నచ్చరల్ కనుసన్న ♦ లను బొసర్ప
వలచు శౌర్యైకధనులు మీఁకొలమువార! లతుల మతులార! ఖేల్వా భటాళులార!

⊕ In the sacred bardai of the Rajput, we have the bard of our Saxon ancestry; those reciters of warlike poetry of whom Tactus says "With their barbarous strains they influence their minds in the day of battle with a chorus of military virtue."

- సీ॥ గౌతమగోత్రంబు! † గాధిపురము రాజధాని! యాచార్యుండు † దైత్యగురుఁడు!
 వంశంబుకర్త వి † శ్వామిత్రుఁ! డాస్వర్గమర్త్యముల్ మునుపు స్తం † భన మొనర్చె!
 బదునాల్గులోకముల్ † పైకి వచ్చిన సుంత కీడెఱుంగనిది రా † తోడు కులము!
 బిగఁబట్టి తెచ్చి నిల్వినఁ దురుష్కులు మీముఖముఁ జూడ వెఱతుర † ఖ్యాతిగలిగె!
- గీ॥ నఖిలభారతవీర మ † హాభవనము గోపురమున నెత్తిన పూర్ణ † కుంభతుల్యుఁ
 డగుచు మీతండ్రి జయమల్లు † యశముఁగాంచె! ద్విణ్ణదేభేంద్రసింహ! యో † తేజసింహ!
- సీ॥ సామ్రాజ్య మఖిలంబు † సవతితమ్మున కిచ్చె సంతతత్యాగి యా † చండన్యపతి
 యా బయానాసీమ † నరుల తలల్ వేలు రాలఁగా విహరించె † రత్న సింగు!
 చిత్తూరుకోట డు † స్సినచోట నిలిచి దుర్గారావు స్రుశయరా † ద్రమునఁ బోరె!
 నెనిమిదేడుల క్రింద † నీరేడులోకముల్ జయపెట్ట వర్తించె † సాహిదాసు!
- ఆ॥ సకల పూజ్యమైన † చండేశు వంశంబు స్వామిభక్తి యుగ్గు † పాలఁ బెఱిఁగె!
 నాకులంబు వీరు † లంను నాయకమణి కృష్ణసింహవిభుఁడు † కృష్ణనిభుఁడు. 161
- సీ॥ జగదేకమర్షిరీ † క్షుప్రకాశు లటన్నఁ జూపు సూర్యకొలంది † సూర్యకులము!
 నిత్యసత్యవ్రత † నిష్ఠాపరు లటన్నఁ జూపు వేలకొలంది † సూర్యకులము!
 కండ లొలిచియిచ్చు † ఘనవదాన్యు లటన్నఁ జూపుఁ లక్షకొలంది † సూర్యకులము!
 లోకంబులెల్ల గె † ల్పు ధనుర్ధరు లటన్నఁ జూపుఁ గోట్లకొలంది † సూర్యకులము!
- గీ॥ క్షోణి వెలయు నసంఖ్యాక కులములందు సురలకును సాయ మొనరించె † సూర్యకులము
 సూర్యకులము దూరం బుంచి † చూచు నెడల నఖిలభవనంబు లంధకా † రావృతములు
- సీ॥ ఇక్ష్వాకు వెటు లోక † హితుఁడు! కాకుత్స్థత్రిశంకులు మఱి హరి † శ్చంద్రుఁ డెట్టి
 వారు! మాధాంత ప్రా † భవ మెంత! నాభాగుఁ డంబరీషభగీర † థాది నృపులు
 సామాన్యలే! యిక † సగర-దిలీప-రఘుక్షీతీశులక్ష్మీ † గొలువఁ గలమె!
 బ్రహ్మాండమంతయుఁ † ద్రాసున నిడిన నిదుల నొక్కఁడొక్కఁడే † తూఁగఁగలఁడు!
- గీ॥ భువనసామ్రాజ్యలక్ష్మీ కా † పురముచేయు వజ్రహర్ష్యరాజంబు మీ † భానుకులము
 శతశత నమస్కృతులు చేసి † సకలజగము నీపదముఁ గొల్పు లరుదె ప్ర † తాపదీ
- సీ॥ కాఫరిస్థా ప్రజా † గణము నేటికిఁగూడ బప్పురాయల ఖడ్గ † పటిమఁ బొగడ!
 నాభోరాసా దేశ † మందు భోమనసింహు నాణెంబు లింకను † నడచుచుండ!
 సమరసిం హేంద్రు వి † క్రమగాధలెల్లప్పు ఘోరీజనులు కొడు † కులకుఁ దెలుపఁ!
 గుంభరాణా శౌర్య † జృంభణం బేవేళ దేశదేశములు గీ † ర్తించుచుండ!

- గీ॥ భారతీయుల యొడఘలఁ ♦ బ్రాణముండ మఱువనేర్తు రె రవిబాళ ♦ చుహిను మేపుడు!
 ధర్మసంస్థాపనార్థ మే ♦ తతుకులమున దేవుడై పుట్టితి ప్రతాప ♦ దేవ! నీవు. 171
- సీ॥ భరతఖండక్షమా ♦ భరము నిజోద్దండ బాహుదండబున ♦ వఱలఁజేసి
 జగమెల్ల జయపెట్ట ♦ శకము నిల్పినమేటి విక్రమాదిత్య పు ♦ ధ్వీవిభుండు!
 సతత మింద్రప్రస్థ ♦ సామ్రాజ్యమున సార్వభౌమపరంపరఁ ♦ బాదుకొలిపి
 బహుకాల మేలి శా ♦ శ్వతకీర్తిఁ గనిన యనంగపాలాది రా ♦ ట్పుంగవులును!
- ఆ॥ సకలసుగుణగణవి ♦ శాలు రేవంశసాగరము గనిన దొడ్ల ♦ కౌస్తుభమ్ము!
 ❁ లట్టి మేటివంశ ♦ మపకీర్తిఁ బడకుండఁ బోరరయ్య! త్వరు ♦ వీరులార! 172
- సీ॥ పావకాన్వయ సంభ ♦ వక్షత్రీయులకెల్ల నాధారయష్టి చో ♦ హణకులంబు!
 ము న్నేడవ శతాబ్ద ♦ మునఁ గురుష్కులను ఖాశించె లక్షలుగ మా ♦ ణిక్యరాయఁ!
 డితని యన్నకుమారుఁ ♦ డేఁడేండ్ల లాటుండు దస్యుకోటిని ద్రుంచి ♦ తాను మడిసె!
 సకలవీక్షణం ♦ చము మాళివెలయు దివ్యజ్యోతి యితఁడను ♦ ఖ్యాతిఁగాంచె!
- గీ॥ నతనితండ్రి దూలారావు ♦ యవనవీర వాహినీ వార్ధి కుంభసం ♦ భవమహర్షి!
 ధ్వి మిమ్ముఁ గనినంత జగము కంఠపించుచుండు! బాహుబలులార! చోహణప్రభువులార!

❁ If it had to boast only of Vikramaditya, the paramount lord of India, whose era established fifty six years before the Christ, still serves as the grand beacon of Hindu chronology, this alone would entitle the Tuar to the highest rank. But it has other claims to respect. Delhi the ancient Indra-prastha, founded by Udithira and which tradition says, lay waste for eight centuries, was rebuilt and peopled by Anangpal Tuar (A D 792) who was followed by a dynasty of twenty princes which concluded with the name of the founder, Anangpal [1164] when contrary to the Salic Law of the Rajputs he abdicated [having no issue] in favour of his grand child the Chohan Prithwi Raj.

"Annals of Mewar."

§ Chohan: This is the most valiant of the Agniculas and it may be asserted, not of them only, but of the whole Rajput race. Actions may be recorded of the greater part of each of the Chateeskula which would yield to none in the ample and varied pages of history. Its branches have maintained all the vigour of the original stem and Haras the Keechees, the Deoras, the Sonegurrahs and others of the twenty four, have their names immortalized in the song of the bard..... There were several princes whose actions emblazon the history of the Chohan. Of these was Manikya Rao who first opposed the progress of the Muhammadan arms. Even the history of the conquerors record that the most

సీ॥ ఆ యనంగు ననుంగు ♦ టాఁడుబిడ్డకొడు! కింద్రప్రస్థపురము పు ♦ గ్యములపంట!
 సోమేశు కులవార్ధి ♦ శుభ్రమరీచి! రుక్మా గర్భ శుక్తి ము ♦ క్రాఫలంబు!
 సమరసింహుని స్నేహ ♦ సౌహృదప్రతిమ! పృథామహాదేవి సా ♦ దర్యధనము!
 కల్యాణ మేనఱి ♦ కపు ముద్దుమామ! సంయుక్తా మనోబ్జ భా ♦ నూదయంబు!

గీ॥ సమద జయచంద్ర జలద జంఝామరుత్తు! ఘోరి గజ సింహ! మితనిబోల్ వీరు లేరి!
 యీచతుర్భుజరాజేంద్రు! ♦ నెన్నదరమె! పృథ్వీరాజై చతుర్భుజుం ♦ డెసఁగెఁగొక.

శా॥ సౌరాష్ట్రంబుననుండి వచ్చుచుఁ దురు ♦ మ్క శ్రేణిఁ జక్కాదుచో
 మారాణాలను దొల్తనుండి బలసం ♦ పన్నాన్ములై కొల్చు దో
 స్సారం బెల్ల జగంబును బొగడె! మీ ♦ ఝాలామహావంశ మా
 ధార స్తంభము భారతాభ్యుదయ సా ♦ ధస్థాయితే నిల్పఁగఁ.

175

శా॥ ఐదారేఁడుల చిన్నకుఱ్ఱలయినఁ ♦ హర్యక్షశాబంబుల
 డ్లాదస్యప్రకరంబుఁ గూల్చు కులము ♦ ర్యాదల్ వెలుంగఁ రిపు
 చేదంబు బొనరించి వారితలలఁ ♦ జెండాడి చెం డాడుఁడి!
 యేదీ చూతము మీభుజాబల మహా ♦ హేలా కళా దీధితుల్!

176

ఉ॥ తొమ్మిది నూఱులేండ్లు ధృతి ♦ తో నెలకొల్పు మతాభిమానభా
 వమ్మును మాతృభక్తి ఫల ♦ పాకము వమ్ముగు వైరి నోర్చు తూ
 కమ్మునఁ దక్కువైన; నలు ♦ గావున నిష్కర దీక్షఁ బూని శౌ
 ర్య మ్ముఖులంబు చూపి రిపు ♦ లందఱ నొంపరె! కీర్తి నింపరే!”

177

మ॥ అని విప్రోత్తముఁ డంబుదస్వనముతో ♦ నందందును నిల్పియుం
 డిన యవ్వీరుల వంశగౌరవము వ ♦ ర్ణింపఁ శ్రవఃప్రీతిగా
 విని యాద్యంతము సైన్యమంతయు విజృంభ ♦ భించె సముద్రంబు పొం
 గినచందమ్మున భూరి వీర రస సం ♦ కీర్ణ ప్రభావమ్మునఁ.

178

ఉ॥ అంతట మానసింహవిభు ♦ నాజ్ఞఁ బరంగులు వెఱపిరంగు ల
 త్యంతజవంబు రౌద్రమును ♦ దార్కొనఁ ద్రిప్పుచుఁ జెంతనున్న మం

obstinate opposition which the arms of Muhammad of Ghazni encountered, was from the prince of Ajmir who forced him to retreat, foiled and disgraced from this celebrated stronghold in his destructive route to Sourashtra.

“Annals of Mewar.”

దెంతయఁ దొంటికన్న నిపు † డిబ్బడి ముబ్బడిగాఁగఁ బ్రేల్పఁ గ
 ల్పాంత మహాశనిప్రతితి † య ట్లవి యాత్మబలంబుఁ గూల్పఁగఁ,

179

గీ॥ హారుని నయనాన్నిఁ బాడమి ది†గంతరములఁ గ్రమ్ము చండాన్నికణముల†కరణి యవన
 సైనిక ముఖాబ్జ నిర్గత † చంచరీక పటలములు పైన వ్రాలఁ దు † పాకి గుండ్లు. 180

—*) రాతోడేజసింహుఁడు విజృంభించి పిరంగుల పైకేగుట. (*—

సీ॥ ఆజానుదీర్ఘ బా † హాగ్గళయుగళంబు సమధికోదాత్త ల † క్షణముఁ దెలుప!
 నతనుసింహాసనం † బైన వక్షము మహారాజన్య పట్టభ † ద్రిత వెలార్ప!
 నరుణరేఖామనో † హార దీర్ఘనేత్రముల్ సతత లక్ష్మీనివా † సతను బెంప!
 దర్శనీయంబైన † తనమూర్తి నవకోటి మన్నధనాందర్య † మహిమ నింప!

గీ॥ నమృతరస మొల్కు మొలకన†వ్వలరు మోము శతశరచ్ఛంద్ర సౌభాగ్య†సరణి గేరఁ
 దన భటుల వీడి హయము ముం † మనకుఁ ద్రిస్పె ధీరలోకైకమాళి యా†తేజసింగు.

సీ॥ రణదుర్గ పరమ శౌ † ర్యప్రాభవము మెచ్చి పైఁజల్లు శతపత్ర † పటల మనఁగ
 గుహలు మార్మోయంగ † బహుశతఘ్నిక లవిచ్చిన్నధారల నన్నిఁ † జెఱఁగుచుండ
 వేదమంత్రముల దీ † విచుచు భూదేవతతి చల్లు మంగళా † క్షతల నడుమఁ
 గరములు ముకుళించి † శిర మొకించుక వాల్చి పెండ్లికొడుకు మ్రొక్క†వెళ్లి నట్లు

గీ॥ గుదియఁ గేడెంబుఁ జేతులఁ † గుదిలపటచి చిత్రధార నశ్వముఁ బూన్చి † శిరము వంచి
 పరమసాహసుఁడగుచుఁ బ † ర్వతము డిగుచుఁ దేజసింగు పిరంగుల † దెసకు దూఁకె.

మ॥ “నిమిషంబున్ నిను వీడి యుండఁగలమే † నీతోడిదే మాకు లో
 క”మటంచున్ దమజన్మమాది దృఢదీ † త్నా భక్తులన్ గొల్చు ను
 త్రమరాతోడ్కులవీరు లందఱును మొ † త్తంబై నిజాధీశు పా
 దములన్ గొల్వఁగ వెంటఁ దూఁకి రరిసం † తానమ్ము చింతింపఁగఁ. 183

శా॥ ఆలోకోన్నత శౌర్యసాహస సమ † గ్రాశ్చర్య దృశ్యంబుఁ దా
 మాలోకించుచు రెండుపక్షముల వా † “రారా! సురల్ గూడ నీ
 తీలల్ నేర్తురె! నీసమాను లిలలో † తే” రంచుఁ దద్విక్రమ
 శ్రీలన్ బాడిరి తేజసింహునకు “జే! † జే!” యంచుఁ గీర్తించుచున్. 184

—*) రాతోడ్ తేజసింహునకు సలుంబ్రాకృష్ణసింహుఁడు తోడగుట. (*—

శా॥ దూరంబందుననుండి యీకృతులు సం † తోషమ్ముతోఁజూచి “యశా

రా! రాతోణ్ణి! నీబలోద్ధతి ప్రపం ♦ చాతీత! మద్దానికిన్
 బారం బున్నదె" యంచు మెచ్చుచు సలుం ♦ బ్రాస్వామి చోండావతుల్
 బాచై కొల్వ శతఘ్నికాతతిపయిన్ ♦ లంఘించె సింహాకృతిన్.

185

మ॥ తనచేఁ గాలుని దండమంతటి గదా ♦ దండంబు సంధించి భీ
 మునిచందంబున గొప్పకన్నుఁగవ ని ♦ ప్పల్ రాల దుద్దాంతవృ
 త్తిని రోపించుచుఁ దేజసింహుఁడును నాం ♦ దిన్ దీర్చి పుణ్యాహవా
 చనమున్ జేసె శతఘ్నికాత్రయము పి ♦ చ్చల్ గాఁ బడన్ మోదుచున్.

186

మ॥ ఖరఖడ్గంబునఁ బోర్చుగీసుభటులన్ ♦ ఖండించుచున్ ఘోరము
 ద్గరఘాతంబుల నాశతఘ్నులను వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచున్ లోకసం
 హరణోద్యోగపరాయణుండయిన ఘా ♦ లాక్షుక్రియన్ ధీర సు
 స్థిరకాద్రోద్ధతిఁ దేజసింహుఁడు చరిం ♦ చెన్ శాత్రవుల్ బెగ్గిలన్.

187

⊙ మ॥ సునిశాతస్థిరవీరవిక్రమయుతుల్ ♦ చోండావతుల్ వారిప్ర
 క్కన రాతోడులు బాహుశక్తి యలరం ♦ గా నా"షహారా"యె డా
 రిని నిప్పుల్ దిను గోడిపుంజులటు లు ♦ ద్వృత్తిన్ శతఘ్నిచయం
 బును వ్రయ్యల్ పడ మోదసాగిరి గదా ♦ భూరిప్రఘాతంబులన్.

188

చ॥ కెరలుచు వ్రాలుచున్ బుడుత ♦ కీచులఁ గూల్చుచు నాశతఘ్నులన్
 జెరచెరలాడి వ్రక్కలుగఁ ♦ జేయుచు దక్షిణ మాదిచేసి యు
 త్తరమున కేగు లోకభయ ♦ దప్రతనిష్ఠుఁడు తేజసింహాభూ
 వరమణి యు త్తరాయన ది ♦ నాకరుఁబోలె వెలింగె నత్తటిన్.

189

సి॥ ఖగరాజు కినిసి ప ♦ న్నగరాజుశీర్షముల్ చిదుఃపలై వ్రాలంగఁ ♦ జెండినట్లు!
 వానకారునఁ గృషీ ♦ వలుఁడు గుద్దలి పట్టి పుట్టలన్నియుఁ దెగఁ ♦ గొట్టినట్లు!
 కడురోషమున లోహా ♦ కారుండు మండెడు మూసలన్నియు డుల్ల ♦ నేసినట్లు!

⊙ Among exotic birds there can be hardly one better known by report than the strange majestic and fleet footed creature that scorneth the horse and his rider or one that from the earliest times to the present has been oftener more or less fully described. And an adult male (bird ostrich) will stand nearly 8 feet in height and weigh 300 lb. The great mercantile value of ostrich feathers has led to the formation of the numerous "Ostrich-Farms." In favourable localities and with judicious management these establishments are understood to yield very considerable profit.
 "Encyclopædia Britannica."

గీష్మవాతము బిట్టు ♦ కేగి యారామ జపాపుష్పముల రాల్చి ♦ నైచినట్లు!
 గీ॥ దండధర గదాదండ పృ ♦ చండ దీర్ఘ దండమున శతఘ్నీ సము ♦ దాయ పృథుల
 వక్త్రములు వ్రక్కవ్రక్కలై ♦ పడఁగ మోదెఁ దేజసింహుండు క్షాత్రసం♦దీప్తుడగుచు
 మ॥ వడిమై నిప్పులయేటు దాటి భువన ♦ వ్రాతంబుపై నెత్తి వ
 చ్చెడు వైవస్వతుఁడో యనంగ “బదనూర్ ♦ సింహంబు” రాశోడులె
 ల్లడఁ జుట్టున్ దనుఁగొల్వఁగా యవన వా ♦ హిన్యగ్రమున్ దాకి యె
 కుడు విక్రాంతి భటాళి మస్తముల ను ♦ గ్గున్ నూతగా దంచినన్; 191
 —*) యవనసేనాపతు లొక్కుమ్మడి రాజపుత్ర సేనలను దాకుట. (*—

ఉ॥ ఆరటమంది సైన్యవిభుఁ ♦ డాసపుఖానుఁడు, రాయసింహు న
 ధ్విారహిమానునిన్ సమర ♦ ముష్కరు నాషహబాజుఖానునిన్
 జేరఁగబిల్చి సైన్యములు ♦ చేరిచి నల్వరు సూడి శౌర్యుడు
 ర్వారులు రాజపుత్రకుల ♦ పై దొడరన్ నియమంబుచేయుచున్, 192

మ॥ తనకంఘాణహయంబుఁ ద్రిప్పి సముదా ♦ త్తప్రాధి నాతేజసిం
 గు నెదిర్చెన్; షహబాజుఖాను దవితెన్ ♦ గ్రోధోద్ధతున్ గృష్ణసిం
 హుని; భేల్వాపతి దూరమందు సకలం ♦ బూహించి యత్యంతధా
 టిని జేరన్జని రాయసింహవిభుఁ బ ♦ ట్టెన్ సైంహికేయుండనన్. 193

మ॥ బదనూర్ సింహము సింహవిక్రమమునన్ ♦ బైవచ్చి ఖడ్గమృతుల్
 చదలన్ బర్వఁగ నొక్కమైఁ దగిలె నా ♦ సపేఖాను; వాడంత బె
 ట్టిదమా కోపముతోడఁ గుంతమును నా ♦ టెన్ దీర్ఘవక్షుంబుపై;
 నది తుంటల్ పడెఁ తేజసింహవిభు ఘో ♦ రాశిశ్రయోగంబునన్. 194

మ॥ త్వరమై సాయుధుఁడౌచు వాఁడు బదనూర్ ♦ భర్తన్ సమీపించె; నా
 బిరుదున్ వీగరసాబ్ధివీచికవలెన్ ♦ వీతెంచె నాఖానుపై;
 మెఱుపుల్ వోలెఁ గృపాణముల్ దిరిగె; గ్ర ♦ మ్మోన్ వాజిపై వాజి; యా
 పరివేషముల సూర్యచంద్రులవలెన్ ♦ భాసిల్లి రక్షిర్వరున్. 195

మ॥ కరవాలమ్ములు నాగుపాములవలెన్ ♦ గంతంబులన్ జుట్టె; ని
 ర్వర వ్రేటుల్ మఱి పోటు లిన్నియనుచున్ ♦ రూపింప రాకుండె; భా
 స్వరఖడ్గంబునఁ దేజసింహనృపుఁ డా ♦ సపేఖాను మోదంగఁ, ద
 త్తురగం బీల్చినఁ, జెట్టుతోడఁ బడు మ ♦ ర్వుం డట్లు వాఁడున్ బడెన్. 196

- ఉ॥ ఆరణవీరుఁ డిట్లయిన † నవ్వల గాఁటుచుఁ దేజసింహుఁ డ
బూరహిమానుపైఁ గవినెఁ; † దోడనె వాఁడును దాఁకె, వారిధి
వారిధి దాఁకు నట్టులు; ర † ణంబు క్షణంబున ఘోర మయ్యెఁ; బా
కారి బలాసురుల్ పెనఁగు † నట్టులు పోరఁగసాఁగి యిర్వురుఁ. 197
- ఉ॥ భూరిభుజాప్రభావగుణ † ముక్ బ్రకటించుచుఁ దేజసింహుఁ డ
బూరహిమాను ఖడ్గరణ † ధూర్వాహశక్తి వెలుంగ, నుగ్రులై
యాకణవేది వెల్లెడు మ † హాదహనోగ్రసమగ్రమూర్తులై
-పో రొనరించి యిర్వురును † బూర్ణ పరాక్రమ రేఖ యొప్పఁగఁ. 198
- శా॥ ఔరా! నీదగు సాహసంబని మనం † బందెంచుచున్ విద్విష
ద్వీరారణ్య దవాసలుండు బదనూర్ † పృథ్వీశ్వరుం డశ్వమున్
ప్రేరేపించుచు ముందు దూకి తనవై † రిన్ గుఱ్ఱమందుండి దు
ర్వారేఖంబు మృణాళమున్ గొనిన రే † వన్ గొంచుఁబోయెన్ వడిన్. 199
- ఉ॥ సైంధవుఁడో యనంగ బల † సాహసుఁ డాషహబాజుఖాను ద
ర్వాంధుఁడు శ్రోవకఙ్కువడ † నాతనిఁ బైకొనెఁ గృష్ణసింహుఁ డా
కంధిని జొచ్చు కుంజరము † కైవడి! దద్బలధాటి వాఁడు వ్రా
లెం ధరపైన దోమయుఁ బ † లెన్ గనుమూసిన యంతలోపలన్. 200
- మ॥ పరమోదారుఁడు రాయసింహవిభు ఖే † ల్వాభర్త యా కౌరవే
శ్వరునిన్ దాఁకెడు సాత్యకిన్ బలెఁ గడున్ † సంరంభ మేపార సం
గరరంగంబునఁ దాకి యాతని భుజా † గర్వమ్ము వమ్మై చనన్
గరవాలమ్మున వేయ నాతఁ డుఱికెన్ † గాయంబు గాయంబుగాన్. 201
- శా॥ ప్రావృట్కూల పయోధర ప్రతతి రే † వన్ రేఁగి రాఠోడు చోం
డావద్వీరు లరాతిసైన్యపటలాం † తర్భాగమున్ జేరి వీ
రావేశమ్మున వైరివీరతతి ను † దందన్ విదారించుచున్
ప్రోవుల్ ప్రోవులు పోసి రెల్లెడ సమి † ద్భూమిన్ శిరశ్చేఱులన్. 202
- ఉ॥ చండపరాక్రమంబు భుజ † శౌర్యము శోభిలఁ దేజసింహుఁడున్
ఖాండవమున్ దహించెడు ధ † నంజయుఁ బోలె నరాతియోధులన్
మొందుగ శీర్షముల్ తఱిగి † నేలకుఁ గోలకుఁ దెచ్చినంత నా
భండనసీమ మోగలులు † పచ్చముపాడుగఁ గూలి రెల్లెడన్. 203

మ॥ పరసేనా బదనూరుభర్తయు సలుం ♦ బ్రాసేతయు జొచ్చి యి
 ద్వరు ఖడ్గంబుల కప్పు తీరనిపని ♦ బుట్టించి రవ్వారి వీ
 రరసోద్రేకమునందుఁ జిక్కి యమదం ♦ స్త్రామధ్యము జొచ్చు నా
 కరణి వైరులు నూర్లు వేలుగను ద్రుం ♦ గా సాఁగి రవ్వేళలో.

204

ఉ॥ ఓడలు గుంపుగూడుచు మ ♦ హోదధియందలి నీటిమొత్తము
 వోడనే చించుచు జవము ♦ తోఁ జనునట్లరిసేనఁ జొచ్చి చ
 క్కాడుచు వార లిద్వరును ♦ నాశ్వికవర్గము గొల్వ సంగర
 క్రేడల వ్రేఁగు చూపి విహా ♦ రించిరి శాత్రవ మధ్యసీమలక.

205

—*) ప్రతాపసింహుని ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

మ॥ ద్విసహస్రంబు శిశోదియాభటులు సే ♦ వింపక బ్రతాపప్రభు
 డసమాన స్థిర వీర విక్రమ కళా ♦ వ్యాపార మేపార శ
 త్రుసమూహంబుల మీదికి వెడలి గొం ♦ తుల్ గోసి కోరాడి యు
 గ్ర సహస్రాంశుఁడు వోలెఁ దేజము వెలుం ♦ గా నిల్చె దుర్వారుడై.

206

మ॥ కడుదట్టంబయి యొప్పు చెట్టడవి చీ ♦ కాకై ధరక వ్రాల సం
 దశిమి దంతిపరంపరల్ గవియు చం ♦ దంబార, రాణాప్రతా
 పుఁడు తద్యోధులు వైరిసైన్యము ముఖం ♦ బుక జీల్చి దోర్దర్ప మే
 ర్పడఁ దన్మధ్యమునందు దూఁకి రహితుల్ ♦ పాఱంగ నల్దిక్కులక.

207

శా॥ తోడో మల్లును యుద్ధనైపుణకళా ♦ దోస్సారులొ యోధులుక
 దోడై కొల్వ. శిశోదియాప్రభువరే ♦ ణ్యుక వీకమై దాఁకి పో
 రాడకజూచెఁ; బ్రతాపసింహవిభుఁ డు ♦ ద్యద్ధాటిఁ దచ్చిర్ష మూఁ
 టాడక ఖడ్గము నెత్తి మోది యరిమ ♦ ధ్యంబందు దూఁకెక వడిక.

208

ఉ॥ రోసమునొంది చుట్టును దు ♦ రుమ్ములు కొందఱు కొల్వ, లోకసం
 త్రాస విశేషశౌర్యబల ♦ దర్పుఁడు సాగరుఁ డగ్రిసోదరుక
 డాసెఁ; బ్రతాపుఁ డాతని క్ష ♦ ణంబునఁ గ్రిందికిఁ దెచ్చె; నిట్టి భ
 స్మాసురు లట్టి యుగ్గినిట ♦ లాక్షుల చెంగట నిల్వ నేర్తురే!

209

శా॥ దూరంబందుఁ దురుమ్మ-యోధులను నూ ♦ క్తుం దోక్కెడక జేర్చి "మీ
 రీ రాణా నెదిరించి కూల్చు"డన వా ♦ రెల్లక బ్రతాపేంద్రువై!

బారై మాఃకిరి; కొండలకొ దునిమి కో † పస్సూ ర్తిమై నూక్తు నికొ
జేరక బోయి తదీయశీర్ష కముః జిం † చెక రాజమూర్తాండుఁడుకొ.

210

చ! జలరుహ బాంధవుం డుదయ † శైలము నెక్కినఁ దత్ప్రకాశముల్
నలుదెసలక వడిక గవియు † లాగు ప్రతాపుఁ డరాతిసై న్యసీ
మల మెలఁగక దదీయభట † మండలి చుట్టును జుట్టుకొంచు మో
గలుభట శీర్ష కొటి కడి † కండలుగా నిలరాల్చె నయ్యెడకొ.

211

సీ॥ అతిపావనంబు హః † రావశీశైలరాజమున హాల్దీఘాటు † సవనశాల!
యతులప్రతాప బా † హావీర్యభర యశోధనుఁడు తోడరమల్లు † దక్షమకాని!
యాతని యాజమా † న్యమునఁ జేరి మెలంగు రాజపుత్రకులు ని † న్జరుల గణము!
వేలకువేలు సే † వించు యావనభటుల్ వేలెడు పొడుగు గ † డ్దాల ఋషులు!

గీ॥ శూరవకులు శిశోదియా † వీరభటులు ప్రమథగణములుగాఁ! బ్రతా † ప ప్రభుండు
ప్రళయ ఛైరవ విగ్రహ † ప్రాభవమున! నరిచమూతతిఁ జొచ్చి చ † క్కాడె నపుడు.

మ॥ కటకుంబీరపు రాజపుత్రకుల డా † కకొ సై పఁగా లేక యా
కొఱప్రాణంబులతోడ నెల్లెడఁ దురు † ఘ్నల్ పాఱఁగాఁజొచ్చి! రా
హరిశౌర్యండు ప్రతాపుఁడుకొ యవనసే † నాంతంబుఁ బొప్పించి శం
ఖరవంబుకొ బొనరించె భూధరగుహః † గర్భంబు లూఁటాడఁగకొ.

213

మ॥ ప్రశయాంభోధర గర్జనంబువలెఁ ద † ధ్ధానంబు వీశేర న
వ్వల నిల్వంబడు మానసిహవిభు నం † బ్బయోధులుకొ, జెంతనే
పులి గాండ్రించిన దద్దటిల్లి హరిణం † బుల్ పాఱుచందాన, ది
క్కులకుకొ బాఱఁగఁ జొచ్చి; రెంతభయ మొ † క్కొ! యాప్రతాపుండునకొ.

214

గీ॥ అంతలోఁ బ్రకృతున్నట్టి † యవనసేనఁ జెండుబెండాడి శ్రీకృష్ణ † సింహవిభుఁడు
శంఖనాదంబు విని చాల † సుభ్రమమున స్వామి యొద్దకు మెఱుపట్టు † వచ్చిమాఁకి.

మ॥ “అకటా! యొంటిగ నిట్లు రాఁదగునె! దే † వా! శత్రుమధ్యం బపా
యకరస్థానము! వైరిసైన్యము లసం † ఖ్యాకంబుగా నున్నచో
టికి రాఁజెల్లదు! నామ పార్థసముఁ బా † టింపుం”డటం చొందుప్ర
క్కకుఁ గల్గెంబును బట్టి యశ్వముఁ దొలం † గకొ ద్రిప్పెఁ గార్యజుఁడై.

216

చ! పుష్ప వికసించినట్లు మొగ † ముకొ జిటున వ్వలరింపఁగాఁ బ్రతా
పవిభుఁడు “తండ్రి! వీరున క † పాయము లేని స్థలంబులున్నె! యా

హవ మిది; వెన్కజూడఁ దగ" ♦ దంచన నంతటఁ దేజసింహుఁ డా
యవనులసేనఁ జించుకొని ♦ యక్కడకుఁ జనుదెంచె సూటిగఁ.

217

చ॥ ఒకయెడఁ గృష్ణసింహుఁడు మ ♦ తొక్కయెడఁ బదనూరుభర్త చై
తకము ఖలీనముఁ గొని ప్ర ♦ తాపునిఁ జేర్చిరి తొంటిచోట; దా
ని కవల రెండుసైన్యములు ♦ నింగియు నేలయు వాయునట్టి పో
లిక, నతికౌద్రధాటిఁ దవి ♦ లెఁ రణశౌర్య విజృంభణంబునఁ.

218

—*) యవనుల వారణబలముతో రాజపుత్రులకైన యుద్ధము. (* —

సీ॥ స్థావరత్వము మాని ♦ జంగమత్వముఁ దాల్చు నంజనాచల సమూ ♦ హము లనంగ!
మొగలాయి వాహినీ ♦ వ్యోమసీమఁ జరించు నీలకాదంబినీ ♦ నివహ మనఁగ!
దళముగా మొలిచి వి ♦ చ్చలవిడిఁ బెఱుగు నుత్తాల తమాల సు ♦ తాన మనఁగ!
మొగలు నదీజలం ♦ బులు తగ్గ వెలిదోచు విపులగంఢోపల ♦ వితతియనఁగ!

గీ॥ యవనసైన్యోత్తర దిశా ము ♦ ఖాగ్రసీమ నిలిచి ఘోకారముల నింగి ♦ నేలఁ గలిపి
కరిఘటాకోటి కాఱుచీ ♦ కటుల దాటి యరితతులఁ దాఱ వెడలె! భయానకముగ.

సీ॥ కడుఁబదనై యున్న ♦ గన్నెరాకమ్మలఁ దలలలో మెదడు బ్ర ♦ క్షలుగఁగోసి!
బలమైన కత్తివా ♦ తి లకోరులు నిగుడ్చి దీర్ఘదంతంబులఁ ♦ ద్రెళ్ళవేసి!
నిశితధారల నొప్పు ♦ నెలవంకకోలల శోత్రోవృంతములు రా ♦ సులుగఁబోసి!
వాఁడిమి గల పాఱ ♦ వాఱియలుంగులఁ దుండముల్ మిగులఁ దు ♦ త్తుమురుచేసి!

గీ॥ పలురకంబుల నంపదె ♦ బృటువాన గురిసి కుంభస్థలంబులు ♦ గూలఁదోసి!
శరములను 'జిత్తజల్లు'గాఁ ♦ బరపి భీమచాందు భటులు గూల్చిరి దంతిఁసంతతులను.

క॥ బలవంతులైన భిల్లుల యలుగులు మెయి నిండ నాటి ♦ యావనగజముల్
వెలిఁగె నొడలెల్ల ముండులు పులకెత్తిన యేదుపంది ♦ మాఱ లనంగఁ. 221

ఉ॥ బిట్టుగ మావటీండు గజ ♦ బృందములఁ నిశితాంకుశంబులఁ
నెట్టుచుఁ బూన్చి రది; కవి ♦ నెమ్మది నెక్కఁగసాఁగె ఘోకృతుల్
పెట్టుచు; మోగలుల్ కరుల ♦ వీపుననుండి తుపాకిగుండలొఁ
గొట్టిరి; వాని డాకలకుఁ ♦ గొందఱు భిల్లులు కూల్చి రయ్యెడఁ. 222

ఉ॥ దట్టముగాఁగ మూఁగి బల ♦ దర్బులు భిల్లులు ప్రాసముల్ గవా
పట్టిన భిండివాల కర ♦ వాలతతుల్ గొని తుండముల్ తెగఁ

గొట్టినఁ గుంజరోత్కరము ♦ కొండలు గూలినయట్లు బిట్టు గీ
పెట్టుచు నేలపై నొఱఁగెఁ ♦ బెంటలు పెంటలు గాఁగ నత్తఱిన్.

221

—*) భీమచాందు యుద్ధము. (*—

సీ॥ వామబాహువు నంటి ♦ వఱలు చాపము, మహారాజరాజ దీర్ఘహా ♦ రంబుగాఁగఁ
గడలెల్ల దుర్నిరీ ♦ క్షుద్యుతుల్ వెదచల్లు శూలంబు ముమ్మొన ♦ వాలుగాఁగఁ!
హస్తాగ్రమున దక్షి ♦ ణావర్తశంఖ మయ్యంబుజాసను కపా ♦ లంబుగాఁగఁ!
గడియయైనను దన్ను ♦ విడక కొల్పెడు భిల్లతతులెల్ల బ్రమథసం ♦ తతులుగాఁగఁ!

గీ॥ నప్పు డబ్బూర్నబీ తెచ్చు ♦ హస్తదైత్యు భిల్లపశుపతి గదనెత్తి ♦ పిప్పిసేయ
గాయపడి చెందిరపుఁగొండ ♦ కరణి నదియుఁ గాల్లు పైకెత్తి పిల్లేరు ♦ గంతునైచె.

ఉ॥ భండనభీముఁ డాశబర ♦ పంశ్యశిఖామణి భీమచాందు దో
ర్ణండ్ గదాభిఘాతముల ♦ దంతిసమూహము కుంభగోళముల్
మెండుగఁ జీల్చివైచుచు వె ♦ లింగెను గండశిలావ్రజంబులన్
బిండిగఁ గొట్టుచుండు నొక ♦ పెద్ద యయోమయ యంత్రమోయన్.

222

క॥ బరువయిన గదను దాలిచి యరవరలై పడఁగమోద, ♦ నాద్విరదము లే
కరదములై యాపిమ్మట నరదములై కూలె నంగ ♦ లార్పఁగ యవనుల్.

223

మ॥ విబుధేంద్రుండు పవిప్రయోగముల ను ♦ ర్వీధ్రంబులన్ బోలె ని
న్నబడెన్ ద్రిప్పుచు వేయుచున్ యవనసే ♦ నాలక్ష్మీ సింగారపుం
గబరీభారముఁ గోసివైచెనొ యనం ♦ గా! దంతిసంతానమున్
శబరస్వామి హరించె దోర్బలకళా ♦ సంరంభ మేపారఁగన్.

224

—*) బుడుతకీచులు పిరంగులను బ్రేల్చుట. (*—

సీ॥ యావన సైన్య దు ♦ గ్ధాబ్ధిఁ ద్రచ్చినఁ బుట్టు కాలకూటానల ♦ జ్వాలలసఁగఁ!
దురకదండను చిల్వ ♦ దొర ఫణంబులఁ దోచు మాణిక్యపటలసం ♦ పదలనంగ!
కదనానిలమున మో ♦ గలు సరస్సుననుండి రాలెడు శతపత్రీ ♦ రాజయనఁగ!
బహుళ శతఘ్నీప్రీ ♦ వాళవల్లుల జాఱు గుమురైన ఫగడాల ♦ గుత్తులనఁగఁ!

గీ॥ బతగి తాళ బింబ కపిత్థ ♦ ఫలసమాన నీల భయద తప్తాయన ♦ గోళతతులు
బహుబృహన్నాళికాస్రముల్ ♦ పఱఁగఁజేసి బుడుతకీచులు నడిపి ర ♦ బ్బురముదోఁపు.

- సీ॥ మొగలాయి సైన్య జీ ✦ మూతగర్భమునుంకి వెలిజాటు పిడుగుల ✦ పిండనంగ!
 యావనసుభట బా ✦ హాప్రతాపమహాగ్నికడ లేచు నంగార ✦ కణములనంగ!
 రణదుర్గ యురిమి నే ✦ త్రిముల రౌద్రము గ్రోక్కఁ బొడమిన గొప్ప నిఁప్పకలనంగ!
 మృత్యుదేవత కోప ✦ మెత్తి తూరుపుపట్టఁ దోతెంచు కొరవుల ✦ తుంటలనంగ!
- గీ॥ నల్లా నేరెడుపండ్లంత ✦ లగుచు యవన భటతతులనుండి వెడలు తు ✦ పాకిగుండ్లు
 రాలె నీలోత్పలచ్ఛాయ ✦ రాజపుత్ర పై నికులకుఁ గణ్ణావతం ✦ సంబులగుచు. 229
- క॥ వడివడి నవి తొడరుచుఁ పై బడినకొ దడఁబడియు డీలు ✦ పడి యిడిగిలక
 బడి యెత్తువడి బడల్ పడి బుడివడి కడుఁజెడియె రాజ ✦ పుత్తుల సేనల్. 230
- క॥ పనుగురు పదునేనుగు రిర్వదిగురు నలువదిగురు నలు ✦ వదిగురు మఱి తొ
 బదిగురు నూగ్గురు సుభటులు తుదముట్టిరి వేడిగుండ్ల ✦ తోరపు జడికిక. 231

—*) ఖండేరావు యుద్ధము. (*—

- శా॥ చండాగ్నేయ కరాళగోళములు వ ✦ గ్నంబట్లు వీశేర, బ్ర
 హ్మాండంబంతయుఁ బిండిసేయఁగల డై ✦ ర్యాహార్యులు, సుంతయు
 గుండెల్ నిల్వక కుంగు కప్పదశ, న ✦ తుద్రాపభావాధ్యుడై
 ఖండేరావు నిజాప్తయోధు లలరం ✦ గా నశ్వము ద్రిప్పుచుక, 232
- క॥ పుష్పసమయావసరమునఁ బుష్పంధయసేన గొలువఁ ✦ బుష్పరథముపై
 బుష్పాస్త్రములఁ జిమ్మెడు పుష్పశరునిమాఱ్ఱి నపుడు ✦ ముందుకుఁ గదిలెక. 233
- చ॥ వెనుక నె రాజపుత్రకుల ✦ వృద్ధపితామహుడై న భానుసిం
 గు నడిచె; శ్యామసింహుఁడను ✦ గొండవిధంబున వారివెంబడిక
 జనియెను; రామచంద్రనృప ✦ సత్తముఁ డట్టులె చేరె; ధేలవా
 రనృపతి వచ్చి దూఁకెను; జొ ✦ రంబడి రయ్యెడఁ జోహణప్రభుల్. 234
- ఉ॥ అందఱు ప్రక్కప్రక్కలకు ✦ నా రణరంగమునక శతఘ్నికా
 బృందము లున్నచోటు విడి ✦ యేగి తుపాకులవారిఁ జేరి యిం
 దిందిరరాజిమాడ్కిఁ బర ✦ తెంచి కలంచెడి గుండ్ల కోర్చి వా
 రిం దెగవేయసాఁగి! రర ✦ డే! యల వీరుల శౌర్య మెట్టిదో! 235
- మ॥ మురువౌ కస్తురి వానలు గురియ నా ✦ పుల్ చుట్టునుండక వధూ
 వరు లూడేగెడు నట్టి మాడ్కిని బ్రతా ✦ పస్వామి సామంతభూ

వరసైన్యంబు తుపాకిగుండలను సహిం ♦ ఖగల్గి యానాటి సం
గర వైవాహిక మండపంబున వెలుం ♦ గజ జొచ్చె గేళిగతి.

236

మ! “యమునంశంబులఁ బుట్టియుండవలె! లే ♦ దా యిట్టి బాహుప్రతా
పము ధైర్యంబు మనుష్యమాత్రుల కెల ♦ ర్ప సాధ్యమే!” యంచు ఖా
సిముఖానాది సమస్తయోధులును యో ♦ జంపక మొదల్ పెట్టి సై
న్యము లన్నింటిని జేర్చి రొక్కెడ విప ♦ డాసీకముక దాకగక.

237

మ॥ నలిగె హైందవసైన్యధాటికినిఁ బ్రా ♦ వ్హంబందుఁ దారుషకసే
నలు; నాహైందవసేన డస్సె నపరా ♦ వ్హంబందుఁ దారుషకసే
నల నాశాగుల; కట్టిచో నుభయసై ♦ న్యంబుల్ రణోన్నాద మ
గ్గలమై యొడొరు మీఱఁ బోరు సలుపం ♦ గాఁ బూను టాశ్చర్యమే!

238

సీ॥ శూరాగ్రయాని ఖం ♦ డేరావు యవనుల నఱఁటి మొక్కలనట్లు ♦ నఱికివైచె;
భానుసింహునిధాటిఁ ♦ బరసేన శిశిరంబునం దాకు రాలెడు ♦ నట్లు రాలె;
సింహశౌర్యుడు శ్యామ ♦ సింహభూభృన్నణి చెట్టుకొక్కఁడు పాఱఁ ♦ జేసె రిపుల;
నరిరాజసమవర్తి - యగు మనస్సింహుండు విమతసైన్యము పీఠు ♦ పెంటచేసె;

గీ॥ మహితయశులు మదన - ♦ మాధవ తుల్యులు ధైర్యరతులు సమర ♦ శౌర్యఘనులు
వెలగపండ్లువోలె ♦ జేడ్ల - కొఠేరియా నృపులు రాల్చి రపుడు ♦ రిపుల తలలు. 239

సీ॥ ప్రత్యేక భయదార ♦ వములు శోభిలు రాజపుత్రాశ్వ హేమా స ♦ మూహారుతము!
లహితుల గుండియ ♦ లవియ రేగేడు యోధసముదాయ సింహగ ♦ ర్జాస్వనంబు!
పరిపుష్ట తోరుష్క ♦ భటకపాలములు కత్తులు తాఁకి పగులు ను ♦ ధ్ధరరవంబు!
రాజపుత్రుల చమూ ♦ రాజ హస్తాంభోజ భాస్వన్నహాశంఖ ♦ నిస్వనములు!

గీ॥ భటసమూహాట్టహాస శుం ♦ భన్నినాద మఖలదిశలను బగిలించి ♦ యడలు గూర్చ
నతిభయము నొంది మానసింహప్రభుండు ‘పద పదం’ డని తనమూల ♦ బలము నడిపె.

—*) భానుసింహ - వీరబలుల యుద్ధము. (*—

ఉ॥ వాడినచేనిపైఁ బడెడు ♦ వర్షము నట్టులు మానసింహుఁడు
దోడయి వచ్చినంత యవ ♦ నుల్ ధృతితోఁ జెలరేగి మూపులు
మూఁడయి పొంగ, వీరరస ♦ పూర్ణుఁడు వీరబలుండు యోధులక
గూడి యెదిర్చె నయ్యహిత ♦ కుంజరసింహము భానుసింహముక.

241

మ॥ కరవాలంబులు కన్నుఁగోనలు స్ఫులిం ♦ గశ్శేణి నల్లిక్కులన్
 బరపన్ భీషణచంద్రహాసరుచు ల ♦ భ్రంబుటి వర్తిప ని
 ర్వురు గంధర్వములన్ విచిత్రగతులన్ ♦ బోనిచ్చుచున్ దాకి సు
 గరమున్ జేసిరి బాహుశౌర్యము సమ ♦ గ్రప్రాధి దీపింపఁగన్. 242

మ॥ తన గర్జారవధాటికిన్ దెసలు బ్ర ♦ ద్దల్ బ్రద్దలై పోవ, నూ
 తన సంరంభ విజృంభణంబున నమి ♦ త్రశ్రేణి భీతిల్లఁగా
 వెనుకన్ జూడక భానుసింహుఁడు రణో ♦ ద్విన్ శాత్రవున్ దాకి, యా
 తని యశ్వంబు గళంబునున్ దటిగె ను ♦ దృష్టాక్షధారాహతిన్. 243

ఉ॥ వీరబలుండు వ్రాలి రణ ♦ వీధి మఱొండు హాయంబు నెక్కి 'రా
 రో! రణవీరులార!' యని ♦ యోధులఁ బిల్వ నరాతివీర సం
 హారపరాయణుల్ సుభటు ♦ లట్టులె దూకిరి; భానుసింహాధా
 త్రైరమణుండు వారి నెది ♦ రించె నొకండె పరాక్రమమ్మునన్. 244

క॥ కమలసరోవరమున ద్విరదము విహించిన పిధానఁ ♦ దనివి సనక వి
 క్రమరాశి భానుసింహుఁడు సమయించెఁ దురుష్కభటుల ♦ సమరతలమునన్. 245

చ॥ అదిఁగని మానసింహవిభుఁ ♦ డంబరు వీరుల 'భానుసింహుపైఁ
 గదిసి రణంబుసేయుఁ' డని ♦ కట్టడసేయఁగ నట్టహాసముల్
 పొదలఁగ వారు పైఁబడిరి; ♦ భూరిభుజాబలరేఖి యొప్పుఁగాఁ
 గదనము చేయఁసాగె లయ ♦ కాలయముండన నాతఁ డుగ్రుఁడై. 246

ఉ॥ క్రూరతురుష్కవీరుఁ డొక ♦ రుం డతనిన్ దరిఁజేరఁ బోయి దు
 ర్వారకృపాణ మెత్తి తల ♦ వ్రక్కలుగాఁ బడ మోద, రక్తముల్
 వాఱఁగ భానుసింహుఁడును ♦ వ్రాలె ధరిత్రిఁ; దదీయవాజి య
 వీరునిపైన నిల్చె నరి ♦ వీరులు పైఁబడకుండఁ గాచుచున్. 247

ఉ॥ అంతట శ్యామసింహుఁడు ర ♦ యమ్మున నచ్చటి కేగుదెంచి జం
 భాంతకు నోటువుచ్చి విమ ♦ లామృతభాండముఁ గొన్న యాగరు
 త్సంతుఁడు పోలె, వీరబలు ♦ దర్ప మడంచుచు, భానుసింహు సే
 నాంతరమందునుండి కొని ♦ యవ్వలి కేఁగె సురక్షితమ్ముగన్. 248

చ॥ "పడెఁ బడె భానుసింహుఁ!" డను ♦ వార్త దవోనలమో యనంగ నె
 ల్లెడలను నాక్రమింప విని ♦ యీనిన బెబ్బులిమాడ్కి, రామచం

ద్రుఁడు, జయమల్లుసైన్యముల † తో నొనరించు రణంబు వీడుచున్
వడివడి వచ్చె వీరబలు † పై గిరిపై బడు వజ్రమో యనన్.

249

—*) రామచంద్రదేవుని ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

ఉ॥ కైటభచైత్యుపై నడచు † కంజదళాయతనేత్రుఁడో యనన్
సూటిగ రామచంద్రనృప † సోముఁడు మోగలువీరయోధులన్
దాటుచు వచ్చి, వీరబలుఁ † దాకి తదీయభటాళిఁ జేతులన్
దీట యడంగఁ గంఠములు † ద్రెంచి యనేకులఁ గూల్చె నత్తఱిన్.

250

శ॥ గుల్లల్ గుల్లలు గాఁగఁ గొందఱును, ను † గ్గున్ నూకఁగాఁ గొందఱన్
ద్రెళ్లన్ జేయును, రామచంద్రుఁడును ద్వా † ర్వీరుల్ విజృంభించు ను
ద్యస్తీలల్ గని మానసింహవిభుఁడున్ † దౌదవ్వలందున్న య
బ్దుల్లాఖానునిఁ బిల్చి వారిపయికిన్ † బూన్చెన్ మహాఁగ్రాజికిన్.

251

శా॥ ధీరోదాత్తుఁడు రామచంద్రుఁడును సం † దీప్తానలజ్వాలయై
తౌరుష్కాటవి భస్మసాత్కృతముగా † దర్పించి చెండాడి, యా
శ్రీరామప్రభుఁ డస్త్రభార నసుర † శ్రేణీశిరశ్శ్రేణిలన్
నూఱుల్ నూఱులు రాల్చునట్లు రణము † దున్ రాల్చె మస్తంబులన్.

252

చ॥ అలయక రామచంద్రపతి † యావనసేనల గీటడంచి, చే
తులకసిపోవఁ బోరి బల † ధుర్యుని వీరబలేంద్రుఁ దాకి, మం
ట లుమియు ఖడ్గరాజము బె † డంగుగఁ ద్రిప్పుచు, దచ్చిరంబు వ్ర
క్కలుగను మోదె! వాఁడు పడఁ † గన్ భటులున్ గొని పోయి రవ్వలన్.

253

మ॥ పొగవోలెన్ దగఁ బాటి యానృపతి య † బ్దుల్లాచమూనాయకున్
దగిలెన్; వాఁడు పరాక్రమించి, నడగొం † డన్ బోలె వచ్చెన్; మహా
రగమున్ దార్మ్యఁడువోలెఁ బట్టి యిలపై † రాల్పంగఁ, దత్సేనయున్
మొగవిచ్చెన్ గను విచ్చి యంబరువిభుం † డున్ గాంచి శోకింపఁగన్.

254

శా॥ గాసిన్ బెంచుచు రామచంద్రుఁడు తురు † షుశ్రేణి ఖండించుచో
ఖాసింఖాను పదాఱుమందిభటు లం † గశ్రేణి రక్షింప యు
ద్ధాసక్తు డయి యాతనిన్ దొడరి యు † ద్యద్ధాటిమై ఖడ్గమున్
వేసెన్; భూపతి దాని రాల్చె నవనిన్ † నిస్త్రొశధారాహతిన్.

255

⊙ ఉ॥ ఆపదునేడుమంది యొక్కఁ ♦ డై పయినం బడి; రంత దోర్బలా
టోపముమై నెదిర్చుచుఁ గ ♦ డుం గడు డస్సియు రామచంద్రభా
త్రీపతియున్ దురుష్కభటు ♦ దెబ్బ గళంబున సోకి క్రిందుమీ
దై పడి కూలెఁ; గల్పకమ ♦ హావనిజాతము కూలు చాడ్చునన్.

256

—*) శ్యామసింహాదుల యుద్ధము. (*—

శా॥ ఝాలావీరుల శ్యామసింహుడు తురు ♦ ష్కశ్రేణిపైఁ బూన్చి దా
నాలంబున్ బానరించి రక్తతతు లే ♦ తై పార్యె; దద్ధాటికిన్
రాలెన్ మస్తము లెల్లడన్; లయసమీ ♦ రమ్మల్ విజృంభింపఁగాఁ
దాళీపక్వఫలంబులున్ ధరణి పూఁ ♦ దన్ రాలు చందంబునన్.

257

మ॥ పరుషాకారులు, యామ్యకింకరుల లే ♦ వన్ వెల్లు, నాచోహణుల్
సరసన్ గొల్వఁ గొఠేరియావిభుడు, బే ♦ డ్లాభ ర్తయున్, యావనో
త్కరముల్ భీతిలి నాల్గువెపులఁ జనం ♦ గా, సంగరక్షోణి శౌ
ర్యరసోన్మాదముతోడఁ బోరిరి మృగేం ♦ ద్రారావమున్ జేయుచున్.

258

శా॥ ఆటోపమ్మున రామచంద్రుసుతుఁ డా ♦ వ్యాఘ్రంబువోలెన్ నిరా
ఘాటప్రక్రియ వైరిసైన్యమృగసం ♦ ఘాతంబుపై వ్రాలెఁ; ద
ద్ధాటిన్ సై పఁగ లేక తుత్తుమురుగాఁ ♦ దందోపతండంబుగా
రోటన్ బెట్టి సడించుమాడ్కి యవనేం ♦ ద్రుల్ స్రుక్కి రవ్వేళలో.

259

చ॥ జలధితరంగమాలికల ♦ చాడ్చున యావననేన పై బెడెన్;
జలమున రామచంద్రోన్మప ♦ సత్తముసూనుఁడు శేషనాగ మ
య్యెలుకలపిండుపై బెడెడు ♦ నేపున వ్రాలుచుఁ బోరుచున్ దురు
ష్కుల తల లేరివైచె, సుమ ♦ గుచ్ఛము లల్ల న గిల్లుకె వడిన్.

260

⊙ The exiled prince of Gwalior Ramsah, his son Khandi Rao, with three hundred and fifty of his brave Tuar clan, paid the debt of gratitude with their lives. Since their expulsion by Baber, they had found sanctuary in Mewar whose princes diminished their feeble revenues to maintain inviolable the rights of hospitality. 800 Rupees or £ 100 daily, is the sum recorded for the support of this prince.

“Annals of Mewar.”

మ॥ అతఁడు రెండవభైరవుం డనఁగ బా ♦ హఃటోపసాహంక్రియా
 రతి నుప్పొంగుచు వీరవిక్రమవిహా ♦ రమ్ముల్ పొనర్పన్ దురు
 స్కృతతుల్ మ్రగ్గెను; మృత్యుదేవతయు నా ♦ ల్కణజాచెనో నా రణ
 క్షీతియెల్లన్ భటశూన్యమాచుఁ గనుపిం ♦ చెన్ వాని నల్లిక్కులన్.

261

కా॥ “అండన్ జేరఁగ నీఁడు! తుత్తుమురుసే ♦ యన్ జొచ్చె మమ్మెల్ల! నీ
 ఖండేరావు యముండో! రుద్రుండో! మమున్ ♦ గాపాడి రక్షింపఁగా
 రం” డంచున్ యవనుల్ చమూషతుల మొ ♦ ఱ్టల్ వెట్టి ప్రార్థింప, ను
 గ్రుండై యాజయమల్లు దూఁకె! ‘భయమున్ ♦ గోల్పోవుఁ’ డం చార్చుచున్.

262

కా॥ చండాటోప మెలర్ప నయ్యెడ భౌరా ♦ సాన్ వీరులున్ వచ్చి యా
 ఖండేరాయనిఁ దాకి; రాతఁడు భుజా ♦ గర్వంబుమై మార్కొనెన్;
 బెండై శౌర్యము, కొంద టేఁగిరి రణో ♦ ద్విన్ వీడుచున్; గొంద ఱు
 ద్దండస్ఫూర్తి నెదిర్చి, రప్పరశు కుం ♦ తశ్రేణులన్ గ్రుమ్ముచున్.

263

చ॥ తడయక రామచంద్రవసు ♦ ధాపతిసూనుఁ డవక్రవిక్రమా
 ధ్యుఁ డయి రణంబు సేయ, నొక ♦ యోధుఁడు ఖడ్గము నెత్తి వేయఁగాఁ
 గుడిభుజ మట్టె వ్రీలి బెడఁ ♦ గుం గరవాలము ధాతి) దుల్లినన్
 బొడువుఁ డటంచు వైరు లుర ♦ మున్ బడఁ గ్రుమ్మిరి కుంతసంతతిన్.

264

—(౧) ఖండేరావు రణరంగమునఁ గూలుట. (౧—

సీ॥ గగనహర్ష్యాగ్రభా ♦ గమున నిల్పుట మాని, యిలఁ జేరు చంద్రమః ♦ కళ యనంగఁ
 గ్రాంచభేదనము గా ♦ వించి విశ్రాంతిఁ గూర్చుండెడు షాణ్మాతు ♦ రుం డనంగఁ
 గ్రతువైరి ఫాలనే ♦ త్రజ్వాలలకు సామ్మసిల్లి కూలెడు మన ♦ సిజుఁ డనంగఁ!
 గల్పాంతపవనసం ♦ ఘర్షణంబున కోర్వ కిల వ్రాలు హెమాద్రి ♦ శృంగ మనఁగ!

గీ॥ నభ్రముననుండి తనదు పు ♦ ణ్యంబుఁ దప్పి సూటి తెగిపడ్డ చక్కనిఁ చుక్క యనఁగఁ
 దనువుఁ దాల్చిన భువనసౌం ♦ దర్య ధనము బవరమందు ఖండేరాయఁ ♦ డవనిఁ గూ

మ॥ వనరాశిన్ జొరఁ బాటు వాహినులటుల్ ♦ బారై మనస్సింహుఁ డా
 తనితోమ్మండ్రు సహోదరుల్ యవనమ ♦ ధ్యంబందుఁ బోరాడఁ జొ
 చ్చిన ఝాలాసుభతుంద్రుల్ భటశిర ♦ శ్చేదంబు సేయన్, విప
 త్సనికాయంబులు దిగ్భ్రమన్ దవిలి వె ♦ న్కణ్ జూడఁగా సాఁగినన్,

265

1 గ్వాలియరీశులు దెగిరి; ♦ వ్రాలెను నేలను భానుసింహుల; డి
వ్వేళ జయంబు తప్ప; దొక ♦ పెట్టన వైరులఁ దాఁకి కూల్చుటల్
మేలని మానసింగు నియ ♦ మించె; దురుష్కులు దిక్కులెల్ల గ
గ్గోలుపడంగ నార్చి రిపు ♦ కోటులఁ దాఁకి రవార్యశౌర్యులై. 267

2 భయద యావనవీర ♦ భలు లారభటులతోఁ బ్రళయకాలపయోద ♦ పటలిమాడ్కిఁ
జెలఁగేఁగి నాల్గుది ♦ కుకలఁ గ్రమ్మ, దావాగ్ని యలమిన మృగములు ♦ కలఁగినట్లు,
లగ్నివర్షించు గ్రీ ♦ స్మాతపోద్ధతికిఁ బుష్పనంబు తలవాల్చి ♦ వాడినట్లు,
వారాశి యుప్పొంగి ♦ మేరమీఱఁగ, నదీ తోయపూరం బెక ♦ దొట్టినట్లు,

3 రాజపుత్రులు పటుపరా ♦ క్రమసమగ్ర మూర్తులై పోరుచున్నను ♦ మొగలువీర
భటులసంఖ్య హెచ్చెట నో ♦ ర్వంగలేక బరువుపడిరి కొండలు పైన ♦ వ్రాలి నట్లు.

—*) చంద్రభట్టారకుడు యవనులపైఁ గవియుట. (*—

4 అరు లాత్మీయబలంబు నొంపఁ, గవిలో ♦ కైకాగ్రగణ్యండు స
ద్గురుఁడు విప్రుఁడు చాందుభట్టు కర ము ♦ గ్రుండై రణోన్నాద వి
స్ఫురితుండై గజరాజవాహముఁ, గలం ♦ బుకై తమున్ వీచుచున్,
గరవాలంబు ధరించి దూఁకెఁ బ్రతిప ♦ క్షచ్ఛేదమున్ జేయఁగన్. 269

5 అనిలజవంబునన్ విఱుగు ♦ నభ్రము లట్టులు, శ్వేనధాటికిన్
వెనుకకుఁ బోవు నవ్విహగ ♦ బృందము నట్టులు, వేటకాని ద
ర్శనమున నోడి పర్విడెడు ♦ సత్వము లట్టులు, చాందుభట్టు ఘో
ర నిబిడధాటి బెండువడి ♦ మ్రగ్గిరి మోగలు యుద్ధవీరులున్. 270

6 కడదాఁకఁగనిన భ ♦ గ్న పాసనివహంబు! ఖండితాలంకార ♦ మండనంబు!
నసమన్వితోరు ప ♦ దార్థసంఘాతంబు! స్థలిత వ్యసస్థాక ♦ గణయతంబు!
దుష్క్రియాకృత శబ్ద ♦ దోషభూయిష్టంబు! నపరాసహిష్ణు వా ♦ క్యాన్వితంబు!
నధిక విసాధియు! ♦ నపగణ నియతియు! నగణమాన గురు ల ♦ ఘ్వుంతరంబు!

7 నపగత రసావకాశంబు! ♦ నత్యనన్వయక్రమముగాఁగ, యవనసై ♦ న్యంబునెల్ల
సరసకవిలోకపతియయ్యుఁ ♦ జంద్రభట్టు కుకవికావ్యంబుబోలె నె ♦ కొకనఁగఁ జేసె.

8 “పిడుగుంబాటున సైన్యగర్భమున నా ♦ వేళించె నీతుండు; చం
పుఁడు పోనీకుఁ” డటంచు నొండొరులు గుం ♦ పుల్ గుంపులై వ్రేలు మో

పెండు సందీయక చుట్టు మూఁగిరి మొగల్ ♦ వీరుల్ తదధ్యక్షు! ల
య్యెడ దేవాసురయుద్ధమట్లు సమరం ♦ బేసారె నత్యుగ్రమై.

272

సీ॥ చంద్రహాసం బెత్తి ♦ జయమల్లు కేడెంబు శీర్షకంబును జించి ♦ చెండి వైవ!
రాయశీలుఁడు సుప ♦ ర్ణప్రాభవుం డాచుఁ గలవాలఫణిని వ్ర ♦ క్కలుగఁ జేయ!
సింహశౌర్యుండు ఖా ♦ సింఖాను మున్నున్ను పరతెంచి యున్నతా ♦ శ్వంబు నఱుకఁ
బులివంటిప్రోడ య ♦ బ్బూల్లాచమూపతి నెత్తిపై ఖడ్గంబు ♦ నెత్తివేయ!
గీ॥ రాజపుత్రతాధిక ♦ గ్రంథకర్త చంద్రభట్టారకుఁడు యశ ♦ స్సాంద్రమూర్తి
తల పగిలి యశ్వముననుండి ♦ తెలివి తప్పి ముందునకు సోలి ధరవ్రావి ♦ మూర్ఛమునిగె.

చ॥ ఎవని పదాంబుజాతము ల ♦ హీన నృపాలవరేణ్యసేవ్య మా
కవి ధర వ్రావినన్ మెఱుపు ♦ గ్రక్క-న వీచినయట్లు ధేలవా
రవిభుఁడు వచ్చి దూఁకి కరి ♦ రాజ మృణాళముఁబోలె నెత్తి యా
హవతలమందునుండి వడి ♦ నవ్వలఁ జేరిచె నశ్రమంబుగన్.

274

మ॥ 'కవి నిర్యాణమునొందె; మమ్ము నెమరం ♦ గా లేఁ డొరుం'డంచు న
య్యవనుల్ పొంగుచుఁ గేక లార్పులును జే ♦ యన్, దన్నహానాదముల్
దివి మ్రోయంగఁ బ్రతాపభూవిభుఁడు త ♦ త్సేనాధిపుల్ నెమ్మనం
బవియన్ శోకము నొంది కుందిరి దురం ♦ తాయాసభారమ్మునన్.

275

—*) రాతోడ్ తేజసింహుని మూడవ యుద్ధము. (* —

సీ॥ సాగరాంతర నివా ♦ సము మాని ధరణికిఁ బరతెంచు బాడబ ♦ వహ్ని యనఁగ!
నాప్రతాపేశ్వరుం ♦ డను గజాసురువైరి ఫాలనేత్రానల ♦ జ్వాల యనఁగ!
సచరాచరప్రపం ♦ చముఁ గూల్పఁ బరతెంచు ప్రళయకాలపరేత ♦ రా జనంగ!
యవనసేనారణ్య ♦ మలమి భస్మము చేయఁ దవితెడు నిర్ధామ ♦ దహనుఁ డనఁగ!
గీ॥ ధరకు దిగి వచ్చు చండమా ♦ ర్తాండుఁ డనఁగ! వై రిగిరికోటిపై వ్రాలు ♦ వజ్రమనఁగ!
భూతలంబు నిర్యవనంబు ♦ చేతు ననుచుఁ దేజసిగు హాయంబును ♦ ద్రిప్పి కదలె.

మ॥ తనరాతోడులు రెండువేల్ భటులు చెు ♦ తన్ గొల్వఁగా సింహగ
ర్జనమున్ జేసి యజాండకర్పరము పి ♦ చ్చల్ గాఁ బడన్ దూఁకఁ, ద
ద్వనియున్ మృత్యువు నట్టహాసమటు శ్రో ♦ త్రద్వంద్వమున్ జీల్ప 'ని
డను నూతేం డ్ల'ని ప్రీతె మోగలుల గుం ♦ డెల్ తేజసిహున్ గనన్.

277

ఉ॥ మారట రుదుక్రై యతఁ డ ♦ మందపరాక్రమరేఖ యొప్పుఁ గొ
క్కారుమెఱుంగువోలెఁ దుర ♦ గంబు రణాంగణమందుఁ ద్రిప్పి గు
ర్వారజవంబునన్ దలల ♦ వై నడిపించి తురుష్కలోక సం
హార మొనర్పఁగాఁ దొడఁగె ♦ నచ్చటి యందఱ కన్నిరూపులై .

278

మ॥ కృతసర్వాహవసాధనాధ్యము రణో ♦ ర్విజేజసింహాగ్నిప
ర్వత ముప్పొంగుచుఁ దన్మహానలము ప ♦ ర్వదప్పుకో లేసి దు
స్థితిఁ దారుష్క చమూమహావనము భ ♦ స్మీభూతమై చుట్టునున్
క్షీతిపై రాలెను గుప్ప తెప్పలుగ ని ♦ స్థివస్థితి గూలుచున్ .

279

మ॥ యవనోర్వీరుహాకోటిఁ ద్రుంచి ధరపై ♦ వ్యాపిపఁగాఁ జేసి యా
హవసుక్షేత్రము సర్వమున్ జదను సే ♦ యన్ గల్గి దుర్వారసైం
ధవసంఘట్టనతోడ మెత్తఁగను దు ♦ న్నన్ గల్గి రాఠోడు పు
గవుఁడున్ శత్రుల రక్తధార మడవల్ ♦ గట్టెన్ బ్రతాపోన్నతిన్ .

280

గీ॥ అహితులందఱు తనదు సా ♦ హసము మెచ్చ పిసుగ కంతంతకును విజృంభించి పొంగి
యాకుగుమి దూసి పోసిన ♦ యట్లు నఱకి వై రిసంహార మొనరించె ♦ వాలుమగఁడు.

మ॥ ఖురసంఘట్టన తాళమానముల ని ♦ గ్గుజూప రాఠోడ్బట్టుల్
తురగవ్రాతముఁ బూన్చి యాప్రళయరు ♦ దుల్ వోలెఁ దీండ్రించి యు
ద్ధరతౌరుష్కచమూసమూహములపైఁ ♦ ద్రొక్కించి స్రుక్కింప, న
య్యరులున్ వ్రాలిరి పీఠుపెటలుగ హా ♦ హాకారముల్ చేయుచున్ .

282

మ॥ తెగియున్నట్టి మనోజ్ఞ హారమున ము ♦ త్రెంబుల్ వలెన్ దిక్కులన్
మొగలుల్ పాటిరి; మానసింహుఁడు “జయం ♦ బుల్ చేతికిన్ జిక్కుచోఁ
దెగఁబాఱన్ దగునయ్య! దై ర్యరమ సం ♦ ధిల్లన్ రపుశ్రేణిఁ గూ
ల్పఁగఁ బొం” డంచని మందలింప నట ని ♦ ల్వన్ లేక వా రందఱున్ ,

283

సీ॥ “ప్రళయరుద్రులు గాని ♦ బదనూర్భటులుగారు! తెలియవే రాఠోడు ♦ తేజసింగు!
మృత్యుదేవతకైనఁ ♦ గృప గల్గుఁగాక! చంపినదాఁక నీతండు ♦ విడువబోఁడు!
నితనితో మార్కొని ♦ యేన్గుతొండంబంత బుసవచ్చె! నొడఘల ♦ నుసురు లేదు!
గొలుసులఁ గట్టి తో ♦ డొకనిపోయినను మోము తేజసింహునిదిక్కుఁత్రిప్పబోము!

గీ॥ నిలక తూగాడఁ గాళ్లు! నీకొలువు చాలు! బ్రాణముండిన లాభముల్ పడయవచ్చు!
“రాము రాలేము మేము పోరంగఁ జాల”మనిన, మానసింహుఁడు దిగులంది నిలిచె.

శా|| ఆసప్ఖానుఁడు కొంతసేనఁ గొని డా డ యన్ వచ్చె నచ్చోటి; క
 ప్లాసక్తి గని మానసింహవిభుఁడున్ డ బ్రాణంబుఁ బ్రాపించి పె
 ల్లాసల్ బాసలు పెంచి కష్టపడ, నా డ యా సైన్యముల్ దైన్యముల్
 వాసెన్; డాసిరి తేజసింహు నెదిరిం డ షన్ బూని వా రందఱున్. 285

మ|| చిఱున వ్వాస్య మలంకరింప; రిపులన్ డ జేయెత్తి “వేంచేయుఁ డం
 దఱు వీరుల్! మిముఁ డాకి పోరుటకు డెం డ దం బుత్సవం బందె; సు
 స్థిరులై పాఱక నిల్వఁ” డంచు బదనూర్ డ సింహంబు పూరించె ని
 ఘ్నరశంఖంబు విపక్షకోటిపయి రా డ తోడుల్ వడిన్ దూఱఁగన్. 286

చ|| ఒకయెడ రెండులక్షలగు డ యోధులు గుండెలులేక నిల్వ; నిం
 కొకయెడ రెండువేల భటు డ లుర్వి వడుకఁగ వారిఁ డాఱఁగా;
 నొకనికి నూఱుమంది భటు డ లోడెడి యా రణరంగనైభవం
 బొకవెయికండ్లఁ జూడవలె! డ నూఱక వర్ణన చేయు తెల్లగున్. 287

చ|| ఉదధి తరంగపంక్తులు మ డ హోన్నతధాటిని శైలపార్శ్వమం
 దుఁ దగిలి పాయలై విఱిఁగి డ తోడనె వెన్కకుఁ బాటి శాంతమై
 పొదలుగతిన్ దురుష్కచము డ వుల్ రభసమ్మునఁ దేజసింహుపైఁ
 గదిసి తదీయధాటికిని డ గ్రమ్మిటి వెన్కకు మ్రొగ్గె నయ్యెడన్. 288

మ|| పురదై త్యేంద్రుల నొంచు రుద్రునివలెన్ డ బోనీక యాలోకభీ
 కరుఁ డయ్యుగ్రనృసింహమూర్తి యరులన్ డ ఖండించి దోర్దర్ప వి
 స్ఫురుణన్ వెల్ల, రణాంగణం బఖిలమున్ డ శూన్యంబుగాఁ దోఁచె; “గు
 మ్మరి కేఁడున్; గుదె కొక్కనాఁ” డనెడు సా డ మ్యం బొప్ప యాపించుచున్. 289

మ|| అలఘువ్యోమ ధునీప్రవాహభరమ డ ట్లత్యార్భటిన్ దూఱు నా
 జలపాతం బటు దేజసింహుఁ డతిభీ డ స్మప్రాభవుం డొచు ముం
 గలికిన్ దూఱఁ; దదీయధాటి నిలువం డ గా లేక సర్వంబు మో
 గలుసైన్యంబు దిశాముఖంబులఁ గలం డ గన్ బాఱె దైన్యంబునన్. 290

ఉ|| “ఈ యపమృత్యువున్ దొడరి డ యీశ్వరుఁ డైన మనంగలేడు! మా
 యాయువు గట్టి డాట నొడ డ లం దసువుల్ గనఁ గంటి! మింటికిన్
 బోయియు నాలుబిడ్డలఁ గ డ నుంగొనువారము! వైరి గెల్వ నే
 దో యొకదారి చూచుకొను! డ మూఱక చంపకు కూటిపేదలన్.” 291

మ॥ అనగా, నంబరుభ ర్త యాటుగుర సై ♦ న్యాధీశులక జేర్చి యే
మని తా నాశలు చూపెనో; భటులు తో ♦ డై కొల్వ వారు రణో
ర్విని దూరమ్మునఁ బొంచి పొంచి యనువో ♦ వేళక వడిక దేజసిం
హునిచుట్టుక వలయాకృతిక గవిసి ర ♦ త్యుగ్ర ప్రతాపాభ్యులై . 292

చ॥ అది గని తేజసింగు ధను ♦ రాకృతి వార్వముఁ ద్రిప్పి, ఖడ్గముల్
చిదియఁ, నురంగమంబులు న ♦ లికబడ, యోధులు డుల్లి కూల, 'స
ర్వదమనుఁ' డంచు నెల్లరును ♦ బల్కఁగ; వైరుల నొక్కఁ డైన బె
బ్బ దిననివాడు లేఁ డన న ♦ వార్యబలంబునఁ జేసె యుద్ధముక . 293

సీ॥ "ఇదె చెంతఁజేరితి ♦ నిపు డైన నెదిరింపు" డని కొందఱను దాకి ♦ యసువు లూడ్చి!
"పరువు లెత్తెదరేల! ♦ మరణంబు దప్పునే" యనుచుఁ గొందఱ తలఁలవియ మోది!
"యేది మీవిక్రమం ♦ బిట్టిదేనా" యంచుఁ గొందఱ డాసి ను ♦ గ్గుగను జేసి!
"యొదిగియుండెద రేల ♦ కదిసి రా రం" డని కొందఱ నసిధార ♦ మ్రుద నేసి!

గీ॥ "మీరు కంపించు లట్లుండఁమీనాయములు వడఁకెఁ గను" డంచుఁ గొందఱఁబట్టికూల్చి
మెలఁగె రణమునఁ దేజసిం ♦ గెలుకపిండు నలముకొని పిల్లి చెరలాట ♦ మాడు నట్లు.

సీ॥ ఆననేండువు దర ♦ హాసచంద్రికలీనఁ జని రాయశీలు వ ♦ క్షుమ్ముఁ గ్రుమ్మె;
నొయ్యారమునఁ బోయి ♦ యోరచూపునఁ జూచి జయమల్లు నశ్వంబు ♦ సంహరించె;
నిలిచి నట్టలె నిల్చి ♦ చెలరేగి ముందేగి వీరబలేంద్రు ను ♦ ద్విబడ మోదె;
నొర ఖడ్గ ముంచి య ♦ త్యుల్లాసమునఁ జేయి సాచి ఖాసింఖానుఁ ♦ జక్కడంచె;

గీ॥ గరయుగంబున ఖడ్గయు ♦ గంబుఁ దాల్చి, చనుచు నఱికె నబ్దుల్లా భు ♦ జద్వయంబు
మీస మొత్తి యాసపఁఖాను ♦ మేను చించె! దేజసింగు ప్రతాప సంఠీవుఁ డగుచు.

మ॥ కడురక్తిక జయలక్ష్మీయుక వధువు, మో ♦ గల్వీరు లాదేవి సం
దడిమైఁ గొల్చెడు చుట్టపక్కములు, యు ♦ ధంబుక వివాహంబుగా,
బెడగుకగతుల పూలమాలలు శుభా ♦ ప్తిక గూర్చుచుక దేజసిం
హుఁడు డేగాటల నాడు పెండ్లికొడు క ♦ ట్లొప్పాతె నవ్వేళలో. 296

గీ॥ దేవ తిర్మ జ్జనుష్యులఁ ♦ దేజసింహు నట్టి వీరుడు లేఁ డని ♦ యంద అనఁగ
సమర మొనరించె; శాత్రవుల్ ♦ సమసి! రపుడు శిశిరమున నాకు గాలెడు ♦ చెలువుదోఁచె.

ఉ॥ పోడిమిమీఱ నార్వరు చ ♦ మూపతులుక భటం లెంతకాల మ
ల్లాడినఁ దేజసింహుఁ డిసు ♦ మంత కలంగుటగాని వాజి తూ

గాడుటగాని, కత్తి కర ♦ మందుఁ జలించుట గాని లేద; క్రొ
వ్వాఁడిమితోఁ దురుష్కభట ♦ భంజనమున్ బొనరించె నుగ్రుండై.

298

మ॥ కదనక్షోణిని మానసింహుఁ డట వె ♦ న్కన్ వెన్న నే పొంచి సా
గి దరిన్ జేరుచు జోడుగుండుల తుపా ♦ కిన్ బ్రేల్పఁగా వర్మమున్
జదుగన్, వెన్ను నగల్చి వక్షమున డూ ♦ సెన్ గుండు; లాదెబ్బతోఁ
జదియన్ మోదెను తేజసిం గతని దో ♦ స్తంభంబు బెండై చెడన్.

299

—*) రాతోడ్ తేజసింహుని నిర్యాణము. (*—

సీ॥ గిరిభేదనము చేయు ♦ తటి నొక్కచో శ్రాంతిఁ బడయు దైవతచక్ర ♦ ప్తి యనఁగ!
గగనహర్ష్యాగ్రభా ♦ గ విహారమును మాని ధరఁజేరు చండమా ♦ ర్తాండుఁ డనఁగ!
దివి నేగువేళఁ గ్రిం ♦ దికి విమానము జాటి పడిన ఫేచరసార్వ ♦ భాముఁ డనఁగ!
భువనముల్ గంపిల్ల ♦ మ్రోఁగి యాఁగిన ప్రతాపాబ్జాక్షు పాంచజ ♦ న్యం బనఁగ!

గీ॥ నంతదాఁతను మొగలుసే ♦ నాబ్ధి యింకఁ బరమవీర్యంబున జ్వలించు ♦ బాడబాగ్ని!
దేజసిం గశ్వముననుండి ♦ తెల్లి పడియె 'నోజగన్గురు! త్రిజగద్గు ♦ రూ!' యటంచు.

శా॥ ఆరాతోడ్బువనప్రతాపతపనుం ♦ డ స్తంభతుం డై చనన్
భేరీనాదము బొబ్బ లార్పులును శో ♦ భిల్లెన్ మొగల్ సేన; శో
కారావంబుల రాజపుత్రకుల సై ♦ న్యం బాతయున్ స్రుక్కి ని
స్సారంబై స్పృహ తప్పె జీవకళ లే ♦ శంబై నఁ గన్పింపమిన్.

301

—*) ప్రతాపసింహుఁడు విజృంభించి యవనసైన్యముఁ జొచ్చుట. (*—

సీ॥ హారావళీపర్వ ♦ తాంతరమందుండి వచ్చు కేసరిసార్వ ♦ భాముఁ డనఁగ!
యావనభువనసం ♦ హారంబు గావింప నెత్తిపైఁబడు పెను ♦ మిత్తి యనఁగ!
జగము లన్నిటిని ధ్వం ♦ సం బొనర్పఁగ రెచ్చి పరతెంచు లయకాల ♦ భర్గుఁ డనఁగ!
గల్పాంతమున జగ ♦ ద్గణము దుమ్ముగఁజమ్ము సప్తప్రభంజనో ♦ చ్చలన మనఁగ!

గీ॥ దేజసింహుని మృతికి నా ♦ ర్తిని వహించి "యవనసైన్యాంబునిధి మదీ♦యాస్త్రబాడ
బాసలవ్యాప్తి నికింతు" ♦ నని ప్రతాపవిభుఁ డరాతులపై విజృం ♦ భించె నపుడు.

సీ॥ ముక్కు తోడరమల్లు ♦ భూరిసైన్యం; బసఘాను ఖాసింఖాను ♦ కన్నుఁగవయుఁ;
గంఠ మబ్బుల్లాముఁ; ♦ గడుపున జయమల్ల రాయశీలుల ♦ భట వ్రాతములును;

శాదంబులను వీర † బల-రాయసింహుల సైన్యంబు; రెండుప † క్షంబులందు
 షాబాజుఖాచమూ † సమితి యబ్దురహిమానుసేనాపరం † పరలు బెరసి;
 || యంబరీశుండు పుచ్చంబు † నందు నిలిచి; గారుడవ్యూహ మొనరింపఁ † గాఁ బ్రతాప
 విభుఁడు సామంతులందఱు † విడక కొలువ, దస్యకోటి దండవ్యూహఁ † ధాటిఁ దగిలె.

ప|| ఉరగాధీశు సహస్రజిహ్విక లటం † చూహింప దోర్దర్పదు
 ర్భరులై యొప్పు శిశోదియాసుభటు లా † రాణాపిఱుండన్ భయం
 కర నిస్త్రింశకతోరధార నిగుడం † గా, గండభేరుండముల్
 హరిణవ్రాతము నట్లు చెండిరి విప † ట్నాసీక మత్యుద్ధతిన్. 304

శ|| లోకమ్ముల్ పొడిగాఁగఁ దాండవకళల్ † దొల్కాడ న్దరించు నా
 శ్రీకంఠున్ బురుడించు కాద్రరసమూ † ర్నిప్రాభవం బొప్పుఁ బ
 ట్టాక త్తిన్ గొని యాప్రితాపుఁ డరికం † తంబుల్ విదారించుచున్
 జీకాకై పడఁ జేసి; మోగలుచమూ † శ్రేణిన్ సమీకస్థలిన్. 305

ప|| క్రమమై హాస్తము లట్టై లేచుటయు, ఖ † డ్గవ్రాతముల్ కాంతిపూ
 రములన్ బెల్లుఁగఁ గ్రమ్ముటల్, భటుల మా † ర్థమ్ముల్ వడిన్ వ్రేలి ర
 క్తములన్ బై కెగఁజిమ్ముటల్, యవనయో † ధ వ్రాతముల్ గూలి ప్రా
 ణము గోల్పోవుట తప్ప వేఱెదియుఁ గా † నన్ రాదు నల్వంకలన్. 306

ప|| తమవ్యూహంబు చొరన్ బడన్ యవనయో † ధశ్రేష్ఠు లిర్వంకలన్
 గుములై పైఁబడఁగాఁ, బిపీలికములున్ † గుం పొచుఁ బై కెక్క న
 శ్రీమమై పాఱు భుజంగరాట్సదృశమా † రాణాచమూదండ మా
 ర! మహావేగముతోఁ దురుష్కభటగ † ర్భం బందు దూరన్ వడిన్. 307

ప|| శతధా ఖండము లొచు రాలె సమర † ట్నామధ్యమంచున్, విశే
 ర్ణ తనుత్రాణచయంబులున్, దళిత కుం † తశ్రేణు, లాపై విలుం
 తిత కంఠంబులు; భగ్న ఖడ్గములు; కుం † తీభూత భేరుల్; నిపా
 తిత కేతువ్రజముల్; విఖండిత గదా † దీవ్యన్మహాదండముల్. 308

చ|| తడయక వై రిశీర్ష ములు † తాళఫలంబులువోలె డుల్లఁగన్
 బొడువఁగ నమ్మహాపురుష † మూర్తికె చెల్లును; శాత్రవాశ్వముల్
 వడిఁ దనుఁ గాంచి భీతిగొని † పాఱఁగ వల్గితధార నీత్తి వ
 చెడు పని చెతకంబునకె † చెల్లు ననంగ మెలంగి రిర్వురున్. 309

ఉ॥ అప్రతిమాన సాహసమ ధ హఃబలవిక్రముః డైన రాజపు
 త్రప్రభుః డాప్రతాపుఃడును ధ దన్యుసమూహములక వధించి; బ్ర
 హ్మప్రళయంబు చేసె; సమ ధ రాంగణముక విడి యంబరీశు సై
 న్యప్రతతుల్ గలంగుచు భ ధ యావిలచి త్తతః బాతె దిక్కులక.

310

—*) ప్రతాపసింహుఁడు మానసింహ - సలీములఁ దగులుట. (*—

- ⊙ గీ॥ పూచి పట్టిన నడగొండ ధ పోల్కిఁ దనరి; పట్టు బలగారు జిలుగుటంధ బారి నెసఁగి
 “పంచమంగళ” గజరాజు ధ వఱలె; నందు మానసింహ - సలీములు ధ గానఁ బడిరి,
- గీ॥ తెఱలి తీవ్రక్రూధాశోణ ధ ద్యగ్యుగంబుఁ బఱపి; యశ్వముఁ గోల్తలఁ ధ బైఁ గవించి;
 యుగ్రసింహంబు వేదండ ధ యుగమునట్లు బల్లె మెత్తి ప్రతాపుఁ డ ధ వ్వారిఁ బోదివె.
- సీ॥ రాద్రోరసాహుధి ధ శ్రవణముల్ డిక్కించి వీఁపున నున్న ప్ర ధ తాపుతోడ
 నుచికి; ముందరికాళు ధ లున్నతంబుగ నెత్తి; యువరాజమానసిం ధ హుల గజంబు
 దంతద్వయంబువైఁ ధ దగ మోపి భయదహేషలఁ జేసి దర్పించి ధ చైతకంబు
 నిలిచె; నాపంచమం ధ గళము తద్ధాటికి వెఱచి తొండముఁ దల ధ విసరుకొనుచు
- గీ॥ వెనుక కొక్కుమ్మడిగఁ బాతెఁధ బృథివియద్రువఁ; గజగమనధాటి గండంబుధ గడచి పోయి
 మానసింహ - సలీములు ధ మనఁ గలిగిరి; మావటులు మాత్ర మిరువురు ధ మడిసి రపుడు
- సీ॥ కను లున్న భాగ్య మీ ధ తని యమానుషశౌర్య కేఖఁ గంటి మటంచు ధ రెండుపక్ష
 ముల భటు లని మాని ధ నిలిచి; రబ్బూరహిమాను నిల్వెల్ల వి ధ స్మయము గదురఁ

⊙ In vain he (Pratap) strained every nerve to encounter Raja Mann. but though denied the luxury of revenge, on his Rajput foe, he made good a passage to where Selim commanded. His guards fell before Pratap, and but for the steel plates which defended his howdah, the lance of the Rajput would have deprived Akbar, of his heir. His steed the gallant Chytuc, nobly seconded his lord and is represented in all the historical drawings of this battle, with one foot raised upon the elephant of the Mogul, while his rider has his lance propelled against his foe. The conductor destitute of the means of defence was slain. When the infuriated animal, now without control, carried off Selim. On this spot the carnage was immense, the Moguls eager to defend Selim, the hordes of Mewar to second their Prince who had already received seven wounds. Marked by the Royal umbrella, which he would not lay aside and which collected the might of the enemy against him, Pratap was thrice rescued from amidst the foe.

“Annals of Mewar.”

- “బదునాల్లు భువనముల్ ♦ వెదకిన రాజపుత్రకులట్టి విక్రమ ♦ రాసు లుండ!
 రిట్టి పూజ్యులఁ బట్టి ♦ హింసించు మా మొగల్ జాతులు పరమదు ♦ జ్ఞాతులగుతఁ!
 గీ॥ దనువునను జీవ ముండెడు ♦ దాఁక, వారి చరణసేవ చేయుదుఁ గాని! ♦ మఱచి తప్పి
 యైన, నిసుమంత యపకార ♦ మాచరింప” నని ప్రతిన చేసి తనఖడ్గ ♦ మవని నైచె.
 మ॥ తనచే నున్న రవిధ్వజంబుఁ గని “ఱూ ♦ తండే ప్రతాపేశ్వరుం”
 డని మొగల్ భటకోటి చుట్టుకొని ఖ ♦ డ్గానీకకుంతాది సా
 ధనముల్ వైచిరి; కాని యాతఁ డణుమా ♦ త్రణ వెన్కకుణ్బోక, కే
 తనమున్ వీడక, పోరుచుండె నరిసం ♦ తానంబు ఖండించుచున్. 315
- సీ॥ అరి వీఁడు, వీఁడాపుఁ ♦ డనరాక సంకులరణ మయ్యె; రాణా న ♦ రాతికోటి
 ముట్టడించెను; రాజ ♦ పుత్రపీరులు క్షీణబలులౌట మేవాడ ♦ భానుని గతి
 సందిగ్ధముగఁదోఁచె; ♦ ముదేహగణముతో రణమున రక్తధా ♦ రలను దోఁగు
 తపనునిమాడ్కిఁ బ్ర ♦ తాపప్రభుండు గాయములతో రక్తసి ♦ క్తాంగుఁ డయ్యె!
- గీ॥ విరియఁ బూచిన కింశుక ♦ తరువువోలె వెలుఁగుచుండియుఁ గడు విజృం ♦ భించి వైరి
 భలుల శిరములు చిదుఁపలై ♦ వసుధ రాల, నతఁడు రణ మొనరించె భ ♦ యంకరముగ.
- సీ॥ వెనుకు ముందులు చూచు ♦ కొనక, యూపిరి పుచ్చుకొనక, యాలోచించు ♦ కొనక, వీరు
 వా రనుకొనక, క ♦ న్నడవారలను బట్టి చంపు నా సంకుల ♦ సమరమందు,
 ❀ నాసఫ్ఫఖానుతో ♦ నాబదోనియు “మనప్రక్క, వైరులప్రక్క, ♦ రాజపుత్రు
 లుంనురుగా; వీరి ♦ యందు శాత్రవు లంచు హితు లంచు మీ రెట్టు ♦ లెఱుఁగుచుండు”
- గీ॥ రన, నసఫ్ఫఖాను “కన్మాసి ♦ కొనుచుఁ జీల్చి వేయుదుము; రాజపుత్రులు ♦ విమతులై న
 విహితులై న యావనమత ♦ ద్వేషు లగుట నం దెవరు నీల్చినను మేలె” ♦ యనుచుఁ దెలిపె.
- సీ॥ తమరాజరాజు ర ♦ క్తము గన్నడ శిశోదియావీరులును సలుం ♦ బ్రాధిపతియు,
 శ్యామసింహాదులు ♦ సంవర్త సమవర్తిమూర్తులై యరిగళం ♦ బులను జీల్చి;
 రపుడు మనస్సింహుఁ ♦ డాప్రతాపేందుని యడుగులు మ్రొక్కి నూ ♦ ర్యధ్వజంబు
 పెఱికి కొండొకదూర ♦ మరిగె; నెచ్చట తవిధ్వజ మున్న నచటఁ బ్ర ♦ తాపుఁడుండు

❀ At one stage in the fierce struggle Badouni asked Asaf-Khan how he could distinguish between the friendly and the enemy Rajaputs and was assured in reply that he could not do wrong if he shot, as sportsmen say "into the brown" because, as the commander cynically observed 'On whichever side they may be killed it will be a gain to Islam.' " Akbar the Great Mogul "

గీ॥ ననుచుఁ బెక్కురుయవను లంఁదరిగి; రంత, దురము భర మయ్యె; భటులతోఁ దొమ్మిదిగురు
స్వ సోదరులతో మనస్సింహుఁ డాదినంబు స్వర్గమున కేగి చెల్లించె డస్వామిభక్తి! 318

మ॥ అవనిక వ్రాలఁగ ధేలవారనర పా డి లాధీశుఁ, డుద్యుత్ప్రతా
పవికాసంబునఁ బెల్లురేఁగుచుఁ ప్రతా డి పస్వామి రోషించి శా
శ్రవవిచ్ఛేదము చేయఁ జొచ్చెను సలుం డి బ్రాభర్తతో డాచు నా
హవరంగంబున వైరి వీరభటశీ డి ర్షాళిక విదారింపఁగఁ. 319

☉ గీ॥ బల్లెమది మూఁడుచోట్లఁ, దుఁపాకియొక్కచోటఁ, జంద్రహాసము మూఁడుచోటులందు
దాఁకి రక్తము లురలఁ బ్ర డి తాపదేవుఁ డొప్పె నంగారవల్లరి డి యో యనంగ!

ఉ॥ తూములనుండి ధార లయి డి తోయము దూఁకెడు నట్లు; భీప్రదం
బై మెయినుండి తొమ్మిదియు డి నట్విది గాయములందు నెత్తురుల్
భీమముగాఁగ దూఁక, రిపు డి వీరహయాళి భయంబు నొంది ది
కీమలఁ బాఱఁ, జైతకము డి సింహమామాడ్కిఁ జెలుగె నయ్యనిక. 321

మ॥ “విన! నేఁ డీమొగలాయివీరుల తలల్ డి భేదింతు; నిదుండి రా!”
నని జృంభించుచు వైరిఁ గూల్చెడు ప్రతా డి పాధీశు నర్థించి ప్రా
ర్థనముల్ సేసియు విన్నవించియు సలుం డి బ్రా భిల్లలోకేంద్రు లా
తనిఁ దోడ్చెచ్చిరి శత్రువీరభట మ డి ధ్యంబందుఁ దప్పించుచుక. 322

మ॥ తనవంశంబునఁ బుట్టి స్వచ్ఛమగు స్వా డి తంత్ర్యంబుఁ గాంక్షించి యా
వనసై న్యంబును జించి చెండుచుఁ బ్రతా డి పప్రాభవుండౌ ప్రతా
పునకుక గల్గఁగనున్న క్లేశము లవం డి బుక జూడఁగా నోడి క్రుం
కె ననంగా రవి పశ్చిమాంబుధి మునిం డి గెక రక్తకాంతిచ్చటక. 323

§ Manah seized upon the insignia of Mewar and rearing the golden Sun over his own head, made good his way to an intricate position drawing after him the brunt of the battle, while his prince was forced from the field. With all his brave vassals, the noble Jhala fell and in remembrance of the deed his descendants have, since the day of Huldighat, borne the regal ensigns of Mewar and enjoyed the right hand of her princes.

“ Annals of Mewar. ”

☉ Three from the spear, one shot, and three by the sword.

“ Annals of Mewar. ”

సీ॥ ఆనాఁడు రణరంగ డ మందుఁ గూడిన ప్రతాపపృథ్విసుభటు లి డ ర్వకియరెండు
 ి వేలలో నెన్నిది డ వేల్పంది బ్రదికి; రాతని బంధు లై మవం డ దలు మడిసిరి;
 త్వారువీరులు మూఁడు డ వందలేబదిమంది పడి; రొక్కొకకులాబు డ వందలుగను
 భటులఁ గోల్పడియె; యా డ వనపక్షమందుఁ దొంబదివేలు వ్రాలి రక్కడనమందు;
 గీ॥ మూఁడులక్షల కెక్కుడై డ మొగలుభటులు మనినవారెల్ల గాయముల్ డ దినినవారె
 శత్రులందాఁక నోపక డ సైన్యమెల్ల నిలిచె బెగడంది నింగిఁ జూఁచుకూలు నిగుడ్చి,

—*) కృష్ణసింహుఁడు యుద్ధమునుండి వెడలిపోవ్మని ప్రతాపసింహు నశ్శించుట. (* —

మ॥ పరమోదారుఁ బ్రతాపుఁ గన్గొని సలుం డ బ్రాభర్త “యెల్లప్పు డి
 తరుడై నీముఖచంద్రునిక దవిలి లో డ కాష్ణదముక బెంచు నా
 దరహాసాంకుర మెందు డాఁగె! నిటు చిం డ తక గుండ నేలా! సునే
 శ్వరుఁడుక గాలము దప్ప నొక్కకరణేక డ వర్తించుటల్ వింతయే! 325

సీ॥ “ఎకలింగేశ్వరుఁ డ డిచ్చిన దానితో నేవేళఁ దృప్తి వ డ హించు తొప్పు;
 సాధనసంపత్తి డ చాలమి విజయ మొందఁగలేక పోయియుం డ డంగవచ్చుఁ;
 బరిభూతి యనినంతఁ డ బ్రళయమంచుఁ దలంప; మపజయంబున సత్యమతిశయిల్లు;
 నీపూట కిది చాలు; డ రేపు మరల వచ్చి భువనముల్ కీర్తింపఁ డ బో రొనర్త;

గీ॥ మెంతకాల మజేయ మై డ యెసఁగి ధర్మ మహిమ స్వాతంత్ర్యదీక్షయు డ మనల విడువ
 వంతకాలము శాత్రవు డ లంగుళంబు మేర యైనను గదలింప డ లేరు మనల. 326

చ॥ ఇదియుఁ బ్రదోషకాల; మిపు డ డెట్లును యుద్ధము నిల్పె; నిందుఁ జే
 యఁ దగిన దేది కన్నడమ; డ హాయిగఁ గొండను దాటి పొమ్ము; నే
 దుదిమొద లీచమూతతులఁ డ దోడ్కొని నీపదముల్ భజింపఁగా
 నుదయమె వత్తు; నొండుగతి డ నుల్లమునక దలపోయ కేఁగుమి!” 327

మ॥ అనఁ “దండ్రీ! నను నమ్మి కొల్వఁగల నే డ నాధీశ్వరుల్ వాక్రి కూ
 లిన నీచీకటిఁ ద్రోసి నే నెటుల హా డ ల్లిఘాటు వీడంగ నే

§ But the desperate valour on the part of Rana Pratap was unavailing against such a force with numerous field artillery and dromedary corps mounting swivels and out of twenty two thousand Rajputs assembled that day for the defence of Huldighat, only eight thousand quitted the field alive.

ర్తును! మేవాడ్భటశౌర్యలక్ష్మీ రణమం • దున్ దుమ్ము పాలయ్యె! నే
ననిఁ గావించెద; శత్రులన్ దునిమెదన్; • బ్రాణంబు లర్పించెదన్.

మ॥ “గురులున్ మాన్యులు చుట్ట-పక్క-ములు నా • కున్ గూర్చు సామంతభూ
వరు లీలోకమునందు నాకుఁగల సం • బంధుల్ భుజావీర్యవి
స్ఫురణన్ బోరుచు వారి వారి పొడుగున్ • క్షోణీస్థలిన్ గొల్చి పం
డిరి; వీరందఱ వీడి దొంగబలె నొం • టిన్ బోవఁ గాల్లాడునే!

మ॥ ఒడలం దూపిరి యాడుసంతకు రణో • ద్యోగంబునందుంకి నా
యడుగుల్ వెన్క-కు రావు; సుంతయు శరీ • రాయాసమున్ దోప దీ
కడ; కే యైన దివంబ యైన, నొకఁడై • కన్నట్టుఁ; బూర్వాద్రి సూ
ర్యుఁడు దోతెంచెడుదాఁక శాత్రువుల • నోర్తున్; గూర్తుఁ గీరిచ్చటల్.”

సీ॥ అని ప్రతాపుఁడు పల్క • విని భీమచాంచు “భారతఖండ చండమా • ర్తాండః
యని యొనర్పంగలే • వనికాదు; భీతిల్లు దనికాదు; సకలలో • కాళి యెఱుఁగ
నినువంటి వీరుఁ దెం • దును ద్రిలోకములఁ ద్రికాలమ్ములందును • గలుగఁ ద
సమయ మట్టిది గానఁ • “జనుట మే” లనెఁ గృష్ణసింఘుః నాకట్ల తోఁ • చెడిఁ

గీ॥ గొంతకాలము సంగర • క్షోణి విడిచి యవలఁ దొలఁగుట పొరుష • హాని గా
నీవు గలిగిన నిఖిలార్థ • నియతి గలుగు; దైవ మున్నది యాపై వి • ధానము

చ॥ అనినఁ బ్రతాపుఁ “డేమియును • నాడఁగలేను; పరాభవాగ్ని నా
మనసు దహించె” నంచన, న • మాత్యశిఖామణి కృష్ణసింహుఁడున్
వినయ మెలర్ప వేఁడుకొని • వేయు విధంబుల విన్నవించి సాం

త్యనములఁ గు స్తరించుచుఁ బ్ర • తాపునిఁ బంపె రణంబునుండియున్.

—* { రణరంగము వీడిపోవు ప్రతాపసింహుని యవన } *—
• సేనాధిపతులు వెన్నంటుట.

సీ॥ కాలిబాటను జైత • కముపైఁ బ్రతాపుఁడు గిరివెంటఁ గొంత ద • వ్వరుగునఁ
జెంత నశ్వఖురాళి • క్షీతి సోకు ధ్వని విని తిరిగి వెన్క-కుఁ చూచి • తురకభ
తఱుముకొనుచు వచ్చుఁటెఱిఁగెఁ; గొండొకదూర మరిగి మరలి చూచియం •

⊕ The Rana having been wounded, fled to the hills mounted on his
steed Chytuc and his vtctors were too exhausted to pursue him.
“ Akbar the Great Mogul ”

తగ్గియుండుటఁ గాంచె; ♦ దనప్రయాణము సాగఁ జేయుచు మరలి వీ ♦ క్షించె; నింక
 ౧॥ నొకఁడు లోపించె; నంతలో ♦ నుద్ధరగతిఁ బాటు పదిమూఁడల వెడల్పు ♦ తేఱు దవలెఁ;
 జై తకము దేహముననున్న ♦ సత్వమెల్ల నొక్కచోఁ జేర్చి సెలయేటి ♦ నుబికి దాఁటె.
 ౨॥ కడుఁ గవ్వంబున వెన్నవచ్చు భటుఁ డొ ♦ క్కం డేటియండున్ నాయం
 బడుగుల్ మోవఁగఁ జేసి, దాఁటుకొని “నీ ♦ లాశ్వంబుపై నెక్కిపో
 యెడి యో యోధకులాగ్రణీ! నిలువుమీ! ♦ యి” ఘంచుఁ బల్కన్ బ్రతా
 పుఁడు; “సిద్ధంబుగ నుంటి ర” మ్మని హయం ♦ బున్ డిగ్గి నిల్వంబడెన్. 334

—*) సూక్తసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని మన్నన వేఁడుట. (*—

మ॥ త్వరమై నశ్వము డిగ్గి యోధుఁడును జెం ♦ తన్ వ్రాలి “నానామహీ
 శ్వర శీర్షస్థ కిరీట రత్నచయ శో ♦ భాపూర నీరాజన
 స్ఫురణన్ మించు భవత్పదాంబుజయుగం ♦ బున్ గాంచి సేవించు నా
 పరమైశ్వర్యము గల్గె నేటికిఁ! బ్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 335
 మ॥ “ధర, సామాన్యపు శబ్దజాలమున “సా ♦ తంత్ర్యంబు” దా నొక్కఁ డై
 పరఁగెన్; నేఁడు భవత్పరిగ్రహ మహా ♦ భాగ్యంబునన్ జేసి, స
 ర్వరసాధిష్ఠితరూఢి నొప్పుచుఁ బర ♦ బ్రహ్మప్రభావప్రభన్
 వఱలన్ జొచ్చెను; దివ్యమూర్తివి! ప్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 336

§ Pratap unattended fled on the gallant Chytuc who had borne him through the day and who saved him now by leaping a mountain stream when closely pursued by two Mogul chiefs, when, this impediment momentarily checked. But Chytuc, like his master was wounded, his pursuers gained upon Pratap and the flash from the flinty rock announced them at his heels; when, in the broad accents of his native tongue, the Salutation “Ho! nila Ghodaca aswar (ho! rider of the blue horse!) made him look back and he beheld but a single horse-man, that horse-man his brother Sukta, whose personal enmity to Pratap had made him a traitor to Mewar, beheld from his ranks of Akbar, the blue horse flying unattended. Resentment was extinguished and a feeling of affection mingling with sad and humiliating recollections took possession of his bosom. He joined in the pursuit but only to slay the pursuers who fell beneath his lance and now for the first time in their lives, the brothers embraced in friendship. Here Chytuc fell and as the Rana unbuckled his caparison to place it upon “Unkaroo” presented to him by his brother, the noble steed expired.

“ Annals of Mewar ”

సీ॥ అన్నవు; స్వామివి; యాచార్యుడవు; ప్రాణమెత్తుగాఁ చూచి న ♦ న్నేలు నిన్నుఁ
 దెగనాడి, యకట! భ్రా ♦ తృద్రోహమును గురుద్రోహంబు నొడిగట్టి, ♦ తురకలండుఁ
 గలిసి, మేవాడవైఁ ♦ గత్తిగట్టుటను మాతృద్రోహ మొనరించి ♦ తిట్లు పడితి!
 నేఱు వాఱెడి బాష్ప ♦ నారి నీయడుగులు తడుప నాచిత్త ము ♦ తలము నొండె!

గీ॥ నఖలభువనవంద్యంబు నీయడుగుఁదోయిఁ దలఁతుదున్ నాదు పాడుచేతుల స్పృశింపఁ
 బెఱిగెఁ గొండలు కొండలై ♦ మరితరాళి; యెట్లు కృపఁ దేల్తువో! నన్నునింకమీఁడు.

సీ॥ మరణదండన మాన్ని ♦ కరుణించి యమృతసారము పోసి తనదుప్రా ♦ ణమున కన్న
 నెక్కుడుగాఁ జూచి ♦ యిర్వదేఁడులదాఁకఁ గ్రింద మన్నని బొజ్జ ♦ యందుఁ జేర్చి
 జనకుడై పెంచె శా ♦ శ్వతయశోనిధి సలుంబ్రారాజ్యలక్ష్మి గా ♦ రాపుభర్తః
 యకటకటా! నోర ♦ ననరాని విధమునఁ గాఱు లాఱితిఁ గండ ♦ కావరమున;

గీ॥ నభినవ కిసాల కోమలం ♦ బై తనర్పు నామహారాజు మది యెంత ♦ యడలె నొక్కొ
 యీ పితృద్రోహ మొక్కడే ♦ యెట్టిమర్గ తులకు నైనను గొంపొవఁ ♦ గలదు నన్ను

క॥ ఈతటి నీపంచమహాభూతమ్ములు సాక్షి; వైర ♦ ము నశించెను నా
 చేతమ్మున; నన్నుఁ గృపాస్వీతుడవై యేలు” మనినఁ ♦ బృథ్వీశ్వరుఁడున్, 33!

సీ॥ “నిర్హేతుకంబుగా ♦ నీవు వాదాడి నన్నెడఁబాసి చని పెక్కు ♦ లేడు లయ్యెఁ!
 బోరాని చోటికిఁ ♦ బోతివి! కొలువంగఁగూడని విమతులఁ ♦ గొలుచుచుంటి!
 వృదయంబునుండి న ♦ న్నెదిరి తఱిమి పోరు నడిపితి సాయంత ♦ నంబువఱకు!
 మూఁడుమాఱులు నన్ను ♦ ముట్టి యంతంబునొందింప గట్టిగఁబ్రయ ♦ త్నించియుంటి

గీ॥ వని ముగిసి గంటకాలేద! యపుడె యొడ్లపొడవున నెసంగు వైరంబు ♦ పాలిసెననుచు
 నిచ్చకపుమాటలాడుచు ♦ నిటులువచ్చి! తెఱుల నిను నమ్మనగును! నా ♦ కెఱుకపడద

క॥ మర మొనరించుటకే యిపు డరుదెంచియున్న యుమ్మ ♦ దగ్రజుఁ డెపు డె
 వ్వరు కోరిన వెనుదీడని యెఱుఁగు” మని వచింప సూక్తు ♦ “డిటు లేమిటికన్! 34

సీ॥ సకలసామంతరా ♦ జసమూహములు సభాస్థానంబునందు ని ♦ ర్జరగణంబు
 తెఱఁగునఁ గొలువంగ ♦ దేవేంద్రసమవై భవంబున నీవు మే ♦ వాడరాజ్య
 సింహాసనం బధి ♦ స్థించి యేలుటఁగాంచి యెడఁద నోరిమిలేక ♦ యీర్ష్య వొడమెఁ
 గాని యెన్నెన్నియో ♦ గతుల యత్నించి బయల్పడనీక లో ♦ నణఁచికొంటి!

గీ॥ వేఱుచాలించి కూర్చున్న ♦ వేళ నెట్టులో హఠాత్తుగ నదియుఁ బై ♦ కుబికిరాఁగఁ
 బుది నెపమున నీతోడ ♦ వాదుపెంచి యుంటి! నాచిత్తవృత్తి య ♦ ట్లుండె నాఁడు.

॥ సందేహమున నిన్ను ♦ కత్తుపై న్యములు హఠ్ఱీఘాటుకనుమఁ గా ♦ ల్నిలుపఁబోవ
 నెటనుండివచ్చెనో ♦ యేలుదూఁకినయట్లు మాతండ్రి యాసలుం ♦ బ్రామహింనుఁ!
 డిరులు క్రమ్మడువేళి ♦ కిరువదిరెండువేళ్లారలు గొల్వంగ నీ ♦ వరుగుదెంచి
 సూర్యధ్వజము నిల్పఁ ♦ జూచితి! నపుడ నామదిలోన నొకగొప్ప ♦ మార్పుగలిగెఁ!

॥ బక్షిసలె నీపదములొద్ద ♦ వ్రాలియుండుఁ గాని రిపుల యుప్పునుడిన్న ♦ కారణమున
 రాత్రి నిలిచి పొక్కుటనుండి ♦ రణము నడిపి వాఁబుణ మావిధమున దీర్పంగఁగంటి

॥ అని ముగిసినాత నకలసే ♦ నాధిపతుల మంబరీశ్వరు శిబిరంబు ♦ నంకు నుంటి!
 మంత నీవు దేవాత్మత ♦ కాశ్వ మెక్కి యరుగు టందఱమును గంటిమద్రదెసను.

॥ అంబరీశుండు 'బ్రాహ్మణ' ♦ నడుగ! వ్రతాపుఁ డాతనితలఁ దెచ్చు నీ ♦ రునకు మాశ్వ
 ధర యిచ్చుననియె; మూ ♦ ళ్లా భౌరాసాదొరల్ గదలి; రేకాకి నిఁ గాంచి కరిగి
 మొగలులదనఁ దిక్క ♦ పొడవి యాయుగువురఁ దఱిమి గీటడఁచి నీ ♦ దరిఁ దరిసితి;
 మూఁడొక్కొక్కపున ♦ మునిఁగి నేటికిఁ గంటిఁ దనివివో భ్రాతృవ ♦ త్సలుని నిన్ను;

॥ అకట! యిచ్చివచ్చివాగ్రస్త ♦ మున వృద్ధయపాపవెల్లఁ బశ్చాత్తాపవహ్ని సమసెఁ
 ద్వత్కృపామృతవృష్టి నా ♦ పై నఁ గురిసి ననుఁ గృతార్థుని జేయు మ ♦ నాథనాథ!

॥ అకట! నావంటిపాపాత్ము ♦ నకుఁ బవిత్రమైన మేవాడఁ జోటుండఁదని యెఱుఁగుదుఁ!
 గాని నీకువిశ్వవిశాల ♦ మున వృద్ధయసీమఁ దావుఁడుననియె వ ♦ చ్చితి క్షమింపు.

॥ మదిఁ గోపము పొయదయే నదె కుంతము నీదుహస్త ♦ మం! దిదిగో నా
 వృద్ధయము! నూటిగఁ బొడవుము! పదసీమను వ్రాలి విడుతుఁ ♦ బ్రాణానిలముల్!"

॥ అని బడినట్టివవజువుడఁ గనులను బాష్పములు దొరఁగ ♦ గద్గదకంఠం
 బునఁ గేలు మొగిచి నిలిచినఁ గనుఁగొని వాత్సల్యరాగ ♦ కళ లుట్టిపడన్, 348

॥ బౌను! నాపెక్క-మూఁ ♦ డశ్వముల్ తఱుముచు నరుగుదెంచుట మున్నెయరసియుంటి!
 నటఁ గొంతసేకటి ♦ కగవడ రెండుమాత్రము! మఱియును గొంత ♦ తడవునకును
 మిగిలె నొక్కఁ! డంతఁ ♦ దగిలె నీయే అడ్డమై! దీని దాఁటెడు ♦ నంత నీవు
 పిలిచితి! శాత్రవ ♦ పీరులయశ్వైంబు లవిగొ! శౌతులులేక ♦ యడవివట్టె!

॥ మంచిమనసున నీవరు ♦ దొచియుంట కింతకన్నఁ దార్కాణ మిం ♦ కేమి వలయు!
 రణపరాజయముఖని ♦ ర్మగుండనగు నాకు సోదరలాభ మీ ♦ నాఁడు గలిగె. 349

॥ ఇట్లు లనుతాపపడి యుప ♦ కృతి యొనర్చి సరసఁ జేరితివని విన్న ♦ క్షణమె నిన్ను
 శిరమునను జేర్చుకొనుఁ గృష్ణఁ సిహావిభుఁడు! పరమ కోమల మమ్మహాఁప్రభువుమనసు

గీ॥ మబ్బుతెర జాతి సుప్రభా ♦ మహితుడైన చంద్రునివిధానఁ గిల్మిషఁతూళనముఁ
ద్విగుణిత కళావిభాసివై ♦ తేజదిల్లుచుండు నీ వేరికైన మా ♦ న్యుడవు కొమర

మ॥ నను నీవితగ వేడుకోవలెనె! య ♦ న్నా! ర"మ్మటంచున్ బ్రతా
పన్యపోత్తునుఁడు సూక్తుఁ గౌఁగిటను ని ♦ ల్పన్, వాఁడు హర్షించె; నం
తన నిల్వంగనులేక చైతకము క్రిం ♦ దన్ వాఁలె; వీక్షించి గ్ర
క్కున జీనిన్ సడలించి తేఁడు సరసన్ ♦ గూర్చుండఁ జింతారతిన్.

—*) చైతకాశ్వము వీరస్వర్గమున కేగుట. (*—

మ॥ అతిదీనంబుగ స్వామిమోముఁ గని యా ♦ యత్యుత్తమాశ్వంబు బా
ష్పతతుల్ వీడుచు మందమందముగ హే ♦ షాధ్యానమున్ జేసి, యం
చితమా భక్తిఁ దదీయపాదములపై ♦ శీర్షంబుఁ బొందించి స్వ
స్థతఁ గన్నూనె; మఱెప్పు మేల్కొనని ని ♦ ద్రానిష్ఠలో మున్గుచున్.

చ॥ 'అకటకటా! జగత్ప్రళయ ♦ మైన, నొకంగుళమైనఁ దప్పుదా
డికిఁ జన కాయరాతిహాయ ♦ బృందము భీతిలి పాఱఁ దాఁకి యా
ర॥ కుడిభుజంబ వొచు సమ ♦ రంబుల నన్ను భరించుచుంటి; చై
తకమ! ఋణానుబంధములు ♦ తప్పెనె! నీకును నాకు నేటికిన్.

సీ॥ నాయెడ నీకు నెం ♦ తటి భక్తి! యెంత విశ్వాస! మెంతటి మహో ♦ త్సాహాభ
కొడుకునకన్న నె ♦ క్కుడు ప్రీతిఁ బండ్రెండు నత్పరంబులుగ నా ♦ సంచ గాఁచి
తకటకటా! శిర ♦ మందుఁ దురాయిలోఁ బెండ్లికొడుకునట్లు ♦ వెడలివచ్చి
కనువీం దొనర్తువు; ♦ కదనరంగముల నీసరిలే దనఁగఁ గీర్తి ♦ నెరపినావు;

గీ॥ బంధులను నాపులను వీడి ♦ వచ్చునన్న విడువఁజాలక యిందాక ♦ వెంట వడి
తోయి! మధురాతిమధురమై ♦ యొప్పు నీమ వీరహేష నాలించెడు ♦ పెంపు చె

—*) సూక్తసింహుఁ డన్న కశ్వమునిచ్చి యవనుల శిబిరమున కేగుట. (*—

సీ॥ అని కుండఁ గని సూక్తుఁ ♦ "డ్రభంబు తలపైన నొఱుఁగ సుంత కలంగిఁయెఱుఁ
చైతకంబు మృతికి ♦ శతపత్రజైత్ర నేత్రముల బాష్పములు ము ♦ త్యంబులట్లు
క్రమ్మ నేఁ గని యోర్వఁ ♦ గోఁ జాల; నిదిగొ నా "యంకారు;" నీసేవలవధా
దీనినిఁ గొని భద్రా ♦ మా నెడ కేగు; మంబరుభ ర్తమో మొక్క ♦ మాఱు చ

- || త్వరితముగ వచ్చి నీపదఃద్వయముఁ గొలుతు,” ననుచు, నశ్వము నిచ్చి జోఃహారొనర్చి యులుతనున్న భౌరాసాను ♦ హయము నెక్కి యరిగి కనె మొగల్ సర్వనే ♦ నాధినాథు.
- || “ఆప్రతాపుని శిర మేది! ♦ యకట. కానరారె! మూల్తాభౌరాసాను ♦ వీరవరులు! నీహాయం బేది! సూక్త! సంఃదేహమయ్యో! జెప్పు సత్యం” బనిన, మానఃసింహుఁగాంచి,
- || “అల్ల హాల్దీఘాటు ♦ నందు సూర్యధ్వజం బెత్తినప్పుడె చిత్త ♦ వృత్తి మాతె; నాల్గులక్షలు మిమ్ము ♦ నావార లిరువదిరెండువేల్ దొర లెది ♦ రింపఁ గంటి; నవజయంబున ఖన్నుఁ ♦ డై యన్న యని వీడి యొంటిఁ బోఁ దలను దెమ్మంటి వీవు! పొగిలి నాహృదయంబుఃమూల్తాభౌరాసాను భటులఁ గూలిచి వాదుఃవాజి నిచ్చి
- || వంపి నినుఁ జూచి పో నిట్లు ♦ వచ్చినాడ! నమ్మినను నమ్ము; లేక చి ♦ త్తమ్ము వచ్చు నట్లు దండ్రిపు! వెఱవ! నాఃప్రాణమాన”యనిన, మానసింహుఁడు కోపఃమంది నిలిచి,
- || “మేమై నీవిపు డాప్రతాపు తలఁ దె ♦ మీ షామ్మనన్ లేను; తా నై ముందున్ బడిపోయి మాహితుల సం ♦ హారంబు గావించి రాణా మే లెంచి తొలంగఁ బంపె; నను నిం ♦ గల్ చేయుచున్ వచ్చె; నీ స్వామిద్రోహినిఁ బట్టుకొందు; చెఱ నుం ♦ పన్ బోలుఁ, బో నీకు రే!”

359

—*) సూక్తసింహుని దండ్రింపవలదని యబ్ధూరహిమాను వాదించుట. (*—

- || అనుచు గర్జింప నచటి నై ♦ న్యాధిపతులు వానిఁ జుట్టి; రబ్ధూరహి ♦ మానుఁ “డిఱఁడు డై ర్యమున వచ్చి యున్న సత్యంబు చెప్పె; నే మనఁగఁ బోకుఁ” డని యంబఃరీశుఁ జూచి
- || “ఇతఁడున్ నేనును రెండువత్సరము ల ♦ య్యో మైత్రిఁ బాటించి; పుణ్యాతముం డంచు వచింతు నిక్కముగ; ద్రో ♦ హం బుండెనేనిన్ బ్రతాపు తలన్ నెమ్మనినట్టె నీదగు శిరం ♦ బున్ జెండియే యున్న మాస్థితి యెట్లుండెడి! నించు కేనియును యో ♦ జి పంగ సుదుండునే!
- || బ్రాత, కొలముసామి, ♦ పౌరుషవంతుఁడు, రాజరాజు, రణప ♦ రాజితుఁ డయి చను ప్రతాపుఁగూర్చిఃసాయంబు చేయు టబ్బురమె!” యని సలీముఃమోముఁ గాంచి,
- || ‘ఈరణమం దిటుల్ మనల ♦ నిందఱ నొంచి కలంచి తోలఁగా నేరిచె! నాప్రతాపవిభు ♦ నేటి యమానుష వీర విక్రమో దార విహారముల్ గనినఁ ♦ దప్పక లోకము లన్నియున్ నమ స్కారము చేయు నన్న, నను ♦ జన్ముఁడు మెచ్చి చనంగ వింతయే!

361

363

ఉ॥ ఏనును రాజపుత్రుల జ ♦ యించి యశంబుఁ గడింప వచ్చితిన్;
 గాని, తదీయపాదుష వి ♦ కాసము దైవత దైత్యకోటులున్
 గానము చేసి రిప్పుడు: జ ♦ గన్నుతశౌర్యుఁ బ్రతాపు మానవుగా
 డా ననరాదు! దేవుఁ డను ♦ టర్హమటం చని తోఁచు నామదిన్.

364

సీ॥ హారావలీపర్వ ♦ తాగ్రంబునం దొక్క నవరత్నదివ్య మం ♦ డపము గట్టి!
 యపరఁజితో నామ ♦ హాభాగు విగ్రహం బమరించి తన్మధ్య ♦ మందు నిలిపి!
 విశ్వశోభన మైన ♦ వేళలో నాధీరు పరమపావన వామ ♦ పాదమగు
 సకలజగజ్జేత్ర ♦ సంజ్ఞా మనోహర స్వర్ణతులాకోటి ♦ సంతరించి!

గీ॥ భక్తిమెయి విశ్వవీరప్ర ♦ పంచ మెప్పుడు నర్ప చేయంగవలయు శూ♦రాగ్రయాము!
 యమ్మహారాజుఁ బోలు ధ ♦ ర్మానుయాము! సురలయందైన వెదకిన ♦ దొరుకుటదిది

సీ॥ జగముసంభవ మైన ♦ క్షణమునుండియు నేటిదాక స్మాతంత్ర్య మిం ♦ తటి మహాశో
 దీక్షతోఁ గొలిచిన ♦ ధీరుండు గనుపింపఁ; డిప్పుడు మనియున్న ♦ యెల్లవార
 లడుగులకు మడుగు ♦ లిడి కొల్త్రు; రాఁగల యుగములలోఁ బుట్టు ♦ వొందువాడు
 స్వాతంత్ర్యధర్మదీ ♦ డ్దాగుమా త్తముఁ డంచు నాచంద్రతారార్క ♦ మభినుజింతు;

గీ॥ రమ్మహాత్ముని సోదరుఁ ♦ డైన సూక్తుఁ డితకాల మిచ్చట నిల్చు ♦ తెంతో భాగ్యు;
 మీతనిఁ బ్రతాపుఁజేరఁ బో♦నిండు నేఁడు; మన్ననముచేసి, కడుఁ బెద్ద♦మనసు చేసి.”

మ॥ అని భాషింప, సలీము, సూక్తుఁగని “య ♦ య్యా! నీవు మాయుప్పునున్
 దిని మీయన్నకె సేవ చేసితి; నినున్ ♦ శిక్షింపఁగా నొప్పు; నై
 నను సత్యంబు వచించుటన్ బ్రదికి, తం ♦ డన్ నిల్వ కెందేనిఁ బా”
 మ్మని శాసించె, “సెబాసు మంచిది సలా” ♦ మా చేఁగె నాసూక్తుఁడున్. 3

—*) బదోని డిల్లీకివెళ్లి పావఃషాకు యుద్ధఫలము దెలుపుట. (*—

సీ॥ అప్పు డంబుభర్త ♦ యాజ్ఞ బదోనియు నానాటియుద్ధంబు ♦ నంవఁ జంద్ర
 భట్టారకుని భద్ర ♦ వారణంబును గొంచు శీఘ్రప్రయాణముల్ ♦ చేసి, ఢిల్లీ
 కరిగి, యక్కరువిభు ♦ నడుగుఁదమ్ముల వ్రాలి, పూసగుచ్చినవిధం ♦ బునను సమర
 వార్త లన్నియుఁ దెల్పి ♦ వారణరాజంబు నర్పించి నిలిచిన ♦ యక్కరుపతి

గీ॥ ముద్దుమోమునఁ జిలునవ్వు ♦ మొలకలెత్త నాణిముత్యైంపు హారంబు ♦ నఱుత వైచి
 చంద్రోహంబు యావనా ♦ శ్వంబుఁ బారి తోషికము లిచ్చి యతని సం♦తోషపఱు

ఉ॥ అంతటఁ గొన్నినా ధ్లురుగ † నంబరుభర్త; సమస్తవాహినీ
కాంతులు సైన్యముల్ గొలువఁ † గాఁ బయనించుచు శిల్లి చేరి భూ
కాంతుని పాదపంకజయు † గంబు సమీపమునందు వ్రాల, నే
కాంతమునక విభుం డతని † కార్ష్యము మెచ్చక మందలించుచుక,

369

—*) అకృరుసార్వభౌముఁడు మానసింహునితో నిష్ఠురోక్తులాడుట. (*—

ఊ॥ “నిను మేవాడకుఁ బంపునట్లు మది నుం † డె గొండల ట్లాప్రతా
పుని నిర్జింతు వటన్న యాసలు; సమి † ద్యూమిన్ నినుక వైరి మా
ర్కానెనో లేదొకా! సర్వముక విడిచి నా † కుక జెప్పఁగా వచ్చి; తే
మని చింతింతును! మందభాగ్యునకు నే † లా వట్టు! సద్యోగముల్.

370

ఊ॥ అకటకటా! ప్రతాపు నెటు † లైనను ద్రుంపు మటంచు నేను జె
ప్పుకొనిన యంతసే పయినఁ † బోవలదే! యొకపూటలో నె వె
నక కరుగుదెంతురే! యకట! † కట్టిడినై నిను నమ్మినందుకై
వెకలిని జేసి; తేనునుచు † వేయు విధంబుల నిన్ను దూఱుదుక!

371

సీ॥ ఎంత కాలమ్ముగా † నీయుద్ధ సంరంభ! మెంతటి సన్నాహ! † మెంత సేన!
యెన్ని శస్త్రాస్త్రంబు! † లెన్ని సంభారమ్ము! లెందఱు సేవకు! † లెంత వ్యయము!
నాస్థితి యకట! కొం † డను ద్రవ్వి యెలుకను బట్టిన చందానఁ † బరిణమించెఁ;
గడకు హస్తీఘాటు † కనుమలో నట! యొక్కపగలట! ఘోరాహ † వంబు గలిగె

గీ॥ నటాతుదకు నాకె జయ మయ్యెనట! యివేటి మాటలో! నేను విన నోప! † మానసింహ!
నావెతలు మాన్ని ననుఁ దేర్చునీ వెవండ! వగు నదియుఁ గాక మాన” దటంచు విసిగె.

సీ॥ అప్పు డంబరునేత † యకృరీశుని గాంచి “జేవ! నీ విట్లు చిం † తింపఁ దగునె!
నాజీవితంబును † నాయభిమానంబు నీయధీనముచేసి † నిలిచినాడ;
శక్తివంచనలేక † క్షణ మేమఱఁగఁ బోక యాప్రతాపాధీశు † నని నెమరు;
యముడనై యతనిప్రా †ణానిలముల నూడ్చి పీల్చి పిప్పియొనర్చి † వెతలఁబెనుతుఁ;

గీ॥ బలుకు లొకవేయు నేటికి! † భరతఖండ మందు శాశ్వతస్థాయిగా † యవనలోక
రాజ్యసంస్థాపనాచార్య † రాజరాజ బిరుదములు నీకుఁ గూర్చి శో † భిల్లఁజేతు.”

మ॥ అన, నకృరీవిభుఁ డానుగా'కని కరం † బానందముక బొంది “యొ
క్కనిమేషంబును నూరకుండకయె సం † గ్రామంబు సాగింపు పా”

మ్మని శాసించిన, మానసింహుఁడును సే ♦ నాధీశ సైన్యంబులకు
గొని రాణాపయి కేఁగు నుత్సుకతతోఁ ♦ గొల్వొండె నీర్వాణువై.

374

గద్య:- ఇది శ్రీమ త్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
రాకాకైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహోఽవధాని
పంచానన్యకావ్యకళానిధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన

“రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ

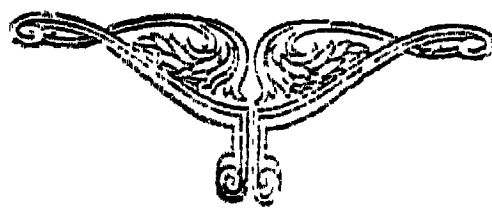
ను పద్యకావ్యమునం

దుః దృతీయా

శ్వాస

ము

సంపూర్ణము.

శ్రీ

కామేశ్వరై నమః.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర.

చతుర్థాశ్వాసము.

మ॥ స్థిరశౌర్యుడు ప్రతాపసింహపతి హః ♦ లీఘాటు యుద్ధంబురా
 తిరి సూక్తు విడనాడు నా పిదప న ♦ ద్రిశ్రేష్ఠమున్ దాటుచున్
 మఱునాఁ డయుదయాద్రి సూర్యుఁ డుదయిం ♦ పన్ బోవు నవ్వేళకున్
 దరియన్ బోయెను శైలమాగ్గములగుం ♦ డన్ “గైలవారా”ధరన్. 1

సీ॥ జాము ప్రౌద్ధైక్కుడు ♦ సమయంబునకు సలుంబ్రాభర్త యెదిగి భూ ♦ పతి పదాబ్జ
 ముల వ్రాలి “దేవ! వీ ♦ రలు ప్రమరలు; వీరు చోండావతుల్; వీరు ♦ చోహణభటు;
 లీతఁడు శ్యామసిం; ♦ గితఁడు ఖేల్వాపతి; బేడ్లా-కొటేరియా ♦ విభులు వీరు;
 తమతమ సైన్యశే ♦ షములు గొల్వంగ నీశ్రీపాదసేవఁ గాం ♦ క్షించి వచ్చి;

గీ॥ రాదరింపవె!” యనిన, సై ♦ న్యపతులెల్ల మ్రొక్కి నిలిచిరి; భిల్లులు ♦ ముందుఁగొలువ
 వందన మొనర్చె భీమచాం; ♦ దందఱఁ గని కూరుచుండంగ నియమించిఁ డ్రిఁగి విభుఁడు,

—*) వీరస్వర్గమునకేగిన యనుచరులఁగూర్చి ప్రతాపసింహుఁడు విచారపడుట. (* —

చ॥ “మనమును నాలుగేండ్లుగ స ♦ మస్తవిధంబుల నాని పూని చే
 సిన బహుశశ్రమంబు ఫల ♦ సిద్ధి వహింపక నేఁడు నిష్ప్రయో
 జనముగ నయ్యె! సాటి నృప ♦ సత్తములన్ దలయెత్తి యెట్లు చూ
 డ నగు! విధాతచెయ్దు మక ♦ టా వికటించెనె! యిట్లు నాదెసన్. 1

సీ॥ భూదేవతాళి క ♦ పురపుహారతు లిచ్చి మంత్రపుష్పము పెట్టు ♦ మహితదేవ
 పూజాగృహం బట్టు ♦ పొదలె నాసేనతో నిన్న హాల్దీఘాటు ♦ నికటసీమ!
 గంట లిర్వదినాల్గు ♦ కడచిపోకయ నున్న పెండ్లికొడుకులట్లు ♦ వెలయు శూకు
 లెందఱు కన్నుల ♦ కందక చాటైరి! పదునాల్గువేలు స ♦ ద్భటులు గూలి!

- గీ॥ “రక్కటా! కడుపున హాల † హాలము పోయు వడుపునం దేహామంతయు † నుడుకులెత్తె
 నమృతభాండము పలువ్రక్క † లగుచు విరిసె! బెండ్లి చవికె గుభాలున † విఱుఁగఁబడియె
 మ! “అదయుల్ శత్రులు గ్వాలియర్ గొనిన, రా † జ్యంబూడి చిత్తూరులోఁ
 బదముల్ మోపినదాడి, దండ్రవలె మే † వాడ రాజ్యలక్ష్మీపదం
 బుఁ దలన్ నిల్చుచు, రామచంద్రనృపుఁ డె † ప్పూ భక్తి సేవించె; నా
 సదయస్వాంతు ఋణంబుఁ దీర్పఁగలనే † జన్మాంతరం బందునున్!
- శా॥ “ఆఱు బైఁ బదియేండ్ల ప్రాయమును బూ † జ్యస్వాంతమున్ మన్ననా
 కారం బొప్పెడు లేతకుఱ్ఱుఁడు తురు † ప్పూ శ్రేణులన్ దాకి, కం
 గారై పాఱఁగఁజేసి శాశ్వతయశః † కాయంబునన్ నిల్చె; ఖం
 డేరావున్ బురుడించు పోటరులఁ గం † తే! యే యుగంబందునన్.
- సీ॥ “తొరుష్క విపుల ప † దాతివర్గము దూసి యాశాంతముల కేఁగు † నట్లు దోలె!
 యావన బహుళ బృ † హాన్నాళికాస్త్రముల్ వేలకువేల్ పిండి † పిండి లేపె!
 రెండువేల్ భటులతో † రెండులక్షలు తురుష్కుల లీలఁ దాకి గ † గ్గోలుపఱచె!
 నైదువందలు వీరు † లదిమి చుట్టిన వ్రేలు తనసైఁ బడకయుండ † నని యున్నరౌ!
- జే॥ జగము పుట్టినదాది నీ † క్షణముదాక బదియు నేడేండ్లప్రాయంపు † బాలుఁ డింత
 శౌర్యముం జూప లేదని † జనము వొగడఁ దివిరె! నకట! సామాన్యుఁడే † జేజసింగు!
- సీ॥ “తనదేహ ధన జీవి † తము లిచ్చి మాతృదేశముఁ గొల్చు భక్తివి † జ్ఞానమయుఁడు!
 పదునాల్గులోకముల్ † గదిరినఁ దనపట్లు వీడని పరమగం † భీరమూర్తి!
 మృత్యుదేవత నైన † మిత్రునియట్లు వ్రేమించెడు వీర ల † క్షీప్రభుండు!
 మత్పదం బేకాగ్ర † మనమునఁ గొలుచు పూర్ణస్వామిభక్తిప † రాయణుండు!
- తే॥ “భారతమునకె కాక వి † శ్వమున కెల్ల యశముఁ జేకూర్పఁ జాలు మ † హాబలాధ్యుఁ!
 డార! రాఠోడుక-లంబు ధ † న్యతమ మయ్యె! దేజసింహావతారసం † యోజనమున! 8
- తే॥ తండ్రవలె నేలె; మనసు మె † త్తనిది!; వీర సమరరంగాభ్రసీమఁ బ్ర † చండభానుఁ!
 డకట! భానుసింహుఁడు గూతె!” † ననుచు వగచు నాప్రతాపునిఁ గని సలుం † బ్రాధిపతియ
- చ॥ “అనిఁ బడు భానుసింహావసు † ధాధిపు సాద్రినృపాలుఁ డప్పె చెం
 తనుగల శైలగవ్వారము † దాపునఁ జేర్చి సపర్యచేసె; నా
 తనికి భయంబు లే”దనఁ బ్ర † తాపుఁడు “కీడున మేలు గల్గె! దే
 వుని కృప” నంచు నాత్మఁ దల † పోయుచు మ్రొక్కె నిమిలితాక్షుఁడై .

—*) ప్రతాపసింహుడు సేనాధిపతుల సత్కరించుట. (*—

- సీ॥ అల సలుంబ్రాధీశు, † నవ్వల సాద్రీశు, బదపడి ఖేల్వాన్య † పాలు, బిదప
 బేండ్లా-కొటేరియా † పృథ్వీనాయకులఁ బేర్చిని జూచి “మీరును † మీరు మీరు
 సంవర్త-సమవర్తి † సదృశులై నిన్న హాల్దీఘాటుకనుమ న † మోఘుధాటిఁ
 బరసేనఁ దాఁకి యు † గ్రరణంబు సాఁగించి కొఱలేక రిపులను † గూల్చినారు;
- తే॥ స్వామిభక్తి పరాయణుల్ † సరళమతులు మీయెడఁ గృతజ్ఞుడ” నటంచు † సాయము విను
 తించి వేత్వేర సరసకుఁ † దీసి వారి వారికినిఁ గొన్ని ఫలములు † పంచి విభుడు; 11
- సీ॥ “యువరాజ మానసిం † హులయేన్గు చైతకాశ్వము ధాటి కోర్వక † పాఱు పిదప,
 వేలు లక్షలు మొగల్ † వీరులు నను ముట్టఁ ద్వర వచ్చి నారవిధ్వజముఁ గొనుచుఁ,
 దురకఁచూఁకలఁ జాల † దూరంబుఁ జేర్చి నాపైని యొత్తడి తద్దఁ † బాయఁజేసి,
 తొమ్మండ్రుగురు తన † తోఁబుట్టువులఁ గూడి స్వామిభక్తిని జూపి † స్వర్గ మేగె;
- తే॥ నామనస్సింహునకును మే † లేమిసేతు! నతని యనుజుండు జ్ఞాతి యీ † శ్యామసింహుఁ
 † బ్రధనసీమల నాకుడి † వంకఁ బోరునట్టి యధికార మిచ్చి యి † ప్పాదరింతు. 12
- సీ॥ ఇకమీఁద యుద్ధంబు † లెసఁగుచో సాద్రీన్యపాలురే దినమణి † ధ్వజము వట్టి
 నన్నుఁ బాయకయె వెం † టన యుండెదరుగాక! యాస్థానమును జేర † నరుగునపుడు
 తన్నుండుభులు రాజ † ధాని నాహర్మ్యసింహద్వారమును జేరు † నంతదాఁక
 మ్రోయుచుండెడుఁగాక! † యాయన్వయమున నిప్పటినుండి సాద్రీన్య † పాలమాఱు
- తే॥ లందఱును దమ నామధే † యములముందు రాజపదలాంఛనమ్ము గౌరవపదమ్ము
 దాల్చుగావుత వంశజుల్ † తరతరముగ” ననిన, ‘బళి’ యనె నైకకంఠ్యముగఁ గొలువు.
- క॥ “దేవా! నీసేవను ఝాలావంశము ధన్య మై చె † లంకె” ననుచు శ్యా
 మావని పతి మ్రొక్కెను; సంభావనమెయిఁ బతియు భిల్ల † పతిఁ గన్పొనుచుకొ, 14

⊕ A splendid act of self devetion of the Jhala chief, when Rana Pratap was oppressed with the whole weight of Akber's power, obtained with the gratitude of this prince, the highest honours he could confer—his daugater in marriage and a seat on his right hand.

“Annals of Mewar.”

§ The descendants of Manah yet hold Sadri and all the privileges obtained on this occasion. Their Kettle drums beat to the gate of the palace, a privilege allowed to none besides and they are addressed by the title of Raja.

“Annals of Mewar.”

మ॥ “తరమే! నిన్ను నుతింప; నీభుజమ యా † ధారంబు నా కుగ్రసం
 గరరంగంబుల; దేన నెట్టులు బహూ † కారంబుఁ గావించుఁ! బ్రే
 మరసం బోడఁగఁ గాఁగిలింతు” నని సం † భావించె; నట్లే వడిన్
 మొరన్ నే భేరులు, సూక్తుఁడున్ నిజబలు † బుల్ గొల్వఁ గానంబడెన్. 16

—*) సూక్తసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని జేరవచ్చుట. (*—

ఉ॥ “నిన్ను నితండు చేసిన ప † నిన్ దని వొందక వైర మూని, నేఁ
 డన్నను దాఁక వచ్చెఁ! దును † మాడరె వీని” నటంచుఁ బల్కి యం
 దున్న సమస్తవీరులు మ † హోద్ధతి లేవఁ, బ్రతాపుఁ డంతఁ జే
 సన్నను వారి నిల్పి “యొక † సంగతి మీ కెఱిగింతు; సైపుఁడి! 16

సీ॥ అందఱు గూర్చుండుఁ; † డని నిల్చుపై నిన్ను గిరివెంట నే వచ్చు † టెఱిగి, యంఁ
 రీశుండు ననుఁ గూల్ప † నిరువుర వీరులఁ బంపె; వారు పిఱుంద † వచ్చి రంత!
 సూక్తుఁడు వారిఁ గూల్చుచు నన్నుఁ గని మ్రొక్కె; నితని నేఁ గనికరింఁచితిని; బిదపఁ
 జైతకం బిల వ్రాలి † సమసె; నిజాశ్వము నా కిచ్చి తఱలి, యీ † నాఁడు వచ్చె;

తే॥ గలిగె నాకు హోద్ధిఘాటు † కదనమందు నిన్ను సోదరలాభ!” మ † టన్న హర్ష
 మలర నందఱ నెమ్మొము † లడరె నపుడు: నవవికసితారవింద సం † తతుల కరఁ.

సీ॥ సూక్తుఁ డశ్వము డిగ్గి † సూటిగఁ జని సలుంబ్రాధీశునకు మ్రొక్కి † యన్న కెఱిగి
 “దేవ! నీయొద్ద రా † తిరి యనుమతిఁ గొని చని మానసింహు ద † ర్శనము చేసి,
 యవనసేనాధినాఁయకులఁ గూల్చుట, నిన్నుఁ గొలుచుటాదిగఁ, గార్యఁములను నెలిపి
 నన్ను సేవించు సైన్యము వెంటఁ గొనుచు మార్గమున వచ్చుచు “భిల్సుఁరా” పురంబుఁ

తే॥ గాంచి యవనుల నొంచి దు † ర్గము గ్రహించి దాని గురుదక్షిణగ నీపదద్వయామున
 నప్పగింపంగ వచ్చితి; † నాదరించి చేకొను” మటన్న నవ్వి యా † శీర్షదించి, 18

ఉ॥ ఎత్తి కవుంగిటన్ బొదివి † యిప్పు కుమారక! నాకు నీమహో
 దాత్రగుణంబు మిక్కిలి ము † దం బొడగూర్చె; భవత్పరాక్రమో
 పాత్రము భిల్సురానగర † వర్యముఁ జేకొని నాకు మాఱుగా
 నిత్రఱి నేలు” మంచు వచి † యించి ప్రతాపుఁడు మిత్రకోటితో, 19

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్యము నాలోచించుట. (*—

సీ॥ “మనము హోద్ధిఘాటు † కనుమలోఁ జూపిన త్యాగ-శౌర్యములు శ్లాఘ్యములె! కాని,

గుటికి బెత్తెడుగఁ ద ♦ క్కు-వ యశాట జయలక్ష్మీ యందనిమాని పం ♦ డై తనరౌ! మన కపజయము గ ♦ ల్లిన దంచుఁ గుందకుఁ! డపజయంబున దీక్ష ♦ యతిశయించు! నెంత త్యాగం బున్న ♦ నంతగా దేవుని వాత్సల్యమునకు స ♦ త్పాత్రముగద!

తే॥ యింక రాఁగలవేళల ♦ నేమి సేత! మరివిజయకాంక్ష విడువక ♦ యని యొనర్త మనుచు మదిఁదోఁచె నాకు; మీ♦యంద తెట్టు లానతిచ్చెద"రన, సలుం♦బ్రాధిపతియు,

ఉ॥ "శ్రీలు తొఱంగి గేహమునఁ ♦ జీఁకటిమూలల గోల్లు మీఁటి వై ద్యాలయమును రోగులక్రి ♦ యక శయనించెను మందమన్త్య కం కాళము లెట్లు లోకహిత ♦ కార్యముఁ దీర్చెను! విక్రమానల జ్వాలలు నిన్నుఁబోలు పటు ♦ శౌర్యులు దీర్తురుగాక రాణ్ణాఁ! 21

సీ॥ ఆనాటి కొకమాట ♦ యీనాటి కొకమాట పలుక నేర్చునె సలుం ♦ బ్రావిభుండు! నామాట యేమి! యం ♦ దఱభావ మెఱుఁగుమఁ; బ్రాణంబు మేన నున్నంతవఱకు స్వాతంత్ర్య సమర దీ ♦ ట్టావృత్తి సాఁగించి మీ దివ్యచరణస ♦ మీపసీమ నాత్మార్పణ మొనర్చి ♦ యజరామరఖ్యాతిఁ జెంద సేవింపఁ గాం ♦ క్షింతు మెప్పుడు!

తే॥ క్షణము తడవు సేయకయె ర♦క్త మెగఁజల్లి రణ మొనర్చుచు శత్రుమాఁరణ మొనర్తు; మెత్తిన ధ్వజంబు దింప కా♦య త్తపడఁగ వలయు"నన భీమచాండు భూ♦వరుని గాంచి,

సీ॥ "జనదుర్నిరీక్ష తే ♦ జశ్శాలి! భారతఖండ ప్రచండ మా ♦ ర్తాండమూర్తి! నీ వుండుచోటనే ♦ నిఖిలధర్మము లుండు; సత్య ముండును; నిత్య ♦ జయము నుండు; నాసూర్యభగవాను ♦ నట్టివాఁడవు; దినదినమును నిన్నుఁ జూ ♦ చిననె చాలుఁ; బావిత్ర్య గాంభీర్య ♦ భావముల్ క్రొత్తందనంబును దఱుఁగ వే ♦ నాఁడు గాని;

తే॥ పూర్ణ సాత్వికానందరూ ♦ పుండ్రు! రాజ పుత్రసంస్థాన మేటికి ♦ భూభువనము లన్నిటి జయింపఁ గలుగు మ ♦ హాభుజుండ; వనఘ! నీమైత్రి పరమభా ♦ గ్యంబుగాఁజె!

క॥ "మాజీవితములు నీపద పూజకు విడిచితిమి; కొదవ ♦ పొడమ" దనఁగ, ఖే ల్వాశాని "సందియం బేలా! జయవెట్టంగ లోక ♦ మని సేయఁ దగుక. 24

సీ॥ రేఁగెడు సమరభే ♦ రీభాంకృతుల్ విప్రవితతి నాందీవాద ♦ వేదరవము! గళముల వ్రాలు వై ♦ రుల తీక్షణకరవాలధారలు కల్యాణ ♦ హారచయము! పొగ రేఁగి క్రాఁగి గు ♦ ఘ్ననఁ బ్రేలు లోహనాశాగ్నులు మంగళ ♦ హారతులును! దస్యుల గళ గళ ♦ ద్రక్తపూరములు దేహమున స్ఫోకిన వసం ♦ తముల రంగు!

తే॥ కైరినాధ్యస్థలంబు వి ♦ వాహవేది! మొగలుభటవిదారణములు ♦ భూతబలులు!

గా విజృంభించి సమరరం ♦ గమునఁ బోరి పెండ్లియాడుదు మిఁక వీర ♦ విజయలక్ష్మి." 22

తే॥ అనిన, బేడ్లా-కొఁటేరియా ♦ మనుజవిభులు; "మాతృదేశ విముక్తికై ♦ మాయఖలము, నిచుకయు జాగుసేయ కర్పించుకొనఁగ సిద్ధముగ నుండు" మనఁ, గృష్ణ ♦ సింహవిభుఁడు,

సీ॥ "విన్నవించెద నొండు ♦ నిన్న హాల్దీఘాటుకనుమలో నసమసం ♦ గరము నడపి, వ్రాలిన వారు శా ♦ శ్వతయశస్సాంధ్రు తాదురు; కాని వారి కం ♦ దఱకుఁ దోడు చైతకాశ్వము చిర ♦ స్మరణీయమై యొప్పు; నది వ్రాలిన ప్రదేశ ♦ మందుఁ బెద్ద యరుగును నద్దాని ♦ యంచునఁ గూపసత్రములు ప్రతిష్ఠించి ♦ దానిపేరు

తే॥ నిలుప సెల వీయఁ దగు" నన్ను నృపతి "యకట! దానిఋణమును దీర్చ నా తర మె! మీఠ కొరినటులు చేయింపుఁడు ♦ కొఱత వలవ" దని పలికి యందఱను గల యంగఁజూచి,

ఉ॥ "పట్టిన పట్టు పట్టినదె; ♦ ప్రాణము దేహమునందు నుండ, నే పట్టిన మానఁగాదు; మన ♦ పై కరుదెంచు తురుష్కసేన లీ గుట్టలు చొచ్చు తెల్ల యము ♦ కొఱలు చొచ్చుటె యంచు గుండియల్ కొట్టుకొనక మెలంగవలె ♦ లోకులు కన్నులు విచ్చి చూడఁగక.

28

సీ॥ యవనసంగ్రామ మ ♦ హానాటకప్రదర్శనమున నిన్నటి ♦ దినమునందు జరగు హాల్దీఘాటు ♦ సమరోత్సవంబు ప్రస్తావంబు చందమై ♦ సాఁగియుండె; బ్రథమాంక మింకఁ బ్రా ♦ రంభంబు గానుండు; నడుమ వ్యవధి తద్ద ♦ యడరఁ బోవ; దెన్ని యంకంబు! లె ♦ న్నేండ్లాడవలయునో! యెట్టులు ముగియునో! ♦ యెఱుఁగరాదు!

తే॥ మంగళాచరణము మొదల్ ♦ మంగళంబు వఱకు నుత్తరోత్తర రస ♦ ప్రాణి వెలయఁ దేకువ వహించి వర్తించి ♦ తృప్తిపఱుప వలయు నీవిశ్వసభ్యప్ర ♦ పంచకమును. 29

తే॥ చెలఁగె నొకభంగి మనపరి ♦ స్థితులు నేటివఱకు; "ముం దున్నది ముసళ్ల ♦ పండు" వనెను కరణి వచ్చుకాలము కష్ట ♦ గర్భిత మగు; నేకలింగేశ్వరుండె తో ♦ డింక మనకు." 30

సీ॥ అనినఁ "గొండలు పిండి ♦ యైపడ వర్తింతు మింక సందేహింప ♦ నేల! దురము నిలుపక సాఁగింప ♦ వలె" నంచుఁ బలికి రందఱు; 'మంచి' దనుచుఁ బ్ర ♦ తాపవిభుఁడు వార్షాశ్రుకలితనే ♦ త్రాంచలుఁ డయ్యె; వా రరిగిరి భూధర ♦ ప్రాంతములకు; వానకా రరుదెంచి ♦ భయదనీలాంభోధరము లాకసమ్మనఁ ♦ గొమ్మసాఁగె;

తే॥ వాన జడిపట్టి కురిసె; యా ♦ వనబలములు గిరులఁ దిరుగఁ జాలక వెన్క ♦ కరిగె; నత క్షూబిడౌజన కబ్బె వి ♦ శ్రాంతి కొంత; పెరిమ హేమాతముం బ్రస ♦ వించెఁ బ్రకృతి.

గీ॥ కాఱు మొగిలులతో వాన ♦ కారు దాటె; గెఱలి చలి ప్రకృతికి గిలి ♦ గింత లిడియె;

- గానఁ గోనల షహబాజు † ఖాను గడచి వాజు హారావలీసీమ † పట్టుఁ జేర్చె. 32
- సీ॥ అలసలుంబ్రాసీమ † యందుండి పిడుగుల గేరు వీరులఁ దెచ్చెఁ † గృష్ణసింగు;
 ఝాలూరిసేనల † తో తేచి వచ్చె దుర్వారవిక్రముఁ డైన † భానుసింగు;
 సాద్రియందుండి ఝా † లాన్వవాయులసేన లన్ని దోడ్కొనివచ్చె † శ్యామసింహు;
 డా బునేరా—షాపు † రాధీశులు శిశోదియావీరభటులతో † నరుగుదెంచి;
- ర్షీ తే॥ రింక బేండ్లా—కొఁతేరియా—నృపులువచ్చి; రవల సూర్యమహాలునుండి—యచటఁజేరె
 దుర్జయుఁడు; దుర్నివార బం † ధురబలుఁడు భిల్ల సేనలతో డాసె † భీమచాంను. 33

—*) రౌడవ సంవత్సరము యుద్ధము. (*—

- చ॥ తనపయి వచ్చు నైరులఁ బ్ర † తాపమహీంద్రుఁడు మాఖశుద్ధపం
 చమి నెదిరించె, శైలముల † దండ, విశాల సమున్నతప్రదే
 శముల; దురంబు ఘోరముగ † సాఁగె; గురుఘ్నలు రాజపుత్రులున్
 సమసిరి వేనవేలుగను † నాటి మహాసమరాంగణంబునన్. 35
- చ॥ యవనులసేన సంఖ్యలకు † నగ్గలమై జలరాశి వీచి పం
 క్తివలెను బొంగి పైబడ ను † దీర్ణపరాక్రము లయ్యు నాప్రతా
 పవిభుని రాజపుత్రభటు † వద్యులు తజ్జ్వలనాస్త్రధాటి కో
 ర్వ వలనులేక డీల్పడి ప † రాజయమొదఁగ సాఁగి రయ్యెడన్. 35
- క॥ మఱుసటి సంవత్సర మక్బరు మేవాడ్సీమఁ జొచ్చి † స్వయముగ వసుధా
 పరిపాలనాదికమ్ములు స్థిరముగ నేర్పాటుచేసి † చేరెన్ బురికిన్. 36
- క॥ అల బహిరంగసహికంబుల యవనుల నోర్వఁ గప్ప † ముగఁ దోఁపఁగ సే
 నలఁగొని ప్రతాపవిభుఁ డిమ్ములఁ గుంభల్మియరు దుర్గ † మును జొరఁదలఁచెన్. 37
- సీ॥ క్రీమముగాఁ గైలవా † రాసీను దాటుచు, నెత్తైన కొండల † నెక్కి పోయి,
 దట్టంబుగా నాగ † దాళి మొల్పుటఁ గిష్టమగు శైలమార్గంబు † లందు నడచి,

§ We have also amongst the nobility of Mewar, two, who hold independent title of Prince or Rajah, one of whom is by far too powerful for a subject. These are the Rajas of Benera and shapoor, both of the blood royal.

⊕ Akbar himself entered Mewar, arranged the mode of administration, then proceeded to Malwa.

—“ G. B. Malleson, C. S. I. ”

తొలుత బహిర్ద్వార † ములు రెండు గడచుచుఁ జని హనుమద్ద్వార † మునఁ గమింప
 చును, విజయద్వార † మునను శోణద్వారమునను రామద్వార † మునను జొచ్చి
 తే॥ సేన లన్నియుఁ గోటలోఁ † జేరికొనియె; నాప్రతాపప్రభూ త్తంసుఁ † డంబుదముల
 నొరయుచు మహోన్నతమయి సుందరమునైన మేఘభవనంబులో విశ్రాంతిమొందెనపుడు.

—*) కుంభలోమియరు యుద్ధము. (*—

ఉ॥ పుట్టలు వీలి చీమల గు † ముల్ వెలికిక బరతెంచు కై వడిక
 దట్టములై వడిక మిడుత † దండు గుముల్గొని దూతునట్లు పె
 గుట్టలలోఁ దురుష్కభట † కోటి చొరంబడి నాల్గుదిక్కులక
 ముట్టడివేసి దుర్గమును † ముంచెను పెద్ద పిరంగి వేటులక.

39

సీ॥ విక్రమంబున కాది † పీఠమైన ప్రతాపుఁ డడరి నాల్కలు సాచు † నగ్నిశిఖల
 వంటి రాజస్థాన † భటులఁ బ్రేరేప, నా మడమ ద్రొప్పని మేటి † కడిమికాండ్రు
 గోడలు బురుజులు † గోపురంబుల నెక్కి వీడ కొక్కట శిలా † వృష్టి గురియ,
 భిల్లవీరులు లోక † భీకరంబుగ ధనుష్పంకార మొనరించి † శాత శర ప

తే॥ రంపరలఁ జిత్తజల్లుగా † నింపుచుండ యముఁడు నాల్క సాచినయట్లు † యవనసేన
 దిన దినము గంట గంటకుఁ † దేకువ సెడి బలము తఱిగి యంతంతకుఁ † బలుచనయ్యె.

తే॥ ప్రళయమార్తాండువలెఁ బ్రతాపప్రభూండువహ్నిఁ గురియింప మొగలాయి † భటులుకోట
 వైపు చూడలే రైరి; షా † భాజుఖాను రాతిగుడియలోఁ బెద్ద † బీతు దవలె. 41

సీ॥ గునులుగుదుల్ బాణ † కోటు లాయుధములు కుంభవృష్టిగఁ బెల్లు † కురియుకతన
 యవనవీరులు తల † లపిసి సందులు వీలి గాత్రముల్ రక్తసి † క్రంబుగాఁగ
 రణరంగలక్ష్మీయు † రక్తాభిషేకంబు చేసిన చందమై † చెదరె సేన;
 క్షణములు బలిసి యు † గంబులై నిలిచె; షాభాజుఖా నేమొన † ర్పాగఁ దోచ

తే॥ కడలు నొంది యాబూపర్వ † తాధికారి నాల్తుని బ్రతాపఘరు దేవ † రాధిపతిని
 ధన కనక వస్తు వాహన † తతులతోడ నడిగి, తన్నుద్ధరింపుమం † చాశ్రయించె. 42

సీ॥ క్రచ్చుఱఁ గోటఁ జొచ్చి నడు † రాతిరి యన్నరూపదానవుం
 డచ్చుఱఁ జీకటికా 'నవగు' † ణాఖ్య రహించెడు కూపమందునక
 బెచ్చు విసంబు పోసి కలి † పెన్ నెన రించుకయైన తేక; హః
 పచ్చని యింటఁ జిచ్చునిడు † పాపుల కేపని చేయఁ గానిదా!

43

తే॥ కోటలో నది యొక్కఁడే ♦ కూపముగుట, నంద జానీరమును గ్రోలి; ♦ రం దనేకు
లసువులను వీడి; రిదిచూచి ♦ యాప్రతాపసరపతిని భానుసింహుండు ♦ దరియనేగి,

సీ॥ “జలముల విసమును ♦ గలిపి దేవరపతి తడిగుడ్డ గొంతుకల్ ♦ తఱిగినాఁడు;
నెలలుగా మొగలుసే ♦ నలు పోరినను నేఁడు గలిగిన నష్టము ♦ గలుగలేదు;
నిటఁ దడవున్న ని ♦ స్వేతుకంబుగ సంఘమృతి గల్గుటయు ధ్రువం; ♦ బీవు కృష్ణ
సింహాదులను గూడి ♦ శీఘ్రుంబె దుర్గంబు దాటిపోవుట మేలు; ♦ తనువులందఁ

తే॥ బ్రాణములు గల్గుదాఁక నుద్భటులు నేను కోట మొగలాయిబలము చేకొనకయుండ
నని యొనర్తుము; మాటుమాటాడకేగు; మర్దకొనువాడఁ గనుల నీయడుగుదోయి.”

క॥ అని వినయంబునఁ బ్రార్థించిన నందఱు నల్లె యొత్తి ♦ చెప్పుకొనఁ బ్రతా
పనృపతి సమయ మెఱుంగుచు మనమును నొడఁబఱచె నొక్క- ♦ మాదిరిగాఁగఁ.

—*) ప్రతాపసింహుండు చేవందా దుర్గమును జేరుకొనుట. (*—

క॥ క్రందుగ మేవాణ్ణిర్పతి దిశందగు చప్పన్నసీమ ♦ శబరులదేశం
ర్షి బం దరిగి ప్రతాపుండు “చేవందా” దుర్గంబుఁ జేరె ♦ బలములతోడఁ. 47

సీ॥ “మునుపటివలె దుర్గ ♦ ముననుండి పోరాడఁబూనిన విషజలం ♦ బులను ద్రావి
పూటకేనును సైన్య ♦ ములును మ్రగ్గుట ధ్రువం; బిహపరంబులు రెంటికిదియు దూర;
మెటులైనఁ దప్పదు ♦ మృతి; యట్లుగాన దుర్గబహిర్గతుడనై య ♦ రాతిసేనఁ
జిచ్చఱ పిడుగట్లు ♦ చీలిచి చెండాడి చిందరవందర ♦ చేయనె తగు”

తే॥ ననుచుఁ దలపోసి తనదుసైన్యముఁగొనుచు ముందుఁగల హనుమద్వారమును దెఱచుచు
హరుని ఫాలనేత్రజ్వాల ♦ ననుకరించి భానుసింహుండు వైరుల ♦ వైన వ్రాలె. 48

Pratap took post in Kumbhalmer which was invested by Koka Shabaz Khan. He here made a gallant and protracted resistance and did not retire till insects rendered the water of the “Nougun” well, their soul resource, impure. To the treachery of the Deora chief of Aboo, who was now with Akbar, this deed is imputed.

“ Annals of Mewar ”

§ ‘ Chaond ’ is a town in the heart of the mountainous tract on the south west of Mewar called Chuppan, containing about three hundred and fifty towns and villages peopled chiefly by the aboriginal bhills.

“ Annals of Mewar. ”

—*) చంద్రభట్టారకుఁడు భానుసింహునకుఁ దోడుపడుట. (*—

తే॥ అనిలుఁ డనలంబునకును దో ♦ డై నయట్లు సిద్ధహస్తులు విక్రమ ♦ శున్దులైన
సద్భటులఁగొంచుఁ గవిరాజు ♦ చంద్రభట్టు భానుసింహునకును సాయఁపడియె నపుడు.

ఉ॥ మండెను వహ్ని కుండముల ♦ మాడ్కి విలోకన విస్ఫులింగముల్
నిండ, హయవ్రజంబుఁ గద ♦ లించుచు భూరిఖురాగ్రఘట్టనా
ఖండ ధరాపరాగముల ♦ క్రందున గాఢతమంబుఁ గూర్చి యు
ద్దండత రాజపుత్రభట ♦ తండము దాఁకె నరాతికాండమున్. 50

తే॥ వీరకేసరులను బోలు ♦ భిల్లభటుల కర కలిత కార్ముక కదంబ ♦ కములనుండి
పక్షితతి మాడ్కి శితబాణ ♦ పటలి లేచి తురకమూఁతల శిరముల ♦ నఱికివై చె. 51

ఉ॥ అంతఁ దురుష్కసేనల మ ♦ హాహవ శౌర్య విలాసరేఖ సా
యంతన మొందుచుండ, నలి ♦ నాప్పుడు పశ్చిమవార్ధి డాసి సా
యంతనమున్ బొనర్చెను! ర ♦ యమ్మున నాసపుఖాను సేనతోఁ
జెంతఁ గనబడన్ యవన ♦ సేనలు పొంగె సముద్రమున్ బలెన్. 52

చ॥ యముని కరాళజిహ్విక క్రి ♦ యన్ జెలరేఁగుచు భానుసింహుఁడున్
సమర మొనర్చుచున్ మొగలు ♦ సై న్యముఖంబును వ్రచ్చి చొచ్చి గ
ర్భమునను దూటి వైరుల శి ♦ రంబులు రాసులు పోసి పోసి ప్రా
ణమును ద్యజించె నబ్బురము ♦ నన్ రిపులున్ దను మెచ్చి యార్వఁగన్. 53

మ॥ కవిరా జాదినరాజువోలెఁ గర ము ♦ గ్రస్పారతేజంబుతో
నివమున్ మాపెడునట్లు వైరిగణమున్ ♦ హింసించి మందేహదై
త్యవితానంబులతోనఁబోలె రిపుసం ♦ తానమ్మునన్ జిక్కి, గా
యవడెన్; నిర్గత రక్తధారలు తిరం ♦ బైపాతెఁ బెన్కాల్యలై. 54

సీ॥ బ్రహ్మవంశంబు పా ♦ వనమై పొదల బృహస్పత్యంశమునఁ బుట్టు ♦ బ్రహ్మవేత్త,
పికరాజువోలె గొం ♦ తుకయెత్తి మధురగీతికలు పాడిన మేటి ♦ సుకవిరాజు,
క్రమత హస్తీఘాలు ♦ రణమునం దరికోటి దోమలట్టులు ♦ దోలు భీమసేనుఁ,
డజరామరఖ్యాతి ♦ నవనిపై నిలుపంగఁగలుగు శతాధిత ♦ గ్రంథకర్త,

ఆ॥ వీరరసము వెల్లి ♦ విరియఁ గుంభల్మియర్ రణము నడపు విలయ ♦ రాద్రమూర్తి,
చంద్రభట్టు చొచ్చె ♦ సవిత్పముండలి, నమావాస్యగాఁగ నాత్మ ♦ పక్షమునకు.

⊙ On this occasion also fell the chief bard of Mewar, who inspired by his deeds as well as by his song, the spirit of resistance to the 'ruthless King' and

మ॥ వనధిక్ జేరు మహానదీజలము స ♦ ర్వం బంధునక్ లీనమై
 చను చందంబున రాజపుత్రులు తురు ♦ మ్మశ్రేణులక్ జల్పుచుక్
 జని నిశ్చేషముగాఁగఁ గూలి; రటుపై ♦ మాభాజుఖాక్ సేనలక్
 గొని మోగల్ధ్వజ మెత్తి చేరికొనియెక్ ♦ గుంభల్మియర్ దుర్గముక్. 56

—*) మానసింహుఁడు ధర్మేతి-గోకుండా దుర్గములఁ జేకొనుట. (*—

శా॥ నిండెక్ గొండలలోన మోగలుభటా ♦ నీకంబు లందంద; ను
 ధ్లండప్రాభవశౌర్యధైర్య రతుఁ డా ♦ “ధర్మేతి” దుర్గంబు “గో
 కుండా” దుర్గము మానసింహుఁడును జే ♦ కొంచుక్ మొగల్ సేన లం
 దుండెక్ జేయుచు ఢిల్లీకిక్ జనియె న ♦ త్యుత్సాహ మేపారఁగక్. 57

తే॥ ప్రళయకాలాగ్ని శిఖమాడ్కిఁ ♦ బ్రజ్వరిల్లి శత్రుసై న్యాటవులఁ గాల్పఁ ♦ జాలు యోధ
 శేఖరుఁడు మహాబత్తాను ♦ సేనతోడ నుదయపుర మాక్రమించి యం ♦ దుండసాఁగె.

ఉ॥ “స్థాణుఁడొ విష్ణుఁడో మఱి ప్ర ♦ తాపుని మానవమాత్రు సంగర
 త్రోణిని గెల్వ నిట్లు కొతు ♦ కుం బడ నేటికి! నేఁడు నామ న
 క్షీణాబలంబు లోకములు ♦ కీర్తనసేయఁగ వానిఁ దాకి స
 ప్రాణునిగాఁగఁ బట్టుకొని ♦ వచ్చెద” నంచుఁ బ్రజ్జిజ్ఞ చేయుచుక్, 59

—*) ఫరీదుఖాను ప్రతాపసింహునితోఁజేయు యుద్ధము. (*—

సీ॥ ఆఫరీద్ఖాను నై ♦ న్యముల నద్రులనిండ నెక్కించె; నందుపై ♦ నొక్కనాఁడు
 రాణాయ వెడలి దు ♦ ర్గబహిఃప్రదేశంబులను జరించుచునుండె ♦ ననుచుఁ దెలిసి
 చమువుల నాల్గుభా ♦ గములుగా విడఁదీసి యనుమాన మున్నచో ♦ ట్లాక్రమించి
 వేఁగుజామైన రా ♦ ణాగారు చిక్కును రిది తప్ప దని నమ్మి ♦ నిమరవోయె;

తే॥ నర్థరాత్రమ్మన మహాగ్ని ♦ యద్రుఁ దోఁచె; నది ఫరీదు దవానలం ♦ బని తలంచె;
 రాజపుత్రసేనలు గొల్వ ♦ రాజగురుఁడు ముండువైపునఁ దాఁకె న ♦ మ్మొగలుసేన.

whose laudatory couplets on the deeds of his lords are still in every month. But the spirit of poesy died not with him for, princes and nobles, Hindu and Toork vied with each other in exalting the Patriot Pratap, in strains replete with those sentiments which elevate the mind of the martial Rajput who is inflamed into action by this national excitement.

“Annals of Mewar”

- ఆ॥ అంటరాని మంట ♦ యాసలుంబ్రాస్వామి యుక్కుతునియ లట్టి ♦ యోధులఁ గొ
యవను లున్న లోయ ♦ యవ్వలి దెస నెల్ల ముట్టడించి త్రోవ ♦ మూసి వైచె.
- ఉ॥ కాకులువోలె వైరులు వి ♦ కావికలై యటవంగఁ జట్టి ద
క్వీకరభీకరంబులగు ♦ పెద్దకటారుల నెత్తి స్వాంతమం
దేకడ జంకులేక వధి ♦ యించి ప్రతాపుఁడు కృష్ణసింహుఁ డు
గ్రాకృతిఁ దోవఁజేసిరి ర ♦ నావని మోదుగు పూచి నట్లుగన్.
- తే॥ పదియనైదువేల్ భటులు వెం ♦ బడిని గొలువ రాయసిం గుదయపురిఁ జేరంగ
బొబ్బ లార్పులు గర్జనం ♦ బులు దనర్ప వ్యాఘ్రులై లంబు డాయంగ ♦ వచ్చె న
- ఉ॥ వచ్చుట తా నెఱింగి శర ♦ వర్షము గుప్పుచు భిల్ల సేన కా
ర్చిచ్చునుబోలి గుట్టలను ♦ జెట్టుల పుట్టలనుండి గుంపులై
వచ్చి హఠాత్తుగాఁ బొదివి ♦ పాయలు పాయలుగాఁగఁ గ్రొచ్చుగా
విచ్చి వితాకుఁ గాకువడి ♦ బెగ్గిలి పాతెఁ దురుష్క సైన్యముల్.
- ఆ॥ బ్రహ్మపుత్రనుండి ♦ పంజాబుదాకఁ గన్యాకుమారియును హి ♦ మాఢి నడుమ
ర్మి మెఱసెఁ బరమశాంతి; ♦ మేవాడ యొక్కండె కదనలక్ష్మి కయ్యెఁ ♦ గాపురము
క॥ మెల్లగ 'మండలగృహ' మబ్దుల్లాఖాన్ మాతస్యమర్గ ♦ మును నా "షేరో
నెల్లా"ధరఁ గలదానిని బల్లిదుఁడగు మానసింగు ♦ పట్టిరి వరుసన్.
- తే॥ శ్రావణమురాకఁ గొంత విశ్రాంతిఁగొనుచు మార్గశీర్ష మ్ముతోడఁగఁమ్మఱఁజ
విసరములు లేగ, నిసుమంతఁవిసుగుపడక రణము సాగించుచుండె నా॥రాజుగ
సీ॥ ఏఁటేట నెలనెలఁ ♦ గృశియించె దేహంబు! నవసిపోసాఁగె నే ♦ నాబలంబు!
దుర్గంబులెల్ల శ ♦ త్రుగతంబు గాజొచ్చె! ద్రవ్యసంపత్తి త ♦ ద్దయును దఱిఁగె
భారముగాఁ గుటుం ♦ బము వృద్ధి యగుచుండె! ననుదినం బాపద ♦ లతిశయిల్ల
నానాట నెదిరిసే ♦ నలపెంపు లావయ్యె! దలఁదాఁచుకొనుచోటు ♦ తక్కువ

§ The ruler of Mewar was being hunted by the imperial troops, but no other part of India was the sound of arms heard.

“ The Emperor Akbar. ”

⊙ Unaccustomed to such warfare the mercenary moguls became disengaged in combating a foe seldom tangible; while the monsoon swelled the mountain streams filling the reservoirs with mineral poisons and the air with pestilential exhalations. The periodical rains accordingly always brought some respite to P

“ Annals of Mewar. ”

శే॥ జెట్టులను బుట్టలను బ్రాపు ♦ చేసికొనుచుఁ గడుపు నించుచుఁ బూటలు♦గడుపవలసె!
గడియగడియ కరులో వచ్చు ♦ కతన నిజ నివాసముల బెక్కుమాన్లు మా♦ర్పంగ వలసె.

—*) అక్షరు సైన్యము నంపి కైలవారాసీమలోని ఫలవృక్షములఁ గొట్టించుట. (* —

సీ॥ “పురములు మార్చి కా ♦ పురముల నెత్తించి పదివేలపల్లెలు ♦ పాడువెట్టె!
యవరేఖి యంతైన ♦ నవని దున్నుటయులే! దొకగింజయునుధాన్య ♦ మొదవఁబోదు!
కైలవారానుహా ♦ గహనంబు ఫలముల దినమున కొకఁడుగాఁ ♦ దినుచుఁ బ్రనుకు!
నెన్ని యత్నంబుల ♦ నే నొనర్చినను లోఁబడఁ! దంతకంతకుఁ ♦ బటిమఁబెంచుఁ!

గీ॥ గావునను మీరు కైలవా ♦ రావిపినము చేరి ఫలవృక్షములనెల్లఁ ♦ జెండ్లివైచి
యాప్రతాపేంద్రు వెదకి వెన్నంటి వేట లాడుఁ”డని పాదుశాహి సైన్యముల నంపె.

క॥ పొడవును వెడలుపు పెక్కామడలగు నాకైలవార ♦ మహియందుఁ జొరం
బడి యవనులు ఫలతరువులు పుడమిబడఁ గొట్టి రొకఁడు ♦ పాలివోకుండఁ. 70

క॥ కొందఱు భటులను వృషభములం దన వెంబడినిగొని ఫ ♦ లంబులకై తో
పుం దరిసి శ్యామసింహుం డంనుఁ బడిన చెట్లు చూచి ♦ యాపులఁ గనుచుఁ; 71

క॥ “మన తిండి చెఱచి యవనులు చనుచుండిరి; వారిఁ గదిసి ♦ సమముంతము రం”
డనిరేఱి యహితసైన్యంబును దెంపరియగుచు వెన్ను ♦ ముట్టఁగఁ దాఁకెఁ. 72

క॥ అనుచరులఁ బద పదండని తనముంగలఁ దఱిమి తురక ♦ దళవాయి వడిఁ
దనపిక్క-బలముఁ జూపఁగ వెనుదిరుగుచు శ్యామసింహ ♦ విభుఁ డరుదెంచెఁ. 73

క॥ స్థితిగతులెల్ల సలుంబ్రాపతి కెఱిఁగింపఁగ నతండు ♦ స్వామిని గని “దే
వ! తురుష్కులు ఫలవిటప్రిప్రతతి నఱికి రనచు నేడు ♦ వార్తలు వచ్చెఁ. 74

చ॥ దినమున కొక్క-పండు మఱి ♦ తీయని తీర్థము నొక్కచేరెడుఁ
గొని మునిరాజవృత్తిమెయి ♦ గొబ్బనఁ గాలము పుచ్చుచున్న నీ
కును రమఁబోలు నీలలన ♦ కుఁ మదనోపమ మాజులాంగుతా
తనయుల కక్కటా! చెనఁటి ♦ దైవము తిండికిఁ గర్వుచేసెనే! 75

గీ॥ పౌరుషంబున్న సంగ్రామ ♦ వీరరంగముల మనలఁదాకి దర్పించి ♦ గెలువవచ్చుఁ!
గట్ట! పూచి కాచిన చెట్లు ♦ గొట్టుటయును గౌరవమె! వట్టి కటిక మొ ♦ క్కలముగాక!

సీ॥ అడుఁగులకును మ్రొక్కి ♦ యర్థించి కొనివచ్చి యమృతాభిషేచనం ♦ బాచరించి
బాగారు జిలుఁగు దు ♦ వ్వలువలు గట్టించి నవరత్నమయ భూష ♦ ణములు దొడిగి

- కర్పూరమిళిత సు ♦ గంధచర్చ లలంది పరిమళపత్రపు ♦ వృము లాసంగి
నవపాయసాహార ♦ నైవేద్య మిచ్చి భక్తిమెయి నాత్మప్రద ♦ క్షీణము చేసి
- గీ॥ కొలువఁదగు దేవుడవు నాకుఁ; ♦ గొంతకాల మారఁబండిన పండు లా ♦ హారమిడుట
కై వగలఁ బొక్కుచుంటి; నేఁ ♦ డవియులేని యధికదుర్దశ వచ్చె; నే ♦ మని తపింతు!”
- క॥ అని కడుజాలిమెయి వచించిన సచివప్రవరుఁ జూచి ♦ చిఱునగవు ముఖం
బున మొనయఁగఁ “దండ్రీ! యెంతని నీప్రేమంబు మహిమ ♦ నగ్గింపఁగనా! 78
- గీ॥ కంచె చుట్టును నెలకొల్పి ♦ కాపు వెట్టి జలము పాటించి పండించి ♦ ఫలము లెల్ల
బండ్లపై దోలి మన కిచ్చు ♦ భంగియైన శుభమెకద! యేదిపగ తురు ♦ ష్కులకుమనకు
- క॥ తలయెత్తుటాది విమతుల సిలుఁగుల నిడు మీకు వగవఁ ♦ జెల్లునె! మనమున్
వలగొని రాలఁబువ్విన వారలు పువ్వులు రువ్వఁబోదు ♦ రా! యెందైనన్. 80
- సీ॥ కైలవారామహా ♦ గహనంబు సువిశాల! మడ్డొకింతయులేని ♦ యారబయలు!
ప్రకృతి యచ్చటఁ బెద్ద ♦ పండ్లతోపును బెంచె! రాకసోకలకు మా ♦ ర్గములుగలవు!
చనుదెంచి యెవరు గో ♦ సిన వద్దనవుచెట్టు! లఖిల జనాకర్ష ♦ మచటి ఫలము:
లందఱ కందెడు ♦ నా తోటపై జీవితమ్ములు మోపి యా ♦ ధారపడుట
- గీ॥ మనదితప్పగు! రిపులనే ♦ మనుటకుండుఁ! బగను సాధించి మనల లోఁ ♦ బఱచుకొనఁగ
నింతకన్న వీలగుమార్గఁ! మేదిగలదు! మనమె యాహారమును మార్పుఁ! కొనుటయొప్పు!
- సీ॥ ఇందు సం దనకుండ ♦ నెందైనఁ గలదిగఁ! జిక్కింతలేక చేఁ ♦ జిక్కు నదిగ!
నెండకు వానకు ♦ నింత వాడనిదిగఁ! గాల భేదములేక ♦ క్రాలు నదిగఁ!
బాదుషాగాదు దే ♦ వతలెల్ల వచ్చి వాసరవార మాస వ ♦ త్సరములేల
శ్రాంతి నొందక పెక్కు ♦ బ్రహ్మాకల్పములు కష్టించిన నిసుమంత ♦ చెడనియదిగఁ!
- గీ॥ బారలును గుద్దలులు వట్టి ♦ పని నడిపిన మూఁడు జాములలోపల ♦ మొదటికన్నఁ
దఱిమి విమతుల వీపులఁ ♦ బెరుగునదిగ వెలయు నాహారమును గను ♦ పెట్టువాడ!
- సీ॥ పెక్కామడలదాఁక ♦ వెడలుపు పొడవునై హారావలీశైల ♦ మలరుచుండు!
సూదిమోపఁగ సందు ♦ సుంతలేకిచ్చోటఁ బెరుగు “మో” లనియెడి ♦ బీడుగడ్డి;
దీని రుచి యొకింత ♦ తీయనై యుండుఁ! బ్రాద్దుటవెల్లి మనభటుల్ ♦ దోకితెత్తు!
రవిరుబ్బి గొట్టెల ♦ ననువుమైఁ బోయించి ముందుకాలము పొట్ట ♦ పోసికొంద!
- గీ॥ మకట! యిదికష్టమని మది ♦ నడలఁరాదు! కొంచె మలవాటుపడిన రు ♦ చించితీఱు!
నాకలి నడంప నే తిండి ♦ యైనఁ జాలు! గార్యకారవమున రుచిఁ ♦ గననిదేది! 83

|| తినఁగాఁ దిండి యొకండ్ల యేటికిఁక! నా ♦ దేహంబునున్ జీవమున్
జనెడున్ గాక మనుష్యమాత్రునకు శీ ♦ ర్షం బెప్పుడున్ వంచబో
వను; జేనెండగు పొట్టకూటికయి దై ♦ వప్రాయమై కీర్తిమో
సిన స్వాతంత్ర్యము నమ్మివేయఁగల దు ♦ శ్శీలుండు కుంతవ్యుఁడే! 84

ఈగడ్డిరొట్టె తిండికిఁ ద్యాగము స్వాతంత్ర్యయోగ ♦ ధర్మంబును దో
డై గెలుతు! మరులు కను మేలాగున విరిగెదరో మన బ ♦ లమ్ములమ్రోలన్. 85

ఇది సంతసింపనదనగు నెద వగవకు” మనుచు నినకు ♦ లేశ్వరుఁ డన “మే
లిది యాచరణీయము సౌఖ్యదమని యాకృష్ణసింగు ♦ హర్షము పొంగన్; 86

|| “ఫలవృక్షంబులఁ గూల్చి నంతటనె య ♦ భ్రం బంతయున్ ప్రీలుచున్
దలపై వ్రాలు నటంచుఁ గుంది తమచె ♦ తన్ జేరి దోసోహామన్
పలుకుల్ పల్కెదమంచు నెంచి రహితుల్! ♦ పంచాంగముల్ చించి చు
క్కలు లేవంచు వచించు వీఱఁడుల జో ♦ కల్ గావె యీకార్యముల్! 87

| కానిం డియ్యది యొకగతిగా నున్నది భటుల బీడు ♦ గడ్డిని దెండు
చానతి యిచ్చెన నేడని యా నూత్నాహారనియతి ♦ నారంభించెన్. 88

|| అంత నుండియు నాప్రతా ♦ పావనీశునకుఁ గుటుంబమునకు భటు ♦ లకును “మోలు”
గడ్డిరొట్టెలె గతియయ్యె; ♦ గాలుచున్న కడుపునకు మండు గంజియన్ ♦ వడువుగాఁగ!

|| ఒకనాఁ డాసపుఖాను సైన్యములతో ♦ నుగ్రాటవిన్ జొచ్చి ముం
దుకు నేతేరఁ బ్రతాపుఁ డాత్మబలమున్ ♦ దోడ్కొంచు నావిద్విష
త్ప్రకరంబున్ నలుమూలలన్ బెదరి పా ♦ లన్ బోర మర్దించి వె
నకకు నేతెంచి నివాసభూమి దరియం ♦ గా నేగె మధ్యాహ్నమున్. 90

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు “దోనా” పంచి పెట్టుట. (* —

|| ఒక దర్భాసనమందు రాజమణి కూ ♦ ర్చుండంగ సామంతు లిం
చుక దూరమ్మున నోసరిల్లి కరముల్ ♦ జోడించుచున్ నిల్చి; రా
నికటాద్రీంద్రబిలంబునుండి యునురా ♦ జ్ఞీరత్న మవ్వేళ సే
వకుతో నంపెను బండ్లు రొట్టెలు ప్రతా ♦ పస్వామి కర్పింపగన్. 91

|| ఫల మొక్కించుక త్రుంచి చేకొనుచు, నా ♦ పై వొట్టె నొక్కండు ము
క్కలుగాఁ జేసి యొకింత నోర నిడుచున్, ♦ గన్నన్న నందున్న వా

రల సామంతులఁ బిల్వెఁ; డగ్గటి సలుం ♦ బ్రాభర్త కేల్మోడ్పినన్
 ఫలమున్ రొట్టియముక్కఁ జేనిడఁ బ్రతా ♦ పస్వామి దీవించుచున్.

92

సీ॥ సాష్టాంగ మెఱఁగి మ ♦ హాప్రసాదంబని చేదోయి యొగ్గి దో ♦ సిట గ్రహించి
 తులకించు భక్తిఁ గ ♦ న్నుల నద్దకొని వెన్కఁ జనుచు యధాస్థాన ♦ మున వసింఁచె,
 నటుపైన సూక్తసిం, ♦ గంత ఖేల్వాపతి, బేడ్లా-కొడేరియా ♦ విభులు, పిదప
 నా-షాపురా-బునే ♦ రాధీశు, లవల దుర్జయసింహుఁడును నల్లె ♦ సంగ్రహించి,

తే॥ పరమభగవత్ప్రసాదంబు ♦ భంగిఁ జూచి యాజగద్గురు చంద్రముం ♦ డారగించు
 పిదపఁ దామెల్ల భుజియింప ♦ వేచియుండి రధికభక్తి నర్థనిమిలి ♦ తాత్సులగుచు.

సీ॥ కడుపునిండుగఁ గూడు ♦ కట్ట జేనెడు గుడ్డ, తలదాఁచుకొన సుంత ♦ నెలవులేక
 ధృ పరమదరిద్రదే ♦ వతలట్టు లుండు నా పటువీరలోకైక ♦ పట్టభద్రు
 లాదికాలమున మ ♦ హైశ్వర్య భోగభాగ్యములతో స్వర్ణశా ♦ ధములలోన
 నెంతటి మర్యాద, ♦ యెంతటి విశ్వాస, మెంత మనశ్శుద్ధి, ♦ యెంతభక్తి,

తే॥ యెంత యుత్తమక్రమరూఢి; ♦ యంతకన్న శతగుణము లెక్కుడుగఁ దండ్రీ ♦ సహణిఁజూచి
 యాప్రతాపునిఁ గొలుచు దృశ్యంబుఁగనఁగఁ గనులు వేయైనఁ దక్కు వే ♦ యనుచుదోచు

—*) యవన సైన్యములు మేవాడపై నెత్తివచ్చుట. (*—

ఉ॥ నై భవసాంద్రుడై యవన ♦ వాహిని చుట్టును గొల్వ నొక్కభ
 దేభము నెక్కి యామడ లొ ♦ కేగతిఁ దీవ్రత వచ్చు కాలరు
 దాభుని మానసింహుఁ గని ♦ యచ్చట నుండిన వార లున్నయ
 డై భుజియింప మాని వడి ♦ నేగిరి మోగలుసేన మీఁదికిన్.

95

ఉ॥ సేనలు రెండునున్ దగిలె! ♦ జేతి కటారులు పూలమాలలై
 మేనుల వ్రాలుచుండె! బలి ♦ మీన్ వల చుట్టిన వేటకాండ్రె

§ Yet amidst such complicated evils the fortitude of Pratap remained unshaken, and a spy sent by Akbar represented the Rajput and his chiefs seated at a scanty meal, maintaining all the etiquette observed in prosperity the Rana bestowing the Donah to the most deserving and which though only of the wild fruits of the country, was received with all the reverence of better days. Such inflexible magnanimity touched the soul of Akbar and exhorted the homage of every chief in Rajasthan.

మ్యాననశ్చే యాయవను ధి లందును, గ్రుద్ధమృగేంద్రశ్చే రా
సైనికులందుఁ దోఁచె; రవి ధి జారంగ నిల్పిరి పోరు మోగలుల్.

96

—*) యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట. (*—

సీ॥ అవ్వల యవనశే ధి నాధీశ్వరులు మూఁగి ముట్టడించిరి దుర్గ ధి ములను గొన్ని;
నజమీరుదుర్గంబు ధి నందె ఖాసింఖాన్; పరీదుఖానుఁ డచల ధి గృహముఁగొనియెఁ;
దోడరమల్లు తో ధి డ్రోబట్టె “జేవంద!” నితలోపల “నమాఁయిత” గిరీంద్ర
దుర్గంబుఁ దవితె న ధి బ్దుల్లా; శిశోదియావీరులు మార్కొని ధి పోరి; రిట్లు
తే॥ నెల జరిగె పోరు; కోట మోఁగలుల కయ్యె; నా“మడేరియా” ప్రాంతమ్మునందు “రాతి
కోట” యను దుర్గమును బట్టు ధి కొని పరీదు యవనశేనా సమూహంబునచట నిలిపె.

క॥ అంతట ఖాసింఖాను “వసంతా” దుర్గంబుఁ బట్టి ధి సైన్యము నిడి యా
చెంతఁగల “ఛత్రకోట” ననంతచమూతతులు గొలువ ధి నరికట్టుకొనెన్.

98

మ॥ యవనుల్ నాలుగువైపులన్ గదిసి దా ధి వాగ్నిక్రియన్ గాల్పఁగా
భువనాతీతపరాక్రమాంకుఁడు ప్రతా ధి పుం డట్లు సాయంతనం
బవుదాఁకన్ రిపుకంఠరక్తుఁ బ్రవా ధి హం బూడ్చి చల్లార్చి యా
రవి క్రుంకంగఁ గుటుంబ ముండు గుహఁ జే ధి రన్ బోయె విశ్రాంతికై.

99

—*) దేవేరీ యుద్ధము. (*—

సీ॥ వటువాత లేచి దై ధి వప్రార్థనముచేసి, వినతిమై నుదితభా ధి నునకు మ్రొక్కి,
కలయఁ గన్గొనిన మో ధి గలు దండుతండంబు లెల్ల దిక్కులఁ గొండ ధి లీనినట్లు
పరిసర గహన గ ధి ర్భము లాక్రమించి నిద్రింపఁ గాంచి ప్రతాప ధి దేవుఁ డంత
నాబునేరా-షాపు ధి రాధీశ్వరుల, సలుంబ్రాభర్త ఫేల్వాన్య ధి పా లు సూక్తు.
తే॥ దుర్జయుని గొంచు వైరులఁదోడర నరిగె; శ్యామసింహుఁ గుటుంబర ధి క్షణకు నిలిపి!
యుభయసైన్యంబులకు నయ్యె ధి యుద్ధ మమిత తీవ్రభంగి “దేవేరీ” ప్రదేశమందు.

సీ॥ శైలనిర్ఘరమట్లు ధి సరభసమ్ముగ సలుంబ్రామహీపతి దాఁకె ధి రాయసింగు;
ప్రజ్వలజ్వాలల ధి వలె బునేరా-షాపురాధీశ్వరులు ముట్టి ధి రసపుఖానుఁ;
బ్రబలదంభోళి సం ధి రంభంబు వెలయ ఫేల్వాపతి తగిలె షా ధి బాజుఖానుఁ;
బ్రకటప్రభంజన ధి ప్రతిమానుఁడై యెదిరించె దుర్జయుఁడు ష ధి రీదుఖాను;

26209
25373

తే॥ దండధరుడట్లు దాకే బ్రతాపవిభుడు ముందు గలుగు నబ్దుల్లాచమూచయః
భిల్లగణ మెల్ల గొలువ నా ధీమచాందు కడు విజృంభించి ఖాసిముఖానుః

క॥ పుడమి యన్రువ యమరాజుల వడువునఁ జెలరేగు నాత్మ ధటు లందఱు
బడి రాగ మృత్యువటు సూక్తుఁడు మహాబత్తానుఁ దగులు ధ కొనె ఘోరము?

ఉ॥ ఆకలిగొన్న సింహనిచ ధ యంబువిధాన మహాశిశోదియా
నీకిని బిట్టురేగి రణ ధ నిష్ఠుర వీర తురుష్కు కోటులన్
దాకి ప్రతాపసింహుని మ ధ నం బలరారఁగ సుంత సందువో
నీక శిరంబులన్ నఱకి ధ యోలులు పార్పిరి వేడిరక్తమున్.

ఉ॥ అంతటిలోఁ దురుష్కుభటు ధ లాసపుఖానుని గూడి లోకదు
ర్దాంతపరాక్రమంబున న ధ రాతులఁ దాకుచు షాపురావనీ
కాంతునిసేన వెన్కకరు ధ గన్ విదళించి యజాండకర్పరం
బంతయు ముక్కలై పడఁగ ధ నార్పిరి వీరరణోత్సవంబునన్.

ఉ॥ ఆధ్వని నాలకించి సుభ ధ టాళులఁ గొంచుఁ బ్రతాపసింగు సూ
ర్యధ్వజమెత్తి ముందఱిమి ధ యాసపుఖానుని దాకి, తత్తురు
ష్కుధ్వజనిన్ జొరంబడుచు ధ సర్వము నాశనమున్ బొనర్చి, ద
క్షాధ్వరహర్తయైన నిట ధ లాక్షుఁడు వోలె వెలింగె నయ్యెడన్.

ఉ॥ ముందుఁగలట్టి వైరిబల ధ ముల్ దనుఁ గాంచి తపించుచుండ, మ
ధ్యందినచండభానుని క్రి ధ యన్ జెలరేఁగుచుఁ గృష్ణసింహుఁ డం
దంద విహారముల్ సలిపి, ధ యందఱు ముందఱ విచ్చి పాఱుచున్
సం దొనరింపః శౌర్యరభ ధ సమ్మునఁ బోరె భయానకమ్ముగన్.

తే॥ రాయసింహు సేనావిస ధ రమును దాకి చేను గోసిన చందానఁ ధ జెండ్లివై చ
కృష్ణసింహేన్రు నుగ్రమూ ధ ర్తిని గనంగ వీరులకునైన గుండె కం ధ పించిపోవు

గీ॥ ప్రళయకాల దవానల ధ జ్వాలయయి ఫరీదుఖాన్ దుర్జయునీ మించి ధ రేగి దా
రాజపుత్రసైన్యంబువైఁ ధ గ్రమ్ముకొనుచు రక్త కీలాలనిధిఁ జేసె ధ రణతలంబు.

మ॥ తనదర్శోద్ధతి కోర్వలేక మహాబ ధ త్తాన్ సైన్యముల్ దిక్కులన్
గని యువ్వెత్తుగఁ బాఱుచుండఁగ, ఫరీ ధ దాన్ కాలరుద్రుండొకో
యన వెన్వొంటన వచ్చె; సూక్తుఁడు ప్రతా ధ పాధీశు పేరెత్తి యు
గ్రన్యసింహకృతిఁ బెంచి తాకెను పరీ ధ ద్ధాన్ మాళినుగెపడన్.

శా॥ ఆనూర్యాస్వయకాననేశ్వర మహా ♦ వ్యాఘ్రంబు దుర్వారబా
హాసంరంభవిజృంభణంబుఁ గని ధై ♦ ర్యం బూడుచున్ భీతి హే
చై సైరింపఁగలేక యయ్యవనసై ♦ న్యం బంతయున్ విచ్చుచున్
దూసెన్ దత్పతియా ఫరీదు కలలం ♦ దున్ మర్వ లేకుండఁగన్. 110

సీ॥ లక్షలు సేనాబ ♦ లంబున్న, నంతటి యాశ్వికదళ మున్న, హస్తీచయము
లెన్నికకును మీటి ♦ యున్నను, లఘుబృహన్నాశాస్త్రములు వేన ♦ వేల కున్న
సైన్యాధిపులు షోడ ♦ శతంబువైననున్న, రాసులురాసులు ♦ ద్రవ్య మున్న,
వలసిన యన్ని సం ♦ బారమ్ము లున్నను, సమర మేండ్లకొలంది ♦ సాగు చున్నఁ,

తే॥ దలను బూ వాడకుండఁ బ్రతాపుఁడుండె ననుచుఁ బాదుషా వగవ, ధైర్యంబు చెప్పి
యవనిఁ దలక్రిందుగాఁ జేతుఁననుచు వచ్చి కడకు నిట్టైతి ననుచు సం ♦ కటమునొంది,

ఉ॥ ఖాసీముఖానుఁ దుగ్రభుజ ♦ గప్రభు మాడ్కిని ముడి లోకసం
త్రాసకర ప్రతాపుని బ్రీ ♦ తాపుని దాఁకఁ దలంప, భిల్లసే
నాసముదాయ మడ్డుకడి ♦ నన్ రణ ముగ్రముగాఁగ సాఁగె; నా
గాసురహర్తాబోలె శబ ♦ రాధిపుఁ డయ్యరులన్ బొరిగొనెన్. 112

తే॥ తురకదొరల సైన్యంబులుఁతురగములును పదులు నూఱులుగా గుమల్ గుమలుగాఁగ
బలి యగుచు నుండె భిల్లభూ ♦ పతిభుజంబు నెక్కిన ర్తించు పెనుపుట్టెఁదుక్కుగదకు.

చ॥ స్థిరతర రాజపుత్రభట ♦ తీక్ష్ణభుజాబలధాటి కాగలే
కఱచి మహమ్మదీయ భటు ♦ లగదఱు మారుతధాటి నిల్వలే
కొరుగుచు వ్రాలు పై రుగతి ♦ నోజ తొలంగి కలంగువేళ, ని
ఘ్రబలశాలి వీరబలుఁ ♦ దున్ బరతెంచె భటాళి గొల్వఁగన్. 114

సీ॥ వడదాకి సోలెడు ♦ వారిపై నమృతవర్షము జాఱు రీతిఁ గ ♦ ర్కశ తురుష్క
చమువు లన్నియు రణో ♦ త్సహంబుతో సముద్రములట్లు పొంగి యా ♦ రాజపుత్ర
సేనలపైఁ గవి ♦ సెను; బ్రతాపునిదెస యోధులు పోరాడి ♦ రుగ్రభంగి;
నపుడు చూపిన శౌర్య ♦ మప్పటి సాహసం బమరలోకశ్లాఘ్యు ♦ మై తనర్చె!

తే॥ దురకమూఁకలు ముందుముం ♦ దునకుఁ బొంగి యొత్తుకొనివచ్చు నొత్తడి ♦ కోపలేక
యాప్రతాపుని వీరసై ♦ న్యంబులెల్ల వెనుకకును మ్రొగ్గతిలునేమొ ♦ యనుచుఁదోఁచె

క॥ కాలాహిక్పూరులు నిజఝాలావీరులును బంచ ♦ శతసంఖ్యగఁ ద
న్నోలి భజింపఁగ శ్యామనృపాలుండు ప్రతాపుఁ జేరి ♦ వైరులఁ దాఁకెన్.

తే॥ శంఖరవములు సింహగ † ధారవంబు లతిశయిల రాజపుత్రసై † న్యంబు లెల్ల
నుబికి యుంకించి యురళించి † యూఁదితాఁక విరిగిపడి వైరిబలము ని † వ్వేఱఁగఁలం.

తే॥ సూర్యభగవానుఁ డపరాభిఁ † జొచ్చె; యవన గణము పులి నాకి విడిచిన † కండయగుడు
గడ్డి కఱచెను; భిల్లులు † క్రమ్ముకొనిరి కడల మునిముని చీఁకటుల్ † గదియు కరణి.

శా॥ నూఱుల్ మించిన రాజపుత్రకుల దం † డున్ వేలకున్ మించి యు
గ్రాహుఁ డి యవనుల్ పయిన్ బడఁ బ్రతా † పాధీశుఁ డయ్యందఱన్
బాఱన్ దోలుచుఁ బుష్పవర్షము సురల్ † వర్షింప న్నరించె; 'దే
వేరీయుద్ధ మపూర్వ' మన్న నుడి ప † ర్వే లోకవిఖ్యాతమై.

119

—*) ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధరంగమునుండి శైలగుహ కరుదెంచుట. (* —

సీ॥ "ఈనాఁడు మొగలులఁ † బోసీక కడతేర్తు! మిచ్చట మీరుండ † నేల! యతఁడె
శ్యామసింహుఁడుగూడఁ † జనుదెంచె! దల్లి పాశుశ్వరీదేవియు † నేకతంబ
పిల్లలతో శైల † బిలమున నున్న; దావంతయుఁ బలుకుదో † డైన లేక!
యీనాఁటి పోరాట † మెప్పుడు ముగియునో! యెప్పుడు రా నొదవునో † యెఱుఁగనే!

తే॥ మనుచరులతోడ మీరేగుఁ † డనుచుఁ గృష్ణ సింహుఁడును భీమచాండును † జెప్పుకొనఁగ
భిల్లు నొకనిఁ ప్రతాపుఁడు † వెంటఁ గొనుచు శీఘ్రముగ శైలగుహయందుఁ † జేరుకొనియె

తే॥ కడుపు మలమలమాడు నాఁ † కటికి వెక్కి వెక్కియేడ్చి నిద్రించిరి † బిడ్డ లెల్ల;
విభుఁడు-పాశుశ్వరీదేవి- † భిల్ల భటుఁడు గంగ మ్రొంగక యారేయి † గడుపవలసె. 121

సీ॥ లలితసాదామనీ † లతికలు చుట్టు నూగిన ముగ్ధ గోప కా † మినులుగాఁగ,
రణరణ చ్చారు గ † ధానినాదము మనోజ్ఞమైన వేణునా † దమ్ముగాఁగ
నంచుల మెఱయు సం † ధ్యారాగపటలమ్ము రమణీయ పీతాంబ † రమ్ముగాఁగ,
నృత్య న్నయూర వి † స్తృత కలాపము శిరస్సుందానితావతం † సమ్ముగాఁగ,

తే॥ నతి విశాలమకా నంతరి † ట్టాంగణమ్ము చెలువ మమరు బృందావన † సీమగాఁగఁ,
బూని విహరించె విశ్వర † ట్టానిరూఢిఁ బ్రావృ డంభోద బాల గో † పాలమూర్తి! 122

ఉ॥ ఆమలకాభమై చినుకు † లంతకు నంతకు నేకధారలై
పాములు వ్రేలఁ దీయు గతిఁ † బర్వుచు, నేనుఁగుఁదొండ మంతలై,
భూమి జలార్ణవం బయిన † జోలిక నిండుచుఁ, గుండపోత గ
ధాముఖరంబులై కురియ † సాఁగె నభం బవియంగ మేఘముల్!

123

శీ॥ కనులుమూసినఁ జీల్చు ♦ కొని లోనరుగు ధగద్దగలీను నిబిడ సా ♦ జాతులుచు,
 నొక్కొక్కఁడు జగంబు ♦ వ్రక్కలు వ్రక్కలై చనఁ జేయు మేఘుగ ♦ న్జారవములు,
 కొండ లొండొంటిపైఁ ♦ గూలి బ్రహ్మాండంబు నగలించు ప్రళయ జంభూనిలములు,
 తుణమున విశ్వలో ♦ కపాణితతిఁ గూల్చుగతి జాణు భయద ని ♦ న్భారములుచు,
 తే॥ నగత కంతకు జృంభించి ♦ యావరించి ప్రళయములు కోటి యొకనాఁడె ♦ గలిగినట్లుః
 ప్రకృతి కాయువు నిండిన ♦ పగిని, నూపి రాడనీక గాలియు వాన ♦ యలముకొనియె
 తే॥ కోటి కొక్కఁడైన నిలువక ♦ గుదులుగుదులుతరు-మృగ-విహంగములు గూలెఁభాత్రివిక్ష్వి
 గర్భనిర్భేదకమగు నా ♦ కాశరాత్రిఁ దలఁచు మాత్రన నిలువెల్లి ♦ జలదరించు. 125
 తే॥ ఏలు లీతబంటిగ మ్రోత ♦ లెత్తి పాటి కలిసి యుప్పుగి యొకవొట్టి ♦ కొలఁది మీఠి
 కొండలును-లోయలును-వనుల్ - ♦ గుహలు నిండి నిఖిల మేకార్ణవముగ ఘూర్ణితపుడు
 మ॥ అకటా! గాలియు వాన గూడి నిబిడం ♦ బై రేగఁగా రాతిచ
 ల్వకుఁ గ్రొన్నెత్తురు ముద్ద గట్టుకొని పి ♦ ల్లల్ మంచుగడ్డల్ వలె
 నికటోర్వికా శయనించి కప్పుకొనఁగా ♦ నీ! జేనేడుకొగుడ్ల, క్రి
 దినికికా లేకయ నాటిరాత్రి శివరా ♦ త్రికబాలె నెట్లొచ్చిలో! 127

—*) ప్రభాతము (*—

అ॥ వేఁగుఁజుక్క లేదు! ♦ వెల్లఁబాటను తూర్పు! కొండకోళ్లగుములు ♦ గూయ వెచట!
 రవి జనింపఁ; డెట్లా ♦ ప్రాభాత మయ్యె! వర్షంబు బల మొకిత ♦ నన్నగిల్లె. 128
 క॥ తడియాటని గడ్డిని శబరుఁడు గొనిరా, రాణి రుబ్బి, ♦ రొప్పెలు చేసెక;
 గడనుండి బిడ్డలదట కిడి, పదపడి నొక్కరొప్పె ♦ నిడఁ బతి యెదురక. 129
 నీ॥ పద్మాసనమున దై ♦ వధ్యాననియతి నేత్రయుగంబు మూసెఁ బ్ర ♦ తాపదేవుఁ;
 డంత నొక్కబిడాల ♦ మా గుహకడ నాడుకొనెడు బిడ్డయొడలు ♦ గోళ్ల గీరి
 చేతిరొప్పెను నాచి ♦ శీఘ్రుబె యొక్కశాఖని నెక్కి చనె! బిడ్డ ♦ కెప్పుమరుచు
 నటచి భూమిని వ్రాలె! ♦ నాధ్వని కడలి పాటేవ్వరి చని బిడ్డ ♦ నెత్తికొనియె!
 గీ॥ దనయయెఱ్ఱునఁజెప్పలు చీఁదటలువోవఁ గనుదెఱచి టొమ్ముఁగ్రమ్ముర ♦ క్తంబుఁగనుట
 వజ్రపంజరకల్ప మ ♦ స్పార్థివేంద్రు వీరహృదయము చెదరి ద్ర ♦ వించి పాటె! 130
 నీ॥ “పదియుఁబండ్రెండు సం ♦ వత్సరంబులు సంఘటించు పోరులకుఁ జి ♦ తించలేదు;
 జగము మ్రొంగు నసాధ్య ♦ శత్రు వక్చరు రేగి పగవట్టెనని సుంత ♦ వగవులేదు;

కోటలు సేనలు † కోశంబు దేశంబు బలము తగ్గెనటంచు † భయములేదు;
 కడు దీర్ఘకాలంబు † గడచినఁగూడ జయము గల్గదని విచారమునులేదు;
 తే॥ ఆపదల కోర్పుటకె వీరుఁ † డవతరించు నని విపత్కోటి నెదిరి యై † ర్యమున నడతుఁ;
 గాని యీనోరులేని ర † క్తంబుసొత్తు లనుభవించు కష్టము చూడ † నలవిగాదు. 131

తే॥ దాసదాసీసహస్రముల్ † తమ్ముఁ గొలువఁ బమరభాగ్యోదధిని దేల † వలయువారు
 కూడు లేకుండ మలమల † మాడుచుండ్రు! తుద కొకండే నదృష్టవంతుండుగాఁడె! 132

తే॥ అంతిపురి లేదు; తూఁగుటు † య్యాలలేదు; కొండలను గుట్టలను జీఁగు † గుహలయును
 గాలి వాన యెండలఁజిక్కి † కరకురాలఁ బఱచుకొనలేక పడియుండ † వలసె నకట! 133

ఆ॥ నాయనంతరమున † నీయఖండక్షోణి నంత యేలవలయు † “నమరసింహుఁ”
 డిట్టు లిడుమ పడెడు! † నిది యెట్టికాలమో! క్రోలుపులియుఁ బిల్ల † కూనయయ్యో! 134

సీ॥ మూర్తీభవించు మ † త్పూర్వ పుణ్యఫలంబు, మానుక హృదయ సా † మ్రాజ్యలక్ష్మీ,
 పావిత్ర్య మందిరో † పరి పూర్ణకలశంబు, తనువు ధరించు సౌం † దర్యధనము,
 శాశ్వత శాంతి మ † హైశ్వర్యదేవత, ప్రకట సౌభాగ్య ప † ర్యాయపదము,
 కష్టాపనుద మహా † కల్పధాత్రీజంబు, నిరుపమ వరవర్ణి † నీ మతల్లి,

తే॥ ప్రియతమంబైన మత్తేమ † విగ్రహంబు, సృప మకుట రత్న గోచిః ప † రీత చరణ,
 యైన పాశుశ్వరీదేవి † యకట! యిట్లు పరమ దాఙ్గద్ర్యమున మున్న † వలసె నేఁడు. 135

క॥ దిన మంతటి కొకఫలమును గొని తీరని యుద్ధములఁ ద † గుల్కొని కండల్
 దునిసి యెముకపట్టెను మే;నినుమైన ని యెంతకాల † మిఁక నిలిచెడునో! 136

ఆ॥ వానకాలమందు † వణకుచుఁ దలదాఁపఁ గూటిపేదకైన † గుడిసెయుండుఁ;
 జక్రవర్తినయ్య † సంతాన మిటు శైల గుహల నిలిచి గోడు † గుడువ వలసె. 137

⊙ It is universally admitted that there is no better criterion of the refinement of a nation than the condition of the fair sex therein Like the ancient German or Scandinavian the Rajput consults her in every transaction; from her ordinary actions he draws the omen of success and he appends to her name, the epithet of Devi or 'godlike' Of one thing we are certain, seclusion of females can only originate in a moderately advanced stage of civilization.....Of all the nations of the world who have habituated the female to a restricted intercourse with society, whether Grecian, Roman, Egyptian or Chinese, the Rajput has given least cause to provoke the sentiment of pity; for if deference and respect be proofs of civilization, Rajaputana must be considered as redundant in evidence of

అ॥ ఉరమునందు రక్తం మురలంగఁ దిలకింప మనసు చెడియె నాకు; మఱులఁ దొడి
యొదవు తెపుటా! వైరు లెమరౌమ రింత! కీకడుపుఁగోత యెట్లు పడఁగ నేర్తు!" 138

చ॥ అని వగ నొంది భూరమణుఁ డాకును గంటము దీసి వ్రాసి చె
తను గల భిల్లుచేత నిడి డానిని 'బామశహ' కొసంగుము
చనిపి యొకింత కన్నొగిచి ధ్యానసమాధి మునిగె! రాజ్య యొ
య్యనఁ జనుదెంచి యాత్మవిభు, నాతని చెగటి కొట్టె, గాంచుచు, 139

గీ॥ "రాజయోగసమాధి నే త్రములు మొగిచి కడలివలె నీమహారాజు కడల కుండె;
భావగంభీరమైన త ద్వదనమందు నలతి యలతి చింతారేఖ లలమియుండె." 140

చ॥ అని తలపోసి నాథు వద నాంబురుహంబునఁ జూడ్కి నిల్చి య
య్యనుపమవీరపత్ని విభు నండనె నిల్పె; బ్రతాపదేవుఁడు
గనుఁగన విచ్చె; విచ్చిన మొ గమ్మున దేవీయు డ్గర్గించుచు
వినయము నాదరమ్ము గను పింప నకపితవృత్తి యేర్పడె, 141

—*) పాశుశ్వరీదేవి ప్రతాపసింహుని విచారమునకుఁ గారణ మడుగుట (*—

గీ॥ "రత్నసింహాసనం బెక్కి డరాజ్యమెల్లఁ గన్ను సన్నులఁ బాలించు కాలమందు,
నడవిఁ బాలించునేడు, నె న్నడునుగననిచింత టామోమునను బ్రవేశించెనేల! 142

సీ॥ ప్రాణేశ: నీయుద డరము నంటు నాకలి, నీక్షణంబుల నాశ్ర యించు నిద్ర,
మోమునందుఁ బ్రసాద మును గాంతినిరతి, చిత్తములోని దుర్దమ డైర్వగరిమ,
మెట్టి దుర్భటకార్య మిపుడు మీయెడనుండి దొంగిలించి యొకింత తొలఁగఁజేసె!
దృష్టిమార్పక యొకే డిక్కుగాఁ జూడ్కులు క్షీతిపై నిగుడ్చి వీ క్షింపనేల!

గీ॥ మీమది నొకింతయును జింత మేకొనంగ నెఱుగ నెన్నఁడు; మిమ్ము నే నెఱుఁగుటాది
నిదియె తొలుసారి; వగవున కేమి హేతు! వెఱుఁగఁజెప్పముమానసం బెరియసానె 143

సీ॥ పదియాఱుకళల వి శ్వమునిండి వెలుఁగు కళానిధి సహజ క శంకమూర్తి;
నిలువెల్ల విచ్చి వ న్నెల నీను వెల్లదామరకుఁ దుమ్మెదపోటు మానని పని;

it. Where females are honored there the deities are pleased, but where dishonored there all religious rites become useless. "Strike not, even with a blossom, a wife guilty of a hundred faults" says another sage, a sentiment so delicate that Reginald Born, the prince of Troubadours, never uttered any more refined.

తళతళమెఱయు ని ♦ ద్దపుటద్దము పరాగధూసరమగుట పోఁ ♦ దోయరామి;
 యమలవాఃపూర గౌ ♦ రాంగ గంగానది వానకారు కళంకు ♦ వదలకుండు;

క॥ నివి ప్రకృతికి లోనై నవి; ♦ యింతవఱకు నాయెఱిగినంతదాఁక రా ♦ రాణా ప్రతాప
 సింహదేవుఁడు ప్రకృతివి ♦ జేత; యిట్టి ఘనుని మోమున నీవిన్న ♦ దన మిదేల! 144

గీ॥ వైరు తెదిరిప వెన్నిచ్చి ♦ పాఱ వెపుడు; పాఱు వైరులఁ దఱిమి చం ♦ పంగఁబోవు;
 కలిమిలేముల మనసు మా ♦ ర్పులనుబొంద;విటుల యోజింపఁ గారణ♦ మేమినాథ! 145

ఉ॥ 'ఆపదలందు ధైర్యగుణ' ♦ మన్న నుదాహరణమ్ము నీవ; నీ
 ప్రాపున నిల్చె ధీరజన ♦ పట్టము; హేతు వెఱుంగలేక సం
 తాపము నొందు నామనసు; ♦ నాథ! వచింపఁగ నర్హమైనచో
 దాఁపక యానతిమ్మని ప ♦ దంబుల వ్రాలుచు విన్నవించెదన్." 146

గీ॥ అనెడుపల్కులు చెవిపోకు ♦ నంతమాత్ర విభుని హృదయారవిందము ♦ విచ్చె; మోము
 విచ్చె; విచ్చిన కెందమ్మి ♦ వెడలివచ్చు మధురమధుధారయన జాఱె♦ మంజుషాశీతి. 147

మ॥ "జననంబందిన నాటనుండియు రహా ♦ స్యం బొండు నేనెన్నఁడై
 నను బాటించి యెఱుంగ నింతవఱకున్; ♦ నాయర్థదేహంబవై
 చను నీతోడ వచింపరాని దొక యం ♦ శం బుండునే! యింతకున్
 మునుపే తెల్పకపోతినే యని మనం ♦ బున్ జింతచేఁ గ్రొగెడిన్. 148

సీ॥ ప్రాకారవలయిత ♦ ప్రాసాదములయందు, శశికాంతమయ చతు ♦ శ్శాలలందు,
 ననుపమంబైన శు ♦ ద్దాంతసీమలయందు, మిగులనెత్తగు గాలి ♦ మేడలందుఁ,
 బరమ సుఖప్రద ♦ ప్రమదావనములందుఁ, బన్నీటి కాల్వల ♦ పట్టలందు,
 సారాంబుపూర కా ♦ సారతీరములందు, మోదంబు గొలుపు పూఁ ♦ బొదలయందు,

గీ॥ దాసదాసీసహస్రముల్ ♦ దళముకొనుచుఁ గన్నుసన్న మెలఁగ నెండ ♦ కన్నెఱుఁగక
 యలరఁదగు మహారాజుభా ♦ ర్యవుగనుండి యిడుమ పడుచుంటి నామర ♦ దృష్టవశత.

ఉ॥ వీరరసావతారమని ♦ వేరు వహించు నృపాలపూజ్యుఁడౌ
 శూరుని ధర్మపత్ని యొక ♦ చోఁ దలఁదాఁపఁగఁ జోటులేక మా
 ర్జ్ఞానికవోలెఁ బిల్ల లుద ♦ రమ్మున వ్రేలఁగఁ జెట్ల గట్లఁ దా
 ర్మారగుచుండ నేకతిన ♦ మర్త్యుఁడు చూచి సహింపనేర్చునో!

మ॥ అకటా! నాకసుగందు లీయడవీ బో ♦ యల్ మోయ నిదందు వే
 శకు నన్నంబును నీరులేక కనువా ♦ ల్పన్ సుంతచో టింత తీ

రికయుల్ లేక తపించుచుండ, నిక యే ♦ శ్రీ లొంది మే లొంద నూ
అక నీనీ యుబులాట మందవలె! వీ ♦ రత్వంబు మే లిట్టిదే!

151

సీ॥ ఎండ్లుగాఁ బిల్లులు ♦ నీవు తపింప వీక్షించి ధైర్యమున స ♦ హించుచుంటి!
దిసమ లో మాలమల ♦ తిండిలేక తపించు బిడ్డనోరును గొట్టి ♦ పిల్లి గీర
లోమ్ముపైఁ గ్రమ్ము ర ♦ క్తమ్ము వీక్షించి కెవ్వనివేయు కేకను ♦ వినుటఁజేసి
సముదారనిత్రాపం ♦ జరసన్నిభంబు నాస్వాంతంబు క్షణము దు ♦ ర్బలత నొంది

గీ॥ 'యాఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ యవసరమని తోఁచె; నేడవనెల రాఁగ♦దురముచేయ
సిద్ధముగ నున్న' నని చిన్న ♦ చీటివ్రాసి భిల్లుచేఁ బాదుమాకుఁ బా ♦ పించినాఁడ. 152

ఉ॥ వ్రాసితిఁగొని కమ్ము; సది ♦ వా)సినదాది నగుతుదవ్యధా
యాసిగోతు మనంబు వెను ♦ కాడుచు నున్నది; నూర్యవంశ మ
భ్యోసములేని శ్రొత్తయల ♦ వాటున కాస్పద మయ్యె నేఁడు; నా
వాసి తోలంగ; నీమిటికి ♦ వ్రాసితినంచు మదిఁ దపించెదన్." 153

—*) పాశుభ్యోదీపి ప్రతాపసింహునకు రణోత్సాహముఁ గలిగించుట (*—

చ॥ అనుచు బ్రతాపసింహుఁడన ♦ నావనితామణి సుంత విస్మితా
నసయ్యు భగ్త మోముఁ గని ♦ "నాభ! ప్రమాదమటన్న మాటయే
కలకమ మిమ్ముఁ; గార్యమును ♦ జేసెమచో ఫలసిద్ధి చక్కఁగా
మనమునఁ జర్పనేయ కొక ♦ మార్గముఁ ద్రొక్కని ధీరవర్తనుల్! 154

మ॥ వ్యూఢిఁ గొదఁగఁ గోరి తాఱు నెల; లీ ♦ పై యుద్ధమున్ సిద్ధమే
యభ్యుక్తి లాభ మదేని! యీగడువుచే; ♦ నాయుస్సు హెచ్చించిన
ల్లివు; నేఁడే పద్మనాభ నీదు కరవా ♦ లానాటికి కిట్లుండునే
యవనవ్రాత శిరో విదారణ పటు ♦ వ్యాపార పారీణతన్. 155

సీ॥ క్షణకాలమైన వి ♦ శ్రాంతి నొందఁగఁబోక, తనియ నూపిరి పుచ్చు ♦ కొనఁగఁబోక,
సంతతభ్యాసని ♦ స్థ యెలర్పఁ గార్యసాధకుఁడు రేబవలును ♦ దత్పరుఁడయి
తనరంగవలయు; స్వా ♦ తంత్ర్యమహత్తమకార్యనిర్వహణంబుఁ ♦ గాంక్షచేసి
సర్వార్పణ మొనర్చి ♦ జంకక పనిచేయు భువనైక వీరపుం ♦ గవుఁడ వీవు;

గీ॥ పౌరుషోద్యోగజలదప్ర ♦ భంజనమగు శ్రాంతి నైటు కోరి! తాఱుమా ♦ సములుకూరు
చున్నయట్టి నిర్వ్యాసరుఁడెన్ని జన్మములు గడిచెనేని పనిచేయఁగలఁడె మఱల! 156

- సీ॥ గతిచెడి యఖలభా ♦ తతలక్ష్మీ యవనుల పాలయి కడగండ్లు ♦ పడుచునుండఁ,
 గన్నసంతానంబు ♦ కన్న మిన్నఁగ నెంచు ప్రజ దాపులేక చే ♦ డృడుచునుండఁ,
 గల్యాణనిలయదు ♦ ర్గము లెన్నియో కూలిపడి బీడుపడి కాడు ♦ పడుచునుండ,
 ఘోరదాచార మా ♦ ర్యస్త్రీల పావిత్ర్య మడుగంటి మంటిపా ♦ లగుచునుండ,
 గీ॥ భారతీయస్వతంత్రత ♦ పట్టదప్పి నీఁగి నానాటి కుఱ్ఱుఱత ♦ లూఁగుచుండఁ,
 దనకుటుంబముపై నాస ♦ ననిఁ దొలంగ నోపునే! వీరరాణావ్ర ♦ తాపమూర్తి! 157
- సీ॥ భువన ముద్భవమొందు ♦ మొదలుగా నెవ్వ రూహించి కల్పించి సా ♦ గించి యెఱుఁగ
 నట్టి స్వాతంత్ర్యమ ♦ హఁయోగదీక్ష నారంభించితివి మహాఁ ♦ గ్రప్రవృత్తి;
 నీయనంతత్యాగ ♦ నియతియును నఖండదేశభక్తి రతి ను ♦ తించె జగము;
 లా యజాండకటాహా ♦ మావరించిన జ్యోత్స్నవలె నీయశంబు వి ♦ శ్వమున నిండె;
 గీ॥ ధరణి నాచంద్రతారకా ♦ స్థాయిగాఁగ నీదు పావననామంబు ♦ నెగడునట్లు
 మెలఁగనేచ్చితి; లోపముల్ ♦ గలుగఁగలవె! ధన్యులగు వారిలో ధన్య ♦ తముఁడవీవు.
- గీ॥ సానఁడిచ్చిన కొలది వ ♦ జంపుముక్క, తఱచిన కొలది మంచి గం ♦ దంపుఁజెక్క,
 యిడుమ లందిన కొలది లో ♦ కైకవీరుఁడును, బ్రకాశించునన నెఱుం ♦ గనిచె నీకు!
- సీ॥ కోటలన్నియు శత్రు ♦ కోటి చేకొనెనంచు, సేనాబలంబు గృ ♦ శించె ననుచు,
 జయ మింతవఱకు ద ♦ ర్శన మీయలేదంచు, నాపదల్ మొడబంటియయ్యెననుచు,
 జన నేఱ్ఱుపూండ్లను ♦ దినఁ దిండి లేదంచుఁ, బసికూన లగఁచాట్లఁ ♦ బడుమ రనుచు;
 మదిఁ గుండవలవ! దీ ♦ మాఱు వైరులు రాఁగఁ గవచఖడ్గము లూని ♦ కాసెఁగట్టి
- గీ॥ యద్వితీయబలుని నిన్ను ♦ నీద్వితీయ నైన నేను రణక్షోణి ♦ ననుసరించి
 శత్రుసంహార మొనరింతు; ♦ శంకలేల! యిరువురము నిల్వ జగమెల్ల ♦ నెదురఁగలదె!
- సీ॥ అరులచే, నున్న నై ♦ న్యాధిపుల్ మడిసిన, సామంతనృపులెల్ల ♦ సమసిచనిన,
 భటుఁడొకండును లేక ♦ బలమెల్లఁ దొలఁగిన, నాపదల్ వేనవే ♦ లలముకొనిన,
 నేను బిడ్డలుఁగూడ ♦ నిశితఖడ్గము లూని రణము సేయుదు మీరు ♦ ప్రక్క నిలిచి;
 కొండలోఁ జివర యం ♦ గుళమైన రణములే కక్కరు సుఖముగా ♦ నందరాదు;
- గీ॥ మనకుటుంబములో జనిం ♦ చిన కడపటి నిసువు గళమునఁ గొనయాపి ♦ రెసఁగియుండ
 వై వసముఁడ వీ విడిన స్వా ♦ తంత్ర్యసమర మజ హారాదు లెదిర్చిన ♦ నాఁగరాదు.
- మ॥ కొఱ యొక్కింతయు లేకు ల్లోకమువ నా ♦ కుఱ; బ్రహ్మకల్పంబుగా
 ధర జీవించెడు వారు లే రెపుడు; మం ♦ దస్మేరముల్ మీముఖాం

బుగుహంబందునఁ దాండవించుచు ముదం ♦ బుక బెంచుఁగాకందు నీ
శ్వరుఁ బ్రార్థించెద” నన్నఁ బత్నికీఁ బ్రతా ♦ పస్వామి హర్షంబునకా;

162

సీ॥ “అనిచేసి మరలి వ ♦ చ్చిసవేళ మొదలంట శ్రీమఁ దీర్చు మధుర వి ♦ శ్రాంతిసీమ!
తలఁగిపోవని యాప ♦ దలు ముట్టినపుడు ధైర్యం బీయఁగల యంట ♦ రాని కోట!
కస్తాంధతమసంబు ♦ గప్పి తోఁపనియప్పు త్రోవఁ జక్కఁగఁజూపు ♦ దొడ్లజోతి!
పదికి వేయిగ వైరి ♦ భటులు పైఁబడినప్పు డసమానబల మిచ్చు ♦ నమృతఘటిక!

గీ॥ యన్ని వేళల సౌఖ్యంబు ♦ లలవరింప నందనోద్యాన మనుచు డెం ♦ దముననెఱుతు
నీమధుర ధీర గంభీర ♦ నిబిడఘణితఁ దలఁచి పాఠేశ్వరీ! వని ♦ తామతల్లి!

మ॥ వరసౌశీల్యము నాభిజాత్యమును సా ♦ భాగ్యంబు శ్రీయుక్ మనో
వార శాంతి స్థిరధీరతల్ దనరు ని ♦ న్నర్థాంగిగా నిచ్చి యు
ర్వర నాకిప్పు డనన్య దుర్లభ మహా ♦ భాగ్యంబు సంధించె నీ
శ్వరుఁడంచుకా మది నెంచి పాయని కృత ♦ జ్ఞత్వంబునకా మ్రొక్కుముకా.

164

సీ॥ నేనెఱుఁగకయున్న ♦ నిరతంబు ననుఁ గాచి నాకోప ముపశమ ♦ నంబుచేసి
మధుర స్వభావసం ♦ పదచే నుడుకుఁదీర్చి యలఘుశాంతతఁగూర్చి ♦ కలఁతడేర్చి
యూరించి లాలించి ♦ యుపచరించి కఱుచి యలరించి మించి డై ♦ ర్యంబు నించి
మది హరించెడు గుణ ♦ మాధుర్యమున రూపమాధుర్యమును జెంచి ♦ మమతనుంచి

గీ॥ యండఁ బాయక నీవుండు న నాతదాఁక వనిత! కోటానఁగోటు లా ♦ పదలు వచ్చి
తలఁబడిన నంగుళంబు ప్ర ♦ తాపవిభుఁడు దారి తప్పునె! స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మనిరతి.”

గీ॥ అనుచు వచింపఁగా “భాగ్యమామెనాకుఁ; బ్రాణనాథ! ప్రసాదంబునారగింపు”
మనెడి పాఠేశ్వరీదేవి ♦ ప్రార్థనమున జనవఠేణ్యుఁడు లేచి భో ♦ జనముఁ జేసె. 164

—*) రాజపుత్ర సైన్యములు యవనుల నోడించి ప్రతాపసింహునిఁ జేరవచ్చుట. (*—

క॥ ఆలోన సమీపంబున శైలగుహా భూరి కుహర ♦ సంతతులెల్లకా
ప్రీలఁగ భిల్లేశ్వరు నాభీలమహాశంఖరవము ♦ వీతెంచె వడికా.

14

శా॥ ఆకల్యాణ మహారవంబు మధురం ♦ బై వీచి శ్రోత్రేంద్రియ
వ్యాకోచత్వము సంఘటింపఁగఁ బ్రతా ♦ పస్వామి లేచెకా; సలుం
బ్రాకృష్టాదులు వచ్చి స్వామిచరణ ♦ ద్వంద్వంబుపై వ్రాలుచుకా
సాకల్యంబుగ నాటి సంగర విశే ♦ షంబుల్ నివేదించినకా,

క॥ విని యానందించెను యావనసేనలు దినదినంబు ♦ పైఁబడ సమరం
బొనరించుచు గెల్పుచు వెన్నను బడుచును గొన్ని నాల్గు ♦ గడిపెన్ విభుఁడున్. 169

—*) భీల్లుఁడు ఢిల్లీపురమున కరుగుట. (*—

క॥ వనముల లభించు ఫలములు తినుచును నాల్గ్మడలుగ ♦ దినము ప్రయాణం
బొనరించుచు భీల్లుఁడు కనుఁగొనె ఢిల్లీపురము కనక ♦ గోపురవరమున్. 170

సీ॥ అంజనాచలముల ♦ ననుకరించెడు దంతిసముదాయము రహించు ♦ శాల లొకట!
నుచ్చైశ్శ్రవము మేలు ♦ మెచ్చని యవనాశ్వసంఘంబు లలరారు ♦ శాల లొకట!
స్ఫటికంపుబొమ్మల ♦ భంగి వెలుగు పరంగు లుండెడు మంది ♦ రంబు లొకట!
నిబిడబాహుటోప ♦ నిరతులై దీపించు యవనుల్ వసించు గే ♦ హంబు లొకట!

గీ॥ గోపురంబున రెండు ది ♦ క్కులను భువనవిలయమును గూర్చుఁగాఁ జాలిఁభీతిఁగొలుపు
పెను పిరంగుల తండముల్ ♦ గనుపడంగఁ జూపులకు వింతఁ గొలుపు డి ♦ ల్లీపురంబు.

గీ॥ హైందవులు గొల్పు శివకేశ ♦ వాలయములు భూరి యావనప్రార్థనా ♦ గారవితతు
లాపుర సరోవరమునఁ బె ♦ ల్లలమి వెలయుఁ గలయ విరిసిన పుండవీ ♦ కముల కరణి.

ఆ॥ సందులంను నడచి ♦ గొందుల విడిచి వీధులను రాజమార్గ ♦ ములను గడచి
వీరి వారి నడిగి ♦ భిల్లవార్తాహారి పురము మధ్యభాగ ♦ మునకుఁ బోయి, 173

క॥ లక్షలు కోట్లు ధనంబిడి లక్షలు పనివాండ్రు వరశి ♦ లాతతిఁ బెక్కేం
డ్లక్షయముగఁ గట్టిన హర్యక్షద్వారాంగణంబు ♦ నాతఁడు డాసెన్. 174

క॥ ద్వారము రక్షించు ప్రతీహారులు కరవాలధరు లు ♦ దారబలాధ్యుల్
'రారా'దని వారించుచు దూరమునకుఁ ద్రోయ నతఁడు ♦ తొలఁగుచు నిలిచెన్. 175

సీ॥ అలఘులక్షణభూష ♦ ణాంచితమగు పట్టపంబారియేన్లుపై ♦ నధివసించి,
చామరగ్రాహిణీ ♦ సముదయంబు మనోజ్ఞకరములఁ గనకచా ♦ మరము లిడఁగ,
నాణిముత్యైపు సరు ♦ లలరు విశాల సితాతపత్రంబు చా ♦ యల మునింగి,
బహుశసేనాధీశ ♦ పటలంబు యవనాశ్వముల నెక్కి చుట్టును ♦ మూఁగి కొలువఁ

గీ॥ జెలులు కనకపుష్పములు లా ♦ జలను జల్ల, భువనమోహనదరహాసఃమూర్తియలఁ,
నిలిచి మ్రొక్కు పారులదెసఁ ♦ గలయఁజూచు చక్కరీశ్వరుఁ డాత్రోవఁనరుగుదెంచె.

గీ॥ అణఁగి ముమ్మాఱులు సలాము ♦ లలవరించి ద్వారపాలకతతి బరా ♦ బరు లొనర్ప,
భీల్లుఁడును సార్వభౌముని ♦ ద్వారదముదెసఁ దరలి జాబున్న తనదు హాస్తంబు సాఁచె.

మ॥ ఏమరణ జేరకు ప్రక్కకు వొలగు'మం ♦ చెల్లెత్తి జావారికుల్
వదరణ భిల్లుడు నిల్చె బొమ్మవలె; న ♦ కృత్ నేత "యేకార్య ము
న్నది! నీ వెవ్వడ!" వన్న భిల్లుడును "రా ♦ ణాగారు నీకిమ్మటం
చిదె యీ కమ్మను బంపి" రన్న విభుఁ డ ♦ య్యేన్గు దిగణ బాటుచుక, 178

క॥ "వా రేకొండలలో సంచార మొనర్చెదరు! వారి ♦ సంతానము దే
వేరియు సేమముతో నున్నారే! యెఱుగంగఁ బల్కు ♦ నాతో" ననినక, 179

సీ॥ "అందఱు సేమమే" ♦ యని కమ్మ నందిచ్చె; నకృగుపాదుషా ♦ యాదరమున
నంజలి వట్టుచు ♦ నద్దానిఁ జేకొని సంభ్రమాబున నంతఁ ♦ జదువఁదొడఁగె;
నక్షియుగము విచ్చె; ♦ నాస్యంబు వికసించె; జిత్తమందు ముదంబు ♦ చిదులాడె;
వ్యాకోచ పంకేరు ♦ హాస్యంది మధుధారలన మోదబాష్పంబు ♦ లతిశయిల్లె;

గీ॥ జేష్టలం దింత తొందరఁచెలఁగఁజొచ్చె; నొడల నొకవిత రకమైనఁ హాయిలు పుట్టె;
నంత నంగ రేకునఁ గమ్మ ♦ సంతరించి చనియె భిల్లుఁ దోడ్కొని లోనిఁ సాధమునకు.

గీ॥ ఐదువేల్ రాణివాసంపు ♦ టబ్బముఖులు వారి వారి నెచ్చెలులతో ♦ వచ్చి చేరి
లలిత దరహాస మధుర వి ♦ లాస మలర భిల్లమూర్తిని గని సంత ♦ సిల్లిరపుడు.

—*) అక్కరు చక్రవర్తి ఢిల్లీపురంబు నలాకరింపఁ జేయుట. (*—

సీ॥ పురిని నూఱులువేలుఁ మొగలుపెక్కెములు వింతగు రంగులనుగుల్కిఁ యెగురసాగెఁ
బ్రతిగృహంగణము స్తంభములందుఁ దరుణరంభా స్తంభనివహంబుఁ ప్రభలు గొలిపె!

§ The imperial harem constituted a town in itself. No less than five thousand women dwelt within the walls and each of them had a separate apartment. The maintenance and control of such a multitude of women necessitated a carefully devised system of internal administration and the organisation of adequate arrangements for discipline. The inmates were divided into sections each under a female commandant and due provision was made for the supply from the ranks of clerks to keep the accounts. A strict method of check was applied to the expenditure, which was on a large scale. The inside of the enclosure was protected by armed female guards.

"Akber the great Mogul."

Over-joyed at this indication of submission, the Emperor commanded public rejoicings.

"Annals of Mewar."

నల బహిర్వారసీ ♦ మలను బచ్చని మామిడాకు తోరణము ల ♦ ల్లాడఁదొడఁగె;
 రత్నసంతతిఁ గూర్చి ♦ రచియించు ముత్యాల రంగవల్లికలు హా ♦ రంగు నెఱపె;
 గీ॥ జలువపందిరుల్ పానీయ ♦ శాల తెన్ని యెడలనో నెలకొల్పఁగాఁ ♦ బడి తనర్యె;
 విరులు పునుగు జవాది య ♦ త్తరువుచేతఁ బురము సిరి నించి సౌరభం ♦ బులను విసరె.

మ॥ అరుగ్ జొచ్చిరి వీధి వీధి జవనా ♦ శ్వారూఢు లుద్యోగు లెం
 దఱొ “యాస్థానమునందుఁ గొల్వమరు మ ♦ ధ్యాహ్నంబుపై నెక్బరీ
 శ్వరుఁడు; గాన నమాత్యులు నృపతులు ♦ సై న్యాధిపుల్ పౌరులా
 దఱు నాస్థానముఁ జేర రం” డనుచు వా ♦ ర్తక దెల్పు సోత్సాహులై. 173

సీ॥ ఈశ్వరేశ్వరుఁగూర్చి ♦ యెల్లమసీదులందును భక్తి వెలయఁ బ్రా ♦ ర్థనలు జరిగె;
 వై నిక మంత్రపు ♦ ష్పములు మంగళహారతులు సాగె నెల్లదే ♦ వళములందుఁ;
 గూటిపేదలు మొదల్ ♦ కోటిశ్వగులదాఁకఁ బురజనుల్ మృష్టాన్న ♦ ములు భుజించి
 నూతనవస్త్రసం ♦ దోహముల్ దాలించి పలువిధాలంకార ♦ ములు ధరించి;

గీ॥ రాకలినిగొన్న బీదల ♦ కండఱకును బంచభక్త్యభోజ్యంబులు ♦ పంచబడియె;
 నీడులేని సౌఖ్యాబ్ధి నో ♦ లాడి, నాఁడు ఢిల్లిపురి స్వర్గపురి మేలు ♦ డిందుపఱిచె.

—*) అక్కరుసార్వభౌముని సభాభవనము. (*—

గీ॥ శకటములపైన యావనా ♦ శ్వములపైనఁ బల్లకీలపై నేన్గుటం ♦ బారిపైనఁ
 జెల్లుబడి కల్లు వొడ్డవా ♦ రెల్ల వచ్చి కొలువుసింగంపు వాఁకిట ♦ నిలిచి రపుమ. 185

గీ॥ విలువఁబుస్తలు ధరియించు ♦ వేత్రధరులు వంగి వంగి సలాములు ♦ ప్రచురపఱచి
 త త్తదర్హస్థలమ్ము లం ♦ దఱకుఁ జూపి సమతఁ గూర్చుండఁజేసిరి ♦ క్రమత నెఱపి.

గీ॥ హేమ రుచిర మహాద్వార ♦ సీమచుండి యాసభాప్రాజ్యవజ్రసిం ♦ హాసనంబు
 చూపఱకుఁ దోచు నొకచిన్న ♦ చుక్కమాడ్కి ననిన, భవనవై శాల్య మే ♦ మనఁగవచ్చు

సీ॥ పలుచి త్తరువులు బే ♦ బరునాటి యుద్ధవిశేషముల్ గోడలఁ ♦ జెలఁగుచుండఁ,
 బలురకంబుల యద్ద ♦ ముల గవాక్షములలో రవిరశ్మి వింత హా ♦ రంగు నెఱప,
 మెఱుఁగారు లోహని ♦ ర్మితకుందమందార మాల లందందును ♦ వేలుచుండ,
 నొక్కక్కఁడును వేయి ♦ దిక్కులఁ బ్రతిఫలించెడు కాచదీపంబు ♦ లడరుచుండ,

గీ॥ నేల యొక్కఁతయేని గ ♦ న్నింపకుండ మహితకాశ్మీర రత్నకం ♦ బళము లమర,

- నందుపై రెండువేలు ది ✦ వ్యాసనములు దవరఁ దనరారె నక్కరా ✦ స్థానవాటి. 188
- ॥ దాని చివర విశాల వి ✦ తర్ది యమరెఁ; గ్రింద మొకమాలు పైన జ ✦ రీపని గల
పట్టుగుడ్డ వెలుంగొందెఁ; ✦ పైననుండి వివిధముక్తాగుళుచ్చముల్ ✦ వ్రేలుచుండె. 189
- ॥ ఆవిత్పరికకు మ ✦ ధ్యమున వెల్లెను మనోహరనూత్నకనకసిం ✦ హాసనంబు;
నద్దాని చివరల ✦ నప్పదిక్కులయంఁ దనరారె హాటక ✦ స్తంభవితతి;
వైడూర్యమాణిక్య ✦ వజ్రసంస్థగితమై కాంశు లీనెను స్తంభ ✦ గర్భసమితి;
యా స్తంభములపైన ✦ నపరంజివైకప్పు రేకులు రేకులై ✦ ప్రియముఁ గూర్చె;
- ॥ నెత్తయిన చుట్టుగోడల ✦ హేమ మత్స్య సింహ గజ పక్షి శిరము ల ✦ చెరువు నించెఁ;
బరమభాగ్యాంకమగు నాస ✦ భాభవనము తగె మఘవు సుధర్మాస్థాన ✦ తలముఁగేరి.
- ॥ మాత్రు లుద్యోగు లాప్త సా ✦ మంతమణులు పదియు నాఱునూఱులుసైన్య ✦ పతులు గాయ
కులును బందుగుల్ నిండిరి; ✦ కొలువు దనరెఁ దరగ బారులఁ దూఁగు సా ✦ గరము కరణి.
- క. కనకపు సింహాసనమునకును గుడిదెస నగ్రపీఠి ✦ గొమరొందెను శో
భన వైభవపరుఁడు 'సలీ' మనఘుఁడు యువరాజు భార ✦ తావని కెల్లె. 192
- సీ. బైరాముఖా చమూ ✦ పతి పూర్వజన్మ తపోమహీజాతంబు ✦ పూర్ణఫలము!
యననసంగతభార ✦ తాఖండబహుళి సామ్రాజ్యమేలెడు మహా ✦ మంత్రిమాళి!
విశ్వోన్నతైశ్వర్య ✦ విభవసాంద్రుండైన యకృరీశ్వరుని వి ✦ య్యాలసురభి!
పరిషియభాష బే ✦ బరున్మపేందు చరిత్ర మనువదించినయట్టి ✦ యగ్రసుకవి!
- ॥ కులముగాదు దొడ్డ ✦ గుణమె ముఖ్యంబంచుఁ జాటు సజ్జనుండు! ✦ సరళహృదయుఁ!
- ॥ డార్ష వర్తనాంకుఁ ✦ డబ్బూరురహిమానుఁ డధివసించియుండె ✦ నవలి పీఠి. 193

§ He classified his officers in thirty three grades ranging from mansab dars of 10 to 10000. Late in the reign such officers numbered about 1600 in all and formed an official nobility.

“Akber, the Great Mogul.”

⊗ One of the ablest warriors and most generous of men in the service of Akbar was Mirza Abdurrahim, son of his old Atalik or preceptor Bairam Khan. For many years he exercised the office of Khan-khanan literally 'lord of lords' tantamount to commander in-chief. But he was as learned as he was able in the field. He translated the memiors of Baber, well described by Abul-fazal 'a code of practical wisdom' written in Turkish into the Persian language then prevalent at the court of Akbar, to whom he presented the copy,

“G. B. Malleson C. S. I.

- సీ॥ ధరణీతలంబెల్ల † దాన మిచ్చినను వేలుంచి తాళని రాజ † యోగిమాళి,
 వసుధాంతమునకైన † వాహనం బెక్కక శ్రమచేసి నడచు ని † స్థాపరుండు,
 జైనధర్మగ్రంథ † సార మాస్వాదించి ఖ్యాతి వహించు జ † గద్గరుండు,
 బాదిఁ బడినవారిఁ † బతుల విడిపించి పశుహింస మాన్పు కృ † పానిరతుఁడు,
- గీ॥ యాత్రీకులపన్ను గోవధ † మణచివై వ సార్వభౌము బోధించు వి † జ్ఞానరాశి,
 ధ్రి “హరివిజయసూరి” భువనవి † ద్యాగురుండు వేదిపై నొక్క యపరంజి † పీట నుండె.
- ము॥ పగిలింఁచెఁ దిపుకోటి గుండియల; న † కృష్ణపాదుషా కిచ్చె ముం
 దుగ నాత్మీయతనూజ; సై న్యపతులం † మఱ జూడఁగా నింతవాఁ
 డగుపింపండనఁ బొల్చు నంబరువిభుం † డౌ వృద్ధహర్షక్ష మా
 “భగవాన్ దాసు” వసించెఁ జెంతఁగల భా † స్వత్స్వర్ణ పీఠమునన్. 19
- సీ॥ “కచ్ఛహః”న్వయము లో † కప్రసిద్ధ మొనర్ప నవతార నుందు మ, † హాభుజుండు!
 రక్తాబ్ధినుండి బ † ర్మానాఁకఁ దనక త్తి కెదురు లేక జయించు † పృథుబలాఘ్నః!
 డపత్రీహతముగా † నర్ధశతాబ్ద మంబరుదేశ మేలు నృ † పాలచంద్రుఁ!
 డాఖ్య కక్పరె కాని † యఖలంబున కితండె యనఁగ వర్తించు స † ర్వాధికారి!
- గీ॥ జగము పుట్టుటాదిగ నింత † శౌర్యరేఖ యింతటి మహోన్నతౌద్ధత్య † మింత మాట
 తి బలిమి గల సై న్యపతి యొందు † గలుగఁడ నెడు మానసి గృధ్రస్థింఁచెఁ బ్ర † ధానపీఠి

The Khan Khanan [Abdurrabim] to whose daughter Dāniāl was married, also did his best to restrain his son-in-law.

“Akbar the great Mogul”

§ Harivijaya Suri, the first named, the most distinguished of the three and credited by Jain authors with the honor of having converted Akbar, is placed by Abulfazl along with twenty others, including Sheik Mubarak, in the first of the five classes of the learned, among the select few who understand the mysteries of both worlds. Haravijaya Suri refused all the costly gifts pressed upon his acceptance and in accordance with the rules of his order, started on his long walk to Fathpur-Sikri. He persuaded the Emperor to release prisoners and caged birds and to prohibit the killing of animals on certain days. The Suri, who was granted the title of Jagad-guru or world-teacher returned to Ujjain.

“Akbar the great Mogul.”

⊙ A desire to be rid of the Great Raja Mann of Amber, to whom he was much indebted, made the Emperor descend to act the part of the assassin. He prepared a majoom or confection a part of which contained poison; but caught in

చతుర్థాశ్వాసము.

- సీ॥ మతసహనంబు శా ♦ శ్వేతధర్మమని యధీశ్వరునకు నేర్పు పా ♦ వనగుణుండు,
చతుర చతుస్సహ ♦ స్రహయాధిపతియశాచు నక్కరుఁ గొలిచిన ♦ యలఘుబలుఁడు,
తనమాట విభుఁడు వే ♦ దబంచు మన్నించి తలఁదాల్చి మెలఁగిన ♦ ధన్యమూర్తి,
తనదు కాలంబునం ♦ దలి చరిత్రలు పెక్కు వ్రాసిన యుత్తను ♦ గ్రంథకర్త,
గీ॥ యకలుషోదారప్రస్తుం ♦ డగు ఘనుండు, దినము పదిపీసియల తిండి ♦ తినెను దొడ్డ
తిండికాఁ 'డబుల్ ఫజ'లను ♦ పండితమణి యలరె ముందట నొక్క స్వ♦ర్ణాసనమున.
సీ॥ లాహిరీపురస్సహా ♦ లకవశ ముద్ధరింప జని చిన్త్యి పా ♦ వనగుణుండు,
హైందవాచారమ ♦ ర్యాద లామూలాగ్ర మెఱిఁగి యనుష్ఠించు ♦ గురుమనీషి,
ఘోరాహవంబున ♦ ఘూర్జరేశ్వరు గుండె లవియంగడాఁకిన ♦ యలఘుశౌర్యుఁ
డకృరీశ్వరుని నై ♦ న్యాధీశులందు నగ్రస్థాన మొందు వీ ♦ రప్రభుండు,
గీ॥ తన గొలుసు క్రింద భారతా ♦ వనిని గొలిచి సిస్తులు విధించు నేర్పొట్టి ♦ చేయుటండుఁ
గలియుగమున వీని సముండు ♦ గలుగఁడనఁగ వెలయు 'తోడరమ' ల్లోక్క ♦ పీఠినుండె.
సీ॥ ధనసేనుడనెడు మం ♦ దస్మితమూర్తి ముం దొక్క పీఠముపైనఁ ♦ నుండె; నితఁడు
రీవామహీంద్రు కూ ♦ రిమి గాయకుఁడు; రాగ మాలాపనముచేయ ♦ యామునజల

his own snare, he presented the innoxious portion to the Rajput and ate that drugged with death himself. We have a sufficient clue to the motives which influenced Akbar to a deed so unworthy of him and which were more fully developed in the reign of his successor; namely a design on the part of Raja Manu to alter the succession and that Khoosru his nephew should succeed instead of Selim. With such a motive, the aged Emperor might have admitted with less scruple the advice which prompted an act he dared not openly undertake without exposing the throne in his latter days to the danger of civil contention, as Raja Manu was too powerful to be openly assaulted.

"Tod's Rajasthan."

Abulfazl: his private life when judged by a muslim standard was considered to be blameless. He had a prodigious appetite rivalling that of Sultan Mahamud Bagarha of Guzarat and is reputed to have consumed daily thirty pounds of food.

"Akber the Great Mogul."

§ He was born in Oudh at a village named Laharpoor, and after serving in subordinate office he was appointed Diwan. He is specially remembered for his share in the assesment of the land revenue, which he undertook in that capacity. On the whole, he was, perhaps, the ablest officer in Akbar's service.

All authorities and traditions are agreed that the best performer in Akber's Court was Miyan Tansen, whom Akber, in the seventh year of his

- ముల మున్నె; రెండుగం ♦ టలపైనఁ బాగ లేచి బుగ్గలు పుట్టె; విప్రుండు మడిసె”
 నని యక్కరన, వల ♦ లడరించి జాలరుల్ పట్టితెచ్చిరి; కార్య ♦ భంగమునకుఁ
- గీ॥ గనలి హిందోళ-మేఘరా ♦ గములు రెండు గానమునకు నిషిద్ధమాఁ ♦ గాకయనుచు
 శాప మిచ్చిన గాయక ♦ సార్యభాముఁ! డితని కీతఁడె సాటి యీ ♦ క్షీతితలమున. 199
- సీ॥ పరమశిశోదియా ♦ న్వయి ముద్ధరించు పృథ్వీనాయకుల కూర్చి ♦ పెండ్లి కొడుకు,
 త్రిసహస్రగంధర్వ ♦ విసరాధిపతీయయ్యు వాహినీపతులందుఁ ♦ బ్రథమగణ్యుఁ,
 డకలంకవర్తన ♦ నక్కరుసభయెల్ల దలఁదాల్చు దివ్యమం ♦ దారమాల,
 కవిరాజబిరుదసం ♦ కలితుఁడై యనుపమగ్రంథముల్ వ్రాసిన ♦ కవివరుండు,
- గీ॥ ధరణి క్రుంగిన నభయెల్ల ♦ విఠిఁగిపడిన, నడ రొకించుక లేక స ♦ త్యంబు పలుకు
 ధృ పృథ్వీరాజాఖ్యరాతోడు ♦ వీరమూర్తి యలరె ముందున్న యొకయున్న ♦ తాసనమున.
- సీ॥ కాలంజరీసమ ♦ గ్రహ్మాతలంబెల్లఁ బాలించుచుండు పా ♦ వనగుణుండు,
 ప్రభువతుండు భగ ♦ వాకదాసు సేవించి గౌరవం బందు వి ♦ ఖ్యాతకీర్తి,
 యక్కరు హృదయర ♦ హస్యంబు లెఱుఁగంగ నేచ్చి వర్తిలు చిర ♦ స్నేహితుండు,
 కవి గాయకుండు కథా ♦ కథకుఁడై వక్తయై సభ నలరించు ప్ర ♦ జ్ఞారతుండు,
- గీ॥ తనదు ప్రతిభానిరూఢి కీ ♦ ధరణిజనుల వదనములు కాపురంబుండు ♦ సదనములుగఁ
 జతుర సరసోక్తు లాడు సం ♦ స్తుతమనీషి, ‘వీరబలుఁ’ డుండె నొక దొడ్డ ♦ పీఠమారు.

reign, had required the Raja of Riwa to surrender. Abul-Fazl declared that a singer like him has not been in India for the last thousand years. He was a close friend of Sur-das and like many of his contemporaries received much of his musical education at Gualior. His talents included the composition of verse.

“Akbar the Great Mogul.”

§ Prithwi was one of the most gallant chieftains of the age and like the Troubadour princes of the west could grace a cause with the soul-inspiring effusions of the muse as well as aid it with his sword: nay in an assembly of the bards of Rajasthan the palm of merit was unanimously awarded to the Rahtore Cavalier.

“Annals of Rajasthan.”

⊙ Raja Birbal was a brahmin, a poet and a skilful musician. He was noted for his liberality and bonhomie. His short verses and jokes are still in the mouths of the people of Hindusthan.

“G. B. Malleson. C. S. I.”

|| అలఘు లీలావతీ గణి ♦ తానువాదకుఁడు, నలచరిత్ర వ్రాసిన ♦ గొప్పసుకవి,
 § యా 'ఫయాజి' ముందున్న హేమాసనంబు నందుఁ గూర్చుండె నవిరళానందమూర్తి.
 || పారసీకభాష ♦ భారతరామాయణములు వ్రాసె; నిజమ ♦ తమున దురభి
 || మానశాలి యా బ ♦ దోసకవీశ్వరుం డవలి స్వర్ణపీఠి ♦ నాక్రమించె.
 § నీ॥ బికనీరురాజ్యపా ♦ లకుఁడై చతుస్సహస్రహయాధి పతియైన ♦ 'రాయసింగు!'
 మాభ్యదేశాధీశ ♦ మణి గాయకవిభుండు సౌజన్యరాశి 'బా ♦ జబహదూరు!'
 పలుదేశచరితముల్ ♦ వ్రాసి దిగంత యశస్సాంధ్రుఁడగు 'వెరి ♦ స్తా'మసిపి!
 || యల తులసీదాసు ♦ తుల యీతఁడగునను వాసి గాంచిన "సూరిదాస" సుకవి!

Birbal was at first in the service of Raja Bhagavan Das. He enjoyed the rank and pay of a commander of a 2000.....He then recieved the title of Raja-Birbal. He actually enjoyed the jagir of Kalanjar in Bundel-Khand later in his life.

"Akbar the great Mogul"

§ His abundant leisure Faizi devoted to poetry. It is said that he composed a hundred and one books.

"G. B. Malleson. C. S. I."

The poem rehearsing his adventures under the title of Nal and Damayanti was translated into Persian at Akbar's command by Faizi, brother of Abul fazl and has since been made known to the admirers of Sanskrit literature by Professor Bopp of Berlin.

"Rajasthan Volume II."

The influence of the two brothers Faizi and Abul-fazl dominated as long as they lived.

⊕ Badouni was a remarkable man. Under instructions from Akbar he translated the Ramayana from its original Sanskrit into Persian as well as part of Mahabharata. Badouni to his intense disgust was compelled to labour on the infidal Mahabharata & Ramayana. He could find only faint comfort in the thought that he was a blameless victim of destiny :—

Faizi made the version of the treatise on arithmetic.

"Akbar the great Mogul."

§ Rae singh and the Emperor had married sisters, princesses of Jessulmir. This connexion obtained for him on his introduction to court by Raja Mann of Amber, the dignity of a leader of four thousand horse, the title of Raja and the government of Hissar.

"Annals of Bikanir"

Yet that Hindu (Tulsidas) was the greatest man of his age in India

గీ॥ యట్టె గసగసగింజపై ♦ నాఖోరాను ద్వాదశాధిక శతతమా ♦ ధ్యాయ మెల్లఁ
 గ్గీ బూర్ణముగ వ్రాసినట్టి “య ♦ బ్దుస్సమాదుఁ” డధివసించిరి యాణి ♦ ముత్యాల
 గీ॥ ‘షేక్ముబారక్’ మొగల్ బుధ ♦ శేఖరుండు, నా ‘హకీం హుమా’ మక్కరు ♦ నాస్త
 డిరువు రొకచోటఁ బీఠంబు ♦ లెక్కియుండి రవిరళానందమున సస్మి ♦ తాస్యలగ
 క॥ విరియు వివిధకుసుమంబులఁ బరిమళములు నించు పుష్ప ♦ వాటిక సొబగున్
 బురుడించి సభాభవనము దొర లందఱు గొలువ నలరెఁ ♦ దొరపుఁ గళలన్.

—*) అక్కరుసార్వభౌముఁడు కొలువుఁగూటమునకు వచ్చుట. (*—

గీ॥ సకల కల్యాణ భూషణ ♦ సహితమైన చారు లక్షణ భద్ర కుం ♦ జరము నెక్కి
 యక్కరు సభాభవనమున ♦ కరుగుదెంచె భిల్లుఁడును పల్లకీ నెక్కి ♦ వెంటరాఁగ.
 ఉ॥ అంతటఁ దూర్యముల్ మొరసె! ♦ నక్కరు భిల్లునితోడ డిగ్గి య
 భ్యంతరమందుఁ జొచ్చె! దొర ♦ లందఱు నిల్చి నమస్కరించి! రం
 తంతనె వారి వందనము ♦ లందుచుఁ జేరెను సింహపీఠి; దు
 ర్దాంతరవం బెలర్పఁగ బి ♦ రంగు లనేకము ప్రేలె నయ్యెడన్.
 గీ॥ దుద్దుఁగంబడి బుజముల, ♦ దుడ్డుఁగట్టి కరమున, నెసంగు గంభీర ♦ కాలమూర్తి!
 భిల్లుఁడు వసించె నొకదొడ్డ ♦ పీటపైన వేదికాంతమం దక్కరు ♦ విభుఁడు చూప.
 క॥ చుక్క-లలోఁ జంద్రునివలె నక్కజముగ వెలిఁగె నక్క; ♦ గందఱు దొరలున్
 గ్రిక్కిరియుచుఁ గూర్చుండిరి; చక్కఁగ సభదెసను బాదు ♦ షా కనుఁగొనుచున్
 సీ॥ “అఖిలసేనాధీశు ♦ లార! సామంత నృపోత్తమలార! యు ♦ ద్యోగులార!
 యిది మహాసుదీనమా! ♦ నిపు డనంతానంద మలరించు దొడ్డకా ♦ ర్యంబు జరిగె

greater even than Akbar himself in as much as the conquest of the heart
 minds of millions of men and women effected by the poet was an achievement
 finitely more lasting and important than any or all of the victories gained by
 monarch...The second place after Tulsi-Das is accorded by unanimous ac
 to Sur-Das, the blind bard of Agra. He is said to have excelled in all styles.

§ Khwaja Abdus Samad, the most notable artist at Akbar's court in
 early years of the reign...enjoyed much influence at court. His skill of eye
 hand was so marvellous that he is recorded to have written on a poppy seed
 much venerated chapter 112 of the Koran, which is reported to be worth a
 of the whole book.

“Akbar the great Mogul.”

నా మహాదివ్యహా ♦ ర్వాంశంబుఁ దెలుప మి మ్మోదత రమ్మోటి ♦ నాదరమున;
నాజీవితమున నిం ♦ తటి యమూల్యసువార్త నింతవఱకుఁ దెల్పి ♦ యే నెఱుంగ;

|| నందఱును నాలకించి యా ♦ నందమొందుఁడనుచు నంగరేకునను దాటాకుఁ దీసి
“యిందలి పవిత్రవార్తల ♦ నిపుడె చదువు” మనుచు లేఖఁ బృథ్వీరాజునందఁ జేసె.

|| వినయం బేర్పడ జాబు దోసిటను బృ ♦ ధ్వీరాజు చేకొంచు దా
నిని వీక్షించుచు రాతిబామ్మకరణి ♦ నిల్చుండె; నకృత్ విభుం
డనురాగోత్సుకచిత్తుడై “సుకవిరా ♦ జా! యేటి కట్టుటివో!
వినిపింపకదగుఁ గాదె! లేఖ” యనఁ బృ ♦ ధ్వీరాజు మో మెత్తుచున్,

212

|| “ఆస్థానవాటియం ♦ దడుగిడినది మొద లారోగ్య మొకరీతి ♦ ననువుపడదు;
కన్నులు పచ్చనై ♦ కానరా! వీ తాళపత్ర మించుక కానఁ ♦ బడునె; కాని
యక్షరం బొకఁడైన ♦ నగపడ; దిట్టి దృష్టితి నివేదింపంగ ♦ సిగ్గు దోఁచె”
నన “శ్రమ మేటికి! ♦ ననువుగాఁ గూర్చుండి కొంతకుఁ గొంత వి ♦ శ్రాంతి నొందుఁ”

|| డని వచించి యక్క ♦ ‘రబ్దురురహిమాను’ వదనసీమ దృష్టి ♦ పఱపి “మీరు
జాబు నందఱు వినఁజదువుం”డనఁగ దాని నతఁడు గొనుచు నిలువ ♦ యవనపతియః

|| “మీరును జదువఁగఁ దొరకొన! రూఱక యేమిటికి నిలిచి ♦ యుండెద! రిపుడే
ప్రారంభింపుం” డన, నబ్దురహిమానుండు వినయ ♦ భూషణుడగుచున్,

215

|| “పడినాళ్లుగా జ్వర ♦ బాధచే నారోగ్య మనువుగా నుండలే; ♦ దైనఁ నీదు
నాజ్ఞ యనుల్లంఘ్యు ♦ మగుట నెట్టులొ కష్టపడి సభాస్థలికి నే ♦ వచ్చినాఁడఁ;
గొంచెముకాలంబు ♦ గూడ నిల్వఁగనాకు శక్తి లేకున్నది; ♦ సత్య మిపుడు
దేవరకడ నివే ♦ దించితి” నని విన్నవింప నక్కరు నేత ♦ వెత వహించి

|| యేలముందె తెల్పకపోతి ♦ రీవిధంబు! నుఱక సభకు రప్పింపక ♦ యుండి యుందు!
నైన నిపుడేమి! చతురంత ♦ యానమెక్కి యింటి కరుగుఁడు! శ్రమమందఁ నేలయిచట!

|| త్వరగ వెడలుఁడనఁ బ్ర ♦ థానమంత్రియు “నిప్పు డింటి కరుగఁజాల! ♦ నిందె కొంత
నేపు విశ్రమింపఁ ♦ దాపంబు శగ్గు! విచారపడకుఁ” డనుచుఁ ♦ గూరుచుండె. 216

|| అనఘుం డక్కరు తనకరమున లేఖను గొనుచు ముఖము ♦ పుల్లంబురుహం
బును గేర మధురకంత స్వనమున ‘వినుఁ’ డనుచు సభను ♦ జదువఁగఁ దొడఁగెన్.

“అక్కరు నృపాలకా!

స్వస్తి! ♦ యవధరింపు!

మెడతెరిపిలేని యుద్ధంబు ♦ లెసఁగె; రుజకుఁ
దనువు పాల్పడె! విశ్రాంతిఁ ♦ గొనఁ దలంతు;
నొడఁబడుదువేని యార్పెలల్ ♦ గడువు చాలు;
వైరి వయ్య నుదారభా ♦ వమ్ము గలవు;
న న్నెఱుంగుదు! వెఱుగుదు ♦ నైతికమ్ము!
హితము యోజించి, నీమతం ♦ బెట్ల తేలువు!
తప్పక మెలంగు నట్లు.....

ప్ర ♦ తా ప సిం గు.”

- సీ॥ అనుచు విశ్వములోని ♦ యవనీశ్వరులయందు నగ్రగణ్యస్థాన ♦ మాక్రమించు
నా పవిత్రశిశోది ♦ యాన్వయాంభోరాశి రాకాసుధాకర ♦ ప్రచురమూర్తి,
ధన్యుండు రాణాప్ర ♦ తాపసింహనృపేంద్రుఁ డాఱుమాసంబులు ♦ వ్యవధిఁగోరె;
నతని ప్రస్తుతపరి ♦ స్థితులెల్ల విషమమై పరిణమించినయట్టి ♦ సరణి తోఁచె;
గీ॥ నచిరకాలమునకు ♦ నామహాభాగుండు సంధి కరుగుదెంచు ♦ జూడ తోఁచు;
నంబరీశు మేటి ♦ యసమప్రయత్న మీ యానుకూల్యములకు ♦ నాస్పదంబు.
సీ॥ అకలుషానందదా ♦ యకమైన కల్యాణవార్తను మీకుఁ దె ♦ ల్పంగఁగోరి
యందఱ నీదిన ♦ మాస్థానమునకును జేర్చితి”ననుచు వ ♦ చించు నంత
“సంధియుఁ దప్పక జరగుఁబా”మ్మని కొంద, “అతఁడు లోబడు సత్య”మచుచుఁ
“తా ‘జలాయిద్దీను’ ♦ హరిహరాదులుగూడ నాపంగనేర్తురే!” ♦ యనుచుఁ గొం
గీ॥ “తాప్రతాపుని దశసహా ♦ స్రాశ్వసతిగఁ జేయు”డని కొందఁ తెత్తుగాఁ ♦ జేతుల
యాసభాభవనములోన ♦ నన్నికడల లోకులును మిన్నముట్టంగఁ ♦ గేక లిడిరి.
గీ॥ అంత నక్కరునృపమాళి ♦ “యవును! వారు మైత్రి పాటింతురని తోఁచె ♦ మా”క
⊙ బృద్ధిరాజుఁ జూచుచు “నేటి ♦ కిట్లు నిట్లు! రేల కూర్చుండ!” రని పల్కుఁబృద్ధిర

⊙ He adored the very name of Pratap and the intelligence filled with grief. With all the warmth and frankness of his nature, he told th it was a forgery of some foe to the fame of the Rajput Prince. “I kno well” said he “for your crown he would not submit to your terms. He req and obtained permission from the king to transmit by his courier a le Pratap, ostensibly to ascertain the fact of his submission, but really with to prevent it.

“Annals of Mewar.

* అక్షరసార్యభామునితో లేఖ ప్రతాపసింహునిదిగాదని పృథ్వీరాజు నివేదించుట. *—

- I “సేనకుండ సేను; నాస్వామి ♦ వీవు; నాకుఁ దెలిసినంత నీకడ నివే ♦ దించుటయును ధర్మవగు! విన్నవించు; బ్ర ♦ తాపసింహ కర లిఖిత లేఖ యిది కాదు!♦కాదు! కాదు!
- II అనుల కైలాసశైల శృం ♦ గమునకన్న రమ్యతరమైన యామహః ♦ రాజు క్షీ సై పఁ జాలని యాగర్భ ♦ శత్రుఁ డెవఁడో యిట్లు కల్పించి లిఖించె ♦ నిది నిజంబు!
- III ప్రాణప్రతిష్ఠ స ♦ దృక్పితో నొనరించి, యమృతాభిషేకంబు ♦ నలవరించి, కోటి కొక్కఁడు తెచ్చు ♦ కుసుమంబు లర్పించి, సాంబోణి వాసనల్ ♦ సంతరించి, పూర్ణనైవేద్యంబు ♦ ముందుంచి యర్పించి, కప్రపు టారతుల్ ♦ కాన్క లొసఁగి, మంత్రపుష్పము పెట్టి, ♦ మమత నాత్మప్రదక్షిణనమస్కారస ♦ త్క్రియలు దీర్చి,
- IV భక్తుఁ డెట్లులు నాత్మదై ♦ వతముఁ గొలుచు నట్లుస్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ నాప్రతాపు! డతని గళమునఁ గొనయూపి ♦ రాదుచున్న నీకు లోఁబడు ననుమాట ♦ నీళ్లమూట.
- V బ్రహ్మవిద్యామహా ♦ త్వరహస్య మెఱిగిన యు త్తమోత్తమ రాజ ♦ యోగిమాళి, హరిహరబ్రహ్మాదు ♦ లడ్లువచ్చిన సుంత వెనుదీని భువనైక ♦ వీరమూర్తి, పదునాల్గులోకముల్ ♦ ప్రతిఘటించినఁ బట్టుదల మానని భగీర ♦ థ ప్రభుండు, తవిలి మార్కొన్న మే ♦ రువునైనఁ బాదుతోఁ బెకలించు దుర్దమ ♦ పృథుబలుండు,
- VI చంద్రసూర్యులు గతిదప్పి ♦ చనిన నాత్మనై భవముఁ గోలుపోని యా ♦ భానుకులుండు శ్రీఁదొఱఁగితానుగా నీదు ♦ చెలిమి కోర నిలయుఁ గుంగెనె! యంభోధు ♦ లింకిచనెనె!
- VII ఢిల్లీతో మొగల్ సామ్రాజ్య ♦ మెల్లఁగొనుచు స్వయముగా నీవుపోయి త ♦ చ్చరణయుగళ మును భజించెద నంచు మ్రొ ♦ క్కిననుగాని తగులఁ డాతండు వామపా ♦ దమున నేని.
- VIII తొరుష్కన్యపమహా ♦ స్థానవాటికలోన నిందలు దొరలు నేఁ ♦ డిట్లు చేరి తనకమ్మఁ బరికించి ♦ తగునంచు నీపట్టపగ లి ట్లభిప్రాయ ♦ పడిరటంచుఁ దెలిసెనేని ప్రతాప ♦ దేవుని కోమల దివ్యచిత్తం బెన్ని ♦ దిశల నొగిలి జాలినొందునొ తెల్పఁ ♦ జాల; నకృరటన్న నతనికిఁ గొంత మ ♦ ర్యాద యుండె;
- IX నక్కట పకేంగితజ్ఞాన ♦ మణువుగూడ లేదె! విపరీతవర్తనుల్ ♦ వీరలంచు సమ్మహాత్ముండు తలపోయు; ♦ నతనిమదిని నున్న మర్యాదయును గూడ ♦ నూడిపోవు.”
- X అని వచింప నతని ♦ యంబుదగంభీర భాషణములు విని స ♦ భాజనంబు లబ్బురంబు నొంది; ♦ రక్షరు నవమంద హాస రోచియగుచు ♦ నతనిఁ జూచి,

—*) అక్కరుసార్వభౌముఁడు పృథ్వీరాజునకు బదులు చెప్పుట. (*—

- సీ॥ “ఆమహామహుఁడు పు డి ణ్యస్వరూపుఁడటంచు, భువనైక వీరపుం డి గవుఁడటంచు,
నర్కవంశనృపాల డి కావతంసంబంచు, ననుపమ శుద్ధవ డి ర్తనుఁడటంచు,
గొలఁదిమీఱిన పట్టు డి దల గలవాఁడంచు, నసమానధైర్య హే డి మాదియనుచు
నాశలేని యమాను డి షానందపరుఁడంచు, బ్రతిలేని యీశ్వర డి భక్తుఁడనుచు,
గీ॥ గ్రమ్ముకొను బహుభాషదా డి గ్లవములందుఁ గడిమి తగ్గని నెఱయీత డి కాఁడటంచు,
నే నొకఁడ నేల! యీదేశఁడిమెల్ల భువన మెఱిఁగి యెఱిఁగి వేనోభులఁడెపుడు మెచ్చు.
గీ॥ సర్వమంగళోదారప్ర డి శస్తమూర్తి శ్రీప్రతాపు స్వాతంత్ర్యల డి క్షీస్వరూప!
శల్లి పాతేశ్వరీదేవి డి ధైర్యమహిమ శిశువు లాటలలోఁ బ్రశం డి సింఛుచుండ్రు. 230
గీ॥ ఆమహీంద్రుపై నెంత మ డి ర్యాదగలదొ పల్లకీ నెక్కినచ్చి స డి భాస్థలమున
వేదిపై హేమపీఠిపై డి వెలసియున్న వననివాసియకా యీభిల్ల డి వరుఁడు సాక్షి! 231
క॥ వీరకుటుంబం బగును మహారాణాగారి దనుచు డి నొదల యూఁపన్
నేరనివాఁ డిలపై మన నేరని వాఁడందు; నిజము డి నిజ మిది యెందున్. 211
క॥ ఉన్నదిదె తాటియా; కిం దున్నది నృపగురుని వ్రాత; డి యున్నది తుది వ్రా;
లున్నాఁడు భటుఁడు; పనియే మున్నది లేదనఁగ, లేని డి దున్న దనఁగన్! 212
గీ॥ తన్నునిపె మహారాణాప్ర డి తాపసింగు జాబు నాకియ్య ననుచు నొ డి సొగె దీని
బొంకనఁగ నెట్టిదో దాని డి పుట్టెఱుఁగని మంచి మనసున్న యీభిల్ల డి మధురమూర్తి.
క॥ “ఇందు నసత్యం బుండదు! సందేహము వాయదేని డి శబరభటుని మీ
రిందఱలో నడుగుం” డన సందియ్యక పృథ్వీరాజు డి “శ్రమ మేమిటికిన్! 235
క॥ ఈలేఖక్రిందఁ దవలిన వ్రాలునకును సత్యమైన డి వ్రాలున కెంతో
పోలిక గల దంతియ; యీవ్రాలును నృపగురుని దనుచుఁబలుకఁగఁజాలన్. 215
క॥ వివరం బిది; యీభిల్లుని నెవఁడేనియుఁ బాపియుండు! డి నీకాలమునం
దివి క్రొత్తతె! ధన మున్నను భువనంబులు మార్చనచ్చుఁ డి బో! నిమిషమునన్. 237
గీ॥ అంత యేటికి! దేవర డి యనుమతింపఁ బరమవిశ్వాసియైన సే డి వకునిఁ బాపి
యరయువాఁడ నిందలిసత్య; డి మంతదాకఁ గమ్మ నమ్మకయుండును డి గాక మీరు.”

—*) మానసింహుఁడు ప్రతాపసింహునిగూర్చి తేలికగా మాటాడుట. (*—

- క॥ అని బలము నిగుడవచియించిన వదనంబెత్తి మాన డి సింహుండు “ప్రతా

- పన్యసతియెడ నాకును దీరని వై రంబుంట యంద ♦ అకు విదితంబే! 239
- క॥ అతఁ డతిలోకబలోన్నతుఁ డతులితవిక్రమనిధానుఁ ♦ డలఘుత్యాగా
న్వితుఁడనుట సూర్యదేవుఁ డతితర తేజస్వరూపుఁ ♦ డనుటయ కాదే! 240
- క॥ ఇనచంద్రులు గతిదప్పినఁ దనస్వాతంత్ర్యంబు విడక ♦ ధైర్యంబున డీ
కొని కోటివిపత్తులు గోటను మీఱెడు ధీరుఁడని దృ ♦ ధమ్ముగ నెంతుకా. 241
- గీ॥ ధైర్యశౌర్యాదిగుణసము ♦ దాయమునకుఁ దగ్గనిది పెంకెతన మాప్ర ♦ తాపునంకుఁ!
గానిచో నందఱట్లు సా ♦ ఖ్యమున మనక యూపిరాడని రణముల ♦ నేపుచెడునె! 242
- సీ॥ “అఖిలదేశాధీశుఁ ♦ డగు మహమ్మజ్జలాలుద్దీను సాహాయ్య ♦ మొదవియుండ,
నుదయపర్వతమునం ♦ దుండి యస్తాద్రిమేరకుఁ గల్గు సకల గో ♦ త్రాభరంబు
నెదిరి లేకుండ జ ♦ యించిన నావంటి పటుపరాక్రమశాలి ♦ ప్రితిఘటింప,
మానవమాతృలే ♦ రైన నితటికన్న నిమిషంబు తలయెత్తి ♦ నిలువఁజాల;
- గీ॥ రీడకే పాదుషాగారి ♦ తోడి పోరు తలమునుకతాచుఁ బడియెఁ బి ♦ తాపుమీఁద;
నాతఁ డాతకాలమొ యొక ♦ నని యొకర్చుఁ బూసఁ; డీమాస మఱి కలఁలోని బాస.
- సీ॥ మేవాడరాజ్యల ♦ క్షీ యనాథయయ్యో! దుర్గమదుర్గనివహముల్ ♦ గాలిఁ గలిసె!
భాండారములు పటా ♦ పంచలై చెడిపోయె: సేనాబలం బెల్ల ♦ శిథిలమయ్యో!
సామాతన్యపు లన్య ♦ సీమల కేగిరి! బంధుసంతానంబు ♦ పలుచనయ్యెఁ!
దల దాచుకొన నింత ♦ నెలవును గఱవయ్యెఁ! గట్టుగుడ్డలు పేలి ♦ కలుగఁ జిరిగెఁ!
- గీ॥ గడుపు మలమలమాడే! బిం ♦ కంబు లూడే! బలము సుషిసె! స్వాతంత్ర్యపిఁపాస లెడసె!
నిట్టి నిరుపేద యని సేయ ♦ నెంచునేని యతని సంరంభ మెల్ల స ♦ న్నాస్యసిపెండ్లి.
- చ॥ అడిగెను నేటి కీవ్యవధి ♦ ప్రాణము వోవక; నాఱుమాసముల్
గడువవు చూడుఁ; డీగడువు ♦ కాలము దాటకమున్నె పాదుషా
యడుగుల వ్రాలి తా నవిన ♦ యం బొనరించిన జాడఁనెల్పి మ్రొ
క్కెడి; నివి లోకమందఁ బరి ♦ కించిన చర్యలె; నేడు క్రొత్తలే!” 245
- క॥ అను మానసింహు మాటలు వినినంత నొకింత వంత ♦ పెరుగఁగ స్వాంతం
బునఁ బృథ్వీరా జడఁపంగనులేక సభాజనంబుఁ ♦ గెఱయఁగఁ గనుచుకా, 246

—*) పృథ్వీరాజు మానసింహుని మాటలను ఖండించుట. (*—

శా॥ “ఏమో! నాకటువంటి భానము రవం ♦ తేనికా మదికా లేదు! వి

శ్వామీయప్రకట ప్రతాపుడు ప్రతా ✦ పాధీశుఁ డాబూగిరి
 న్వామి గా కొరు మొక్కఁ డెప్పు! శతల ✦ క్షల్ వీరయోధుల్ సమి
 ద్భూమి ముట్టినఁ గెంజివుల్లటు శిరం ✦ బుల్ గిల్లవైచున్ జుమిః

247

సీ॥ గోచిపాతయలేని ✦ కుంభసంభవుఁడు సముద్రముల్ ద్రావె నా ✦ పోశనముగ;
 బడుగయ్యు మఱి వసి ✦ వ్వుఁడు గాధిసుతుసేన బ్రహ్మాదండమున లో ✦ పలికిఁగొనియె;
 బ్రహ్మాఁడుఁ డై దేండ్ల ✦ ప్రాయంపువాఁడయ్యు విశ్వంబు నెల్ల స్తం ✦ భింపఁజేసె;
 నంగముల్ లేనివాఁ ✦ డయ్యుఁ బంచశరూడు పూవుటమ్మున లోక ✦ ములు జయించె;

గీ॥ నాత్మబలము ప్రథానమై ✦ యలరుఁగాని యుపకరణములఁ బనియేమి ✦ యుత్తములకు
 లేమి యున్న, సాయంబేమి ✦ లేకయున్న, నాప్రతాపుఁ డధ్యాత్మ ✦ సత్వప్రభుఁడు.

గీ॥ అకట! యతఁ డేడ! నీ వేడ! ✦ చుక్క రేడ! యమరగిరి కణువునకున్న ✦ యంతరంబు!
 జగము తలక్రిందయినఁగాని ✦ జరుగఁబోవ దాప్రతాపుఁడు లొంగుట" ✦ యని వచించె.

గీ॥ పులకితశరీరులౌచు నాఁ ✦ దలల నూఁపు దొరల తలల రుమాలులు ✦ వఱలె నపుడు;
 కమ్మతెమ్మెర గ్రమ్మ వృ ✦ క్షములతుదల గునిసియాడెడు క్రొవ్విరి ✦ గుత్తు లట్లు. 250

సీ॥ "మానసింహనృపాల! ✦ మనము పృథ్వీరాజు విన్నపంబును ద్రోసి ✦ వేయఁబోల;
 దిట నుండు వారిలో ✦ నితఁ డొక్కఁడే మహారాణాప్రతాపు గా ✦ రాపుఁజుట్ట;
 మితఁ డప్పు డప్పు డా ✦ యినకులస్వామి దర్శన మొనరించిన ✦ చనువుకలిమి
 నామహామహు భావ ✦ మన్నియంశంబులయెడ నెక్కుడగురీతి ✦ నెఱిఁగియుండు;

గీ॥ నింత కితఁడు తొందరమాని ✦ యెల్ల కార్య గతుల దీర్ఘ మాలోచింపఁ ✦ గాఁ దగు ననె;
 మనకు మాత్ర మిప్పటికి మిం ✦ చినది గలదె! విదియఁ దోఁపని చంద్రుండు ✦ తదియఁదోఁచు

గీ॥ ఎదిరి వాదమ్మునకుఁదగు ✦ నెన్నివసతు లన్నియు నొసంగి సత్యము ✦ నరయు టుచిత!
 మాత్ర మేమిటి కిప్పు" డని ✦ యవననృపతి దృష్టిమార్చి పృథ్వీరాజు ✦ దెసనుగాంచి,

ఉ॥ "నీవు వచించుమాట గణ ✦ నీయమ! యట్టులె నీకు నిష్ఠమా
 కై వడి నమ్మ నేర్చిన యొ ✦ కానొక సేవకుఁ బాపి, యాజగ
 త్పావనవ్రతుండగు ప్ర ✦ తాపుని భావ మెఱింగి, మాకు నా
 యావివరంబులన్ దెలుపు ✦ మందలి సత్యము రూప మేర్పడన్.

251

గీ॥ 'అంతదాఁక మేవాడపై ✦ నరుగేరాదు మొగలు సైన్యంబు' లని నేను ✦ ముదలసేతుఁ
 బనులు చాలింతమిప్పు" డని ✦ పలికి లేచి సభ ముగియఁజేసె; నంతదుం ✦ దుభులు మ్రోసె

—*) పృథ్వీరాజు భిల్లుని దోడ్కొని తన యింటి కరుగుట (*—

- సీ॥ కుండంబునుండి ది ♦ కుక్కలనిండ నగ్నికణాబులు చెదరు చం ♦ దంబు వోచు,
 సై న్యాధినాథు లా ♦ స్థానరంగము వీడి యాత్మమందిరముల ♦ కరిగి రపుడు;
 రాజమాన్యమున న ♦ గ్రస్థానమున నిజగృహము జేరఁగఁబోయె ♦ బృథ్వీరాజు;
 ద్వారసీమ కతని ♦ భార్య జోషీబాయి స్వర్ణకుంభంబున ♦ జలము చెచ్చి
- అ॥ పాదయుగము గడిగి ♦ పై చెఱంగునఁ దడి యార్యై; లోని కిరువు ♦ రరిగి రపుడు;
 పావనానురాగ ♦ బద్ధ శోభన రాజహంస దంపతులను ♦ ననుకరించి. 255
- గీ॥ “ఆఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ యవసరమని పాదుపాకడ కీభిల్ల ♦ బటుని బంపె
 నాప్రతాపదేవుం” డని ♦ యతనిఁజూపెఁ బృథ్వీరాజు; జోషీబాయి ♦ వెతఁ గలంకె. 255
- సీ॥ “ఏనుంచు నీకిచ్చె ♦ నీకమ్మ! రాణాప్రతాపేశ్వరుం” డంచు ♦ ధవుఁడు నుడువ,
 “వ్రాయునప్పుడు కమ్మ ♦ వ్రాయుపైఁ దద్భావ మెట్టులుండె!” నటంచు ♦ నింతియడుగు;
 “నామహామహముఖు ♦ బుత నొచ్చినయట్లు కనుపించెనే!” యంచుఁ ♦ గాంతుఁడనఁగఁ;
 “బాతుేశ్వరీమాత ♦ ప్రభుఁడు లేఖ లిఖించు కతయెఱుంగునె!” యంచు ♦ నతివ పలుకు;
- ॥ “భక్తమణి సలుంబ్రాస్వామి ♦ పాయకెపుడు విభునిగొల్చు నె” యనిభర్త ♦ పృచ్ఛసేయఁ,
 “గసరు మొగ్గలు మాతల్లి ♦ కాన్పులడవి కాకలకుసుక్కిరో” యంచుఁ ♦ గాంతయడుగు.
- ః॥ “చెప్పుము చిత్త మిచ్చి యిదె ♦ శ్రీనృపలోకజగద్గురుండు మా
 యప్పు ప్రతాపదేవుని ము ♦ ఖాంబురుహంబునఁ జంద్రబింబము
 దొప్పెడి వెన్నె లట్లలరు ♦ నుత్తమమా దరహాసరేఖ తా
 నెప్పటియట్ల పాయక ర ♦ హించుచు నుండునె! భిల్లశేఖరా!” 253
- క॥ అని మఱియు మఱియు నయ్యంగనయును బతి మొత్తియడుగఁ ♦ గా భిల్లుండున్
 దనమది కుదురుపఱచి కల్గిన సంగతు లెల్లవారి ♦ కిన్ వినిపించెన్. 259
- సీ॥ “తోలిదినంబునఁ జీక ♦ టులు క్రమ్మువఱ కాజి విడకరేగె” నటన్ను ♦ వెత వహించు;
 “దినరాత్రములు రెండు ♦ తిండిలేక కుటుంబ మలసిపోయె” నటన్నుఁ ♦ గళవఱించు;
 “గాలియు వాన జ ♦ గత్పృథ్వీయమురేప నుబికె” నన్నను మది ♦ నుమ్మలించుఁ;
 “బిల్లి రొట్టెను నాచి ♦ బిడ్డఱొమ్మును జీల్చిపోయె” నంచు వచింపఁ ♦ బొక్కిపోవు;
- గీ॥ “రాజగురుసార్వభౌము వ ♦ జ్రంపుగుండె కఱకు సెడి మెత్తవడి వ్రాసెఁ ♦ గమ్మ” యనిన
 వేడినిట్టూర్పు వుచ్చి యా ♦ పృథ్వీరాజు లేమ కన్నీటి మున్నీటి ♦ లో మునింకె. 260

సీ॥ “తపనీయ ఘటిత సుం ♦ దరమందిరములున్నఁ, బలురకంబుల నుప ♦ వనములున్నఁ,
 మదనోపమానుఁడై ♦ మన్నించు మగఁడున్న, దాసీజనంబు వం ♦ దలుగనున్నఁ,
 బెన్నిధులనుమీఱు ♦ విత్తసంపదయున్నఁ గరమరుదైన భో ♦ గంబులున్న,
 వలువలు నగలు రా ♦ సులు రాసులుగనున్నఁ, దమమాట వేదమై ♦ తనరుచున్న
 గీ॥ మాటవినఁ గష్ట మిప్పటి ♦ మానవతులు; తినఁగఁ గట్టఁగలేక కా ♦ ననము వెంట,
 నాథు దేవునివలెఁ గొల్చె; ♦ నాదుపెద్ద తల్లిజోలిన సాధ్వీమ ♦ తల్లి గలదె! 261
 గీ॥ జగములోని వీరులును రా ♦ జన్యవరులు గొలువ విశ్వోన్నతుండునై ♦ యలరవలయు
 తండ్రి పడుపాట్ల కకట!యం ♦ తంబెలేదె!” యని కలగి జోషీబాయి ♦ యడలువడియె.
 గీ॥ తనకుల సుధాంబురాశి పూ ♦ తమ్ముసేయ నవతరించిన పద్మాల ♦ యావతార
 యలఘుసాధ్వీ జోషీబాయి ♦ యడలు చూడరాదనుచు సూర్యుఁ డపరవా♦రాశి డాసె.
 సీ॥ పలురంగులీను పు ♦ వ్వులచే నలరి మందిరము వెన్క నొక్కయా ♦ రామ మలరు;
 నారామమున వట్టి ♦ వేరులతోఁ గప్పబడి యొక్క చలువ చ ♦ ప్పరము దనరు;
 నద్దాని నడుమఁ గ ♦ మ్రాసనములు కొన్ని వాని నడుమ నొక్క ♦ బల్ల యుండె;
 యొకమాలు వలువ సాంపులుగులెఁక బైన; వ్రాతకుఁ దగ్గ యన్ని సాధనములుండె;
 గీ॥ నంతఁ బృథ్వీరా జొక విశా ♦ లాసనమున బల్ల ముందుఁ గూర్చుడిని ♦ లెవ్వు దీర్ఘ
 యోజనల ముగ్గి కొంతసే ♦ పుండి పిదపఁ గరమునను గాగితంబును♦గలముఁ గొనియె.

—*) ప్రధానమంత్రి యబ్దురహీమాను పథ్వీరాజును దర్శింప వచ్చుట. (* —

గీ॥ అంత సేవకుఁ డరుదెంచి ♦ “యగ్రమంత్రిగారు విచ్చేసి”రన వెల్లి ♦ గారవించి
 ప్రక్కవాకిటఁ జలువచ ♦ ప్పరమునందుఁ జేర్చి తానును జెంత నా ♦ సీనుఁడయ్యె.
 క॥ “పదినాల్గు నారోగ్యము కుమరుగలే దనుచు మీరు ♦ కొలువునఁ దెలుపక
 మదిఁ జింతవడితి; నెటు లున్నది! యి” ధ్దని పృథ్వీరా జ ♦ నంగ సచివుఁడుకొ, 266
 సీ॥ “అచటి విశేషంబు ♦ లన్ని మీకెఱిగింపవలెననియే యిట్లు ♦ వచ్చినాడ;
 భానుకులస్వామి ♦ వాసిన యాలేఖ నవలోకనముచేయు ♦ నంతమాత్ర,
 నామహామహుఁడు లో ♦ కై కాగ్రపీఠంబు డిగ్గి యక్కరుకుఁ జే ♦ యొగ్గునట్టి
 దుస్థితి యేర్పడె; ♦ ద్రోవ యిచ్చుక లేదె యని నాకు మనసులో ♦ మనసు లేదు;
 గీ॥ కమ్మఁ జదువఁగ మది జాలి♦క్రమ్ముకొనుచు “బదిదినంబులు బాధించె♦జ్వర”మటంచుఁ
 బలికి తప్పకొంటిని: గాని ♦ బాధ గలుగ; దెప్ప టట్ల నాకారోగ్య♦మెసఁగియుండు.

- సీ॥ పుట్టినప్పటినుండి ♦ బొంకన్న నెట్టిదో దానియాప మొకింత ♦ యే నెఱుంగ;
 నామహారాజు వ్రా ♦ యగలేక వ్రాయు నా కష్టగర్భితలేఖఁ ♦ గాంచి నపుడు
 నాసత్య మెట్లు పా ♦ డై సమసిన మానె, నన్మతంబు పలికి నే ♦ నాచరించు
 దోహంబు లేదని ♦ తోచి, యెట్టులొ కష్టమున 'జ్వరం'బని నేను ♦ బొంకినాఁడ;
- గీ॥ నన్మతదోషంబునైన డై ♦ ర్యమున నోర్తు; నామహాభాగు మదిని డై ♦ న్యమున కోర్వ
 తో" నటంచు నబ్దురహి ♦ మానుఁ డనఁగఁ, బ్రీతి యుట్టిపడంగ, నా ♦ పృథ్వీరాజు,
 సీ॥ "అనందమయ్యో మీ ♦ యారోగ్యవార్తకు; నాకమ్మ సభను నే ♦ నంది చూడఁ,
 బుదములక్రింద భూ ♦ భాగ మట్టులె క్రుంగి పాతాళమున కేగు ♦ పదిగిఁ దోచె;
 వీరాధివీర ని ♦ త్యారాధ్యదేవతా క్షత్రతేజోమయ ♦ స్వగ్లమూర్తి
 యుపనిని బొరలునే ♦ యని, పెండ్లిపందిరి కుప్పఁగూరఁగ ధాత్రిఁ ♦ గూలునె యని,
 గీ॥ దేవ! నాపరితాపంబు ♦ దేవుఁ డెఱుఁగుఁ; గమ్మఁ బరికింప డగ్గుత్తి ♦ కయు జనించి
 యింత మాట రాదయ్యె; నే ♦ నేమి నేయరాఱు, నటె నిల్చిపోతి, తా ♦ ప్రతిమ భాతి.
- ఉ॥ అమ్మహనీయు గౌరవము ♦ నంతయొ యింతయొ తగ్గఁజేయు నా
 కమ్మ నొకింశయున్ జదువఁ ♦ గా మన సింఛుక లేక "నాదు నే
 త్రిమ్ముల పచ్చనయ్యె; లిఖ ♦ తమ్మఁ గనుంగొన లే" నటం చస
 త్యమ్మొకఁ డడ్డు వెట్టి యెటా ♦ తప్పకొనంగను గంటిఁ గొల్వనన్" 270
- క॥ అన, లేసగ వొకయందము ననువుపఱప నెమ్మొగమున ♦ కబ్దురహిమా
 నును "జిట్టచివరఁ జక్కని పని చేసితి రందఱును నె ♦ బాసని మెచ్చన్. 271
- ఉ॥ 'ఈకడఁ గమ్మ బొం' కనుచు ♦ నేర్పడ దెల్పి నిజా ప్రభృత్యు లో
 కై కగుమా త్తమున్ దరియ ♦ నంపఁగ నక్కరునేశ సమ్మతిన్
 గై కొనివచ్చి గొప్పయవ ♦ కాశముఁగూర్చితి రిప్పు; విన్నయై
 తాకరనైన నీదు సమ ♦ యస్ఫురణంబు నుతింప నొప్పెడున్.
- సీ॥ అవిరళత్యాగంబు ♦ నకలంకవర్తన స్వాతంత్ర్యరక్తి దే ♦ శమునభక్తి
 సౌజన్యయుక్తి నా ♦ జనపాలకులమశాళి సకలభారతయోగి ♦ చక్రివర్తి;
 కసవు రొట్టెలు స్ఫటి ♦ కంపునీరముఁ గొంచుఁ గామధేనువుభంగిఁ ♦ గ్రాిలు; నతని
 నాదర్శమూని యో ♦ గ్యతఁ బెంప వారు వీ రన కందఱకును బా ♦ ధ్యత యెసంగు;
- గీ॥ హృదయమున వీరరసమున్న ♦ నెవ్వఁడైన దేవపూజాగృహమున నాధీరు విగ్ర
 హము నిలిపి మూఁడువేళల ♦ నర్చనేయు టర్హమను సూక్తి యుదు లే ♦ దతిశయోక్తి.

- గీ॥ ఆశిశోదియా వంశ దు ♦ ద్వాభిచందు) చరణములు పూజ సేయ వి ♦ జ్ఞప్తి వ్రాసి
 తీసికొనివచ్చినాడ నే; ♦ దీనిఁ జదివి వలయు మాప్పులు గావింప ♦ వలయు" ననిన,
- గీ॥ "అయ్య! నీకమ్మ కన్నుల ♦ నద్దుకొనుచుఁ జదివి హర్షింపఁగల యదృ ♦ వ్యంబె చాలు,
 గమ్మతావుల వీచు నీ ♦ కవనమునకు మెఱుఁగులను గూర్పఁజాలు నేర్పరులు గలరె!"
- గీ॥ అనుచుఁ బృథ్వీరాజు విశేష ♦ హర్ష మలర సచివు విజ్ఞప్తి పత్రంబు ♦ చక్క విప్పి
 విడివిడిగ ము త్తయములట్లు ♦ వెలయుచున్న కమ్మయందలి ప్రత్యక్ష ♦ రమ్ము చదివె.
- సీ॥ తూఁచియుంచిన మాడ్కిఁ ♦ దోఁచు శబ్దంబుల హాయికి మదిలోన ♦ నలరి యలరి,
 సరస స్వభావపే ♦ శల మనోభావంబు లచ్చొత్తినట్లుండ ♦ మెచ్చి మెచ్చి,
 యాత్మావబోధర ♦ హాస్యాంశములు నిండి యుబుకుటఁ గని తల ♦ యూఁచి యూఁచి
 ప్రసరించి నిలువెల్ల ♦ రసముట్టిపడునట్టి ఘట్టంబులను జూచి ♦ కరఁగి కరఁగి,
- గీ॥ భారతీయగౌరవము కా ♦ పాడుమనుచు భక్తి వెదచల్లుచో మోద ♦ బాష్పతతులు
 వెల్లువలుగట్టి దూఁక, నా ♦ పృథ్వీరాజు హర్ష జలరాశిఁ దేలి నీ ♦ రై స్రవిం చె. 277
- ఉ॥ "ఎంత మహానుభావులరొ! ♦ యెంత తపం బొనరించినారొ! దు
 ర్దాంతపరాక్రమాంకుఁడు ప్ర) ♦ తాపమహీంద్ర) పదాబ్జయుగ్మమం
 దెంతటి భక్తి భావము వ ♦ హింతురొ! వేయును నేల! లేఖ యా
 ద్యంతము సద్రీసస్ఫురణ ♦ మంది సుధా గురియించుచుండెడిన్. 278
- ఉ॥ ఈరచనావిశేషమును ♦ నిందలి త్యాగము వీరపూజయున్
 గూరుచునట్టి మోదమున ♦ కున్ గలిగించెడు దేశభక్తికిన్
 బారము లేదు; నిక్కముగ ♦ భారతదేశచరిత్ర)మం దలం
 కారవిశేషమాచుఁ ద్రిజ ♦ గంబులు మెచ్చి నుతింప నొప్పెడిన్. 279
- గీ॥ ఒక్కవ్రాిలున్న నిది దేవఁ యోగ్యమగుచు వెలయు"నని పృథ్వీరాజునఁ బ్రోగ్గడయును
 "ననఘ! యాలోపమును దీర్చునట్టి భార మిపుడు మీపైన నుండు; వ్రాలిడఁగవలయు"
- మ॥ అని పల్కన్ విని పృథ్వీరాజు "సచివేం ♦ దా)! నీమనోవీధి సం
 జననంబౌ మృదుభావసంపదలు ను ♦ త్సాహమ్మునన్ జేర్చి కూ
 ర్చిన యీయు త్తమ లేఖకున్ జివర మీ ♦ శ్రీనామ ధేయంబు నుం
 చినచో శీర్షముపైఁ గిరీట మిడు నా ♦ చెల్వంబు దీపించెడున్. 281
- క॥ అమలమయి, లోకవిఖ్యాతము సోచు, గురుత్వమందు ♦ త్వన్నామనువ
 ర్ణమయాక్షరముల లేఖాంతమునన్ శోభిల్లజేయు ♦ ధన్యప్రవరా!" 282

అని వచియించునంత వద † నాంబురుహంబున వింతభావముల్
 మునుకొని తోఁప, నా సచివ † ముఖ్యుఁడు మోమును వాల్చి “లోకపా
 వనసుచరిత్రుఁడైన యల † భానుకులేందుఁ గటాక్షవీక్షణం
 బున కిసుమంత పాత్రమగు † పోడిమి గల్లునె నన్ను బోంట్లకుఁ! 283
 ఇనకులేశ్వరుఁడు నే † నెవ్వఁడ ననుమాట గూడ నెఱుగని † క్రొత్త వాఁడః
 నార్జ మతవిరుద్ధ † మైన మహమ్మదీయకులంబునను జన్మ † మందినాఁడః
 భారతదేశంబు † వాఁడఁ గాను; బ్రతాపభూరమణునకును † దూరగుండఁ
 బరమశత్రుండంచు † వారు భావించు నకృపసాదుశాహికిఁ † బ్రథమమంత్రి;
 నామహాత్ముని దొడరిన † యాపదలకు నంతయో యింతయో హేతు † వైనవాఁడఁ;
 గాన నీకమ్మ నాసంత † కమ్ము మోపఁ గాను; నాకట్టి భాగ్యయో † గంబు చేచు. 284
 ఆరవివంశ్యమాళి జగ † మంతకుఁ బూజ్యుఁడు నాకు; నన్నుబోల్
 క్రూరతుగుమ్మవ్రాలుఁ గని † కోపము నొందునో యేమొ; శాంతి వి
 స్తారము తన్ననం బెరియు † జాడఁ బ్రవర్తి లజాలఁ నెన్నఁడుఁ;
 క్షీరఘటంబునఁ విషముఁ † జిల్కెడు కిల్చిషచిత్తు లుచు రే!

|| తలఁతుఁ నే నొకరీతి సుస్థిరముగాఁ † దద్దర్శన స్పర్శనం
 బులు సోకున్నను నీభవంబున జగ † త్పూజ్యంబులౌ తత్పదం
 బుల ధ్యానింపుచు, దివ్యనామము జపం † బుఁ జేయుచుఁ, గాలముఁ
 దొలఁగఁ ద్రోయుదునేని ధన్యుఁడనటం † దుఁ; లేవుపో లోపముల్. 286

రాజకులోద్భవుఁడవు కవిరాజవు, మఱి బంధుతావి † రాజతుఁడవు, రా
 రాజుహితుఁడవు, వేఱగు యోజన లేమిటికి! వ్రాల † నుంపుము వేగఁ.” 287

| అనఁ బృథ్విరాజు తనమనమున నాతని భక్తిభావ † మున కాశ్చర్యం
 బును బొంది “సచివశేఖర! నినుఁ గొని యాడంగ నెవరు † నేర్తురు! ధరణిఁ, 288

|| విశ్వోన్నతంబైన † వీరపూజాస్తకి, తనివోని యసమాన † దైవభక్తి,
 సముదారభవ్యపే † శలహృదయంబును, బరిశుభ్రమగు నార్ష † వర్తనంబు,
 సర్వసమత్వ ని † శ్వల దివ్యభావంబు, స్తుతిసేయఁదగినట్టి † మతసహనము,
 సకలదిగంత వి † శ్రాంత భూరియశంబు, స్వాంతంబు నిండ ద † యారసంబు,

|| నలరు ఘనుఁడవు: యవనుఁడ † వైన నేమి! యుత్తమోత్తమభారతీ † యుఁడవు; నీవు
 వ్రాయు నీకమ్మ నావ్రతా † పక్షిఁతీంద్రుఁ డాదరించుఁ దప్పక”యన, † యవనమంత్రి.

- గీ॥ “కులముఁ దలఁపక గుణ గణం ♦ బులు గ్రహించు జ్ఞానఖని, నిత్యసాత్త్విక ♦
 యతనిమదిఁ దావుగలదె కో ♦ పాంకురమున; కకట! యెఱుఁగక యాడితి ♦ ;
- సీ॥ అతికష్టమగు పరి ♦ స్థితులందు భక్తిరసోద్బద్ధమైన యీ ♦ యుక్త లేఖ
 నామహామహుని ది ♦ వ్యాభిధానంబె యాద్యంతంబు వర్ణితం ♦ బగుట, నిదిఁ
 భారతఖండంబు ♦ భావిచరిత్రలో నతులితాగ్రస్థాన ♦ మాక్రమించు,
 నట్టి యుక్త మలేఖ ♦ యందు నావ్రాలుంట యసమాన పరమ భా ♦ గ్యమ్ము
- గీ॥ భక్తి మెయి నిందు వ్రాసిన ♦ పద్యమాల భువనగురునకు విరజాజి ♦ పూల వ
 యగుచు, హృదయమెక్కి కృతార్థమయ్యెనేని మనల మించు ధన్యులు లేరు ♦ ట్టా
- క॥ సామాన్యాహారం బది స్వామి యెదుర నుంపఁబడి ప్ర ♦ సాద మగు నటుల్,
 పామరుడ యవనుడను నా నామ మతనిఁ జేరి పావ ♦ నం బగుఁ గాతన్.
- గీ॥ ఆత్మధర్మంబు నెంచి కా ♦ ర్యంబు నెంచి, యన్నిటిని మించు నాపర ♦ మా
 లైన మీయాజ్ఞ నెంచి నా ♦ స్వాంత మిప్పుడు వ్రాలిడుటె యుక్తమంచు నిర్ణయమై
- గీ॥ అనుచు, వ్రాసుంచెఁ; బృథ్వీరా ♦ జప్లె చేసి, దాని నదికించి, “రాణాప్రీ ♦ త
 దేవునకుఁ, కైలవారాప్రీ ♦ దేశ” మనుచుఁ బైన లిఖించి, యాభిల్ల ♦ భట

—*) భిల్లుడు డిల్లీపురము వీడివచ్చుట. (*—

- ఆ॥ పలురకముల తిండి ♦ బండాలుముల తోడఁ, గంబళమునఁ గట్టు ♦ కమ్మ తోఁ
 బైనఁ గురియుచుండు ♦ పలు దీవనల తోడఁ, దరలె భిల్లుఁ డురు ము ♦ దం
- ఆ॥ “అల్ల వాఁడె భిల్లుడంట; యక్కరుశాహి యోలగమునఁ గూరు ♦ చుండె నంట
 నాప్రతాపు దూత ♦ యట యితం”డని, మేడ లెక్కి నిక్కిచూచి ♦ రింతులె
- క॥ శ్రావణమాసము ముదిరెను! మేవాడేశమున నభము ♦ మేఘాకీర్ణం
 బై వాన లలముకొనె! హారావళి విడి డిల్లిజేర ♦ నరిగిరి యవనుల్.
- శా॥ అంతరాగమెలర్ప భిల్ల పతి డా ♦ యన్వచ్చి “హారావళీ
 ప్రాంతారణ్యము వీడి రయ్యరులు! సం ♦ గ్రామంబునున్వనిల్చె! వి
 శ్రాంతి జెందఁగ నాదు గూడెమునకున్ ♦ ర”మ్మంచుఁ గొంపోయె దు
 ర్దాంతప్రాభవు నాప్రతాపుని సభా ♦ ర్యాపుత్ర సైన్యంబుగన్.
- గీ॥ రచ్చపట్టనఁ బెనురచ్చ ♦ మ్రానికింద శబరపతి కృష్ణసింగు పా ♦ ర్భ్యముల న
 దుర్జయుఁడు లోనుగాఁగల్గు ♦ దొరలు చుట్టుఁ గొలువఁగఁ బ్రతాపుఁ డొక నాఁడ
 లు;

గీ॥ ఆమడయు నొక్కయడుగుగానరుగుదెంచి మోము ముసిముసినగవ్రలమును గలుక
 భిల్లుడధిపులకును బ్రణా • మిల్లి భక్తి దనరఁ గమ్మఁ బ్రతాపుపా • కముల చుంచి,
 సీ॥ “ఎకిమీఁడ! పాదుపా • కిచ్చితిఁ గమ్మ! యాతని యరుసం దింత • యనఁగఁజెల్ల!
 దూరు సింగారించె! • నొడఁగూర్చె నొకపెద్దసభ! కమ్మ నందిచ్చి • చనువు మనియె!
 బృధ్విరా జదిచూచి • వెనుక కిచ్చెను! బెద్దమంత్రి గొని చదువ • మానఁ దొరక
 తేఁడు తాన చదివె! • బృధ్విరాజు “ప్రతాపనృపుఁ డిట్లువ్రాయఁబోఁ! • నీది యెఱికి”
 గీ॥ యని పలికె! నక్క “రొకబంటునంపి నిజము నరయు” మనఁ బృధ్విరాజును • నగ్రమంత్రి
 యిరువు రేకాంతముగఁ గూడి • యిట్లు జాబు వ్రాసి శ్రీపాదములు చేరఁబఱచినారు.”
 ఆ॥ అనుచు మ్రొక్కి నిలిచె! • నందఱు మాన ముద్రా విముద్రితాస్మయఁజై వెలింగి!
 రాప్రతాపుఁడంత • నా సలుంబ్రాస్వామిఁ గాంచె! గృష్ణసింగు • కమ్మఁ దీసి, 302

—*) ప్రతాపసింహునకు డిల్లీనుండి వచ్చినలేఖ. (*—

⊕ సీ॥ మేవాడ రాజ్య ల • క్షీ భారధారేయ పరిణాహి దక్షిణ • బాహుదండ!
 కమలబాంధవ వంశ • కలశపారావార సంపూర్ణ రాకా తు • మారకిరణ!

⊕ The hopes of the Hindu rest on the Hindu; yet the Rana forsakes him. But for Pratap, all would be placed on the same level by Akbar, for, our chiefs have lost their valour and our females their honour. Akbar is the broker in the market of our race; all has he purchased but the son of Oodah; he is beyond his price. What Rajput would part with honor for nine days (Norcha); yet how many have bartered it away? Will Chittor come to this market, when all have disposed of the chief article of the Khetri? Though Putto has squandered away wealth, yet this treasure has he preserved. Despair has driven many to this market to witness their dishonour; from such infamy the descendant of Hamir alone has been preserved. The world asks, whence the concealed aid of Pratap? None but the soul of manliness and his sword; with it well has he maintained the Khetri's pride. This broker in the market of men will one day be over-reached: he cannot live for ever; then will our race come to pratap, for the seed of the Rajput to sow in our desolate lands. To him all look for its preservation, that its purity may again become resplendent.
 “Annals of Mewar.”

It is no affectation to say that the spirit evaporates in the lameness of the translation. The author could feel the force, though he failed to imitate the strength of the original.
 “Colonel James Tod.”

- బప్పురాయాస్వయా ♦ భరణ! దుర్మదవైరి తామిస్ర చండమా ♦ ర్తాండమూర్తి!
 స్వాతంత్ర్యపూజ్యరా ♦ జ్యరమా స్వయంవరాస్థాన సింహాసన ♦ సార్వభౌమ!
- గీ॥ భవ్య భారతదేశ సం ♦ భావనీయ సన్మత స్థాప నాచార్య ♦ సకల బిరుద!
 స్థిరతరఃరాక్రమక్రమా ♦ జేయ విమత భూప గజరాజ సింహ! పృ ♦ తాపసింహ!
- గీ॥ శ్రీలః దనరారు విశ్వదే ♦ వాలయమున నలఘు మేవాడ గర్భాల ♦ యంబులోః
 వెలయు నర్ధేందుకోటీరు ♦ విగ్రహంబ వనఘు! నీపాదములకు జో ♦ హరు లివిగో!
- గీ॥ గజము చర్మంబుః జిచ్చుట ♦ కన్నుః బూప చందురునిరేక కైలాస ♦ మందు వి
 భరతఖండంబు నుద్ధరిం ♦ పఃగ జనించు ధూర్జటివి నీవు; రాజమా ♦ తుగ్రడవు గ
- గీ॥ సత్యభరితుండవై నిత్య ♦ సత్యమూర్తి వగుచు ననవరతాత్మోప ♦ హరముల నొ
 సంగి స్వాతంత్ర్యమును గొల్చు ♦ జ్ఞానరాశి! వీవు దై వస్వరూపము ♦ వే! నిజంబ
- గీ॥ జగము గొనియాడు స్వాతంత్ర్య ♦ సాధమునకు వజ్రోసోపానపంక్తులు ♦ పఱచు చి
 నీ యశోవై భవముల వ ♦ స్థింతు) నిర్జరాంగనలు స్వస్థముయవేణ ♦ లాలపించి.
- ఉ॥ తావక ధర్మయుక్తియు ను ♦ దార యశంబును దేశభక్తి హా
 రావళి యొందుగాక భర ♦ తావని యొక్కఁడుగాక యిక నీ
 స్థావర జంగ మాత్మకము ♦ సర్వజగంబును వేయినోళ్ళ సం
 భావనసేయుటల్ చెవుల ♦ పండువుగా వినుచుండు మెప్పుడున్.
- గీ॥ పుష్పరాశినిఁ బడు వహ్ని ♦ పోల్కిఁ, బాలఁ బడిన విసమట్లు, కంటిలోఁ ♦ బడిన
 నటు హతాత్తుగ నీకమ్మయట్టెనచ్చి స్వాంతములు వ్రచ్చె; గొండొత ♦ వగవు
- మ॥ ఘనసౌభాగ్యము లూడి భారతమహా ♦ ఖండంబు దాస్యాధికా
 రనిమగ్నంబయి యుండ. 'లోకముల దౌ ♦ ర్భాగ్యంబులున్ దీతె నేఁ'
 డని హర్షింపఁ బ్రతాపభానుఁ డుదయం ♦ బై యుండె; మామస్కృతం
 బున లేమబ్బలు సోకి చాటుపడునే ♦ మో యంచు నొచ్చెన్ మగుల్.
- సీ॥ "సప్తపారావార ♦ సంవృతాఖిలమహీవలయ మేల" నటంచు ♦ వగవ వెపుషః
 "ధనధాన్యవసనవా ♦ హనకోటి బాత్తుగా లే" దంచు మదిలోనఁ ♦ స్లేశపడవు
 పార్వతీసతిఁబోలు ♦ పాపేశ్వరీదేవి పడు కష్టములకునై ♦ యడలఁబోవు!
 బాలచంద్రకళల ♦ వంటి బిడ్డలు తినఁ గూడులేదని వంతఁ ♦ గుండ వెప్పు!
- గీ॥ డనఘు! వాతాంబుపర్ణాశి ♦ వయ్యు నిఖిల భువనములు గెల్వఁదగు వీర ♦ మూ
 కటకటా! నీవు పంపిన ♦ కమ్మలోని జాలియగు పల్కువిని గుండె ♦ వీరె మా

- క॥ “తొలగెను విభవము; రాజ్యము తొలగెను; సిరి తొలగె; హితులు దొలగి” కటంచుక
 గలగకుమీ! దేవునిదయ నెలకొన్నను విశ్వమెల్ల ♦ నీయదె సుమ్మి. 312
- గీ॥ తెగని కన్యంబు లలము నీ ♦ దేశమందు వెలికి యుబికి నీస త్వమే ♦ వెలుగుగొంత!
 కనులు గట్టు మబ్బులు గ్రమ్ము ♦ కాళరాత్రి దళకు తళకుని మెఱయు సాచామవివలె.
- గీ॥ క్షత్రధర్మంబు క్రుంగి నా ♦ శనము నొందె; బీకువోయె వర్ణాశ్రమా ♦ చారణులు;
 భారతత్రాణమున కాది ♦ పద్మనాభుఁ డిపుడు నీరూపమున జన్మ ♦ మెత్తినాఁడు.
- గీ॥ భరతఖండంబులోని భూ ♦ పాలగణము లసమబాహుసమగ్రీ వీ ♦ ర్యమును. సతులు
 మానమును, గోలుపోయి; రీమాట మేము దేవ! నీమోగిల నటు వివేదింతు మిపుడు!
- గీ॥ తనదు నేల్బడిసంత హైం ♦ దవమహ త్వ మ్భక రంశయుఁ గొను వొక్క ♦ యపితికాఁడు!
 మమ్ముఁ గొనె; గాని సంగ్రాము ♦ మనుమనిఁ గొను పెద్ద నాణెముల్ వెలితిగా ♦ విన్నవోయె!
- ⊙ మ॥ ననరాత్ర్యత్సవేళ వేడుకలలో ♦ నక రాజపుత్రాన్వయుం
 డెవఁడై నక దనయాత్మగౌరవ భరం ♦ బింతేని రక్షించుకొం

⊙ The allusion of the princely poet in the phrase 'bartering their honour on the Noroza' requires some explanation. The Noroza or 'New years Day' when the Sun enters Aries, is one of great festivity among the Muhammadan princes of the East. But of that alluded to by Prithwi-Raj we can form an adequate idea from the historian Abul-Fazl.

It is not New year's Day but a festival especially instituted by Akbar and to which he gave the epithet Khoosroz 'day of pleasure' held on the ninth day (Noroza) following the chief festival of each month. The court assembled and was attended by all ranks. The Queen also had her court, when the wives of the nobles and of the Rajput vassal princes were congregated. But the Khoosroz was chiefly marked by a fair held within the precincts of the court, attended only by females. "The merchants' wives exposed the manufactures of every clime, and the ladies of the court were the purchasers. "His majesty is also there in disguise, by which means he learns the value of merchandise, and hears what is said of the state of the empire and the character of the officers of government." The ingenuous Abul-Fazl thus softens down the unhallowed purpose of this day; but posterity cannot admit that the Great Akbar was to obtain these results amidst the Pushto-jargon of the dames of Islam, or the mixed Bhaka of the fair of Rajasthan. These 'ninth day fares' are the markets in which Rajput honor was bartered and to which the brave Prithwi-Raj makes allusion.

చవమానంబును బొందకుండెడిని! క డ్టా! చిత్తురుక్షాత్ర ధ
 ర్మవికాసంబును బాపి యంగదుల న డ్మక్షా దెత్తువే! నేటికిక.
 చ॥ లలిత కళా విలాస శబ డ్లంబగు చిత్రముఁ గాంచి యొక్కఁ డు
 దలి యసమాన నైపుణి కె డ్దక్ష గజగుక్ష; మఱియొక్కఁ డందు 'రం
 గులు నునుఁగుంచె గుడ్డయును డ్దూలియు నింతని నిగ్ణ యించెడుక్ష
 వెల; యెవఁ డిం దభిజ్ఞఁ డన డ్భిజ్ఞఁ డెవండా జగం బెఱింగెడుక్ష.
 గీ॥ ఈవు విశ్వప్రపంచము డ్దీశ్వరుని యనంత లీలాగతులు గొని డ్దయాడె దెపుడు;
 విలువ గట్టుచు రాజ్యంబుఁగొలుచు నక్క; రెవరిగొప్పతనం బెంతో డ్దయొఱుఁగుజ?

It is scarcely to be credited that a statesman like Akbar should have hazarded his popularity or his power, by the introduction of a custom appertaining to the Celtic races of Europe as to these the Goths of Asia and he should seek to degrade those whom the chances of war has made his vanquished by conduct so nefarious and repugnant to the keenly cherished feelings of a Rajput, yet there is not a shadow of doubt that many of the noblest of the Rajputs were dishonoured on the 'Noroza,' and the chivalrous Prithwi-Raj was preserved from being of the number by the high courage and virtue of his wife, a princess of Mewar and daughter of the founder of the Suktawuts. On one of these celebrations of the Khocsroz the monarch of the Moguls was struck by the beauty of the daughter of Mewar, and he singled her out from amongst the united fair of Hind as the object of his passion. It is not improbable that the ungenerous feeling united with that already impure, to despoil the Sesodi Rajputs of their honor, through a princess of their house under the protection of the Mogul sovereign. On returning from the fair, she found herself entangled amidst a labyrinth of apartments by which egress was purposely ordained, when Akbar stood before her, but instead of acquiescence, she drew a poniard from her girdle and held it to his breast, dictating, and making him repeat, the oath of renunciation of the infamy to all her race. The anecdote is accompanied in the original with many dramatic circumstances. The guardian Goddess of Mewar, the terrific 'Mata' appears on her tiger in the subterranean passage of this passage of Pollution, to strengthen her mind by a solemn denunciation and her hands with a weapon to protect her honor. Rai-Singh the elder brother of Prithwi-Raj, princely bard, had not been so fortunate, his wife wanted either courage or virtue to withstand the regal temptor and she returned to their dwelling in the desert despoiled of her chastity, but loaded with jewels; or as Prithwi-Raj expresses it "She returned to her abode tramping to the tinkling sound of the ornaments of gold and gems on her person, but "where, my brother!" is the answer "a moustache on thy lip!"

"Annals of Mewar."

- సీ॥ భౌతికధనము స ♦ ర్వముఁ గోలుపోయిన, రవివంశజనన గౌ ♦ రవ ధనంబు,
 నభిమానధనము, లో ♦ కాతీత విక్రమ ధనమును స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మధనము,
 కడు సమృద్ధంబుగాఁ ♦ గలవాఁడవనుచు నీ దివ్యయశం బెల్ల ♦ దిశల మ్రోసె;
 నిట్టి దుర్దమశక్తి ♦ యెటనుండి వచ్చె నీకని జగం బెల్లప్పు ♦ డడుగుచుండు;
- గీ॥ నసి యొకఁడఁ దోడు నీడ నీ ♦ కద్వితీయ ధైర్యసారాబె నీపాలి ♦ దై వమనుచు
 హర్ష బాష్పంబు లురల మా ♦ యట్టివార లాడుకొను మాట లగునొ ని ♦ రథకములు!
- గీ॥ స్త్రీలఁ బురుషుల రాజ్యంబు♦దేశమెల్ల విలుచు నీ యక్బరను గొప్ప♦విలువకాఁడు;
 బ్రహ్మకల్పంబుగా థాతి ♦ బ్రదుకఁ; డంద అపుడు పునరుద్ధరింప ని ♦ న్నాశ్రయింతు.
- గీ॥ కులము గుణమును చూడ కీ ♦ ఖోణిజనుల కలుషము లడఁచి నిత్యని ♦ ర్మలతఁ బెంచు
 జాహ్నవియుఁ బోలె యవనసం ♦ సర్గదోష మడఁచి పునరుద్ధరింప యో♦గ్యుడవు నీవు!
- సీ॥ కానియు మొదలు ల ♦ క్షులుఁ గోట్లు రాసులు రాసులై పెరిగిన ♦ ద్రవ్యములును,
 బూరిగుడిసె మొదల్ ♦ గా రమ్య నవరత్న భర్మ నిర్మిత మహా ♦ భవనములును,
 బంటు మొదలు సర్వ ♦ పార్థివవర్గముల్ పదము గొల్చెడు సార్వ ♦ భౌమపదవి,
 బడుగుగుట్టము మొదల్ ♦ ప్రబలాజిసాధన సన్నద్ధ చతురంగ ♦ సైన్యములును,
- గీ॥ గాలవాహినిలోఁ బడి ♦ కడలిఁ గలియుఁ; బేదవడి బెండుదేలియుఁ ♦ బెంపు నెడని
 కర్మవీరుని స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మరతుని యశ మొకఁడె శాశ్వతజ్యోతి ♦ యై వెలుంగు.
- ఆ॥ నూదిబెజ్జమందు ♦ శుండాలములదండు చొచ్చి వెలికిఁబాట ♦ వచ్చు నేమొ!
 భాగ్యభోగరతుఁడు ♦ పరమేశ్వరుని కూర్చి నొంద లేఁడు; సౌఖ్య ♦ మంద లేఁడు.
- గీ॥ మొగిలు మేసెడుకొండ కా♦పురము! శిలలు సింహపీఠముల్! పులులు నె♦చ్చెలులపిండు!
 లారఁబండిన పండు లా ♦ హార! మిట్టు లేది యెటు లున్నను గొఱంత ♦ యేది నీకు!
- సీ॥ “శ్రీమించు నీదు ద ♦ క్షీణబాహుదండమే దిక్కంక భారత ♦ దేశమునకు;
 నమృత మొలుకు నీక ♦ టాక్షమే యింక నీహైందవులకు జీవ ♦ నౌషధమ్ము;
 బెద రెఱుంగని నీదు ♦ హృదయమే భారతస్వాతంత్ర్యలక్ష్మీ కా ♦ స్థానవాటి;
 తావకనామమే ♦ దాస్యాంధకారమ్ముఁ బోదట్టు దివ్యభా ♦ నూదయంబు;
- గీ॥ నీస్వరూపంబె పరదేవ ♦ తాస్వరూప” మనుచు జగమెల్ల నినుఁ గొని ♦ యాడి కొలుచు!
 నీవె విశ్రాంతిఁ గోరుచుఁ ♦ జే విడిచిన నున్నదే! త్రోవ, భారతా ♦ భ్యుదయమునకు!
- సీ॥ శలచూపరాక వా ♦ నలు ముంచుకొనినట్లు యావనప్రళయంబు ♦ లాక్రమింపఁ
 స్త్రీల పాతివ్రత్య ♦ దీక్ష పూరుషుల ఖాత్ర మడంగె శశిసూర్య ♦ ధామ మట్టు;

లేకార్ణవంబైన ధీ విపత్సమయమం దీ విశ్వమున కెల్ల ధీ నీ హాకడవె
ప్రళయంబు సోకక ధీ వటపత్రశాయియా పురుషోత్తమునిరీతి ధీ స్థిరత నిలిచి!

గీ॥ తిపుడు ససిచెడ్డ సకలధా ధీ త్రీశహృదయ వాటి స్వాతంత్ర్య బీజముల్ ధీ నాటెద వని
యనఘ! మాకుండె బ్రహ్మాండ ధీ మతయాస! కట్ట! యొనరిం తె నట్టేటి ధీ పుట్టిమునుక!

గీ॥ బరువుపడ కిన్ని యెండ్లు కా ధీ పాడినాడ వనఘ! స్వాతంత్ర్య కనక గ ధీ రాబలయమునఁ
బ్రజ్జ్వరిల్లు నఖండ దీ ధీ పమ్ము; నిపుడు కొండ యెక్కింతునే! కను ధీ గూర్కి దేవ! 328

గీ॥ పొడమి తోడనె యడఁగు బు ధీ దృఢమువోలె నరుని జీవితము క్షణభం! గురము సుమ్ము;
శ్రీమ కడలి దేశ మంధకూ ధీ పమునఁ ద్రోయు పాప మొడిగట్టుకొనకు ప్రతాపదేవ!

ఉ॥ చాలని కాలమి చరణ ధీ సన్నిధిఁ జేరి వచింపలేని మా
జాలిని దేవుడే యెఱుఁగుఁ; ధీ జక్కఁగ విప్పి వచింపలేము; నీ
కాలను ముల్లు క్రుచ్చినను ధీ గంటను గ్రుచ్చిన యట్లు నొప్పితోఁ
దూలి యొనర్చు విన్నపముఁ ధీ దోయకు! పాయకు వీరమార్గముకా! 330

సీ॥ కడలెల్ల నిండఁ జు ధీ క్కలు రాలఁగాలేదు; కులశైల శిఖరముల్ ధీ కూలలేదు;
గ్రహకోటి సంచార ధీ గతులు మాఱఁగలేదు; గగనంబు వ్రయ్యలై ధీ పగులలేదు;
భూదేవి పాతాళ ధీ మునకుఁ గ్రుంగఁగనులే; దేడు సముద్రంబు ధీ లింకలేదు;
పవమానశక్తి స్తం ధీ భన మొందఁగాలేదు; వహ్ని తేజము చల్లఁ ధీ బడఁగలేదు;

గీ॥ విరిసి బ్రహ్మాండభాండంబు ధీ వీలలేదు; భువన మేకార్ణవంబయి ధీ ముచుఁగలేదు!
ధైర్య హేమాద్రి రాణాప్రతాపదేవుఁ డాఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ధీ గోరె నేల! 331

గీ॥ నీయశోగానమునఁ జిక్కి ధీ నిఖిలజగము చొక్కె-; నానంద మందిరి ధీ సురలుగూడ;
సత్ప్రియత్నంబు! క్షణము విశ్రాంతి వలదు! తండ్రి! మ్రోయింపు విడక స్వాతంత్ర్యభేరి!

గీ॥ ఉదయగిరిపై న రవి కూరు ధీ చుండునట్టు లల్ల హారావళి పర్వ ధీ తాగ్రీసీమఁ
గొలుపు దీతెడు నీమూర్తిఁ ధీ గొలుచు జగము; నీకు స్వాతంత్ర్యరాజ్యాభిషేకమగుత.

గీ॥ సంగర తరంగ సంక్షుభి ధీ తాంగమగుచు నలముకొనియున్న బహువిప ధీ దబ్ధియంచుఁ
జెక్కు చెదరక చిక్కక ధీ సేమమునను నడచెడును గాక యుమ్మదా ధీ నందనౌక.

సీ॥ నీకటాక్షవిలాస ధీ నియతి యీక్షితికిఁ గల్యాణ తోరణరాజి ధీ యగునుగాక!
ముందు రాఁగల కాల ధీ మందు 'స్వాతంత్ర్యదైవత' మంచు నీపేరు ధీ వఱలుఁగాక!
మూఁడువేళల జగం ధీ బున వీరులందు నీ కగ్రీపూజాస్థాన ధీ మలరుఁగాక!
భారతీయులు హృద ధీ బ్రములందు నీమూర్తిఁ జేర్చి యెల్లపుడు పూ ధీ జింతుగాక!

- || మాత పాతేశ్వరీ చిరను ♦ మంగలియయి యచలరాజాత్మజవిధాన ♦ నలరుఁగాక!
యతులితారోగ్య భోగ భా ♦ గ్యములతోడ నర్కకులదీప! నీకు బ్రహ్మయు వగుత!
- || భవ దుదా త్తవృత్తము త్యాగవై భవంబు మామదిని గొల్పు భక్తియిమాడ్కియవన
సృపు ఋణముఁగూడ మఱపించినిన్నుఁ గొలువఁ బురికొలిపె; సాహసమని తప్పరయ
కయ్య!
- || నీపదాబ్జయుగము ♦ నిరతంబుఁ గొలుచుచు భక్తిగల విధేయ ♦ వర్తనమున
నలరు వార; మిట్టు ♦ 'లబ్ధూరురహిమాను-పృథ్విరాజు'లనఁ జ ♦ రింతు మెప్పుడు." 337
- || అని చదివి సలుంబ్రాపతి మనమునఁ నుదయించు భక్తి ♦ మాహాత్మ్యమునఁ,
గనుఁదోయి నొత్తుకొని లేఖను విభు పాదములు సోఁకఁ ♦ గా నిడి మ్రొక్కె. 338
- || అచ్చటి యందఱ మనములు విచ్చి ముఖాబ్జముల నిండ ♦ వింతగు మోదం
బచ్చువడి హర్ష బాష్పము లెచ్చంగఁ బ్రతాపదేవుఁ ♦ డెల్లరఁ గనుచు. 339
- || "నెల దాటంగను జొచ్చె నక్కరునకు ♦ నేలేఖ నంపించి; యీ
నెలగా నక్కట! సూర్యవంశముదెసఁ ♦ నేరంబుఁ గావించి నిం
దలపాలైతి నటంచుఁ బల్కఱును జిం ♦ తఁ గుందితి; గాని యీ
కలఁతల్ సర్వము దీర్చి హర్ష భరము ♦ గల్గించె నీ లేఖయు. 340
- || శత్రుపురమున యావనా ♦ స్థాననీను నింత నిస్పాక్షికమనస్కు ♦ లింత సుగుణ
భరితు లుండుట యిప్పుడేయెఱిగి, యింత వఱ కెఱుఁగనై తినే! యంచువగచుచుంటి
- || తన సత్కీర్తికి భంగమా గతిని స్వా ♦ తంత్ర్యంబుఁ బోనాడి శ్రాం
తినిఁ గాంక్షించె బ్రతాపుఁడంచు వగ సం ♦ ధిల్లంగ నాపృథ్విరా
జును నబ్ధూరహిమానుఁ డీయిరువు రి ♦ చ్చో జ్ఞానదీపంబు పెం
పునఁ నజ్ఞానతమంబుఁ బాపుచు యశం ♦ బు బెంచి రెఱేనియు. 342
- || స్మరణీయంబగు వారి సాయము; కృత ♦ జ్ఞత్వంబుఁ బాటించి త
చ్చరితంబుల్ స్మరియింపకున్న ఋణ మీ ♦ జన్మంబునఁ దీఱ; దా
హరిభట్టారకు పేరువెనకఁ గడు పు ♦ ణ్యాస్వాంతులౌ వీరి యి
ర్వుర నామంబులె యుత్తమోత్తమ పదం ♦ బు బొంది వాసి గను. 343
- || మఱవఁ దగదు; వీరు చిరస్మరణీయు" లటంచుఁ బలక ♦ సంతోషము పొం
పిరిపోవ సలుంబ్రా ధీశ్వరుఁడును మది భక్తిభావ ♦ వై భవ మలరఁ, 344

—*) సలుంబాకృష్ణసింహుఁడు డిల్లీలేఖను గొనియాడుట. (*—

- క॥ పరు నుద్యోగులు, మనతో దుర మొనరింపంగ వలయు ♦ దొర లయ్యును, న
కృరు వీడి మిమ్ముఁ గొలిచిరి గురుతుల్యు లటంచు నెఱచు ♦ కొందుము మాకుఁ.
- క॥ ద్యుతిమంతమయి జగద్వందితమయి యీదివ్యలేఖ ♦ దేవార్పణపా
వితమగు కర్పూరపు హారతివోలెఁ బవిత్రమై వి ♦ రాజులుచుండెన్. 346
- క॥ హృద్యములై, యనుభవసం పాద్యములై, సరళ సరస ♦ పాక కళా సం
వేద్యములై, లేఖను గల పద్యములు పదార్థగౌర ♦ వంబునఁ దనరున్. 347
- క॥ మావంటి సేవకులు సంభావించి పఠించి దినము ♦ పారాయణమున్
గావింపఁ దగినవై కడుఁ బావనమై వెలుఁగు నిచటి ♦ పద్యచయంబుల్. 348
- చ॥ పదిలముగాఁగ నీను పద ♦ పంకజభక్తి మనంబులోపలన్
మొదలెడి వారిలోన నను ♦ మించిన భక్తుఁడు లేడటంచు నా
మొదలిటినుండియున్ గరువ ♦ ముల్ మది నుండెను; నిప్పు “డెందఱో
గదర మహానుభావులను ♦ కైవడి నా కెఱుఁగంగ నయ్యెడిన్. 349
- క॥ విజ్ఞాపన మిద్దానిని నాజ్ఞాపత్రముగ నెస్మి ♦ దాదులు గొని మా
యజ్ఞాన ముడిపెదము బ్రహ్మజ్ఞమణి! దీని నొసఁగి ♦ మమ్మేలఁగదే!” 350
- క॥ అనుచుండ భిల్లపతి యాతనిఁ గాంచుచు “భక్తియోగ ♦ ధర్మరహస్యం
బును మిమ్ముఁబోలె నెఱిఁగిన మనుజుఁడు లే”డనచు రాజ ♦ మణిఁ గన్గొనుచున్, 351
- సీ॥ బాధ్యతగల గొప్ప ♦ పదవి తెఱుపక సామ్రాజ్య లక్ష్మిత మహా ♦ మాత్యముద్రా!
యదియొకఁడేగాక ♦ యకృతీశ్వరుతోడి వియ్యంబు నెయ్యంబుఁ ♦ బేర్చిపెంపుఁ
దృణముగాఁ జూచుచు ♦ గుణము కోరుచు నిన్నుఁదనఱేని గర్భశా ♦ త్రపుని గొలిచి
యేవిపత్తులనైనఁ ♦ నెదిరింప సమకట్టె నబ్దురరహిమానుఁ ♦ డనఘ గుణుఁడు!
- గీ॥ కమ్మజమవఁగాఁ జమవఁగాఁ ♦ గడ కతండు పరమభక్తి ని న్నేకల ♦ న్య ప్రకార
శిష్యుఁడై కొల్చి మమ్ము గె ♦ ల్పెననితోఁచె”ననిన నందఱ దెసఁ గలి♦యంగఁజూచి,
ఉ॥ “కమ్మ నదెట్లొ వ్రాసితిని; ♦ గమ్మను బంపిన దాదిగా నన
ర్హమ్మగు శ్రాంతి యేల వల ♦ దం చనిపించి తపించుచుంటి; నీ
కమ్మయు నాకుఁ దోడుపడె! ♦ గష్టమొ సౌఖ్యమొ నె త్తె బడ్డ భా
రమ్ముఁ దొలంగఁ ద్రోయఁగను ♦ రాదు; రణంబె శరణ్య మెప్పుడున్. 353

⊕ గీ॥ కమ్మ వినినంత మద్భజా ♦ స్కంధమందుఁ దోచెఁ బదివేల వీరుల ♦ దోర్బలమ్ము;
రణ మొనర్పంగఁ గోర్కు లుఁగ్రముగ రేఁగె! వీరవిహరణ మొనరింపఁవెడలవలయు

సీ॥ లోకముల్ తలక్రిందు ♦ లుగఁ జేసి భారతస్వాతంత్ర్యమును నిల్పఁ ♦ జాలుమరని
యందఱు కొండంత ♦ యాసతో మనవైపు చూపులు వఱపిన ♦ చొప్పు దోచె;
నేహేతువుననైన ♦ నిపుడు స్వధర్మ నిర్వహణంబునందు దు ♦ ర్బలుల మైన
మేవాడకేగాక ♦ యీ విశ్వనుందలి సృజకెల్లఁ దప్పిన ♦ వారమగుదు!

గీ॥ మస్థిరపు జీవితములపై ♦ నాస మాని భారతత్రాణ దీక్షా ని ♦ బద్ధులమయి
దేవదానవకోటి నె ♦ దిర్చియైనఁ గార్యసాఫల్య మొదఁగాఁ ♦ గడఁగ వలయు.

చ॥ పొడమి యధర్మముల్ పొదలి ♦ పొంగుచు దాస్యము వీరధర్మమున్
ముడివడె! మాతృదేశము వి ♦ ముక్తికి నాదు శరీరమందున్
గడపటి రక్తబిందువును ♦ గాని మిగుల్చుకొనంగఁబోక నే
దడిపెదనేని యీధరణి ♦ ధన్యుడ నయ్యెద నీభవంబున్.

355

మ॥ దివమందైనను రేయియైనఁ ద్రుటి శ్రాం ♦ తిన్ బొందఁ గాంక్షింప; నా
హవరంగంబె నివాసమందిరము చే ♦ యన్ బోయెదన్; బ్రాణవా
యువు లీదేహమునందు నుండువఱకె ♦ ట్లొ పూని స్వాతంత్ర్యతే
శవికాసంబును బోవనీనని ప్రతి ♦ జ్ఞన్ జేతు మీముందరన్”

356

గీ॥ అని విభుండనె! భిల్లేశుఁ ♦ “డల్లె యగుత! మీవు చెప్పినంత యొనర్చు ♦ తే నిజంబు!
పిలిచి పిలిచినైన రణంబు ♦ సలుపవలయు! వలచి వలచి యాపదల నో♦ర్వంగవలయు!

గీ॥ అఖిలభిల్లరాజ్యము మాత్రి ♦ కప్పుఁగించి పులులఁబోల్ వేనవేలు లెం♦కలను గొనుచు
ననునిమేషంబు వచ్చి నీ ♦ యండ నుండు; నామహాభుజ మున్న నీ ♦ కేమికొఱఁత!

క॥ గళమునఁ బ్రాణము లుండఁగఁ దలపూ వాడంగనీక ♦ త్వత్పాదాబ్జం
బులు తల నిడి ముల్లోకంబులు దాకిన సుంత ముల్లు ♦ మోవఁగనీయన్”

359

క॥ అనియెల్లెత్తి వచ్చిచెను! విని యందఱు హర్ష మనుభ ♦ వింప, సలుంబ్రా
వనిపతి “దేవా! విక్రీను మన నీసామ్మనుచు జగము ♦ లభినందించెన్.

360

⊕ This effusion of the Rahtore was equal to ten thousand men; it nerved the drooping mind of Pratap and roused him into action, for it was an incentive to find every eye of his race fixed upon him.

“Annals of Mewar.”

- క॥ నీవెంట మాతృదేశము సేవించి విపక్షకోటిఁ ♦ జెండాడఁగ మా
జీవితము లుపకరించిన నీ విశ్వమునందుఁ గొదవ ♦ యేదీ మాకున్! 361
- క॥ తారాగృహమాది, సలుంబ్రాజ్యాంతంబుదాఁకఁ ♦ బ్రజలును శ్రీమ
న్నారాయణమూర్తివిగాఁ జేరి భజించెదరు నీను ♦ శ్రీపాదములన్! 362
- గీ॥ ఆగ్రహానల దీప్తము ♦ ఖోగ్రమైన రణమహాదూర్గ నట్టెక ♦ రద్వయంబుఁ
బట్టి యాడింపఁగలరు నీ ♦ పాదభక్తు”లనఁ బ్రతాపప్రభూ త్తంసుఁ ♦ డాస్యమెత్తి, 363
- మ॥ “అఘితోగ్రంబుగ యుద్ధముల్ జరుగు; నా ♦ వంతైన విశ్రాంతి నొం
దము: మీకున్న యమూల్యవస్తువుల వెం ♦ టన్ గొంచు నీనాఁడె నూ
ర్యమహాల్ దూర్గముఁ జేరబోవలె” నటం ♦ చాజ్ఞప్తిఁ బాలించె; శ్రీ
ఘ్రుమె సేనాపతు లెల్లఁజేరి దరియం ♦ గా నేఁగి రాదుర్గమున్. 364
- ఉ॥ “మీరలు నాకు వంద్యులరు; ♦ మీకృతమున్ మఱవన్; రణంబె నేఁ
గోరుదు శ్రాంతి నిచుకయుఁ ♦ గోర” నటంచనీ పృథ్వీరాజు-న
బ్ధూరహీమానుఁగూర్చి తలఁ ♦ పున్ బ్రకటించెఁ బ్రతాపసింహుఁ; డ
వ్వారును నక్కరీశునకు ♦ వార్తలు దెల్పిరి సత్య మేర్పడన్. 365

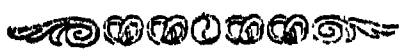
గద్య:—ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణాకటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసనత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, “దుర్భాక” వంశ దుగ్ధాంభోరాశి
రాకా కైరవమిత్ర, శాలంకాయన గోత్ర పవిత్ర, సుజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహుఁడవధాని
పంచానన-కావ్యకళాని ధీత్యాది బిరుదాకర, సుకవి
రాజశేఖర, “రాజశేఖరకవి” ప్రణీతంబయిన
“రాణాప్రతాపసింహచరిత్రం” బ
ను పద్యకావ్యమునం
దుఁ జతుర్థా
శ్వాస
ము.

శ్రీ

కామేశ్వరై నమః.

రాజా ప్రతాపసింహచరిత్ర.

పంచమాశ్వాసము.

—*) వసంతము. (*—

|| నునుపారు మెఱుఁగు దీ ♦ యన గుఱ్ఱులేమావి చిగురాకు బాకులు ♦ చికిలి చేసి,
 నన లాని వగరుఱు ♦ ల్గునఁ గికారింఱు కోయిల హఱుమాయీల నా ♦ యితము చేసి,
 నిలువెల్ల విచ్చి తా ♦ వులు చిమ్ము దాసానిపూలతో నెఱ్ఱజెం ♦ డాల నెత్తి,
 యరవిచ్చు తేకుఁదా ♦ మర తుపాకులఁ దేటిగమి యుక్కుగుండ్ల న ♦ గాదు చేసి,
 || పరువపు వసంతుఁడను దొడ్డ ♦ తురకతేఁడు కలయవనపాళి పసదన ♦ మ్ములఁ గఱఱి,
 లలితరాజాతపత్రమం ♦ డలము బెరయ దళముకొని చిల్కపింఱుతో ♦ దండు వెడలె.

—*) యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట. (*—

|| ఈమాఱు ప్రతాపుఁడు తనదౌ మానము నిలుపుకొనుట ♦ యరుదని యక్బర్
 భూమీశు సైన్యపతు లచ్చో మూఁగిరి బలములెల్లఁ ♦ జుట్టును గొలువఱ్. 2

|| బల్లిదుల భటులఁ గొని 'యంతల్లా' దుర్గంబుకడఁ బ్ర ♦ తాపవిభుం డ
 బుల్లాఖానుని దాఁకెను ముఱ్ఱోకము లతని ధృతికి ♦ ముచ్చట పడఁగఱ్. 3

|| తోరుమ్మభటులు మ ♦ త్రమతంగజములట్లు తాఁకిరి రిపు సేన ♦ దద్దఱీలఁగ;
 రాజపుత్రులు మృగేం ♦ ద్రశ్రేణీబోలెఁ బైదూఁకిరి యవనులు ♦ దొరలిపడఁగఁ;
 బ్రళయభానుఁడువోలె ♦ వెలిఁగి ప్రతాపేంద్రుఁ డరిమధ్యమున వ్రాలి ♦ నఱుకసాగె;
 వందలువేలుగా ♦ మ్రందిరి రెండుపక్షములందు; సమర ము ♦ గ్రముగ కేఁగెఁ;
 || బ్రాహ్మమాపటివేళకు ♦ మొగలుసేనఁ గొని ఫరీదు వచ్చి కలసి ♦ కొనియె; రాజ
 పుత్రులకు సంగరము తల ♦ మునుకలయ్యె; యవవసైన్యంబుల యధీనమయ్యెఁగోల.
 || బారులు బారులు యావన వీరులు శైలంబు లెక్కి ♦ వెడలును నవలఱ్
 "దోరణగృహ" దుర్గము "చాందేరీ" దుర్గంబుఁ గొనిరి ♦ ధృతి యేపారఱ్. 5

- క॥ వేటొక సేనాపతి మార్వారుదేశను సేనగొనుచు • వచ్చి మహోగ్రం
 జౌరణ మొనరించుచు బాలిమేరను “ఆహూరు” కోట • మెట్టెను గడిమిన్. 6
- సీ॥ నీలకాదంబినీ • నివహంబుచందాన సకలదిక్కుల విప • త్సంచయములు
 పేరినకొలది భ • విష్యదాకాశంబు విపులాంధకారసం • వృతముగాఁగ
 సైన్య మంతంశకు • సమసిపోయెను; దుర్గసంఖ్య క్రమమ్ముగా • సన్నగిల్లె;
 నాప్రతాపుని ధైర్య • మతని సాహసము దైనందినవృద్ధి నొం • దంగసాఁగె;
- గీ॥ నింతలోనన వర్షర్తు • వెదిగివచ్చె; బర్వతముల రేఁగెడు విష • వాయువులకుఁ
 గొలకు లందలి విషజలం • బులకు స్రుక్కి, మొగలు సేనలు ఢిల్లికిఁబోయె మఱి.
- సీ॥ విశ్వంబు నెల్లఁ బి • ప్పిగఁజేయఁజాలి గుంపులుగాఁగఁబడు పిడు • గులకు నడలి,
 జడివట్టి కురిసి మా • సముదాఁక విడువక చెలరేఁగుచుండు వా • నలకుఁ జిక్కి,
 కుక్షిలోనికీఁ గ్రుచ్చు • కొని పోయి శ్రమఁబెంచు నీదరగాలికీ • బేదవడియు;
 రక్త మంతటిని బే • రఁగఁజేసి హృదయంబు స్తంభన మొనరించు • చలికి స్రుక్కి;
- గీ॥ చిత్తయొడల వేడికి • నత్తమ్మిల్లి రాజగురుసార్వభౌముఁడు • రాణివాస
 మనుఁగుబిడ్డలు నలజడి • కగ్గమగుచుఁ బొండవులుగూడఁ బడనట్టి • బాధ పడిరి. 8
- క॥ కొమ్మలకును బల్ల వనివహమ్మువలెన్ జైత్రమాస • ముతట నారం
 భమ్మైన యవననృపసైన్యమ్ములు గుంపులయి వెలసె • హారావళిపై. 9
- గీ॥ పాదుషాహి యానతిమెయి • భరతఖండ మందు విఖ్యాతిఁ గనిన సై • న్యాధినాథు
 లెల్ల వేచేసి ‘యుజ్జారఁగృహము’ ‘దేవగృహము’ను “విరాటగృహ” దుర్గఁమిన్నిగొనిరి!

—*) “సూర్యమహల్” దుర్గ యుద్ధము. (*—

- మ॥ సమదేభేంద్ర సమాన వీరభటు లు • త్సాహంబుతోఁ గొల్వ; ద
 ర్పము శోభిల్ల మహమ్మదీయభటు లం • బర్ నుండి మార్వారుదే
 శమునంగుండియు వచ్చి యెల్లదిశలన్ • శైలంబు లందెక్కి సూ
 ర్యమహల్ దుర్గము చుట్టుమూఁగిరి సమ • గ్రాటోప మేపారఁగన్. 11
- మ॥ వితత కరాళ మృత్యుసమ • భీకర విక్రములైన యాత్మ యో
 ధతతులనెల్లఁ బూన్చుచుఁ బ్ర • తాపుఁ డరాతులఁ దాకి సంగర
 క్షీతిని దదీయశీర్షములఁ • జిందర వందర చేయుచుండె; నీ
 గతి నొకమాసమున్ గడువఁ • గా యవనుల్ కడుఁ జింత మున్గుచున్, 12

సీ॥ కొటలో నొక్కనీ ♦ గూఢమార్గ మెఱింగి గుమిగూడి పోయి ద్వా ♦ రమును దెఱచి
యర్ధరాత్రము లోని ♦ కరుగంగఁబూని; రాసడి యెట్లొ యెఱిగి దుష్టయుఁడు వచ్చి
యడ్డగించెను; యుద్ధ ♦ మతిభయంకరముగా జెలఁగె; మోగలులు ద్రోసికొని లోనఁ
జొరఁ బూని; రది చూచి ♦ చోండావతుల్ దవాగ్నిజ్వాలలటులు క్రీక్కిరిసి తాఁకి;

క॥ రర్కుఁడుదయించుసరికిఁ బో ♦ రగ్గ మయ్యె; నంత భిల్సురాపురినుండి ♦ యరుగుదెంచి
సూక్తసింహుండు తురకల ♦ స్రుక్కఁజేసి సరభసముగ దుగ్గప్రవే ♦ శం బొనర్చె. 13

ఉ॥ ఘోరముగా రణం బెదిగె; ♦ గొన్నిదినంబులు దాఱినంత, నా
హఃరపదార్థముల్ దఱిగె; ♦ నంతట నొక్కయెడఁ బ్రతాపధా
త్రీరమణేంద్రుఁ జేరఁజని ♦ “దేవ! నిగూఢ కవాటమందునఁ
దూఱుచుఁబోయి ‘భీమగడ’ ♦ దుగ్గముఁ జేరఁగ యోగ్య మియ్యెడఁ. 14

క॥ చాలఁగాలము నిలువఁగఁ జాలమ దుర్గంబు; తిండి ♦ సంబారములుఁ
జాలవు; మీరిపు డరుగుట యే లగ్గు నాకుఁజూడ ♦ నిందుంఁడి వడిఁ.” 15

మ॥ అని పాదంబులచెంత వ్రాలుచు సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ డర్థింప, న
జ్జననాథాగ్రణి భీమదుర్గమునకుఁ ♦ సైన్యంబులఁ గూడి పో
యెను; శేషించిన సైన్యముల్ భుజబలా ♦ బేపారగాఁ బోరె; నై
న నెలఁ దాఱకమున్న దుర్గమును జెం ♦ దఁగల్గి రామోగలుల్. 16

మ॥ బలమెల్లఁ గృశియింపఁ జొచ్చినఁ బ్రతా ♦ పస్వామి జాంబూనదా
చలముఁ బోలి పరాక్రమక్రమత స్వ ♦ చ్చందంబుగా నిల్చె; బి
డ్డల భార్యఁ జెఱఁబట్ట నాతఁడగచా ♦ ట్లఁ మున్నునం చెంచి సే
నలతో ముట్టిరి భీమదుర్గము నమా ♦ దస్థైర్యులై శాత్రుల్. 17

—*) యవనులు భీమదుర్గమును ముట్టడించుట (*—

సీ॥ యవనులదెస ముఖ్య ♦ మై ప్రకాశించె నత్యలఘుబృహన్నాళి ♦ కాస్త్రవహ్ని;
రాజపుత్రులదెస ♦ రాజిల్లఁచొడఁగెఁ బ్రధానమై బాహుప్ర ♦ తాపవహ్ని;
యగ్నిచూర్ణముధాటి ♦ కాకోట నట నట గండశిలలు కొన్ని ♦ పిండి యయ్యె;
క్షణమునకు క్షణంబు ♦ గడియకు గడియ యావనచమూప్రతతిని ♦ బలము తఱిగె;

గీ॥ నిప్పు లుమిసెడు నారక్త ♦ నేత్రములును మండుచుండెడు భయదాస్య ♦ మండలములు
రక్తసిక్తపరిచ్ఛద ♦ రాజి వెలయ రాజపుత్రుల పోరు దు ♦ ర్వార మయ్యె. 18

- క॥ నెల దాటుదాక యవనులఁ గలనఁ గలఁచి నృపగురుండు † కాపురముఁ దగఁ
దలఁగించి బోయపల్లియ నిలిపి పదిలపఱచి మఱల † నెక్కొనె ననికిఁ. 19
- మ॥ పరమప్రీతిని భిల్లలోకపతి యా † పాశుశ్వరీ పాదపం
కరుహద్వంద్వముఁ గొల్చి తోడుకొని యా † 'కావా' ఖనిఁ జేర్చె; నా
కరుణాసాంద్రమనస్క యత్తఱిని భూ † గర్భమునన్ జేరు నా
ధరణీనందనమాడ్కిఁ బెం పెసఁగె నా † దార్యంబు దీపింపఁగఁ. 20
- గీ॥ రాణివాసంబు భిల్లరా † స్త్రింబుఁజేరు తెఱిఁగి మహాబతుఖాన్ సేన † నురవడిమెయి
దఱిమె; దుర్గమవనముల † నరుగలేక గరళమున్ దిన్న వేఁదుఱు † గతిఁ గలంకె. 21
- గీ॥ విచ్చె మొగిళులు; గగనంబు † విమలమయ్యెఁ; గాపురముతోడ ననుచర † గణముతోడఁ
గదలి బోయగూడెము వీడి † కైలవార సీమలకుఁ జేరె వీరల † క్షీప్రభుడు. 22
- గీ॥ విడిదిమార్పులు, పరగ రా † యిడులకూర్పు, లాత్మబలము తగ్గెఁడునూర్పు, † లలజడిఁగొనఁ
దొడరి, తలఁకును మగటిమి † త్రోపులాడ వెనుకచూడక నృపుఁడు ము † న్నొనిపెనంకె.
- గీ॥ ఒక్కమెయి రేయుఁబవలును † గ్రుక్కగొనక జయము దవ్వెనకొలఁదిను † త్సాహశక్తి
రవులుకొల్పుచు సడిపెసం † గ్రామదీక్ష; విమతులకుఁ జిక్కెఁగడమ దుర్గములుగూడ.
- సీ॥ మిట్ట మధ్యాహ్నంబు! † మిహారుఁ డుగ్రుండయి చెలరేఁగె; నొకచోటఁ † జెట్టునీడ
బోయ గడ్డిని దెచ్చి † యాయఁ బాశుశ్వరీ రుబ్బి కాల్చుచునుండె † రొట్టియలను;
బిడుగుపాటున వచ్చి † పడియె నంబరుదిక్కునుండి ఫరీధాను † దండుఁ గొనుచు;
మనుజేశ్వరుండు కొ † మ్మలు వంచి బుట్టల, బిడ్డల భార్యను † బెట్టి విడిచెఁ;
- గీ॥ ననుచరులఁగూడి యవనసై † న్యంబుఁ దాఁకి పదులునూఱులుగాఁ దలల్ † చిడిమివై చె;
నంత భిల్లులు వనసీమ † నాక్రమించి పిల్లలను రాణిఁ జేర్చిరి † భిల్లవాటి. 25
- సీ॥ షాబాజుఖాన్ గొప్ప † సైన్యంబు తనవెంటఁ గొలువంగ లోయలో † పలికిఁజొచ్చె;
శైలసాంకేతిక † సాహాయ్య మూఁది ప్రతాపుఁడు భటులఁ గొం † దఱను గూర్చి
యాకస్మికమ్ముగా † నరిసేనపై మారి మసఁగినగతిఁ గ్రమ్మి † మట్టసాఁగె;
నీయవస్థను ఖానుఁ † డెఱిఁగి సైన్యము వెన్కమొగము పరవఁగా † ముదల వెట్టెఁ;
- గీ॥ దురకభటు లల్ల నల్లన † మరలిచూచి రాజమణిఁ గానమికి నబ్బు † రమ్ము పడిరి!
యాతఁ డవ్వలిదెస లోయ † నరిబలమ్ము బిట్టు దట్టించె గ్రుక్కఁద్రది † ప్పికొనసక. 26
- మ॥ మఱలన్ వైరులు వెన్కకున్ దితిగి; రీ † మాఱున్ బ్రతాపావనీ
శ్వరుఁ డవ్వారికిఁ గానరాక యెటనో † శైలంబు లందుండి ముం

- మ॥ అకటా! వైరులదాడి తగ్గదని వా ♦ రాయాసమున్ జెందబో
 రు కదా! యెప్పటియట్ల నవ్వుచునె పో ♦ రున్ దీర్తురా! రాజపు
 త్రకు లుత్సాహము వీడరే కద! సలుం ♦ బ్రాభర సర్వాంగర
 ఊసుఁడై భక్తి యెలర్పఁ బ్రాణవిభు ప ♦ జ్ఞ గొల్పి యుండున్ గదా! 39
- సీ॥ శ్యామసింహుండు పా ♦ ర్భమున వర్తించునే! సామంతు లందఱు ♦ సరస నుండ్రె!
 స్వాతంత్ర్యసమరదీ ♦ ఊమహోపన్యాసములు తొంటిచందాన ♦ నొలుకుచున్నె!
 వ్యాకోచ పుష్పంబు ♦ వలె నాథుమోమున నానంద దరహాస ♦ మలరుచున్నె!
 నాయాస మెప్పుడే ♦ నంది కుందరుగదా! యాగోగ్య సాభాగ్య ♦ మనువగుఁగద!
- గీ॥ యూర్జితోత్సాహకళలతో ♦ నొప్పెఱుఁగద! తఱమ బిడ్డలదెస మది ♦ మఱలమ గద!
 విమతులకు నెల్ల గర్భని ♦ డ్భేదకముగఁ దీవ్రకరవాలధార న ♦ ర్తించెఱుఁగద! 40
- మ॥ “ప్రమదం బొప్ప రణాంగణంబులఁ బ్రతా ♦ పస్వామి స్వాతంత్ర్యయో
 గము సాగింపఁ దదాత్మజాతుఁడు భుజా ♦ గర్వంబుఁ బోనాడి దూ
 రమునం డాఁగెడు నెట్లు! వైరులతలల్ ♦ రాల్పంగ నన్నాజ్ఞ సే
 యు”మటం చెప్పుడుఁ బోరు నియ్యమరసిం ♦ హున్ బట్టనేరన్ గదా! 41
- మ॥ చుఱకత్తుల్ గొని చెట్లపై కుటిక “ము ♦ చ్చుల్వోలె మామాతృదే
 శరమన్ గొల్లలుగొట్టు నీయవనులన్ ♦ శాసించు మి”ట్లంచుఁ జి
 దరగాఁ జీల్చెద రీయచుగు నిసువుల్ ♦ నాకన్నసంతాన; మే
 కరణిన్ దండ్రుకి దవ్వుగా నిలుప శ ♦ క్యం బాను నాబోఁటికిన్! 42
- ఆ॥ విశ్వ మెల్లఁ బొగడ ♦ బిల్ల రాజ్యం బేలు సత్ప్రభుండు భీమ ♦ చాందు దొరయుఁ
 దండ్రువోలెఁ గాచుఁ; ♦ దత్కృప మముఁ జీమ సోఁక; దెట్టి కొఱతె ♦ మాకు లేదు.
- క॥ కాని ప్రతాపధరిత్రీజాని పదాబ్జాత దివ్య ♦ సందర్శన సే
 వానంద మందఁగోరుచు మానస మొక్కింత వంత ♦ మరఁగి కరఁగెడున్. 43
- క॥ ఒకమాఱు దర్శనము చేసికొనన్ వలె నంటినని వ ♦ చింపు” మనఁగఁ గం
 చుకి పాశేశ్వరి పాదములకు మ్రొక్కుచు వెడలి వనము ♦ లన్ బడిపోయెన్. 45
- గీ॥ అవల నొక్కనాఁడు ప్రతాపుఁ ♦ డరుగుదెంచె; బోయదొర స్వాగతాబిచ్చి ♦ పూజచేసె;
 బిల్లలను భార్యఁగూడి పృ ♦ థ్యేవిభుండు కతిపయదినంబు లచ్చోటఁ ♦ గడపెవేడ్క. 46
- ఉ॥ అంతట నొక్కనాఁడు శబ ♦ రాలీయమున్ విడి యాప్రతాపభూ
 కాంతుఁడు వీరయోధులును ♦ గాంతయు బిడ్డలు వెంటరా, నహా

- ర్యాంతరసీమలం దరిగి ♦ యచ్చట మోగలుసేనఁ జూచి క
 ల్పాంతకుఁడట్లు దాఁకి సమ ♦ రావనిఁ బెక్కురఁ ద్రుంచె నుగ్రుండై. 47
- || సమరము ముగిసిన సాయంసమయమునకు శైలసీమఁ ♦ జల్లని నటవృ
 క్షముక్రింద వసించెఁ బ్రతాపమహీంద్రుం డచట నా వి ♦ భావరిఁ గడపన్. 48
- || ఆరాత్రికొంత కడచనఁ దారాపథమందు నిబిడ ♦ ధారాధరముల్
 ధారాపాత్రలకరణి నపారమ్ముగ రేఁగి ఘోర ♦ వర్షము గురిసెన్. 49
- || మాటిమాటికి హెచ్చె దె ♦ బృటువాన; వర్షమువకన్న రేఁగె బ్ర ♦ భంజనంబు;
 నిలువ నెలవైన తరు వట్టె♦కలయనూఁగి తల నొఱగునో యనెడి శంక♦దవ్రులఁజేసె. 50
- || చలికి గాలి కాఁకలికి వ ♦ గ్నమున కడలి బిడ్డ లేడ్వ సాఁగిరి; కట్టు ♦ గుడ్డ లెల్లఁ
 దడిసె; నిసుఁగులు తనచుట్ట ♦ వడకుచుండ తెప్ప వాల్చక రాణి యా♦రేయి గడపె. 51
- || తెలతెలవాతె; వా ♦ నల పోటు తగ్గె; రాజ్యయు గడ్డిరోపైలు; ♦ చేయుచుండె;
 ఖాసిముఖాను చెం ♦ గటఁ దోఁచె, సపరివాచుండయి రాజగు ♦ రుండు తొలఁగి
 యొకగుహ చేరి కూ ♦ ర్చుండె; నంతట మహాబత్థాను గనఁబడె; ♦ బ్రభుఁడు చెంత
 శైలశిఖర మెక్కె; ♦ షాబాజుఖాన్ కొంతసేపటి కచ్చోటు ♦ చేర వచ్చె;
- || నృపవరుఁడు లోయ కరిగె; ష ♦ రీదుఖానుఁ డచటి కేతెంచె; భూపతి ♦ యద్రి దాఁటె;
 నచటి కరిగె నబ్దుల్లాయు; ♦ నననిపతియు నేగఁదొరకొనె 'నాబూ' గి♦ రీంద్రమునకు. 52
- || సీ॥ ఉదయపురమునకు ♦ నుత్తరమ్మున రెండుక్రోసులపైనఁ ద్రి ♦ కూట మనఁగఁ
 బర్వతం బలరు; నా ♦ వసుధాధరము చుట్టు నతిసాంద్రమగు నర ♦ ణ్యంబు దనరు;
 నీర మెల్లెడ నూట ♦ యూరి బుగ్గలుపుట్టి ధ్వను లెత్తి సెలయేళ్లు ♦ పాఱుచుండుఁ;
 ద్రివిధ శీతోష్ణప్ర ♦ దేశంబు లానుండు సకలజాతుల వృక్ష ♦ సమితి యలరు;

Within its impervious recesses rose the three-peaked (Tricuta) mountain at whose base was the town of Nagindra, the abode of brahmins, who performed the rites of the great God. The most antique temples are to be seen in these spots, within the dark gorge of the mountain, or on its rugged summit in the depths of the forest and at the sources of the streams, where sites of seclusion, beauty and sublimity alternately exalt the mind's devotion. In these regions the creative power seems to have been the earliest and at one time the sole object of adoration, whose symbols, the serpent-wreathed Phallus (Lingam) and its companion, the bull, were held sacred even by the children of the forest.

" Annals of Mewar. "

- గీ॥ మొల్లలును జాజి గన్నేరు ♦ మల్లెచెట్లు పారిజాత మందార చం ♦ పక తరువులు
కసరుఁబూల గుబాళించు ♦ కమ్మతావి విరియ వెదచల్లు దెస లెల్ల ♦ వెల్లిగొనఁగ. 53
- గీ॥ అతి నిబిడమైన గహనమ ♦ ధ్యమున, సూర్యరశ్మి సోఁకని శై లగ ♦ ర్భముల, నదులు
మొలుచుతావులభవునికో ♦ వెలలువెలయు గగనమునఁగూరిపోయుచు ♦ క్కలవిధాన.
- గీ॥ అనుచరసమూహములు వెంట ♦ నంటి కొలువఁ బ్రకృతిరమణీయమగు నీయఁరణ్యసీమఁ
దాటి భూధర మెక్కి ప్ర ♦ తాపదేవుఁ డరిగె నప్పు డాబూపర్వ ♦ తాగ్రమునకు. 55

—*) ఏకలింగేశ్వరు నాలయ వర్ణనము. (*—

- క॥ పున్నమ సన్నని వెన్నెల మున్నీటను దేలు దొడ్డ ♦ పూమొగ్గటు ల
గీ త్యున్నత సిత గోపుర సంపన్నంబగు నేకలింగ ♦ పతి దేవళమున్. 56

In these silent retreats Mahadeva continued to rule triumphant. The temple of Eklinga, situated in one of the narrow defiles leading to the capital is an immense structure, though more stupendous than elegant. It is built entirely of white marble most elaborately carved and embellished, but lying in the route of a bigotted foe, it has undergone many dilapidations. The brazen bull placed under his own dome, facing the sanctuary of the Phallus is nearly of the natural size in a recumbent posture. It is cast (hollow) of good shape highly polished, and without flaw except where the hammer of the Tartar had opened a passage in the hollow flank in search of treasure.

“ Annals of Mewar ”

§ The shrine of Eklinga is situated in a defile about six miles north of Udaipur. The hills towering around it on all sides are of the primitive formation and their scarped summits are clustered with honey combs. There are abundant small springs of water which keep verdant, numerous shrubs, the flowers of which are acceptable to the deity especially the Kiner or Oleander, which grows in great luxuriance on the Aravullis. Groves of Bamboo and Mangoe were formerly common according to tradition. There are however still many trees sacred to the deity scattered around. It would be difficult to convey a just idea of a temple so complicated in its details. It is of the form commonly styled pagoda, and like all the ancient temples of Siva, its sikra, or pinnacle is pyramidal. The various orders of Hindu sacred architecture are distinguished by the form of the sikra, which is the portion springing from and surmounting the perpendicular walls of the body of the temple. The sikra of those of Siva is invariably pyramidal and its sides vary with the base whether square or oblong. The apex is crowned with an ornamental figure as a sphynx, an urn, a ball, or a lion, which is called the Kullus.

“Religious establishments.”

- గీ॥ తఱుకుఁ బటికఁపు శిలలు గోడలును గోపురములు ప్రాకారములు నాలఁయములుగలిగి
దేవళం బెల్ల ధవళకాం ♦ తిప్రశస్తిఁ బాలసంద్రంబు చందానఁ ♦ బరిఘ్నిలు. 57
- క॥ మురువగు చెవులును, మెఱసెడి గొరిజలు, బెడగారు కనులు ♦ కొమ్ములు, ననుపొ
శిరమున నిక్కపు వృషభము పరిమాణం బొంది నంది ♦ వఱలుచు నుండున్. 58
- గీ॥ నందికేశ్వరు దరిఁజేరి ♦ వందనములు చేసి గర్భాలయముఁ బ్రవే ♦ శించి పన్న
ఁ గేంద్ర పరివేష్టి తైకలిం ♦ గేశ్వరునకుఁ బూజ్యభక్తిఁ బ్రతాపుఁడు ♦ పూజ చేసె. 59
- గీ॥ అందఱునుగూడి వచ్చి గ ♦ ర్భాలయమ్ము సరస నొకమండపమున వి ♦ స్తారవేడి
కాంతరమ్మునఁ గూర్చుండి; ♦ రఖలసైన్య నాయకులగాంచి రాజనా ♦ రాయణుండు, 60

—*) ప్రతాపసింహుఁడు దేశత్యాగముఁజేయునని యనుచులకుఁదెలుపుట (*—

- గీ॥ “భరతఖండంబు నెపుడు ముం ♦ పగ వచ్చు యననసైన్య ప్రనాహమ్ము ♦ నడ్లగించి,
పర్వతమువోలె నిలిచి మే ♦ వాడలక్ష్మీ శాశ్వతమ్ముగు విజయంబు ♦ సంతరించె. 61
- సీ॥ భానువంశము వైభ ♦ వప్రాభవంబులు తిరమొసర్చెను శిలా ♦ దిత్యనృపతి;
సత్యసంస్థాపనా ♦ చార్యుడై రాజమండనుడయ్యెఁ గనకసే ♦ న ప్రభుండు;
నీలాబ్ధినుండి కా ♦ బాలుదాకఁ దురుష్క-పతులనెల్ల జయించె ♦ బప్పరావు;
వసుధాతలంబెల్ల ♦ వడవడ వడకించెఁ బురుషసింహుఁడు కాల ♦ భోజరాజు;
- గీ॥ మఱియుఁ గోమనసింహాది ♦ మనుజపతులు సకల దిద్దేశ విశ్రాంత ♦ సాంద్రయశులు;
ప్రాణములు మాతృభూమి క ♦ ర్పణముచేసి భారతోద్ధారకఖ్యాతిఁ ♦ బడసి చనిరి. 62
- సీ॥ భరతఖండము నభో ♦ భాగ మార్తాండుండు! రాజపుత్ర కులైక ♦ రాజరత్న!
మాప్రథాదేవీ హృ ♦ దబ్జ మేలెడు దినస్వాయి! పృథ్వీసార్వ ♦ భాము బావ!
మేవాడరాజ్య ల ♦ క్ష్మీప్రాణనాథుండు! కల్యాణసింహునిఁ ♦ గన్నతండ్రి!
కర్ణానదీ రణాం ♦ గణ వార్ధి బడబాగ్ని! ఘోరీమహమ్ముడు ♦ కుంజర హరి!
- గీ॥ వసుధ న్యాపించు యావన ♦ ప్రళయ ముడుప నవతరించిన యాదినా ♦ రాయణుండు!
సమరసింహాక్షమానాథు ♦ సదృశులై న ప్రభువు లుండురె! యెన్ని క ♦ ల్పములనైన. 63

⊙ The serpent “subtlest beast of all the field” worshipped as the emblem of wisdom (Budha) was enjoined with the symbol of the creative power, as at the shrine of Eklinga, where the brazen serpent is wreathed round the lingam.

“Festivals and Customs of Mewar.”

సీ॥ రఘుపతిసింహు శౌ ♦ ర్యంబెంతనఁగవచ్చు! మాహమీరుఁడు నృప ♦ మాతుఁడగునె
 లఘురాజు దేశమే ♦ లాగు వృద్ధియొనర్చె! జండుబోల్ ధర్మవీ ♦ రుండు గలఁడె!
 కుంభేంద్రుఁ గని రణ ♦ ట్కోఁకి నెవ్వఁడు నిల్చు! బృధ్వీశు సాహసం ♦ బెవరు కొఱ్ఱు!
 సంగ్రాము శౌర్యదీ ♦ ట్తారతి యెట్టిది! రత్నసింహుని పరా ♦ క్రమ మలఁతియె!

గీ॥ భానుకులమునఁగాక వి ♦ శ్వప్రపంచ మందు నేవంశమున జన్మ ♦ మాదినార!
 లిట్టి భువనైకవంద్యుతా ♦ పృథుబలాధ్యు లిట్టి ధర్మసంస్థాపకు! ♦ లిట్టి ఘనులు!

సీ॥ చూడనొప్పైయుండు ♦ నేడుకోటలతో! మహాబ్ధిబోల్ సప్తభే ♦ యములతోడ!
 నభ్రంబు సోఁకు జ ♦ యస్తంభతతులతో! గలునపూలట్టి కో ♦ వెలలతోడ!
 వెలయు నెస్బదినాల్లు ♦ విఫణిమాగ్గములతో! సముదార రాజమా ♦ గ్గములతోడ!
 సంఖ్యకు మీఱు ప్రా ♦ సాదసంతతులతో! జలపూర్ణబహుసర ♦ స్సమితితోడఁ!

గీ॥ బెక్కులక్షల జనులతో! ♦ వేలయేండ్లు యవనులకు గుండెగాలమై, ♦ రవికులంబు
 గుత్తగొను క్షేత్రరాజమై, ♦ కొమరుమిగులు చిత్తుగునుబోలు నగర మీ ♦ క్షీతినిగలవె!

గీ॥ మహితమేవాడరాజ్యర ♦ మాసమగ్ర విభవభాగ్యముల్ చూష్కికి ♦ ప్రవేగుగొలుప
 వాహినులఁగొంచుఁ బెక్కు సం ♦ వత్సరములు మొగలుపతి "యలాయుద్దీను" ♦ ముట్టఱించె.

గీ॥ ప్రేటుదీఱి యొకింత దె ♦ ప్పిఱకమున్నెఘూర్జరమునుండి 'బహదూరు' ♦ క్రూరుఁడగుచుఁ
 బచ్చివిసమును గ్రక్కుచు ♦ వచ్చి లగ్గ పట్టెఁ; జిత్తూరుపురలక్షి ♦ కుట్టు వట్టె. 67

సీ॥ వైరివిశ్వంభరా ♦ పతి దున్నిరీక్షంబు! యవనభూపాల కా ♦ రాలయంబు!
 భాగ్యలక్షి వసించు ♦ పద్మాకరవరంబు! సౌభాగ్య వైభవా ♦ స్థానవాటి!
 రవివంశనృప మహా ♦ ప్రాసాదరాజంబు! రాజపుత్రుల మాది ♦ రప్రవరము!
 భారతఖండప్రభ ♦ తారావతంసంబు! భువనశౌర్యమునకుఁ ♦ బుట్టినిల్లు!

గీ॥ లలిత మేవాడలక్షి వి ♦ లాసతిలకము సహస్రాబ్దములనుండి ♦ యశముఁ గనిన
 పురవరేణ్యంబుఁ జిత్తూరుఁ ♦ బూదిఁగలిపె; దండుగొనివచ్చియక్కరు ♦ దండధరుఁడు. 68

సీ॥ రాజసేవితము నూ ♦ ర్యద్వారరాజంబు వీలి ముక్కలుగాఁగ ♦ నేల రాలెఁ;
 దన శిఖరము మాశ్వ ♦ మునఁ దోచు కుంభుజయస్తంభ మూఁటాడి ♦ యవని మొగ్గె;
 హారతుల్ వేదమం ♦ త్రాసముల నొప్పు కోవెల లన్నియుఁ ♦ గూలిపోయె;
 వీరసంసారు లు ♦ ర్విని బాసి పోవుట భవ్యమాదిరములు ♦ పాడు వడియె;

గీ॥ నఱచుఁ జెవి దిమ్ముపట్టఁగా ♦ నడ్డవిరిళ్ళ; బలిసి యెల్లెడ ముండలచ ♦ ట్లలము కొనియె;
 విడక బుసబుసలాడె ద ♦ ర్వికరములు: వనమృగంబులు మీఱె; గూ ♦ బలునుజేరె. 69

- చ॥ ఇరువదియైదువత్సరము ♦ లిప్పటి కెప్పుడొ నాటిపోయెఁ జి
 త్తురురమ మోముకుంకుమము ♦ తోఁగను పున్నెముదీటి, కేల ని
 ద్దర పవ లన్నమున్ విడిచి ♦ దుర్దమదీక్షను నిన్నియొంట్లు సా
 గర మొనరించినన్ జయము ♦ గల్గదుః కల్గదు కల్గు నాసయున్. 70
- గీ॥ పట్టభద్రుడనైన య ♦ ప్పటి విభవము సంపదయు మూఁడునాళ్ళ ము ♦ చ్చటగజాతెః
 మునుపటి మహోన్నతులు గల్గుననుతలఁపులు మెఱపులెడమావులుగాలి ♦ మేడలయ్యె.
- సీ॥ భాగ్యనివాసముల్ ♦ పదివేల పల్లెలు కళలాడి కాఱడ ♦ వులుగ మాతెఁ:
 బరదురాసదము లె ♦ న్బదినాల్గు దుర్దమలే తొరుక్కవీరల ♦ బాఁగి జిక్కెఁ:
 బచ్చతోరణముల ♦ భాసిల్లు మేవాడ నహుషుఁ డేలిన యింద్ర) ♦ నగర మయ్యెః
 ముప్పదియాఱు రా ♦ ణ్ముఖ్యవంశంబు లక్కరుఁ జేరి చరణపం ♦ కజముఁ గొలిచెః
- గీ॥ దేశమెల్ల బోయెఁ: ♦ గోశంబు వమ్మయ్యె; సై న్యబలము డించె; ♦ శక్తి కుండెః
 నక్కటకట! భార ♦ తావనిపై ధర్మ మెట్లు నిలుచుఁ! గీర్తి ♦ యెట్లు పొలుచు! 72
- గీ॥ హంసతూలికామృదుల శ ♦ య్యలను బూలపఱపులను జేటికలు జోల ♦ పాడుచుండఁ
 బెరుగు నాదు సంతాన మీ ♦ కఱకురాల వాన కెండకుఁ బలుపాట్లఁ ♦ బడల వలసె. 73
- గీ॥ కూడు నీరులేక నశించు) ♦ కూరఁఫణులు గఱచు; నారణ్యవృగములు ♦ పెరుకు ననక
 వృక్షముల వ్రేలు బుట్టలఁ ♦ బెట్టి విడుతు; నరులు వెన్నాడఁగాననా ♦ భ్యంతరమున. 74
- గీ॥ రాత్రి కురిసిన ఘోరవ ♦ ర్షమున వటమహీమహముక్తిందఁ దడిసి మే ♦ మెల్ల నట్లె
 నిలిచితిమి; రాణిగా రాఱు ♦ నెలలబిడ్డఁ బొదిగిట నెనిల్పుకొ నెఁబొద్దు ♦ పాడుచువఱకు 75
- సీ॥ చండార్కుఁ డంతరి ♦ క్షునుహాపథంబునఁ జెల రేఁగి నిప్పులు ♦ చెఱగు నపుడు,
 గడ్డి గాదము సోఁకి ♦ కడలెల్ల దరికొని మెండుగా దావాగ్ని ♦ మండునపుడు,
 భూతలం బెల్ల దు ♦ మ్ముగలేచి సుడివడ భీకర వాతముల్ ♦ వీచునపుడు,
 హెచ్చుత్తగులులేక ♦ యేకార్ణవంబగు కరణిఁ బెల్లుగ వాన 9 కురియు నప్పు,
- గీ॥ డిల వడంక భూకంపము ♦ లెత్తునపుడు, కడకుఁదలఁదాఁప నొక్కయం ♦ కణము నీడ
 చిక్కకయె, మేము పిల్లలు ♦ సుక్రబాధ లకట! మాగర్భవైరుల ♦ కైన నలదు. 76
- సీ॥ కనకసౌధాగ్రభా ♦ గములందు మూర్ధాభిషిక్తతా రాజయో ♦ ప్షిద్వరేణ్య
 లదుగులకు మడుగు ♦ లిడి కొల్వఁ గోమలతర హంసతూలికా ♦ తల్పమందు
 నెండక న్నెఱుఁగక ♦ యుండి యింద్రాణిచాయను దేవభోగంబు ♦ లనుభవింప
 వలసిన నారాణి ♦ పాశుశ్వరీదేవి భువనైక సౌజన్య ♦ పుణ్యసాధి

గీ॥ యకట “యన్నమో రామచం ♦ ద్రా”యటంచుఁ బదియునేశ్వరు బిడ్డలు ♦ పట్టిపెనఁగ
 గోడుగోడునఁ గన్నరు ♦ గ్రుక్కుకొనుచు నలమటలనెల్ల దిగమ్రుంగి ♦ యడలవలసె.77

సీ॥ సారవంతము కైల ♦ వారామహామహీధరసార్వముల, సమ ♦ ధరణిఁ గట్టు
 వడి దినమంతకుఁ ♦ బిడికెడు గడ్డియుఁ గ్రుక్కెడు నీరంబుఁ ♦ గోలికొనుచుఁ
 బరిశుభ్రతరమైన ♦ స్వచ్ఛందవాయువుఁ బీల్చుచుఁ గడుసాధు ♦ వృత్తి యలర,
 నక్కరుతో రణం ♦ బారంభమైన యీ పదియునుదొమ్మిది ♦ వత్సరములు

గీ॥ నందనోద్యానభాగంబు ♦ నక మెలుగు కామధేనుసంతానము ♦ కరణి నెపుడు
 'పిల్లలును మేము బయల జీ ♦ వింపవలసె మానవుల కర్ణమగు తిండి ♦ మఱచిపోయి.78

ఆ॥ కాళ్ళనిండ గుడ్డ ♦ కడుపునిడుగఁ దిండి, కంటినిండ నిద్ర, ♦ గాన కెపుడు
 బిచ్చగాండ్రకన్నఁ ♦ బీదలమై యుంటి; మింక నెంతకాల ♦ మిట్లు కడచు! 79

మ॥ తఱితో నక్కరుసార్వభాముఁడు నితాం ♦ తప్రాభవోపేతుఁడై
 ధరణీచక్రము నేలు వేళను దరి ♦ ద్రత్వంబు దిక్కేది యు
 ర్వరఁ దా నుండఁగఁ జోటుగానక మహా ♦ రాణాప్రతాపావనీ
 శ్వరు సంసారము నాశ్రయించినది; యీ ♦ పాపంబు నేమందునో!

శా॥ భీతిన్ గొల్పు కరాళవక్త్రమున వే ♦ వేగన్ జరావ్యాఘ్రు మీ
 నా తారుణ్యము మ్రుంగఁగాఁ దివిరెఁ జెం ♦ తన్ బొంచి లేడిన్ బలెన్!
 జేతస్థైర్యముగూడ సన్నగితె! మా ♦ నెన్ సుంత యుత్సాహ! మే
 రీతిన్ గార్యముఁ దీర్తు! నేపగిది మా ♦ తృప్తి సుధిచెదన్! 81

గీ॥ గాలి వాన విధాన న ♦ ల్లడల రేగు కష్టముల కెత్తునడి డస్సి ♦ కడిమి తగ్గి
 హృదయకోశంబు తన నైజ ♦ వృత్తి విడక యాడునో! యూడునో! తెలి ♦ యంగరాదు.82

మ॥ చనఁగాఁ జొచ్చెను నిర్వదేడులు మహా ♦ స్వాతంత్ర్యయుద్ధంబుఁ జే
 యను నే దీక్ష వహించి నేటికి; భవి ♦ వ్యత్కాల తారాపథం
 బున దూరముననైనఁ గొంత విజయం ♦ పున్ గాంతిరేఖల్ మిను
 క్కని చూపట్టవ! యే భగీరథుఁడు డా ♦ యన్ దెచ్చునో జాహ్నువిన్! 83

సీ॥ సంతత తోరుష్క ♦ సంగ్రామనహ్ని చేఁ గాలఁగా మిగిలిన ♦ కట్టెనైతి;
 నలిగొట్టి కుక్కియై ♦ నక్క మూలెడు నక్కపైఁ దాటిపం దూడి ♦ పడినయట్లు
 రక్త మేదో మాంస ♦ రాశి తగ్గి యకాలవృద్ధత్వ విపుడు పై ♦ కెక్కె నాకు;
 నింక నెంతయొ కాల ♦ మీ శరీరం బిట్లె యనువుగా నుండునం ♦ చాస తేమ;

శ్రీణపదమైన మేవాడః రాజ్య పావనాధిపత్యంబు 'నా. బా. మ' ః చండాన్
 త్యమును నావి గావని ః వదలి యవలః జనెడు కాలంబు వచ్చె; సంశయములేకు. 84
 కిలులను బిడ్డలకః సుతులః స్నేహితులకః గులబంధులకః గృహం
 ల ధనధాన్యవస్తుచయః ముకః విడి, కేవలభక్తి నాపదం
 లు మఱి దేశమాతృపదః ముల్ భజయించిన మీకు నేటికికః
 లుగదె సుంతయేనియు మః నఃపరితృప్తి యొకింత స్త్రీయకః.

85

శ్రమలకుః జిక్కి చిక్కి యని ః శంబును గంపలబద్ధ యట్టి కా
 ములకుః బోలె ముందుః జనః గాః దెర వింతయు లేను; గెల్పు పు
 శ్యా మదియు సంతయే! కులసః నాతనకీర్తిని నిల్పలేని య
 ప్పివసుతులు మాతృభూమిపయః బాదము మోపి వసింప నన్న లే!

86

అకట! మాసూర్యాన్వ ః యప్రభూత నృపాలు రప్రతిహతముగాః నభ్యుక్తములు
 సలుపుచు బ్రాహ్మణః సంతర్పణంబుల నొనరింప మిగులః బాః వనములైన
 గుర్లంబులందెల్లః దురకమూఠలు చేరి సలుపరాని యకార్యః ముల నొనర్చె;
 గటకటా! నాకుః బః లకఃగ నోరురాకుండె; బరదేవతాస్వరూః పము లబంచుః
 బనువుః గుంకుము లర్పించి ః పాదయుగముః గరము భక్తిని సేవించు ః గంగగోవు
 లను గృపనువీడి వధియింతు ః రనుదినంబు; నిదికనుంగొని జీవించి ః యేమిఫలము! కం

పలుమాఱు విశ్వసాః భాగ్యంబు దేశకల్యాణంబు నెలకొల్పు ః నధిలపించి
 మనము చేసిన త్యాగః మును మనకృషి బూదిః బోసినయాజ్యంబు ః పోల్కినయ్యె;
 మన నేత్రములమ్రోలః మన మాతృదేశంబు పరుల యధీనమై ః ప్రజలు వాస్య
 జలరాశిలోన ముఃనకలుపెట్టుటలు గాంచి యిచ్చుకయును సహి ః యింకః
 గటకటా! పూర్వనృపుల రః క్తములతోడః దడిసి మనకృతములః బుఠి ః తంబునై వః
 క్తీర్తిరాశి మేవాడలః క్షికిని మనకుః దీఱినట్టులె యింక నీ ః దినము యుగాము.

87

ః ఉత్తరాయణ పుణ్యము ః హూర్త మెంచి యంపనెజ్జః బండిన భీష్మః ననునరించి
 వగచి వరుగై వటించి మేఃవాడమాత కనుగొనలః బ్రాణముల నిల్పుకొనిపరమాదః క
 ః ఇరువదేండ్లు రణమొనర్చి ః యెట్టిఫలమునేని మనమెల్ల సాధింపః లేనివః
 నకట! భూమికి బరువుచే ః పై మనంగనేల! పరువేల! యభిమానః మేల! యింకః

88

శాః పావిత్ర్యంబున కాటపట్టయిన యాః పంజాబుకో పక్షి యా
 కో వెళ్ళకః దలఠుకః; స్వతంత్రముగ నెః కొల్పకః దగుకః రాన్వముకః;

నావెంటా జనుదేరఁ గోరినను స † న్నాహంబుఁ గావించి వా
 రో వీరో మఱి యందఱో కదలి రా † రో! యింక మున్నాళ్ళకుఁ.

91

గీ॥ యవనసంసర్గమును వీడి † యవలికేగుటే శుభంబని యెఱుఁతు; మీ † కెట్లు తోఁచు;
 నెమ్మిమెయిఁ దెల్పుఁడిపుడు; మీ † నిర్ణయమును దాల్తుశిరమునమందార † దామమట్లు” 92

—*)సలుంబా) కృష్ణసింహుఁడు ప్రతాపసింహు ననుసరింతునని నివేదించుకొనుట (*—

మ॥ అని వాక్రుచ్చియు నిల్పినంతట సలుం † బ్రాధీశుఁడుఁ లేచి భ
 క్తిని హస్తంబులు మోడ్చి “భారతధరి † త్రీ దాస్యనిర్మూలనం
 బున దేశోద్ధరణంబునందు హృదయం † బుఁ నిల్పి యెఱెఱత సే
 యను సాధ్యంబగు నంతచేసితివి నీ † వత్యంత దీక్షారతిఁ.

93

సీ॥ వేనవేల్ రిపుల నొ † ప్పించుపట్టునఁ గగ్గపేయమై విందు నీ † వీరగర్జఁ;
 దలఁ ద్రుంచు బహుళాప † దలు చుట్టినప్పుడు చెవియొగ్గి హుంకార † రవము విందుఁ;
 దిండిలేక తపించు † దినముల, విధిఁ జూచి పెడబొబ్బ వెట్టు చ † ప్పడుల విందు;
 స్వాతంత్ర్య సమరదీ † క్షుకుఁ బూన్పు నీ యుపన్యాసంబులను జెవు † లార విందుఁ;

గీ॥ గాని కొండంత నొప్పితో † గాసిపడుచుఁ బిడుగు పడినట్లు హృదయముల్ † ప్రీలఁజేసి
 విన్ననై దీనమగువాక్కు † విని యెఱుంగ; ననలమున వ్రేల్చునట్లు వా † మనసుపొగిలె. 94

గీ॥ నీహృదయపద్మపీఠ ని † ర్వాహ మెక్కి యలరి స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీ స † హస్రభాను
 కాంతులను వెల్లెఁ; దన్మహః † ఖండదీప్తి కడలుకొని ఢిల్లి మొగలుల † కనులుగుట్టె. 95

సీ॥ పురము రాజ్యము మాని † మూడేండ్లు శ్రీహరిశ్చంద్రుండు పడిన క † ష్టముల నెఱిఁగి
 పదునాలు గబ్దముల్ † వనవాసమున రామచంద్రుండు పడిన క † ష్టముల నెఱిఁగి
 పదియు మూడేండ్లుగాఁ † బాండవుల్ గహనాంతరములలోఁబడిన క † ష్టముల నెఱిఁగి
 యిరువదిమూడేడు † లీ వీ వనులఁ గుటుంబముతోడఁ బడిన క † ష్టముల నెఱిఁగి

గీ॥ తారతమ్యంబుఁ దూఁచిన † వారి యిడుమ లత్యగాధాపచావర్త † మైన నీదు
 చరితమున నొక్కపుట కొక్క † చరణమునకు సాటిగావని గొంతెత్తి † చాటనేర్తు! 96

సీ॥ అట్టె చూచిన దోసె † డంతైన లేదు మేవాడరాజ్యము; నైన్య † బలముగూడఁ
 జాలనిదే! యుద్ధ † సన్నాహ మల్పంబె! యటులున్న నేఁబది † యెదు లక్ష
 లగు కాల్యలము, పదు † నైను లక్షలగు గుఱ్ఱముదండు విస్తార † రాజ్యలక్ష్మీ
 యేనుంగులు పిరంగు † లెన్నేనిఁ గలుగు విశ్వంభరాధీశుఁ డ † కృరున్మపాలుఁ

గీ॥ డట్టె యుట్టుఁత లూఁగి తూఁ ♦ గాడిపడఁగఁదాఁకఁగలిగితి; వెన్నిసా ♦ ధనములున్న
నిన్నొకని గెల్వఁజాలక ♦ తన్నుకొనెడి ననుచు హాస్యాస్పదంబయ్యె ♦ నతని బ్రదుకు. 97

గీ॥ క్షణము విడక సైన్యము నంపి ♦ రణముపేయ నీపయికి నక్క రంపించు ♦ నిరతధాటిఁ
బరిషయక సేన 'గ్రీసు'పైఁ ♦ బరవలేదు; యవనులు 'జమానలెమ్ము'పై ♦ నరుగలేదు. 98

శా॥ ఈ విశ్వంభర పుట్టుటల్ మొదలుగా ♦ నిందాఁక సేదేశమం
దేవంశమ్మననై నఁ గప్టముల నెం ♦ తే నాత్మబుధుల్ వలె
భావంబందుఁ దలంచుచున్ వలచుచున్ ♦ స్వాతంత్ర్యమున్ గొల్పిరే!
నీ వొక్కండవు దక్క శాంతినిరతిక ♦ నిన్ద్ర తేజోనిధి! 99

శా॥ ఇట్టి దేశబుధుఁ ♦ డిట్టి యూరోత్తముఁ డిట్టి రాజయోగి ♦ యిట్టి త్యాగి
లేఁడు లేడటంచు ♦ మూఁడులోకంబుల మ్రోఁత లీనెఁ; గురిసెఁ ♦ బూలవాన. 100

సీ॥ అక్కరువిశ్వంభ ♦ రాధీశమాళిది ధనసేవ; నీయది ♦ చైవసేవ;
యాతని దెల్లప్ప ♦ డాత్మనై భవము; నీయది నిరంతరము నా ♦ త్మావబోధ;
మతని కుండిన దెల్ల ♦ నై హికబలము; నిన్నాశ్రయించిన దెల్ల ♦ నాత్మబలము;
నతని దందఱ కన్ను ♦ లలరించు భోగంబు; నీది జగముమెచ్చు ♦ నిండుత్యాగ;

శా॥ మతఁడు జగము గెలిచె; ♦ నాత్మ గెల్చితివి నీ; వాతఁ డితరజనుల ♦ నాశ్రయించు;
నీవు స్వాశ్రయుఁడవు; ♦ నీకు నాతని కెనలేదు; జగముక్రిండు ♦ మీఁదులయిన. 101

గీ॥ కష్టమే మనపాలిటి ♦ కల్పతరువు; దుఃఖ మెఱుఁగని హృదయముల్ ♦ దుర్బలమ్ము;
లతి పరిమితంబయిన శక్తి ♦ యలరు నరుల కపజయంబులు బలవర్ధ ♦ కౌషధములు. 102

ష॥ ధర సృష్టించిన బ్రహ్మ, ఘాలమున నే ♦ త్రంబుండు శంభుండు, న
ప్పురుషోత్తంసుఁడు శౌరియున్, నరులుగాఁ ♦ బుట్టొంది యేనూఱులౌ
తరముల్ పోరినఁగాని నీకరణి స్వా ♦ తంత్ర్యంబు నిట్లీతదు
ర్భర నిష్ఠారతిఁ గొల్వ లేరని వచిం ♦ పక నేర్తు వేనోళులక. 103

గీ॥ శక్తి దాఁపక యాత్మవం ♦ చనము లేక నీయడుగునీడఁ దలఁదాల్చి ♦ నిన్నుఁగొలిచి
త్యాగ మించుక యెఱిఁగితి ♦ నను యశంబు సంతరించితి నర్హత ♦ చాలకున్న. 104

గీ॥ వాసుదేవుని చరణ పూ ♦ జాసుమ మటు నిరత మఱాదలఁ దాల్తు నీ ♦ నిర్ణయమ్ము;
నీడ మేవాడ నున్న నే ♦ వాడ నున్న క్షణమునినుఁబాసి యుండ నీ ♦ జన్మమందు. 105

శా॥ మూన్నాళ్ళ గడువు లోనన సన్నాహ మొనర్చి మేము ♦ సంసారములున్
నిన్నుఁ గొలువంగ వత్తు"మటన్న "నటులెచేతు" మనుచు ♦ నందఱుగుచున్, 106

గీ॥ ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతుల నెల్ల బండ్ల నంపి మూన్నాళ్లకు ♦ వచ్చి చేరి,
 రాప్రతాపు నానతి నంద ♦ అనుచరులును నశ్యముల నెక్కి కదల నా ♦ యత్తమైరి.107

గీ॥ వచ్చి యంకారువైఁ జేయి ♦ వైచి నిలిచి యాప్రతాపప్రభూ త్తంసుఁ ♦ డాగిరీంద్ర
 సమతలమునుండి చుట్టు దే ♦ శంబునెల్లఁ గలయఁ గన్తో నెఁ గన్తో లం ♦ కులుద్రవింప.

☉ పాఠాంతరము.

గీ॥ వాసుదేవుని చరణపూ ♦ జాసుమమటు నిరత మాఁదలఁ దాల్తు నీ ♦ నిర్ణయంబు
 నీడ మేవాడనున్న నే ♦ వాడనున్న నేను నీవాడ సనువాడ ♦ నెపుడుఁగూడ.

క॥ మూన్నాళ్ల గడువులోపల సన్నాహ మొనర్చి మేము ♦ సంసారములున్
 నిన్నుఁ గొలువంగ వత్తు మటన్న “నటులె చేయుఁ”డని ధ ♦ రాధిపుఁ డనఁగన్,

గీ॥ ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతుల నెల్ల బండ్లవైఁ ద్రోవపట్టించి ♦ పంపి రాజ
 పుత్రవీరులు మఱల నా ♦ బూగిరీంద్రమునకు వచ్చిరి ప్రభుభక్తి ♦ యినుమడింప.

గీ॥ మొఱుఁగు బంగారు పూలువోల్ ♦ కిరణతతుల బాలభానుఁడు ప్రకృతిశో ♦ భలను బెంప
 నలసలుంబ్రాధిపతిఁజూచి ♦ యాప్రతాపుఁ “జేకలింగేశునకుఁ”ఁచెుక్కి ♦ యిపుడె వత్తు

గీ॥ అంతలోన మీరందఱి ♦ ననుచరులను బయన మొనరింప నాయత్త ♦ పఱచుడనుచుఁ
 బలికి గర్భాలయంబులో ♦ పలికిఁజనియె! వగలఁబొగులుచు నాసలుం ♦ బ్రావిభుండు,

సీ॥ చలదన్న సామాజ్య ♦ పట్టాభిషేకంబు సలిపితి భువన మా ♦ శ్చర్యపడఁగ!
 బయటికి వెడలుచో ♦ వనిలోన ముండ్లను రాల దీసి త్రోవ శు ♦ భ్రముగఁజేతు!
 “నా హేరియా”వేట ♦ కరుడెంచునపుడెల్ల నన్ని సామగ్రు లా ♦ యత్తపఱతు!
 శాత్రవు లెమరైన ♦ క్షణమున సకలసైన్యము దీర్చి యనికి సి ♦ ధముగనుంతుఁ!

గీ॥ గాని, గుండెలు బరువెక్కఁ ♦ గా స్వదేశ మట్టె విడనాడిపోవుచో ♦ ననుచరులను
 సర్వసన్నాహమునఁబూన్చు ♦ జాలిమాలినట్టి కార్యముచేయు తె ♦ ళ్లైర నెఱుఁగ.

మ॥ అదిరా! దేవుని కన్నమిన్న యని భ ♦ క్త్యావేశమున్ బెంచి యి
 ర్వదియైదేండ్లుగ దేశమాతకు సప ♦ ర్యల్ చేసి శుష్కించి క
 ష్టదశన్ గుందిన విశ్వవీరునకు దే ♦ శత్యాగమున్ జేయు నుః
 ఖదశన్ దెచ్చితే! దుష్టదై వమ! మహాో ♦ గ్రం బయ్యె నీచెద్దుముల్!

సీ॥ ఎత్తినచేయి యిం ♦ తేని దింపకే రణాగ్రముల శాత్రవుల శీ ♦ ర్షములు తఱిగె!
 విశ్వవిశాలమై ♦ విలసిల్లు హృదయంబు స్వాతంత్ర్య లక్ష్మీ కా ♦ స్థాన మిచ్చె!

- సీ॥ విశ్వపావనమైన ♦ వృత్తి వర్తించు గోబ్రాహ్మణులకుఁ దగ్గు ♦ పాటు గలిగె;
 ధాత్యనిభుల్ మునుల్ ♦ స్థాపించు వణ్ణాశ్రమాచారవిధు లడు ♦ గంటిపోయెఁ;
 బెట్టని కోటలై ♦ వెలసి నిఁగొల్చు వీరుల పౌరుషము గంగ ♦ గలిసిపోయె;
 మంగళలక్ష్మీ స ♦ మాసతౌ సాధ్వల సాశీల్యగరిమ కా ♦ ర్భ్యంబు నందె;
- గీ॥ వేయునేండ్లుగ వ్రేటువై ♦ వ్రేటుదగిలి చిక్కి ససిదక్కి స్రుక్కి-కృ ♦ శించి నాదు
 పాలనమున మంచముపట్టి ♦ డీలుపడఁగఁ బాలుపడితివె! తల్లి! మే ♦ వాడలక్ష్మీ! 115
- సీ॥ మాతృదేశము శుద్ధ ♦ మతిఁ గొల్వఁగాఁజాలు సుతుఁడును లోకవం ♦ దితుఁడటంచు
 భౌతికసుఖము స ♦ ర్వము సన్న్యసించి ధర్మైకవర్తనుడనై ♦ యిన్ని నాళ్లు
 రక్త మేదో మాంస ♦ రాజ నూడ్చుచు నిన్ను నుద్ధరించి కృతకృ ♦ త్యుండ నగుదు
 నని కృషి చేసితి; ♦ నక్కట! నాపాపి హస్తము లాభాగ్య ♦ మందలేను!
- గీ॥ పూర్వవై భవమున నీవు ♦ పొదలుచుండ నా కలుషనేత్రములఁ జూడ ♦ లేక పోతి!
 నాశ లడుగంటెఁ! బ్రాణంబులవిసిపోయెఁ; బ్రతుకెవృధయయ్యెఁ! దల్లి! మే ♦ వాడలక్ష్మీ!
- సీ॥ పసితనమ్మున లేడి ♦ వలె లాఘవమ్మున నద్రుల కెగఁబ్రాకి ♦ నట్టిచోట్లు!
 పట్టాభిషేకసం ♦ పద్విభూషితుఁడనై యధికృతి నెఱపిన ♦ యట్టిచోట్లు!
 కవచ ఖడ్గము లూని ♦ కదనరంగమున ఘోరారులఁ గడతేర్చి ♦ నట్టిచోట్లు!
 నొకఁడనై, శత్రుల ♦ నుడికించి జగ మెన్న నపజయంబు వహించి ♦ నట్టిచోట్లు!
- గీ॥ కట్ట బట్టయుఁ దినఁ గూడు ♦ గానకున్న నచలభక్తి నిఁ సేవించి ♦ నట్టిచోట్లు!
 హృదయఫలకమ్మునందు ముద్రితములయ్యె; మఱువలేనమ్మ! నను నేను ♦ మఱదుదా.క!
- గీ॥ వీరు లాత్మీయు లాపులు ♦ పృథ్వివరులు బంధువులు నీగిరీంద్ర గ ♦ ర్భముల నొఱుఁగ
 బిరికిదొంగనుగా నిన్నుఁ! దొఱఁగి జాఱ, వ్రాసె నాతల ధాత! మే ♦ వాడ మాత! 116
- గీ॥ తలఁ దఱుగనోపు బహువిప ♦ ద్దశలనైనఁ గాంతి యించుక చెడని నా కన్నుదోయి
 నశ్రుకణములు వొడమె; నీయడుగుదోయినమ్మ! ముక్తాభిషేకంబు ♦ నాచరింతు. 117
- శా॥ నేనే గాక మఱొక్క ధీరుఁ డెవఁడే ♦ నిఁ నిన్ను సేవింప నెం
 తేనిఁ బూనిన, వాని పుణ్యమున నే ♦ నిఁ దల్లి! మేవాడ ల
 క్ష్మీ! నిత్యోత్సవ నిత్య మంగళ జయ ♦ శ్రీ నిత్య సౌభాగ్యరే
 ఖా నిత్యప్రభ లెల్ల నీకుఁ గలుగున్ ♦ గాకంచుఁ గాంక్షించెదన్. 118
- సీ॥ హారావళీశైల ♦ మనుషమస్వాతృత్య వీరమందుభుల శ ♦ బ్దించుఁ గాక;
 గట్లలు పుట్టలు ♦ గుహలు స్వధర్మతత్పరుల యశంబు మా ♦ ర్పబుకుఁగాక;

మేవాడరాజ్యం ♦ క్షీపరాక్రమ మెల్లవేళల భువి దాండ ♦ వించుగాక;
 త్యాగై కధనుల స ♦ త్యస్వరూపులచే రహించి నీకడుపు ఫ ♦ లించుగాక;
 || భానుకులగౌరవంబు ని ♦ ల్పంగ నోడి త్యాగమునఁ గుంటువడి నీప ♦ దములఁ గొలుచు
 పున్నెములులేకదూరభూములకు నేగు మమ్ముమాపేళ్ళు లోకంబుముఱచుగాక." 119
 || అనుచు భక్తినిజూపి వం ♦ దన మొనర్చి మఱువఁజాలక చేరెడు ♦ మట్టి దీసి
 కనుల నద్ది రుమాలునఁ ♦ గట్టి యూర్చి యాప్రతాపుఁడంకారు'పై ♦ నధివసించె. 120

—*) పర్షియా ప్రయాణము (*—

|| ఆరీతి నెల్లవారలు చేరెడు చేరెడుగ మట్టి ♦ చేకొని తలలఁ
 || జేరిచి మ్రొక్కుచుఁ బయనం బారంభించిరి ప్రతాపుఁ ♦ డందఱ నడుపఁ. 121
 || అత్మదేశంబు విడనాడ ♦ నడరు పొడమి గుండె బరువెక్కె; నలుఁగుడ ♦ గుత్తిక వడె;
 నచలరంగంబు నదలి వా ♦ యవ్యదిశకుఁ దరలి రందఱు మానముఁద్రలు వహించి. 122
 || ఒకనినొక్కరు పల్కరిం ♦ పకయె త్రోవఁ బ్రకృతిసౌందర్యమింత చూ ♦ డకయె యశు
 ధారలఁ దోఁగి దైన్యము ♦ ద్రలనుదూఁగి వార లరిగిరి గిరిపాలి ♦ మేరఁ జేర. 123

—*) భామాసాహిమంతి మేవాడకు వచ్చుట (*—

|| ముడుతలువడ్డ మో ♦ మునఁ బట్టెవర్ధనం బఱుత జుదెంబు బ్రా ♦ హ్మణాతఁ దెలుప,
 నిండార నెరసి పం ♦ డిన శిరోజమ్ములు కమియ మాఁగిన వయో ♦ గరిమఁ దెలుప,
 వాల్సిన బామల వె ♦ ల్పడు వాఁడి నునుఁజూపు లెదిరి డెదముఁజొచ్చు ♦ పదనుదెలుప,
 నధరంబుపై నంటి ♦ యంటని చిఱునవ్వు తొలకని నిత్యసం ♦ తుష్టిఁ దెలుప,

☉ Unable to stem the torrent, he had formed a resolution worthy of his character, he determined to abandon Mewar and the blood stained Chittoor (no longer the stay of his race) and to lead his Sesodias to the Indus, plant "the crimson banner" on the insular capital of the Sodgi, and leave a desert between him and his inexorable foe. With his family and all that was yet noble in Mewar, his chiefs and vassals, a firm and intrepid band, who preferred exile to degradation, he descended the Arawulli and had reached the confines of the desert, when an incident occurred which made him change his measures, and still remain a dweller in the land of his fore-fathers. If the historic annals of Mewar record acts of unexampled severity, they are not without instances of unparalleled devotion.

"Annals of Mewar."

గీ॥ బుజమునను బైరవాసము ✦ మొగమునందు బ్రహ్మవర్చస ముదితమై ✦ పరిఠవిల్ల
 ✪ నుక్కుఁదునుకఁబోలినయశ్వఁమెక్కయొక్క శాంతమూర్తి బ్రాహ్మణుఁడుసా ✦ ఊత్కరించె.
 సీ॥ ఆగుంపునకు నెల్ల ✦ నగభాగమున వర్తించు ప్రతాపేంద్రు ✦ దెసను జూచి
 యావృద్ధభూసురుం ✦ డశ్వంబు నిలిసి “యోవీరపుంగవ! నేను ✦ దూరదేశ
 మందుండి వచ్చితి ✦ నయ్య! యేకొండలయందుఁ బ్రతాపేంద్రుఁ ✦ డధివసించు!
 నెఱుఁగుదురే కద! ✦ యెయ్యది తోవ! నా కెఱిఁగింతురె కృప వ ✦ హించి” యనిన
 గీ॥ నాత్మదేశంబు విడువఁ గొం ✦ డంత వగపు దోపఁ దలయెత్త కరుగు ప్ర ✦ తాపదేవుఁ
 డామహీదేవు దివ్యవా ✦ క్యమ్ములపుడు విని వినక తనతోవను ✦ జనుచునుండె. 125

శా॥ “ఏమయ్యా! దయయుంచి యిట్లు కనుఁగొ ✦ మ్మా! వృద్ధుఁడన్; దూరపున్
 సీమల్ దాటుచుఁ బెక్కు కష్టముల గా ✦ సిన్ బొంది నే వచ్చితిన్;
 భూమీశుండు ప్రతాపుఁ డిగిరుల నెం ✦ దున్ గాపురం బుండు! నెం
 దే మీ రాతనిఁ జూచియున్న నెలవిం ✦ డి” స్థుఁడు బ్రార్థించినన్, 126

క॥ కనులెత్తి రాజమణి విప్రుని వదనముఁ గాంచి యశ్వ ✦ ముచు నిలుపుచు “నో
 యనఘా! మీరెవ! రెందులఁ జనుదెంచితి”రన ద్విజన్మ ✦ సత్తముఁ డంతన్, 127

సీ॥ “పరిషియానుండి నే ✦ వత్తు; భామాసాహి నాపే”రనినఁ దత్తు ✦ ణమ ప్రతాపుఁ
 డాస్యంబు వికసింప ✦ నశ్వంబు డిగి భక్తితాత్పర్య విహితప్ర ✦ దక్షిణంబుఁ
 జేయుచు నల్లనఁ ✦ జేతులు జోడించి “నిరతంబు నీపాద ✦ నీరజములు
 భజియించు నీదు సే ✦ వకుఁడు రాణాప్రతాపుఁడు మ్రొక్కుచుండె నీ ✦ యడుగుదోయి”

గీ॥ నని నిలువ నంద అనుచరు ✦ లబ్బురమున నశ్వములనుండి దిగిరి; ధ ✦ రామకోత్త
 ముఁడు తురంగము డిగ్గి య ✦ ప్పడమితేనిఁ గొఁగిటనుజేర్చి హర్షాభిఁ ✦ దోఁగి నిలిచి, 128

శా॥ “నా విశ్వాన్నత దివ్యకల్పతరువున్ ✦ నా వజ్రకోటీరమున్
 నా విస్తార మనోంబుజాతతరణిన్ ✦ నా కీర్తినిక్షేపమున్
 నా వేల్పున్ మణి నాదు రాజధనమున్ ✦ నా స్వామి దర్శించి నా
 సేవన్ గూర్పఁగ వచ్చినాడఁ; గృప వీ ✦ షింపంగదే! భృత్యునిన్. 129

✪ The minister of Pratap whose ancestors had for ages held the office placed at his prince's disposal, their accumulated wealth, which with other resources, is stated to have been equivalent to the maintenance of twenty five thousand men for twelve years.

- || పరిశుభ్రతర సుధాసాగర వీచిక లట్లు నీదు ♦ ఘనకీర్తికళల్
 మెఱసె దెసల; నీయంతటి పరమోత్తమధర్మవీర ♦ వరుఁ డుండెడునే! 130
- || స్తిమితమై తుదల వి ♦ చ్చి యుదార గంభీరకాంతు లీను వెడద ♦ కనులతోడఁ;
 బరువంపు బుగ్గల ♦ పైన రెక్కొను మీసల వెలుంగు మోము వా ♦ లకముతోడఁ;
 వీరమహాలక్ష్మీ ♦ విహరించు దగ్గమై విరిసిన బలితంపు ♦ టురముతోడఁ;
 దలయెత్తు వాఁడి కుం ♦ తముఁ గేల నూఁది ధీరత యుట్టిపడ నిల్పు ♦ రాణతోడఁ;
 || నౌదలఁ దురాయి, వీరతే ♦ జోమరీక్ష వదనమునఁ గుంకుమపుబొట్టు ♦ వజ్రవర్మ
 మొడల వెలుగొంద నలరు నీ ♦ పొడవుఁగంటి; నెంత కళ గల తొడ్రవోఁయీ! ప్రతాప!
- || సత్త్వబుద్ధిని రిపు ♦ షడ్వర్గము నెదిర్చి గెల్చినా; వరులను ♦ గూర్చినావు!
 తులలేని దేశభ ♦ క్తులయంచు మేటివై హెచ్చినావు; యశంబుఁ ♦ దెచ్చినాఁడ!
 విరువదోడ్లుగఁ బైన ♦ నొలగు నాపదలెల్ల నోర్చినావు; జయింప ♦ నేర్చినావు!
 కులసనాతనధర్మ ♦ ములను సుస్థిరము గావించినావు; ప్రబోధ ♦ మెంచినాఁడ!
- || పొక్కపరి నిన్నుఁ గన నెంచిఁయుంటి; నిదియె తరుణ మనుకొంటి; నీదివ్య ♦ ధవళయశము
 నెంచుకొనుచుంటి; నితరుల ♦ కిది యలభ్యమంటి; నూతేండ్లు నీకు దీ ♦ ఘాయు వంటి”
- || అని యాశీర్వాద మొనర్చిన విప్రోత్తమని జూచి ♦ నృపగురుఁడను “దే
 వునియట్లు చేరవచ్చిన నినుఁ గని ధన్యుండ నైతి ♦ నే నియ్యెడలన్. 133
- || మును చాణక్యయుగంధరప్రముఖులన్ ♦ బోలెన్ మహాసీతివి
 ద్యను మేవాడనృపాళికిన్ గఱపి రా ♦ జ్యం బూజితంబై వినూ
 తన కల్యాణ జయోదయాదికము లం ♦ దన్ జేసి మాభక్తి కె
 ప్లచు బాత్రమ్మగు నీకు దివ్యచరణం ♦ బుల్ గంటి నీనాటికిన్. 134
- || భవదత్యుత్తమనామ మెల్లపుడు మే ♦ వాడేదేశమందెల్ల గా .
 రవధామంబయి యొప్పుఁ; గట్టకడ కు ♦ గ్రామంబులందున్ బ్రజా
 నివహం బద్దమరేయి మాటవరుసన్ ♦ నీపేరు విన్నంత భ
 క్తివిరాజిల్ల నమస్కృతుల్ సలిపి నిన్ ♦ గీరింతు రోసద్గురూ! 135
- || పరిషియా కేగుదెంచి నీ ♦ చరణపూజ సలుపవలెనంచు నెన్నిమా ♦ టులొ తలఁచితి;
 నిమిష మూపిరి వోని యు ♦ ధముల మునిఁగి కాలు గదలింపలేక యీ ♦ లీల నుంటి”
- || అనుచు వచ్చియించినంత హా ♦ ర్షాంబురాశిఁ దేలి భూదేవమణియు”నో ♦ దేవ! నేను
 నిల్లె యనుకొని యనుకొని ♦ యెట్లొ నేఁడు కాలు గదలించుకొనుచు రాఁ ♦ గలిగినాఁడ

- సీ॥ అనయ మేఁ గొల్చు పూర్వమ ♦ హామహీంద్ర శుభ తపః ఫలమును నిన్నుఁ జూచుకతన
జన్మ చరితార్థమయ్యె; నెఁచ్చటికి నేఁటి పయన మోయన్నః” యనఁ బ్రతాఁపప్రభుండు;
- సీ॥ “స్వామి! నినుఁబూజచేసి పం ♦ జాబుకవల నే స్వశంత్రరాజ్యము నిల్ప ♦ నిటువెడలితి;
వెమకఁబోయినతీవయే ♦ యెమరుపడియె ననఁగ, నిందె నీదివ్యద ♦ ర్భనము గలిగె. 139
- సీ॥ మేరువును బెల్లగించి కో ♦ టీర మిడుమ నుదయపురలక్ష్మీకని లోక ♦ మురలఁదాఁకి
యిరువదేండ్లు పోరితి; నా య♦దృష్ట మెల్లఁజెడియెనీవిధమున; నేమి ♦ చేయువాఁడ.” 140

—*) భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు ధర్మోపదేశంబు చేయుట (*—

- సీ॥ అని దైన్య మడరఁ బ ♦ ల్కినను భామాసాహి విని విన్నవోయి యా ♦ ననము పంచి
“శ్రీహారీ! నాదుర ♦ దృష్ట మేమందు! నీవలన నింతటి వేడి ♦ పలుకు వింటి;
నీవార్త విని వ్రీల ♦ దే! హృదయము శిలాఫలకమో! లోహమో! ♦ వజ్రమొక్కో!
నూతామడలదూర ♦ మీరీతి వచ్చు నుత్సాహమ్ము సుడిసి వి ♦ ధ్వస్తమయ్యె;
- సీ॥ నకట! నామేనఁ గొనియూపి ♦ రాడుచుండఁ బరమపుణ్యస్వరూప మే ♦ వాడలక్ష్మీ
వై భవప్రాభవాంకంబు ♦ భానుకులము చెడిన నోర్తునె! విధివ్రాలుఁతుఁడుఁగాఁక. 141
- మ॥ అకటా! యుత్తమభారతీయుఁడవు ఘో ♦ రాపత్నమూహంబు నిం
చుక లెక్కింపని విశ్వవీరుఁడవటం ♦ చుకొ నిన్ను లోకప్రజా
నికరం బెప్పుడు సంస్తుతుల్ సలుపఁగా, ♦ నీవే స్వకృత్యంబు నూఁ
దక పోనాడిన ధర్ము వెల్లు కొమరొం ♦ దక నేర్చు లోకమ్మునకా! 142
- సీ॥ సడి యెఱుంగని కర్మవీ ♦ రుఁడవు నీవు; నీకు జయమైన నదియు లో ♦ కైకజయము;
నపజయంబైన నదియు దే ♦ శాపజయమునై ప్రపంచాపజయమునా ♦ ననఁగవలయు.
- సీ॥ పెక్కువేల్ మైశ్శవై నున్న ♦ విందు నెపుడు నీదుపరిపాలనముఁగూర్చి ♦ నీయఖండ
కదనదీక్షనుగూర్చి త్యా ♦ గంబుఁగూర్చి సాహసముఁగూర్చి కర్ణర ♦ సాయనముగ. 144
- సీ॥ మాపూర్వు లెప్పుడు ♦ మీపూర్వనరపాలమాళుల చెంగట ♦ మంత్రులగును
వెలలేనిభక్తితోఁ ♦ గొలిచిరి; నిరుపమత్యాగశీలుఁడు చండ ♦ ధరణిపతి ప్ర
ధానప్రధానిప ♦ దము నొందు పిదప రెండవ మూఁడవ ప్రధాను ♦ లవుచు నాదు
పితరులు నేను సే ♦ వించుచుంటిమి; నల్వదేండ్లయ్యెఁ బరిషియా ♦ కేగి నేను;
- సీ॥ పరమ ధార్మికులైన మే ♦ వాడ నృపుల నెమ్మది స్మరింపకయె యీది ♦ నమ్ముదాఁక
దేవ! పిడికె డాహారము ♦ దిని యెఱుఁగము; నాశరీరంబె మీదిప్రా ♦ణంబె మీది. 145

- మ॥ వితతప్రేమను నేను గొల్చెడు మహీ ♦ భృద్వంశము దిట్టి న
 ర్పిత శౌర్యాధ్యుని నిన్నుఁ బోలిన మహా ♦ వీరుండు జన్మించెను
 చతిహర్షమున మండువేసవి నుద ♦ గ్రాయాసభారంబు నో
 ర్చితి; దూర మ్మిటు లేగుదెంచితి; భవ ♦ చ్చీపాదముల్ గొల్చితిన్. 146
- క॥ కడు వృద్ధుడ; మేవాడ్ భక్తుడ; సచివుడ; భూమిసురుడ; ♦ దోచిన మాటల్
 నుడివెద; విని నీ తోచిన వడువున మెలఁగంగవచ్చు ♦ వలదనను నృపా! 147
- నీ॥ మేవాడ విడిచి యిం ♦ కేవాడలకునైనఁ బరువెత్తి సోవుట ♦ భావ్య మగునె!
 పాదరసమువోలెఁ ♦ బరిపరివిధములఁ బాటిపోయిన దాన ♦ ఫలము గలదె!
 నిలువుము; ధైర్యంబు ♦ నిలుపుము; నీ పరిస్థితులెల్లఁ జక్క యో ♦ జించుకొనుము!
 ఆత్ర మేటికి? శాంతి ♦ నందుము; నిన్నుండి నీవెప్పు దూరంబు ♦ పోవలేవు!
- నీ॥ చక్రవాళాచలము దాటి ♦ చనినఁగాని వనధిసప్త కమున మునిం ♦ గినను గాని
 కడ కెచటికేగినను బ్రతా♦పుడవుగాక మాటి మఱియొక్కరుడవగుమాడ్రి గలదె! 148
- నీ॥ చనదు కృషి నిరసింపఁగా ♦ సాధకునకు; నదియ యన్నిట నరునియో ♦ గృతను బెంచుఁ;
 గృషిని రోయు వానికిఁ జోటుఁక్షీతిని లేదు. వసుధ కెల్ల శుభం బట్టివాని పోక. 149
- నీ॥ అలజడిని మున్గినపుడె సత్యము జయించు; నపజయంబుల నది పెంచు ♦ నాశ్మశక్తి;
 యనుపమత్యాగమును సత్య ♦ మాప్తమిత్రులండ్రుఃస్వాతంత్ర్యతత్వజ్ఞులై నబుధులు. 150
- నీ॥ అఖిలదిశలందు నాపద ♦ లలముకొనుచు దిక్కుదోపని విషమ సం ♦ దిగ్గదశల
 ధైర్యమును జిక్కపట్టక ♦ తలఁగె దేని నీబలము చాల దనియె నే ♦ నిర్ణయింతు. 151
- నీ॥ ప్రాణమున కెక్కుడైన మే ♦ వాడ ఏడి వెడలిపోఁగాదు; పోఁగాదు; ♦ వినుఁడునాదు
 ప్రార్థనము; కాదు కూడద ♦ టంచుఁ బోవఁదలఁతు వేనియుఁబోనీక ♦ నిలువరింతు. 152
- ఉ॥ పూవులు రాలె; నాకులును ♦ బోయెను; ముండ్లును మ్రోడు నిల్పె; నీ
 వీవిధిఁ గేతకిన్ విడువ ♦ కేటికిఁ జుట్టె! దనన్ “వసంత ల
 క్షీవిభవంబు సోకినఁ జి ♦ గిచ్చి తరుల్ కుసుమించునన్న యా
 శావిసరంబుచే నిలుతు” ♦ నంచు వచించుఁ గుమారభృంగమున్.” 153
- నీ॥ అని వచియింపఁ బ్రతాపుని కనులను ముత్తైంపు ట్రుశు ♦ కణములు జాల్యా
 రిన విప్రసచివుఁ గని “యేమని నీవాత్సల్యగరిమ ♦ నభినందితున్. 154
- ఉ॥ పరిమితశక్తుఁ డొక్కెడ వి ♦ పర్యయవేళ స్వధర్మ మార్గమున్
 దొఱఁగునయేని నత్సలతఁ ♦ దోచి మహాపురుషాకృతిన్ బరా

త్పరుఁడు ప్రబోధ మిచ్చుచు న ♦ పాయముఁ గాచి పథంబుఁ జూపునం
చెఱుఁగుదు మిమ్మువంటి విబు ♦ ధేంద్రుల మూలమునక గురుఁత్తమా! 155

గీ॥ స్వామి! నాపైనఁ బరమవా ♦ త్సల్యపశత నింతదూరము వేంచేసి ♦ యిటు లపార
పురుషకారము నేర్పు న ♦ మూల్యహితము దైవ నిర్మాల్యముటు శిరఃసా వహింతు. 156

గీ॥ అఖిలభువనావనంబు నీ ♦ యమృతగీతి నాహృదయతంతులను మీటి ♦ నను గఱంచె;
హరగురు పదంబులటు నీప ♦ దాంబుజమ్ము లనఘ! యనవరతమ్ము సే ♦ వ్యములునాకు.

సీ॥ అభిలషించినరీతి ♦ నాజ్ఞ సేయుచు దేవ! పనిగొను”మని వచిం ♦ పంగ, విప్ర
సత్త ముండును “క్షణ ♦ క్షణ మమూల్యం బిప్పు; కాలంబు వృథసేయ ♦ గాదు మనకుఁ;
జర్పింపఁ దగిన వి ♦ షయము కొంచెమె, నిమేషము మాటలాడినఁ ♦ జాలు! ప్రకృత
మనుసరింతము! లేదు ♦ వ్యవధి; జా గేటికి! రమ్మల్ల నిబవృ ♦ క్షమ్ము దరికి;

గీ॥ మఱచి తింకొకమాట నీ ♦ మంత్రీవశాళి యనుభవజ్ఞుండు; స్వామిబ ♦ క్తాగ్రగణ్యుఁ;
డల సలుంబ్రాధిపతిఁ బిల్వ; ♦ మాయనఘుఁడు లేని మంత్రాంగ మదిపూలు ♦ లేనిపూజ.”

మ॥ అని బోధింపఁ బ్రతాపసింహుఁడు సలుం ♦ బ్రాధీశ్వరుఁ హెచ్చరిం
చిన నాధన్యుఁడు చేరఁగా నరిగి “మీ ♦ శ్రీపాదరాజీవద
ర్శనముక జేసెడి యీవిధేయుఁడె సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహుం” డట
చని సాష్టాంగనమస్కృతుల్ సలుప, న ♦ య్యాచార్యుఁడుక బ్రీతుఁడై; 159

—*) భామాసాహి-ప్రతాపసింహునకు రాజనీతి నుపదేశించుట. (*—

॥ లెమ్మనెఁ; జని మువ్వుగు వృక్షమ్ముదరిక జేసి; రధిక ♦ సంతోషము చి
త్తమ్మున వెలయఁగ నృపు నాస్యమ్ముచు గని “యవధరింపు ♦ మవధానముతో. 160

॥ స్వామ్యమాత్య సుహృత్కోశః ♦ సైన్య దుగ్ధరాష్ట్రములు ననునివి యేడు ♦ ప్రకృతులండ్రు;
ప్రకృతిబల మున్న నేకాని ♦ పాధివునకు నించుకేనియు నాస్తిక్య ♦ మెసగఁబోదు. 161

॥ ఇన్నిటను నెన్నియున్నవో ♦ యెంచిచూత; ముత్తమకులీనతయు మహా ♦ దాత్తవీర
వర్తనము సత్యసంధత ♦ వఱలు నీకు రాజరాజుగ నుండ న ♦ స్వతయ కలదు. 162

ప॥ సువిశాలస్థిరబుద్ధియై యనుభవ ♦ జ్ఞుండై కడుక స్వామిభ
క్తివికాసస్ఫురితుండునొ నృపతినీ ♦ తిజ్ఞుండు నుత్సాహవై
భవుడే మంత్రీగ నుండ నర్హుఁడు; సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహేంద్రువం
టి విశేషజ్ఞు గడింపఁగా నగునె! మా ♦ త్రిత్వంబు సంధింపఁగక. 163

పంచమాశ్వాసము.

- || బలవంతుం డనురాగవంతుడును శో ♦ భావంతుడు వాహినీ
 బలవంతుండును ద్యాగవంతుడగు శు ♦ భ్రస్వాంతుడౌ ధీరునిక
 దలపక బోలు సుహృద్వరుండని! కిరా ♦ తస్వామి నీభీమచా
 దలఘుస్వాంతుడు, వాని మించిన వయ ♦ స్యశ్శేష్టుడే లేడురా. 124
- || ధన-చమూ-దుర్గ-రాష్ట్రసం ♦ తతుల లోనఁ బ్రథమమే యగ్రగణ్యమై వాని గాఢు;
 నది ప్రపంచైక సార స ♦ ర్వాత్మకంబు; దానిబట్టి తక్కిన మూఁడు ♦ కిరు మూఁడు. 125
- || ద్రవ్యబలము గలుగఁ ♦ దనరు సైన్యబలంబు; ధన-చమూ బలములు ♦ మార. 126
 రాష్ట్రబలము లలరు; ♦ ద్రవ్య మన్నిట మేటి; యదియ నీకు లోక ♦ మూఁడుమూఁడు. 127
- || ఆశ్ర-యాసన-విగ్రహ- ♦ యాన-భేద-సంధులను నాటు మృణా ♦ సమకయము;
 రెపు డెటులు వీని నడపు కీ ♦ లెఱిగినట్టి ధాత్రీపతి యన్ని తుల ♦ ధన్యతనము. 128
- || అవసరమై న శక్తిత్ర ♦ యమ్ములోన నతులితోత్సాహమై నీ ♦ కలములు
 మంత్రశక్తిఁ బ్రయోగించు ♦ మాటలేను; మఱియుఁ బ్రభుకై మొదలంబు ♦ మూఁడుమూఁడు. 129
- || స్థిరతరఘైర్యోప ♦ జీవివై, జంకక, వెనుదీక, శ్లోక, ♦ విచుండువదిక.
 కష్టంబులకును జి ♦ క్కక, ప్రపంచోన్నత ప్రబలవిరోధితో ♦ బ్రహ్మచారిని
 సంగ్రామ మిన్నేండ్లు ♦ సాగించి యుంటివి; నిన్నెఱుంగని వారు ♦ సమకయము
 భవ నుదార యశంబు ♦ వర్ణించెదరు; కాని కోశ-సైన్యబలముల్ ♦ కొఱిగినది
- || నన్నికల్పంబు లని చేసి ♦ యెమిలాభ! మెటు జయము గల్గు! కి కత్త ♦ కష్టమోగ
 నిర్వదేండ్లుగ నాకాల ♦ మిట్టె వృథగఁ జెల్లెనని మాత్ర మిపుడు చి ♦ క్కయోగము. 130
- || అదియు నాత్మశిక్ష ♦ కై చెల్లె ననుకొను; మింక నిట్టె కాల ♦ మేఁ దిను;
 దేశ మధ్ధరింపఁ ♦ దివురు; మొడొకమాట వినుతు; నలవ వచక ♦ కలి నొనర్చు. 131
- || పరమప్రీతిని దేశమాతృపద సే ♦ వాభాగ్యముక గోరి నా
 సరసక గల్గు ధనంబు నీదు చరణా ♦ బ్జాతంబు లందుంతు; ను
 బర మొప్పారఁ బరిగ్రహింపదగు; మే ♦ వాక్ దేశముక గోర్చి యు
 క్బరు సాధించి యపూర్వ వైభవమునక ♦ వర్ణిలు రాజోక్తమా!
- || నెనరుంచి నాదు ప్రార్థన విని దేశము నోము"మనుచు ♦ విప్రుండు; నా
 తనిఁ గని జనపతి "నీపంపును సలుపుదుఁగాక; త్రోసి ♦ పుత్రున మెప్పుడు. 132
- || అనఘా! జేనెడు మేర యేనియును రా ♦ జ్యం బొక్క కావేరియక
 ధనముక దొల్తినుండి లేకయ దరి ♦ ద్రత్వంబునక వెళ్ళఁజొ

యనె లోకమ్మునఁ బుట్టు వొందిన యభా † గృచ్ఛత్రసంపన్ను, నన్
 ధనికున్ జేసి కృతార్థుఁ జేయఁ గరుణన్ † దైవంబవై తోచితే!

1'

చ॥ ధనము నొసంగి, వస్తుసము † దాయ మొసంగి, యనర్ఘ్యరత్నముం
 డనము లొసంగి, బ్రాహ్మణుల † నా రవివంశజులెల్లఁ దొల్లి య
 ర్చన మొనరించుచుండు; రది † సవ్యము; భూసురమాళినైన నీ
 ధన మిపు డేను జైకొనుట † ధర్మువు గాదని తోచె నామదిన్.”

1'

క॥ అని జంకుచు సంకోచించిన భామాసాహి “మిమ్ము † సేవించి గడిం
 చిన ధన మీతటి మీకప్పన మొనరించుటయ పరమ † భాగ్యము నాకున్.

1'

క॥ మేవాడదేశ ధనమే మావాడల నుండు; దాని † మాతృపద శ్రీ
 సేవావిధి కర్పింపని జీవన మేమిటికి! వట్టి † సిరి యేమిటికిన్!

1'

క॥ మనసార నిత్తుఁ జేకొను; వినుము కలిగినపుడు మఱల † వృద్ధియు మూలా
 బు నొసంగుము కొనెదను; వలదనకుము; నామాట చూడు; † మగును శుభంబుల్

చ॥ తడవున్ జేయక బోయపాలెమునకున్ † ద్రవ్యంబు నంపితు! న
 క్కడకున్ మీరును బోయి యాశబరలో † కస్వామి దర్శించి యె
 క్కుడుగా సేనలఁ జేర్చుకొం; డిచట నా † కున్ నిల్వఁగాఁ దీర; ది
 ప్పుడె నేఁ బోవుదు”నగుచు లేచి తురగం † బున్ డాసి వై నెక్కుచున్,

1'

—*) భామాసాహి రాజపుత్రులకు దేశభక్తి నెఱిగించి పురికొలుపుట. (*—

౩॥ “సిరికిఁ దానకమైన † చిత్తూరు పురలక్ష్మి యనదయై పాడటి † వనట మునుఁగ,
 నుర్వియంతయు మెచ్చు † నుదయపురవిభూతి బూదిపాలగు హోమ † ముగఁ జెడంగ
 గోటల కన్నిట † మేటి ‘కుంభల్మియర్’ యవనులచేబడి † నవసిపోవఁ,
 బావనోన్నతమేఘ † భవనంబు తురకపెక్కెముల గాడ్పులు సోకి † కీడువడఁగ,

౪॥ నట్టె హారావళీపర్వ † తాంతరముల నిరువదేం డ్లని చేయు పెం † పెల్లఁ బొలియఁ,
 గడుపుఁగూటికై వంశవి † క్రమము మఱచి వెడలుచున్నారె! మేవాడ † వీరులార! 17

౫॥ శార్దూలరాజభు † జాపీతి స్వారి చేయఁగఁజాలు ఝాలాభ † టాళు లుండ,
 బాలురై రిపుసమ † వర్తులై ఖండించు ప్రబలచొండావన్ను † పాలు రుండ,
 విమతరాక్షర్భని † ర్భేదకప్రాధి చీపించు రాతోడ్కుల † వీరు లుండ,
 ముజ్జగంబులనైన † ముంజేతఁ బోద్రోయఁ గలిగిన చోహణ † బలములుండ,

|| మాప్రతాపుఁడు బ్రీదికి సేమమున నుండఁ గృష్ణసింహు నొడల నూపిఁ రెసఁగియుండఁ,
గులసనాతనవీర్యంబుఁ ♦ గుంటఁ బెట్టి పాటుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 179

|| రాజ్యంబు పోయినఁ, ♦ బ్రాభవం బూడిన, సకల భాగ్యంబులు ♦ సన్నమైన
బలమెల్లఁ జెడినఁ, గో ♦ టలు పోయినను, సారె కపజయంబులు క్రమ్మియడ లొదవిన,
గడ్డి యాహారమ్ము ♦ గాఁ జెట్లనీడలు నెలవుగా మృగములె ♦ స్నేహితులుగ
నిల్లాలి నెడఁబాసి ♦ పిల్లల విడనాడి కట్టుగుడ్డలు లేక ♦ గాసి పడియు

|| ఏడక స్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ వీరుల నెడి యశముఁ బోద్రోసి యాభిజాత్యంబు రోసి
కటకటా! దేశ మరుల క ♦ గ్గంబు చేసి విడుచుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 180

|| తెఱవల విమలపా ♦ తివ్రత్యచుహిమాబు సన్నిగిల్లినఁ గనుల్ ♦ చల్లవడెనో!
సకలదిగ్దేశ రా ♦ జన్యప్రతాపాగ్ని చల్లార హృదయముల్ ♦ శాంతిఁగనెనో!
భరతఖండమున గో ♦ నధలు సాఁగినఁ జూచి యంతరాత్మకు సౌఖ్య ♦ మలవడియెనో!
దాస్యాంధకారంబు ♦ దశదిశల్ గవియ దేహముల నాప్యాయనం ♦ బలముకొనెనో!

|| కనులు తిరిగినో! బాహువిక్రాంతి చెడెనో! బుద్ధి తఱిఁగెనో! చెడువేళఁముసురుకొనెనో!
కానిచో మాతృదేశంబు ♦ మాని పోవు వెట్టి యెటు గల్గె మేవాడ ♦ వీరులార! 181

|| యవనగజేంద్రసిం ♦ హాఖ్యాతిఁ గాంచిన బప్పరాయనిఁ గన్న ♦ భవ్యమాత!
జీవితం బరికోటిఁ ♦ జెండ నర్పించు హమీరసింహుని గన్న ♦ మేటితల్లి!
భానువంశక్షమా ♦ పతిమాళి యన నొప్పు సమరసింహుని గన్న ♦ చల్లనమ్మ!
యతిదీక్షతో మొగల్ ♦ యాగముఁ దీర్చు సంగ్రామసింహునిఁ గన్న ♦ రాజజనని!

|| యందఱను మిమ్ముఁ బెంచిన ♦ యసమధాత్రి! తల్లి దండ్రీయు గురువునై ♦ తనరుసీమ!
యకటకట! స్వర్గమునకన్న ♦ నధికమైన మాతృదేశంబు విడరాదు ♦ మఱలరయ్య! 182

|| కడుపుకక్కురితి కీ ♦ గతిఁ జేయఁగారాదు; తినినఁ దినకయున్నఁ ♦ జనును గాల;
మక్కటా! ప్రాణంబు ♦ లంత తీవ్రైయున్నె! పిటికి పందలటన్న ♦ పేరు రాదె!
బవరం బనిన నొడల్ ♦ వడఁకెనే మీకు! భార్యాపుత్రులం దంత ♦ యాస తగునె!
చిరకాల మపకీర్తి ♦ చేరదే! హృదయాభిమానధనంబెల్ల ♦ మాసి పోదె!

|| తగదు పయనింప! వెనుకకుఁ ♦ దరలరయ్య! బలముఁ గొనరయ్య! కోటలుఁ గెలువరయ్య!
యరుగవలె నాకు సెలవియ్య ♦ రయ్య;” యనుచు న్నశ్వమును ద్రిప్పి వెనుకకు ♦ నరుగఁ

గీ॥ విరిసి విరితేన వాఱ జొ ♦ బిల్వినయట్లు, వీరరసము పొంగి పొరల ♦ వీరులెల్ల
వెడలిపోవుచునున్న యా ♦ విప్రుచరణ సరసిజములకు మ్రొక్కి యశ్వముల నెక్కి, 18

—*) రాజ పుత్రులు వెనుదిరిగి భీమచాందు నివాసమునకు వచ్చుట. (*—

మ॥ త్వరమై నద్దమరేయికి జని కీరా ♦ తస్వామి గూడెంబులన్
డరియన్ బోయి బహిఃప్రదేశముకడన్ ♦ ధాతీనభోభాగముల్
విరియన్ శంఖము లూడి; రంత శబరో ♦ ర్వినాథుఁడున్ మిత్రశం
ఖరవంబుల్ గుఱుతించి స్వాగత మిడం ♦ గా వచ్చె సాశ్చర్యతన్. 18

గీ॥ రచ్చకట్టు మ్రోల మహాగ్ని ♦ రగులజేసి పిలపిలని మూఁగి భిల్లులు ♦ బలిసి కొలువ
భీమచాం దండుజేరిన ♦ వీరులకును సాత్త్వికాహారము లొసంగి ♦ సత్కరించె. 18

క॥ తెలతెలవాఱెను; భానుఁడు మొలిచెను బూర్వాద్రి; వీర ♦ పుగవులు మహీ
తలపతి పదముల కెఱగుచు సెలవు గొనుచు వెడలి రాత్మ ♦ సీమలు చేరన్. 18

శా॥ “భామాసాహి ధరామరేంద్రుని కృపన్ ♦ స్వాతంత్ర్య దుర్వార సం
గ్రామక్రీడలు పెంచి శత్రుతతులన్ ♦ ఖండింపఁ గాంక్షించె; రా
రో! మీరందఱు దేశభక్తిపరిపూ ♦ ఝల్ బాలురున్ వృద్ధులు
ద్దామాటోపుఁ బ్రతాపుఁ గూడఁగఁ గిరా ♦ తస్వామి గూడెంబునన్.” 18

చ॥ అనుచును రోదసీకుహర ♦ మంతయు వీలెడుభంగి డిండిమ
స్వినముల రాజపుత్రకులు ♦ పల్లెలు పట్టణముల్ పురంబుల
న్ని నగరముల్ గిరీంద్రముల ♦ నేక గుహాకుహరమ్ములొమనన్
వినఁబడఁ జాటఁజొచ్చి రొక ♦ వేయు విధంబుల దేశ మంతటన్. 18

—*) నలుదెసల నుండి రాజపుత్ర సైన్యములు వచ్చి ప్రతాపసింహుని జేరుట. (*—

సీ॥ అలసలుంబ్రావిభు ♦ డహిత దుర్వార చోండావద్బలంబుతో ♦ నడచి వచ్చె;
బేడ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వీనాయకులు చోహణవర్గముల్ కొల్వ ♦ నరిగి రంత;
నాషాపురా-బునే ♦ రాధీశులు శిశోదియాభటుల్ గొలువఁ బ్ర ♦ యాణ మైరి;
హరిదాసుఁడు ముకుందుఁ ♦ డరుదెంచిరి మహోగ్రరాఠోడుసుభటవ ♦ ర్గములు గొలువ;

The castle of Bunera is one of the most imposing feudal edifices of Mewar, of the greatest of its chieftains. He not only bears the title of all the state insignia attached thereto.

“ Personal narrative ”

- గీ॥ శ్యామసింహుండు చనుదెంచె ♦ సాద్రినుండి; భిల్సురానుండి సూక్తుండు ♦ వెడలె; దేవ
గృహమునుండి దూడాసింహుఁ ♦ డేగుదెంచె: దుర్జయుఁడువచ్చెఁజోఁడావ♦తులనునూడి.
- గీ॥ అంత నొకనాఁడు సేవకుం ♦ డరుగుదెంచి భిల్లపరివృతుఁడగు నృప ♦ తల్లజుఁగని
“స్వామి! మంత్రీభామాసాహి♦బండ్లు వచ్చి నిలిచెఁ, జూతురుగా”కంచుఁబలికి కొలిచె.
- గీ॥ భిల్లనృపతి ప్రతాపుఁడు ♦ వెడలి సాద్రివైపునను మూఁడు క్రోసుల ♦ పఱకు నిలుచు
భటులు నాలుగువేలు, ద్రీ ♦ వ్యంబు గలుగు బండ్లు వేయును గని వార్ష♦భరితులైరి.
- గీ॥ నెలకు నైదును - బదిరూ ప్య ♦ ముల కొలంది పదియు - రెండేండ్లదాఁక ని ♦ ర్వదియునైదు
వేల భటులకు భృతినియ్యఁ ♦ జాలుననుచు భిల్లమణి రాజమణి లెక్క♦ వేసి రపుడు. 193

— *) . ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధ సన్నద్ధుఁ డగుట. (* —

- గీ॥ “కనఁబడె దివి నింద్రుశరాసన; మిది రణమునకు మంచి ♦ శకునంబని భి
ల్లనృపాలుఁడనఁగ జనపతి యని కాయత్తం బొనర్చె ♦ యాత్మచమువులన్. 194
- గీ॥ ఎలనవ్వు వెలయఁగా నర్మిలి బిడ్డల నక్కు చేర్చి ♦ మేను నిమిరి చు
చులు దువ్వి ముచ్చటల ముద్దులజడి గుఱియించెఁ గూర్చి ♦ వొంతర గట్టన్. 195
- ప॥ పరమప్రేమమునన్ బ్రతాపవిభుఁడున్ ♦ బ్రాణేశ్వరిన్ జేరి “ము
ష్కర తౌరుష్క భటాళులన్ దఱిగి నే ♦ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామమున్
జరపన్ గోరి ప్రయాణమైతి నిపుడే; ♦ సాపూర్ణచిత్తంబుతో
- నరవిందేక్షణ! సమ్మతింపుము శుభ ♦ ప్రారంభ యాత్రారతిన్. 196
- గీ॥ నీ సుధా స్వాదు లజ్జా వి ♦ లాసరేఖ చిత్తమున హత్తి మెఱయుచు ♦ స్మృతికిఁదెచ్చు;
మనకుఁ గలయిక నెలకొక్క♦మాఱు గలుగుఁబరమసంతోషమున నన్నుఁ♦బంపుమిపుడు
- గీ॥ నీవు బిడ్డలు గొన్నాళ్ళు ♦ నిలువుఁ డింగు; భిల్లు లేవేళ మిమ్ముఁ గ ♦ న్నెట్టియుండ్రు;
భీమచాందుగా రిపుడు నా ♦ వెంట వత్తు”రనినఁ బాఠేశ్వరీదేవి ♦ యాస్య మెత్తి; 198

⊕ Although I cordially unite with Segur, who is at issue with his compatriot Montesquieu on this part of discipline, yet from the knowledge I do possess of the freedom, the respect, the happiness, which Rajput women enjoy, I am by no means inclined to deplore their state as one of captivity.

“ Religious Establishments. ”

—*) బాతుశ్వరీదేవి ప్రతాపసింహుని విజయ యాత్రకుఁ బంపుట. (* —

- ఆ॥ స్మితకళామరీచి ♦ మీమోమునన్ దోఁచె; నింతికన్న భాగ్య ♦ మేమి నాకు!
 శైలతలమునిండ ♦ సైన్యముల్ చెలఁరేగె, వెడలి విజయలక్ష్మి ♦ వెంటరండు.
- గీ॥ సిద్ధసంకల్పభరితమా ♦ చిత్తమందు వలదు చోటీయ నాకుఁ బి ♦ ల్లలకు” నంచు
 వెడఁదకనుల ముత్తైపుజాయ ♦ విరియఁ దుదలఁగప్పు తెప్పల నాసతోఁ ♦ గాంతుఁగనిఁ
- సీ॥ విజయసూచకముగా ♦ భిల్లభటులు చుట్టు మూఁగుచుఁ గైవార ♦ ముల నొసర్ప,
 బోయగుబ్బెతలు గుం ♦ పుగఁజేరి చిఱునగ వలరు మోములఁ బాడి ♦ యాడుచుం
 బాతుశ్వరీదేవి ♦ వజ్రములు ప్రవాళములును మాణిక్యముల్ ♦ ముత్తైయములు
 హాటక పాత్రంబు ♦ లందుఁ గైకొని నిజేశ్వరునకు మేల్మి ని ♦ వాళి దీర్చి,
- గీ॥ రాగ మలరఁ గప్పురపు హాఁరతు లొసంగి, నిరుపమామోదమున నెఱ్ఱి ♦ నీళ్లు దీసి
 “జరుగుఁగావుతఁ గణ్యాఁ ♦ జైత్రయాత్ర” యనుచు శ్రీపాదములు నుదుఁరంట మ్రొకి
- సీ॥ “జంభదైత్యేంద్రుని ♦ సమయింప నరిగెడు నపుడు బిడోజున ♦ కై న జయము,
 ఖరదూషణాది ర ♦ క్షుశ్శేణిపై కేగు నపుడు శ్రీరామున ♦ కై న జయము,
 నరకాసురునితో ర ♦ ణంబు సేయఁగఁ జను నపుడు శ్రీకృష్ణున ♦ కై న జయము,
 కాలకేయాదులఁ ♦ గసిమసంగఁగఁ బోవు నపుడు కిరీటికి ♦ నై న జయము,
- గీ॥ సకలశాత్రవజయము, శాశ్వతజయంబు, భువనజయమును, నిరుపమామోదజయః
 వెల యెఱుంగని జయమును, సులభజయము, జయముపై నీకు జయములు జరుగుఁ
- గీ॥ అమరసేనాధిపత్య ప ♦ ష్టాభిషేక మగుచుఁ గౌంచాద్రి భేదింప ♦ నరుగు నపు, ద
 మా కుమారున కట్టులు ♦ నాకుమార! యమరసింహ! నీక గుత లో ♦ కై క జయము.”
- గీ॥ అనుచుఁ బాతుశ్వరీదేవి ♦ హస్తయుగము నెత్తి యభినందనము సేయ ♦ నృపగురుః
 నగవు మొలకెత్తు చూపుల ♦ మగువ సెలవు నంది యచ్చోటు విడిచె; సై ♦ న్యములున
- గీ॥ గూడెముల, నిండకోపుల ♦ గొండవేటులందు, గండోపలములందు, ♦ నధినసించి
 శబరసతులెల్లఁ బూలు లా ♦ జలును జల్లి రాప్రతాపునివైన సై ♦ న్యములవైన.
- క॥ ఈ రీతిఁ జైత్రయాత్రాప్రారంభము చేసి యర్ధ ♦ రాత్రమునకు ధా
 త్రీరమణు డరిగెను దేవేరీదుర్గము కవాట ♦ వీధి జేరన్.

⊙ The name of Bhamāsah is preserved as the Saviour of Mewar. W this splendid proof of gratitude and the servante of Prithwi Raj as incitements, again “screwed his courage to the sticking place” collected his band and w

—*) దేవేరి దుర్గ ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

- || “బలముల్ లేని కడున్ గృశాంగుడు ప్రతా ♦ పస్వామి మాధాటికిన్
గలగన్ బాతెను; గోటకున్ భయము గ ♦ ల్లన్ బోవ” దం చెంచి ణ్
మ్ములవైఁ జేయిడి, యేండ్లు యావనబలం ♦ బుల్ హాయి నిడించె; వా
కిళ్లులం దెందును మమ్ము పేరుకొనియె ♦ క్కెన్ మూరెడం తెత్తుగన్. 207
- అలకోటగవను దెఱచిన పొలకువఁ గని సకలరాజ ♦ పుత్ర చమూనా
ధులు జొరబడ గడఁగిన వారలను “నిలుఁడు పోకు” డనుచు ♦ రాణా యంతన్, 208
- || “తురకలబలము ని ♦ ద్దురబోవుచుండు; నీస్థలమెల్ల మిగుల ని ♦ శ్శబ్ద మయ్యె!
నిదురవోయెడువారిఁ ♦ గదిసి చంపుట క్షాత్రమహితులయందు ధ ♦ ర్మూబు గాదు!
బహుశతాబ్దంబు ల ♦ ప్రతిహతశక్తితో నీకోట మాపూర్వు ♦ లేలినారు;
దొంగపోటున దూఱి ♦ దుర్గంబుఁ బట్టుట నాకు నచ్చిన వర్త ♦ నమ్ము గాదు;
|| పౌరుషమునన దీనిఁ జే ♦ పట్టద” మని యుఱుము తెఱఁగునఁ దనశంఖ ♦ మొత్తె; నమర
సింహుఁడును సింహనాదము ♦ చేసె; భీమచాండు బూరగ మ్రోయించె ♦ శైల మదర.
- || కంపము నొందె ధారుణిఁ జ ♦ గద్గురుఁ డాతట, “ దుర్గమున్ బ్రవే
శింపుఁ డనంగ నయ్యమర ♦ సింహుఁడు గుఱ్ఱముఁ దొల్తలోన దూఁ
కింపఁగ సూక్తు నశ్వమును ♦ గోల్లరికెన్; వడిఁ గృష్ణసింగు గ
న్జింపుచు దూకె; గంతులిడె ♦ సేనలు భూపతి వెంట నంటుచున్. 210
- || ఆ రాజపుత్రసే ♦ నారణోద్భటవిజృంభణమహారవము పా ♦ బాజుఖానుఁ
డాతని పదివేలు ♦ యవనభటుల్ విని యదరుపాటున గుండె ♦ బెదరి చెదరఁ
దబ్బిబ్బుపడుచుఁ దొం ♦ దర సమరోచిత వివిధసాధనములు ♦ వెదకుచుండఁ
దనసేనకన్న ముందఱఁ బ్రతాపుఁడు సింహ మటు వారియెదురఁ బ్ర ♦ త్యక్షమయ్యె;
- || నలముకొనియున్న శత్రుసై ♦ న్యముల, విలయదండధరుఁబోలు రాణాప్ర ♦ తాపుఁ జూచి,
తురకలు పలాయనము చేయు ♦ తెరువులేక పెనఁగిరి రణమ్మో మరణమో ♦ యని తెగించి
- || కాఱుచీఁకట్లు గొమ్మిన ♦ కాళరాత్రి! దుర్గమునఁ జో టలంతి! యు ♦ ద్దురతఁ బోరు
భటులు ముప్పదియైదువేల్! ♦ భయము గొలుపు నాటి రణధాటి యీ పాటి ♦ నాఁగవశమె!

his foes imagined that he was endeavouring to effect a retreat through the desert, surprised Shahbaz in his camp at Deweir whose troops were cut in pieces
“Annals of Mewar.”

- గీ॥ యవనులని రాజపుత్రకు ♦ లని తెలియక యుభయ సైన్యముల్ తలపడె ♦ నుగ్రా
 నెవరి వారల వారె యా ♦ హవమునందుఁ దఱిగి పోసిరి వేడి నె ♦ త్తురులు దొర
 గీ॥ భిల్లభటు లేరితెచ్చి రా ♦ పిడుల రగులఁబెట్టు కఱ్ఱల దివటీల ♦ వెలుఁగునఁ గను
 పట్టెఁ బాలికల నొక చౌటఁపట్ట పగిది! నచటి బలములు కొఱవి ద♦య్యముల పోలి
 గీ॥ అంటఁగారాని భయద దా ♦ వాన్ని కీల యతిబలాటోప దుర్దాంతుఁ ♦ డమరసింహ
 డెచట రణ మతిభీమమా ♦ నచటఁజేర దాట్లుకొనిపోయి శత్రు♦మధ్యమునఁ దూ
 మ॥ కరమున్ వెల్లెడు భానుబింబము పతా ♦ కం బొక్కచే నొప్ప, దు
 ర్భరఖడ్గంబు మఱొక్కహస్తమున నొ ♦ ప్పన్ శ్యామసింహుండు, కే
 సరి మాతంగసమాజమున్ దగులు నో ♦ జన్ రూక్షతామ్రాక్ష భీ
 కరుఁడై బొబ్బలు వెట్టి నైరులు వడం ♦ కన్ ముట్టె నత్యుగ్రుండై. 2
- మ॥ ప్రశయాంభోధరమున్ హంసించుచు సలుం ♦ బాంబర్త చెంతన్ మహా
 చలశృంగంబులు వీలి కూలఁ బటుగ ♦ ఙ్జారావ మొప్పన్ దుగు
 మ్కులనైన్యంబులఁ దాకి నూర్లు పదు లం ♦ చున్ లెక్కకున్ రాని లీ
 లల శీర్షంబులు గుప్ప తెప్పలుగ రా ♦ ల్పన్ సాఁగె నత్యుద్ధతిన్. 21
- స్త్రీ॥ ఆగ్రహోదగ్ర భయద దీ ♦ ప్రాస్యఁడగుచుఁ దన ద్విధారాకృపాణ గు ♦ ర్దాంతధార
 నృపగురుఁడు చీల్చ రిపులెల్ల♦నేలఁ బడిరి మిడుతగమి చిచ్చుఁబడి మ్రగ్గు♦వడువు దోఁష
 1॥ హరిదాసుఁ డాగ్రహమ్మున హరి, రక్ష శ్శ్రేణి నొంచు ♦ నట్టులు యవనో
 త్కరములపైఁ బడి నఱకెను శిరములు; రాఠోడు లెల్ల ♦ జిక్కఁగఁ గొలువన్. 21
- 2॥ ఝాలా 'భూపతిసింహుఁడు' సాలములన్ బోలెఁ దురక ♦ సైన్యము మేనుల్
 జీలిచె; మేకొని సూక్తుఁడు కాలాహివిధాన శత్రు ♦ గర్భముఁ జొచ్చెన్. 22
- 3॥ దేవగృహదుర్గసీమలఁ ♦ దిరుగు వ్యాఘ్ర ముగ్రమూర్తి దూడాసింగు ♦ యుద్ధమంతుఁ
 దేరిచూడఁగ రానట్లు ♦ దీప్తి మెఱసి దోమలనుబోలెఁ గూల్చె శ ♦ త్కులను దాకి.
- 4॥ గుణరాశి రాఠోణ్ము ♦ కుంద దాసుఁడు షాపురా-బునేరా ప్రభుల్ ♦ ప్రకట బలులు,
 మఱియు బేడ్లారాజ ♦ మాళి కేశవదాసుఁ డింకఁ గొఱేరియా ♦ నృపవరుండు

§ But as if the brand of Bhavani was insufficient, he met with another
 ermit in the forest of the " Tiger Mount " the Gokurnath, who presented to him
 a double edged sword, which with the proper incantation, could severe rocks.
 ith this he opened the road to fortune leading to the throne of Chittoor.
 " Annals of Mewar "

- తక్కిన రాజపు ధ త్రిచమూపతుల్ వారి వారి శౌర్యంబుల ధ పగిడి రిపులఁ
బట్టి నిర్జింపంగఁ ధ బగ్గముపాడొచు నొగిలి కగుల సాగె ధ మొగలు తెగలు!
- గీ॥ సమధి కోద్దండ దోర్దండ ధ చాపముక్త భీకరాశుగులై భిల్ల ధ వీరు లెల్ల
నట్టహాసంబు లొనరింప ధ నాశరములు నాలుకలు గోయుచున్ వాల్లఁ ధ కూలి రరులు.
- ఉ॥ వీరులలోన మేటియగు ధ వీరుఁడు భిల్లనృపాలవశాలియున్
బారుషరాశియై యడవి ధ పక్షుల మెత్తని యీకలన్ గరుల్
కూరుచు భీకరాశుగము ధ లున్ దశకంబు శతంబు గుప్పుచున్
వైరిభటవ్రజంబుల న ధ పారముగాఁ దునుమాడె నత్తఱిన్. 223
- ఉ॥ రూక్షపరాక్రమస్ఫురణ ధ రోజుచు నా పహాబాజుఖానుఁ డా
తక్షకమూర్తియై రిపులఁ ధ దార్కొని వెక్కురఁ గూల్పఁగా, ఖగా
ధ్యక్షుఁడుపోలఁ బైబడి ప్ర ధ తాపనృపేదుఁ డనూనసాహసా
పేక్షఁ దదీయ మస్తకము ధ ప్రీలఁగ నేసెఁ గృపాణధారలన్. 224
- గీ॥ తనకు సుభటుల నుసికొల్పి ధ దన్యుతతులపైన డీకొల్పి యాప్రతా ధ పప్రభుఁడు
దుర్గమును శుభ్రముగఁజేసె ధ దురుకపురువు పేరు లేకుండఁ దుదముట్ట ధ నేరి వైచి. 225
- మ॥ సలినాపుండును బూర్వపర్వతముపై ధ నన్ దర్శనం బిచ్చె; నా
యిలువేల్పున్ గొలిచెన్ బ్రతాపధరణీ ధ భృణ్మోళియున్; రాజపు
త్రిలు సంతోష మెలర్ప నందుకొని రా ధ దుర్గంబు; నం దన్నిది
కుల సూర్యధ్వజకోటి క్రాలెఁ; జెలఁగెన్ ధ గోలాహలధ్వానముల్. 226
- క॥ వైరులు తుదముట్టి చనంగా రాణా సంతసంబు ధ గడలుకొనఁగ“దే
వేరిజయంబుఁ దన దేవేరికిఁ దెలుపు”మని యొక్క ధ భిల్లుని బనిచెన్. 227
- ❁ చ॥ మనుజవరేణ్యుఁ డంతట ‘న ధ మాయిత’ పర్వత దుర్గ సీమకున్
జని తన రాజపుత్రభట ధ సంఘముఁ దోడ్కొని లోన దూకి శ్రాం

❁ The fugitives were pursued to Amaid, the garrison of which shared the same fate. Ere they could recover from their consternation Kumbhalmer was assaulted and taken; Abdoola and his garrison were put to the sword and thirty two fortified posts in like manner carried by surprise, the troops being put to death without mercy. To use the words of the annals "Pratap made a desert of Mewar." He made an offering to the sword of whatever dwelt in its plains "an appalling but indispensable sacrifice."

తిని గొను వైరులక బిలిచి ♦ త్రెళ్ళుగ నేసి గ్రహించె దుర్గముక;
దనరె రవిధ్యజంబులు శ ♦ తంబు సహస్రము దృశ్యమానమై.

228

—) కుంభల్మియరు దుర్గమును జేకొనవలెనని ప్రతాపసింహుఁ డాలోచించుట. (—

మ॥ తన సామంతుల నందఱక బిలిచి చెం ♦ తక జేర్చి “యీదుర్గముల్
గొనుటల్ ముఖ్యముగాదు మా కిప్పుడు; మా ♦ కుంభక్షమాజాని చే
కొని నిర్మింపఁ బవిత్రమై వెలయు నా ♦ కుంభల్మియర్ దుర్గముక
గొనుదాఁకక గననొల్ల నిద్దురయుఁ! నై ♦ కో నొల్ల నాహారముక!”.

229

మ॥ అను రాజేంద్రుని మోముఁ గన్గొని సలుం ♦ బ్రాధీశ్వరుం “డిక్షణం
బుననే పోద”మటంచుఁ గోల్తల దళం ♦ బుల్ రేపి సాగించి శై
లనికాయంబులు లోయలుక వనులు లీ ♦ లక దాటి యుత్సాహముం
గొని ముందేగఁగ నా ప్రతాపుఁ డరిగెక ♦ కుంభల్మియర్ చేరఁగక.

230

గీ॥ శైల సామాజ్యలక్ష్మీ మస్తకమఃమాడ్కిఁ బర్వతముపైన శృంగంబువఱలుచుండు;
మూర్ధమున వెల్లు హాటకముకుటరాజ మట్లు కుంభల్మియర్ దుర్గమలరుచుండు. 231

సీ॥ అచలనితంబంబు ♦ నటు నెక్కుచో దూరముననుండి దుర్గగో ♦ పురము దోఁప,
నా ప్రతాపనృపేంద్రుఁ ♦ డత్యంతహర్ష రోమాంచితగాత్రుఁడై ♦ మస్త మెత్తి
కనులపండువుగాఁగఁ ♦ గని “పదునాతేండ్లపై నయ్యె నకట! నిక ♦ బాసిపోయి;
నీ “మేఘ భవనంబు” ♦ నీ “భవాసిదేవి కోవెల” నీను స ♦ రోవరంబు

గీ॥ కనులఁ గట్టినయట్లు నేఁ ♦ గాంచుచుండుఁ; గలిగిన దొసంగులకు మనిఁ ♦ గలఁగుచుండుఁ;
గానికాలము నన్నిట్లు ♦ కట్టివెచ్చెఁ; జూచుచుండుమి! యిప్పుడు నీ ♦ సూడు దీర్తు.” 232

క॥ అని మొగిచి కేలుఁగవ మనమున నుత్సాహంబు ద్విగుణ ♦ ముగ, బలమును ర
మ్మని హెచ్చరించి దుర్గమ్మును డాయక దూకి శంఖ ♦ మును బూరించెక. 233

క॥ కల్లోలాభితరంగము వెల్లివిరియు గతిని గవియు ♦ విమతబలము న
బ్దుల్లాఖాక మార్కొనెఁ గోధోల్లసితుండగుచు నిజభ ♦ టోత్కర మెనయక. 234

గీ॥ కనులు నిప్పులఁ గురియ ఖడ్గంబు మెఱయ నహిత తోరుష్కసై న్యమధ్యమునఁ దూకు
నా ప్రతాపేశ్వరునిధాటి ♦ కాగి నిలువ, నరుల మాతేల! సురలకై ♦ నం దరంబె!

మ॥ అవధూతాఖిల వైరి విక్రమ సులుం ♦ బ్రాధీశ దోఃఖడ్గ సం
భవ దుర్వార దురీక్ష దావ దహన ♦ జ్వాలా పరివ్యాప్తి ద

- స్యవితానాటవి నిల్చె భస్మమయి రా ♦ సుల్ రాసు; లవ్వీరుఁడా
హవభూమిక్ విహరించె నాప్రళయ కా ♦ లాభీల రుద్రాకృతిక్. 236
- || ఉదధిని రెండుపార్శ్వముల ♦ నుండి యుదగ్రతరంగముల్ భయా
స్పదముగ రేగి తీవ్రరభ ♦ సమ్మనఁ దాఁకిన వీక, శౌర్యసం
పద పోలివోవనీక యిరు ♦ వాగులయోధు లొక శ్లోకశ్లఙ్కైఁ
గదియుచు హుంకరించి పయిఁ ♦ గొమ్మరి వీర రసావతారులై. 237
- || యవనబృహన్నాళి ♦ కాస్త్ర నిగ్ధత ధూమ సుఘాతములు మేఘు ♦ సమితిగాఁగ,
రాజపుత్రీకుల ని ♦ ర్భరసింహనాదముల్ ఘన ఘనాఘన రణ ♦ దర్జగాఁగ,
భటహస్త తరళ కృ ♦ పాణధారాతళతళలు సాదామనీ ♦ తతులుగాఁగ,
శబరనాయక శరా ♦ సన నిస్సర త్రీవ్ర విశిఖసంతతి కుంభ ♦ వృష్టిగాఁగ,
|| నుభయపక్షంబు వీరుల ♦ యొడలఁ దొఱఁగి పాటు రక్తప్రవాహముల్ ♦ పర్వతాగ్ర
గళిత గైరిక శోణ శై ♦ వలినిగాఁగ, సమరరంగంబు నిబిడ వ ♦ ర్షన్తు వయ్యె! 238
- || తన ముత్తాతలనాఁటి దుర్గమును బొం ♦ దన్ దొందరన్ జెంది ద
స్యనికాయంబును జీల్ప నయ్యమరసిం ♦ హుం డుగ్గుడై పైకొనెన్;
దన ముత్తాతలనుండి వచ్చిన యుదా ♦ త్తక్షాత్ర శేజోవిక
ళ్ళనమా వెచ్చని నెత్తురుల్ మరఁగి యం ♦ తర్నాడులం దోడఁగన్. 239
- || రాజపుత్రుల భయద వీ ♦ రస్వనములు స్రగ్గి మ్రగ్గు యావనభటా ♦ ర్తస్వనములు
రాజగురుమాళి సింహగ ♦ ఙ్గాస్వనములు భూనభోంతరాళమున మా ♦ ద్రోతలీనె! 240
- || పీన వితత వక్షులును గౌ ♦ పీనధరులు కృష్ణవర్ణు లయఃకల్ప ♦ దృఢశరీరు
లాలయస్థ శిలావిగ్ర ♦ హములమాడ్కి భిల్లులు రంజాంగణమున శో ♦ భిల్లి రపుడు. 241
- || బవరం బుగాదిపం ♦ డువునాఁగ జెలరేగి యమరసింహుండు దీ ♦ వ్రముగఁ బెనఁగె;
నతని ప్రతాపాన్ని ♦ యవనచమూసమూహములు శలభమ్ము ♦ లట్లు సమసె';
దుర్వారవీర్యుఁ డ ♦ బ్దుల్లాచమూపతి మత్తమాతంగంబు ♦ మాడ్రి దాఁకె;
నందఱు వెఱఁగంద ♦ నావీరమణి వాని శిర మూడ్చె ఘోర ని ♦ స్త్రింశేధార;
|| సైన్యపతులును జమువులు ♦ శబరవీరు లందఱును జేరి యొడఱి ♦ మ్రందఁజేసి
రమరసింహుఁ డొక్కఁడ కూల్చె ♦ నందఱ నన, వాని విక్రమధాటి విశ్వమున కెఱుక.
- || మెడలు తెగి పుడమిఁ బడఁగాఁ బొడుచుచు మోగులుల యుద్ధ ♦ భూమికి బలిగా
నిడి మోదం బడరఁ బ్రతాపుఁడు కుంభల్మియరు దుర్గ ♦ ముం గైకొనియెన్. 243

గీ॥ ద్వారములఁ గ్రాలెఁ బచ్చనితోరణములు; నలరె దుర్గమంతటను సూర్యధ్వజములు;
 పరగెఁ గ్రమముగఁ బుణ్యాహా వాచనములు; మేఘభవనమ్మునన్ గ్రొత్త మెఱపు
 మెఱసె. 244

ఉ॥ పూచిన పూలమొక్కలటు ధాంబి బుజంబులు మూడుగాఁగ నే
 నాచయముల్ తదీశ్వరుల నంత ముదంబుధిఁ దేలి; రంత దా
 నోచిన నోముపంటలగు నూత్నమనోరథ సంచయంబు లెం
 తో చెలరేగ రాజమణి యొప్పుగఁ గాపుర ముండె నయ్యెడన్. 245

మ॥ మును “పింగాండు”ననుండి ఢిల్లినగరం బున్ జేరఁగావచ్చు వ
 స్తునికాయంబుల దేవు వీడు పిదపన్ సూరత్ పురీ మార్గమున్
 గొని యీశాన్యపు భాగమం దరుగుచున్ గుంభల్మియర్కోట ప
 జ్జనె శైలంబుల దాటఁజేయుటయ యా చారంబుగా సాఁగెడిన్. 246

గీ॥ నొగలపై నాదమఱచి ని ద్రఁగను చోదకులను శకటమ్ములను నందఁ గల సమస్త
 వస్తువుల వృషభములను బట్టి రాజపుత్రు లిడిరి కోటను మూల మూల లందు. 247

క॥ దినదినము కొల్లగొని కోటను జేర్చిన విలువగల బి డారమ్ముల పె
 ల్లన భాగ్యసమృద్ధంబై తనరెన్ సామగ్రి బలము ధరణీశునకున్. 248

సీ॥ అన్నిమూలలనుండి యరుగుదెంచి ప్రతాపుఁ జేరు వీరుల సంఖ్య చెప్పరాదు;
 దైనందినప్రవృద్ధంబుగ నేనాబలంబును గోశబ లంబు దనరె;
 జైత్రయాత్రాతరుల్ జరపి ప్రతాపుఁడు శత్రుల సర్వనా శన మొనర్చె;
 హారావళీసీమ నచిరకాలమున ముప్పుదిరెండు కోటలు పట్టువడియె;

గీ॥ నా ప్రతాపేంద్రు దిగ్విజ యాంకకథలు గుహాలు లోయలు దేశంబు గూడ నిండి
 బూరటిలి పొంగి పొరలుచుఁ బోయి ఢిల్లి చేరి సూటిగ నక్కరు చెవిని మ్రోసె. 249

గీ॥ ఆంతరంగికులగు సమా త్యాగ్రణులను వాహినీపతులను సభా భవనమందు
 నవసర విశేష సభకు రం డనుచుఁ జేర్చి కడు విషాదంబు దోప న క్షరువిభుండు,

—*) అక్కరు సార్వభౌముని విషాదము. (*—

సీ॥ “అకట! దేవేరీమ హా దుర్గమున సైన్యపటలితో నోడె మా బాజు ఖాను;
 కుంభల్మియర్కోట గురుబోధాముఁ డబ్దుల్లాపతి ససైన్య ముగను దెగియె;

నవ్వల సూర్యమః † హల్దుర్గమునఁ గడు దర్పాఘ్యఁడు మహాబ † శ్ఠాను సమసె;
 నచలగృహముదుర్గ † మందు వాహినులతోఁ గడతేఱెను ఫరీదు † ఖానుశూరుఁ;
 డణఁగి వెన్కకుఁ బోయిన † యాప్రతాప సాగర మహాతరంగంబు † సరభసముగ
 నిప్పు దుప్పొంగి యట్టె పై † కెత్తివచ్చె; నింక నెట్లొర్తు! మేవాడ † యెట్లు నిలుచు!”
 అని మోము డిల్లవడిపోయినఁ గని హరివిజయసూరి † “యిన్నేండ్లు రణం
 బును దలుముచు నడపఁగనోపని రాణాగారి కింత † బల మెటు లొదవెన్!” 252

1 | అనిన నకృరువిభు † డతని వీక్షించి “భామాసాహియను పూర్వ † ముత్రి యొకఁడు
 పన్ని యాకడనుండి † వచ్చి దూరపుసీమ కరుగుచున్న ప్రతాపు † నడ్డగించి
 కేవల ధర్మదీ † క్షావర్తనము మాన్పి రాజనీతిప్రకా † రమ్ముఁ గఱపి
 గణుతికిమీఱు పై † కము వేయుబుద్ధ నంపించినాడని మొన్న † వేగు లనిరి;

2 | యాత్మదేశంబు విడి సరి † హద్దు దాటి చనఁగనున్న ప్రతాపుఁడు † మనసు మాక్కు
 కొని సమస్త బలం బొన † కూర్చుకొనుచు నీమహాసంగరారంభ † మిట్లు చేసె.” 253

3 | అన జైనగురునరేణ్యుం డను! “భామాసాహి త్యాగ † మతివంద్యం; బ
 య్యనఘుండు సాత్రదానంబునను గృతార్థతను గాంచి † పుణ్యం డయ్యెన్. 254

4 | పెనుకష్టమ్ముల మున్ని కాంతి చెడి పి † ప్పిన్ దేలు నాదేశమా
 తను సేవించి సకాలమందు నిరతో † ధారంబు గావించు సా
 వనభాగ్యం బది పూర్వజన్మమునఁ గొ † ల్వ్కరాని పుణ్యంబు చే
 సిన శుద్ధాత్ముల కబ్బు; దక్కొరులకున్ † సిద్ధింప దెప్పట్టునన్. 255

5 | భామాసాహిబుధేందునిదౌ మహిత యశో విభూతి † యజరామరమై
 భూమియు దివమును నిండు; మహామహుఁ డతఁడనఁగ, నకృ † రార్తిన్ బహుచున్,

6 | “మన కీరీతి సభాముఖంబునను “భా † మాసాహి పుణ్యాత్ముఁడం
 చని, కాడంచని” చర్చ యేటికిఁ! బ్రతా † సాధీశ్వరున్ గెల్చి యా
 యన నోరన్ దన కే నధీశ్వరుఁడనం † చన్నింతు నం చాస లుం
 డెను గొండంతలుగాఁగ; నిప్పు డవి యూ † డెన్ నామనం బేర్చుచున్. 256

7 | పదునైదులక్ష ల † శ్వబలంబు-పానాతిబల మేఁబడెను ల † క్షలును గలిగి
 యుర్వి నెల్ల జయింప † నోపువారు పదాఱువందలు వాహినీ † పతులు గలిగి
 విశ్వం బదరఁ బది † వేల పిరంగులు దశసహస్రద్విప † తతులు గలిగి
 వరుసలు వరుసలై † పరగు భాండాగారభవనముల్ నిండ ద్ర † వ్యంబు గలిగి

గీ॥ రాజరాజుల గెలిచి వి ♦ క్రమము వలచి భరతఖండ మేలెడు సార్వ ♦ భౌముడనయి
 పేదయగు ప్రతాపున కోడి ♦ బెండువడినఁ 'జీ' యనఁగఁబోదె జగము! నా♦సిగ్గుచెడదె!

సీ॥ రాజ్యంబు లేక ము ♦ ర్గబలంబు లేక నైన్యబలంబు లేక ద్ర ♦ వ్యంబు లేక
 సాయమేమియు లేని ♦ సమయంబున నె మహారాణాప్రతాప ము ♦ ర్వారమూర్తి
 యవనుల గళముకొ ♦ ఱ్టయి రణంబుల బలిగొఱ్ఱెలుగాఁ జేసి ♦ కోయుచుండె;
 బలవంతుఁడును ద్రవ్య ♦ వంతుండు దుర్గవంతుఁడు రాజసీతించుం ♦ తుండు నయ్యెఁ;

గీ॥ దొలుత నణఁపరాని మహాగ్ని; ♦ తోడు దవితె గాలి; యిఁక లోకమంతయుఁ ♦ గాల్చుటచుదె
 యతని నెటుగెల్తు నను చింత ♦ యంతకంత కెచ్చెఁ; దెర వేది దోఁప; దిం ♦ కేమిసేతు!

మ॥ కల వా యింద్రునికేని లేని పలు భా ♦ గ్యశ్రీరతుల్; పాద మి
 య్యిలవై మోవఁగనీక కొల్వఁగల వా ♦ రెన్నేని కోట్లందా; రే
 సిలుగుల్ వైబడ; వా ప్రతాపుదెస నా ♦ చితాగ్నియున్ గేతకీ
 దళగర్భమునఁ జేరు నాగువలె డెం ♦ దం బాది కారించెడున్. 260

గీ॥ అమరులకు లేని భోగభా ♦ గ్యము లొనరియునా ప్రతాపునిదెస నీర్వ్య ♦ నడఁగుచుంటి;
 నేమి లేకున్న దేవుని ♦ కృప గడించి యతఁడు లోకాతిశాయి శౌ ♦ ర్యమున మెఱయు. 261

మ॥ అకటా! యక్కరువాసి లోకములు కొం ♦ డాడంగనే కాని యే
 టికి నెక్కున్! నిఱుపేదతేని నొకనిన్ ♦ డీకొంచు గెల్వంగఁజా
 లక యల్లాడుచునుండె నంచు జగముల్ ♦ నవ్వంగ జీవింపనే
 టికిఁ! బ్రాణంబులవైననే విసువు పు ♦ ట్టెన్! వేదనల్ హెచ్చెడున్! 262

మ॥ అని నిట్టూర్చుచుఁ బాదుశాహి కడు దై ♦ న్యం బాద నిర్వాతదీ
 పనిభంబై కనుపట్టెఁ గొల్వు; సభికుల్ ♦ ప్రాభాత చంద్రోపమా
 ననముల్ వంచిరి; మానసింహుఁ డరిమా ♦ న ప్రాణ విధ్వంసన
 ధ్వనితాశాంత యశో విశాలుఁ డపు డ ♦ క్కర్ నేత నీక్షించుచున్, 263

—*)మానసింహుఁ డక్కరు సార్వభౌమునకు మనస్తాపోపశమనంబు చేయఁబూనుట (*—

సీ॥ “అరిరాజమర్దనో ♦ ధ్ధురశక్తి గాంధారసీమ నీసీమగాఁ ♦ జేసినాఁడ;
 నడిగినంతనె పోయి ♦ గడియలో ఢిల్లికిఁ గాశ్మీరమును దెచ్చి ♦ కలిపినాఁడఁ;
 మానవుల కసాధ్య ♦ మైన కాభూలు గెల్చి భవత్పందబులఁ ♦ జేర్చినాఁడఁ;
 గడు విశాలములు వం ♦ గవిహారదేశముల్ గెలిచి నీకు యశంబుఁ ♦ గొలిపినాఁడఁ;

I దలలు బలియుట్టి గెలువఁగా ♦ నలవిగాని దేశముల నెన్నియేని సం ♦ దిటనుబట్టి
నీకు లోబడఁజేయు ని ♦ ర్ణిద్రశౌర్యపరుఁడ నేనుండ! నీకేల ♦ వనట మునుఁగ. 264

II వ్యవధి లవంబులేని కల ♦ హంబుల పెల్లునఁ జిక్క, రాజకీ
య వితత కార్యజాలముల ♦ యందు మునింగి, విదేశమామ నుం
డవలసి కొన్నిమాసము లె ♦ డంబు జనించి ప్రతాపుతోడి యా
హవము నుపేక్షచేసినటు ♦ తాటయు నిక్కమ! యేమి చేయుదున్! 265

III అవనిన్ జూడ్కులు వాల్చి నీ వడలి దై ♦ న్యం బాదినన్ నామనం
బవియున్; నాకుఁ బ్రతాపసింహునకు బా ♦ ల్యంబాది వైరానిలా
బు విజృంభించుచు నేటి కింకను మనం ♦ బున్ గాల్పు! జల్లారలే
ను; వితాసేయక తాకి నొంచి యుడికిం ♦ తున్ మూదలింతున్ బ్రభూ! 266

IV చీమయుఁ జొరని కా ♦ శ్రీర దేశములోని కొండలన్నియుఁ బిండి ♦ పిండి యయ్యె;
మనకుఁ బరిషియాకు ♦ మధ్య సాంద్రాటవుల్ పగిలి బీటలువాటి ♦ బాట బొసఁగ;
దక్షిణాపథము విం ♦ ధ్యము షాదఘట్టనగురుత కోర్వక భూమిఁ ♦ గుంగి పోయె;
నీఁగ కనువుగాని ♦ హిమగిరిప్రాంత రాజ్యములెల్లఁ దలక్రిందు ♦ తాచుఁ దిరిగె;

V నాప్రతాపుఁ డెంత! ♦ యాతని బలమెంత! త్యాగ మెంత! యతని ♦ ధైర్య మెంత!
పోవనిమ్మటంచు ♦ నే వీడితినిగాని కన్ను దెలువ నెపుడొ ♦ కాలిపోఁడె! 267

VI ఆఫ్రికాఖండంబు ♦ నంతయుఁ దెచ్చి వంగమహాంబురాశిని ♦ గలిపి వైతుఁ;
బ్రాలేయశైలంబుఁ ♦ బాదుతోఁ బెకలించి యావరణాచలం ♦ బవలఁ దోతుఁ;
నీపదమ్ములచెంత ♦ నీలోత్పలంబుగా నీలాంబురాశి ద ♦ క్కోలు సేతు;
నుత్తరకురుభూము ♦ లొకక్షణంబున గెల్చి గురుదక్షిణాగ నీకుఁ ♦ గుదురు పఱతు;

VII నాసియాఖండ మెల్ల నీ ♦ యాజ్ఞనుంతు; నిట్టివో నొక్కమేవాడ ♦ యెంత నాకుఁ;
తెలియవే మద్భుజాబలో ♦ దీర్ణశక్తి! తలుపుల న్నింగువాని క ♦ పుళము లెంత! 268

VIII కావరము పెచ్చు పెఱిగిన మేవాడఁ బ్రతాపసింహు ♦ మ్రింగుటకై నా
జీవితము మీఁదుదీయుదు; నే వెలితికి సును దొఱక ♦ నీయకు మెడఁదన్. 269

IX ఈపని నెఱవేర్పనిచో నాపేరునఁ బిల్వబోకు" ♦ నా విని యక్కర్
భూపతి యంధఱఁ గనుఁగొని "యాపగిది నిఁకెంతకాల ♦ మిటు వేఁగింతున్! 270

XI మేవాడజయము న ♦ మ్మి యనేక లక్షలు సేనలనాహుతి ♦ చేసినాడ;
సమరసన్నాహముల్ ♦ జరుపుచో ధనము కోటులుఁగోట్లు నట్టేటఁ ♦ గలిపినాడ;

నొక్కొక్కరు జగంబు ♦ నువ్వెత్తుగొనెడు చమూనాయకులను గో ♦ లోపియినాడ;
నిరువదేండ్లుగ క్షణం ♦ బేని వీడని మానసికదుఃఖపరత శో ♦ ప్పిల్లి నాడె;

గీ॥ బడగరాని కష్టంబులు ♦ పడిన వాడె; నడువరాని దుష్పథముల ♦ నడచినాడె;
నట్టెయాశించియాశించి ♦ యాసలుడిగె; దాల్మియుడివోయె; మిగులసం ♦ తాపమయ్యె.

మ॥ ఎవరుక జెప్పినగాని నమ్మకము నా ♦ కింతేనియుక లేదు; నే

నెవరిక గోరను సాయముక సలుప ర ♦ మ్మా! యంచు; నా కెవ్వరుక

లక్షముక మేలొనరింపలే; రుఱక కా ♦ లంబెల్ల నందంగరా

ని వృథాశారతిఁ జెల్లె; జింత యొకఁడే ♦ నిల్వెక మదీయాంశమై.

272

గీ॥ వీడిచనెదె ప్రతాప! మే ♦ వాడ సీమ! చాలు నికమీదఁ “దవగతి ♦ సవ”యటంచు
మమగతిర్మను”యనిచింత ♦ మానియుంటి; గూళపాటుండునాకొంపఁ ♦ గూల్చెనకట!

గీ॥ ఏమి చేయుదు! నాచింత ♦ యిపు డొకింత యణఁగఁగల త్రోవలేదు; నా ♦ కతనితోడి
పోరు తలమున్ను లయ్యె” నం ♦ చీరసమున నిలువ, నబ్దురురహిమాను ♦ గళము నెత్తి,

—*) అబ్దురహిమాను ప్రతాపసింహుని గుణగణములను గీర్తించుట. (* —

సీ॥ “రాజు లాత్మాంఘ్రినీ ♦ రజముఁ గొల్వఁగఁబొల్చు రాజయోగానంద ♦ రమ్యమూర్తి;
జన్మదేశమునకై ♦ సర్వస్వ మర్పించు నసమాన దేశ భ ♦ క్తాగ్రగణ్యుఁ;
డంబుజాతాప్త ము ♦ హావంశదుగ్ధాబ్ధి జనియించు సంపూర్ణ ♦ శశభరుండు;
చతురభివృత మహీ ♦ చక్ర మర్పించిన నంట నొల్లని మహా ♦ త్యాగ ధనుఁడు;

గీ॥ పౌరుషభగీరథుం డట్టి ♦ ప్రభువరుండు మన కులమునఁ గాఁ దిక లోక ♦ మునను గలుగు
నేకులమ్మున లేడు నా ♦ యెఱుఁగుదాఁక; నుత్తమోత్తముఁ డతఁడందుఁ ♦ జిత్త గింపు.

సీ॥ అంశమందున సహా ♦ స్రాంశు లీనెడు రవిధ్వజరాజము గరుడ ♦ ధ్వజముగాఁగ,
నద్వితీయంబు “ఖాం ♦ డా”ద్విధారాకృపాణంబు దుర్దాంతనం ♦ దకముగాఁగ,
మైంండ నొడుగు హే ♦ మతనుత్రాజంబు రంగారు పీతాంబ ♦ రంబుగాఁగ,
విలువైన మగతాలు ♦ గులుకు కల్కితురాయి రమణీయ బర్హిబ ♦ ర్హముగాఁగఁ,

గీ॥ బుండరీకములకుఁ దోడఁ ♦ బుట్టువైన వెడఁద కనులు కృపామృత ♦ వృష్టి గురియఁ
గడలివచ్చి హాఠ్ఠీఘాటు ♦ కడఁ బ్రతాపరాజనారాయణుండు ద ♦ ర్శన మొసంగె. 276

సీ॥ ఐరావతంబువై ♦ నరుదెంచు నిర్జరసార్వభౌముని మేలు ♦ చక్కఁజేసి,
వృషభవాహన మెక్కి ♦ యే తెంచు కైలాసవాసు విలాసంబు ♦ గాసి చేసి,

హంసరాజము నెక్కి యరుదెంచు భారతీశ్వరుని రూపవిభూతి భంగపఱచి,
 శిఖరాజవాహన శ్రీమీఱ వచ్చెడు స్కంధు నందము నెంచు డిందుపఱచి,
 మనుజపతిమాళి మన్మథ మన్మథుండు చైతకాశ్వముపైన సా ట్కూత్కరించి
 దివ్యదర్శన మిచ్చె; నా తేజమునకు నంజలి ఘటించి, యాత్మోప హార మిడుదు.
 ఆ త్రిభువన కల్యాణ ప రాయణుఁ గనినపుడె, యాత్మావలోకనం బయ్యె నాకు;
 నని ముగిసి ఢిల్లె జేరి నే నరసిచూడ నాత్మ యతనికై నీకు దే హంబు దక్కె. 278

అకటా! నీవలె ధర్మముల్ దెలిసి రా జ్యం బేలఁగాలేడో! మ
 చ్చికమై భూప్రజఁ బుత్రులఁబలెఁ గృపా శ్రీఁ జూడఁగాలేడో! పా
 యక వర్ణాశ్రమధర్మపద్ధతి తిరం బై నిల్పఁగాలేడో! యెం
 దుకు నాతండు స్వతంత్రుడై నిలువఁ గా దో! యాన తీఁ గోరెదఁ. 279

తలఁగని రణములఁ దగులుకొన్నను స్వధర్మత్యాగ మాచరిం పంగఁబోఁడు;
 తినఁ దిండిలేక కుం దెడునప్పుడైనను దైవభక్తి యొకింత తలఁగనీయఁ;
 డనుపమాన ప్రవ ర్తనమున జగమున కాచార్యపీఠమై యలరినాఁడు;
 స్వాతంత్ర్య సమర దీ ట్కా నిబద్ధాత్ముడై సతతోపవాసముల్ సలిపినాఁడు;

|| కలియుగంబున నిట్టి యో గ్యతముఁ గనము! వెఱ్ఱినని నన్ను జగము భా వించుఁగాక!
 యినకులంబు గాలించి చూచినఁ బ్రతాపు నంతటి మహాపురుషుఁ డుండఁడని వచింతు.
 || ఆ మహారాజు కీర్తించం ద్రాతపమునఁ జల్లఁగా జీవితమ్ములు జరపుకొనుచు
 మనము సమకాలికులమాచు మనఁగలిగితి; మిదియ దేవేంద్రభోగమాఁచెన్నవలయు.

|| ప్రకటశ్రీకర మామహాత్ముని క్షమా భావంబు త్రిరామర
 క్షకదా మీ; కతఁ డాసనొందుచు “వనా శా”నిమ్ముగఁ దాఱి చెం
 తకు విచ్చేసిన యానిమేషమె భవ త్రైరుష్క సామాజ్యల
 క్షికి నూతేఁడులు నిండు నిక్కమని ఘో పింతు నిరాఘాటతఁ. 282

|| ప్రతిలేని వైభవ ప్రాభవంబులు నీవు నెఱపు నీ హస్తినా పురమునందు
 గాఢాంధకారసం గతమైన యొక నాటిరాత్రి మొంటరిగ నా రాజమాళి
 యడుగు పెట్టెనయేని నాసడి తెలియుచు క్షణమున లేచు న ఖండసేన;
 విడక నీ విందుండ వీతానా! పాటిపోవలయునో యోజింప వలసియుండు;

|| శ్రీరమాభర్త సాక్షాత్క రించినట్టు లాప్రతాపుఁడు కనుపించు సపుడు, నీను
 నేవకుండ నేనె నీసేవ చేయఁగలనా! యవలఁ దొలఁగుదునో! తెలి యంగ రాదు.

- మ॥ మఱి యేదే నొకకారణంబుమెయి కం ♦ పం బొంది తూగాడి యో
 ధరణీచక్రము సర్వ మొక్క మొగి బా ♦ తాళమ్మునన్ గుంగి యు
 క్కఱినన్ సుంత చలింపబోవను; బ్రతా ♦ పాధీశు సత్కీర్తి కె
 వ్వ రపాయం బొనరింపఁ బూనినను నో ♦ ర్వణబోవఁ బ్రాణాలతో! 284
- సీ॥ ఒక నృపాలకుఁ డేలు ♦ నొక్క రాష్ట్రంబులో నొక టంకసాలలో ♦ నుద్భవించి
 పరిపరివిధములై ♦ పరగు నాణెములట్లు మతము లన్నియును నీ ♦ క్షీతి రహించు;
 మనుజుల నుద్ధరిం ♦ పఁగ వీని నేర్పఱచిరి బుధుల్ లోకప్ర ♦ సిద్ధమతులు;
 ప్రతిమతంబునను న ♦ ర్హత యుండనే యున్న; దీశ్వరదృష్టిలో ♦ నీన్ని సమము;
- గీ॥ లన్యమతమువాఁడు ప్రతాపుఁడనకు; డతని దుత్తమోత్తమమతము; మర్త్యుండు మాతృ
 దేశమున కప్పువడె నంచు ♦ దెలియని మన యావనమతం బొకండె ని ♦ రర్థకంబు. 285
- చ॥ కటకట! యామహాత్ముఁ డొక ♦ కైవడి లోబడఁ; డీవును జగం
 బెటులను నిల్వసీవు; శ్రమ ♦ మింతయు నొక్కని గెల్వనేకదా!
 గుటికెడు పాలకై పొదుగుఁ ♦ గోయుదురే! యొకపండుకోసమై
 విటపముఁ గూల్తురే! ఫలము ♦ వెల్లి శ్రీమం బధికంబు గాదొకో! 286
- సీ॥ రాజపుత్రకులు దు ♦ స్వారవిక్రమయుతుల్; తెఱవ లత్యలఘుసా ♦ ధ్వీమతల్లు;
 లాకులమ్మున బాలుఁ ♦ డైన వీరులలోన నగ్గిగణ్యులనైన ♦ నడఁపఁగలఁడు;
 పరిపుల్లసురుచిర ♦ ప్రమదావనవతంస; మనుపమ నిత్య క ♦ ల్యాణసీమ;
 పరమశోభన నిత్య ♦ వైవాహికగృహంబు; ఘ్నాసతీ కంఠ ము ♦ క్తాస్రజంబు;
- గీ॥ నైన మేవాడపై కేగు ♦ టనుచితంబు; రాజపుత్రులఁ దొడర ఘ్నా ♦ రతమపాప;
 మాప్రతాప పురోగమ ♦ మైన కులము దండనకు నర్హమే! మొక్కఁ ♦ దగునుగాక.
- గీ॥ దైవమును దూరముంచి యిం ♦ దాఁక వారి కాచరించిన కొండంత ♦ యఘమ చాలు;
 నింక భూదేవి భరియింప ♦ దెప్పు డెవరి కెచట నేగతి పట్టునో! ♦ యెవ్వఁ డెఱుఁగు!
- సీ॥ నాల్గేండ్లవాని నిం ♦ తగఁజేసితివి; చదువులను నేర్పించితి; ♦ బుద్ధి గఱపి;
 తున్నతోద్యోగ సం ♦ పన్నునిఁ జేసితి; కూరిమి వియ్యంబుఁ ♦ గూర్చి యుంటి:
 వీ దేహామే నీది; ♦ యీ ప్రాణమే నీది; యీ జీవితంబె నీ ♦ దెల్లయపుడు;
 నా శరీరమ్మునం ♦ దలి రక్తమునఁ బ్రతిబిందు వెల్లపుడు నీ ♦ పేరె పలుకు;
- గీ॥ నీదు సేమంబు నెంచి ని ♦ ర్హిద్రయశము నెంచి నీయెడ గౌరవ ♦ మెంచి నీదు
 ప్రభుత కేవేళ మేలెంచి ♦ పలుకు నాదు ప్రార్థనముఁ ద్రోసిపుచ్చుకు" ♦ మనెడు నంత,

—*) అద్భూతహిమాను మాటల కందఱు హ్నించుట. (*—

|| “ఈమాట లోకమెం ♦ తేని నాదలదాల్ప విహితమా”ననె హరి ♦ విజయచూరె;
 “యద్దిరా! యియ్యవి ♦ యమృతవాక్యంబులు తథ్య”మనియె సూరి ♦ వాసమకరి;
 “రాజపుత్రులతోడ ♦ రణ మొనర్చుట కలుషము పొ”మ్మనె ఖేరి ♦ ప్రామఁది;
 “యాప్రతాపుఁడు దేవు ♦ నవతార మేయని విశ్వసించు”ననియె ♦ బృహ్మరాజు.

|| నంద తాడెడు మాటల ♦ నాలకించి, యందు నందును గల యుక్తి ♦ లాకరించి.
 యాత్మభావంబుఁ గొంత గో ♦ ప్యముగ నుంచి, చిఱునగవు వెల్వరించె న ♦ క్షురుభిఱులు.

—*) మానసింహుఁడు యవనసభను దృఢీకరించి మాటాడుట. (*—

|| అందఱను గలయఁ గని వగ చెందిన మదితోడ మాన ♦ సింహుండును “మీ
 గంద టెటులఁ దఱిమిన నాకుం దోచినయట్ల నడచు ♦ కొనఁ గలవాడకా. 291

|| ఆ ప్రతాపుఁడు భృతి యిచ్చి ♦ యాదరించు భట్టులవిధానఁ బాగడంగఁ ♦ బాలుపక్షిఁ;
 రార! యాత్మాభిమాన మిం ♦ తైనలేక యేమి చేయుదు! మీశౌర్య ♦ విఘ్నముండె.

|| ఇదె నే గాదని పట్టు పట్టినయే, ♦ నిందున్న యీమంతుఁగ్రిల్వ
 పనునార్వందలు వాహినీశులు ప్రతా ♦ పత్కాధిపుకా జేరి న

న్నెదిరింపకా జనుదెండు మీర; లిటువై ♦ నే మాదురో మాతు; ను
 న్మదశార్దులము చెంగటకా నిలువ వీ ♦ మార్జార గర్జారభటుల్. 293

|| పరు లాతేని గుఱించి యేల పలుకకా! ♦ బ్రత్యేక శత్రుత్వముల్
 వఱులుకా నాకుఁ బ్రతాపసింహునకు; నం ♦ బ్ సేనతో నేగి యు

ద్ధారశౌర్యంబునఁ దాకి యాతని జయిం ♦ తుకా; మానసింహేంద్రుఁ డొ
 క్కరి సాయంబు నపేక్షసేయమికిఁ దా ♦ రాగణులు మాపించెకా. 294

|| సేనలు ధనంబు రాష్ట్రంబు ♦ జీవితంబు నతని గెల్వంగ నప్పింతు” ♦ నయచు ప్రాప్త
 ముల్లసిల విజృంభింపఁగా ♦ నెల్లవార లేమనఁగలేక నిల్చి; కా ♦ బృహ్మరాజు. 295

—*) పృథ్వీరాజు మానసింహు నధిక్షేపించుట. (*—

|| అతిపావనుఁడు ప్రతా ♦ పాధీశు నెవనిగా విశ్వసించితివో! ద్వా ♦ విశతియగు
 రాజపుత్రక మహా ♦ రాష్ట్రంబులకు రాజులకు నగ్గొగురుడు; కా ♦ లులు పక్క
 జరిగియుండినను నం ♦ దఱు రాజపుత్రు లాధన్యు సంఘుల మ్రోల ♦ వాదనలను
 శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహేంద్రుచే మొట్టబడి తల దిమ్మొక్కె ♦ పక్షిమొయిదు.

- అ॥ పాదుశాహి ప్రాపు ♦ పట్టి మిన్నందుడు, వా దినములు మఱచి ♦ తయ్య! యిప్పు
డీఁక తోఁక దొడిగి ♦ యీఁగ బెబ్బులియైన సాటి మాట నీక ♦ పాటి కెక్క. 296
- సీ॥ సైన్యాధిపతులు ప ♦ జ్ఞనుజేరి “కైలవారాసీమ ఫలవృక్ష ♦ రాజి నరులు
నఱకిరి, తిండి చే ♦ కుర”దన్న నవ్వుచు “వైరులు చెఱుపంగ ♦ వలనుపడెడు
తిండి చేకొనుట సం ♦ ధిలె లోప, మింక శాత్రువులెల్ల సంవత్స ♦ రముల కొలది
పనిచేసి చెడుపనో ♦ పని తిండి జాతుఁ, బచ్చిక రుబ్బి రొట్టెలు ♦ చేసి తింద”
- గీ॥ మనుచుఁ బంపొమ్మిదేండ్లు తో ♦ యమును గడ్డి తినుచు సతతోపవాస మూ ♦ నిన తపస్వీ,
యతనిదెస వ్రేలుచూపు శౌ ♦ ర్యపరుఁ డున్నె! విశ్వమంతయుఁ ద్రుటినిస్తం ♦ భింపఁజేయు.
- గీ॥ దేవపూజార్హుఁ డతని నిం ♦ దించి నీవు గురువులకుఁ బంగనామముల్ ♦ గూర్చుటయ్యె;
రేఁగి గుడ్డు పిల్లను వెక్క ♦ రించుటయ్యె; వినఁగ లేము, పాపాబ్ధిని ♦ మునుఁగ లేము.
- సీ॥ భాగ్యంబులెన్ని సం ♦ పాదించియున్నను, నెన్నేని భోగంబు ♦ లెసఁగియున్న,
రవి ప్రకాశించు నీ ♦ రాజ్యమంతయుఁ గొన్న, జయముపై జయ మొంది ♦ చక్కనున్న,
విక్రమ సూచక ♦ బిరుదముల్ వేలున్నఁ, జెల్లుబడియుఁ దద్దఁ ♦ జెలఁగియున్న,
నిది యేమి యని యొరుఁ ♦ డెనురాడకున్నను, ధరయెల్ల మనయాజ్ఞఁ ♦ దాల్చియున్న,
- గీ॥ ఫల మొకింతయు లేదు; రాఁ ♦ గల యుగముల వేళవిదోహులకు వంశ ♦ నాశకులకు
నాత్మగురుదూషకుల కుదా ♦ హరణముగను నెల్లరును జూపఁగలరు వే ♦ లెత్తి మనల.
- గీ॥ బ్రదికి నన్నాఘ లీప్రగ ♦ ల్భములతోనఁ దెల్లవార్చితి జీవిత ♦ మెల్ల, నుఱుక
దురముసకు నంపకాఁడవై ♦ తుఁశ్చిపడెను; పుణ్యపురుషార్థముల చింత ♦ బుద్ధిఁ జొరదె.
- మ॥ అకటా! కానలఁ బుట్టి యందె బలితం ♦ బై జాలియే లేని ఘా
తుక సత్వంబులు గూడ నాత్మకుల జం ♦ తుచ్చేదమున్ మాని వే
ఱొకఁటన్ గుఱి భరించుచుండు! నిజధ ♦ ర్మోద్వాసమున్ జేసి స్వీ
యకులధ్వంసము చేయుచుంటివి; మను ♦ ష్యత్వంబు చే దయ్యనే! 301
- సీ॥ పాలమున్నీటిలో ♦ పల నెన్నోవస్తు లుద్భవ మొందె; నొక చంద్ర ♦ దర్శనమున
నుస్పొంగుచుండుఁ బ ♦ యోధి; యట్టులె రాజపుత్ర పావనకులాం ♦ భోధియందు
మనమందఱము జనిం ♦ చినను రాణా క్షీరి చంద్రికయే తదు ♦ త్సాహకాఁడి;
మేవాడకే గాద యీ ♦ విశ్వమునకెల్ల నతఁడు వీరుఁడు గురుం ♦ డగుచుఁ బాలిచె;
- గీ॥ నట్టి స్వకులదీపకు స్వామి ♦ నాత్మవేత్త నిరత మాఁదలఁ దాలిచి ♦ చరణపూజ
సలుపక తృణీకరించు వి ♦ శ్వాసహంత యిలను మననేమి! పరలోక ♦ మేగనేమి! 302

గీ॥ ఆమహాభాగు కీర్తిగా ♦ నామృతమునఁ జిక్కువాఁ డెల్ల నను నింద ♦ చేసి తీటు;
నతి ధవళమైన యాతని ♦ యశము వోలె నాను మమ్మీర్తి శాశ్వతం ♦ బై దనర్చు.

గీ॥ నాదు జీవితశేష మం ♦ తయుఁ బ్రతాపు సేవఁ గడిపినఁగాని దు ♦ మ్మీర్తి పోవ;
దాధరాధీశుతోడి వి ♦ రోధమునకు నీళ్లు విడిచి నే నురక శాం ♦ తించువాఁడ. 312

ఆ॥ బ్రతికి నన్ని నాళ్లు ♦ బ్రదుకము! రాజ్యతృష్ణకును మేరగ లదె! ♦ చాలు నున్న
దానితోడఁ దృప్తి ♦ దనరుట మేలంచుఁ బలికిఁ మానసింహు ♦ వైపుచూచి,

గీ॥ వట్టి పాండవబీడు మే ♦ వాడసీమ, పరక పాతికె గాని లా ♦ భంబు గలుగ;
దా మహారాజు దేశంబు ♦ నాతఁడే గ్రహింపని మ్మింక; నష్టం బ ♦ దేమి మనకు!

క॥ కడచనె నేఁబదియెఁడులు; ముడుతలువడి తెల్లవడియె ♦ మోమును బొమలున్;
గడిమి చెడె; నొడలు సడలెను; గడు వృద్ధుడ నైతి; శాంతి ♦ గానఁగ నైతిన్. 314

మ॥ సకలప్రాభవవైభవంబుల మొగల్ ♦ సామ్రాజ్య మేలంగఁద
గ్గ కుమారుండు 'సలీము' దేహము చెడం ♦ గాఁ ద్రాఁగుబోతయ్యె; మా
మక చిత్తంబును బాయకుండు నిది మ ♦ ర్మచేచ్చియై! దుష్టదం
శక సంగంబున సగ్గు మొగ్గ యది పు ♦ మ్పొబై గుబాళించునే!

క॥ పదియేండ్లప్రాయ మాదిగఁ గదనము కదనం బటన్న ♦ కలతలతో న
ల్వదియేండ్లు కడచి చనె; మన బ్రదుకులు పోరులనె తెల్ల ♦ వాతిన వకటా! 317

గీ॥ ఆప్రతాపుతో నింక క ♦ య్యంబు వలదు వలదు, నలువుర నోళ్ళలోఁ ♦ బడఁగఁజాల;
మందఱము జీవితమ్ముల ♦ యందలి తుది రంగముల శాంతితోడఁ దీ ♦ ర్పంగ నిమ్ము."

—*) అక్కరుసార్వభౌముని నిర్ణయమును మానసింహుఁడు సమ్మతించక పోవుట. (*—

మ॥ అని యొడ్డోలగమందు నక్కరు విభుం ♦ డాడంగ నా వాక్యముల్
విని యంబర్ పతి "నీవచస్సులు మదిన్ ♦ వేధించు; విశ్వంబు భ
స్మనికాయంబుగఁ జేయు నాజ్వలనమున్ ♦ జల్లారె; నే దెట్లు పో
యిన నీ వింతకె యింత మెత్త వడెదం ♦ చే నెంచనైతిన్ బ్రభూ! 319

మ॥ ప్రమదోద్యానముఁబోలు నీయవన సా ♦ మ్రాజ్యంబునన్ గంటకొ
గ్రమహీజంబయి నెవ్వగన్ బెనిచె నీ ♦ రాణాప్రతాపుండు; త
త్సమదౌధత్య మడంపరానియెడోనీ ♦ దర్పంబు నే నొల్ల! ఖ
డ్లము నే నొల్ల" నటంచు నేల విసరెన్ ♦ గాలాహినా రోజుచున్. 320

గీ॥ పరమ గంభీర మూతని ♦ వదనమందు వీర తేజో మహాలక్ష్మి ♦ ద్విగుణిత కళ
వెలింగె; సభయెల్ల మానముద్రలఁ జెలంగె; నంత నక్కరు నృపమాళి ♦ యతనిఁ గాంచి,

—*) అక్కరుసార్వభౌముఁడు మానసింహుని శాంతిపఁ జేయుట. (*—

ప॥ “మన యబ్జూరహిమాను శీలము జగ ♦ న్మాన్యంబు; స్వచ్ఛందవ
ర్తనుఁ; డేనాఁడు నసత్యదోషమును జెం ♦ దక్షబోని వాఁ; డేను పె
చిన వృక్షం; బితఁ డెల్లవేళలను నా ♦ శ్రేయంబె కాక్షించు; నీ
తని మాటకా శిరసావహింపఁదగుఁ గా ♦ దా! నాకునుకా నీకునుకా. 322

చ॥ సరసుఁడు; పృథ్విరాజు; కవి ♦ చంద్రుఁడు; మాన్యతముండు; నీకు సు
స్థిరతరబంధువర్గమునఁ ♦ జేరినవాఁడు; ప్రతాపసింహు సో
దరునకుఁ గూర్మియల్లుఁడు; కృ ♦ తం బెఱుగకగల పుణ్యమూర్తి; స
త్పురుషుఁ డితండు నేర్పు హిత ♦ ముక దలఁదాల్పకయున్న సేమమే! 223

గీ॥ హరివిజయసూరియును భువ ♦ నైక గురుఁడు, సూరిదాసమహాకవి ♦ సుగుణరాశి,
యాభేరిస్తాడు లందఱు ♦ నట్టివారె, యెవరి మాటఁ దోయిగ నేర్తు ♦ మిపుడు మనము.

చ॥ వితరణశాలి, రాజులకు ♦ వేల్పు, కుటీరనివాసి, లోకనం
దిత సుచరిత్రుఁడుకా, భువన ♦ ధీరుఁడు, వీరుఁడు, రాజరాజ సం
హతులను మేటియుకా, బరమ ♦ హంస, ప్రతాపు నడంపఁ బూనుటల్
చతురతగాఁ దలంపకుము ♦ జాదులు వేతురె! మంగలంబునకా! 325

గీ॥ ఇప్పుడొక్కఁడే నిర్ణయ! ♦ మిఁక ముగింతుసభను; మేవాడఁగల మొగల్ ♦ సైన్యములను
జేర్చుకొని రాజధానికిఁ ♦ జేరుడనుచు నాజ్ఞ చేయుదు”నని యక్క ♦ రంత లేచె. 326

⊕ The annals ascribe it to a generous sentiment of Akbar, prompted by the Great Khankhanan (Mirza Abdur Rahiman) whose mind appears to have been captivated by the actions of the Rajput Prince. Pratap was indebted to a combination of causes for the repose he enjoyed during the latter years of his life; and though they may be ascribed principally to the new fields of ambition which occupied the Mogul arms, we are authorised also to admit the full weight of the influence that the conduct of the Hindu Prince exerted upon Akbar, together with the general sympathy, of his fellow Princes, who swelled the train of the Conqueror and who were too powerful to be regarded with indifference.

“Annals of Mewar”

మ॥ నెలయు దాటకమున్నె వార్త లలమెన్; † మేవాడదేశంబు స్థో
యల దుర్గంబులఁ గల్గు నమ్మొగలు నై † న్యంబుల్ గుడారమ్ములన్
దలఁగన్ బీకి సమస్తవస్తువుల వెం † టన్ గొంచు గుంపొచు మో
ములనున్ వాల్చుచుఁ బోయి ఢిల్లినగరం † బున్ జేరె నల్లలనన్.

327

—*) రాజపుత్రులు మఱలఁ దమ దుర్గములను బట్టుకొనుట. (*—

సీ॥ హారావళీపర్వ † తాభంగశృంగముల్ తునియలుగాఁగ దుం † నుభులు మ్రోఁగె;
నతిమంగళాకారు † లగు రాజపుత్రయోధులు గుంపు గుంపులై † తోఁచి రపుడు;
వారి సంబరమును † వారి యుత్సాహంబు వారి భక్తి వచింప † వశముగాదు;
తోరణగృహమాది † తుది దుర్గమునదాఁక విడువ కన్నిటిఁ బ్రతా † పుఁడు గ్రహించె;
గీ॥ నాఱుమాసంబు లరిగెడు † నంతలోన నొక్క చిత్తూరు దుర్గంబు † దక్కఁ గడమ
యెనుబదియుమూఁడు దుర్గంబు, † లెల్ల దేశ, మాప్రతాపప్రభూత్వంనుఁ † డాక్రమించె.
క॥ తనసామంతుల నొకదినమునఁ గనుఁగొని యాప్రతాప † భూపమణియు “దే
వుని కృప రాజ్యము స్థిరమయ్యెను; యవనులతోడి పోరు † నింక నిలుపుదున్. 329

—*) ప్రతాపసింహుఁడు మాల్యురమును గొల్లగొనుట. (*—

క॥ మనదేశము సరిహద్దునకును నవ్వల నొక్కపురముఁ † గొల్లగొనఁగ నా
మన సయ్యోఁ గాని, యందలి మనుజుల బాధింపరాదు † మన కెబ్బంగిన్.” 330
క॥ అన “నీయాజ్ఞాపించిన పని శిరమునఁ దాల్చి చేయ † వాడుక యగు; నెం
దున కని యడిగి యెఱుంగము; చని నొంతుము జగము మ్రింగు † శత్రుల నైనన్.”
సీ॥ అని సలుంబ్రాకృష్ణుఁ † డనినఁ బ్రతాపుఁ డౌదల యూఁచి లేచె; నం † దఱును గదలి;
రుత్తరదిగ్విజ † యోత్సాహులగుచుఁ గతిపయప్రయాణముల్ † దీర్చి యొక్క
దినమునం దంబరు † దేశమునన్ జొచ్చి ప్రతిలేని భాగ్యవై † భవ సమగ్ర
భవనంబునై ముఖ్య † వర్తకస్థానమై వఱుచు నుండు ‘మా † ల్యురము’ చేరి
గీ॥ ధన కనక సర్వ వస్తు సం † తతులు మూల్గు గొప్ప యంగళు లన్నిటిఁ † గొల్లగొట్టి
పట్టి సామగ్రి యంతయు † బండ్ల కెత్తి; రాపురము సర్వవస్తు శూ † న్యముగఁ జేసి.

⊗ Determining to have a slight ovation in return for the triumph Raja Mann had enjoyed who had fulfilled to the letter his threat that “Pratap should live in peril” he invaded Amber and sacked its chief mart of commerce Malpoora “Annals of Mewar.”

- గీ॥ భువన మెల్లెడ నింజి మాఁల్పురము కొల్లగొట్టఁబడెనను వార్త లెఁక్కుచుగఁ బొంగెః!
 సిగ్గుచెడి మానసింహుండు ♦ శిరమువాల్చె; నాప్రతాపుఁడు మొలక నవ్వలరఁదాల్చె.
- గీ॥ ధాన్య ధన హేమ వస్తు సం ♦ తతులతోడ నిత్యలక్ష్మీనివాసము ♦ దిరము నగుచుఁ
 దొంటిమాడ్కిఁగుంభల్ మియర్ ♦ దుర్గ మపుడు మేరుగిరిదుర్గముల కాంతిఁమ్రొంగియుమిసె.
- సీ॥ నెలనెల మూఁడువా ♦ నలు గురియఁగసాఁగెఁ; బదనై యవని సార ♦ వంత మయ్యెఁ;
 బాలమును దున్ని విత్తులు చల్లెఁ గృషికుండు; పైరు లన్నియుఁ బోడివడయసాఁగెఁ;
 గైలవారామహా ♦ కాననంబున ఫలతరువులు తామర ♦ శంప రయ్యె;
 మొల లెత్తు, బీడునే ♦ లల గడ్డి పెంపొందె; గణనకు మీటి గో ♦ గణము పెరిగె;
- గీ॥ గోపురములందుఁ బలుకోట ♦ కొమ్మలందు నగరములయందు గ్రామకంఠములయందు
 నచలశృంగంబులందు సూ ♦ ర్యధ్వజములు వందలుగ లేచి పూర్వనై ♦ భవముఁజాటె.
- సీ॥ భువనమం దెల్లెడఁ ♦ బూలు పూచినయట్టు లాప్రతాపుని కీర్తి ♦ యతిశయించె;
 దేశదేశమునుండి ♦ దినదినం భామహీవిభుని దర్శించి సే ♦ వింప వచ్చు
 పుణ్యయాతికబృంద ♦ ముల సంఖ్య యింతయు నంతని గణన సే ♦ యంగరాదుః
 యవనులుగాక హైం ♦ దవులుగాక సమస్తకులములవారు సే ♦ వల నొనర్చి;
- ఆ॥ రొకట 'థా' రెడారి ♦ యొకట విధ్యంబు, వేఱొకటఁ దుహిన్తలెల, ♦ మొకట జలధి,
 మధ్యఁ గలుగు నేల ♦ మనుజసమ్మర్దమై క్రాలె నిసుక వేయ ♦ రాల కుండ. 336
- సీ॥ తనదేశమునుండియు సింహనికాయంబట్టి భటస ♦ హస్రంబును బా
 వనమూర్తి కృష్ణసింహుఁడు కొని కుంభల్ మియరుకోట ♦ కును విచ్చేసెన్. 337

—*) స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము. (*—

- సీ॥ ప్రవిశేషోత్సవ సంపదల్ పొదలఁగా ♦ స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీమహా
 త్సవముల్ దీర్చెదమంచు శోభనముహూ ♦ ర్తం బెంచి దిద్దేశవ
 ర్తి విశేషజ్ఞుల నాత్మబంధులగు వా ♦ ర్ణ బిల్వ నాహ్వనప
 త్రవితానంబులు వ్రాసి పంపెను సలుం ♦ బ్రా కృష్ణసిం గయ్యెడన్. 338
- సీ॥ ఐదువందలు పుట్లు ధా ♦ న్యముఁ దదితర వస్తువులు చేర్చి; రచటికి ♦ వచ్చు హితులు
 రాజులును నిల్వఁగా గుడాఁరమ్ము లెత్తి రొక్కొకం డొక్క పురమునా ♦ నొప్పుచుండ.

⊕ Where rain seldom or never falls the land is desert. The Thar Desert with a border of scrubland, lies between the Indus and the Luni Rivers. "Herbert Pickles B. A. B.Sc."

గీ॥ గడియ గడియకు వేలు ల ♦ క్షలుగ వచ్చు బ్రాహ్మణుల సందడి హ్నుమ♦ద్వారమలరె
నూఱుతిరునాళ్ల లెసఁగిన ♦ దారిఁ; గోట వేలు మోపంగ సందు గ ♦ నింప దయ్యె.

సీ॥ శుభవాసరమ్మున ♦ శుభముహూర్తమ్మున నభ్యంజనస్నాన ♦ మాచరించి
పాతేశ్వరీదేవి-♦ ప్రభుమాళి, యమరసింహుఁడు నూత్నవస్త్రంబు ♦ లొనరఁ గాల్చి
సకల కల్యాణ భూ ♦ షణములు ధరియించి యవనీసురులు మంత్రు ♦ లాప్తతులు
పార్థివు లనుసరిం ♦ పంగ ముత్తైమవుల్ పాటలు పాడుచుఁ ♦ బజ్జ నడువఁ,

గీ॥ గూడుకొని భవానీదేవి ♦ కోవెలకును వెళ్లి గౌరిని బూజించి ♦ విపిధరత్న
ఘటిత హాటక మకుటంబుఁ ♦ గాన్క యిచ్చి మ్రొక్కి యందఱు మందిరం♦బునకువచ్చి

సీ॥ వేడిపై దర్భలు ♦ వేసి యాపై రత్నభర్మాసనంబులు ♦ వఱులుచుండ,
రెంటిపైఁ బాతేశ్వ ♦ రీ-ప్రతాపు లెలర్చి; రాహరభట్టార ♦ కాత్మజులును
జంద్రభట్టారకు ♦ సత్పుత్రు లెదురుగా నున్న పీఠములఁ గూ ♦ ర్నుండి; రనల
వెలుఁగు నాసనములఁ ♦ గులపెద్దలును సూక్తుఁ డఖిలసామంతులు ♦ నవనిపతులు

గీ॥ గుంపు గుంపులుగాఁ జేరి ♦ కూరుచుండి; రవ్వల మహోన్నతమగు ది ♦ వ్యాసనమున
నుండె సముదార విక్రమో ♦ ద్దండమూర్తి భిల్లలోకైకనాథుఁ డా ♦ భీమచాండు. 342

గీ॥ అతుల సువిశాల వేదికా ♦ భ్యంతరమునఁ బ్రముఖమగు నొక్కదివ్యాస♦నమున నుండె
శాంతమూర్తి తేజోరాశి ♦ సత్త్వఘనుఁడు మాన్యతముఁడు భామాసాహి♦మంత్రిమాళి

గీ॥ అందు నిందన కాస్థాన ♦ మందు నెందుఁ దానయై కార్యభారంబుఁ ♦ దలను దాల్చి
సలిలతోత్సాహమూర్తియై♦మెలఁగె స్వామి భక్తిపూర్ణాత్మకుఁడు సలుం♦బ్రా విభుండు.

క॥ కలనాదమ్మున శంఖంబులు మంగళదివ్యసూర్య ♦ ములు దుందుభులున్
జెలఁచేగి మహానందము గొలిపెన్ బహువిప్రవేద ♦ ఘోషము చెలఁగెన్. 344

గీ॥ బ్రాహ్మణులుగూడి రాజదం ♦ పతులచేత గణపతికిఁ బూజ చేయించి ♦ కరముభక్తి
నఖిల దేవతావాహనం ♦ బాచరించి స్వస్తిపుణ్యాహవాచనో ♦ త్సవము నెఱపి; 345

సీ॥ పాతేశ్వరిని బ్రతా ♦ ప్రభుమాళిని నవరత్నసింహాస ♦ నమున నిలిపి
వేదమంత్రాశీర్షి ♦ నాదముల్ వెలయంగ “విపులరాజ్యరమాభి ♦ వృద్ధి రస్తు;
శ్రీరస్తు వైభవ ♦ శ్రీర” స్తనుచుఁ జల్లి రమల ప్రసూస లా ♦ జాక్షతములు,
వందులు జయజయ ♦ ధ్వానముల్ చేసి ప్రతాపునికీర్తి నం ♦ దఱును బొగడి;

గీ॥ రచలనందనబోలెఁ బు ♦ ణ్యనతులైన బ్రాహ్మణస్త్రీలు పాటలు ♦ పాడుకొనుచు
రాజదంపతులకును హా ♦ రతుల నిడిరి బంగరు హొరంగు దీపాల ♦ పల్లెరముల.

ఆప్రతాపు సింఘోసనం ♦ మవల నొక్క హేనుమయమనోజ్ఞాసనం ♦ బెక్కఁజేసి
యమరసింహుని యశావరా ♦ జ్యంబునకును బట్టభద్రుని జేసి సం ♦ బరముఁ గనిరి.

విమలానర్ఘ మనోజ్ఞ భూషణములు ♦ విల్వైన సౌవర్ణ వ
స్త్రములు హాటక రమ్య పాత్రలు సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహాది సై
వ్యమహానాథులు కానకలిచ్చుచుఁ బ్రతా ♦ పాధీశు దివ్యాంఘ్రియు
గ్గము సేవించిరి భక్తిపూర్వక సమ ♦ స్కారంబు లర్పించుచుఁ.

348

తన దేశంబుననుండి సేవకుల చే ♦ తన్ గంపలన్ ముంచి యొ
య్యనఁ దెప్పించిన ముత్తియంబులు ప్రతా ♦ పాధీశ్వరున్ ద్రాసునం
కునఁ గూర్చుండఁగఁబెట్టి వాని సరియె ♦ త్తుల్ తూఁచి మేవాడభూ
జనులం దంతటఁ బంచిపెట్టె శబర ♦ క్షానాథుఁ డత్యాదృతిన్.

349

“మనస్వాతంత్ర్యము దేశభక్తియు నసా ♦ మాన్యంబునౌ త్యాగదీ
క్షను శోధించియు విశ్వమంతయును మె ♦ చ్చున్ గారణంబైన యా
చనలోకేశ్వరు నకృతీశ్వరు మహా ♦ భాగ్య ప్రభావ ప్రభల్
వనరన్ బ్రోవు మటంచు నీశ్వరు పద ♦ ద్వంద్వంబు సేవించెదన్.

350

‘లనైన నొరుల దెస పగ మొలువకయుండెడిని హృదయ ♦ మున నా”కని క
న్నులు మోడ్చి క్షణము దేవుని దలఁచుచు మదిలోన భక్తి ♦ దళము కొనంగన్. 351

351

) ప్రతాపసింహుఁ డందఱనర్హ విధమున సత్కరించి కృతజ్ఞతను వెల్లడించుట. (—

“గురుఁ డెల్లప్పుడు నగ్రపూజ్యుడని వా ♦ క్రుచ్చున్ శు”తుల్ పెక్కు; తీ
దరణాబ్జంబులు నా కహర్నిశములు ♦ సంసేవ్యముల్; వీని నే
మఱవన్ జేయకుమంచు నీశ్వరుని సం ♦ పార్థింతు; మేవాడయే
మఱువన్ జాలదు నీమహాోపకృతి భా ♦ మాసాహి మంత్రీశ్వరా!

352

నను నారాజ్యము నాప్రజావళి నఖం ♦ డత్యాగమున్ బెంచి ప్రో
చిన దైవంబవు నీవు, సంతతము నీ ♦ శ్రీపాదసేవా వినూ
తనభాగ్యంబు స్థిరంబు చేయుము; నినున్ ♦ ధ్యానించి కీర్తించుచున్
మనువాడన్ గనువాడ ధన్యతను; భా ♦ మాసాహి మంత్రీశ్వరా!”

353

ని ప్రతాపధరాధీశుఁ ♦ డవనిదేవు చరణరాజీవములు మ్రొక్కి ♦ సరస నున్న
తక్కుగురులకు మ్రొక్కి వస్త్రములు కనకభూషణము లిచ్చి యడుగులుఁపూజచేసి.

చ॥ “ఇరువదియైదువత్సరము ♦ తెన్నియొ బాధల కోర్చి నాపయిన్
దొరగు విపత్ప్రవాహముల ♦ నున్ గడఁబెట్టుచు దేశసేవలన్
గఱపుచు నుద్ధరించిన జ ♦ గన్నుతక్కిరివి! నిన్ను మిత్రుఁడున్
గురుఁడును నింక దైవమని ♦ కూడ భజించెద నాదుపాలికిన్. 355

సీ॥ గణుతింపరాని భో ♦ గములు గల్గి స్వతంత్రపుడవై కష్టంబు ♦ లెఱుఁగకుండ
నడుచు మహానుభా ♦ వుడవయ్యు ననుఁగూర్చి వలచి వలచి కష్ట ♦ ములకు నూర్చి
ధనము సైన్య మొసంగుచును స్వయంబుగ యుద్ధములు చేసి నాయిడు ♦ మలను నీదు •
నిడుమలుగా నెంచి ♦ యింతకాలమునుండి వరమైతి నాయెడఁ ♦ బరపినావు;

గీ॥ గిరితటములందు భటులను ♦ నెఱపి వేయికనుల నాయూలుబిడ్డలఁ ♦ గాచినావు;
నీఋణముఁ దీర్పఁగాఁజాల; ♦ నీదు కృపకుఁ బారమే లేమభిల్లస ♦ ర్వజ్జమూర్తి!” 356

క॥ అని శబరలోకనాథునకును వందన మాచరించు ♦ కొని కౌఁగిటియం
దన నిలిపి సలుంబ్రా కృష్ణుని జేరఁగఁబోయి పేర్చి ♦ శోభిలుచుండన్, 357

మ॥ “నను వీడన్ జన తెప్పడున్ మెలఁగుచున్ ♦ నానీడయున్ బోలెఁ; గం
టిని తెప్పన్ వలె గాచి ధర్మవితతిన్ ♦ నేర్పించి సంపూర్ణభ
క్తిని నాతోడిద లోకమంచు ననుర ♦ క్తిన్ గొల్చు నీ యీ ఋణం
బును నేఁ దీర్పఁగఁ జాలఁ బెక్కు భవముల్ ♦ పుత్రుండనై పుట్టినన్. 358

మ॥ కడుదూరంబునఁ దోచు నాపదఁ దొలఱ ♦ గన్ జేయఁగా ముందుకున్
బడి యత్నించుచు, సుంత సౌఖ్యమయినన్ ♦ స్వారాజ్యమే యబ్బి న
లైడఁదన్ బొంగుచు, నాయభీప్సితమె నీ ♦ యిష్టంబటం చు; దమా
త్యుడవం చెప్పడు చూడ; దేవుడవటం ♦ చూహింతు నాపాలికిన్. 359

మ॥ ఇక రా నుండెడు కాలమందున జనం ♦ బేదేశమందైన నూ
ఱక ప్రస్తావము పేర్చి నొక్కెడ సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహుండనన్
మొకముల్ విప్పఁగ స్వామిభక్తి యొకచోఁ ♦ బుంరూపమున్ జెంది వా
రికి సాక్షాత్కృతియై తనర్చెడిని; తం ♦ డ్రీ! యెంత పుణ్యండవో!” 360

మ॥ అని పాదంబుల మ్రోల వాలుచు నమా ♦ త్యాధీశ్వరున్ బూజచే
సిన నాతండు సమోదబాష్పనయన ♦ శ్రీమీఱ నాష్టాంగ వం
దనముల్ చేయుచు భక్తితో నిలిచె; నా ♦ ధాత్రీశ్వరుం డాతఁ జెం
తనె సూక్తాది సహోదరప్రతతి నే ♦ నాభర్తలన్ జూచుచున్; 361

మ॥ “తిన నాహారము చిక్కకుండినను భ ♦ క్త్వి బెంచుచు దండ్రీ
 తి నను గొల్పుచు ద్యాగము నెఱపుచు ♦ దేశము సేవించి శో
 భన సత్కీర్తి పరంపరల్ నలుదెసల్ ♦ ప్రాకంగ వర్తించినా”
 రనుచు వారిని వారి వారి గడు నా ♦ స్తోదంబున జేరుచు, 362

క॥ విలువగల వస్తువుల భూషణ నొసఁగుచు నర్హకీర్తి ♦ సమ్మానముల
 సలుపఁగ భామాసాహియు నిలుపుచు సింహాసనమున ♦ నృపలోకగురు, 363

—*) భామాసాహి ప్రతాపసింహు నాశీర్వాదించుట (*—

సీ॥ “బహుళవిద్యదీప ♦ పటలప్రభాభాసియగు రాజమార్గంబు ♦ ననుకరించు
 నీజీవితంబును ♦ నిరతంబు హైందవు లనుపమాబగు భక్తి ♦ ననుసరింతు;
 రనఘ! నిబోలు మ ♦ మానుభావుల లోకపావన జీవిత ♦ పటల మెప్పుడు
 దేశచరిత్రమై ♦ తేజఃస్థులునుండు; ధారుణీజనుల కా ♦ దర్శ మదియ;

గీ॥ నీచరిత దేశదేశముల్ ♦ నింశియుండు; నీయఖండశోభననామ ♦ ధేయము విను
 వార లాపదలకు జుకు ♦ పడక ధైర్యపర్వతములొచ్చు శాశ్వత ♦ ప్రభ వహింతు.

మ॥ నిను దర్శించుచు నీదరిక మెలఁగుచు ♦ నీతోడ భాషించుచు
 నిను సేవించుచు నిక మదిక దలఁచుచు ♦ నీపూజల జేయుచు
 మనఁగాఁగల్గుట మేటిభాగ్యమనుచు ♦ మాబోంట్ల మెల్లప్పుడు
 నిను దేవులబలఁ జూచుచు గొలుతుమో ♦ నిర్ణద్రితేజోనిధీ! 365

సీ॥ కోటికష్టములైన ♦ గోట మీఁటఁగఁజాలు వీక్షలఁ బరమగాం ♦ భీర్య మలర,
 నవశరచ్చంద్రసౌం ♦ దర్యమందిరమైన ముఖము శాంతసముద్ర ♦ భూతి నెఱప,
 వ్యాకోచమల్లికా ♦ ప్రసవరాజంబట్లు చిరునవ్వు పెదవిపై ♦ సిరుల నింప,
 నందమై పుష్పమై ♦ యాజానుదీర్ఘ బాహర్గళయుగళంబు ♦ హానుఁ బెంప,

గీ॥ వార్ధిసంవృతమేదినీ ♦ వలయ మెల్ల వశము చేయంగఁజాలు ప్రా ♦ భవము దనర,
 వెలయు నీవిశ్వమోహన ♦ వీరమూర్తి విడక మామనములఁ దాండ ♦ వించుఁగాత. 366

మ॥ అమితోత్సాహము దేశభక్తిరతి నీ ♦ దై యుండు; నీమేని ర
 క్తమునండు గల బిందు వొక్కొక్కడు “స్వా ♦ తంత్ర్యంబు స్వాతంత్ర్య”మం
 చు మహాదీక్షను బలుక; నీకు సము లీ ♦ క్షోణీస్థలి లేరు; భ
 క్తిమహత్త్వంబునఁ గొల్తు నిన్నుఁ గరుణా ♦ దేవీ కుమారోత్తమా! 367

2620]
 20-3-73

- సీ॥ రవివంశకలశసిం ♦ ధువు రాజరత్నాళిః దరతరంబుగ వెలు ♦ వజ్రచుఃగాత,
 మేవాడఖనిః బుట్టు ♦ హౌ వజ్రమెల్ల స్వతంత్రతాశాణదీ ♦ ప్రమగుఃగాత;
 రాజపుత్రాన్వయా ♦ రణిజతేజము ధర్మదీక్ష నాహవవేదిః ♦ దెరలుఃగాత;
 పాశుశ్వరినిబోలు ♦ పతిదేవతలకు హైందవభూమి పుట్టిని ♦ ల్లవునుగాత;
 గీ॥ భూజనులు విప్లవమ్ముల ♦ బుగ్గింగునప్పు డడరు లడఁచి కొందలిరుల ♦ నలవరింప
 నిన్నుఁబోలు మాధవుఁడు జ ♦ నిమ్మిఁచుఁగాత; దస్యగజరాజసింహ! ప్ర ♦ తాపసింహ!”
 గీ॥ అనుచు నానందబాష్పంబు ♦ లతిశయిల్లఁ జారు నవరత్న సామృత ♦ నారికేళ
 ఫలము దోసిటఁ గొనిపోయి ♦ ప్రిభున కిచ్చి చేతు లెత్తుచు నిట్టు లా ♦ శీర్షదించె 369

శ్లో॥ “స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
 న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీం మహీశాః
 గోబ్రాహ్మణేభ్య శ్శుభమస్తు నిత్యం
 లోకాస్సమస్తా సుఖినో భవంతు
 కాలే వర్షతు వర్షన్యః పృథివీ సస్యశాలినీ
 దేశోఽయం క్షోభరహితో బ్రాహ్మణా స్సంతు నిర్భయాః
 అపుత్రాః పుత్రిణా స్సంతు పుత్రిణా స్సంతు పౌత్రిణాః
 అధనా స్సధనా స్సంతు జీవంతు శరదాం శతం.”

370

ఉ ప స ం హా ర ము.

- శా॥ నే నెల్లప్పుడు భావనాబలమునక ♦ నీరూప నామ క్రియా
 ధ్యానంబుక గొని తన్మయత్వమున న ♦ న్యాకాంక్ష లేకుంటి; నీ
 వే నేనై తినో! నేనె నీవయితో! రూ ♦ పింపంగ నాకేల! ని
 త్యానగదంబు ఘటించె నీకృతి ప్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా!
 మ॥ పదియేం డ్లయ్యెను నిన్నుఁగూర్చి పతియిం ♦ పక సాఁగి; యిన్నేండ్లు నా
 మదిలోనక భవదీయ విక్రమకళా ♦ మాధుర్య సౌభాగ్యముల్
 కుదురై నెక్కొని వేరు పాదుకొనియెక; ♦ గొండతలా కోరికల్
 పొదలెక నిన్ను నుతింప; నీదు చరితం ♦ బుక వ్రాసి హర్షించితిక.
 మ॥ చదలే రట్టులు ముజ్జగంబుల భవ ♦ త్వచ్ఛంద కీర్తిచ్ఛటల్
 వెదచిందక గనుఁగొంటి; భారతమహో ♦ ర్విక వీడి మున్నూటము

371

372

వృదియాతేడులు దాఁతె; నీచరితమున్ ♦ వర్ణించు భాగ్యంబు నా
కొదవె నేటికి; నన్నుఁ బోలు కృతకృ ♦ త్యుల్ లేరు లోకంబునన్.

373

మ॥ దినరాజుబలె నుగ్రకోపనుఁడవై ♦ తిండించి శైలంబుని
దిన తొరుమ్మలఁ దాకి నీ నడపు హా ♦ ల్దీక్షాటు యుద్ధాంగణం
బున విశ్వాన్నతమైన నీమ విభవం ♦ బుగ్ గొంత నేఁ బంచుకోఁ
గనకున్నన్ నినుఁగూర్చి యింత యనురా ♦ గం బిట్టు లుప్పొంగునే!

374

చ॥ ఇలఁ గల వీరపుంగవుల ♦ నిట్టి బలోన్నతుఁ డిట్టి ధీరుఁడున్
గలుగఁడటంచుఁ బేర్గనిన ♦ గండఁడ వీ విక; నిల్లు పీడి వీ
ధులఁ జరియింపలేని కడు ♦ దుర్బలదేహుఁడ; నన్ను నెట్టులన్
వలచితో! నీ చరిత్రమును ♦ వర్ణన చేసి జగానఁ జాటఁగన్.

375

గీ॥ భువనశౌర్యాంకమైన నీ ♦ మూర్తిఁగాంచి, యనుపముబైన నీకథ ♦ లాలకించి,
రసమునను దేలి పొగడనిరసికు లుండ; రెట్టి నాయకోత్తముఁడ వోయి! ప్రతాప!

గీ॥ భవ దుదార శౌర్యమును భావనమొనర్చి రసమునను జొక్కి గ్రంథంబుఁ ప్రవాయనపుడు
త్వ ద్వశుండనై యానంద ♦ బాష్పవితతు లాణిముత్యాలవలె రాత్తునహరహంబు.

గీ॥ నా మహోదాత్త నాయక ♦ స్వామి వీవు; భవ దనఘ కీర్తిఁ గొనియాడు ♦ కవిని నేను
త్వత్కథామృత రుచిర కావ్యముతోడ హృదయకుసుమాంబు నీకు నర్పించుకొందు.

క॥ ఉత్తమ ధీరోదాత్త నృపోత్తరుఁడవు; నిన్నుఁ బొగడ ♦ యోగ్యంబని రే
కెత్తు తమి హృదయరస మే నెత్తితి దుత్తలకొలంది ♦ నీచరితమునన్.

379

క॥ వర లోకోత్తర సుగుణోత్తర నాయకచక్రవర్తి! ♦ త్వత్కీర్తికళల్
స్థిరమొందెడుఁగాక నుదాహరణములై చంద్ర తార ♦ కార్క ష్ఠాఱిన్.

380

మ॥ కరమున్ భక్తిని నా రచించిన మహా ♦ గ్రంథంబు నందెందు నీ
చరితం బాంధులు నిత్యమున్ జదివి నీ ♦ స్వాతంత్ర్యమున్ ద్యాగవి
స్ఫురణంబున్ సముదారవిక్రమకళా ♦ పూర్ణత్వమున్ నేర్వఁగ
ల్గిరయేనిన్ ననుబోలు ధన్యు లిలలో ♦ లేరంచు హర్షించెదన్.

381

ఉ॥ పూలును సౌరభంబు మధు ♦ వున్ జెడు వృక్షము పోయినంత; శం
పాలత దాని శోభలను ♦ బాయు నిమేషములోన; నీజగ
జ్జాలము లర్చచేయు పటు ♦ శౌర్య పరాక్రమ రాశివైన నిన్
బోలిన ధీరు కీర్తి పాలి ♦ వోవడు లోకము కుంగి పోయినన్.

382

- సీ॥ సంపత్సరములు నీ ♦ చరితంబు పఠించి పరవశత్వమున మై ♦ మఱచుచుంటి;
 పదపదంబునను నా ♦ హృదయరసము నించి గ్రంథంబు రసమూర ♦ వ్రాసియుంటి;
 వందలకొలది ద్రీ ♦ వ్యము వెచ్చపెట్టి భక్తిని గావ్యమెల్ల ము ♦ ద్రించియుంటి;
 వీరలక్ష్మీప్రభు ♦ త్వారూఢి మెఱయు నీ చిత్రంబు లందందుఁ ♦ జేర్చి యుంటిఁ;
- గీ॥ బ్రతిఫలము గోరఁబోక నీ ♦ గ్రంథములను దేశమంతట నింపంగఁ ♦ ఓవురుచుంటి;
 యత్నలోపములేక నీ ♦ యశముఁ బెంపఁ దగిన శ్రీమమెల్లఁ బడితిఁ బ్ర॥తాపదేవ!
- సీ॥ ఆప్రతాపమహీంద్రుఁ ♦ నటు రాజులు స్వధర్మనిరతులై దేశ మూ ♦ నెదరుగాక;
 శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహుఁ బోల్ స్వామిభక్తి పరులు యశము నొఁ ♦ దెదరుగాక;
 పాశుశ్యరినిబోలి ♦ భారతాంగనలు సాధ్యులటన్న పేరు చెం ♦ దుదురుగాక;
 యమరసింహునిమాడ్కి ♦ నాంధ్రీయువకులెల్ల గురువిక్రమమున వె ♦ ల్గుదురుగాక;
- గీ॥ కమలవనమట్టి భారత ♦ ఖండమెల్ల వీరరసఖండమై ధాత్రి ♦ వెలయుఁగాక;
 'యాంధ్రు'లనుపేరు ఖండఖండాంతరములఁదజ్ఞు లందఱు శిరములఁదాల్చుఁగాక. 384

గద్య:- ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
 నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశమగ్ధాంభోరాశి
 రాకా కైరవమిత్ర, శాలంకాయన గోత్ర పవిత్ర, సుజనాను
 గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహోఽవధాని
 పంచానన కావ్యకళాని ధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
 రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
 “రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ
 ను పద్యకావ్యమునం
 దుఁ బంచమా
 శ్వాస
 ము

